

Primăria Municipiului Soroca
Biblioteca Municipală
„Mihail Sadoveanu”

P-Z

***SOROCENI DE DINCOLO DE
SOROCA***

Soroca 2020

Primăria Municipiului Soroca Biblioteca Municipală „Mihail Sadoveanu”

„Soroceni de dincolo de Soroca” Ediția a II-a Referințe biografice P-Z

Soroca 2020

Alcătuitor, culegere computerizată: Viorica Gaja
Colegiul de redacție: Bucataru Grigore, Railean Eugenia, Țirdea Elena
Prefață: Eugenia Railean
Procesare computerizată: Viorica Gaja
Copertă: Viorica Gaja

Soroceni de dincolo de Soroca: Referințe biografice. P-Z. Ediția a II-a/Primăria Municipiului Soroca; Biblioteca Municipală „M. Sadoveanu”; alc. și tehnoredactare Viorica Gaja. – Soroca: BM „M. Sadoveanu”, 2020. – 381 pag.

„...Orașul Soroca poate fi asemănat cu Sinaia sau cu Piatra—Neamț ce se bucură de o minunată poziție geografică. O parte din oraș este așezată pe munte, pe uriașele stânci de piatră; vatra orașului este pe vale, pe malul Nistrului, care la răsărit, la podul „Bechirului”, face pe sub pădure un fermecător cot, ocolind stâncile împădurite până la Trifăuți.

Minunatul scoborâș pe la Bechir înfățișează o priveliște ce nu se poate uita. În dreapta vii, în stânga, deasupra stâncilor, dintre livezi și podgorii, răsar casele satului Zastînca, mahala de gospodari orășeni. Într-un uriaș perete de piatră se vede ușa unei chilii, unde a viețuit până la război un schivnic. Chilia este la o înălțime mare de la pământ și pusnicul urca și cobora pe o frânghie. De sus Soroca se vede ca în palmă cu Cetatea lui Ștefan Voievod, cu Nistrul care-l încinge ca un brâu de argint.

Soroca este orașul cel mai vechi din Basarabia. Ar fi existat de prin secolul al V-lea înainte de Hristos sub așezare de colonie grecească denumită „Olhionia”. După vreo patru veacuri, în locul acestei colonii se-nfiripă orășelul „Serghidara”, stăpânit pe acele vremuri de Daci și botezat când „Sargus”, când „Crachicata”. În veacul al III-lea după Hristos, orășelul ia numele de Soroca.

În istoria neamului, orașul Soroca e legat de un șir de Evenimente și Nume: în 1692, Dimitrie Cantemir sub conducerea tatălui său, Constantin Cantemir, a luat parte la asediul orașului Soroca. Aici a fost băgat la închisoare Ducă Vodă Arnăutul, Ștefan Voievod mult a ostenit pe meleagurile acestea punând baza Cetății Soroca, Petru Rareș - ridicând-o din cenușă. Petru I, împăratul Rusiei, cu suita sa a trecut pe aceste meleaguri, și încă multe alte nume.”

Dumitru Iov

Introducere.

Ca semn al vechimii și gloriei, la hotarele de răsărit al Țării fascinează cu frumusețea sa orașul Soroca. Conferă importanță istorică localității cetatea zidită în inima orașului, înălțimile granitice cu chilio și, bisericuțe săpate în vechime de sihaștri și călugări. Pitorescul localității îl subliniază împrejurimile colinare acoperite cu pâcuri împădurite, iar atractivitatea – evenimentele. „Văzând aceste locuri fermecătoare, încadrate de istorie și frumusețe, am înțeles de ce celebrul film „Lăutarii” a fost turnat aici, ... de ce poeții, pictorii, artiștii, operatorii de cinema, fotoreporterii sunt atât de atrași de aceste locuri și de ce vorbesc atât de des despre ele”, scrie vechiul prieten al bibliotecilor Mihai Salcuțan.

Dar cea mai mare bogăție a acestui meleag sunt oamenii lui: oamenii care i-au făurit istoria, i-au făcut cultura, i-au făcut glorie, l-au cântat – astfel exprimându-și venerația. Anume pentru a respecta jertfa acestor Oameni, pentru a cinsti izbânzile și valorile plămădite de înaintași și contemporani, Biblioteca Publică „M. Sadoveanu” a inițiat un ciclu de acțiuni cu genericul „Soroceni de dincolo de Soroca”. Obiectivul major al acestui program este de a demonstra susținere și a promova faptele **personalităților, care s-au născut la Soroca, dar locuiesc și activează sau au activat dincolo de hotarele Sorociei**. Alt obiectiv, nu mai prejos, este menținerea legăturii între contemporani și înaintași: transmiterea faptelor demne de urmat a înaintașilor generației tinere. Întru realizarea acestor obiective biblioteca organizează întâlniri cu oamenii de valoare, se întocmesc indici bibliografici cu referiri la Mari Nume, se colectează materiale, se fac publicații în presă. Serviciul Multimedia a Bibliotecii Publice „M. Sadoveanu”, în persoana doamnei Viorica Gaja a contribuit cu o publicație de dimensiuni, astfel demonstrându-și atașamentul pentru profesie și susținerea celor, care mențin viabilitatea spirituală a ținutului și onorează demnitatea de sorocean.

Se presupune, că publicația e în prima ediție. Pe măsura colectării de informații se va face și o a doua ediție. Atât autorul cât și biblioteca mizează pe dragostea pentru Patria – Baștină a sorocenilor și la ajutorul lor întru realizarea următoarei ediții.

Consider o datorie morală și colegială să exprim sincere mulțumiri pentru eforturi doamnei Viorica Gaja în restabilirea și promovarea înaltelor aspirații ale pă-mântenilor noștri.

Un început bun și continuitate.

Eugenia Railean, ex-director Biblioteca Municipală „M. Sadoveanu”

Nota autorului.

Evenimentele mă fac să mă simt mândră că m-am născut aici, la Soroca, pe pământul care poartă pe sine pașii acestor personalități ce ne-au dus faima dincolo de ținutul nostru. A fi sorocean, e o onoare, o mândrie. A te trudi în favoarea Marilor Soroceni – e o cinste. Am făcut o încercare de a-i menține în veșnica actualitate pentru urmași. Pe cât e posibil am adunat grămăjoară aceste Nume într-o publicație. Am inclus Numele oamenilor de valoare, care au trăit și au activat de la finele secolului XIX până în prezent. O publicație accesibilă tuturor și sper că utilă, cu efect educativ.

Ideea de a culege aceste materiale mi-a venit după o adresare telefonică, cu referire la Kira Muratova (regizor – scenarist rus). Am accesat informațiile din Internet și am rămas plăcut uimită, că într-adevăr Kira Muratova s-a născut în Bujărauca, la marginea Sorociei. Atunci și m-am hotărât să întocmesc așa un indice.

Am adunat 534 de nume (aranjate în ordine alfabetică), care se merită cunoscute și respectate. Conștientizez că lista e incompletă și că mulți dintre cei care merită să le urmărim exemplul nu au fost incluși pur și simplu din lipsă de informație. Mă adresez la toți cei, care dispun de informații cu referire la personalități sorocene - comunicați-ne pe adresa: Biblioteca Publică „Mihail Sadoveanu”, str. Alexandru cel Bun, 25, or. Soroca, Republica Moldova / tel.: 230 2 23 15 / e-mail: m.sadoveanu@mail.ru.

Textele notițelor incluse au fost preluate din diferite surse informaționale și nu au suferit schimbări de la original în detrimentul unui model strict.

Vă mulțumim anticipat, mizăm pe receptivitatea Dumneavoastră.

<i>Introducere.</i>	6
<i>Nota autorului.</i>	7
<i>Pally Zenaida</i>	15
<i>Panas Mihail</i>	17
<i>Panfil Emilia</i>	18
<i>Panina, Varvara Vasileva</i>	18
<i>Panici Ion</i>	19
<i>Panici Ion I.</i>	19
<i>Panuș Elena</i>	20
<i>Pascal Eugenia</i>	20
<i>Păcuraru Veronica</i>	21
<i>Păduraru-Stihi Natalia</i>	24
<i>Pânzaru Anatol</i>	24
<i>Pânzaru Valentin</i>	25
<i>Pânzaru Vasile</i>	28
<i>Pârlea Gheorghe</i>	29
<i>Pâslariuc Virgil</i>	30
<i>Pavel Elena</i>	33
<i>Pestreacov Stanislav</i>	33
<i>Petrache Vasile</i>	34
<i>Petrovici Sergiu</i>	34
<i>Pilipetchi Serghei</i>	37
<i>Pânzaru Anatol</i>	<i>Eroare! Marcaj în document nedefinit.</i>
<i>Pînzaru Angela</i>	26
<i>Pînzari Marina</i>	24
<i>Pîrlea–Conovali Veronica</i>	30
<i>Pîrlîi Ghenadie</i>	31
<i>Pirtachi Ion</i>	38
<i>Platon Arsenie</i>	39
<i>Plopii Angela</i>	41
<i>Popa Vasile</i>	41
<i>Popa Vladimir</i>	42
<i>Popescu Timofei</i>	43
<i>Popov Irina</i>	44
<i>Popov Mihail</i>	44
<i>Popovici-Martînov Raisa</i>	45

<i>Popușoi Eugen</i>	45
<i>Popușoi Gheorghe</i>	47
<i>Popușoi Timofei</i>	48
<i>Porcescu Marian Andrei</i>	48
<i>Porucic Teodor</i>	49
<i>Postolachi Boris</i>	50
<i>Postolachi Efim</i>	50
<i>Postolachi Igor</i>	53
<i>Postolachi Ilarion</i>	55
<i>Potoroacă Mihai</i>	56
<i>Prisăcaru-Zglavută Ina</i>	57
<i>Prisăcaru Lily</i>	58
<i>Procopie Porfirie</i>	59
<i>Prodan Hariton</i>	59
<i>Prodan Vasile</i>	60
<i>Purice Lucia</i>	60
<i>Purice Mihail</i>	62
<i>Purice-Șușu Victoria</i>	65
<i>Racevschi Efim</i>	66
<i>Radțibar Eugen</i>	66
<i>Radu Daria</i>	67
<i>Raevschi Nicolae</i>	69
<i>Raevschi Simion</i>	73
<i>Raevschi Ștefan Dumitru</i>	73
<i>Raievschi Mihail</i>	69
<i>Răilean Gheorghe</i>	74
<i>Răilean Silvia</i>	79
<i>Răileanu Damian</i>	79
<i>Răileanu Vitalie</i>	80
<i>Ranga Alexandru</i>	74
<i>Reșetnic Tatiana</i>	84
<i>Reșitca Marcel</i>	84
<i>Revenco Alexei</i>	85
<i>Revenco Andrei</i>	86
<i>Revenco Gheorghe</i>	86
<i>Revenco Mihail</i>	87
<i>Revenco Mircea</i>	88

<i>Revenco Valeriu</i>	91
<i>Roitberg Grigorii Efimovici</i>	92
<i>Romanescu Constantin</i>	94
<i>Rudi Marcu</i>	96
<i>Rudi Victor</i>	98
<i>Ruga Ecaterina</i>	98
<i>Rusnac Vladislav</i>	99
<i>Rusu Constantin</i>	101
<i>Russu Veronica</i>	102
<i>Sădnic Eleonora</i>	102
<i>Sărătilă Vlad</i>	105
<i>Sârbu Andrei</i>	106
<i>Savca Victor</i>	110
<i>Scalnii Vitalie</i>	111
<i>Sciuca Vladimir</i>	112
<i>Scurtu Boris</i>	112
<i>Secară Corneliu</i>	114
<i>Secară Nicolae</i>	114
<i>Secară Vasile</i>	115
<i>Secară Valentin</i>	117
<i>Slonovschi Anatol</i>	117
<i>Slutu Lilia</i>	118
<i>Slutu-Grama Claudia</i>	119
<i>Slutu-Soroceanu Nina</i>	121
<i>Sochircă Andrei</i>	127
<i>Sochircă Mihail</i>	128
<i>Sochirean Anatolie</i>	128
<i>Socolov Rodica</i>	130
<i>Socolov Tatiana</i>	130
<i>Soltuz Nicolae</i>	132
<i>Spataru Ana</i>	133
<i>Spataru Nina</i>	134
<i>Spinei Chiril</i>	137
<i>Spinei Elena</i>	138
<i>Spinei Gheorghe</i>	138
<i>Spinei Ion Trifon</i>	139
<i>Spinei, Vasile</i>	140

<i>Steinberg Robert</i>	143
<i>Strechii Maria</i>	144
<i>Strungaru Ariadna</i>	146
<i>Subotin Iurie Constantin</i>	146
<i>Suhaci Nicolai</i>	148
<i>Șerban Dormidont Arhip</i>	148
<i>Șofron Larisa</i>	152
<i>Șoimu Porfirie</i>	152
<i>Șterbate Vadim</i>	153
<i>Știrbu Larisa</i>	153
<i>Șura Alexandru</i>	154
<i>Tacu Oleg</i>	155
<i>Talmațchi Mihail</i>	157
<i>Taran Anatolie</i>	158
<i>Taran Efim</i>	160
<i>Tăbîrță Emma</i>	160
<i>Taran Ghenadie</i>	161
<i>Tcaci Vladimir</i>	161
<i>Tcaciuc Eugen</i>	163
<i>Tcaciuc Liviu</i>	165
<i>Tașnic Măria</i>	165
<i>Tetelea Margareta</i>	166
<i>Tighinean Victor</i>	168
<i>Timofți Margareta</i>	169
<i>Tinică Grigore</i>	170
<i>Tismăneanu Leonte</i>	177
<i>Tkaciuk Mark</i>	179
<i>Tîtomîr (Krieger) Denis</i>	180
<i>Toma Marcel</i>	180
<i>Tomescu (Bujnița-Tricolici) Tatiana</i>	181
<i>Topor Valeriu</i>	182
<i>Topor Ulian</i>	183
<i>Trofăila Lidia</i>	184
<i>Trofăilă Vasile</i>	187
<i>Tuhari Valentin</i>	189
<i>Țap Iurie</i>	190
<i>Țapu Pavel</i>	190

<i>Tarălungă Antip</i>	192
<i>Țirdea Teodor</i>	194
<i>Țurcan Ana</i>	196
<i>Țurcan Nelly</i>	198
<i>Țurcanu Dumitru</i>	200
<i>Turcuman Grigore</i>	202
<i>Umaneț Valeriu</i>	203
<i>Ursachi Mihail</i>	205
<i>Ursu Gheorghe</i>	206
<i>Usafii Marin</i>	207
<i>Valica Vladimir</i>	210
<i>Vasilachi Octavian</i>	212
<i>Vataman Paul</i>	213
<i>Vatamanciuc Constantin</i>	214
<i>Văscăuțeanu, Theodor</i>	215
<i>Vârtosu Haralambie</i>	218
<i>Vârtosu Valentin</i>	218
<i>Velișco Nadejda</i>	220
<i>Verejan Alina</i>	220
<i>Vlas Valentina</i>	222
<i>Voitehovschi Valentin</i>	223
<i>Volnițchi Igor</i>	224
<i>Voloșescu Maria</i>	225
<i>Vrabie Diana</i>	226
<i>Vrabie Emil</i>	228
<i>Zabulica Ghenadie</i>	228
<i>Zabulica Grigore Matei</i>	229
<i>Zaporojan Eftimie</i>	231
<i>Zgardan-Crudu Aliona</i>	231
<i>Zgardan Eugen</i>	234
<i>Zgardan Vasile</i>	237
<i>Zisman Alisa</i>	237
<i>Zolocevschi (Cozma) Măria</i>	238
<i>Zolotariov Elena</i>	239
<i>Zota Larisa</i>	240
<i>Zubatii Filip</i>	241
<i>Zubco Valeriu</i>	241

<i>Ангел Аркадий</i>	245
<i>Александров, Аркадий Борисович</i>	246
<i>Багенский Иван Александрович</i>	246
<i>Бекман Теодор</i>	249
<i>Биленький Исаак</i>	250
<i>Дамашкан Виталие</i>	251
<i>Дроботенко Юрий Григорьевич</i>	252
<i>Гендлер Аркадий Хунович</i>	253
<i>Гольдельман Соломон Израилевич</i>	254
<i>Григель Георгий</i>	256
<i>Жмеренецкая Нина Леонидовна</i>	257
<i>Жуковская Юлия</i>	258
<i>Имбер София</i>	259
<i>Катловкер Бенедикт Авраамович</i>	261
<i>Керсновский Антон Антонович</i>	263
<i>Китроссер Исаак</i>	265
<i>Китроссер Самуил Хунович</i>	267
<i>Клобуцкий Валентин Станиславович</i>	268
<i>Кобылаш Вадим Викторович</i>	268
<i>Кобылаш Максим Викторович</i>	269
<i>Колкер Аркадий Михайлович</i>	270
<i>Колкер Борис Михайлович</i>	272
<i>Крайзельбурд Леонид Петрович</i>	273
<i>Кройтор Люда</i>	274
<i>Крупник Бунця</i>	275
<i>Курдинович Александр</i>	275
<i>Ладейщиков Сергей Михайлович</i>	276
<i>Лебедев Юрий</i>	277
<i>Лейзерман Лев</i>	278
<i>Липшиц-Китроссер Берта</i>	278
<i>Мильштейн Олег Сергеевич</i>	279
<i>Муратова Кира Георгиевна</i>	281
<i>Немцов Григорий</i>	283
<i>Остиану Наталия Михайловна</i>	285
<i>Остиану Валентина Михайловна</i>	287
<i>Павлюк Вячеслав Владимирович</i>	288
<i>Перельройзен Михаил Петрович</i>	289

<i>Рапопорт Борис Наумович</i>	290
<i>Рачевский Ефим Лазаревич</i>	292
<i>Ройтберг Григорий Ефимович</i>	294
<i>Рыжовая Ольга</i>	295
<i>Сельцер Довид</i>	296
<i>Стайнберг Роберт</i>	298
<i>Субботин Семён Матвеевич</i>	299
<i>Тальников Давид Лазаревич</i>	300
<i>Узуньян Рафаэль</i>	301
<i>Флексор Давид Самсонович</i>	302
<i>Флексор Самсон</i>	303
<i>Фортуна Олег Владимирович</i>	305
<i>Хайлис Гедаль</i>	305
<i>Хайлис Лиля</i>	307
<i>Хахам Давид</i>	308
<i>Чайковский Израиль</i>	308
<i>Шатов Геннадий</i>	309
<i>Штейнберг Генрих Владимирович</i>	309
<i>Шум Эдуард</i>	311
<i>Bibliografie:</i>	313

Pally Zenaida

cântăreață de operă, mezzo-soprană română de faimă internațională, una dintre cele mai prestigioase cântărețe române din a doua jumătate a secolului al XX-lea și prim-solistă a Operei Române.

Născută la **19 iunie 1919 Soroca**, în Republica Moldova - decedată 26 iunie 1997, Germania.

Strălucita mezzo-soprana avea o voce cu un tembru inconfundabil, iar creațiile ei scenice au rămas neuitate.

Studii:

1940-1945 - a urmat – aproape paralel – trei facultăți: Facultatea Comercială, Academia Belle Arte și Conservatorul de Muzică, unde i-a avut ca profesori pe: Elena Saghin (canto), Ioan D. Chirescu (teorie, solfegiu), Mihail Vulpescu (clasa de operă).

1945-1948 - și-a perfecționat abilitățile cu profesorii Maria Nevi (operă) și Constantin Stroescu (lied)). A debutat în calitate de solistă pe scena Operei Române, în rolul Amneris din „Aida” de Giuseppe Verdi

Experiența profesională:

Și-a început activitatea ca funcționară la Banca de Stat din București.

1942-1950 - coristă în Corul Radio din București;

1945-1974 - solistă la Opera Română din București. A debutat ca solistă a primei scene lirice a țării în mai 1945, la 26 de ani, în Amneris din Aida de Verdi.

Imediat a fost luată într-un turneu la Budapesta, unde a avut ca parteneri pe: Emil Marinescu, Lucia Bercescu și Petre Ștefănescu-Goangă.

1974-1988 - solistă și coristă la Opera din Saarbrücken, Germania.

În tot acest timp, a interpretat deopotrivă, roluri mici dar și marile roluri de mezzo-soprană din: Carmen de Bizet, Samson și Dalila de Saint-Saens, Trubadurul, Bal mascat, Forța destinului, Don Carlo și Falstaff de Verdi, alături de: Rusalka de Dargomijski, Ivan Susanin de Glinka, Cneazul Igor de Borodin, Boris Godunov de Mussorgski, Lohengrin, Tristan și Isolda de Wagner, Cavalerul rozelor, Elektra și Salomeea de Richard Strauss, Favorita și Semiramida de Rossini, Norma de Bellini, Werther de Massenet, Orfeu și Euridice de Gluck, Iulius Cesar de Handel, Hamlet de Ambroise Thomas, opereta Voievodul țiganilor de Johann Strauss și altele.

Zenaida Pally nu a refuzat niciodată rolurile mai mici. Așa se face că a putut să fie ascultată și în Maddalena din Rigoletto, Madelon din Andrea Chenier de Giordano (în concert), Emilia din Otello, Polina din Dama de pică, Filipievna din Evgheni Oneghin de Ceaikovski, Marcellina din Nunta lui Figaro de Mozart și chiar Berta din Bărbierul din Sevilla de Rossini (în turneu la Champs-Élysées, alături de Magda Ianculescu, Valentin Teodorian și Nicolae Herlea).

Performanțele sale vocale sunt evocate și acum ca inegalabile, prin amploarea vocii și uluitoarea omogenitate a registrelor (era un glas fără pasaj), prin infinita gamă a posibilităților tehnice și expresive. A rămas unică pentru sunetele acute strălucitoare „ca o lamă de cuțit” din aria lui Eboli din Don Carlo, pentru sunetele grave răscolitoare din aria Azucenei din Trubadurul, și nu în ultimul rând, pentru acel dureros strigăt, urmat de un glissando pierdut în neant din scena Sfinx-ului, în opera

Oedipe de George Enescu.

Urmând și cursuri de pictură la Facultatea de Arte Frumoase (cu celebrul pictor Jean Steriadi), Zenaida Pally a avut și un dezvoltat simț al imaginii plastice, acordând o atenție deosebită mișcării dramatice, pașilor, gestului, expresiei brațelor și privirii. Fără să fie o frumusețe epatantă, pe scenă era fascinantă, senzuală, cuceritoare. Temperamentul exploziv dar cenzurat se potrivea cu acela al unor soliști de anvergură, cu care a făcut cupluri memorabile: Garbis Zobjian, Ion Buzea, Ludovic Spiess în Carmen, Aida și Samson și Dalila, Cornel Stavru în Trubadurul și Don Carlo, David Ohanesian în Lohengrin și Oedipe.

În țară și în cele 80 de turnee întreprinse în: Uniunea Sovietică, Mexic, Franța, Danemarca, Germania, Cehoslovacia, Ungaria, Iugoslavia, Italia, Bulgaria, Peru, Argentina, Columbia, Grecia, Polonia a dat viață eroinelor de operă dar a fost și solista a peste 300 de lieduri, cantate, oratorii, poeme vocal-simfonice. În acest sens, lucrările sale „de rezistență” au fost: Stabat Mater de Pergolesi, Simfonia a II-a de Mahler, Simfonia dramatică Romeo și Julieta de Berlioz, Recviemul de Verdi, Missa Solemnis și Simfonia a IX-a de Beethoven, Amorul vrăjitor de De Falla.

Zenaida Pally are înregistrări la casele de discuri: Electrecord, Melodia (Uniunea Sovietică), Eterna (Germania), Supraphon (Cehoslovacia) și Pathe-Marconi (Franța).

Dincolo de turnee, înregistrări, premii și onoruri, rămâne însă amintirea unei artiste unicat, dăruită de Dumnezeu cu un glas incomparabil, cu o ardere scenică plină de naturalețe, condusă de un instinct și un nerv interior de mare calitate, o femeie seducătoare, de o mare bogăție interioară și exterioară, care aprecia bijuteriile și blănurile, un om (spun cei apropiați) muncitor, sociabil și cultivat.

Premii. Distincții. Diplome:

1951 - Ordinul Muncii, clasa a II-a

1952 - Ordinul Muncii, clasa I;

1952 - Artistă Emerită;

1954 - Premiul de Stat, clasa I.

1962 - Artistă a Poporului.

Cea de-a cincea ediție a Concursului Internațional de Canto „Maeștrii artei lirice”, organizat de Opera Națională din București în 2013, a purtat numele celebrei mezzosoprane Zenaida Pally.

Sursă:

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Ciobanu, Maria. Calendar Național 2019 [Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Maria Ciobanu,; dir. gen. : Elena Pintilei ; col. de red. : Iurie Colesnic [et al.] ; Biblioteca Națională a Republicii Moldova . — Chișinău : BNRM, 2019. - 308 p. : il., portr.

Bratin, Jack. Pally, Zenaida / Jack Bratin // Bratin, Jack. Calendarul muzicii universale. - București : Ed. Muzicală, 1966. -P. 179.

Buzilă, Serafim. Pally, Zenaida / Serafim Buzilă // Buzilă, Serafim. Enciclopedia interpreților din Moldova. - Chișinău : ARC, 1999. -P. 215.

Cosma, Viorel. Portrete sentimentale. O voce de aur : Zenaida Pally / Viorel Cosma // Universul timpului liber. - 1990. -Nr10. - P. 17. Mănăilă, Gabriela. Arhive

sonore// Radio România. - 1998. - Nr 81. -P. 29.

Pally, Zenaïda // Dicționar enciclopedic român : In 4 voi. Voi. 3. - București: Ed. Politică, 1965. - P. 645. Pally, Zenaïda // Enciclopedia marilor personalități din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului. Voi. 3 : P-Z. — București: Ed. Geneze, 2001. - P. 23-25. Pally, Zenaïda // Femei din Moldova: Encicl. — Chișinău: Museum, 2000. — P. 215.

Pally, Zenaïda // Mic dicționar enciclopedic. - București : Editura Șt. și Encicl., 1978.-P. 1246. Roșea, Denis. Pally, Zenaïda / De-nis Roșea // Roșea, Denis. Cartea de aur a Basarabiei și a Republicii Moldova. - Chișinău : Pontos, 2016. — P. 436.

Sava, Iosif. Pally, Zenaïda // Sava, Iosif : Mică enciclopedie muzicală / Iosif Sava, Luminița Vartolomei. — Craiova : Aius, 1997. - P. 152. Țarălungă, Ecaterina. Pally, Zenaïda / Ecaterina Țarălungă // Țarălungă, Ecaterina. Enciclopedia identității românești: Personalități. — București: Litera Internațional, 2011. - P. 57

Femei din Moldova: Enciclopedie/editor Iurie Colesnic. – Ch.: Museum, 2000. – 311 p.

http://www.radioromaniacultural.ro/mezzo_soprana_zenaïda_pally_o_voce_care_se_naste_odata_la_100_de_anî-16605

https://archive.org/stream/EnciclopediaIdentitatiiRomanesti.Personalitati/EnciclopediaIdentitatiiRomanesti.Personalitati_djvu.txt

<http://dambroca.com/publicatii/carti/enciclopedia-identitatii-romanesti/index.pdf>

Panas Mihail

protoiereu mitrofor

Născut la **15 noiembrie 1953 în satul Alexandru cel Bun, județul Soroca** (decedat 11 decembrie 2019)

Studii:

1980 - Academia Teologica din Leningrad cu susținerea tezei de doctor în teologie „Starea actuala a Bisericii Ortodoxe Române și activitatea ei ecumenica”.

1982 - Aspirantura de pe lângă Academia Teologica din Moscova.

În anii de studii la aspirantură a activat în serviciul Departamentului Relații Externe al Bisericii Ortodoxe Ruse.

Experiența profesională:

1993, februarie - a fost numit decan al Facultății de Teologie din cadrul USM

1993, 13 octombrie - după reorganizarea Facultății de Teologie în Academia de Teologie Ortodoxă din Chișinău, deține funcția de rector al acestei instituții de învățământ teologic.

2009 - paroh al Bisericii „Sfânta Vineri”, a scris „Istoria Bisericii Ortodoxe din Republica Moldova” .

2016 - călugăria părintelui Mihail, care a primit numele de Hrizostom, fiind călugărit pe seama mănăstirii Căpriană

Sursă:

Panfil Emilia

harnic propagandist a valorilor culturale al spațiului românesc

Născută Eftodi la **31 iulie 1947, satul Hristici, raionul Soroca,**

Studii:

4 clase le face la școala din s. Hristici.

Școala din s. Căinari, raionul Căușeni,

Școala medie moldovenească nr. 1 din Soroca.

Facultatea de Filologie la Universitatea de Stat din Cernăuți.

Experiența profesională:

1970 - Muzeul Republican de Literatură „Dm. Cantemir” din Chișinău de pe lângă Uniunea Scriitorilor din republică. Prezintă mai multe lecții și prelegeri pe cele mai diverse teme din istoria dezvoltării literaturii naționale de la începuturi până în prezent.

Colaborator științific, șef a secției de propagare a literaturii naționale, director al Muzeului de Turism din Chișinău

Ghid de turism la Agenția de Turism Chișinău

Prelegeri la Facultatea de Turism de pe lângă Universitatea Agrară a RM

Lector la Centrul de pregătire a cadrelor din Industria Turismului din RM, agenția "Oldinex Tur".

A elaborat mai multe itinerare excursioniste prin R. Moldova, Ucraina, printre care: „Chișinău – oraș european”, „În căutarea orașelor antice” (Soroca-Cosăuți-Rudi-Drochia), „Donici – cuib de-nțelepciune”, „În Bugeac la Căușeni” (pe urmele lui Alexei Mateevici), „Bugeac – unduire de lanuri și popoare...”, „Mănăstiri codrene – oază de spiritualitate în Moldova”, „Pe urmele războaielor ruso-turcești”, „Țipova – mistere și spiritualitate”, iar împreună cu Vasile Grișco a fost elaborat itinerarul „Moldova de Sud - veacuri de glorie și eroism” ș.a.

Premii. Distincții. Diplome:

2004 - diverse diplome, printre care Medalia jubiliară 45 de ani ai Turismului moldovenesc

2007 și 2010 - titlul "Cel mai bun ghid de turism"

2008 - Diploma din partea Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale din România "Pentru contribuția la dezvoltarea parteneriatului turistic cu România").

Premiul Mare la nominalizarea "Cel mai bun ghid".

Sursă:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Hristici_Soroca

Panina, Varvara Vasilieva

cântăreață de romanețe (mezzo-soprană)

Născută la **28 mai 1872, Soroca** - decedată la 10 iunie 1911, Moscova,

Studii:

1883–1886 - muzicale la Chișinău cu tenorul Angelo Disconti (canto).

Experiența profesională:

1886–1901 - coristă în trupa Alexandrei I. Panina și în formațiile instrumentale ale restaurantelor „Iar”

1886 – Streina din Moscova.

1892-1905 a condus corul de țigani al restaurantului „Iar”, cu care a evoluat și în unele localități din Basarabia. A susținut recitaluri de române, cântece țigănești și ruse în multe orașe ale Rusiei.

1906 - a evoluat și pe scena Sălii Nobilimii și a Teatrului Mariinsk din Petersburg, acompaniată de chitariștii K. Vasiliev și N. Șișkin.

Repertoriul ei cuprindea române de Aliabiev, Varlamov, Pashalov, Derviz, Abaza, Gherman pe versurile poezilor Beranger, Nekrasov, Turghenev, Grebenka. A fost numită de către A. Blok Divina Varea. A înregistrat peste 40 de discuri, parțial recondiționate la Firma „Melodia” din Moscova.

Sursă:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Varvara_Panina

Femei din Moldova: Enciclopedie/editor Iurie Colesnic. – Ch.: Museum, 2000. – 311 p.

Panici Ion

doctor în științe fizico-matematice, profesor

Originar din **Vărăncău, Soroca**

Sursă:

<http://ziarulnostru.info/2018/08/06/la-noi-acasa-la-varancau/>

Panici Ion I.

medic, inventator în domeniul medicinei

Originar din s. **Vărăncău, Soroca, născut în data de 27 mai 1954**

Studii:

1961–1971 - Școala medie Nr.1 din or. Soroca

1971–1977 - Universitatea de Stat de Medicină din RSS Moldovasi
medicina generala

1977-1978 - internatura în anesteziologie și reanimare

Experiență profesională:

1978-1986 - anesteziolog reanimatolog categorie superioara

1986–1989 – medic endoscopist chirurg la Spitalul Direcției a IV

1987 - specializare endoscopie la Institutul Centaril de Stat de specializare și perfecționare a medicilor Spitalul Botkin din Moscova specialitatea panendoscopst

1987-prezent - endoscopist chirurg

1989–prezent – medic endoscopist chirurg la IMSP SCM „Sf]nta Treime” din Chișinău, Moldova. Specialist principal în endoscopie a Spitalului. Posedă toate tipurile de diagnostic și tratament aplicate prin endoscop

Categoria superioară de calificare

Un șir de perfecționări în domeniul:

endoscopiei diagnostice a tractului digestiv superior;
În domeniul diagnosticii și operative a colonului;
în domeniul bronhoscopiilor;
în domeniul laparoscopiilor diagnostice

Publicații:

5, Inovații 7, Invenții 5

Premii. Distincții. Diplome:

Medalie de aur de la expoziții internaționale a InfoInvest
Două medalii de argint de la expoziții internaționale a InfoInvest
Medalie de bronz de la expoziții internaționale a InfoInvest

Sursă:

<http://ziarulnostru.info/2018/08/06/la-noi-acasa-la-varancau/>

<https://spital.sf.treime.md/doctors/ion-panici/>

Panus Elena

filolog, manager politic

Născută la **7 octombrie 1964**, vine dintr-o familie de țărani **din Bădiceni, Soroca**. Tatăl a fost descendent din Dorogan și Vlas, iar maică-sa are la temelie familiile Banu și Cobilaș.

Studii:

1982 - Școala medie din s. Bădiceni, r. Soroca

1983-1988 - Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de litere

2002-2004 - masterat în management politic la Institutul "Ovidiu Șincai" din București, România

Experiență profesională:

1989-1997 – profesoară de limba română - Gimnaziul din s. Tătărești, r. Strășeni

1997-2000 - secretar responsabil de relațiile cu presa teritorială - Uniunea Jurnaliștilor din RM

2000-2001 - specialist principal în cadrul serviciului de presă al Ministerului Economiei

2001-2003 - director ONG "Centrul de politici culturale"

2003-2008 – redactor-șef al ziarului "Socius"

2009-2010 - manager de campanie electorală

2011-2012 - editor de știri AICI TV

Prezent - manager companie privată

Sursă:

<http://vox.publika.md/author/elena-panus>

<http://curentul.md/stiri/istoria-familiei-vicepresedintei-pn-cu-placere-m-as-lansa-intr-un-studiu-minutios-al-neamului-dar.html>

Pascal Eugenia

bibliotecar

S-a născut în data de **29 iulie 1954**, s. **Cosăuți, Soroca**, Republica Moldova

Studii:

1971 - Școala medie, s. Cosăuți, Soroca, Republica Moldova
1971-1973 - bibliotecar, Școala Republicană de Luminare Culturală
E. Sârbu, or. Soroca, Republica Moldova

Experiența profesională:

2003–2004, bibliotecar categoria 2, Serviciul Organizarea /Conservarea colecțiilor

2003 - Membru al Asociației Bibliotecarilor din Republica Moldova

2004 - prezent, șef Oficiu Legare / Copertare: Activități de conservare a colecțiilor Bibliotecii: legarea publicațiilor, copierea documentelor, recondiționare etc. Efectuarea lucrărilor de legare și confecționare a copertelor rigide și flexibile pentru cărți, broșuri registre ziare, reviste, documentele Bibliotecii (planuri, rapoarte ș.a.); lucrărilor de renovare și restaurare a documentelor depășite fizic (lipirea foilor, confecționarea cotoarelor și copertelor). Ținerea evidenței comenzilor realizate în regim tradițional și electronic. Epurarea fondurilor din serviciul Organizarea și Conservarea Colecțiilor.

Premii. Distincții. Diplome:

2009, 2004 – Diploma Rectoratului și Bibliotecii cu prilejul Zilei Bibliotecarului, pentru profesionalism, receptivitate la nou, abnegație, corectitudine, perseverență, disciplină și fidelitate.

Sursă:

Harconița, Elena. Bibliotecarii universitari bălteni : dicționar / E. Harconița, L. Mihaluța, E. Stratan ; lector : G. Mostovic ; design/ coperta / tehnoredactare : S. Ciobanu ; Bibl. Șt. a Univ.de Stat „Alec Russo” Bălți. – Bălți, 2010. – 261 p. – (Biblioteca Științifică - 65). Disponibil: http://tinread.usarb.md:8888/tin-read/fulltext/publ_bcei/dictionar_finql.pdf. Accesat (02.12.2019)

Păcuraru Veronica

doctor în filologie, colaborator științific la Institutul de Filologie al Academiei de Științe a Moldovei și conferențiar la Universitatea de Stat din Republica Moldova.

S-a născut la **5 septembrie 1955**, în **satul Voloave** din raionul **Soroca**, în familia Anastasiei-Tatiana Cramarciuc și a lui Simion Purice (februarie 2017).

Studii:

1972-1977 - Universitatea de Stat din Chișinău, la Facultatea de Limbi Străine (Limba și Literatura Franceză).

1978 -1983 - studii doctorale la secția de zi, în cadrul Institutului de Limbă și Literatură al AȘM, sectorul “Semantică lexicală și dicționare”, tema de cercetare fiind: “Statutul lexico-semantic și funcțional al verbelor cugetării”; conducător științific: academicianul Silviu Berejan.

1985 - i se conferă gradul științific de doctor în filologie

1994 – titlul științifico-didactic de conferențiar universitar.

Experiența profesională:

1984–1991 - cercetător științific, șef interimar al Sectorului “Semantică lexicală și

dicționare monolingve” de la Institutul de Limbă și Literatură, ulterior Institutul de Lingvistică, al AȘM. În calitate de coautor și redactor coordonator, participă la elaborarea și editarea unor lucrări colective de amploare: DELM vol. 2; Dicționar de Omonime; Dicționar uzual al limbii române.

1991-2000 - lector superior la Catedra de Limbă Română și Filologie Clasică a U.P.S.C. “Ion Creangă”, Conferențiar universitar la Catedra de Filologie Franceză a Facultății de Limbi Moderne a U.P.S.C. “Ion Creangă”, Conferențiar universitar titular la Catedra de Limbă Română și Filologie Clasică a U.P.S.C. “Ion Creangă”. În această perioadă, Veronica Păcuraru elaborează și ține cursuri la disciplinele: Introducere în romanistică (curs și seminarii); Limba latină (curs practic, specialitatea „limba latină”); Gramatica teoretică a limbii latine; Lexicologia limbii latine; Istoria limbii latine; Lexicologia limbii române (cursuri și seminarii) ; Semantică și Lexicografie.

2009 - cercetător științific coordonator la Sectorul de Lexicologie și lexicografie al Institutului de Filologie al AȘM, fiind responsabilă de elaborarea Dicționarului de cuvinte și sensuri recente.

2000 - este invitată să activeze la Catedra de Filologie Franceză “Grigore Cincilei” (actualul Departament de Lingvistică romanică și Comunicare interculturală) din cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine a Universității de Stat din Moldova. Pe parcursul activității la această subdiviziune universitară, Veronica Păcuraru elaborează și ține cursuri la următoarele discipline: la ciclul masterat (de cercetare și profesional): Semantică și Pragmatica (curs teoretic); Probleme actuale de semantică cognitivă și referențială (curs și seminarii); Traductologie și practici traductive (domeniul franceză – română, română – franceză) (curs și seminarii); Discurs interacțional și interculturalitate (curs opțional); la ciclul licență: Comunicare și cercetare lingvistică (curs și seminarii); Analiza lexicogramaticală a textului, Analiza lingvo-stilistică a textului, Bazele comunicării orale (în limba franceză), Bazele comunicării scrise (în limba franceză) (cursuri practice); Semantică și Lexicografie (curs opțional); Tipologia și traducerea textului literar (romanesc) (curs opțional).

Concomitent, Veronica Păcuraru participă și în activități de expertiză, consultanță și editoriale.

Vicepreședinte al Seminarului de Profil la specialitatea 10.02.05 „Limbi române (franceza)” (Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, USM)

Membru al Colegiului revistei *Studia Universitatis* (USM)

Membru al Colegiului de redacție al Revistei de Lingvistică și Știință Literară, ulterior revista *Philologia* (Institutul de Filologie al AȘM)

Referent oficial și membru al Consiliului științific specializat la susținerea mai multor teze de doctor în filologie,

Membru al Consiliului științific profesoral al Facultății de Limbi și Literaturi Străine, USM

Membru al Comisiei de Atestare a Traducătorilor și Interpreților profesioniști (instituită de Ministerul de Justiție al R. Moldova)

Membru al Comisiei Republicane de Atestare a profesorilor din învățământul

preuniversitar (Ministerul Educației al R. Moldova)

Expert al Curriculum-ului la Limba străină B (franceza) pentru clasele gimnaziale (Ministerul Educației al R. Moldova).

O regăsim și în calitate de coordonator de volume: *La linguistique entre recherche et application / Lingvistica între cercetare și aplicare*, Actes du Colloque International organisé à l'occasion du 45-ième anniversaire du Département de Philologie Française « Grigore Cincilei » de l'Université d'Etat de Moldova, Chișinău, le 8 octobre 2010, tome 2, // Coord. I. Guțu, V. Păcuraru. Chișinău: CEP USM, 2011. – 350 p.,

Probleme actuale de lingvistică, glotodidactică și știință literară, Acte ale Colocviului Internațional organizat cu ocazia aniversării a 45-a de la fondarea Facultății de Limbi și Literaturi Străine a Universității de Stat din Moldova, Chișinău 5-6 martie 2009, vol. IV, partea I; partea a II-a. Coord. V. PĂCURARU, L. ZBANȚ. Chișinău: CEP USM, 2010.-630 p.

2007-2017 - este Membră a grupului internațional de cercetători „Sémantique des textes”, reuniți în jurul revistei electronice *Textos!*, sub conducerea lui Fr. Rastier.

Activitatea cercetătoarei este încurajată, de-a lungul anilor, de numeroase organisme, fundații și operatori francofoni:

2001 - beneficiază de un grant pentru proiectul „Dicționar semantic și morfosintactic de verbe”. Programul HESP, Fundația Soros (Moldova),

2003 - titulară a Bursei Guvernului Francez pentru un stagiu de perfecționare lingvistică la Centrul de Lingvistică Aplicată din Besançon (Besançon. Franța).

2005 - titulară a Bursei Guvernului Francez pentru un stagiu de cercetare la Universitatea “Marc Bloch” din Strasbourg, Franța. Stagiul se desfășoară sub conducerea lingvistului francez Georges Kleiber.

2007 - Agenția Universitară a Francofoniei (BECO) îi acordă o bursă pentru un stagiu de cercetare la Universitatea din Provence “Aix- Marseille 1” (Aix-en-Provence, Franța).

Conferențiarul universitar V. Păcuraru lasă drept moștenire numeroase publicații științifice și metodică – didactice: monografii – 1 (la tipar), articole de sinteză -18, articole – 22, materiale ale comunicărilor științifice – 40, manuale – 1 (3 ediții, coautor), dicționare – 4 (coautor), teze ale comunicărilor științifice studențești (coautor) – 45, programe analitice și standarde curriculare – 30.

În ultimii ani, Veronica Păcuraru e pasionată de perspectivele lexicografiei explicative informatizate, se interesează de posibilitatea de utilizare a noilor tehnologii informaționale, a programelor editoriale și a sistemelor de scriere de dicționar create cu ajutorul noilor tehnologii, la elaborarea și redactarea dicționarelor tradiționale, adică a celor editate pe hârtie.

Premii. Distincții. Diplome:

Medalia Meritul Civic, acordată prin decret prezidențial pentru merite deosebite în toate domeniile de activitate social-economică din R. Moldova.

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol.

15, Văd-Z [Carte tipărită] . – Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

În memoriam Veronica Păcuraru.

<http://usm.md/?p=15815&lang=ro>

<http://ifr.md/index.php/113-veronica-p-curaru-in-aeternum-vive>

Păduraru-Stihi Natalia

preoteasă, medic, profesor de religie

Născută la **6(19) mai 1921 în orașul Soroca**, în familia lui Dumitru Stihi și a Alexandrei Vâmv.

Studii:

3 clase primare la școala din gara Rogojeni, Florești.

1930-1939 - clasa a 4-a și clasele 1-8 liceale - la Iași.

Studii superioare în medicină: anul 1 la Iași. anul 2-6 la București.

Experiența profesională:

1950-1995 - medic la Spitalul de boli psihice (3 ani), la diferite școli din sectorul Botanica, Chișinău (3 ani), la Salvare (10 ani).

1991-1995 - profesoară la Școala duminicală pe lângă biserica „Sf. Dumitru” din Chișinău.

A fost căsătorită cu preotul Gherasim Păduraru.

1995 - pensionată

2006, noiembrie - a fost tunsă în monahism cu numele Parascovia.

După o boală grea, pe data de 7 februarie 2007, a trecut în lumea celor dreți. Este înmormântată la cimitirul „Sf. Treime” din Chișinău.

Sursă:

<http://slujireapreotesei.blogspot.com/2011/09/chipuri-de-preotese-natalia-paduraru.html>;

http://wcb.archive.org/stream/RevistaCurierul_Ortodox/CurierulOrtodox2007_02_djvu.txt

Pânzari Marina

Născută în 25 aprilie 1990 la Rublenița, raionul Soroca.

A absolvit Universitatea de Educație Fizică și Sport din Chișinău, facultatea kinetoterapie.

A activat la Centrul de Asistență Socială din satul natal. Actualmente este kinetoterapeut la stațiunea balneară Bucuria-Sind S.R.L.

Sursă:

<https://moldova.europalibera.org/a/29252053.html>

Pânzaru Anatol

actor, regizor

S-a născut la **1 septembrie 1937, în satul Pârlița, județul Soroca.**

Studii:

1956 - Școala medie din s. Parcani, Soroca.

1960-1965 - regie la Institutul de Stat de Artă Teatrală „A. V. Lunacearski” din Moscova.

Este stagiar în laboratorul de regie al lui Andrei Gonciarov, prim-regizor al Teatrului „Vl. Maiakovski” din Moscova.

Experiența profesională:

1957 - începe activitatea ca actor în trupa moldovenească a Teatrului din Bălți, interpretând roluri de factură comică. Debutul său actoricesc are loc prin rolul unui neamț cu orgă din spectacolul „Chirița în Iași”, apoi au urmat: Berejnoi în spectacolul de debut „Sabia lui Damocles” de N. Hikmet (1963), Grigore Ciobanu în „O rază de întuneric” (1957).

1965 - devine regizor al trupei moldovenești a Teatrului din Bălți. Actor în spectacolele: „Sărmanul meu Marat” de A. Arbuzov, Moș Tofan în „Oprîți planeta” de A. Marinat, „Chirița în provincie” de V. Alecsandri (1965-1969) etc.

1970 - este numit prim-regizor al Teatrului Moldovenesc Muzical-Dramatic „V. Alecsandri” din Bălți.

1970-1975 - a montat și a jucat în spectacolele: Chiflea în „Dragostea din mai” de A. Marinat, Ciucă în „Și sub cerul acela...” de A. Busuioc, Arvinte în „Arvinte și Pepelea” de V. Alecsandri, Cârnel în „Oameni energici” de V. Șukșin.

1977-1979 - a mai montat spectacolele: „Doi morți vii” de V. Alecsandri, „Arcul și baioneta” de A. Galiev, „Bani pentru Măria” de V. Rasputin, „Străinul” de P. Cărare.

1980-1985 - montează și joacă în roluri principale în spectacolele: „Milo director sau Mania posturilor”, „Chir Zuliarid”, „Despot-Vodă” de V. Alecsandri, „Grădina de trandafiri” de E. Vetemaa.

1987-1993 - a montat poemul dramatic „Alexandru Lăpușneanu” de D. Matcovschi, „Moldova” de I. Puiu, „Transfer de personalitate”.

Premii. Distincții. Diplome:

1975 - Artist Emerit

1986 - Artist al Poporului din Republica Moldova

Medalia „Pentru vitejie în muncă”

Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii”.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară [sec. XV – încep. Sec. XXI]/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, ÎS FE-P „Tipografia Centrală”. – 544 pag.

Jitaru, Valentin. Personalități bălțene: Enciclopedie / Valentin Jitaru, Lucian Jitaru: au colab.: Ghe orghe Calamanciuc [et al.]. – Chișinău: S.n., 2018 (FEP „Tipografii a Centrală”). – 400 p.: fot. Referințe bibliogr.: p. 396-398. – 500 ex

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2017 [Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; col. de red. : Petru Soltan [et al.] ; Biblioteca Națională a Republicii Moldova . – Chișinău: BNRM, 2017. - 402 p. : portr.

Anatol Pânzaru: Biobibliografie. — Bălți: Bibl. Municipală „Eugeniu Coșeriu”, 2007. - 59 p.

Cimpoi, Mihai. Omul a trei credințe / Mihai Cimpoi // Lit. și arta. - 1986. -4 sept. - P. 6.

Hăbășescu, E. Timpul individualității: activitatea regizorului Anatol Pânzaru pe scena Teatrului Dramatic din orașul Bălți / E. Hăbășescu // Lit. și arta. - 1983. - 24 mart. - P. 6.

Lumea actorilor, o lume deosebită: Anatol Pânzaru la 30 de ani de viață creativă: [intervi cu Anatol Pânzaru, realizat de Tatiana Chetrari] // Curierul de Nord. - 1993. - 3 iul. - P. 2.

Mai frumos decât dragostea: Interviu cu regizorul și artistul A. Pânzaru despre spectacolul „Vis de secătură” // Vocea Bălțiului. - 2006. - 10 febr. - P. 3.

Proca, Pavel. Umbra lui Alecsandri (Anatol Pânzaru) / Pavel Proca //Și noi eram o ceată tristă... — Chișinău: [S. n.].-P. 109-110.

Șvitichi, Ion-Gheorghe. Anatol Pânzaru - unul din fondatorii Naționalului din nordul republicii / Ion Gheorghe Șvitichi // Moldova Literară. - 1997. - 10 sept. - P. 21-22.

Zabulica, Tatiana. Artistul Anatol Pânzaru, înveșnicit la baștină: [despre inaugurarea unei plăci comemorative a regizorului și actorului Anatol Pânzaru, la gimnaziul din Pârlita, satul de baștină al artistului] / Tatiana Zabulica // Observatorul de Nord: Săptămânal județean independent. - 2011. - 25 noiemb. - P. 2.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

„Calendarul bibliotecarului 1997”. — Chișinău: BNRM, 1997. - P. 213-214

„Calendar Național 2007”. - Chișinău: BNRM, 2007. - P. 267.

Pânzaru Angela

poetă

S-a născut în **satul Parcani** din **raionul Soroca**, Republica Moldova, în anul **1968** în data de **15 octombrie**.

Studii:

Universitatea de Stat – Facultatea filologie

Universitatea de Artă Cinematografică și Teatrală din Leningrad

Institutul de Literatură „Maxim Gorki”.

Experiența profesională:

Locuiește în Krasnoiarsk din 1995.

Publică poezie și proză în română și rusă. În limba rusă, i-a apărut în 2004 volumul de poezie “Păsări de sâmbătă” și numeroase cicluri de versuri nonconformiste și sfidătoare publicate în revistele literare „Sibirskie ogni”, „Deni i noci”, „Deti Ra” și altele.

Angela Pânzaru este, în opinia criticii de specialitate, una dintre cele mai autentice poete din Siberia de astăzi. Poezia ei șochează încă de la primele rînduri, lectura

acesteia lăsându-se, de multe ori, cu scandal și cu nenumărate discuții în contradic-toriu despre rolul literaturii în lumea contemporană.

Operele sale au fost editate în România, SUA, Franța, Germania, Elveția.

Premii. Distincții. Diplome:

2007 – premiul "Ясная Поляна" pentru proză scurtă în numele lui Lev Tolstoi, pentru povestirea «Жарок».

2011 - Laureata Premiului Fondației Astafiev

Publicații:

În «Сибирские огни», «День и ночь», «Байкал», «Дети Ра», «Флорида», «Воздух».

Sursă:

<http://vladiovita.blogspot.com/2010/11/despre-angela-pinzaru.html>

<http://limbaromana.md/index.php?go=articole&n=901>

Чупринин, Сергей Иванович. Русская литература сегодня / Сергей Чупринин. - Москва : Время, 2012. - С. 702-703.

Pânzaru Valentin

medic-stomatolog în România, or. Constanța

Născut la **15 mai 1961, în s. Țepilova, r-nul Soroca**, în familia lui Ion și Zinovia Pânzaru, alături de fratele mai mare, Vasile, care a fost șofer, sora Nelea, care a fost vânzătoare, și sora mai mică, Valentina, contabilă de profesie.

Studii:

1968-1976 - Școala de 8 ani din sat

1976-1979 - Școala de Medicină din Bălți, specialitatea Tehnica Dentara.

1979-1984 - Facultatea de Stomatologie a Universității de Stat de Medicină din Chișinău Nicolae Testemițanu, unde a obținut calificarea de medic-stomatolog.

Experiența profesională:

1984-2005 - a activat în cadrul Policlinicii Stomatologice din or. Soroca;

1990-1999 - șef de secție la Protetica Dentară

1999-2005 - medic-șef al Policlinicii Stomatologice din Soroca. A contribuit la renovarea Policlinicii în care a activat, a promovat numeroși studenți în stagiul de practică.

Pe parcursul activității a obținut multiple diplome și grad profesional de Catego-rie Superioară. A participat la multiple traininguri de dezvoltare profesională, speci-alizări, congrese, atât în țară, cât și în afara țării - în România, Rusia.

2005-prezent - medic-stomatolog în România, or. Constanța.

Feciorul mai mare de asemenea locuiește și activează ca medic-stomatolog în or. Constanța, precum și fiica mai mică, Tatiana, care lucrează și ea în cadrul aceleiași companii.

Sursă:

Țepilova – file de istorie: Culegere de date istorice, biografii și amintiri din satul Țepilova, comuna Ocolina, raionul Soroca/Coord. De proiect Vladimir Ceban; red. Lrisa Eršov; proces. Comupt. Sergiu Ceban. – Țepilova, 2017. – 142 p.

Pânzaru Vasile

președinte al Societății Antiincendiară din Republica Moldova

Născut la **28 ianuarie 1958 în satul Țepilova**, raionul Soroca. Părinții i-au dat numele bunelului după tată, care nu s-a mai întors de pe front și pe care nu-l văzuse niciodată - Vasile. A crescut cu părinții Iacob și Elena, la bunicii după mamă, Iustina și Ion, cu cei șase frați: Ion, Măria, Pavel, Clavdia, Andrei și Valentina.

Studii:

1965-1973 - Școala din satul natal, unde a absolvit opt clase.

1973-1975 - a noua și a zecea la Școala medie din satul vecin, Ocolina, unde mergea în fiecare zi dus și întors, uneori chiar și de două ori pe zi, fiindcă frecvența cercurile de limbă română, matematică, fizică.

Anii copilăriei și adolescenței îi apar în memorie foarte des: cu colindele prin nămeții până la genunchi și săniușul sub lumina Lunii, cu uratul de Sf. Vasile, cu hramul satului de Sf. Gheorghe la 6 mai etc. Veneau acasă de la săniuș noaptea târziu, îmbujorați, cu cizmele înghețate bocnă pe picioare, dar fericiți, spre deosebire de copiii săi și mulți alții, care stau mai mult în fața ecranelor de la televizoare și calculatoare.

Se ducea cu vaca la pășune și de multe ori uita de animale, jucându-se cu copiii din mahala, fiind și ei implicați în păscutul vitelor, găsindu-le mai apoi printr-un lan de porumb s-au floarea soarelui. Mai puțin plăcut era la ruptul, înșiratul și păpușitul frunzelor de tutun, pe care părinții săi, fiind țărani, le aduceau acasă.

Face parte din ultima generație a șezătorilor satului și prima generație care a văzut lumina electrică și televizorul, când nunțile au încetat să se mai joace ziua și se petrec doar noaptea.

Pe atunci, modul de comunicare a oamenilor era altul: toți se salutau, vecinii ajutau la construcția caselor, „la clacă” fără invitații speciale. Când plecau de acasă pe un timp mai scurt, puneau mătura în ușă - semn că stăpânul nu este. Nu era nevoie de lacăte și de monitorizarea încăperilor, oamenii trăiau cu frica de Dumnezeu.

De hramul satului toate porțile erau larg deschise, rudele și cunoștințele din alte sate veneau cu căruțele acoperite cu covoare, în sat se făcea foc, care dura 3 zile. Fetele erau însoțite de flăcăi de acasă până la joc, cu acordul părinților. În prezența fetelor nu se îndrăznea a vorbi urât.

Își amintește momente când se rupeau cruciulițele de la gâtul copiilor și frecvențarea clubului din sat cu bătaii, înjurături, tineri beți... Sau încercările de a înlocui sărbătorile moștenite din moș-strămoși cu așa-numitele „maiovci” sau „noiabrskie prazdniki”, cu beții și alergatul prin fața tribunei a „conducătorilor de partid” și „sovietici”.

1975-1980 - Universitatea Tehnică, pe atunci Institutul Politehnic din Chișinău Facultatea de Mecanică la specialitatea Mașini și aparate frigorifice și compresoare.

Serviciul militar nu l-a făcut, având Catedra militară, a devenit ofițer de rezervă.

Experiența profesională:

1980 - inginer la Asociația Cooperatiilor de Consum Telenești.

1982-1986 - inginer-mecanic la Fabrica de conserve din Soroca.

1986-2000 - întreprinzător și concomitent președinte al filialei Soroca a Societății Antiincendiare.

2011 - președinte al Societății Antiincendiare din Republica Moldova cu sediul în mun. Chișinău.

Au împreună cu soția Silvia trei copiii: fiica Dana și fiii Mihai și Nicolae. Fiica a absolvit Universitatea Lucian Blaga din Sibiu, România, Facultatea de Medicină Generală. În prezent e medic-rezident în orașul Cluj-Napoca. Feciorii își continuă studiile în România, în orașele Brașov și Iași.

S-a scurs multă apă pe lângă Cetatea Sorocii din vremea copilăriei sale.

A fost informat că, în primăvara anului 2017, posibil chiar de Sf. Gheorghe - la hramul satului - se va restabili bustul Regelui nostru Ferdinand. Sunt bucuros și mândru de acest eveniment și „Doamne ajută”.

Sursă:

Țepilova – file de istorie: Culegere de date istorice, biografii și amintiri din satul Țepilova, comuna Ocolina, raionul Soroca/Coord. De proiect Vladimir Ceban; red. Lrisa Erșov; proces. Comupt. Sergiu Ceban. – Țepilova, 2017. – 142 p.

Pârlea Gheorghe

actor și umorist din Republica Moldova

S-a născut la **6 mai 1944, satul Vărăncău, raionul Soroca**

Tatăl său era brigadier silvic, iar mama sa croitoreasă.

Studii:

Șapte ani de școală în satul natal

Școala medie nr.1 din orașul Soroca

Școala de Muzică din același oraș, unde studiază pianul.

Școala de Culturalizare din Soroca, un an de studii, unde învață

arta dramatică în clasa profesoarei Sofia Vorobiova, actriță din Sankt Petersburg, profesoară de canto fiindu-i Maria Bieșu, iar de vorbire scenică - Vera Mereuță.

1964 - Institutul Teatral „A. Lunacearski” din Moscova, după trei ani de actorie.

Experiența profesională:

Participă la o selecție organizată de către Teatrul "Luceafărul" din Chișinău, proaspăt înființat și este admis în trupa noului teatru, de comisia formată din actorii Dumitru Caraciobanu, Ion Ungureanu și alții. Debutează în spectacolul „Două culori”. Joacă alături de maeștrii Dumitru Caraciobanu, Ecaterina Malcoci, Valentina Izbeștiuc ș.a., în spectacolele montate de Ion Ungureanu, Ion Sandri Șcurea și Ilie Todorov.

1967 - revine la Chișinău și este inclus imediat în spectacolul „În căutarea surăsului”. A interpretat roluri de comedie și dramatice dintre care menționăm Andrei din spectacolul „Trei surori” de Anton Cehov, Răducanu în „Nota zero la purtare” de O. Stoenescu și V. Sava ș.a.

A îndeplinit funcțiile de șef de trupă și directoradjunct.

1989-1994 - a devenit primul director al Teatrului „Lucașfărul” din Chișinău, ales în mod democratic de către întregul colectiv. A îndeplinit această ultimă funcție timp de 5 ani și jumătate. În această calitate, el a organizat primul turneu în România (Iași, Bacău și Botoșani).

Gheorghe Pârlea a lucrat la acest teatru până la pensionarea sa.

După pensionare, Gheorghe Pârlea a format un cuplu umoristic cu actorul Gheorghe Urschi, jucând în mai multe spectacole împreună cu acesta.

Sursă:

Matvei, Valeria; Biblioteca Națională a Republicii Moldova. Calendar Național 2014 [Text tipărit] / Aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; Dir. gen. : Alexe Rău ; col. red. : Petru Soltan [et al.]; Biblioteca Națională a Rep. Moldova . — Chișinău : [s.n.] , 2014. - 378 p

Pârlea–Conovali Veronica

magistru în istorie, poetă, scriitoare

S-a născut la **12 noiembrie 1968 în comuna Vărăncău.**

Studii:

Școala primară

Tehnicumul de Comerț din Chișinău, Facultatea mercologie.

Universitatea de Stat, Facultatea istorie.

2004 - face magistratura, luându-și și o temă de doctor.

Experiența profesională:

Activează ca profesoară de istorie la Colegiul Național de Coregrafie din Chișinău.

Paralel, încă din copilărie, scrie, pe vremuri lucrările sale au fost publicate în gazeta raională „Calea lui Ilici”.

La Chișinău a fost foarte bine și ușor primită de presa republicană, începând cu 1991 ziarul întregirii neamului „Glasul Națiunii”, a fost cel care i-a publicat pagini întregi de poezie, proză și publicistică. Și-a publicat lucrările în ziarul „Patria Tîrnă”, „Florile Dalbe”, „Literatura și Arta”, „Țara”, „Făclia”, etc.

Prima carte de versuri a fost publicată în 1998 „O dragoste ne adună”, prefătața de actualul președinte a Uniunii Scriitorilor, poetul Arcadie Suceveanu și poeta Claudia Partole.

2001 - lumina tiparului a văzut cartea de versuri „Bumerangul Ecoului”, prefăta A. Suceveanu.

2003 - „Grădina Copilăriei” (versuri pentru copii), carte scrisă în colaborare cu fiicile sale Diana și Natalita.

2005 - în colaborare cu fiicile sale, mai apare o carte de versuri „Și a venit ploaia”.

2006 - adună toată proză editată în presa republicană și apare cartea de povestiri „Țara din stele”, prefătața de scriitoarea Ana Manole și Aliona Zgardan-Crudu, doctor în filologie, conferențiar universitar care a fost și redactorul cărții.

2006 - a mai ieșit de sub tipar cartea-monografie scrisă în 2 limbi „Fabrica Bucuria” (la 60 de ani de activitate), în care a subliniat că la venirea puterii sovietice pe teritoriul Basarabiei erau mai multe manufacturi de producere a bomboanelor, deci fabrica e cu mult mai veche...

2008 - a editat cartea „Cu dragoste pentru vârsta a treia” în comun cu doctorul Maria Gavrilița.

2013, 10 iunie - a lansat cartea despre deportați „Destăinuiri de pe lumea cealaltă”, în care aproape toți protagoniștii sunt din raionul Soroca. Cartea a fost și este mediatizată, fiind considerată rară în planul că e scrisă în baza martorilor care mai trăiesc.

Publicații:

Parlea-Conoval, Veronica. O dragoste ne-adună: Poezii / Veronica Parlea-Conoval. - Ch., 1998. - 40 p.

Conovali, Veronica. "Millenium" și Igor Buzurniuc [au obținut Premiul III la Festivalul Int. de Muz. "Cerbul de Aur"] // Moldova suverană. — [sl]: [sn], [sa] . - 2002. - 19 decembrie. - P. 4

Parlea-Conoval, Veronica. Și-a venit Ploaia...: Poeme / Veronica Parlea-Conoval; Diana Conoval, Natalia Conoval, cop.: Tatiana Varvariuc, design, il. Ref.: Ana Mamnole. - Ch.: Tipografia „Reclama”, 2006. - 64 p. – Col. „Poesis”.

Parlea-Conoval, Veronica. Țara din stele: proze / Veronica Parlea-Conoval; red.-coord.: Ana Manole; il.: Ion Țurcanu. - Ch.: S.n., 2007. - 87 p.

Parlea-Conoval, Veronica. Cu dragoste pentru vârsta a treia / Maria Gavrilița, Veronica Parlea-Conoval. - Ch.: S.n., 2008 (ÎS FE-P „Tipogr. Centrală”). - 144 p.

Parlea-Conoval, Veronica. Destinuri de pe lumea cealaltă: (deportări, foame, gulaguri, executări, amintiri) / Veronica Parlea-Conoval. - Ch.: S.n., 2013 (ÎS FE-P „Tipogr. Centrală”). - 156 p.

Parlea-Conoval, Veronica. Alexandra / Veronica Parlea-Conoval. - Ch.: S.n., 2018 (ÎS FE-P „Tipogr. Centrală”). - 124 p.

Sursă:

<https://impresiidinviatasicarti.wordpress.com/2017/07/18/veronica-parlea-conovali-la-clubul-impresii-din-viata-si-carti-lacrimeaza-n-dor-amurgul/>

Pârlii Ghenadie

procuror, șef al Secției investigarea fraudelor contra mediului și interreselor publice din cadrul Direcției politice, reforme și protecția interreselor societății a Procuraturii Generale, master în drept

Născut la **3 noiembrie 1976 în or. Soroca**

Studii:

1983-1993 - Școala medie nr. 1 Soroca

1993-1997 – Universitatea din București, Facultatea de Drept

Experiență profesională:

Prin Hotărârea nr.2-3d-353/10 din 21 septembrie 2010, Consiliul Superior al Procurorilor a propus Procurorului General numirea în funcția de procuror, șef-adjunct al secției investigații financiar economice pe dl Ghenadie Pârlii.

Prin Ordinul Procurorului General al Republicii Moldova nr. 893-p din 27 septembrie 2010, numit în funcția de procuror, șef-adjunct al Secției în cadrul Procuraturii Generale.

Prin Ordinul Procurorului General al Republicii Moldova nr. 130-p din 12 februarie 2014, numit în funcția de procuror, șef-interimar al Secției investigații financiar-economice în cadrul Procuraturii Generale.

Prin Ordinul Procurorului General al Republicii Moldova nr. 1074-p din 01 august 2016, numit în funcția de procuror, șef-interimar al Secției investigația fraudelor contra mediului și intereselor publice în cadrul Procuraturii Generale.

Conform Hotărârii nr. 12-87/17 din 19 iulie 2017, Consiliul Superior al Procurorilor a propus Procurorului General numirea domnului Ghenadie Pîrlîi în funcția de procuror-șef al Secției investigația fraudelor contra mediului și intereselor publice din cadrul Direcției politici, reforme și protecția intereselor societății a Procuraturii Generale, pentru un mandat de 5 ani.

Sursă:

<https://procuror.magistrat.md/ro/content/p%C3%AElia>

Pâslariuc Virgil

doctor in istorie, conferentiar la Facultatea de Istorie si Filozofie, Universitatea de Stat din Moldova

S-a născut la **27 iulie 1969, în orașul Soroca.**

Studii:

1995 - Licențiat

2002 - doctor în istorie la Facultatea de Istorie a Universității „Al. I. Cuza” din Iași cu tema „Marea boierime și domnie în Țara Moldovei în secolul al XVI-lea”, sub îndrumarea profesorului Ioan Caproșu.

Interesele sale de cercetare se încadrează în următoarele domenii: istorie culturală, antropologie istorică, evoluția elitelor în epoca medievală și modernă și nobilimii basarabene în secolul XIX etc.

Experiența profesională:

1996 - lector la Facultatea de Istorie și Filozofie, Universitatea de Stat din Moldova

2004 - conferențiar universitar la Facultatea de Istorie și Filozofie, Universitatea de Stat din Moldova.

Conducător de licență, masterat și doctorat. Specialist în istorie medievală și modernă, preocupări de socio-istorie și antropologie istorică.

Autor de monografii, studii, articole științifice și de manuale școlare.

Participant la multiple evenimente științifice internaționale și naționale și o bursă de cercetare post-doctorală la Universitatea din Bologna.

Publicații:

Pâslariuc Virgil. Istoria Evului Mediu (476 – 1000): Planșă didactică. – Ch., 2004 etc.

Pâslariuc Virgil. Ștefan cel Mare în contextul epocii sale și a posterității./în colaborare/ – Ch., 2004;

Pâslariuc Virgil. Raporturile politice dintre marea boierime și domnie în Țara Moldovei în secolul al XVI-lea. – Ch., 2005;

Pâslariuc Virgil. Istoria Universală. Manual de liceu pentru clasa a X-a./în colaborare/ – Ch., 2007;

Sursă: <https://moldova.europalibera.org/a/27310678.html>

Pavel Elena

militantă comunistă română

Elena Pavel, născută Sîrbu, la **1 iunie 1915**, satul Samoilovca, în prezent **Rudi, raionul Soroca** (d. 1 august 1943, Ploiești) a activat în U.T.C. și Ajutorul Roșu.

1934 - a aderat la Uniunea Tineretului Comunist din România.

1936 - condamnată la 4 ani de închisoare pentru organizarea demonstrației studențești antifasciste de la Universitatea din Iași.

1936-1939 - întemnițată la Dumbrăveni

1939 - membru al Partidului Comunist din România.

Chiar înainte și în timpul celui de-al Doilea Război Mondial a lucrat în organizația Ajutorul Roșu.

1942-1943 - întemnițată la Văcărești.

1942, septembrie - a fost condamnată la moarte, dar sentința a fost comutată ulterior în cea de 25 de ani de închisoare.

A murit în închisoare în timpul unui bombardament american asupra rafinărilor germane de la Ploiești.

Premii. Distincții. Diplome:

1948-1964 - satul Luminița din județul Tulcea a purtat numele de Elena Pavel.

Sursă:

Mic dicționar enciclopedic, Editura Enciclopedică Română, București, 1972

Luptători pentru pace, socialism și fericirea poporului, vol. I, Buc., 1955.

Комсомол Молдавии в документах и материалах (1918—1941 гг.), [Сб.], Киш., 1971.

Павел Елена. Большая советская энциклопедия, 1969-1978

https://ro.wikipedia.org/wiki/Elena_Pavel

Pestrecov Stanislav

chitară bass în formația „Rubicon”.

Născut **20 noiembrie 1985 în Soroca**.

1991–2003 Liceul Teoretic „A. S. Pușkin” Soroca

2003–2008 Facultatea de Inginerie și conducerea comunicațiilor la

Academia de Transporturi, Informatică și Comunicații, a frec-

ventat școala de muzică, la secția fortepiano-chitară clasică.

Concerte și succese:

Locul 6 în Top Ten Rock la ProFM – topul Rock al anului 2008

Kahovca, Ucraina – concert de Rock, organizat de autoritățile locale, unde formația a fost premiată și a cunoscut și alte trupe ucrainese;

Noiembrie, 2008 - Festivalul „Rock Hausen”, Chișinău

Martie, 2008 - Concert în deschiderea Slot (Слот), Chișinău
Octombrie, 2008 – Concert în deschiderea Korea, Chișinău
Ianuarie, 2009 – Concert alături de Gravelation și Starchitect, Chișinău
August, 2008 – Concert alături de Gravelation, Chișinău.

Sursă:

<https://monkey.fm/artists/rubycone/>

Petrache Vasile

doctor în teologie

S-a născut la **23 martie 1928, la Cerlina, Soroca**. A decedat la 30 septembrie 1999, la Chișinău.

Studii:

Seminarul Teologic din Odessa
Academia Duhovnicească din Moscova.

Experiența profesională:

1956 - hirotonisit ca diacon

1957 - preot. Sluțește în parohiile Sudarca, Băcioi, apoi în Chișinău, la Biserica „Sf. Vineri”, Catedrala „Nașterea Domnului”, Biserica „Sf. Constantin și Elena”.

A fost secretar al Eparhiei.

1973 - protoiereu.

Președinte al Frăției Ortodoxe „Sf. Ștefan cel Mare”

Membru al colegiului redacțional al revistei „Alfa și Omega”

1992-1999 - inițiator al redeschiderii Bisericii „Sf. Nicolae” din Chișinău și preot paroh al acestei parohii, consilier administrativ al Mitropoliei Basarabiei, membru al Adunării Naționale Bisericești a Patriarhiei Române.

Premii. Distincții. Diplome:

Crucea aurită

Crucea cu pietre scumpe

Mitra

Două Cruci Patriarhale

Diploma Fondului Păcii

Insigna Fondului Păcii

Medalia „Sf. Ierarh Petru Movilă”.

Sursă:

Soltan, Petru; Matvei, Valeria. Calendar Național 2008 [Carte tipărită] / Col. de red.: Petru Soltan (preș.), ...; alcăt.: Valeria Matvei, Maria Șveț. — Chișinău: BNRM, 2008. - 468 p.: il.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 3 , C-Ch [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2001. -646 p. : il., fotogr.

Petrovici Sergiu

profesor universitar

S-a născut la **3 februarie 1940 în comuna Voloave, județul Soroca**, într-o familie de țărani.

Studii:

- 1947-1951 - învățământul primar în Voloave
1951-1956 - Școala medie nr. 1 din centrul raional Soroca.
1956 - Tehnicumul Cooperatist din orașul Soroca la specialitatea „Merceologia mărfurilor alimentare și nealimentare”.
1962-1967 - Institutul Comercial-Economic din orașul Lvov la specialitatea „Economia comerțului”, institut de renume pe care l-a absolvit cu „Magna cum laude”.
1968-1972 - aspirantura la Academia de Științe a RM, în cadrul Institutului de Economie
1973 - susține cu succes prima teză de doctorat.
1988 - susține cu brio teza de doctor habilitat în economie cu genericul „Probleme de organizare economică privind eficientizarea mecanismului de conducere în comerț”. Susținerea a avut loc la Moscova în cadrul Consiliului Specializat de la Institutul de Cercetări Științifice a Economiei, Comerțului și Sistemele de Dirijare, afiliat pe lângă Ministerul Comerțului al URSS.

Experiența profesională:

Este repartizat la lucru în comuna Camenca din raionul Glodeni în sfera cooperăției de consum.

1959-1962 - face serviciul militar în Republica Belarus.

I s-a conferit și titlul de profesor universitar de către Catedra „Economia și Organizarea Comerțului” a USM și Senatul acestei prestigioase instituții de învățământ superior din R. Moldova.

1993 -... - activează în calitate de profesor universitar la Catedra „Marketing, Comerț și Turism” în cadrul Universității Cooperatist-Comerciale din Moldova.

Sergiu Petrovici în cei peste 50 de ani de activitate a parcurs toate treptele de ascensiune inerente atât procesului de cercetare, cât și învățământului universitar: de merceolog, șef de secție ce ține de Conjunctura Pieței Internaționale, cercetător științific superior, lector, lector superior, conferențiar universitar, profesor universitar. De asemenea, S. Petrovici s-a manifestat în mod plener și ca administrator, activând în perioada respectivă în diverse posturi: și șef de magazin, și director la baza angro, și director al colegiului, și director la biroul de proiectare, și șef de catedră, și prodecan, și decan, și prorector etc.

2001-... - activează ca șef Catedră marketing, comerț și turism.

Cunoștințele fundamentale în domeniile profesate, l-au ajutat pe dl S. Petrovici să elaboreze și să editeze studii, monografiile, manuale, articole științifice de referință în diverse probleme economice: economie modernă, comerț, tehnologii comerciale, management în comerț, marketing, turism, cooperăția de consum, bazele logisticii, tehnici și tehnologii educaționale etc.

Premii. Distincții. Diplome:

2001 - i s-a conferit înaltul titlu de „Om emerit”.

A publicat peste o sută de lucrări (monografiile personale, monografiile colective, manuale, suporturi de curs, broșuri, articole științifice, recenzii, avize etc.), precum și studiile.

Publicații:

- Petrovici, Sergiu. Model de evaluare a competitivității întreprinderii comerciale prin descrierea grafică. In: *Competitivitatea și Inovarea în Economia Cunoașterii. Teze, 28-29 septembrie 2018, Chișinău*. Chisinau, Republica Moldova: Departamentul Editorial-Poligrafic al ASEM, 2018, pp. 119-121.
- Petrovici, Sergiu; Muștuc, Svetlana. Posibilități de utilizare a conceptelor cheie pentru evaluarea aspectelor de concurență în sectorul comerțului interior în Republica Moldova. In: *Dezvoltarea inovativă, colaborativă, incluzivă a cooperativelor: teorie, practică, perspective* Conferința științifico-practică internațională. V.2, 13-14 septembrie 2018, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Univ. Cooperatist-Comercială din Moldova, 2018, pp. 102-107.
- Petrovici, Sergiu. Posibilitățile asigurării și sporirii competitivității întreprinderilor în cooperarea de consum. In: *Dezvoltarea inovativă, colaborativă, incluzivă a cooperativelor: teorie, practică, perspective* Conferința științifico-practică internațională. V.1, 13-14 septembrie 2018, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Univ. Cooperatist-Comercială din Moldova, 2018, pp. 65-68.
- PETROVICI, Sergiu; MUȘTUC, Svetlana. Methodical approach of assessing competitiveness in domestic trade and in consumer cooperation. In: *Journal of Research on Trade, Management and Economic Development*. 2016, nr. 1, pp. 96-104. ISSN 2345-1424.
- Petrovici, Sergiu; Mîrza, Sergiu. Dezvoltarea strategică a pieței cerealelor în baza abordării de marketing . In: *Economica*. 2015, nr. 3(93), pp. 7-13.
- Petrovici, Sergiu; Muștuc, Svetlana. Formation and development of product competitive policy at enterprises based on marketing research. In: *Journal of Research on Trade, Management and Economic Development*. 2015, nr. 2, pp. 36-46.
- Petrovici, Sergiu; Muștuc, Svetlana. The assessment of regulations imposed on enterprises' competition on the market of the Republic of Moldova . In: *Journal of Research on Trade, Management and Economic Development*. 2015, nr. 1, pp. 26-32.
- Petrovici, Sergiu. Improvement of price formation mechanism in public eating establishments. In: *Journal of Research on Trade, Management and Economic Development*. 2014, nr. 2, pp. 99-104.
- Petrovici, Sergiu; Tăzlăvan, Doina. Alegerea strategiei de marketing în domeniul comerțului și alimentației publice ca o condiție a perfecționării cadrului normativ. In: *Economica*. 2013, nr. 2(84), pp. 46-54.
- Petrovici, Sergiu. Analiza asigurării cu informații a întreprinderilor de comerț și alimentație publică. In: *Analele Științifice ale Universității Cooperatist-Comerciale din Moldova*. 2013, nr. 12(2), pp. 70-75.
- Petrovici, Sergiu; Dumbrava, Doina. Analiza situației pieței pâinii și produselor de panificație în republică și cooperarea de consum . In: *Analele Științifice ale Universității Cooperatist-Comerciale din Moldova*. 2013, nr. 11(2), pp. 86-90.

- Petrovici, Sergiu. Specificul formării prețurilor la produsele și serviciile întreprinderilor alimentației publice în cooperăția de consum . In: Analele Științifice ale Universității Cooperatist-Comerciale din Moldova. 2013, nr. 11(2), pp. 63-70.
- Petrovici, Sergiu; Tăzlăvan, Doina. Direcții strategice de dezvoltare a pieței produselor și serviciilor din alimentația publică . In: Economica. 2012, nr. 2(80), pp. 21-29.
- Petrovici, Sergiu; Gudima, Ala. Direcțiile de reorganizare a structurii întreprinderilor cooperatiste în baza viziunii de marketing și abordării logistice. In: Analele Științifice ale Universității Cooperatist-Comerciale din Moldova. 2012, nr. 10, pp. 87-98.
- Petrovici, Sergiu; Dumbrava, Dorina. Formarea și asigurarea competitivității pâinii și produselor de panificație pe piață în baza activității de marketing . In: Analele Științifice ale Universității Cooperatist-Comerciale din Moldova. 2012, nr. 10, pp. 104-108.
- Petrovici, Sergiu; Ioncu, Oleg. Aplicarea metodei logistice ABC în cercetarea sortimentului de produse la întreprinderile cooperatiste. In: Analele Științifice ale Universității Cooperatist-Comerciale din Moldova. 2011, nr. 9(1), pp. 272-277.
- Petrovici, Sergiu. Cercetarea dimensiunilor pieței rurale în baza conceptului de marketing inovațional. In: Analele Științifice ale Universității Cooperatist-Comerciale din Moldova. 2011, nr. 9(1), pp. 263-271.
- Petrovici, Sergiu; Muștuc, Svetlana. Pregătirea și aplicarea în practică a studiilor de caz ca mijloc de asigurare a calității învățământului universitar . In: Analele Științifice ale Universității Cooperatist-Comerciale din Moldova. 2011, nr. 8, pp. 250-258.

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . — Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

<http://www.uccm.md/ro/index.php/noutati-si-evenimente/concepte-%C5%9Fimetodologii-ale-activit%C4%83%C5%A3ii-de-marketing-%C3%AEen-republica-moldova>

http://www.ccm1944.md/index.php?option=com_content&view=article&id=29&Itemid=622

<http://www.uccm.md/ro/index.php/spo>

Pilipetchi Serghei

tenor

S-a născut la **3 decembrie 1981 în Soroca.**

Studii:

1996 - Liceul „A. S. Pușkin” din Soroca.

Școala de Artă „E. Coca” din Soroca.

1996-2004 - Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice din Chișinău, a studiat canto cu profesorul Vicenco

Experiența profesională:

2004-prezent - membru al Teatrului Național de Operă și Balet „Maria Bieșu” din Chișinău și a jucat, în rolurile Lenski, „Eugen Oneghin”, Don Ottavio „Don Giovanni” și Alfredo „La Traviata”. Repertoriul său include, de asemenea, lucrări „Winterreise” și „O ferne Geliebte muri”.

2004-prezent - Academia de Muzica Teatru si Arte Plastice (AMTAP)

Premii. Distincții. Diplome:

Laureat al mai multor concursuri naționale și internaționale:

„A Stârcea” (Chișinău),

E. Moldoveanu și H. Darclee (România)

Sursă:

<http://www.tnob.md/ro/artist/serghei-pilipetchi>

Pirtachi Ion

profesor universitar doctor, șef Catedră „Statistică și previziune economică” din partea Academiei de Studii Economice a Moldovei din Chișinău, doctor în economie

Născut la **2 august 1955** originar din satul **Baxani**.

Studii:

1972-1977 - Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Matematica și Cibernetica

1982-1985 - Universitatea „M. V. Lomonosov”; Facultatea de Economie, doctoran-tura

1990 - doctor in stiinte economice

1995, mai - Universitatea „Al.I.Cuza”(Iași);

1996 - Conferentiar universitar

Stagii de perfectionare:

1992, octombrie; 1997, martie - Academia de Studii Economice (Bucuresti)

1998, octombrie-noiembrie - Școala Superioara de Comerț „Grenoble” (Franta);

1998, ianuarie - septembrie - Certificat UE proiectul "Tacis";

1999, octombrie -decembrie - Universitatea „Pierre Mendes France”(Grenoble);

2000, iunie - New Economic School, Universitatea de Economie și Finanțe (Sankt-Petersburg) (Rusia).

Publicații:

1984-2001 - peste 80 articole publicate in Moldova, Rusia, Romania, Franta si Letonia.

1977-2001 - peste 30 referate, comunicări prezentate la simpozioane, colocvii naționale și internaționale.

Pîrțachi Ion. Despre implementarea Sistemului de Conturi Naționale în Statistica Republicii Moldova /coautor V.Gadilica/ Formarea economiei eficiente prin fortele pietei. - Chisinau, 1995.

- Pîrțachi Ion. Concepții teoretice și realizarea practică a comparațiilor internaționale ale indicatorilor macroeconomici. / Integrarea Republicii Moldova și României în structurile economice europene. - Chisinau, 1996.
- Pîrțachi Ion. Privatization and restructure of enterprises (methodological aspects). - Kishinev, 1998.
- Pîrțachi Ion. Elaborarea sistemului de indicatorii ai securității economice a tarii. - Sibiu, 2000.
- Pîrțachi Ion. Reformarea statisticii moldovenești în corespundere cu cerințele economiei de piață. - Chisinau, 1999.
- Pîrțachi Ion. Statistica. Studii de caz/ coautor/. - Chisinau, 1999.
- Pîrțachi Ion. „Analiza economica a Moldovei”: Curs./ Proiect „TACIS”/ Susținerea învățământului superior economic în Moldova. - TACIS, 1999.
- Pîrțachi Ion. Controlul statistic al proceselor (CPP),/coautor/. - Bucuresti. - Revista Română de Statistică. - N5. - 1999.
- Pîrțachi Ion. Analiza riscului economic și financiar al Republicii Moldova/coautor/. - Chisinau. - Revista internaționala Drept, economie și informatică. - 2000.
- Pîrțachi Ion. Utilizarea contabilității naționale în comparații internaționale. - Sibiu, 2001.
- Pîrțachi Ion. Conceptul de dezvoltare a statisticii în Republica Moldova în baza metodologiei internaționale. - Economie si finanțe. - Nr.4. - 2001.

Membru al echipei de autori la elaborarea:

Raport final. Invatamantul superior economic din Moldova. - Chisinau, 1999.

Raportul Național asupra dezvoltării umane din Republica Moldova - 1999.

Dezvoltarea umană și securitatea economică. - Chisinau, 1999.

Analiza mersului reformelor economice și sociale, și elaborarea propunerilor pentru perfecționarea lor. - Chisinau, 1999.

Domenii de activitate: Statistică și econometrie; Concepte și strategii de dezvoltare; Previziune social-economică.

Societatea Nationala de Statistica din România, Consiliul Republican de Statistică, Consiliul Metodic al ASEM, Senatul ASEM, Consiliul Facultatii Cibernetica, Statistica și Informatica Economica, Celula Inovațională Pedagogică a Universității Paris VI în econometrie etc.

Redactor-sef al revistei internaționale „Drept, economie și informatică”.

Sursă:

http://doctorat.feaa.uaic.ro/doctoranzi/pagini/Mihai_Olesia/Documents/CV_Ion_Partachi_rom_europass2019.pdf

<https://ase.md/facultatea/tise/dep/mse/prezentare.html>

http://actuariat.org.md/wp-content/uploads/2016/06/cv_Ion-Partachi.pdf

Platon Arsenie

poet

Pentru versurile sale, calificate de KGB drept „naționaliste”, basarabeanul Arsenie Platon a fost condamnat în 1961 la doi ani și jumătate de lagăr de corecție prin muncă.

S-a născut în 1932, în satul Bulboci, județul Soroca.

1956, decembrie - este arestat și condamnat la doi ani de lagăr de corecție prin muncă, conform articolului 70, partea a II-a, a Codului Penal al RSS Ucrainene, pentru „huliganism”.

Din cauza stării de sănătate precară, agravate de condițiile de detenție, Arsenie Platon devine pensionar și invalid de gradul II, la doar 26 de ani.

1961, 20 octombrie - este arestat din nou, ca urmare a unei informații parvenite la KGB, în care se spunea că Arsenie Platon scrie poezii cu caracter naționalist și antisovietic.

1961, 19 decembrie - conform sentinței de condamnare Arsenie Platon a exprimat atitudini naționaliste în perioada anilor 1957-1961 și a făcut agitație antisovietică.

A compus și răspândit poezii în care „clevetea” realitățile sovietice și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice (PCUS), formula etichetării jignitoare la adresa conducătorului statului sovietic (Nikita Hrușciiov), precum și „calomniile naționaliste și antisovietice” împotriva comuniștilor și a cetățenilor de etnie rusă care locuiau în RSS Moldovenească (așa-numiții „venetici”, cum li se spunea în epocă).

Totodată, a lansat lozinci prin care îndemna basarabienii să se ridice la lupta pentru răsturnarea puterii sovietice.

Toate aceste „infrațiuni” cădeau sub incidența articolului 67, partea I, a Codului Penal al RSS Moldovenești, adoptat în 1961. Astfel, Arsenie Platon a fost condamnat la doi ani și șase luni de lagăr de corecție prin muncă, cu regim sever.

Publicăm alăturat câteva poezii scrise de Arsenie Platon, considerate de regimul sovietic comunist de ocupație drept dovadă a faptului că inculpatul era foarte periculos.

Contează nu atât valoarea artistică a versurilor, cât conținutul lor. Poeziile au fost scrise în română și traduse de KGB în limba rusă, ca să fie înțelese și de șefii mai mari, cărora li se raporta cât de vigilenți sunt în lupta pentru apărarea orânduirii comuniste de „dușmanii” interni.

În poezia „Radio” e vorba despre decalajul dintre ceea ce se spunea la radioul sovietic și realitatea de zi cu zi. Se vorbea despre bogăția din URSS, dar populația simțea lipsa produselor alimentare. Situația privind asigurarea cu încălțăminte era mai bună, dar marfa era de o calitate mult mai proastă decât ceea ce se găsea în vânzare în România interbelică, „burgheză”.

Poezia „Un dor” a fost una dintre cele mai „grave” din perspectiva ocupanților, pentru că făcea apel la rebeliune împotriva regimului sovietic în numele solidarității dintre toți românii.

Radio
Și eu am astăzi radio în casă
Dar ce folos că-mi țipă la urechi
Și-mi spune el de moloko și measo
Când eu mănânc cartofe și curechi.

Îmi spune el de bună-încălțăminte
Ce v'a de crește-n zeci de mii perechi
Când eu în toată ziua zeci de ținte
Nepriceput... bat la bocancii vechi.

Un Dor

Un singur dor mai am în viață

Cu care sufletul și inima-mi hrănesc
Și-aștept ca-ntr-o sfântă dimineață
Cu frații mei români la luptă să pornesc.

Să mă răzbun, căci nu mai am răbdare
Să-mi văd Moldova sfâșiată de mistreți
Ce-mi rămă astăzi tot ce-a fost în floare
Tot pentru burduhanul lor sădind livezi.

Sursă:

<https://www.basarabeni.ro/stiri/stiinta/arsenie-platon-cu-fratii-mei-r-298/>

Plopii Angela

poetă

S-a născut la **18 aprilie 1966, Tătărauca Veche, Soroca**. Tata – Leonid Plopii, fiul lui Vladimir și al Agripinei de la Satul-Nou, azi Decebal. Mama – Veronica Crețu, fiica lui Simion și a Eufrosiniei de la Visoca.

Studii:

1983-1986 - Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Litere;

1986-1991 - Institutul de Literatură «M. Gorki» din Moscova.

Experiența profesională:

1984 - a debutat în culegerea colectivă Dintre sute de catarge.

1988 - Publică volumul de poezie „Cununa de fulgere”.

1988(sau 1989) - devine membru al Uniunii Scriitorilor din Moldova.

Din 1990 s-a stabilit cu traiul într-o localitate din apropierea Moscovei.

Poeemele autoarei au fost incluse în diverse antologii.

Publicații:

Plopii Angela. Cununa de fulgere. - Ch., 1988.

Плопий Анжела. Лес в моем доме: Стихи : [Для сред. шк. возраста]. - Кишинев Лит. артистикэ 1988

Sursă:

<https://plopiangela.wixsite.com/angela-plopi>

Popa Vasile

redactor, scenarist.

Născut la **9 august 1933 în comuna Tătărauca Veche, raionul Soroca** Moldova.

Studii:

1956 - Institutul Pedagogic de Stat „I. Creangă” din Chișinău.

1957-1967 – redactor la Secția de filme documentare a studioului „Moldova-film”.

1959-1976 - primul redactor-șef al studioului „Telefilm-Chișinău”, de la fondarea studioului, activînd în aceeași calitate și în cadrul Televiziunii Naționale.

1976-1987 - director al Casei Republicane a Uniunii Cineaștilor din Republica Moldova.

A realizat numeroase scenarii de filme documentare și sociale la „Moldova-film” și „Telefilm-Chișinău”. Membru al Uniunii Cineaștilor din Republica Moldova.

Filmografia:

„Moldova-film”:

1964 - „Pământul soarelui darnic”, documentar

1968 - „Claca”, documentar

1977 - „Elena Strujuc”, documentar

1977 - „Viața pe pământ”, documentar

1978 - „A întoarce pe omul din el”, documentar.

„Telefilm-Chișinău”:

1967 - „Întîlniri de neuitat”, documentar

1968 - „Melodiile prieteniei”, documentar în colaborare

1968 - „Praga iarna”, documentar, în colaborare

1968 - „Melodiile Bugeacului”, film-concert, în colaborare

1969 - „Zorile nistrene”, film-concert, în colaborare

1973 - „Un cadou pentru mama”, documentar

1977 - „Locul tău în viață”, documentar

1979 - „Sigla tiraspoleană”, documentar

1980 - „Grijile directorului”, documentar.

Sursă:

<http://www.moldovenii.md/md/people/1162>

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară [sec. XV – încep. Sec. XXI]/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, ÎS FE-P „Tipografia Centrală”. – 544 pag.

Popa Vladimir

doctor habilitat în medicină, profesor universitar, catedra otorinolaringologie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu".

S-a născut la **5 februarie, anul 1935**, în satul **Vasilcău, județul Soroca**, într-o familie de țărani. Tata - Ananie, mama - Pelaghia.

Studii:

7 clase în satul natal

Școala de Felceri și de Moașe din orașul Soroca.

1958, septembrie-1964 - Institutul de Stat de Medicină din Chișinău cu mențiune.

1964 - Facultatea de Medicină Generală

1974 - teza de doctor în medicină la Kiev.

1972 - categoria superioară de medic otorinolaringolog.

1986 - teza de doctor habilitat a fost susținută în Sankt-Petersburg, Rusia.

1992 - titlul științifico-didactic de profesor universitar.

Experiența profesională:

1952, iulie - a activat în calitate de șef al punctului medical din satul Dubna, apoi Napadova și Nimereuca, raionul Vertiugeni.
1954, octombrie-1958 - a fost înrolat în Armata Sovietică.
1964-1973 - la recomandarea Ministerului Sănătății a muncit în calitate de ORL-ist, șef al secției ORL, medic-șef adjunct Spitalul din Bălți.
1973, decembrie - medic-șef al spitalului Direcției a 4-a a Ministerul Sănătății al Republicii Moldova. Concomitent cu activitatea profesionistă, a activat și în domeniul științei.
1990 - medic-șef al Spitalului fostei Direcții a 4-a. Și-a continuat activitatea de profesor universitar la catedra ORL a USMF „Nicolae Testemițanu”.
1990-1994 - concomitent cu funcția de medic-șef al spitalului nominalizat, a deținut și funcția de șef catedră ORL a USMF „Nicolae Testemițanu”.

Publicații:

A publicat peste 300 de lucrări științifice, dintre care 7 monografii, 3 invenții. A pregătit 2 doctori în medicină și mai pregătește alți 2, care cercetează aspecte importante ale medicinei contemporane.

Toate acestea i-au făcut un frumos renume atât în țara noastră, cât și peste hotarele ei. Meritele sale au fost apreciate, fiind decorat cu medalia „Pentru vitejie în muncă” și ordinul „Insigna de Onoare”. Pe parcursul activității, a manifestat cele mai frumoase calități de medic, savant, pedagog, educator, organizator și diriguitor, a îmbinat armonios activitatea științifico-didactică cu munca social-utilă.

Premii. Distincții. Diplome:

Medalia „Pentru vitejie în muncă”

Ordinul „Insigna de Onoare”.

Sursă:

Baciu, Gheorghe. Profesorii universitari, absolvenți ai USMF “Nicolae Testemițanu” / Gheorghe Baciu. – Ch. : S. n., 2012. - (Tipogr. Reclama). – 296 p. - Bibliogr.: p. 286.

http://lormd.narod.ru/ro/Vladimir_Popa.html;

<https://sanatatea.com/pub/medici/1118-vladimir-popa-doctor-habilitat-in-medicina.html>

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Vladimir%20Popa.pdf

<http://doctorat.old.usmf.md/19735>

Popescu Timofei

medic bacteriolog, doctor în medicină, șef de laborator la Spitalul de tuberculoză din Vorniceni

Născut în **satul Tătărauca Veche**.

A publicat în Noutati Medicale „Importanța formelor-l micobacteriene în diagnosticul tuberculozei”

Sursă:

http://old2.ms.gov.md/sites/default/files/legislatie/atelier_de_lucru_ifp.pdf

Popov Irina

medic șef adjunct în IMSP Clinica Universitară de Asistență Medicală Primară a USMF „Nicolae Testemițanu”

S-a născut la **10 februarie 1975 în orașul Soroca.**

Studii:

Facultatea medicină generală la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” (USMF) din Chișinău.

A făcut studii postuniversitare prin rezidențiat, apoi secundariat clinic la specialitatea medicină de familie.

2009 - Școala de Management în Sănătate Publică a USMF „Nicolae Testemițanu”.

Experiența profesională:

2003 - medic de familie

2006 - medic șef adjunct în IMSP Clinica Universitară de Asistență Medicală Primară a USMF „Nicolae Testemițanu”, deschisă în cadrul Parteneriatului Alianței Americane Internaționale a Sănătății (AIHA) între Școala de Medicină Virginia de Est (SUA) și USMF „Nicolae Testemițanu” (Moldova).

2016-2020 - Spitalul Internațional Medpark în calitate de medic specialist în medicina de familie și șef de Policlinică. Master în Sănătatea Publică.

2020 - face diferența de stagii pentru recunoașterea specialității în medicina de familie la Târgu Mureș, România.

Sursă:

<https://moldova.europalibera.org/a/25003692.html>

<https://moldova.europalibera.org/a/irina-popov-lucrurile-se-schimb%C4%83-pacien%C8%9Bii-devin-tot-mai-informa%C8%9Bi-%C8%99i-le-pas%C4%83-de-propria-s%C4%83n%C4%83tate/30359216.html>

Popov Mihail

doctor în chimie

S-a născut la **23 decembrie 1931** în familia lui Simion și Parascovia Popov țărani înstăriți, în satul **Cosăuți, județul Soroca.**

Studii:

Școala primară din satul natal

1943 - Liceul Tehnic Agricol „Ștefan cel Mare” din Soroca (cu nota 9, locul 4).

1944, martie-1947 - în legătură cu ofensiva Armatei Sovietice, cursurile la liceu au fost întrerupte. Revine în sat, unde își continuă învățătura, absolvind școala de 7 ani.

1947-1950 - Școala medie nr. 2 din Soroca, cu Medalie de argint.

1950 - Facultatea de Chimie a Universității de Stat din Moldova. A absolvit facultatea cu mențiune.

1974 - susține teza de doctor în chimie.

Experiența profesională:

Își începe activitatea pedagogică la școala medie din satul Mejdure (Ciudei), regiunea Cernăuți (Ucraina).

Este invitat să lucreze la USM, unde îl are ca îndrumător pe profesorul universitar Antonie Ablov.

Activează în calitate de asistent, lector superior, conferențiar.

1974-1977 - lucrează în calitate de profesor de chimie la Institutul Național al Industriei Ușoare din orașul Boumerdes (Algeria).

1956-1997 - pe parcursul a peste 40 de ani de activitate a publicat mai mult de 80 de lucrări științifice, a fost coautorul a două manuale pentru școala superioară, a tradus din limba rusă două manuale pentru cursurile preuniversitare. În calitate de profesor universitar, a contribuit, în cadrul Facultății de Chimie a Universității, la pregătirea a zeci și sute de specialiști, care activează în țară și peste hotarele ei. A contribuit la perfecționarea cadrelor didactice la licee și școli. Este membru al Comisiei de validare a catedrelor pedagogice. Participă în calitate de membru al juriului la evaluarea cunoștințelor elevilor, participanți la olimpiadele republicane la chimie.

Sursă:

Zagaevski, Alexei. Zagaevski, Vasile. Cosăuți. Comuna din preajma cetății Soroca/Alexei Zagaevski, Vasile Zagaevski. Red. coord., șt. și stil. Vladimir Zagaevski. – Ch.: ÎS FE-P „Tipografia Centrală”, 2005. – 728 p.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

Popovici-Martînov Raisa

radiojurnalistă

Născută la **5 martie 1957 în s. Dărcăuți, r-l Soroca** (decedată 13.11.2015)

Studii:

1981 – Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de jurnalism.

Experiența profesională:

A început să colaboreze cu Radio Moldova, Redacția Tineret, încă din facultate, unde s-a și angajat la absolvire.

A lucrat vreo douăzeci de ani în Redacția Actualități Radio (reboțezată din Propagandă). A fost un om de radio, aproape că nici nu ieșea de acolo – într-o perioadă, venea la radio cu dubița de serviciu, la ore foarte matinale și pleca foarte târziu, acasă fiind mai mult oaspete. Domeniile sale predilecte – știința și medicina. Era realmente acasă în mediul academic și în cel medical, unde era cunoscută și apreciată.

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

<https://www.jc.md/in-memori-am-adio-raia/>

Popușoi Eugen

eminent savant în domeniul sănătății publice și al managementului sanitar, doctor habilitat în medicină, profesor universitar

Născut la **26 august 1936 în comuna Cosăuți, județul Soroca** (decedat 2001), într-o familie de țărani.

Studii:

Facultatea „Fizică și matematică” a Colegiului Pedagogic din Soroca 1960 - a absolvit cu mențiune Facultatea de Pediatrie a Institutului de Stat de Medicină din Chișinău. Ulterior își continuă studiile în secundariatul clinic la Catedra pediatrie și, concomitent, activează ca lider al studenților Institutului de Medicină.

1965 - studii în doctoratură la Catedra medicină socială a ISM din Chișinău

1970 - susține teza de doctor

1985 - teza de doctor habilitat în științe medicale

1986 - titlul științifico-didactic de profesor universitar.

Experiența profesională:

1961-1965 - prim-secretar al Comitetului orășenesc al tineretului din Chișinău.

1965-1967 - medic-șef al Spitalului clinic pentru copii nr. 1 din or. Chișinău

1967-1968 - șef al Direcției „Ocrotirea mamei și a copilului” a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova

1968-1972 - ordonator al Clinicii Orășenești de Ftiziologie din Chișinău.

1972-1986 - conferențiar la catedra „Medicină socială” a ISM din Chișinău

1986 - șef al catedrei „Istoria medicinei” și decan al Facultății de pediatrie

1987-2001 - șef al catedrei „Medicină socială și management sanitar”.

2000 - membru corespondent al Academiei de Științe a Moldovei

A fost ales deputat al poporului din R. Moldova

Membru al Comisiei parlamentare pentru ocrotirea sănătății, membru al Comisiei Ligii Medicilor din Moldova

Membru al Prezidiului Fondului Carității și Sănătății din Moldova

Membru al Uniunii Jurnaliștilor

Membru al Comitetului Olimpic Național al Moldovei

Membru al Colegiului Ministerului Sănătății al Republicii Moldova.

Redactor-șef adjunct al revistei „Curierul Medical”

Membru al Colegiului editorial al „Jurnalului de medicina preventivă” (Iași).

Profesorul E. Popușoi a desfășurat și o bogată activitate de cercetare științifică: a publicat peste 430 de lucrări științifico-didactice, inclusiv 22 de cărți, 187 de articole. A participat la mai multe congrese și simpozioane internaționale, devenind bine cunoscut și apreciat peste hotarele R. Moldova. A pregătit 5 doctori habilitați și 17 doctori în medicină. Până în ultimele clipe ale vieții, a activat ca președinte al Asociației „Sănătate Publică și Management”, a fost specialistul principal în domeniu al Ministerului Sănătății.

Decedat 27 februarie 2001, Chișinău.

Premii. Distincții. Diplome:

Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii”

două Medalii „Meritul Civic”

1991 - titlul onorific de Om Emerit al Republicii Moldova.

Sursă:

Baciu, Gheorghe. Profesorii universitari, absolvenți ai USMF “Nicolae Testemițanu” / Gheorghe Baciu. – Ch. : S. n., 2012. - (Tipogr. Reclama). – 296 p. - Bibliogr.: p. 286.

Aleea savanților și medicilor iluștri = The Alley of Brilliant Scientists and Doctors / Iulian Grossu (coord.), Ion Ababii, Emil Ceban [et al.]; resp. ed.: Ion Ababii; trad.: Eugenia Loghin; Univ. de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova. – Chișinău, 2015 (Tipogr. „Elan Poligraf”). – 156 p.

Matvei, Valeria. Calendar Național 2011 / Dir. gen. : Alexe Rău; Aut. : Valeria Matvei, Maria Șveț., Madlena Pușcașu [et al.] ; Col. de red. : Petru Soltan [et al.] ; red. : Vlad Pohilă . – Chișinău : BNRM, 2010. - 204 p.

Zagaevschi, Alexei. Zagaevschi, Vasile. Cosăuți. Comuna din preajma cetății Soroca/Alexei Zagaevschi, Vasile Zagaevschi. Red. coord., șt. și stil. Vladimir Zagaevschi. – Ch.: ÎS FE-P „Tipografia Centrală”, 2005. – 728 p.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. – [sl] : . – [sn] : , 2005. - 636 p. : foto, il.

<https://library.usmf.md/sites/default/files/2018-10/11.%20File%20din%20ret-cut.pdf>

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/3.Eugen%20Popusoi.pdf

<https://sanatatea.com/pub/medici/1056-eugen-popusoi.html>

Popusoi Gheorghe

medic-șef adjunct-terapeut

S-a născut în anul **1927 în satul Cosăuți, raionul Soroca** într-o familie de buni gospodari.

Studii:

Școala primară din sat

1944 - Liceul Industrial

Tehnicumul Agricol și de Mecanizare din Soroca.

1947-1952 - Institutul de Stat de Medicină din Chișinău, Facultatea Terapeutică.

Experiența profesională:

Lucrează în calitate de șef de secție la spitalul din s. Congaz.

1963 - este transferat la Spitalul Republican din Chișinău, unde ocupă funcțiile de medic-terapeut, medic-șef adjunct-terapeut, iar după plecarea la pensie îndeplinește funcția de medic-consultant.

Premii. Distincții. Diplome:

Medic Emerit al RSSM

Medic Emerit al URSS

Ordinul Insignei de onoare

Medalia Veteran al muncii

Sursă:

Zagaevschi, Alexei. Zagaevschi, Vasile. Cosăuți. Comuna din preajma cetății Soroca/Alexei Zagaevschi, Vasile Zagaevschi. Red. coord., șt. și stil. Vladimir Zagaevschi. – Ch.: ÎS FE-P „Tipografia Centrală”, 2005. – 728 p.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

Popușoi Timofei

doctor în științe agricole

S-a născut la **16 iunie 1911 în satul Cosăuți, raionul Soroca.**

Studii:

Școala primară din sat

1932 - termină Liceul Tehnic din Soroca.

Facultatea de Științe Agricole a Universității Mihăileni din Iași.

1937 - obține diploma de inginer agronom, cu mențiune.

Susține teza de doctor în științe agricole, în problema „Nutrețul murat”.

Experiența profesională:

Șef al regiunii agricole din Vadul-Rașcov, jud. Soroca

Ministerul Agriculturii din România, îndeplinind funcția de șef al Departamentului Culturilor Vegetale.

După venirea lui Ceaușescu la putere în România, Timofei Popușoi este eliberat din funcție și chiar persecutat de securitatea românească.

Timofei Popușoi este primul doctor în științe agricole din s. Cosăuți.

Sursă:

Zagaevski, Alexei. Zagaevski, Vasile. Cosăuți. Comuna din preajma cetății Soroca/Alexei Zagaevski, Vasile Zagaevski. Red. coord., șt. și stil. Vladimir Zagaevski. — Ch.: ÎS FE-P „Tipografia Centrală”, 2005. — 728 p.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

Porcescu Marian Andrei

director-locțiitor OAO «Gazprom distribuția gazelor Oreol

Născut la **26 martie 1966 în orașul Soroca.**

Studii:

1973–1983 - școala medie Nr. 1.

1990 - Facultatea „Fizică”, Specialitatea „Fizica Pământului” Universitatea de Stat din Sankt Petersburg „Jdanov”.

Mai apoi după un an de stajiere, face aspirantura la Institutul Academic de Cercetare Fizică pe lângă Universitatea de Stat din Sankt Petersburg.

Experiență profesională:

1993–2000 – ТОО ПФ «Russkoe slovo», director locțiitor.

2000–2000 – ООО «Niensanț Petergof», conducător al serviciului de deservire;

2001–2001 – ООО «Grupa Longrenn», conducător de Proiect;

2001–2002 – Universitatea Sindicatelor din Sankt Petersburg, șef Administrarea obiectelor socio-culturale;

2002–2008 – ООО «Grupa Longrenn», execută funcția de director;

2008–2012 – OAO «Gazprom distribuirea gazelor», șef - loțiitor Administrare marketing a resurselor material – tehnice.

2012–prezent - OAO «Gazprom distribuirea gazelor» filială din regiunea Oreol, director-loțiitor;

Sursă:

http://www.gazpromrg.ru/branches/orel/leaders/index.php?ELEMENT_ID=6503

<http://www.alumni-spbu.ru/man.asp?UID=9150>

Porucic Teodor

om de știință, profesor.

S-a născut la **24 februarie 1878**, în familie de învățători din **satul Baxani, județul Soroca**. Se stinge din viață la 1 ianuarie 1954.

Studii:

1889 - Școala primară sătească în jud. Bălți

1893 – Școala religioasă din Edineț.

1900 - Liceul din Chișinău

1906 - diploma de licențiat al secției fizico-chimice a Facultății de Fizică și Matematică a Universității din București.

Experiența profesională:

1906 - asistent principal la Institutul de Geologie din București. Paralel cu cercetările experimentale realizează o serie de cercetări în domeniul istoriei științelor naturii și industriei.

1906-1914 - a publicat articole în cele mai prestigioase reviste științifice din România: „Natura”, „Revista petroliferă”, „Anuarul Institutului de geografie”, „Revista de silvicultură”, „Viața agricolă” ș. a.

1915-1920 - hidrobiolog al guberniei Basarabia, precum și șef al Secției Miniere a Zemstvei din Chișinău.

A desfășurat și o activitate didactică, predând în școlile de specialitate din Chișinău.

1924-1931 - munca științifico-pedagogică în cadrul Academiei Agricole din Cluj. A fost printre primii în această regiune, care au propus organizarea învățământului universitar popular.

1931 - lucrează timp de doi ani ca director al Muzeului de Istorie Naturală Chișinău, apoi colaborator științific al revistei „Viața Basarabiei” (până în 1941).

1944 - lucrător științific al Institutului de Limbă, Istorie și Economie al Moldovei

1946 - titlul de colaborator științific superior în domeniul geografiei și economiei regionale din cadrul Bazei Moldovenești a Academiei de Științe URSS.

Publicații:

Este autorul unor lucrări, actuale și astăzi, privitor la Marea Neagră („Intoxicarea Mării Negre cu hidrogenul sulfurat”, „Despre Marea Neagră”, „Geografia Mării Negre”, „Problemele cercetării Mării Negre”). Este primul savant care a stabilit că acumularea treptată a hidrogenului sulfurat în apele Mării Negre poate să aducă la o mare explozie ecologică.

A publicat și unele lucrări istorice, inclusiv „Partidele politice din Rusia și atitudinea lor față de renașterea culturii moldovenești”, „Istoria culturii moldovenilor basarabeni din secolul XIX”.

1915- 1931 - a publicat circa 30 de lucrări științifice, majoritatea cărora oglindesc condițiile fizico-geografice și istorico-naturale ale Basarabiei:

„Harta fizico-geografică a Basarabiei” (1917),

„Lacurile sărate la Sudul Basarabiei” (1926),

„Relieful dintre Prut și Nistru” (1929)

Straturile bogate în apă ale regiunii nistrene din Basarabia”, „Antichitățile Basarabiei și arheologia lor” (1966), ș. a.

Sursă:

<https://ro.scribd.com/doc/258157451/Teodor-Porucic>

<https://ro.scribd.com/doc/48686975/Teodor-Porucic>

<https://www.timpul.md/articol/personalitatea-zilei--teodor-porucic-65320.html>

Postolachi Boris

lector superior Contabilitate și Audit

Născut la **15 mai 1976, în satul Parcani**, raionul Soroca.

Studii:

1998 - Facultatea „Contabilitate” a ASEM

2012 - stagiere la școala de vară în Bulgaria

Experiența profesională:

1998 - angajat la ASEM, Specialist în domeniul contabilității și controlului.

1999-2003 - prodecan al Facultății „Contabilitate”.

Discipline predate: Bazele contabilității, Contabilitatea financiară, Contabilitate în comerț, Contabilitate în organizațiile necomerciale, Tehnologii informatice în contabilitate.

Autor al mai multor comunicări științifice în domeniul contabilității prezentate la conferințe științifice naționale și internaționale organizate în țară și în străinătate.

Membru al Consiliului Facultății „Contabilitate”

Membru al echipei auditului intern al ASEM

Membru ACAP.

Sursă:

<https://ase.md/cv/contabilitate-si-audit/boris-postolachi.html>

Postolachi Efim

48 de ani — director de școală și manager de la Dumnezeu

...La doar 25 de ani, era în raion cel mai tânăr director de școală (ca apoi să ajungă cel mai cu multe toamne, atunci când va fi înlocuit cu altcineva), iar asta însemna reale posibilități practic nelimitate pentru manifestarea calităților sale — ale unei personalități neordinare, de care dăduse neîndoielnic dovadă încă pe când eram colegi de clasă la Soroca. Era un tânăr simpatic, mereu bine îngrijit și atrăgător, ceea ce pentru

un pedagog școlar importă mult; destul de puternic — fizicește, dar și intelectual; cu nu puțină înțelepciune, dar și multă modestie; foarte muncitor, disciplinat și organizat. Știa să-și determine cele ce-și dorea să obțină, dar și că, pentru a-și atinge scopul pus, era nevoie de multă muncă și perseverență. Ca și, nu în ultimul rând, de relații normale cu cei din jur, asta, de asemenea, reușindu-i constant. Și, ceea ce-i foarte important, să rămână, totodată, principial și să-și păstreze demnitatea. Or, asta nu oricui reușește. Dar acea școală nu dispunea de un local satisfăcător cât de cât. Iar pentru noua clasă, a V-a, nu avea deloc spațiu. Totodată, în jurul ei nu era aproape nimic din cele ce în acei ani dispuneau majoritatea școlilor satești. Deci, totul trebuia luat de la început. Însă, chiar dacă era deja mijlocul lui august 1960, pe 1 septembrie școala de 8 clase a fost inaugurată. S-a întâmplat că sovhozul construise două case modeste pentru specialiștii și muncitorii nelocalnici. Încă fără locatari, ele au fost date școlii, locuințele fiind prefăcute în săli de clasă și înzestrate operativ cu cele strict necesare. Pentru prima dată, așadar, copiii din Hristoforovca, după cele 4 clase la școala din sat, nu mai erau nevoiți să meargă la școli din alte localități.

Acel mare succes al satului i-a înaripat mult nu numai pe membrii colectivului didactic în frunte cu tânărul său director, ci și pe elevi, și pe părinții lor. Drept rezultat, școala a devenit una pe care cu diverse ocazii organele raionale de resort aveau tot temeiul să o menționeze de bine. Atât după indicii instructivi, cât și în cele ce priveau rezultatele muncii educative. Chiar dacă în acea școală — deja de 8 clase, apoi și gimnaziu — totul decurgea normal, colectivul ei și satul nu se puteau dezice de marea lor speranță — cea de a avea un local al școlii satisfăcător

S-a născut pe 29 decembrie 1934, ca primul copil (din totalul de 5 fii și 3 fiice) al unui cuplu de țărani harnici din **s. Parcani, Soroca**. La sfatul unei rude cu bune studii românești, după ultima a 4-a clasă din sat, părinții — Maxim și Alexandra — l-au dat la renumita Școală Medie Moldovenească nr. 1 din Soroca.

În 1955, absolvește Facultatea de fizică și matematică a fostului Institut Învățătoresc din urbea cu cetate, instituție care deja devenise parte a proaspăt înființatului Institut Pedagogic din Bălți.

După 3 ani de militarie, predă matematica și fizica la Școala de 7 ani din s. Moreni Vechi, Ungheni.

În 1960 a fost numit director la Școala din Hristoforovca, care din una primară începea să devină de 8 clase. A administrat-o cu succese remarcabile timp de 48 de ani. Și doar interesele cuiva nu l-au lăsat să-și ducă directoratul până la jumătate de secol, deși în acel gimnaziu totul era la nivelul cuvenit. A mai continuat un timp munca de profesor, iar pe 1 septembrie 2009 și-a încheiat și acea activitate.

Ani în șir el nu mai obosea să tot convingă în privința necesității unui nou local pentru școală. Era prin 1978 sau '79, când, încheindu-și intervenția în cadrul unei întruniri, i-a zis cam așa înaltului reprezentant din raion care își nota ceva: sper că notițele Dvs. nu vor fi date uitării, precum s-a întâmplat cu cele luate de alți reprezentanți ai organelor raionale în fața cărora am tot vorbit despre problema școlii. I-a spus, nu zăbavă, cineva că acea persoană era chiar președintele executivului raional, care se numea V. Voronin, ceea ce pe director l-a bucurat. Nu sunt omul care să-i cânte ditirambi demnitarului numit, dar așa cum totul conține și plusuri, și minusuri,

i s-a întâmplat, vedem, și acestui om să facă și ceva bine. Astfel, până la neacceptarea federalizării RM, propuse de odiosul Kozak, dânsul (ca să amintesc doar de ceea ce știu) a contribuit la luarea deciziei privind construcția noii școli în micul sat Hristoforovca, iar pe parcurs a ajutat la depășirea celei mai mari dificultăți în edificarea ei — obținerea de panouri pentru tavane. Însă până la panourile în cauză au fost multe alte probleme de soluționat. Vorba e că școala se construia după regulile a ceea ce se numea „hozeaistvennâi sposob”. Adică lucrările urma să le înfăptuiască sovhozul „Codrii” din Cornești (una din secțiile căruia era satul), cu oamenii și tehnica sa. Doar că, din varii motive, șefului său nu-i păsa deloc de construcția acelei școli. Și toate grijile au căzut pe umerii directorului ei, dânsul devenind pentru acei aproape patru ani și un fel de "prorab", adică un dirijor al realizării lucrărilor, însă unul deosebit radical de cei de la construcțiile normale. Deplasându-se, de regulă, cu transport de ocazie, iar deseori pe jos, directorul — de nevoie și „șef” de șantier — venea ba la direcția sovhozului, ba la sovietul din Teșcureni, mai că cerșind fie lucrători, fie diverse mecanisme pentru înfăptuirea lucrărilor. El avea nevoie de tact și multă răbdare pentru a găsi limbă comună cu șefii locali, inclusiv brigadierii sovhozului de a căror contribuție deseori depindea mult mersul unor sau altor lucrări. Cu toate străduințele sale, la construirea școlii operativ și fără mari dificultăți a decurs doar turnarea temeliiilor ei (în toamnă lui 1979). Iarna lucrări nu se făceau. Iar în vara lui 1980, chiar dacă materialele pentru pereți erau aduse, a fost nevoie de mult timp și efort cu manevre tactice, pentru a-i convinge și ademeni / interesa material pe niște lucrători la plantațiile de vii ca să vină la edificarea școlii. Iar după clădirea în acel an a pereților de la parter (școala se făcea cu etaj), în 1981, iarăși din lipsa de constructori, nu s-a mai făcut ceva esențial. Doar în 1982, spre bucuria tuturor, lucrările au mers normal. La asta a contribuit mult atragerea la realizarea lor a Direcției Repărări și Construcții, dar și implicarea Secției Raionale Învățământ..

Și după un amar de timp și foarte mult efort, pe 1 septembrie 1983, noul local al școlii era nu numai gata, ci și aprovizionat cu cele necesare (conform standardelor în vigoare), el fiind inaugurat. O clădire simpatică, cu temelia de 12 pe 48 m, având două niveluri și 11 săli de clasă pentru 195 de elevi. La 10 m de ea a fost făcută și o fântână (adâncă de 11 m), precum se cuvine unei școli de la țară, cu deosebire când are și cazangerie (iar de segmentele cilindrului din beton pentru ea tot directorul a trebuit să facă operativ rost). Școala avea și cantină, dar și condiții excelente pentru grupa cu regim prelungit.

DI prof. Postolachi își amintește cu multă recunoștință de toți cei care au pus, într-un fel sau altul, umărul la edificarea școlii. Începând cu decizia de a fi construită și cu proiectarea ei, continuând cu efec tu-aria — fie și anevoioasă — a lucrărilor, încheind cu participarea activă la amenajarea teritoriului și a elevilor, mulți cu părinții lor. Vorbește cu o deosebită căldură sufletească și despre acei săteni de rând care, considerând edificarea școlii o cauză ȘI a lor, veneau să ajute cu propriile mâini, când de asta era nevoie mare. Evocă, bineînțeles, și sentimentele de neuitat prilejuite de marea sărbătoare de la Hristoforovca din ziua inaugurării școlii noi.

Păstrează un profund respect pentru colegii săi din colectivul pedagogic. Ei toți — prin devotament profesiei, coeziune și multă muncă — au contribuit la succesele

școlii / gimnaziului. Erau 7 profesori (dintre care o doamnă era și bibliotecară), 4 învățătoare și educatoarea de la grupa cu regim prelungit. (Fizica, muzica și educația fizică erau predate de către 3 profesori cumularzi, de la alte școli. Așadar, cu mici excepții, la școală toate disciplinele erau predate de persoane cu studii corespunzătoare — un merit incontestabil al directorului ei.)

Dar cea mai mare mândrie a ex-directorului nostru e lungul șir de nume ale foștilor elevi, mulți dintre ei devenind profesioniști în domeniile cărora și-au consacrat activitatea. Succesele lor de după plecarea de acasă în mare parte s-au datorat, indiscutabil, cunoștințelor temeinice însușite la prima lor școală,

Sursă:

Cojocaru, Nicolae. Efim Postolachi: 48 de ani — director de școală și manager de la Dumnezeu/Nicolae Cojocaru// Observatorul de Nord. – 2019. – nr. 45(1010), 46(1011). – 6, 13 decembrie. – p. 14.

Postolachi Igor

doctor, conferențiar universitar

S-a născut la **18 septembrie 1956 în satul Parcani, raionul Soroca**, Republica Moldova.

Studii:

Școala medie din satul natal

1973-1977 - Institutul Pedagogic de Stat „Taras Șevcenco” din Tiraspol, facultatea fizică și matematică, specialitatea fizică

1982-1985 – studiile la doctoratură în Institutul Fizico-Tehnic „A.

Ioffe”, Sankt-Peterburg, după care revine la catedra de fizică a IPS Tiraspol.

Experiența profesională:

1977-1979 – serviciul militar în rândurile Armatei Sovietice

1979 - angajat în câmpul muncii la Alma-mater în funcție de asistent la catedra de fizică.

1986-1988 - prodecan, facultatea „Fizică și matematică”, IPST, or. Tiraspol;

1988-1992 - șeful catedrei de fizică generală, IPST, or. Tiraspol;

1997–2003 - prim-prorector UST, responsabil de organizarea procesului de studii;

2005-2007 – postdoctorand la Academia de Științe a Moldovei;

2006-2007 - coordonator local, membru echipei de lucru în cadrul proiectului SM_SCM-T070A06 Quality Assurance in Implementing Bologna Objectives).

2006-2008 - membru echipei de lucru în cadrul proiectului JEP-27086-2006 DIC-SIM (Development the ICT capable schools in Moldova);

2009-2011 - membru echipei de lucru în cadrul proiectului WETEN - TEMPUS (Rețea educațională a profesorilor universitari Vest-Est)

2010-2014 - coordonator local (la nivel de universitate) în proiectul TERC-TEMPUS (Teacher education review and update of curriculum);

2012–2016 - prorector, secția administrare și gospodărie, UST; organizarea și administrarea serviciilor auxiliare în UST; managementul procedurilor de Achiziții Publice; asigurarea condițiilor de muncă a cadrelor didactice; asigurarea condițiilor de studii și trai ale studenților;

2013–prezent - expert, evaluator pentru proiecte și programe de formare profesională continuă, domeniul ”Științe ale educației”;

2015-2019 - director de proiecte în cadrul programelor de cercetare naționale;

2016–prezent - șef catedră Fizică Teoretică și Experimentală, Universitatea de Stat din Tiraspol, str. Gh. Iablocikin, 5, Chișinău;

2016–prezent - șeful catedrei Fizică Teoretică și Experimentală, UST;

La catedră asigură pregătirea, predarea, controlul calității lucrului individual și evaluarea cursului de fizică generală la compartimentele: „Circuite electrice”, „Optica cuantică”, precum și „Istoria și metodologia fizicii”, „Radioelectronica”, cursuri de specializare, cursuri de specializare la ciclul II – masterat.

Direcțiile științifice:

- Influența manganului asupra spectrului energetic al purtătorilor de sarcină liberi și localizați în materialele cu bandă îngustă în baza de $\text{Hg}_{1-x}\text{Cd}_x\text{Te}$;
- Cercetarea proprietăților fizice ale semiconductoarelor semimagnetice $\text{Hg}_{1-x}\text{Mn}_x\text{Te}$, $\text{Hg}_{1-x}\text{Fe}_x\text{Te}$, $\text{Hg}_{1-x-y}\text{Cd}_x\text{Mn}_y\text{Te}$, $\text{Hg}_{1-x-y}\text{Cd}_x\text{Zn}_y\text{Te}$ în scopul de obținere a materialelor noi ca alternative pentru confecționarea receptoarelor de radiație infraroșie;
- Studierea proprietăților fizice ale antimonidului de galii dopat cu pământuri rare.

În cadrul direcției științifice abordate pentru prima dată a studiat experimental structura spectrelor de iradiere ale materialelor semimagnetice de tipul HgMnTe , a demonstrat că la temperaturi joase în câmpuri magnetice slabe crește esențial intensitatea de iradiere determinând în așa fel diverse posibilități de aplicație la confecționarea laserilor magnetici.

Numărul total de publicații – 91.

Publicații:

Полуманитные полупроводники $\text{Hg}_{1-x}\text{Mn}_x\text{Te}$, $\text{Hg}_{1-x-y}\text{Cd}_x\text{Mn}_y\text{Te}$ как детекторные материалы: сравнение с $\text{Hg}_{1-x}\text{Cd}_x\text{Te}$ //Chișinău, 2005. (coautor)

Evaluarea studenților în contextul procesului de la BOLOGNA//Chișinău 2006. (coautor)

Specific features in the energy spectrum of the narrow-gap semiconductor bicrystals $\text{Bi}_{1-x}\text{Sb}_x$ ($0.06 \leq x \leq 0.20$)/Semiconductors, 2007, Vol. 41, No. 10, pp. 1178–1180. (coautor)

Unele componente de nanotehnologii în antimonidul de galii. International Scientific Conference „10 years of nanotechnology development in the Republic of Moldova”, Bălți, 2012, p. 10-11

Photoluminescence Features of GaSb Doped by Fe. Columbia International Publishing. Journal of Luminescence and Applications. Vol. 1. No.1. pp. 1-6. 2014, IF 2,367

Sursă:

Postolachi Ilarion

doctor habilita, profesor universitar, șef de catedră la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu", Om Emerit.

Născut la **20 octombrie 1936 în satul Cureșnița Nouă, raionul Soroca.**

Studii:

1944-1951 - Școala de 7 clase în s. Șolcani

1951-1954 - Școala Medie Nr. 1 din or. Soroca.

1954-1959 – Facultatea de medicină a Universității de Stat de Medicină din Chișinău, dar comisia de primire i-a decizia să-l trimită la studii cu încă 9 studenți la Universitatea de Stat de Medicină Stomatologică din Harikov, pe care o absolvă cu brio.

1967 - teza pentru gradul de candidat în științe medicale (doctor în medicină) cu tema: „Clinica și tratamentul ocluziei dentare adânci la copii”.

1972 - titlul științific docent.

1983 - teza pentru gradul științific de doctor habilitat în medicină cu tema: „Legitățile reacției protectoare-compensa-toare în țesuturile dentare și posibilitățile de stimulare a ei în timpul intervențiilor ortopedice”.

1985 - titlul științific profesor universitar.

Experiența profesională:

După absolvire a fost trimis pe 4 ani în Vladivostok în grad de locotenent să-și facă slujba ca medic-stomatolog în Armata Maritimă din Oceanul Liniștit, mai apoi fiind transferat în regiunea Habarovsk, într-un lazaret de bază a satului Kastri, pe malul strâmtoarei din Tatarstan.

1962-1963 - ordinator la Catedra Stomatologie Ortopedică a Institutului de Stat de Medicină „A. Bogomolet” din Kiev

1963-1969 - asistent la Catedra Stomatologie Ortopedică a Institutului de Stat de Medicină din Chișinău.

1969-2007 - șef al Catedrei Stomatologie Ortopedică a USMF „Nicolae Testemițanu”.

1971-1982,1992-2001 - decan al Facultății Stomatologie. Concomitent

1979-1999 - deține postul de stomatolog principal al Ministerului Sănătății al republicii și președinte al Comisiei de Atestare a medicilor stomatologi.

1979-1983 - implementează metoda de confecționare a coroanelor dentare artificiale din porțelan.

1980-1988 - conducătorul primei din republică investigații epidemiologice a populației, efectuate cu scopul studierii structurii maladiilor stomatologice și de determinarea necesităților și genurilor de asistență medicală.

1995-2001 - membru al Consorțiului decanilor facultăților de Stomatologie din România și Țările Balcanice.

Ilarion Postolachi împreună cu S. Sîrbu, A. Guțan a pus baza creării Facultății de Stomatologie din RM, fiind fondatorul școlii naționale de medici în domeniul stomatologiei ortopedice. Elaborările sale sunt încă utilizate în stomatologia practică.

S-a stins din viață la 14 decembrie 2011, lăsând țării o imensă moștenire științifică și sute de urmași ai cauzei sale.

Premii. Distincții. Diplome:

1992 - titlul de „Omul de onoare în știință al Republicii Moldova”.

1995 - Medalia Meritul Civic

2006 - Medalia "Nicolae Testemițanu"

2006 - "The World of Freedom" și a fost desemnat Persoana Anului, USA

2013 - postmortem titlul de „Fondator al școlii științifice” de către Academia Rusă de Științe Naturale

A publicat peste 200 de lucrări științifice în revistele naționale și internaționale.

Deținător al 7 patente și multor propunerilor raționale, a pregătit 10 candidați în medicină.

Publicații:

Postolachi Ilarion. Protetica Dentara. – Ch.: Știința, 1993

Postolachi Ilarion. Tehnici de confecționare a protezelor dentare/ Ch.: Știința, 1994. - 400 p.

Postolachi Ilarion, A. Hutanu, M. Busan. Actualități stomatologice/ Ilarion Postolachi, A. Hutanu, M. Busan. – Ch., 1996. - 108 p.

Postolachi Ilarion. Argumentarea clinico-experimentală a protecției dinților preparați în terapia protetică cu coroane de înveliș (Alocuțiune aniversară) / Ilarion Postolachi. – Ch.: Centrul Ed.-Poligr. Medicina, 2006. - 39 p. (Serie: Savanți medici iluștri)

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Comuna Șolcani: File din istorie/Vasile Trofăilă. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2015, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 240 pag.

<https://ru.sputnik.md/technologies/20181020/22622716/illarion-postolachi-vrach-stomatolog.html>

Potoroacă Mihai

cercetător științific stagiar în cadrul Centrului de Sociologie și Psihologie Socială al Institutului de Cercetări Juridice și Politice al AȘM.

Născut la **1 august 1984 or. Soroca.**

Studii:

2003-2007 - Facultatea de Teologie Ortodoxă “Dumitru Stăniloae” din cadrul Universității “Al. I. Cuza” din Iași, specialitatea Teologie Ortodoxă Litere – Limbă străină (Lb. Franceză).

2009-2012 - licențiat al Facultății de Psihologie și Științe ale Educației din cadrul Universității Libere Internaționale din Moldova.

2012-2014 - masterat în cadrul Facultății de Psihologie și Științe ale Educației, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, specialitatea Relații Umane și Comunicare.

Experiența profesională:

2013 - în proces de formare psihoterapeutică, în Gestalt Terapie și Psihodramă.

2014-prezent - a participat în cadrul proiectelor de cercetare din domeniul educației, realizate de către Asociația pentru Dezvoltare și Promovare Socio-Economică CATALACTICA – filiala Chișinău: *"E DURabil - Un sistem durabil și eficient de informare, consultare și implicare în procesul reformelor educaționale din Republica Moldova"*, *"E DURabil +. Activizarea comunității locale – element cheie al procesului educațional din perspectiva participării sociale"*, *"E Durabil+. Activizarea părinților, element cheie al procesului educațional"*.

În prezent, realizează cercetări în cadrul proiectului instituțional 15.817.06.13F - *Constituirea clasei mijlocii în condițiile transformării societății și asocierii Republicii Moldova la Uniunea Europeană.*

Sursă:

<http://icjp.asm.md/articol/mihai-potoroacă>

Prisăcaru-Zglavută Ina

jurnalistă

S-a născut pe 16 august 1977 în orașul Soroca.

Studii:

Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării Universitatea de Stat din Moldova

2007–2008 - Universitatea de Stat din Moldova Master's degree-Behavioral Change Communication

Experiența profesională:

1997, oct. – 2001, iul. - journalist Flux Magazine Moldova

2001, aug.– 2006, mar. - editor Timpul de Dimineata Chisinau, Moldova

2007, ian. – 2008, nov. - communication Expert UNICEF Moldova

2007, dec. – 2009, dec. - journalist, editor, projects coordinator Investigative Journalism Center Moldova

2008, noiembrie– 2010, decembrie - communication Consultant

2011, februarie–prezent - communication and Media Officer, Moldova Energy and Biomass Project Chisinau, Moldova

2018, iulie–prezent - UNDP Moldova, communication, outreach and marketing officer, Moldova Sustainable Green Cities Project Chisinau, Moldova

În ultimii zece ani, comunicatoare în mai multe proiecte ale Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare.

Proiecte

mar. 2013–prezent - SUN Dă-I Fest (one day open-air event): solar powered concert & exhibition of green technologies. In addition to the live concert with instruments supplied with solar energy, the promoters of renewable energy exhibit the green technologies; young people present innovations that help us produce green energy and reduce the energy consumption. Thousands of people join every year this event to celebrate and promote the green energy.

feb. 2011–prezent - Moldova Eco-Energetica: high level event to award the best

initiatives in production and promotion of renewable energy and energy efficiency. It is the largest and most visible event in the sector, launched in 2011 under my initiative as communication expert of the Moldova Energy and Biomass Project and fully nationally owned as of 2015 by Ministry of Economy and Energy Efficiency Agency, thus ensuring the sustainability of the initiative after project lifetime.

Premii. Distincții. Diplome:

2005 - The 10 best journalists of the year, Independent Journalism Center, Moldova

2006 - Reporter of the year, Association of Independent Press (API)

2013 - Dedication and Professionalism, UNDP Moldova

2015 - Creativity and innovation, UNDP Moldova

Sursă:

<https://moldova.europalibera.org/a/29773374.html>

<https://www.linkedin.com/in/ina-prisacaru-zglavuta-86251131/>

Prisăcaru Lily

director adjunct profilul Arte la Liceul Teoretic cu Profil de Arte „Ion și Doina Aldea-Teodorovici” din Chișinău

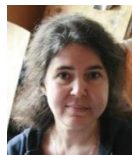
S-a născut la **17 ianuarie 1963, în orașul Soroca.**

Studii:

Școala de Arte Plastice pentru Copii

Colegiului de Construcții din orașul Chișinău, „Arhitectură”

Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, Facultatea „Arte Plastice”

Experiența profesională:

1993 - întemeiază profilul „Arte Plastice” în Școala Medie nr. 52 din capitală. În activitatea sa didactică este autor de curriculum național la Educația Plastică pentru treptele primară și gimnazială, este autorul manualului de Arte Plastice pentru cl. a II-a, autor de ghid metodic pentru profesori și autor de ghid de implementare a curriculumului modernizat, este deținătoare de grad didactic superior.

A rămas fidelă creației, chiar dacă a fost absorbită de activitatea școlară, a făcut mereu și lucrări de suflet, astfel încât este un artist împlinit: familie, școală, creație. Drept dovadă sunt expozițiile la care a participat, atât la cele organizate de Uniunea Artiștilor Plastici din Moldova, cât și la cele ale profesorilor de arte plastice din republică. Elocvente în acest sens sunt lucrările: „Ochii din pădurea înstelată II”; „... și măriri, și căderi...”; „Povestea crinului”, dar și seria de lucrări din ciclul „Priviri”, care denotă maturitate profesionistă atât prin temele abordate, cât și prin pătrunderea în nuanțele posibilităților materialelor de artă.

A participat la simpoziioane de artă plastică ale artiștilor profesioniști unde a reușit să realizeze lucrări noi și de unde revenea mereu cu energie creatoare atât de necesară ei, familiei, viitoarelor sale lucrări, cât și pentru activitatea sa de pedagog, construind astfel o relație frumoasă de prietenie cu elevii. Lucrările ei sunt cele ce te invită cu drag în lumea artei, sunt rodul creației unui suflet sincer și căutător de comunicare, căutător de oameni deschiși și dornici de a pătrunde în lumea artei. Nu întâmplător actuala sa expoziție personală are ca genericul „Linia de dialog”, care

vrea să însemne deschidere, comunicare, bucurie, dragoste și sinceritate.

Director adjunct profil Arte la Liceul Teoretic cu Profil de Arte, „Ion și Doina Aldea-Teodorovici” din Chișinău, unde își construiește activitatea sa, așa precum îi stă în fire – cu responsabilitate, corectitudine și onestitate.

Sursa:

<http://www.allfun.md/article/39642>

<https://arteharti.wordpress.com/2015/01/21/lily-prisacaru-expozitie-personala-linie-de-dialog/>

Procopie Porfirie

profesor, director al Liceului „A. D. Xenopol” din Soroca

Născut la **12 Noiembrie 1902, în satul Hristici, județul Soroca.**

Licențiat în Științe Fizico Chimice de la Universitatea din Iași.

Din inițiativa d-sale s-a construit pentru liceu o nouă și impunătoare clădire. Activează intens La mișcarea culturală din județ fiind secretarul Căminului Cultural orășenesc „Simion Murafă”.

Premii. Distincții. Diplome:

„Răsplata Muncii” pentru construcții școlare.

Sursă:

Figuri contemporane din Basarabia. – Ch.: Editura „ARPID”, 1939

Prodan Hariton

director pe studii la Colegiul Industrial și de Construcții din Chișinău

S-a născut în **satul Stoicani, județul Soroca la 28 septembrie 1932** într-o familie de răzeși, Parascovia și Isidor Prodan.

Studii:

1942-1949 - Școala de 7 ani din sat

1949-1952 - Școala medie Nr. 1 din or. Soroca.

1957 - Institutul Agricol „Frunze”, Facultatea Hidromeliorație

1960-1965 - Universitatea de seară, Facultatea Filozofie.

1966 - Institutul Politehnic, Facultatea Construcții Civile și Industriale.

Experiența profesională:

1957-1960 - inginer hidrotehnic, lucrează în calitate de șef de șantier la construcția fabricilor de zahăr din or. Drochia și Brătușeni (Calininsc).

1960-1965 - Institutul de Proiectare „Moldghidrostroi” din Chișinău în calitate de inginer, inginer superior și șef de echipă.

1966 - asistent la Catedra tehnologia construcțiilor a Institutului Politehnic din Chișinău.

1967-1970 - aparatul Consiliului de miniștri al RSS Moldovenești ca referent.

1970 - susține concursul și se întoarce la Institutul Politehnic ca asistent la Catedra tehnologiei în construcții, parcurgând treptele ierarhiei de asistent, docent și profesor.

1987-1995 - director pe studii la Colegiul Industrial și de Construcții din Chișinău.

1995 - și-a oformat pensia și a fost transferat în funcția de metodist.

1997-2000 - lucrează în calitate de șef de catedră.

În această perioadă afară de lucrul pedagogic, H. Prodan s-a ocupat și cu lucrul științific realizând 5 noi sisteme tehnice la nivel de invenții recunoscute prin brevete, care au fost realizate în diferite țări (Canada, Estonia, Ucraina, SUA, Italia).

A publicat peste 15 lucrări științifice.

Premii. Distincții. Diplome:

Insigna „Inventatorul URSS”,

Medalia de bronz a Expoziției Unionale (1978)

Atestatul Expoziției RSS Moldovenești.

Sursă:

Prodan Hariton. Satul meu natal - Stoicani: Din cele mai vechi timpuri/ Hariton Prodan. - Ch.: FP "Pres-Expres", 2004. - 328 p. : tab., fotogr.;

Prodan Vasile

director de școală în s. Vorovești com. Miroslava, jud. Iași

S-a născut în anul **1927 în satul Stoicani, județul Soroca** într-o familie de gospodari-răzeși, Alexandra și Gheorghe Prodan.

Studii:

Școala de 4 clase din sat

Liceul Silvic din Chișinău, în 1944 împreună cu liceul este evacuat în România

1946-1947 - după război prelungește studiile la Școala de Brigadieri Silvici din or. Curtea de Argeș.

1952-1954 - Facultatea Muncitorească

1954-1958 - Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Facultatea de Istorie.

Experiența profesională:

1947-1948 - lucrează brigadier silvic.

Lucrează profesor de istorie și director la școala generală din s. Rebricea, jud. Vaslui.

1975 - director de școală în s. Vorovești com. Miroslava, jud. Iași.

A decedat în 1994 în vârstă de 67 ani.

Sursă:

Prodan Hariton. Satul meu natal - Stoicani: Din cele mai vechi timpuri/ Hariton Prodan. - Ch.: FP "Pres-Expres", 2004. - 328 p. : tab., fotogr.;

Purice Lucia

prozator, eseistă, critic de artă

Născută la **24 ianuarie 1949, satul Voloave, județul Soroca** – decedată la 23 mai 1998, Chișinău.

Studii:

1966 - Școala medie Nr. 1 din Soroca

1967-1972 - Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Filologie, secția jurnalistică.

Experiența profesională:

Isi începe activitatea literară și publicistică la Redacția Cultură și Arta a Televiziunii Naționale.

1953–1956 - Muzeul de Arte Plastice din Chișinău

1956-1962 - inspector la Ministerul Culturii

1953 - profesoară la Școala Republicană de Arte Plastice I. Revin

1974-1984 - redactor la Televiziunea Națională; redactor la revista, „Nistru”, secția „Artă-Cultură” și „Literatura și Arta”.

Fiind ținută la pat de o boală incurabilă, a desfășurat o activitate literară, publicistico-socială ritmică, neîntreruptă la radio, TV, în presa curentă, depășind o condiție fizică indisponibilă.

Premii. Distincții. Diplome:

1975 - membră al Uniunii Ziariștilor din Moldova

1976 - membră al Uniunii Artiștilor Plastici din Moldova

1985 - laureată a Uniunii Oamenilor de Teatru

1998 - laureată a Uniunii Artiștilor Plastici

Laureată a mai multor premii ale săptămânalului „Literatura și arta”

1996, 1998, 2002 - Premiul Uniunii Scriitorilor pe anii.

1996 - Ordinul Gloria Muncii.

Publicații:

Purice, Lucia. Eleonora Romanescu / Lucia Purice. - Chișinău: Lit. Artistică, 1983.

- 24 p - un studiu amplu asupra vieții și creației cunoscutei plasticiene, laureată a Premiului de Stat din Republica Moldova.

Purice, Lucia. În fața formulelor de veșnicie / Lucia Purice. - Chișinău: Lit. Artistică, 1986. - 152 p.

Purice, Lucia. A patra dimensiune / Lucia Purice, Vlad Zbârciog. - Chișinău : Hyperion, 1991. - 202 p. - împreună cu soțul Vlad Zbârciog

Purice, Lucia. Pasăre în alertă / Lucia Purice.-Chișinău: Ed. Uniunii Scriitorilor, 1998. - 158 p. - monografie despre Igor Vieru

Purice, Lucia. Arca lui Noe / Lucia Purice. — Chișinău : Editura Uniunii Scriitorilor, 1999. -280 p.

Purice, Lucia. Viul din noi / Lucia Purice. - București: Editura Fundației Culturale Române, 2002. - 236 p.

Purice, Lucia. Lumea în chenarul geamului / Lucia Purice ; Text in-trod. : Mihai Cimpoi ; Antologie realizată : Vlad Zbârciog. — Iași : Tipo Moldova, 2013.- 502 p.

Sursă:

Cimpoi, Mihai. Purice, Lucia / Mihai Cimpoi // Cimpoi, Mihai. O istorie deschisă a literaturii române din Basarabia. - Chișinău: ARC, 1997. - P. 208.

Colesnic Iurie. Purice, Lucia / Iurie Colesnic // Femei din Moldova: encicl. - Chișinău: Museum, 2000. - P. 309-310.

Zbârciog, Vlad. Purice, Lucia / Vlad Zbârciog // Dicționarul scriitorilor români din Basarabia: 1812-2006. - Chișinău: Prut Internațional, 2006. - P. 370.

Andrieș-Tabac, Silviu. Purice, Lucia / Andrieș-Tabac, Silviu // Femei din Moldova: Enciclopedie / Silviu Andrieș-Tabac; ed.: Iune Colesnic. — Chișinău : Muzeum, 2000. — 311 p.

Malanețchi, Vasile. Sufletul - pasăre în alertă: [în memoriam: Lucia Purice (1949-1998), scriitoare, critic de artă] / Vasile Malanețchi // Atelier. -1998.-Nr 5-6.-P. 28.

Nechit, Irina. Lucia Purice între durere și uimire / Irina Nechit // Jurnal de Chișinău. - 2009. - 27 ian. -P. 10.

Zbârciog, Vlad. Purice, Lucia / Zbârciog, Vlad // Dicționarul scriitorilor români din Basarabia: 1812-2010. - Chișinău : Prut Internațional, 2010. - P. 438-439.

Calendar Național 2009 [Text tipărit] / alcăt. : Valeria Matvei, Maria Șveț, Madlena Pușcașu; colab. : Vlad Pohilă,...[et al] ed. : Vlad Pohilă ; col. de red. : Petru Soltan,...[et al] dir. gen. : Alexe Rău . — Chișinău : BNRM, 2008. - 298 p. : il., fotogr.

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Ciobanu, Maria. Calendar Național 2019 [Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Maria Ciobanu.; dir. gen. : Elena Pintilei ; col. de red. : Iurie Colesnic [et al.]; Biblioteca Națională a Republicii Moldova . — Chișinău : BNRM, 2019. - 308 p. : il., portr.

Coval, Maria; Melenciuc, Nina; Sănduță, Elena; Braga, Tatiana; Matvei, Valeria; Madan, Ion. Calendar Național 1999 [Carte tipărită] / Col. de red. : Alexe Rău, Ion Madan, Elena Sănduță (preș.), ... ; alcăt. : Maria Coval, Nina Melenciuc, Elena Sănduță, Tatiana Braga, Valeria Matvei, Ion Madan. — Chișinău : BNRM, 1998. — 214 p. : il.

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . — Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

<https://soundcloud.com/updc/updc-2014-04-30-vlad-zbarciog-despre-lucia-purice-v>

<https://transilvanialachisinau.wordpress.com/2014/01/21/revista-bibliografica-lucia-purice-o-luptatoare-indubitabila/>

Purice Mihail

lingvist, profesor universitar.

S-a născut la **20 octombrie 1936, în satul Dărcăuți, județul Soroca.**

Studii:

Școala medie incompletă din satul natal

1950 - Școala de Cultură din Soroca.

Își face stagiul militar în Armata Sovietică (pe atunci – trei ani, la aviație)

1958-1963 - Universitatea de Stat din Moldova, la Facultatea de Filologie.

1965-1969 - cursurile de doctorat, alegând ca subiect de cercetare „Grupul tematic al culorilor în graiuri”. Adună material factologic în circa 50 de sate basarabene și susține cu succes teza.

Experiență profesională:

1963 - repartizat ca asistent la catedră, cu o normă didactică formată din cursurile „Limba Română” pentru studenții alolingvi (ruși) și „Gramatica Normativă” – în grupele naționale.

M. Purice are o carieră profesională de aproape 45 de ani, răstimp în care a exercitat, la aceeași facultate a USM, funcțiile didactice de asistent, lector, lector superior, docent (conferențiar), iar din 1995 profesor universitar.

Calitățile de mare dascăl și bun organizator i-au permis ca să dețină pe parcursul a 15 ani funcțiile de prodecan și decan al Facultății de Litere.

1993-2004 - decan al Facultății de Litere, contribuind mult la restructurarea procesului de studii.

Numărul lucrărilor științifice publicate se cifrează 180, inclusiv monografiile, manuale, suporturi didactice, îndrumare și alte lucrări metodice, studii, articole. „Ortografia părților de vorbire: Exerciții practice”, monografia „Cercetări de dialectologie moldovenească”.

Publicații:

Purice, Mihail. Denumiri de culori în graiurile unor sate din Nordul Moldovei // An. șt. ale Univ. de Stat din Moldova. T. 81. - Chișinău, 1967. - P. 69-75.

Purice, Mihail. Despre perspectivele unui dicționar al culorilor // Probleme de limbă literară și dialectologie. - Chișinău, 1972. - P. 17-28.

Purice, Mihail. Nume de culori în traduceri din limba rusă // Probleme de stilistică și teorie a traducerii. - Chișinău, 1972. - P. 111-121.

Purice, Mihail. Cercetări de dialectologie moldove-idiscă: [Monogr.]. - Chișinău: Știința, 1974. - 100 p.

Purice, Mihail. Ortografia părților de vorbire: Exerciții practice. - Chișinău: Lumina, 1974. - 90 p.

Purice, Mihail. Moldavskij âzyk: (Dlâ otdelenij russ-kogo âzyka i literatury vuzov respubliki). - Chișinău: Lumina, 1982. - 200 p.

Purice, Mihail. Limba moldovenească contemporană: Pentru secțiile pregătitoare: [Manual-îndrumar]. - Chișinău: Lumina, 1983. - 224 p.

Corlăteanu, Nicolae. Schițe de istorie a limbii românești literare / Nicolae Corlăteanu, Mihail Purice. - Chișinău: Lumina, 1986. - 360 p.

Purice, Mihail. Limba română pentru secțiile de limba și literatura rusă din școlile de învățământ superior. - Chișinău, 1990. - 281 p.

Purice, Mihail. Curs de dialectologie română: Man. pentru stud. șc. super. / Mihail Purice, Vladimir Zagaevski, . Ciornâi. - Chișinău: Lumina, 1991. - 230 p.

Purice, Mihail. Limba casei noastre: Programa și mini-mul de învățământ pentru alolingvi / Mihail Purice, Gheorghe Colțun, Ion Melniciuc. - Chișinău: Lumina, 1992. - 208 p.

Purice, Mihail. Limba română în școlile alolingve: [în colab.]. - Chișinău, 1992. - 250 p.

Purice, Mihail. Regionalismele ca elemente expresive în scrierile lui M. Sadoveanu // Materna în școală: [Culeg. de art] // - Chișinău, 1995. - P. 73-85.

- Purice, Mihail. Limba română: Manual pentru școlile alolingve. - Chișinău, 1997. - 286 p.
- Purice, Mihail. Limba română prin cultură și civi-lizație: Material didactic pentru alolingvi: [în colab.]. - Chișinău, 1997.
- Purice, Mihail. Curs de istorie a limbii române literare: ional didactic. - Chișinău: CEP USM, 2004. - 78 p. PURICE, MIHAIL. Curs practic de ortografie și ortoepie: serial didactic. - Chișinău: CEP USM, 1997. - 111 p.
- Purice, Mihail. Problemele limbii române literare din secolul alXIX-lea: (Seminar special). - Chișinău, 1999. - 172 p.
- Purice, Mihail. Legislația lingvistică și problemele însușirii limbii române literare de către alolingvi // Omagiu profesorului Ion Ciornâi. - Chișinău, 1999. - P. 273-282.
- Purice, Mihail. Despre procesul de literarizare a elementelor populare // An. șt. ale Univ. de Stat din Moldova. Ser. Științe filologice. - Chișinău, 1999. - P. 208-212.
- Purice, Mihail. Istoria limbii române literare: (Curs practic): (Man. pentru stud. de la fac. de filologie română). -Chișinău, 2000. - 270 p.
- Purice, Mihail. Despre sistemul lexical cromatic în graiurile moldovenești // Omagiu profesorului universitar Vitalie Marin. - Chișinău, 2000. - P. 314-322.
- Purice, Mihail. Referințe la sistemul cromatic de bază // An. șt. ale Univ. de Stat din Moldova. Ser. Științe filologice. -Chișinău, 2000. - P. 40-41.
- Purice, Mihail. Legislația lingvistică și problemele limbii de stat // Limba Română. -2001. - Nr. 9-12. - P. 28-33.
- Purice, Mihail. Dialectologia română: (Prospectul cursului): Material didactic pentru studenții de la secția fără frecvență. - Chișinău, 2003. - 53 p.
- Purice, Mihail. Cuvânt de pomenire: (Mitropolitul Dosoftei la 380 de ani de la naștere)// Luminătorul. - 2004. -Nr.5.- P. 18-26.
- Purice, Mihail. Numele limbii noastre în scrierile cărturarilor moldoveni din trecut // An. șt. ale Univ. de Stat din Moldova. Ser. Științe filologice - Chișinău, 2004. - P. 102-107.
- Purice, Mihail. Îndrumar la limba română: (Verbul): Material didactic pentru alolingvi: [Reed;]. - Iași; Chișinău, 2005. - 72 p.
- Purice, Mihail. Ortografia și ortoepia în școală: Suport didactic. - Iași, 2005. - 125 p.
- Purice, Mihail. Unitatea poporului și a limbii române în „Hronicul” lui D. Cantemir // An. șt. ale Univ. de Stat din Moldova. Ser. Științe filologice. - Chișinău, 2005. - P. 67-70.

Sursă:

Ghedrovici, Vera; Soltan, Petru. Calendar Național 2006 [Carte tipărită] / Aut. : Vera Ghedrovici, Maria Șveț, Valeria Matvei, ... ; col. de red. : Petru Soltan, Andrei Eșanu, Aurel Marinciuc, .. — Chișinău : Biblioteca Națională, 2006. - 424 p. : il., fotogr.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

<http://limbaromana.md/index.php?go=articole&n=1471>

<http://tineretultortodox.md/2011/10/profesorul-universitar-mihail-purice-%E2%80%99Ecunoasterea-notiunilor-literaturii-crestine-de-catre-un-filolog-este-un-imperativ-al-timpului-%E2%80%99D/>

Purice-Șușu Victoria

Născută în orașul Soroca.

La 16 ani a reprezentat Republica Moldova la Strasbourg. Victoria Purice-Șușu a plasat Republica Moldova printre cele 18 țări învingătoare ale concursului “Cetățeanul European al viitorului”, organizat cu prilejul aniversării a 60 de ani de la fondarea Consiliului European.

Premii. Distincții. Diplome:

Locul I la concursul raional de matematică, informatică, limbă franceză, fizică;

Locul 1 la Concursul Republican “Traficul de Ființe Umane”, organizat de Asociația Medicii Lumii (Medecins du Monde), Bălți;

Premiul II în cadrul Concursului Republican “Drogurile – între mit și realitate”;

Locul 3 la Concursul Republican “Gutuia de Aur – 2009”, organizat de Alianța Franceză din Moldova, Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării USM;

Diploma de Merit pentru promovarea culturii francofone în spațiul european;

Mențiune în cadrul Concursului de Creație Literară „Veronia Micle”, organizat de Asociațiunea pentru Literatură și Cultură Poporului Roman –ASTRA –Iasi

Premiul Mare și locurile 1 la concursul republican radiofonic „Ars Adolescinta” și lucrurile pot continua...

Racevschi Efim

director general al Centrului de Studii „Tartano” și consilier al primarului Moscovei pe probleme de pedagogie și educație

Efim Racevschi s-a născut în orașul Soroca, în 1949.

Studii:

Școala medie „Aleksandr Pușkin”

Facultatea de Istorie și Filologie a Universității din orașul Kazan.

Experiența profesională:

După serviciul militar în Armata Sovietică se stabilește cu traiul la Moscova.

Pedagogul Efim Racevschi, a fost desemnat de către președintele rus Vladimir Putin în calitate de membru al Camerei Obștești. Camera Obștească, din care fac parte circa 130 de personalități proeminente ale Rusiei, este o punte de legătură dintre societatea civilă și autorități, având scop prioritar promovarea intereselor populației și a valorilor democratice.

Racevschi deține funcția de director general al Centrului de Studii „Tartano”, în paralel fiind și consilier al primarului Moscovei pe probleme de pedagogie și educație.

Sursă:

<http://ziarero.antena3.ro/articol.php?id=1192155704>

Radtibar Eugen

artist liric

Orașul **Soroca**, așezat pe malul Nistrului în partea nordică a Basarabiei, evocă episoade de istorie îndepărtată și o situație singulară în geografia țării. Pitorescul locului este dat de luciul Nistrului, înălțimile granitice și măreția evocatoare a cetății începută pe vremea domniei lui Ștefan Vodă și în maiestuoasă sa înfățișare de pe vremea lui Petru Rareș. Este un orașel al intelectualilor în serviciul numeroaselor școli începătoare, tehnice, liceale, particulare, confesionale. Nu trecea o săptămână fără un eveniment cultural al colectivelor din învățământ, al preoților, agronomilor și al tot felul de specialiști. Linia trenului și gara sunt departe peste văi și dealuri și, totuși, în fiecare vară poposesc aici îndeosebi ieșeni - Ștefan Bârsănescu, Emil Diaconescu, Vasile Harea, Ștefan Procopiu, dar și Ion Minulescu, Dimitrie Guști, Ion Simionescu, Pan Halippa și, cel mai frecvent, turiști din Sudul Basarabiei.

La Soroca sunt cele mai multe colective culturale, dar și grupuri tehnice; la primărie sunt expuse diplome, mențiuni medalii de la concursurile pe țară, dar și din străinătate.

În această ambianță s-a format Eugen Radtibar, născut la **3 martie 1912**, tatăl fiind un funcționar modest de origine lituaniană, iar mama moldoveancă din neam de mazili cu atestări de pe timpul lui Vodă Petru Rareș. De multe ori, primăvara, Nistrul acoperă o parte din oraș și, după o astfel de catastrofă, elevii unui liceu sunt transferați în orașul Năsăud, unde Eugen a terminat cursurile liceale.

În anul 1940, pe timpul ocupației sovietice, soroceni s-au convins în scurt timp de adevărata față a orânduirii sovietice și de politica de rusificare a populației autohtone. Eugen a fost martor al masivelor deportări în primă ordine a intelectualității,

condițiile inumane în vagoanele cu destinația Siberia, pe care se inscripționase: „voluntari spre pământuri nedestelenite”. În plânsetele celor înghesuți în vagoane de vite, la fiecare gară mai mare în drum spre Siberia, fanfara militară și populația ovaționau inițiativa patriotică a celor închiși în vagoane.

La declararea războiului în 1941, Eugen Radțișbar se afla la regimentul 39 infanterie, departamentul aruncător de flăcări. A fost participant la luptele de la Cotul Donului, unde cu toată nenorocirea a salvat un batalion de pușcași italieni ai căror comandanți căzuseră în lupte. Pe front s-a întâlnit cu soroceni și a fost numit comandant de detașament. În cursul retragerii s-a reușit o regrupare la Vasilevsco, unde Eugen cade rănit și este transportat mai întâi la Spitalul din Bălți, apoi la Arad unde răniții au fost întâmpinați de localnici cu lacrimi și flori.

După război a îndeplinit numeroase funcții în condiții de provizorat - gardian comunal la primăria Soroca, funcționar la Banca Agricolă, funcționar la Ministerul Finanțelor, în comandamentul Gărzii financiare din Iași, apoi, în aceeași calitate la București și Lugoj și, în sfârșit, șef al secției Gărzii financiare a județului Severin cu gradul de Comisar Șef.

Între timp, autoritățile sovietice care operau nestingherit urmărirea basarabenilor pe teritoriul României îi pun în vedere să se reîntoarcă în Basarabia, împreună cu familia. Refuză, protestează, înaintează memoriile în calitate de cetățean român și până la o decizie a Ministerului de Interne este scos din orice funcție și rămâne șomer. Se întoarce la Iași și, datorită talentului său, este angajat artist liric la Filarmonica din Iași, fiind unul din cei mai îndrăgiți soliști ai Operei, ai corului Filarmonicii și dintre cadrele învățământului de specialitate.

Pensionat, pleacă la Galați la rudele sale, cu nostalgia Iașului în suflet, preocupat de evoluția vieții în Basarabia și de evenimentele politice, în principal în relațiile cu Patria Mamă. Scrisorile sale adresate la prieteni și cunoștințe reamintesc, de fiecare dată, progresul Basarabiei românești, umanismul românilor, recunoștința Basarabiei interbelice. Vorbește cu pasiune despre respectul legii sub români, democrația, libertatea și condițiile de trai. Frecvent, ca martor ocular, amintește de atrocitățile alogenilor odată cu pătrunderea sovieticilor la Soroca și a întocmit lista victimelor și suferințele la care erau supuși cei arestați. În fiecare scrisoare își exprimă optimismul asupra viitorului Basarabiei românești.

În ultima scrisoare, din 26 martie 2002, anunță dorința să ajungă la Soroca și să așeze un steag tricolor la bustul lui Constantin Stere, recent înălțat în curtea Liceului de la Soroca.

Moare la Galați, în vârstă de 93 de ani și este înmormântat, după dorința sa, la Iași, dorința pe care și-a exprimat-o în toate scrisorile adresate prietenilor în ultimii ani de viață.

Sursa:

Bejan, Vlad., Maftel, Ionel. Personalități universitare ieșene din Basarabia. / Vlad Bejan, Ionel Maftel; col. „Ginta Latină”. – Iași: Ed. PIM, 2006. – 118 p.

Radu Daria

compozitoare, dirijor de cor, profesoară.

S-a născut la **21 septembrie 1947, satul Rădi-Cereșnovăț, raionul Soroca.**

Studii:

1961-1965 - Școala de Luminare Culturală „E. Sârbu” din Soroca.
1975-1980 - Institutul de Arte „G. Musicescu” din Chișinău, la profesorii N. Ciolacu, Efim Bogdanovschi.

Experiența profesională:

1974-1978 - dirijor de cor în s. Vorniceni, Strășeni, concomitent profesoară de muzică în s. Sadova, Călărași.

Compune cântece pe versurile poezilor: Iulian Filip din cartea „Ruga iezilor cei trei”, Ianoș Țurcanu cartea „Cântec de-nceput”, Grigore Vieru, Constantin Dragomir, Ion Vatamanu, Anatol Ciocanu, Ion Gheorghită, Petru Cărare, Dumitru Matcovschi, Vasile Romanciuc, Nicolae Dabija, Arcadie Suceveanu, Serafim Belicov, Ștefan Melnic, Claudia Partole, Iulia Palade, Galina Darie etc. Colaborează cu interpreții: Anastasia Lazariuc, cu care și-a început, practic, cariera artistică; Valeriu Râșniță, Nina Crulicovschi, Aurel Margine, Ion Suruceanu, Olga Ciolacu, Angela Similea, Mirabela Dauer, Gabriel Dorobanțu, Stela Mitriuc, Janet Erhan, Vitalie Dani etc.

Compune muzică ușoară pentru maturi și pentru copii, cântece de dragoste și romane: „Valsul de toamnă”, „Strigăt șoptit”, „Destin”, „Dragostea poetului”, „Pe strada Creangă”, „În țara mea”, „Congresul florilor”, „Urcare de viață lungă”, „Nu ești tu vinovat”, „Ah, ce duminică frumoasă”, „Geografia cu minuni” etc. Majoritatea creațiilor Dariei Radu sunt înscrise în categoria șlagărelor. Colaborează cu grădinița de copii din s. Sadova „Țurtureii”, cu mai multe grădinițe din Chișinău. Cântecele compozitoarei le interpretează copii de la aproape toate grădinițele din republică.

Explorează și alt gen de muzică cum ar fi imnul. A scris „Imnul” Liceului român-englez „Mircea Eliade”, „Imnul” Colegiului Republican Sportiv, „Imnul” SA „Franzețuța”, Imnul nevăzătorilor „Același soare pentru toți răsare” etc. Este și interpretează a multor piese lirice scrise atât pentru cei mici, cât și pentru cei mari.

Este autoarea culegerii de cântece pentru copii „Clopotelul de argint” (1994). A organizat concerte, lansări de carte, omagieri la Palatul Național (1992, 1994, 1997). Participă la concursuri și festivaluri naționale și internaționale. Membră a Uniunii Muzicienilor din Republica Moldova.

Este membră a Umunii Muzicienilor din Moldova

Premii. Distincții. Diplome:

1991 - Maestru Emerit în Artă din Republica Moldova.

1992 - Premiului I „Ioana Radu” la festivalurile de romane „Crizantema de aur”, Târgoviște

„Crizantema de Argint” de la Chișinău.

2012 - Cetățean de onoare al or. Soroca

Ordinul Gloria Muncii

Publicații:

Cântec de-nceput / muz.: Daria Radu; vers.: Ianoș Țurcanu. - Chișinău: Iulian, 1997.

- 63 p.: n. muz.

- Abecedarul meu / text: Sergiu Afa-nasiu; muz.: Daria Radu; des.: P. Ghețoi. - Chișinău: Abeceluș, 2000. -88p.
- Drepturile tale / text: Ștefan Tudor; muz.: Daria Radu; cop.: L. Melnic. — Chișinău: [S. n.], 2000. - 40 p.
- Radu, Daria. Românită cerului: serbări pentru pici / Daria Radu, Nina Straliuc; prez. graf.: I. Condrea. — Chișinău: Grafema Libris, 2005. -156 p.: n. muz.
- Hai cu mine, clopoțel / muz.: Daria Radu; pict: I. Josan-Canașina. - Chișinău: Lyceum, 2007. - 40 p.: n. muz.
- Radu, Daria. Cu cireșe la urechi: [Inreg. audio] / Daria Radu. - Chișinău, 2009. - CD-ROM. Radu, Daria.
- Darul de Crăciun [Muzică]: [Cântece pentru voce cu acomp. la chitară] / Daria Radu. - Chișinău: Grafema Libris, 2009. - 76 p.
- Radu, Daria. A venit toamna / Daria Radu. - Chișinău: Grafema Libris, 2010.-132 p.: n. muz.
- Radu, Daria. Zâmbetul primăverii [Muzică]: [Cântece, legende, proverbe și zicători] / Daria Radu. -Chișinău: Grafema Libris, 2011. -162 p.
- Radu, Daria. Înger, îngerășul meu [Muzică]: Pentru voce fără acomp. / Muz. și vers.: Daria Radu // Vreau să cânt și eu / Eugen Mamot, Veronica Ciobanu. - Chișinău: [S. n.], 2011. -P. 47.
- Radu, Daria. Primăvara anotimp iubit [Muzică]: Pentru voce fără acomp. / Muz. și vers.: Daria Radu // Zîm-betul primăverii / Daria Radu. - Chișinău: [S. n.]-2011.-P. 17.

Sursă:

Calendar National 2007. — Chișinău: BNRM, 2007. - P. 288-289.

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2017 [Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; col. de red. : Petru Soltan [et al.] ; Biblioteca Națională a Republicii Moldova. — Chișinău: BNRM, 2017. - 402 p. : portr.

Daria Radu: [compoz.: date biogr.] // Realități culturale. - 2014. -Nr. 9. - P. 5.

Daria Radu: [dirijor de cor, compoz., Maestru emerit în arte] // Timpul: Cotidian național. -2010.-17 sept. - P. 3. Movilă, Boris. Radu Daria / Boris Movilă // Femei din Moldova: encicl. - Chișinău, 2000. - P. 234-235.

<https://www.timpul.md/articol/omul-saptamanii-daria-radu-compozitoare-interpreta-119942.html>

<https://www.bncreanga.md/pdf/Daria%20Radu.pdf>

<https://bibliomusic.wordpress.com/2013/10/07/daria-radu/>

https://observatorul.md/social/2016/03/22/12224_dialoguri-pe-portativ-cu-daria-radu

Raevschi Mihail

doctor în științe medicale, conferențiar

S-a născut la **16 iulie 1934, în satul Cosăuți, județul Soroca.**

Studii:

Școala de șapte ani din sat

1952 – absolvște Școala de Felceri și Moașe din Soroca.

1952-1959 - Institutul de Stat de Medicină din Chișinău Facultatea de Medicină Generală.

Experiența profesională:

1962-1966 - profesează medicina, în calitate de șef, la punctul medical din satul Napadova, apoi într-o unitate militară, în funcția de medic-șef.

1966-1967 - inspector superior în Direcția Curativă a Ministerului Sănătății.

1966-1973 - concomitent este asistent la Catedra de medicină socială și organizarea ocrotirii sănătății a Institutului de Medicină.

1973-1976 - conferențiar la aceeași catedră

1975 - șef de studii la catedră

1976-1985 - transferându-se apoi la Catedra de medicină socială și organizarea ocrotirii sănătății, șef al laboratorului în problema „Căile de apreciere a nivelului asistenței medicale a populației rurale și urbane”

1976 - șef de curs în cadrul programului „Ocrotirea mamei și a copilului”

1988 - membru al Consiliului Facultății de Pediatrie

1972 - conduce cursurile de prelegeri în problemele actuale ale medicinei sociale și organizării ocrotirii sănătății, statisticii sanitare, istoriei medicinei.

1978 - îndeplinește și funcția de lector în problemele actuale ale organizării ocrotirii sănătății mamei și copilului la Facultatea de Perfecționare a Medicilor

1986-1987 - șef al Catedrei de medicină socială și organizarea ocrotirii sănătății.

Doctorul Mihail Raievschi a participat activ la viață socială, fiind secretar și membru al cârmuirii Societății științifice a social-igieniştilor și organizatorilor ocrotirii sănătății din Republica Moldova; vicepreședinte al Centrului de reabilitare în cadrul Direcției Curative a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova; membru al Ligii Medicilor din R.M.

Doctorul în științe medicale, conferențiar, Mihail Raievschi a activat peste 50 ani la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „N. Testemițeanu” din Chișinău și a efectuat cercetări științifice, încununate cu peste 200 de lucrări de specialitate, inclusiv 5 monografii, 34 broșuri, articole și teze metodice cu investigații științifice în domeniile publice, ale perfecționării organizării ocrotirii sănătății, dezvoltării asistenței sanatoriale, perfecționării metodelor de pregătire a cadrelor medicale.

A decedat la 21 aprilie 2011.

Sursă:

Zagaevschi, Alexei. Zagaevschi, Vasile. Cosăuți. Comuna din preajma cetății Soroca/Alexei Zagaevschi, Vasile Zagaevschi. Red. coord., șt. și stil. Vladimir Zagaevschi. – Ch.: ÎS FE-P „Tipografia Centrală”, 2005. – 728 p.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. – [sl]: . – [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

Raevschi Nicolae

lingvist, doctor habilitat în filologie.

Nicolae Raevschi s-a născut la **29 decembrie 1929 în satul Cosăuți, raionul Soroca (2009).**

Studii:

Școala Medie din Soroca,

1950-1955 - Facultatea de Istorie și Filologie de la Universitatea de Stat din Moldova.

1955-1959 - doctorat la Institutul de Lingvistică al Academiei de Științe a URSS, Moscova

1961 - teza de doctor în filologie în cadrul aceluiași Institut

1998 - teza de doctor habilitat în filologie, la Institutul de Filologie al Academiei de Științe a Moldovei (AȘM) cu tema „Contactele romano-slave pe bază de date lingvistice”.

Experiența profesională:

1958-1962 - și-a desfășurat activitatea profesională în cadrul Institutului de Limbă și Literatură al AȘM în calitate de cercetător științific.

1991-2000 - cercetător științific la Institutul de Lingvistică, coordinator al AȘM, cercetător principal la același institut.

1994-2007 - concomitent a desfășurat și activitatea didactică, în calitate de conferențiar, profesor universitar interimar la Facultatea de Filologie a Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă” din Chișinău. A contribuit la pregătirea cadrelor pedagogice și a tinerilor savanți. A fost conducător de teză de doctorat a trei candidați. A publicat peste 100 de lucrări în domeniu, articole, cursuri didactice pentru studenți, dicționare.

Având o bună pregătire lingvistică, N. Raevschi se încadrează în activitatea de cercetare științifică a Institutului. Pe parcursul a mai multor decenii N. Raevschi abordează o tematică variată privind istoria limbii (proveniența lexicală, relațiile cu slavii etc.). Munca în acest domeniu s-a materializat printr-o serie de studii și articole, cum ar fi: „Curs de gramatică istorică...” (în colaborare, 1964, 1991), „Scurt dicționar etimologic...” (în colaborare, 1978), „Contactele romanicele răsăritene cu slavii. Pe bază de date lingvistice” (1988), aceasta servind și în calitate de teză de doctor habilitat, grad științific obținut cu succes în 1998.

Pe lângă munca de cercetare, N. Raevschi a contribuit la pregătirea cadrelor. Sub îndrumarea sa au fost pregătiți 3 doctori în filologie, iar în calitate de profesor universitar la Facultatea de Filologie de la Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău a predat un ciclu de cursuri „Gramatică istorică a limbii române”, „Gramatică comparată a limbilor romanice”, „Derivatologie”, „Istoria limbii latine”.

Membru în colegiul redacțional al revistei „Buletinul Institutului de Lingvistică”.

A participat la congrese, simpozioane și sesiuni științifice în străinătate (Iași, București, Moscova etc.).

Pe 13 mai 2009, după o boală grea, Nicolae Raevschi, doctor habilitat în filologie, cercetător științific principal al Institutului de Filologie al AȘM se stânge din viață.

Premii. Distincții. Diplome:

1989 - Premiul de Stat al RSSM pentru lucrarea „Scurt dicționar etimologic...”

1995 - Medalia Meritul Civic.

1996 - Diploma de Onoare a AȘM.

Publicații:

Raevschi, Nicolae. Scurt dicționar etimologic al limbii moldovenești / coaut.: Nicolae Raevschi. - Chișinău: Red. Principală a Encicl. soviet, mold., 1978. - 680 p.

Raevschi, Nicolae. Contactele romanicilor răsăriteni cu slavii / Nicolae Raevschi. - Chișinău: Știința, 1988. - 267 p.

Raevschi, Nicolae. Contactele romanicilor răsăriteni cu slavii: Pe bază de date lingvistice / Nicolae Raevschi.-Chișinău: Știința, 1998. - 288 p.

Raevschi, Nicolae. Contacte romano-slave: Teză de doctor în filologie / Nicolae Raevschi. - Chișinău, 1998. - 302 p.

Raevschi, Nicolae. Alte interpretări etimologice / Nicolae Raevschi // Revistă de lingvistică și știință literară. - 2004. - Nr. 4-6. - P. 90-100.

Raevschi, Nicolae. Etimologii traco-dace / Nicolae Raevschi // Revistă de lingvistică și știință literară. -2004.-Nr. 1-3. - P. 89-106.

Raevschi, Nicolae. Limba română. Profil medical – un manual necesar/Nicolae Raevschi// Revista Limba Română. – 2004. - Nr. 9-10. - anul XVI

Raevschi, Nicolae // Localitățile Republicii Moldova, voi. 5. - Chișinău, 2005. - P."32-33.

Raevschi, Nicolae. Interpretări și precizări etimologice / Nicolae Raevschi // Revistă de lingvistică și știință literară. - 2005. - Nr. 1-3. - P. 117-120.

Raevschi, Nicolae. Vorovi / vorbi/Nicolae Raevschi//Revista Limba Română. -2006. - Nr. 11-12. - anul XVI

Raevschi, Nicolae. Apelativul hoț și variantele sale onomastice/Nicolae Raevschi// Revista Limba Română. – 2006. - Nr. 10. - anul XVI

Raevschi, Nicolae. Hidronime traco-dacice având conexiuni etimologice baltice/Nicolae Raevschi// Revista Limba Română. – 2006. - Nr. 7-9. - anul XVI

Sursă:

Calendar Național 2009 [Text tipărit] / alcăt. : Valeria Matvei, Maria Șveț, Madlena Pușcașu; colab. : Vlad Pohilă,...[et al] ed. : Vlad Pohilă ; col. de red. : Petru Soltan,...[et al] dir. gen. : Alexe Rău . — Chișinău : BNRM, 2008. - 298 p. : il., fotogr.

MATVEI, Valeria; Biblioteca Națională a Republicii Moldova. Calendar Național 2014 [Text tipărit] / Aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; Dir. gen. : Alexe Rău ; col. red. : Petru Soltan [et al.]; Biblioteca Națională a Rep. Moldova . — Chișinău : [s.n.], 2014. - 378 p

Omagiu lui Nicolae Raevschi: 80 de ani de la naștere (29.XII.1929-13. V.2009). - Chișinău: Inst. de Filologie al AȘM, 2010.-243 p.

Zagaevschi, Alexei. Zagaevschi, Vasile. Cosăuți. Comuna din preajma cetății Soroca/Alexei Zagaevschi, Vasile Zagaevschi. Red. coord., șt. și stil. Vladimir Zagaevschi. – Ch.: ÎS FE-P „Tipografia Centrală”, 2005. – 728 p.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

<http://www.akademos.asm.md/files/In%20memoriam.pdf>

Raevschi Simion

colaborator științific superior, cercetător științific coordonator

S-a născut în anul **1941, în satul Cosăuți, județul Soroca.**

Studii:

Școala medie din satul natal,

1964 – licențiat în fizică Facultatea de Fizică și Matematică a Universității de Stat din Moldova.

1976 - doctor în științe tehnice Institutul Unional de Cercetări Științifice, Proiectări, Construcție și Tehnologie în Domeniul Surselor de Curent din URSS, Moscova. Conversia formelor de energie

Experiența profesională:

1965–1968 - inginer Filiala din Moldova a Institutului Unional de Cercetări Științifice, Proiectări, Construcție și Tehnologie în Domeniul Surselor de Curent din URSS

1968–1974 - inginer superior

1974–1984 - colaborator științific superior

1984–2007 - Universitatea de Stat din Moldova cercetător științific superior

2007–prezent - cercetător științific coordonator

Sursă:

Zagaevschi, Alexei. Zagaevschi, Vasile. Cosăuți. Comuna din preajma cetății Soroca/Alexei Zagaevschi, Vasile Zagaevschi. Red. coord., șt. și stil. Vladimir Zagaevschi. – Ch.: ÎS FE-P „Tipografia Centrală”, 2005. – 728 p.

CV-ul personal

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

<http://dspace.usm.md:8080/xmlui/handle/123456789/7/browse?value=Raevschi%2C+Simion&type=author>

Raevschi Ștefan Dumitru

doctor în științe medicale, conferențiar

S-a născut în anul **1932 în satul Cosăuți.**

Studii:

7 clase în satul natal

Școala Medie Nr. 1 din Soroca.

Universitatea de Stat de Medicină și Farmaceutică „Nicolae Testemițanu" din Chișinău

Aspirantură, la Institutul de Gastroenterologie din or. Moscova.

Experiența profesională:

Doctor în științe medicale, conferențiar, ține lecții de terapie la Universitatea de Medicină și Farmaceutică.

Colaborează la Institutul de Gastroenterologie din or. Moscova.
Este specialist în domeniul bolilor de ficat.

Sursă:

Zagaevschi, Alexei. Zagaevschi, Vasile. Cosăuți. Comuna din preajma cetății Soroca/Alexei Zagaevschi, Vasile Zagaevschi. Red. coord., șt. și stil. Vladimir Zagaevschi. – Ch.: ÎS FE-P „Tipografia Centrală”, 2005. – 728 p.

Tarlapan, Efim. Dialoguri în anticamera judecății de apoi/ Efim Tarlapan. - Iași : Tipografia Moldova, 2014. – 411 p.

Raevschi Zinaida

doctor în pedagogie

Născută la **12 septembrie 1935 în s. Cosăuți, r-l Soroca.**

Studii:

Școala medie din satul natal

Institutul Pedagogic din Tiraspol, Facultatea geografie.

Experiența profesională:

Învățătoare la Cosăuți, Dărcăuți.

Institutul de Pedagogie al AȘM – colaborator științific.

Inspectoratul General al Ministerului Științei la Institutul de Arte – specialist-coordonator.

Publicații:

Autoare a manualului de citire pentru cl. a II-a (în colaborare) și a zeci de alte lucrări didactice și metodice.

Raevschi, Zinaida. Urme poloneze în Moldova : [file din istoria moșiei boierului Tito Mihailovschi din satul Cosăuți, raionul Soroca] / Zinaida Raevschi . – [sl]: . – [sn]: , 2008 // Timpul : Săptămânal independent. 14 noiemb. - P. 17 . – Chisinau[sn], [sa]

Premii. Distincții. Diplome:

Eminentă a învățământului din RM.

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. – [sl]: . – [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

Ranga Alexandru

violinist și compozitor.

S-a născut la **10 august 1920, în satul Cureșnița Nouă, județul Soroca**, în familia lăutarului Grigore Ranga. A decedat la 3 ianuarie 1981, la Chișinău.

E preocupat de muzică încă din copilărie.

Studii:

1938-1940 - Conservatorul din Iași a studiat vioara.

1940 - Conservatorul Municipal din Chișinău, cu Alexandru Pavlov (vioară), apoi ia lecții de vioară la mai mulți muzicieni cu renume din Moldova.

Experiența profesională:

1940-1944 - violonist în orchestrele restaurantelor din Bălți;
1944-1955 - violonist și conducător de formație la Cinematograful „Kotovski” din Bălți, concomitent preda muzica (vioara) la Școala Pedagogică din Bălți.
1955-1970 - violonist în Orchestra de Studio a Radioteleviziunii din Chișinău, cu întreruperi de doi ani (1962-1964).
1970-1974 - dirijor al Orchestrei de Muzică Populară a Casei de cultură din Delacău, Anenii Noi.

Bun cunoscător al muzicii populare, a compus muzică cu caracter popular, lucrări corale, vocale, pentru fanfară, cântece pentru copii.

De-a lungul activității sale a creat peste 200 de compoziții (cântece și lucrări instrumentale). Scrise într-o manieră lăutărească, creațiile sale se deosebesc prin melodicitatea, tipică pentru folclorul ritmic. Multe din cântecele sale au intrat în repertoriul unor interpreți vestiți ca: M. Bieșu, T. Negară, L. Mișova, A. Păduraru și al unor colective muzicale din republică. A colaborat cu Ș. Aranov, D. Fedov, M. Dubirâi, D. Gheorghîță, N. Duda, I. Grosu, I. Fazlî, G. Săulescu ș.a.

A compus:

1954 - „Cântă, acordeon”
1955 - „Cântec despre pace”
1956 - „Of, dragostea mea”
1958 - „Fantezie”
1958 - „Rodește, pământul meu”
1959 - fantezia „Meleaguri moldave”
1961 - „Fantezie despre Nistru”
1961 - „La strânsul strugurilor” – piesă pentru fluier
1961 - „Rapsodie”
1963 - „Piesă pentru cimpoi”
1964 - „Piesă pentru vioară”
1965 - „Piesă pentru flaut”
1966 - marșul „Rezervele muncii”
1967 - fantezia „În codru”
1968 - „Marș”
1968 - „Polcă”
1971 - „Cântec despre mamă” ș. a.;
1972 - „Ciobănașe, ciobănel” – culegere de orchestrații pentru instrumente populare
1972 - fantezia „Ciobăneasca”
1973 - „Rapsodia Nr. 1.”
1976 - „Hora muncii” (vers.: V. Teleucă),
1977 - „Pe un rămurel de soare” (vers.: M. Roman),
1978 - „Baladă despre mamă” (, vers.: P. Zadnipru) ș. a.;
1978 - „Hora roadei” (vers.: N. Roman),

creații vocale:

culegerea de cântece pentru voce și pian „Frunză verde, sălcioară” (1970); „Doina”, „Amicul meu”, „Te aștept, te aștept” (vers.: V. Rusu), „Cireș-cireș”, „Dragostea soldatului” (vers.: N. Costenco), „Mândra mea țară” ș.a.;

cântece pentru copii:

„Hai la muncă” (vers.: Em. Bucov), „Timuroviștii” (vers.: F. Filip), „Hai în luncă” (vers. A. Blanovschi), „Epurașul” (vers.: L. Deleanu), „Bradul meu” (vers. Gr. Vieru), „Ninge” (vers.: L. Deleanu) ș. a.

Premii. Distincții. Diplome:

1967 - Lucrător Emerit al Culturii din Republica Moldova.

1974 - Membru al Uniunii Compozitorilor din Moldova.

Publicații:

"Doina Fluieraș" / Ispoln.: Orkestr moid. radio; Dirizer: D. Fadeev. - Moskva: Aprelev. z-d gramplastinok, [S.a.]. - 1 disc. -[Din conț.: Ranga, Alexandru. Doina; Fluierași.

Nuntă mare: [Concert] / Ispoln.: Mold. orkestr nar. muz. : Jeraș";

Note muzicale:

Ranga, Alexandru. Hai la joc / Orchestrație: N. Maevskii.- Chișinău: Cartea Moldovenească, 1959. - 16 p.

Belicov, S. Cântecul, toate câte sunt: [Alexandru Ranga] // Cultura.-1971.-26 iun.- P. 12.

Ranga, Alexandru. Chișinău, dorul meu / Vers.: Em. î.cov // Mări de flori. - Chișinău, 1972. - P. 33.

Ranga, Alexandru. Dor de plai / Vers.: I. Bolduma // Mări Weflori.-Chișinău, 1972.- P.77.

Ranga, Alexandru. Hora muncii = Pesni truda / Vers.: Teleucă //Cântecul Moldovei = Pesni Moldavii.-Kiev, 1972.-: 55-58.

Ranga, Alexandru. Mândrul meu/ Vers.: V. Roșea // Mări de flori. - Chișinău, 1972. - P. 48.

Ranga, Alexandru. Mugur-mugurel: Culeg, de cântece pentru voce și pian. - Chișinău: Lit. Artistică, 1980.-94 p.

Stahî, V. "...Mă grăbesc să-î dărui cântecele": [Alexandru Ranga] //Viața satului. - 1980. - 4 noiemb. - P. 4.

Buzilă, Serafim. Ranga, Alexandru // Buzilă, Serafim. Enciclopedia interpreților din Moldova. - Chișinău, 1999. - P. 371.

Sursă:

Jitaru, Valentin. Personalități bălțene: Enciclopedie / Valentin Jitaru, Lucian Jitaru: au colab.: Ghe orghe Calamanciuc [et al.]. - Chișinău: S.n., 2018 (FEP „Tipografia Centrală”). - 400 p.: fot. Referințe bibliogr.: p. 396-398. - 500 ex

Soltan, Petru; Matvei, Valeria. Calendar Național 2008 [Carte tipărită] / Col. de red. : Petru Soltan (preș.), ... ; alcăt. : Valeria Matvei, Maria Șveț . - Chișinău : BNRM, 2008. - 468 p. : il.

Lupan, A. Compozitorul Ranga // Cultura. - 1966. - sept.-P. 6.

Lupan, N. Alexandru Ranga // Moldova. -1970. - Nr. 8. - P. 10.

Stolear, Zinovi. [Alexandru Ranga - creația sa] // Stolear, ZJnovi. Moldavskâ sovetskaâ pesnâ. - Chișinău, 1979. - 96-99.

Ranga, Alexandru // Literatura și arta Moldovei: Encicl.în 2 Voi.2.-Chișinău, 1986.- P. 176.

Ranga Alexandru // Kompozitory i muzykovedy Moldavii. Chişinău, 1979. -P. 65-66.

Alexandru Ranga: [Necrolog]//Sov. muzyka.-1981.-Nr. 4.-P.142.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

<http://dambroca.com/publicatii/carti/enciclopedia-identitatii-romanesti/index.pdf>

<https://bibliomusic.wordpress.com/2015/08/10/alexandru-ranga-violonist-si-compozitor/>

Răilean Gheorghe

medic pediatru neurolog, doctor habilitat, conferențiar universitar, cercetător.

S-a născut la **17 aprilie 1958 la Racovăț.**

Studii:

Școala medie din satul natal

1976-1982 - Facultatea Pediatrie a Institutului de Stat de Medicină din Chişinău (azi USMF „N. Testemițanu”).

1982 - internatura la Spitalul Republican de boli psihice din or. Chişinău.

1988-1990 - studiile de secundariat clinic le-a făcut la Institutul de Pediatrie al Academiei de Științe a Federației Ruse, în or. Moscova.

1990-1992 - a urmat studiile în aspiratură pe specialitatea „Neuropediatrie” în același institut. În noiembrie 1992, a susținut teza de doctor în științe medicale pe tema "Influența alimentației dietetice specifice la evoluția simptomelor clinice și tulburărilor schimbului de aminoacizi la copiii cu fenilcetonurie".

2011 - teza de doctor habilitat cu tema: „Rolul factorilor perinatali în tulburările vegetative la copii”.

Experiența profesională:

Activează la Institutul Mamei și Copilului în funcție de șef Secție Neurologie.

1983-1988 - a activat în calitate de medic-neurolog-pediatru în orașul Tighina.

1993, ianuarie-1994, aprilie - activează ca asistent la Catedra de neurologie, narcologie și psihiatrie a Facultății de Perfecționare a USMF din Chişinău.

1994 - colaborator științific superior în ICȘOSM și C.

1997 - îndeplinește funcția de șef al Secției Științifice de „Neuropediatrie”.

1994 - a participat activ la pregătirea programei științifice de Stat „Rolul factorilor lezanți și psihosociali în patogenia dereglărilor neurovegetative segmentare și suprasedimentare la copii”. Ulterior a condus tema științifică din Comanda de Stat „Rolul diferitor factori lezanți (perinatali, genetici, psihosociali) și favorizanți în structura morbidității neurologice, organice și funcționale ale SNC la copii” și pregătește un program științific pe grant „Structura morbidității, invalidității și mortalității neurologice la copiii din Republicii Moldova”, care a stat la baza lucrului științific al secției științifice de neuropediatrie a ICȘOSM și C în anii 2000-2003.

2006, 2008 și 2010 - a făcut stagieri la diferite universități din SUA

Lucrează asupra proiectului științific de Stat „Probleme de diagnostic și tratament în procesul de recuperare a copilului neurologic handicapat, născut prematur, în Republica Moldova”, pentru anii 2004-2006.

Este autorul a 68 de publicații științifice, dintre care 52 articole, 16 teze, este autorul a Vol. II al Cursului de Pediatrie, un brevet de invenție științifică.

Publicații:

Răilean, Gheorghe. Paternul de respirație la bolnavă cu dereglări vegetative / Ion Moldovanu, Victor Vovc, Anastasia Răilean // Buletinul Academiei de Științe a Moldovei. Științe Medicale. - 2007. - Nr 2 (11). - P. 96-102.

Răilean, Gheorghe. Dereglările neurovegetative la copii: Elaborare metodică / alcăt.: Gh. Răilean. - Chișinău: Grafema Libris, 2007. - 24 p.

Răilean, Gheorghe. Dereglările vegetative și particularitățile dezvoltării cognitive la copii / Gheorghe Răilean, Petru Stratulat, Vasilița Batir [et al] // Buletinul Academiei de Științe a Moldovei. Științe Medicale. - 2007. - Ni 2 (11). - P. 76-82.

Răilean, Gheorghe. Caracteristica dereglărilor vegetative la copiii cu mișcări involuntare organice și funcționale, preponderent motorii / Gheorghe Răilean // Buletin de Perinatologie. - 2008. - Nr 1 (37). - P. 25-28.

Răilean, Gheorghe. Starea sistemului imun la copiii cu dereglări neurovegetative / Gheorghe Răilean // Buletin de Perinatologie. - 2009. - Nr 2(42). - P. 33-38.

Răilean, Gheorghe. Migrena : Patologie nerecunoscută la copii (Aspectul genetic și neurologic) / Gheorghe Răilean // Buletinul Academiei de Științe a Moldovei. Științele vieții. - 2010. - Nr 2(311). - P. 79-83.

Răilean, Gheorghe. Sindroamele algice din contextul tulburărilor psihovegetative la copil / Gheorghe Răilean ; Instituția Medico-Sanitară Publică [et al.]. - Chișinău : Ericon, 2011. - 218 p.

Răilean, Gheorghe. Factorii perinatali nocivi și procesele neuronale cerebrale la adolescenți cu dereglări vegetative / V. Lăcusta, Gh. Răilean // Medicina Alternativă = Альтернативная медицина : клиническая физиология и I методы лечения. — 2011. - Vol. 16. - P. 7-14.

Răilean, Gheorghe. Aspectul terapeutic al Ronocitului (CDP - cholina) la copiii cu cefalee migrenoasă / Gheorghe Răilean, Alexandra Gusicova, Arcadie Guțu // Curier medical. - 2012. - Nr 6 (330). - P. 42-46.

Răilean, Gheorghe. Factorii de risc în anomaliile dento-maxilare la copiii cu dizabilități neurologice / Gheorghe Răilean ; Silvia Răilean ; Cristina Poștaru [et al.] // Medicina stomatologică. - 2014. - Nr 1 (30). - P. 16-19.

Răilean, Gheorghe. Malocluziile la copiii cu dizabilități severe în Republica Moldova / Gheorghe Răilean, Silvia Răilean, Cristina Poștaru [et al.] // Medicina stomatologică. - 2014. - Nr 3 (32). - P. 20-24.

Sursă:

Baciu, Gheorghe. Profesorii universitari, absolvenți ai USMF “Nicolae Testemițanu” / Gheorghe Baciu. – Ch. : S. n., 2012. - (Tipogr. Reclama). – 296 p. - Bibliogr.: p. 286.

Calendar Național 2016 [Text tipărit] / aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șvet,

Madlena Pușcașu [et al.]; dir. gen. : Elena Pintilei ; col. red. : Petru Soltan (preș.), ... [et al.] ; Biblioteca Națională a Republicii Moldova . — Chișinău : bnm, 2016. - 400 p. : portr.

Răilean Silvia

doctor în științe medicale, medic chirurg oro-maxilo-facial, conferențiar universitar

S-a născut la **6 noiembrie 1959 în satul Racovăț, raionul Soroca.**

Studii:

1982 - Facultatea de Stomatologie a Universității de Stat de Medicină și Farmacie „N. Testemițeanu”.

1990-1993 - pregătită în secundariatul clinic în Institutul de Cercetări Științifice în Stomatologie din orașul Moscova, la specialitatea de chirurgie oro-maxilo-facială la copii.

2001, septembrie - teza de doctor în medicină pe tema „Actualități în traumatismele oro-maxilo-faciale la copii”.

Lucrează asupra tezei științifice: „Reabilitarea terapeutică și chirurgicală a heman-gioamelor la copii”.

Experiența profesională:

1983 - urmează activitatea în secundariatul clinic la Policlinica Municipală de Stomatologie pentru Copii din orașul Tighina.

1984-1990 - medic stomatolog pediatru în Policlinica Stomatologică de Copii din orașul Tighina.

1993-prezent - activează în calitate de asistent la Catedra de stomatologie pediatrică a Universității de Stat de Medicină și Farmacie „N. Testemițeanu”.

Activează ca medic practic în Secția de chirurgie oro-maxilo-facială de copii a Spitalului Republican de Copii „Em. Coțaga”.

2003, noiembrie - îndeplinește funcția de stagiere la titlul de conferențiar universitar. Este autor a 30 publicații științifice. Are 5 certificate de raționalizare.

Sursă:

<https://chirurgieomf.usmf.md/wp-content/blogs.dir/86/files/sites/86/2018/06/3-Ordin-rector-Stomatologie.pdf>

Răileanu Damian

om de afaceri

Originar din **Rădi-Cereșnovăț** (Soroca) s-a antrenat la Nikolai Grekov din primul an de studii la Institutul de Medicină. A decis să practice luptele greco-romane. Cunoștea prost rusa și a fost plăcut surprins de faptul cu cât răbdare îi explica dumnealui la antrenamente procedeele. A devenit candidat de maeștri ai sportului. Să fi avut mai mult timp pentru sport, la sigur, obținea performanțe și mai înalte.

La Timișoara s-a stabilit în urmă cu aproximativ 20 de ani. A lucrat medic, a devenit om de afaceri în domeniul farmaceutic.

2015 s-a lansat și într-un proiect de lupte greco-romane. A luat în grija sa 25 de copii doritori să facă sport de performanță. Le oferă burse lunare, masă, iar unora și

cazare. 13 sunt din zona Timișoarei, 12 de prin părțile Botoșanilor, unde greco-romanele au tradiții frumoase, iar lumea este foarte harnică, muncitoare, nu-i fudulă. Stipendii primesc nu doar cei care au rezultate bune în sport, ci și note bune la învățatură.

2016 - localitatea Biled, pe drumul spre Șandra, construiește o seră, unde cultivă doar roșii, răsadurile fiind aduse din Ungaria

Sursă:

<http://www.nihf.md/ru/othersports/various/720-damian-rileanu-un-sorocean-care-nu-uit-niciodat-de-unde-provine>

<https://renasterea.ro/renuntat-la-medicina-pentru-legumicultura-un-fost-medic-pune-pe-picioare-o-sera-de-trei-milioane-de-euro-care-se-vor-cultiva-rosii-aproape-tot-anul/>

Răileanu Vitalie

cercetător științific al Institutului de Filologie al Academiei de științe din Moldova, critic și istoric literar, membru al Uniunii Scriitorilor din Moldova, director al Bibliotecii „Onisifor Ghibu”

Născut la **25 martie 1959, satul Soloneț, raionul Soroca**, într-o familie de intelectuali.

Studii:

1986 - absolvent al Facultății de Litere, Universitatea de Stat din Moldova. Membru activ al cenaclului literar universitar „La steaua”.

1992 - doctoratul la Catedra de literatură română contemporană a USM. Și-a susținut teza de doctor în filologie, cu tema: „Dimensiuni postmoderniste în poezia anilor 1980-1990 din literatura basarabeană” (conducător științific fiind Andrei Țurcanu, doctor habilitat în filologie)

1998-2000 - stagiul la Catedra de literatură română, Universitatea „Babeș Bolyai”, Cluj-Napoca, România.

Experiența profesională:

1986-1992 - repartizat la Institutul Pedagogic „T. G. Șevcenko” din or. Tiraspol - lector stagiar, lector, lector superior.

1995-2003 - Universitatea de Stat din Moldova în calitate de lector la Catedra de literatură română contemporană, lector superior.

2003 - transferat la Institutul de Filologie al Academiei de Științe a Moldovei, sectorul literatură contemporană pe post de cercetător științific, unde activează până în prezent.

2004-2006 - angajat la Radio-Moldova, departamentul Proiecte, redacția literară în funcție de animator, autor de concept și prezentator al emisiunilor „Varietăți literare” și „Ritmuri contemporane”.

2011-prezent - director al Bibliotecii „Onisifor Ghibu”, filiala de carte românească a Bibliotecii Municipale „B. P. Hașdeu” din Chișinău.

A participat la peste 50 de conferințe științifice, colocvii, simpozioane internaționale și naționale: Timișoara, București, Cluj-Napoca, Cernăuți, Iași, Bălți, Cahul etc.

Debutează la revista de știință și cultură „Limba Română” în anul 1996, ghidând rubrica de cronică literară mult timp, colaborează cu eseuri, portrete literare, articole de critică literară, polemici în hebdomadarul „Literatura și arta”, „Biblopolis”, „Revista de Lingvistică și Știință Literară”, ziarul „Făclia”, „Porto - Franco” ș.a.

Este cercetător științific în cadrul proiectului Sectorului de literatură contemporană, Academia de Știință a Moldovei; Laboratorul de cercetări literare și bibliografice, filiala „Onisifor Ghibu”.

Este prezent cu noi metode de cercetare și interpretare a textului literar-artistic în mai multe volume colective, antologii, dicționare printre:

Literatura română artistică. Integrări, valorificări, reconsiderări. – Chișinău, 1998;

Orientări artistice și stilistice în Literatura Contemporană (V. I-II). – Chișinău, 2003;

Un secol de literatură națională din Basarabia și Republica Moldova. – Chișinău, 2010 ș.a.

Membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova

Membru al Uniunii Ziarștilor Profesioniști din România (filiala Chișinău)

Membru al Uniunii Scriitorilor din România.

Premii. Distincții. Diplome:

2009 - Premiul pentru debut al Salonului Internațional de Carte din Chișinău pentru volumul de critică literară „Chei pentru labirint”.

2010 – Premiul „Critica de întâmpinare”, Salonul Internațional de Carte, Chișinău, ediția a 19-a consacrată Anului Mihai Eminescu, pentru volumul „...totul la prezent”.

2011 - Premiul „Profiluri literare” al Salonului Internațional de Carte, Chișinău.

2011 - Premiul pentru critică literară și eseu, acordat de Uniunea Scriitorilor din Republica Moldova (Chișinău)

2012 - Premiul pentru critică literară din cadrul Salonului Internațional de Carte, Chișinău.

2013 - Premiul Uniunii Scriitorilor din Moldova, acordat la Salonul Internațional de Carte

2015 - Premiul „Pentru poezie” al Ministerului Culturii al Republicii Moldova pentru volumul „Poeme de pe faleze”(Ed.Vinea, București)

2016 - Premiul Festivalului „Anatol Codru - poetul și cineastul” pentru volumul „Singur printre ape”

2017 - Premiul Festivalului Internațional „Axis i Libri”, Ediția a IX-a, pentru volumul „Ion Vatamanu, scriitor al existenței” (Galați)

2017 - Premiul Uniunii Scriitorilor din România (Filiala Chișinău), pentru volumul de versuri „Străin printre ape” (ed. Junimea, Iași, 2017)

Publicații:

A semnat peste 130 de articole.

Răileanu, Vitalie. Orizontul spiritual al savantului Mihail Dolgan : [65 de ani de la naștere] / Vitalie Răileanu // Literatura și arta. — 2004. -19 febr. -P. 5.

- Răileanu, Vitalie. Prezența omului spiritual la Iurie Colesnic / Vitalie Răileanu // BiblioPolis. - 2005. -Nr 1. -P. 50-51.
- Răileanu, Vitalie. „Creuzetele” poeziei și publicisticii lui Nicolae Dabija / Vitalie Răileanu // Literatură și arta. - 2009. - 19 mar. - P. 4.
- Răileanu, Vitalie. Masca ironică sau triumful uitării la Anatol Moraru / Vitalie Răileanu // Limba română. -2009.-Nr 5/6.-P. 164-165.
- Răileanu, Vitalie. AlfaBetul spovedaniei exprimate prin poezie : [despre creația Liediei Codreanca] / Vitalie Răileanu // literatura și arta. -2009.- 16 iul.-P. 5.
- Răileanu, Vitalie. Nicolae Popa - naratorul discret / Vitalie Răileanu, // Literatură și arta. - 2009. - 12 febr. -P. 6.
- Răileanu, Vitalie. Chei pentru labirint: (cronici literare, recenzii, prezentări) / Vitalie Răileanu. - Chișinău : Magna-Princeps, 2009. - 148 p.
- Răileanu, Vitalie. Dincolo de timpul trecut al manuscriselor de poezie : [Mihail Dolgan - 70 de ani de la naștere] / Vitalie Răileanu // Revista de lingvistică și știință literară. — 2009. -Nr1/2.-P. 129-130.
- Răileanu, Vitalie. Șaisprezece ipostaze poetice : [Valeriu Matei] / Vitalie Răileanu / Literatură și arta. - 2009. -26 mar. - P. 4.
- Răileanu, Vitalie. Adeziunea poeziei la... zborul gândului / Vitalie Răileanu // Literatură și arta. - 2010. -20 mai. - P. 5.
- Răileanu, Vitalie. Ludic și / sau ironic în poezia contemporană : puncte de vedere / Vitalie Răileanu. - Chișinău : Magna-Princeps, 2010. - 72 p.
- Răileanu, Vitalie. ... totul la prezent: (recenzii și prezentări literare) / Vitalie Răileanu. - Chișinău : T-PAR, 2010. - 120 p.
- Răileanu, Vitalie. Perspectivele activității Cenaclului literar „Sic cogito” [care va activa în cadrul Bibliotecii „B. P. Hasdeu”] // BiblioPolis. -2005. - Nr. 4. - P. 2.
- Răileanu, Vitalie. Poetul și legile bunului simț : [Anatol Ciocanu] / Vitalie Răileanu // Jurnal de Chișinău. — 2010. -4 iun. -P. 10.
- Nicolae Esinencu. Spectacolul operei literare / concepție, elab., antologare : Vitalie Răileanu ; coord. : acad. Mihail Dolgan ; fot. : Nicolae Răileanu. — Chișinău : Profesional Service, 2011.-320.
- Răileanu, Vitalie. Epistoliada lui George Meniuc / Vitalie Răileanu // Literatură și arta. - 2011. - 27 ian. - P. 5.
- Răileanu, Vitalie. Cerc în labirint: (Idei și tendințe literare) / Vitalie Răileanu. - Chișinău: Magna-Princeps, 2011.- 160 p.
- Răileanu, Vitalie. Mistuirea dc sine : [despre creația poetului Ion Vieru] / Vitalie Răileanu // Literatură și arta. -2011.-1 dec. -P. 5.
- Răileanu, Vitalie. Efim Tarlapan -îndrăgostit de zîmbetul deștept al cititorului / Vitalie Răileanu // Literatură și arta. - 2011. - 3 mar. - P. 5.
- Răileanu, Vitalie. Fiena Țau - profesorul universitar complet / Vitalie Răileanu // Literatură și arta.—2011. -7 iul. -P. 5.
- Răileanu, Vitalie. Andrei Lupan. Autenticul-enigmaticul ? / Vitalie Răileanu // Literatură și arta. -2012.-16 febr.-P. 5.

- Academicianul Mihai Cimpoi - Savantul timpului present : (Exegeze literare) / concepție, elab., pref. : Vitalie Răileanu; Biblioteca Municipală „B. P. Hasdeu”, Filiala „Onisifor Ghibu”. - Arad : Viața Arădeană, 2012.-227 p.
- Ciocanu, Anatol. Un prozator, un poet, când scrie, trebuie să fie sincer până-n măduva oaselor, să nu trișeze...: [interviu cu Anatol Ciocanu] / Anatol Ciocanu; consemnare Vitalie Răileanu // Literatura și arta. - 2012. -28 iun. - P. 4.
- Dudnic, Petru. Poeme și epistole în zbcium : (carte postumă) / Petru Dudnic ; selecție, antologie și pref. : Vitalie Răileanu ; Biblioteca Municipală „B. P. Hasdeu”. — Chișinău : Notograf Prim, 2012.-212 p.
- Răileanu, Vitalie. Manifestarea lirismului în poezia lui Anatol Ciocanu / Vitalie Răileanu // Literatura și arta. -2012.-9 febr.-P. 4.
- Răileanu, Vitalie. Vasile Ciocanu — irizări în dedalul unor amintiri / Vitalie Răileanu // Literatura și arta. -2012.-12 ian.-P. 4.
- Răileanu, Vitalie. Spațialitatea spirituală a savantului Mihail Dolgan : [în memoriam] / Vitalie Răileanu // BiblioPolis. - 2013. - Nr 2. -P. 251-253.
- Dolgan, Mihail. Cu aerul de acasă ; în Suflet și-n Cuvinte : [interviu inedit cu acad. Mihail Dolgan, realizat la 24 ian. 2009] / Mihail Dolgan ; consemnare : Vitalie Răileanu // Literatura și arta. - 2013. - 9 mai. - P. 4-5.
- Pavel Balmuș sau Forța nepuizabilă a unui intelectual : (Exegeze literare completate de o biobibliografie) / concepție și elab. : Vitalie Răileanu. -Chișinău : Grafica Libris, 2013. -225 p.
- Petru Cărare - scriitor nonconformist : (exegeze literare) / concepție, elab. și antologare : Vitalie Răileanu. -Chișinău : Foxtrot, 2013. - 238 p.
- Răileanu, Vitalie. A iubit viața - omenia fiindu-i credința... : [In memoriam Mihail Dolgan] / Vitalie Răileanu // Literatura și arta. - 2013. -13 iun.-P. 7.
- Răileanu, Vitalie. In dialog cu omul și despre om : (Interviuri și schițe de portret) / Vitalie Răileanu ; Biblioteca Municipală „B. P. Hasdeu”, Filiala „Onisifor Ghibu”. - Chișinău : Grafema Libris, 2013. - 139 p.
- Clubul poeților desculți... : ...scriem alb pe negru... / coord. de ed. : Vitalie Răileanu. — Chișinău : Foxtrot, 2015. - 233 p.
- Eugen Cioclea în dioptria criticii și studiilor literare : antologie / Vitalie Răileanu, Dumitru Crudu ; coord. : Lidia Kulikovski. - Chișinău : [S. n.], 2015.-212 p.
- Răileanu, Vitalie. Lumina din interiorul poeziei Lidiei Grosu / Vitalie Răileanu // Literatura și arta. — 2015. -17 dec. -P. 4.
- Răileanu, Vitalie. Cărțile criticului Ion Ciocanu — scrise pentru noi (Sugestii pentru un portret) / Vitalie Răileanu // Literatura și arta. - 2015. — 15 ian. -P. 6.
- Răileanu, Vitalie. Monologul timpului trăit de Vitalie Țapeș : [pe marginea voi. „Vreme trece... Vreme vine...” (Iași, 2014, 204 p.)] / Vitalie Răileanu // Literatura și arta. -2015. -2 apr. - P. 4.
- Răileanu, Vitalie. Poeme de pe faleze / Vitalie Răileanu. - București : Vinea, 2015.-90 p.

Sursă:

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Ciobanu, Maria. Calendar Național 2019 [Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Maria Ciobanu,; dir. gen. : Elena

Pintilei ; col. de red. : Iurie Colesnic [et al.] ; Biblioteca Națională a Republicii Moldova . — Chișinău : BNRM, 2019. - 308 p. : il., portr.

Grosu, Lidia. Vitalie Răileanu în expresia performanțelor literare / Lidia Grosu// Literatura și arta.— 2012.-26 ian. - P. 4.

Popa, Nicolae. Un ironist sentimental : [inteviu cu scriitorul Nicolae Popa] / Nicolae Popa ; consemnare : Yitalie Răileanu // Literatura și arta. — 2009.-12febr.-P. 6.

Tirfan, Călina. Răileanu, Vitalie / Călina Trifan // Dicționarul scriitorilor români din Basarabia : 1812-2010. - Chișinău : Prut internațional, 2010.-P. 444-445.

<https://moldova.europalibera.org/a/25321914.html>

<https://www.moldpres.md/news/2019/03/25/19002331>

<https://uniuneascriitorilor.md/membru/raileanu-vitalie>

Resetnic Tatiana

director general al firmei turistice „Odiseu” din mun. Chișinău.

Născută la **26 decembrie 1959 în s. Visoca, r-l Soroca.**

Facultatea Economie a Universității Agrare din Moldova cu diplomă de mențiu.

A activat în calitate de economist superior în Direcția Centrală de Statistică a RM

Contabil-șef al Direcției Cultură a Primăriei Chișinău

Economist principal la Ministerul Finanțelor al RM.

1992, noiembrie - conduce firma turistică „Odiseu”, care contribuie activ la promovarea imaginii Republicii Moldova pe plan internațional

2007 - firma s-a învrednicit de titlul de laureat al summitului internațional „Lider al economiei naționale”.

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . — Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

Resitca Marcel

fotbalist atacant cu renume

S-a născut **4 noiembrie 1975, în satul Racovăț.**

Experiența profesională:

Primii pași în fotbal i-a făcut în școala din sat la lecțiile de educație fizică, apoi la secția de fotbal deschisă în localitate de Ion Ciobanu, iar de aici a pornit fotbalul cel mare.

1995 - cu ajutorul lui Anatol Mitrofan, sportiv originar din Racovăț, am plecat la Chișinău, unde am jucat pentru echipa olimpică.

1996—1997 - MXM-93, Chișinău.

1997—1998 – Speranța, Nisporeni

1999—2000 – Agro, Chișinău

2000 – Nosta, Rusia.

2001 - Hâncești.
2002—2003 – Metalurg, Zaporojie
2002 – Metalurg 2
2004 – FC Nicolaev, Ucraina
2004 – Zakarpatie, Ucraina
2005 – Dinaburg, Latvia
2005-2006 – Dacia, Chișinău
2006 – MKT-Araz, Azerbaidjan
2006-2007 – Dacia, Chișinău
2007-2008 – Beșictaş, Chișinău
2008 – Iskra-Stali, Râbnița
2010-2012 – Costuleni
2012-2014 - FC Costuleni, antrenor
2014 - FC Veris, antrenor
2015 - FC Tiraspol, FC Sheriff, antrenor.
2018 - activează ca antrenor secund la FC Petrocub, Hâncești. A fost invitat de Lilian Popescu, care este antrenor principal, iar împreună au mai activat și în alte cluburi, fac o figură foarte bună, deoarece o echipă din provincie demult nu s-a clasat pe locul trei. Este o speranță și o posibilitate pentru tinerii fotbaliști să meargă mai departe.

Premii. Distincții. Diplome:

2013-2014, 2017 și 2018 - 3 ori a fost medaliat cu bronz în Divizia Națională.
2015 - în calitate de antrenor secund a câștigat Supercupa Moldovei cu Sheriff

Sursă:

Topală, Cristina. Marcel Reșitca: „Tinerii trebuie încurajați să joace fotbal”/Cristina Topală//Ziarul Nostru. – 2018. – nr. 1(169). – 11 ianuarie. – p. 7

<https://petrocub.md/staff/marcel-resitca/>

Revenco Alexei

redactor-prezentator în departamentul „Actualități” al radioului național

S-a născut la **30 martie 1957 în satul Bădiceni, raionul Soroca.** (decedat 11 ianuarie 2021)

Studii:

Școala medie Bădiceni

1978 - Universitatea de Stat, Catedra jurnalistică.

Experiența profesională:

1977 - pe când era student la anul III, a fost angajat în calitate de cronic la radio. Și-a onorat serviciul în termen în armata sovietică și a revenit la radiou.

1990-1995 - redactor-prezentator al emisiunii televizate „Mesager”,

1995-1997 - vicedirector al primei televiziuni independente „Catalan-TV”, apoi revine pe o habă de timp la radio

1998-1999 - director al televiziunii „Catalan-TV”.

1999-prezent - redactor-prezentator în departamentul „Actualități” al radioului național.

S-a dublat în multe filme la studioul „Moldova - film”.

Premii. Distincții. Diplome:

2007, 30 martie - titlu onorific „Maestru în Artă”, prin decret prezidențial, pentru activitate îndelungată și prodigioasă în mass-media, contribuție la dezvoltarea radiodifuziunii naționale și înaltă măiestrie profesională.

2010, 3 noiembrie - Ordinul „Gloria Muncii” decorat de către președintele interimar al Republicii Moldova.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Comuna Bădiceni/Vasile Trofăilă; trad. Irina Dubovic (lb. engl.), Valentina Trofăilă (lb. rusă). – Ch.: „VAST-M” SRL, 2009 (Tipogr. Edit. „Universul” ÎS). – 208 pag

Revenco Andrei

colaborator științific în domeniul zootehniei și veterinăriei

Născut la **18 august 1939, comuna Bădiceni, raionul Soroca.**

Studii:

1947-1953 - 7 clase în satul natal

1954-1957 - Tehnicumul de mecanizare și electrificare a agriculturii din Soroca

1967 - Institutul de Mecanizare și Electrificare a Agriculturii din or.

Harkov (Ucraina), specialitatea inginer-electrician.

1977 - teza de doctor în științe tehnice cu tema „Elaborarea și cercetarea distribuitorului de aer pentru încăperile de întreținere a păsărilor.”

Experiența profesională:

Timp de 25 de ani a activat pe tărîmul științific în calitate de colaborator științific în domeniul zootehniei și veterinăriei.

A publicat peste 60 de lucrări științifice, a inventat și elaborat un șir de mașini pentru sectorul zootehnic.

Deține 11 brevete de invenție.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Comuna Bădiceni/Vasile Trofăilă; trad. Irina Dubovic (lb. engl.), Valentina Trofăilă (lb. rusă). – Ch.: „VAST-M” SRL, 2009 (Tipogr. Edit. „Universul” ÎS). – 208 pag

Revenco Gheorghe

director al Întreprinderii de Stat Firma Editorial-Poligrafică „Tipografia Centrală” Chișinău.

Născut la **5 mai 1948 în s. Cureșnița, r-l Soroca.**

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară (sec. XV – încep. sec. XXI)/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, Î.S.F.E.-P. „Tipografia Centrală”. – 644 pag.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=45355&lang=ro

Revenco Mihail

doctor habilitat, profesor universitar, prorector pentru știință

S-a născut la **17 februarie 1947 în satul Bădiceni, Soroca**. Deceat 28 iulie 2014.

Studii:

1954-1964 - Școala medie din satul natal cu Medalie de Argint

1964-1969 - Facultatea de Chimie a Universității de Stat.

1969-1973 - aspirant la Catedra Chimie Anorganică, USM

1973 - doctor în științe chimice

1991 - doctor habilitat în științe chimice

1992 - profesor universitar.

Experiența profesională:

1972 - asistent la Catedra Chimie anorganică, Institutul Agricol din Chișinău

1972-1987 - cadru didactic la Universitatea Agrară de Stat

1978-1982 - conducător de lucrări, șeful Catedrei Chimie Generală, Institutul Național de Hidrotehnică, Blida, Algeria

1986 - conferențiar universitar

1987-1988 - conferențiar universitar la Catedra Chimie Analitică, USM

1988-2001 - șef de Catedră Chimie Analitică, USM

1997-2006 - șef de Laborator Chimie Analitică a Institutului de Chimie, AȘM

2001-2007 - șef de Catedră Chimie Analitică și Organică, USM

2006-2007 - șef de Laborator Chimie Coordinativă a Institutului de Chimie, AȘM

2007-2008 - decanul Facultății de Chimie și Tehnologie Chimică, USM

2008-2014 - prorector pentru activitatea științifică, USM

2012 - membru corespondent al Academiei de Științe din Moldova

Primele cercetări științifice au fost realizate încă în perioada studenției și apoi în cadrul Institutului de Chimie al Academiei de Științe a Moldovei, sub conducerea doctorului în chimie Nicolae Gărbălău, a descoperit reacția condensării duble a tiosemicarbazidei cu aldehida salicilică, care a dat naștere unei direcții noi de asamblare a edificiilor polifuncționale cu contur deschis sau metalo-macrociclic. Această reacție a fost prima reacție templată cu participarea fragmentului tiosemicarbazidic, descrisă în literatura de specialitate. În baza acestui material experimental în anul 1973 susține teza de doctor în științe chimice.

1973–1991 - sfera intereselor științifice ale savantului Mihail Revenco se extinde prin cercetarea efectelor de asamblare prin reacții de condensare și includerea fenomenelor redox. Rezultatele cercetărilor complexe au fost confirmate prin susținere în anul 1991 a tezei de doctor habilitat.

Pe parcursul cercetărilor în acest domeniu a apărut și fructuos se dezvoltă școala științifică a profesorului M. Revenco, durabilitatea căreia se confirmă prin cei 5

doctori în chimie, îndrumați de prof. M. Revenco, recunoașterea mondială a rezultatelor în cadrul manifestațiilor internaționale și prin publicare în reviste internaționale de specialitate, obținerea multor granturilor internaționale finanțate de NATO, Uniunea Europeană, CRDF/MRDA, SCOPES și altele.

Elaborator de manuale, cursuri de prelegeri, indicații metodice, a pus aportul la organizarea și desfășurarea Olimpiadelor Naționale de Chimie.

Rezultatele cercetărilor științifice fundamentale și aplicate realizate de chimistul Mihail Revenco au stat la baza fondării școlii științifice în domeniul chimiei coordonative analitice, școală care este recunoscută departe de hotarele Republicii Moldova. Dovadă elocventă servesc cele 410 de lucrări științifice publicate în reviste naționale și internaționale cu factor de impact, inclusiv 4 manuale, 8 brevete, 12 materiale didactice. Tematica cercetărilor școlii mem. cor. Mihail Revenco este apreciată în cadrul comunicărilor realizate în diferite centre științifice, conferințe și congrese internaționale.

Premii. Distincții. Diplome:

1995 - Laureat al Premiului de Stat în domeniul Științei și Tehnicii

1996 - „Om Emerit” al Republicii Moldova

2006 - Medalia „Dimitrie Cantemir”

2011 - Medalia Paisie Velcikovskiy (Polonia)

2012 - Premiul memorial „Iurie Simonov”.

2012 - Ordinul „Gloria Muncii” pentru merite deosebite prin Decret Prezidențial

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Comuna Bădiceni/Vasile Trofăilă; trad. Irina Dubovic (lb. engl.), Valentina Trofăilă (lb. rusă). – Ch.: „VAST-M” SRL, 2009 (Tipogr. Edit. „Universul” ÎS). – 208 pag.

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2017 [Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; col. de red. : Petru Soltan [et al.]; Biblioteca Națională a Republicii Moldova. – Chișinău : BNRM, 2017. - 402 p. : portr.

<http://dambroca.com/publicatii/carti/enciclopedia-identitatii-romanesti/index.pdf>

<http://usm.md/?p=15894&lang=ro>

Revenco Mircea

profesor universitar, doctor habilitat în științe medicale

S-a născut la **17 noiembrie, anul 1938, în satul Cureșnița, județul Soroca**, într-o familie de pedagogi.

Studii:

1945-1952 - 7 clase din satul natal

1952-1955 - Școala Moldovenească nr. 1 din Soroca.

1955-1961 - Institutul de Medicină, actualmente Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Chișinău, la Facultatea Curativă.

1963-1967 - doctorat la Institutul de Cercetări Științifice în Psihiatrie judiciară „V.

P. Serbski" din Moscova

1967 - teza de doctor în științe medicale pe tema „Clinica și expertiza psihiatrică legală a reacțiilor psihopatice”.

1997 - teza de doctor habilitat în medicină pe tema: „Dinamica psihopatiilor în modificările sub influența unor factori exogeni”.

Experiența profesională:

După absolvirea Institutului activează ca medic de circumscripție în satul Coșnița Mare, raionul Iampol, regiunea Vinița (Ucraina), activând totodată ca medic în spitalul raional de tuberculoză.

Ulterior, i se propune postul de medic-adjunct al raionului Iampol, pe care-l refuză. Hotărăște să se întoarcă în Moldova, unde este încadrat în funcția de psihiatru al spitalului raional Florești.

Concomitent a fost admis în secundariatul clinic de pe lângă Catedra de psihiatrie a Institutului de Medicină din Chișinău.

A parcurs toate treptele scării ierarhice în domeniul didacticii:

1967 - asistent

1969 - conferențiar

1994 - profesor la Catedra psihiatrie, narcologie și psihologie a USMF „Nicolae Testemițanu”.

1997-2008 - șef al Catedrei de psihiatrie și narcologie a Facultății de perfecționare a medicilor a Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”

2008 - profesor-consultant.

1980-2007 - a deținut funcția de specialist principal în psihoterapie la Ministerul Sănătății al Republicii Moldova. Șef al Departamentului de Psihiatrie și Toxicomanie la USMF „Nicolae Testemițanu”.

M. Revenco ține prelegeri paralele și la Facultatea de Drept a Universității de Stat din Moldova.

Este totuși o performanță – 47 de ani de activitate neîntreruptă într-un singur loc - a lucrat și lucrează la baza USMF din spitalul clinic de psihiatrie Costiujeni.

Concomitent cu activitatea didactică și de medic a desfășurat și activitate științifică de cercetare în domeniul problemelor actuale ale psihiatriei. Investigațiile științifice au fost consacrate diferitor probleme: schizofrenia, alcoolismul, neurozele, traumatismul cerebral, somatogeniile, tratamentul psihoterapeutic (hipno-terapie) al maladiilor psihice. A studiat detaliat clinica, dinamica și tratamentul depresiei.

Rezultatele obținute în urma cercetărilor au fost expuse în cele peste 220 de lucrări științifice, inclusiv 4 monografii, 2 manuale de psihiatrie, elaborări metodice, pentru studenții medicinii, broșuri de popularizare a științei medicale.

Pe parcursul a patru decenii a educat o pleiadă de medici psihiatri, a fost conducător științific la mai multe teze de doctor în științe, o teză de doctor habilitat.

A făcut stagieri în Rusia, SUA, Franța, România. A participat la diverse simpozioane și congrese ale specialiștilor în domeniu din România, Finlanda, Bulgaria, la Moscova, Sankt Petersburg, Dnepropetrovsk, Kiev ș.a.

Fost președinte al Societății Științifice a Psihiatrilor și Narcologilor din Republica Moldova, președinte al Comisiei de Atestare a psihiatrilor, psihiatrilor de copii, psihoterapeuților și narcologilor, președinte al Seminarului de profil „Psihiatria și narcologia”.

Publicații:

Aspecte clinice, psihologice și de tratament în dependența de alcool : (îndrumar metodic) / I. Nastas, A. Nacu, M. Revenco [et al.]. - Chișinău : [S. n.], 2.015. - 25 p.

Psihologie generală și medicală : (Conspecte și note de curs pentru studenții Universității de Medicină). Partea 1 : Elemente de psihologie generală / Nicolae Oprea ; Mircea Revenco ; N. Cosmovici [et al.]. — Chișinău : Știința, 1993. - 144 p.

Psihologie generală și medicală : (Conspecte și note de curs pentru studenții Universității de Medicină). Partea a 2-a : Elemente de psihodiagnostic / Nicolae Oprea, Mircea Revenco. - Chișinău : Știința, 1993. -120p.

Psihologie generală și medicală : (Conspecte și note de curs pentru studenții Universității de Medicină). Part. 3 : Elemente de psihologie medicală / Nicolae Oprea, Mircea Revenco, N. Cosmovici [et al.]. - Chișinău : Știința, 1993. - 213 p.

Revenco, Mircea. Aspecte clinice ale dinamicii psihopatiilor / Mircea Revenco. - Chișinău : Tipografia Centrală, 1997.- 136 p.

Revenco, Mircea. Dinamica psihopatiilor și modificările ei sub influența unor factori exogeni (aspecte clinice și psihiatrico-legale) : Autoreferatul tezei de doctor habilitat în științe medicale / Mircea Revenco ; Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „N. Testemițanu”. - Chișinău : [S. n.], 1997. -47 p.

Revenco, Mircea. Dereglările psihosomatice în artrita reumatoidă : Indicație metodică / Larisa Rotaru, Liliana Groppa, Mircea Revenco. -Chișinău : [S. n.], 2010. - 32 p.

Revenco, Mircea. Narcomania și adolescenții: realitățile zilei de astăzi. Partea 1 : îndrumar pentru adolescenți, pedagogi și părinți / Mircea Revenco ; Tatiana Prigoda, Valentin Oprea. - Chișinău : Centrul Editori-al-Poligrafic Medicina, 2005. - 24 p.

Revenco, Mircea. Psihiatrie / Nicolae Oprea, Alexandru Nacu, Mircea Revenco. - Chișinău : Știința, 1994. - 264 p.

Revenco, Mircea. Standard de asistentă psihosocială a consumatorilor de droguri / Mihai Oprea, Mircea Revenco, Tudor Vasiliev [et al.]. -Chișinău : [S. n.], 2011. - 32 p.

Revenco, Mircea. Standard de reducere a riscurilor la utilizatorii de droguri / Mihai Oprea, Mircea Revenco, Tudor Vasiliev [et al.]. — Chișinău : [S. n.], 2011.- 24 p.

Revenco, Mircea. Strategii de diagnostic și tratament în depresii: (elaborare metodică) / Mircea Revenco, Igor Nastas. - Chișinău : EE.P. „Tipografia Centrală”, 2008. - 40 p.

Revenco, Mircea. Tulburări de personalitate : Clinica și evaluarea psihiatrico-legală / Mircea Revenco.—Chișinău : [S. n.], 2015. - 216 p.

Sursă:

Baciu, Gheorghe. Profesorii universitari, absolvenți ai USMF “Nicolae Testemițanu” / Gheorghe Baciu. – Ch. : S. n., 2012. - (Tipogr. Reclama). – 296 p. -

Bibliogr.: p. 286.

Calendar Național 2018 / aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; dir. gen. : Elena Pintilei ; col. red. : Petru Soltan (preș.), ... [et al.] ; Biblioteca Națională a Republicii Moldova . — Chișinău : BNRM, 2017. - 258p. : portr.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Mircea%20Revenco_Doctorul%20abilitat%20in%20medicina_profesorul%20universitar56-57.pdf

<https://usmf.md/ro/noutati/trecut-eternitate-profesorul-universitar-mircea-revenco>

Revenco Valeriu

profesor universitar, șeful Catedrei cardiologie.

S-a născut la **16 ianuarie 1956, în orașul Soroca.**

Studii:

1963-1973 - Școală nr. 1 din orașul natal.

1973-1979 - Institutul de Stat de Medicină din Chișinău, absolvit cu mențiune.

1981-1984 - studii postuniversitare cu pregătirea doctoratului.

1984 - susține cu succes teza de doctor în medicină

1992 - al doilea doctorat, obținând titlul de doctor habilitat în medicină.

Experiența profesională:

1979 - este înmatriculat în secundariatul clinic, specialitatea cardiologie, în cadrul Centrului Științific Unional de Cardiologie din Moscova.

1984-1992 - asistent USMF „Nicolae Testemițanu”.

1990-1999 - șef al Secției a V-a a Clinicii Institutului de Cardiologie, priveghind zi și noapte bolnavii, reanimând și salvând un număr mare de vieți.

1993 - profesor universitar

1995 – decan al Facultății Rezidențiat și Secundariat Clinic USMF „Nicolae Testemițanu”.

1998 - șef al catedrei Cardiologie.

2020 - prorector pentru activitate clinică și rezidențiat, șef disciplină

În paralel, prof. Revenco desfășoară o amplă muncă de cercetare, fiind astăzi autor a peste o sută de lucrări științifice, printre care se remarcă în mod deosebit monografia sa în domeniul cardiologiei clinice și al diagnosticului funcțional. În activitatea sa a ghidat 8 teze de doctor în medicină, și o teză de doctor habilitat aflată în proces de finisare.

Valeriu Revenco de mai mulți ani exercită funcția de președinte al Comisiei de Atestare a medicilor cardiologi și de diagnostic funcțional, este membru al Senatului Universitar și al Consiliului de administrație al USMF „Nicolae Testemițanu”.

Premii. Distincții. Diplome:

2005 - Medalia "Nicolae Testemițanu"

2015 - Ordinul „Gloria Muncii”

Sursă:

Baciu, Gheorghe. Profesorii universitari, absolvenți ai USMF “Nicolae Testemițanu” / Gheorghe Baciu. – Ch. : S. n., 2012. - (Tipogr. Reclama). – 296 p. - Bibliogr.: p. 286.

<https://sanatatea.com/pub/medici/1104-valeriu-revenco.html>

Roitberg Grigorii Efimovici

doctor emerit al Federației Ruse

S-a născut la **20 august 1951 în orașul moldovenesc Soroca**, în familia zootehnicianului Efim Petrovici (Chaim Peretsovich) Roitberg și asistenta medicală Clara Moiseevna Roitberg.

Studii:

1958-1968 - Școala Medie A.S.Pușkin Nr.2 din Soroca.

1968-1974 - Universitate de Stat de Medicină „N.I. Pirogov”, deținătoare a ordinului Lenin din Moscova.

1981 - teza, primind titlul de candidat în științe medicale

1990 –doctoratul, primind titlul de doctor în științe medicale

1990 - profesor universitar

1996 - titlul academic

Experiența profesională:

A făcut stagiul în rezidența clinică a Catedrei de Terapie în Spitalul № 1 al Institutul

1976-1981 - medic terapeut Spitalul Clinic de Stat Nr. 7, Moscova

1981-1990 - șef secție cardiologice, docent Departamentul de Terapie Spitalizată de la Institutul de Stomatologie din Moscova

1988 - în urma lucrărilor el a primit un certificat de inventator a noii modalități de a trata pacienții cu infarct miocardic acut macrofocal. Introducerea acestor tehnici în practica clinică a îmbunătățit calitatea asistenței medicale.

1989 - au fost pregătite ghidurile clinice pentru folosirea metodei angiografiei coronariene cu ajutorul instalării radiografiei televizate, la pacienții bolnavi de CAD, precum și prognosticul infarctului miocardic, în perioade scurte și lungi, în dependență de funcția contractilă a inimii.

1990 - sub conducerea lui G.E. Roitberg a fost înființat Centrul de diagnostic și tratament SAP "Medicina", care a câștigat o poziție puternică pe piața serviciilor medicale în Rusia. În baza SAP "Medicina" a fost organizată una dintre primele secții ale medicinei de familie din Moscova.

1990 - profesor al Departamentului de Propedeutică a bolilor interne ale Universității de Medicină de Stat din Rusia

1990 - fondator și președinte al clinicii multi-disciplinare private "Medicina", devenind al treilea operator pe piața serviciilor medicale private din Rusia.

1998 - șef al Catedrei Medicinii de Familie, Universitatea de Stat de Medicină „N.I. Pirogov” Rusia, a Facultății avansării medicilor.

Ca un terapeut cu înaltă calificare și cu experiență, G.E. Roitberg combina predarea și munca de cercetare cu activitățile medicale și de consiliere în departamentele generale terapeutice și cardiologice în bazele clinice ale catedrei.

O atenție deosebită G.E. Roitberg îi oferea tratamentului pacienților cu boală cardiacă ischemică. El a stat la bazele introducerii în practică medicală astfel de tehnici de diagnosticare de bază, fără de care este dificil să ne imaginăm cardiologia modernă - angiografia coronariană și ecocardiografia.

Aproape în același timp, G.E. Roitberg a fost ales în postul de profesor al catedrei de propaedeutics al bolilor interne în cadrul Universității de Medicină de Stat rusești.

Grigorii Efimovici a publicat aproximativ 100 de lucrări științifice, inclusiv patru monografii privind semiotica bolilor interne și patologia sistemului cardiovascular. Sub conducerea sa, a fost pentru prima dată tradusă în limba rusă și publicată, una dintre publicațiile cele mai mari autoritare în lumea medicală - "Ghidul pentru medicina de familie".

Fiul – Pavel Grigorievici Roitberg (născut în anul 1977, Moscova) — doctor în științele economice, scriitor, director general al SAÎ "Lumile Digitale".

Publicații:

Сократительная функция и ишемия миокарда (с Л. Л. Орловым, А. М. Шиловым). Институт физиологии имени И. П. Павлова. — М.: Наука, 1987.

Лабораторная и инструментальная диагностика заболеваний внутренних органов (с А. В. Струтынским). — М.: Бином, 1999. — 622 с. (2-е изд., 2002).

Внутренние болезни (С А. В. Струтынским). — М.: Бином, 2003. — 856 с.

Внутренние болезни. Система органов дыхания (руководство для врачей, с А. В. Струтынским). — М.: Бином, 2005. — 472 с.

Основы семиотики заболеваний внутренних органов: учебное пособие для студентов медицинских вузов (с А. В. Струтынским, А. П. Барановым, Ю. П. Гапоненковым). 3-е издание. — М.: МЕДпресс-информ, 2006 (7-е изд. — М.: МЕД пресс-информ, 2011).

Внутренние болезни. Сердечно-сосудистая система (руководство для врачей, с А. В. Струтынским). — М.: Бином, 2007. — 862 с. (2-е изд., перераб. и доп. — М.: МЕДпресс-информ, 2011).

Внутренние болезни. Система органов пищеварения (с А. В. Струтынским). — М.: МЕДпресс-Информ, 2007. — 560 с. — ISBN 5-98322-341-0 (2-е изд. — М.: МЕДпресс-информ, 2011).

Метаболический синдром (редактор). — М.: МЕДпресс-Информ, 2007. — 223 с.

Внутренние болезни. Лабораторная и инструментальная диагностика: учебное пособие для системы послевузового образования врачей (с А. В. Струтынским). 2-е изд., перераб. и доп. — М.: МЕДпресс-информ, 2011. — 799 с.

Diplome și premii:

2000 - Laureat al Premiului Primăriei Municipiului Mosova în sănătatea publică și medicină

2003 - doctor emerit al Federației Ruse

2005 - membru corespondent al Academiei Ruse de Științe Medicale

2010 - Laureat al Premiului Guvernului Federației Ruse în învățământ
2011 - academician al Academiei Ruse de Științe Medicale
2014 - locul 197, la topul Forbes Rusia, cu o avere de 450 de milioane de dolari.
2017 – Ordinul „Meritul Civic” de gradul II
2019 – Ordinul Emerit „J.A.Iliin” pentru merite deosebite în domeniul calității

Sursă:

<http://www.moldova.ms/?l=ro&a=88&i=162>
<https://moldova.europalibera.org/a/25353765.html>
<https://medvestnik.ru/content/news/Grigorii-Roitberg-glavnaya-cel-vnedreniya-SPPVR-snijenie-chisla-vrachebnyh-oshibok.html>
<https://www.mold-street.com/?go=news&n=4070>

Romanescu Constantin

profesor, doctor, medic psihiatru, membru emerit al Academiei de Științe Medicale și scriitor

Născut pe **18 mai 1926 la Soroca**. Decedat 24 decembrie 2016

Studii:

1939-1947 - Liceul Teoretic „Grigore Ghica” din Dorohoi

1947-1952 - Facultatea de Medicină din Iași, specialist în pediatrie

Experiența profesională:

1952-1956 - medic pediatru

1956 – medic psihiatru primar la Universitatea de Medicină Iași

1959-1968 - șeful Secției Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) de malarie-terapie, al doilea centru de acest profil din lume.

1975 - a inițiat și înființat Catedra de psihologie medicală (prima din țară) la UMF Iași.

2003-2016 - a inițiat și coordonat „Centrul de Neuroștiințe” al Academiei de Științe Medicale („Socola”)

C. Romanescu are o carieră didactică strălucită, parcurgând toate treptele devenirii universitare de la asistent la profesor universitar la disciplina de Istorie a Medicinii, Sociologie și Psihologie Medicală, pe care a fondat-o la Universitatea de Medicină și Farmacie ”Grigore T. Popa” Iași, prima din România și la catedra de Psihiatrie.

Toți absolvenții Facultății de Medicină din Iași își amintesc cu admirație de prelegerile de istorie a medicinei, disciplină pe care a onorat-o câteva decenii la Universitatea ”Grigore T. Popa” din Iași.

A fost unul dintre cei mai activi istorici ai medicinei din România.

A fost printre fondatorii specialității de psihiatrie infantilă din țară. Are numeroase specializări în Franța, Italia, Anglia; a fost fellow OMS. A fost un pasionat cercetător. Studiile sale privind hipertermia în tratamentul sifilisului nervos în cadrul centrului OMS Socola, împreună cu profesorii Ciucă și Ungureanu, au constituit o prioritate mondială, apropiindu-l de Wagner von Jaureg și P.G.Shutte, laureați Nobel. Înainte de a începe aceste studii s-a autoinoculat cu parazitul malariei pentru a

fi sigur de efectele paludoterapiei. Expert în tabes, prof. Romanescu este printre primii care demonstrează cu argumente științifice că marele nostru poet Mihai Eminescu nu a suferit de sifilis și paralizie generală progresivă. A avut curajul să scrie despre Grigore T. Popa în perioada comunistă și a insistat ca Universitatea de Medicină să poarte numele marelui savant, pe care-l venera.

A debutat cu literatură pentru copii, timpuriu (1946), în Universul Literar. Acest debut de bun augur a fost continuat cu numeroase contribuții la presa literară națională, mai ales la Convorbiri Literare, Viața Românească, Cronica, Transivania.

De-a lungul carierei universitare și medicale a publicat 15 cărți și 250 de lucrări de specialitate

1989 a început să se afirme ca eseist.

Publicații:

Romanescu, Constantin. Portret în oglinzi [Text tipărit] / Constantin Romanescu . — Iași : Junimea, 1989. - 156 p.1972 - Eminescu, bolnavul

1997 - Pasărea Phoenix (eseuri)

1998 - Semiologia umbrelor (eseuri) și Din trecutul nostru (eseuri).

2007 - Meritam alte amintiri

2008 - Foișorul de ascultat ploaia

monografii:

Facultatea de Medicină din Iași (1879 - 1948),

Institutul De Medicină și Farmacie Iași (1879 - 1969),

Un secol de învățământ medical superior la Iași (1979),

Ctitorii prestigiului (2004),

Pagini și imagini din trecutul medical ieșean (2009).

tratate renumite:

1975 - Tratatul universal de istoria medicinei, sub redacția lui V. L. Bologa și

1975 - Tratatul de istoria medicinei în România. Este tradus cu importante studii și cercetări din domeniu în Austria, Franța, Anglia etc.

Premii. Distincții. Diplome:

1960 - Membru al Societății Naționale de Psihiatrie

1970 - Membre de Union Mondiale de T Enfance et de T Adolescence

1975 - Membru al Société Internationale Histoire de la Medicine

1992 - Membru al Asociației Internaționale a Psihiatrilor

1996 - Membru emerit al Academiei de Științe Medicale

1996 - Membru de onoare al Asociației Medicale din România

1996 - vicepreședinte al Societății Române de Istorie a Medicinii

1999 - Membru de onoare al Medicilor și al Naturaliștilor Societății

1996 - Membru al Asociației Scriitorilor Medicali

2000 - Diploma de excelență oferită de primarul Iașiului - Premiul Pogor

Membru a Uniunii Scriitorilor din România.

Diploma de excelență din partea Colegiului Medicilor din România

Sursă:

<http://ziarullumina.ro/iasii-au-pierdut-un-spirit-unic-profesorul-constantin-romanescu-118783.html>

<https://www.ziaruldeiasi.ro/stiri/in-memori-am-constantin-romanescu-1926-2016--148211.html>

<https://docplayer.fr/65621699-Scrittori-si-publicisti-ieseni-contemporani-ani-versari-si-comemorari-2017.html>

Rudi Marcu

pediatru cardiolog, doctor habilitat și profesor universitar

Născut la **26 martie 1942, în comuna Rudi, județul Soroca**, România.

Studii:

1948-1955 - 7 ani din din satul natal

1955-1957 - Școala medie din satul Arionești

1957-1963 - Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Chișinău.

1966-1970 - doctorand la catedra Pediatrie a Universității de Stat de Medicină și Farmacie „N. Testemițanu” din Chișinău

1974 - teza de doctor în medicină cu tema: «Клинико-динамокардиологические исследования при различных вариантах течения ревматизма у детей».

Experiența profesională:

După absolvirea cu mențiune a Facultății Pediatrie, activează la spitalul de circumscripție din satul Dângeni, raionul Dondușeni,

1964-1966 - medic-șef al spitalului din satul Rudi.

1970-1975 – asistent la catedra Pediatrie a Universității de Stat de Medicină și Farmacie „N. Testemițanu” din Chișinău.

1988-2011 - șef al Catedrei pediatrie nr.1 a USMF „Nicolae Testemițanu”, pregătind o pleiadă întreagă de specialiști în domeniul pediatriei..

1990 - conferențiar

1999 - profesor universitar.

Președinte al Societății Științifice a Pediatriilor din Republica Moldova.

Timp de șaptesprezece ani a deținut postul de specialist principal în cardioreumatologie pediatrică a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova. În două rânduri a deținut și funcția de prodecan al Facultății Pediatrie a Universității de Stat de Medicină și Farmacie „N. Testemițanu”.

În decursul a cincizeci de ani savantul Marcu Rudi a activat ca pediatru în domeniul pediatriei generale și în cel al cardiologiei pediatrice. A desfășurat o vastă muncă științifică.

Este autorul a peste 180 de lucrări științifice, inclusiv 8 culegeri, monografii, ghiduri. Deține funcția de director al Clinicii de Cardiologie Pediatrică a USMF, care activează pe baza Institutului de Cercetări Științifice în domeniul Ocrotirii Sănătății Mamei și Copilului.

Activează în calitate de profesor al Departamentului Pediatrie, concentrându-și activitatea, îndeosebi, asupra instruirii medicilor rezidenți, medicilor cursanți, pregătirii cadrelor științifico-didactice. Este și un fruntaș al vieții publice în calitate de președinte al Societății Științifico-Practice a Pediatriilor din Moldova.

Membru al consiliului de experți al Ministerului Sănătății al Republicii Moldova.
Membru al comisiei de atestare a medicilor-pediatri din R. Moldova.

A fost membru al Senatului USMF, membru al Consiliului Științific USMF.

Președinte al comisiei științifico-practice profil pediatrie a Ministerului Sănătății.
Lunar organizează ședințe cu medicii din toată țara. A organizat toate congresele
pediatrilor-neonatologilor din Republica Moldova, conferințe științifico-practice.
Participă cu referate la forumuri științifice internaționale.

Publicații:

Rudi, Marcu. Curs de pediatrie: In 2 vol. / Marcu Rudi, Lucia Pârvu. - Chișinău:
CEP Medicina, Vol. 1.-1999. -427 p.: il. Vol. 2 / Marcu Rudi, Tudor Rusnac.-
2001.-376 p.

Dezvoltarea copilului și conduita în maladiile nutriționale / Alexandru Voloc, Va-
lentin Turea, Marcu Rudi [et al.]; sub red.: Alexandru Voloc, Valentin Turea.
— Chișinău: FEP „Tipografia Centrală”, 2007. - 312 p.: iL, fig., tab.

Rudi, Marcu. Concepte noi ale insuficienței cardiace congestive secundară cardio-
patiilor congenitale la copii // Buletin de Perinatologie.- 2008. - Nr. 4. - P.
49-52.

Rudi, Marcu. Obezitatea la copii ca factor de risc al hipertensiunii arteriale cu debut
în copilărie // Buletin de Perinatologie. - 2008. - Nr. 4. - P. 45-48.

Stamati, Adela. Cardiomiopatia dilatativă primară familială la copii - aspecte de di-
agnostic și prognostic / Adela Stamati, Lilia Romanciuc, Marcu Rudi // Bu-
letin de Perinatologie. - 2008. - Nr. 4. - P. 61-64.

Astmul bronșic la copii: Indicații metodice /... Florin Cenușa, Marcu Rudi, Ana "Gu-
ragata [et al.]; Ministerul Sănătății al Republicii Moldova; Universitatea de
Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”. —Chișinău: CEP Me-
dicina, 2011. - 35 p.: tab.

Alergiile alimentare la copii: profilaxie, diagnostic, tratament: Indicații metodice
pentru medicii rezidenți / Florin Cenușă, Adela Stamati, Marcu Rudi, Petru
Martalog, Ministerul Sănătății al Republicii Moldova ; Universitatea de Stat
de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”. -Chișinău: CEP Medicina,
2012. - 64 p.

Sursă:

Baciu, Gheorghe. Profesorii universitari, absolvenți ai USMF “Nicolae Tes-
temițanu” / Gheorghe Baciu. – Ch. : S. n., 2012. - (Tipogr. Reclama). – 296 p. -
Bibliogr.: p. 286.

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2017
[Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; col. de
red. : Petru Soltan [et al.] ; Biblioteca Națională a Republicii Moldova. — Chișinău:
BNRM, 2017. - 402 p. : portr.

Ababii, Ion. Marcu Rudi / Ion Ababii // Curierul medical. - 2012. - Nr. 2.-P. 71.

Trofăilă, Vasile. Marcu Rudi / Vasile Trofăilă // Localitățile Republicii Moldova:
Itinerar docum. publicistic il. vol. 11: R-Sa. - Chișinău: „Draghiștea”, 2013. - P. 394-
395.

Trofăilă, Vasile. Satul Rudi: File din istorie/Vasile Trofăilă, Mihail Sîrbu. – Ed.

a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2011, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 192 pag.

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Marcu%20Rudi%2070%20de%20ani.pdf

Rudi Victor

doctor în medicină, șeful Departamentului Monitorizare, Evaluare și Integrare, Serviciul Cardiologie al IMSP „Institutul de Cardiologie”

S-a născut pe **16 octombrie 1963**, în familia locuitorilor satului **Rudi** Vera și Mircea Rudi.

Studii:

1970-1980 - Școala medie din satul natal.

1980-1986 - Facultatea de Medicină Generală a USMF „Nicolae Testemițanu” din Chișinău. A absolvit-o cu succes.

1993-1997 - doctorat la USMF „Nicolae Testemițanu”. Susține teza cu tema „Dinamica factorilor de risc ai cardiopatiei ischemice în populația rurală” și i se conferă gradul de doctor în medicină.

Experiența profesională:

1986-1987 - internatura în or. Tiraspol, apoi e medic cardiolog la spitalul raional din or. Cantemir.

1997 - cercetător științific, cercetător științific superior la IMSP „Institutul de Cardiologie”

2005 - conducător al Departamentului Monitorizare, Evaluare și Integrare, Serviciul Cardiologie.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Satul Rudi: File din istorie/Vasile Trofăilă, Mihail Sîrbu. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2011, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 192 pag.

Ruga Ecaterina

doctor în filologie, conferențiar Catedra Limbi Moderne de Afaceri, Academia de Studii Economice din Moldova

Născută în **satul Niorcani**, raionul Soroca.

Domeniu de interes științific: Lexicologie. Terminologie. Teoria și practica traducerii. Computerizarea procesului de învățământ

Cursuri predate: Engleza: teoria și practica traducerii, cursul de pregătire pentru examenul de doctorat, tehnici de negociere în afaceri (ciclul II), strategii și tehnici de comunicare în afaceri (ciclul II)

Publicații:

Ruga E. et al. Programa analitică a cursului The Theory of Translation. Chișinău: Arc, 2003. 21 p.

Ruga E. et al. Programme for the Course on Business Correspondence. Chișinău: Arc, 2003. 45 p.

Ruga E. et al. Competențe elocutionale. În: Probleme de lingvistică generală și romanică. Vol. II. Chișinău: CE USM, 2003, p. 78-83

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară (sec. XV – încep. sec. XXI)/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, Î.S.F.E.-P. „Tipografia Centrală”. – 644 pag.

Rusnac Vladislav

doctor, lector superior universitar

Născut la **20 aprilie 1982 în satul Căinarii – Vechi**, raionul **Soroca**, Republica Moldova

Studii:

1988-1999 - Școala medie de cultură generală din s. Căinarii-Vechi.

1999-2004 - Universitatea de Stat “A. Russo” Facultatea Tehnică, Fizică, Matematică și Informatică, Specialitatea “Fizica și Educația tehnologică”.

2005-2008 - doctorand, Universitatea „Dunarea de Jos” din Galați, România. Domeniul - inginerie industrială.

Activitatea profesională:

2004-2005 – inginer (Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Moldova)

2004-2009 - asistent universitar, angajat prin cumul (Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova)

2005-2008 - cercetător științific stagiar, doctorand (Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova)

2008-2010 - cercetător științific (Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova)

2009-2011 - lector superior, Catedra „Tehnică și tehnologii” (Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova)

2010-prezent – membru al Consiliului facultății (Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova)

2010-pînă în prezent - cercetător științific superior (Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova)

2012-prezent – conferențiar universitar (Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova)

2013-prezent - profesor asociat (Alexandru Ioan Cuza University, 11 Carol I Blvd., Iasi, 700506, Romania)

Publicații:

Topala, Pavel; Olaru, Ion; Rusnac, Vladislav, Noi secvențe la tabloul fizic al electroeroziunii. Culegere de lucrări științifice, Tehnologii Moderne, Calitate restructurare, Chisinau: 2005. p.239-242.

Topala, Pavel; Olaru, Ion; Balcanuta, Nicolae ; Rusnac, Vladislav; Cazacu, Ala. Raport științific: Cercetări privind modificarea microgeometriei suprafețelor pieselor prin dezvoltarea undelor capilare pe suprafața metalului lichid în condițiile descărcărilor electrice în impuls, Nr. inreg.0104MD. 02523, Balti:

2005. p.72.

Balanici, Alexandru; Topala, Pavel; Abramciuc, Alexandru; Pereteatcu, Pavel; Rusnac, Vladislav; Besliu, Vitalie; Cazacu, Ala. Raport stiintific: Noi tehnologii avansate de prelucrare, reconditionare si de tratare a pieselor de constructii de masini utilizate in industria alimentara, electrotehnica si electronica, in vederea cresterii performantelor industriale, Nr. inreg.0104MD. 00143, Balti: 2005. p.144.

Rusnac, Vladislav, Stadiul actual al cercetarilor privind geometria stratului superficial rezultat in urma proceselor electroerozive provocate de descarcarile electrice in impuls, Referat in cadrul stagiului de doctorat, Universitatea „Dunarea de Jos” din Galati: 2006. p.38.

Топала, П.; Стойчев, П.; Епуряну, А.; Руснак, В. О возможности легирования металлических поверхностей на установках для электроискровой обработки в режиме недонапряжения. Машиностроение и техносфера XXI века. Сборник трудов XIII международной научно-технической конференции, Том 3, Донецк: 2006. с.266-269.

Rusnac, Vladislav, Cercetari experimentale privind modificarea geometriei straturilor superficiale in functie de parametrii de prelucrare prin electrieroziune, Referat in cadrul stagiului de doctorat, Universitatea „Dunarea de Jos” din Galati: 2007. p.52.

Rusnac, Vladislav, Conducerea optima a proceselor de modificare a microgeometriei stratului superficial in conditii impuse, Referat in cadrul stagiului de doctorat, Universitatea „Dunarea de Jos” din Galati: 2008. p.24.

Rusnac, Vladislav, Modificarea microgeometriei suprafetelor pieselor la formarea straturilor de depunere prin metoda electroeroziunii, Rezumat al tezei de doctorat, Galati: 2008. p.57.

Rusnac, Vladislav. The Role of Energy and Duration of Discharging Pulse During the Micro Geometry Changing Process of Metallic Parts Surfaces by Applying Electric Discharges in Pulse. The annals of „Dunarea de Jos” University of Galati, Fascicle V, Tehnologies in machine building, Vol.1, Year XXX (XXIX), 2008. p.61-68

Rusnac, Vladislav. Cercetari experimentale privind modificarea microgeometriei suprafetelor pieselor metalice prin metoda electroeroziunii. FIZICA SI TEHNICA: Procese, modele, experimente. Nr.1, 2008, p.89-97.

Topala, Pavel; Rusnac, Vladislav, Experimental investigations concerning the extraction of cone meniscus on metal surfaces with electrical discharge machining (EDM) adhibition. Buletinul Institutului Politehnic din Iasi, Tomul LIV (LVIII), Fasc.1-3, 2008. p.113-120

Vladislav, Rusnac, Modelarea prin metoda retelelor neuronale a procesului de modificare a microgeometriei suprafetelor metalice sub actiunea descarcarilor electrice in impuls. Simpozion Stiintific International,UASM, vol.21, Agricultura, moderna-realizari si perspective, Chisinau: 2008. p.160-164

Pavel Topala; Vladislav Rusnac, The influence of the magnetic field on the process

of modifying the surfaces micro-geometry metal and semiconductor by applying the electrical discharges in impulse, ModTech International Conference-New face of TMCR, Modern Tehnologies, Quality and Innovation, Romania 2010, p.643-646.

Руснак Владислав, Гузган Дорин, Влияние магнитного поля на формирование конусов Тэйлора в процессе электроимпульсной обработки материалов, Машиностроение и Техносфера XXI Века, Том 3, Донецк 2010, с.67-72.

Sursă:

<http://usarb.md/wp-content/uploads/2019/02/CVRUSNAC2.pdf>

<http://usarb.md/personalul-catedrei-sfi/>

Rusu Constantin

campion KOK în categoria 77 kg

Luptătorul moldovean Constantin Rusu a cucerit titlul și centura de campion mondial în categoria de 77 kg, la Gala KOK, din Riga, Letonia.

Născut la **17 mai 1994**, este originar din **satul Inundeni**, raionul Soroca.

Acesta și-a început activitatea sportivă, acum 8 ani în urmă, alături de antrenorul său Iurie Todirean, la Clubul Lion din Soroca, în timp ce studia la Colegiul Tehnic Agricol.

A studiat la Universitatea Agrară din Chișinău.

Actualmente se antrenează la Clubul Lion din Chișinău.

În spatele acestei centuri stau ani grei de muncă, dar asta m-a motivat să cred în victorie.

Constantin a început să se ocupe cu sportul prin anii 2007, zilnic parcurgea pe jos câte 10 km pentru a veni la antrenamente și toți atâția parcurgea înapoi.

Antrenorii sportivului au văzut în el o dorință enormă de a câștiga, poate avea o tehnică mai slabă, dar în cinci ani el a devenit cel mai bun sportiv la nivel de țară și la nivel mondial în categoria sa de greutate.

Sursă:

Ziarul Nostru. 2018. - nr. 40(208). – 8 noiembrie. – p. 2.

Rusu Gheorghe

poet

Născut la **11 ianuarie 1909 în s. Cosuți, r-l Soroca** (decedat 27 februarie 1942).

„Poetul renunțării interiorizate monodic - spunea academicianul Mihai Cimpoi. Poeziile scrise sub influența motivică și metrică a lui Eminescu și Coșbuc, fără relevanță personală deosebită. Motivul cheie este dragostea, la care se adaugă motivul suferinței demonizate, care cheamă hamletiana întrebare asupra existenței.”

Moare în lagărul deținuților politici OLT-5-5, Ivdel, reg. Sverdlovsk.

Publicații:

1935 – Freamăt

Piese: Pietrarii - fiind montată la Teatrul „V. Alecsandri” din Iași și Văpăi.

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

https://observatorul.md/cultura/2020/04/26/71913_gheorghe-rusu-freamat-re-cenzie

Russu Veronica

jurnalist

S-a născut la **17 septembrie 1982, Holoșnița, Soroca.**

Studii:

1989-2001 - Liceul Teoretic "C.Stere"

2001-2007 - Facultatea Științe Politice, specialitatea științe politice și instruire juridică, Universitatea de Studii Politice Economice și Europene.

2010 – masterandă în Afaceri Europene și Management de Programe a Universității „Babeș Bolyai” din Cluj Napoca

A făcut stagii în cadrul Institutului de Politici Publice și Centrului de Resurse Neguvernamentale pentru Drepturile Omului, unde a participat la diverse module și proiecte.

Experiența profesională:

Centrul de Informare "Infomedica" a Universității de Medicină și Farmacie "N. Testimițanu".

Jurnalistă „Ziarul de Gardă”

Sursă:

<http://www.scoaladejurnalism.md/?q=ro/student/veronica-russu>

Sâdnic Eleonora

critic de artă, jurnalistă, profesoară de limba franceză și engleză.

S-a născut la **9 septembrie 1943, la Hristici, jud. Soroca.**

Studii:

1960 –Școala medii nr. 1 din Soroca

1960–1965 –Facultatea de limbi Străine, secția franceză-engleză a Institutului Pedagogic Al. Russo din Bălți

Experiența profesională:

1965 –profesoară (lector asistent) la Catedra de limbă franceză și fonetică, Facultatea Limbi Străine a aceleiași instituții.

1969–1990 –Muzeul de Stat de Arte Plastice Chișinău (actualmente Muzeul Național de Arte Plastice). Activează în acest sistem muzeal exercitând succesiv funcțiile de colaborator științific, colaborator științific superior, șef secție Relații cu Publicul, director adjunct pe știință.

A avut câteva stagii la Institutul de Cultură din Moscova, în domeniul muzeografiei,

- 1990 – cursuri de predare intensivă a limbilor moderne, metoda conceptual-emoțională (I. Șehter) la Institutul de Limbi Străine Maurice Thore din Moscova, apoi aplicată în cele mai diverse instituții și auditorii.
- 1990–1997 – Centrul Lingvistic ABC Dava în calitate de profesoară și metodistă.
- 1991–1994 – paralel profesoară de Istorie a artelor și de Limbi moderne (franceza-angleza) în cadrul Colegiului Republican de Arte Plastice „Al. Plămădeală” și, ulterior, la liceul Republican de Arte Plastice „Igor Vieru”.
- 1994 – specialist coordonator, apoi șef secție Relații internaționale la Ministerul Culturii al Republicii Moldova.
- 1997–1998 - șef secție Publicitate și Asigurare Informațională și de manager al expozițiilor internaționale la Centrul Internațional de Expoziții Moldexpo SA.
- 1999–2002 – profesoară de Istorie a artelor la liceul de Inventică și Creativitate Prometeu.
- 2001 – director adjunct pe Știință la Muzeul Național de Arte Plastice.
- 2002–2006 – Universitatea Liberă Internațională din Republica Moldova, în calitate de promotor și realizator al materialelor științifice elaborate de profesorii ULIM-ului.

În cei circa 40 de ani de activitate profesională polivalentă a fost încontinuu preocupată de promovarea artei, având drept obiectiv atât valorile spirituale naționale, românești, cât și cele universale.

1976–1998 – a evaluat în calitate de autor de scenariu și prezentatoare a ciclului de emisiuni „În lumea artelor” la Televiziunea Națională.

1972–2010 – a semnat multiple materiale, eseuri, reportaje, interviuri prezentate la Radioul Național; Antena C.

1970–1993 – a colaborat peste 20 de ani cu Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice (actualmente Institutul de Instruire Continuă) și cu Societatea Știința.

Participă în calitate de organizator, ghid și interpret la multiple manifestări culturale internaționale:

1997 – Conferința Internațională de la Lublin cu materialul Toleranța într-o țară polietnică);

2007 – Congresul II Internațional al Medicilor Terapeuți cu un discurs Arta fi medicina.

A însoțit expozițiile de artă națională în 1987 la Paris, la Die, în cadrul Zilelor culturii Republicii Moldova, și expoziția de artă modernă la Lyon, conform unui proiect personal elaborat și realizat cu suportul financiar al Asociației Franța-Moldova.

A contribuit la îmbogățirea patrimoniului muzeistic prin achiziționarea din colecții private moscovite a unor lucrări de înaltă valoare artistică, printre care și Albumul Hortensiei Beauharnais (Bonaparte), adevărată relictă de artă clasică franceză. Colaborează la publicațiile: Orizont, Moldova, Columna, Cultura, Făclia, Flux, Tinerimea Moldovei, Literatura și arta, Moldova suverană, Luceafărul, Le francofil etc. Contribuie activ la procesul de educație estetică prin discursuri, prelegeri și discuții pe tema artei, culturii în cele mai diverse localuri și auditorii: Case de Cultură, biblioteci, universități, școli, licee etc, Biblioteca Națională, Biblioteca Onisifor

Ghibu, Biblioteca Academiei de Științe, Biblioteca Adam Mickiewici, Biblioteca Lomonosov, Biblioteca Ștefan cel Mare, Centrul Academic Mihai Eminescu, Liceul Mircea Eliade, Liceul Ioan Cu%a Vodă etc.

Premii. Distincții. Diplome:

1987 - medalia Veteran al Muncii.

1988 – insigna Lucrător Emerit al Culturii din Republica Moldova.

1993 – Diplomă de la TV Moldova.

2009 - Diplomă de la Asociația spaniolă de cultură.

Publicații:

Dicționar școlar moldovenesc-francez / Alcăt: V. Bănar, L. Varzari, Leonora Sâdnic [et. al.]. - Chișinău: Lumina, 1978.-431 p.

Sâdnic, Leonora. Dinastia Grecu din nou împreună / Leonora Sâdnic // Luceafărul. - 2000. - 10 noiemb. - p. 10.

Sâdnic, Leonora. Etre francophone en Moldavie / Leonora Sâdnic // Le francofil. - 2002. - 11 iun. - P. 8. Sâdnic, Leonora. Histoire en images: (reflet du 14 juillet...) / Leonora Sâdnic // Le francofil. - 2000. - Nr. 4. - P. 4.

Sâdnic, Leonora. Înzestrată cu har divin: [pictorița. Eleonora Romanescu] / Leonora Sâdnic // Luceafărul. - 2001. - 4 mai - P. 10.

Sâdnic, Leonora. Muzele nu sunt un lux ci o necesitate / Leonora Sâdnic // Luceafărul. - 2001. - 19 oct. - P. 10.

Sâdnic, Leonora. Natura o permanentă sursă de inspirație pentru artiștii plastici / Leonora Sâdnic // Luceafărul. - 2002. - 8 febr. - P. 9.

Arta franceză: (pictură, grafică) secolele XIX: [Expoziția de artă clasică franceză inaugurată în incinta Muzeului Național de Arte Plastice]: Pliant / alcăt: Leonora Sâdnic. - Chișinău: 2002.-5 p.

Sâdnic, Leonora. Transfer în lumea visului și a meditației: [pictorii Brunhilda Epelbaum-Marcenco și Naum Epelbaum] / Leonora Sâdnic // Moldova suverană. - 2002. - 6 iul. - P. 4.

Sâdnic, Leonora. Poet al armoniilor: [Mihail Petric] / Leonora Sâdnic // Moldova suverană. - 2003. - 12 mart. - P. 4.

Călin Postolachi: catalog: [grafică, pictură, design vestimentar]: in memoriam: [fotografii, reproducții] / trad. în lb. engl: Marina Pruteanu; trad. și red. textului în lb. fr.: Tatiana Babuc, Leonora Sâdnic. — Chișinău: Baștina-RADOG, 2007. - 64 p.: ii.

Sâdnic, Leonora. O stea căzută-n plin zbor: [Călin Postolachi] / Leonora Sâdnic // Călin Postolachi: catalog: [grafică, pictură, design vestimentar]. - Chișinău: Ed. „Baștina-Radog”, 2007.-P. 31-32.

Sâdnic, Leonora. Veronica Postolachi / Leonora Sâdnic // Postolachi Veronica. Mrejele unui dulce calvar. - Chișinău: Pontos, 2007. - P. 167-168.

Sâdnic, Leonora. Magia unei lumi interioare: : [inaugurarea expoziției personale a pictoriței Natalia (Poian) Ciornaia] / Leonora Sâdnic // Limba Română: Rev. de șt. și cultură. -2012.-Nr. 5-6.-P. 155-160.

Sâdnic, Leonora. Timotei Bătrânu / Leonora Sâdnic // Timotei Bătrânu: Pictură: Album. - Chișinău: Litera, [S. a.]. - P. 1.

Sursă:

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2013 [Text tipărit] / Aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; Dir. gen. : Alexe Rău ; col. red. : Petru Soltan [et al.] Biblioteca Națională a Rep. Moldova . — Chișinău : Imprimeria BNRM, 2013. - 328 p. : portr.

Buru, Nicoleta. La Chișinău a fost vernisată o expoziție de artă franceză: [criticul de artă și directorul adjunct al Muzeului Național de Arte Plastice Leonora Sâdnic / Nicoleta Buru // Flux: cotid. naț. - 2002. -16 iul. -P.4.

Dabija, Elena. Veronica Miele - poezie și destin: 155 de ani de la naștere: [raportor Leonora Sâdnic] / Elena Dabija // Ecoul Eminescu. - 2005. - Nr. 5. - P. 4.

Vrabie, Gheorghe. Misiunea criticii de artă: [despre activitatea criticului de artă Leonora Sâdnic] / Gheorghe Vrabie // Lit. și arta. - 2008. - 18 dec - P. 6.

Sărătîlă Vlad

prozator, epigramist, dramaturg.

Născut la **25 septembrie 1954 în satul Slobozia-Vărăncău**, raionul Soroca.

Studii:

1970 - Școala de opt ani din Slobozia-Vărăncău, raionul Soroca.

1972 - Școala medie Stoicani.

1977 - Facultatea de filologie a USM.

Experiența profesională:

1975 - debutează în revista Chipăruș.

1977 - profesor de limba și literatura română apoi reporter, secretar responsabil și redactor-șef al ziarului Căușeni.

Profesor titular de literatura universală la Liceul Teoretic Meșterul Manole din satul Sălcuța, raionul Căușeni și reporter al hebdomadarului independent Făclia.

Membru al Uniunii jurnaliștilor din Republica Moldova, Asociației Epigramiștilor din Republica Moldova, Uniunii Scriitorilor Europeni din Moldova.

Publicații:

Publicații în revistele Chipăruș, Noi, Florile Dalbe, Vocea Poporului, Alunelul, Postscriptum și în colecții din România, Limba Română, Epigrama, Lumea epigramei, Literatura și Arta, Făclia, Ziarul nostru, Revista Basarabiei, Dor de Basarabia etc.

Sărătîlă Vlad. La bazar (Mici poeme cu dileme). - Ch.:Universitas, 1993

Sărătîlă Vlad. Drob — epigrame, gânduri haioase etc... - Ch.: Pontos, 2007.

Saratile, Vlad. Portrete în alb. Spitalul raional Căușeni, o sută de ani în numele sănătății. — Ch.: Ed. Pontos, 2008. — 98 p.

Sărătîlă Vlad. Un veac în numele sănătății. - Ch.:Pontos, 2008.

Sărătîlă Vlad. Briceni: Timpuri și oameni, — Popas în țara bricelor și rozelor de foc. — Ch.: Pontos, 2009 (Volum propus pentru a fi numit Cea mai bună carte publicistică a anului 2009).

Sărătîlă Vlad. În biserici te voi binecuvînta, Doamne. Mărturii ale Dreptei credințe în raionul Căușeni. - Ch.:Universul, 2010.

Sărătîlă Vlad. Boul cu coarne (roman).

2016, februarie la Cluj a apărut romanul lui Vlad Sărătilă Alb inserat.

Sursă:

https://www.ecreator.ro/index.php?option=com_content&view=article&id=3385:poezii-de-vladimir-saratila&catid=8&Itemid=114

Sârbu Andrei

Andrei s-a născut la **1 iulie 1983** (decedat 27 iunie 2013)

A copilărit la Soroca, fiind fiul mijlociu, între un frate mai mare și o soră mai mică, în casa soților Svetlana și Mihai Sârbu. Trei copii ca trei flori venite într-o familie care s-a înfiripat dintr-o dragoste mare încă în anii de studenție la Colegiul de Arte din Soroca.

De la vârsta de șase ani, Andrei a fost absorbit de lumea dansului modern și cel popular.

1990 – Liceul Teoretic „Petru Rareș”.

1996 - prin clasa a șasea a mers la școala de muzică cu prietenul său de joacă, Sergiu, care studia pianul. Profesoara s-a uitat la degetele lui și i-a spus că sunt bune pentru pian. L-a pus să repete după ea câteva note, apoi i-a zis: „Spune-i mâine tăticului tău să vină la școală”. Astfel a fost înscris la școala de muzică. A făcut într-un an clasa I și clasa II, iar în următorul an, alte două clase.

În clasa a IV-a, la Concursul Internațional de Interpretare Vocal-Instrumentală „Victor Paterău” din Drochia, a luat premiul I. A fost prima lui mare victorie urmată în timp de altele câștigate în raion și în republică, dar și la București.

1999 - După absolvirea gimnaziului, a mers la Colegiul de Muzică „Ștefan Neaga” din Chișinău. Pe tot parcursul studiilor, pentru rezultate foarte bune la învățătură, s-a învrednicit de o bursă de merit oferită de Primăria Chișinău.

Ajuns la conservator, se scäldea în paradisul muzicii clasice, care i se deschidea cu noi orizonturi în fiecare zi. Cu cât cunoștea mai mult, cu atât mai bogat se simțea. A susținut concerte la filarmonică, unde a muncit, mergea prin republică cu concerte. A fost și la Soroca cu un concert în care l-a acompaniat pe tenorul Serghei Pilipețchi de la Teatrul de Operă și Balet.

În țara samurailor și a politeței

Dorința de a face masterul în străinătate l-a determinat să-și depună dosarul pentru o bursă în Japonia. A fost selectat împreună cu o colegă de la conservator, au plecat cu vise și speranțe în țara cu o cultură deosebită. Înainte de a face călătoria, au studiat engleza și au făcut un curs de japoneză. Au însușit japoneza la nivel de comunicare doar atunci când a ajuns în mediul lingvistic din această țară fenomenală. Au fost impresionați de cumsecădenia oamenilor, de politețea lor, de frumusețea orașelor.

Andrei a învățat de la japonezi că trebuie să urmărești un scop, să ai ambiție și să-ți duci ideile la bun sfârșit. Fundamental, nu depinzi de nimeni, de un Dumnezeu sau altul, ci de tine însuși. Atâtea lucruri l-au impresionat în Japonia! Pe de o parte, l-a fascinat limba. Pe de alta, a primit cu inima tot ce e frumos în orașele Sapporo, Kyoto, Tokio, Yokohama, pe care le-a vizitat, și-a făcut prieteni.

După Japonia a plecat în Coreea de Sud, la Seul. A văzut o lume total diferită de cea a Japoniei. Apoi a stat un an acasă, a studiat în profunzime japoneza, câteva mii de semne din mulțimea pe care le conține alfabetul japonez, după care a plecat încă pentru un an în țara samurailor. A descoperit lucruri noi, noi prieteni, nu numai japonezi. De dragul lor, a învățat franceza, spaniola, italiana. Astfel a ajuns să vorbească șase limbi străine (engleza, franceza, spaniola, rusa, italiana și japoneza).

S-a întors acasă înainte de marele dezastru. Când furia naturii a lovit în țara plină de demnitate, Andrei, cum era mereu săritor la nevoie, i-a telefonat imediat unui prieten japonez care avea copil mic: „Trimite măcar soția și băiețelul la noi până se vor așeza lucrurile”. Știți ce i-a răspuns: „Cum să lăsăm noi țara în aceste momente grele!?”.

În vara următoare a vizitat Moldova o altă familie de japonezi cu care tinerii moldoveni se împrieteniseră. Andrei și-a instruit părinții cum să se comporte, i-a pus să învețe câteva expresii în japoneză, le-a transcris în română un cântec. Astfel a făcut și Dorina cu părinții săi, fata cu care Andrei a făcut masterul în Țara Soarelui Răsare. La aeroport, moldovenii noștri își așteptau oaspeții îmbrăcați în chimonouri, cu arcușul pe strunele viorii.

În pofida faptului că japonezii consideră totul foarte relativ în viață și că trebuie să fii detașat în general de orice aspect al realității pe cât e posibil, oaspeții nu au putut să nu se bucure când au coborât din avion, le-au dat lacrimile de emoție.

Acasă, la Soroca, au fost întâmpinați cu pâine și sare, cu cuvinte de ospitalitate în japoneză. Andrei și Dorina au cântat la pian și vioară. Apoi, împreună cu părinții, au cântat acel cântec în japoneză. Și din nou, lacrimi în ochii oaspeților. Au râs și au plâns împreună, s-au îmbrățișat cu drag. A fost o întâlnire de neuitat...

Călător în jurul lumii

Îndrăgostit de natură până în măduva oaselor, cu sufletul plin de dorul călătoriilor, Andrei, care simțea că trăiește în natură, după ce s-a întors din Japonia, a primit cu bucurie oferta unei firme italiene de a fi angajat pianist pe o navă de croazieră de mărimea vasului „Costa Concordia”. Împreună cu el, au fost angajate și colegile sale vioriste, Dorina și Irina. Așa a început epopeea lui de călător în jurul lumii, lăsând cântecul să zboare peste mări și oceane, immortalizând în poze și filmulețe locurile pe care le vizita. Filma pe apă, sub apă, pe uscat, visând să adune toate imaginile într-un film documentar despre tot ce i-a îngăduit Dumnezeu să vadă.

Mărturiile celor care l-au cunoscut pe Andrei Sârbu

Andrei a colindat toată Europa, Asia, America, Africa. Plin de impresii, cu fotografii și imagini video, se întorcea acasă și nu se mai sătura să le povestească părinților despre cele văzute. Povestea atât de viu, încât frumusețea locurilor vizitate de el cobora în casa familiei sale.

Din amintirile mamei

„În ultima lui vacanță l-am întrebat: „Andrei, acuși împlinești 30 de ani. De ce nu te căsătorești?” Mi-a răspuns: „Mamă, vreau să mai văd lumea. E atât de frumoasă!”. Era o pasiune a lui – să vadă, să cunoască oameni și locuri noi. Nu-i cădeau din mâini camera și aparatul de fotografiat. A vizitat foarte multe țări. Unii trăiesc câte o sută de ani și nu vad atâtea cât a văzut el în cei 30 de ani. Primea cu inima tot

ce e frumos și printre frumuseți a și murit... Nu era atras de bani. Punea alte valori în față. Avea un salariu 1000 de euro. Îi cheltuia pe cărți, camere de luat vederi, aparate de fotografiat, pe îmbrăcăminte, încălțăminte, vestimentație pentru concert. Îi plăcea să se îmbrace frumos și cu gust. Ținea foarte mult la părinți, la frați, la nepoțica de la frate... Când venea acasă, era încărcat cu cadouri pentru toți.”

Din amintirile tatălui

„Se pregătea foarte serios de concerte. În vacanțe, reinnoia programul. Lucra zi și noapte. Parcă îl văd și acum în ultima lui vacanță, pregătind un nou program. Mă duceam și stăteam câte puțin lângă el. „De ce atâta muncă, dacă ai un program deja încheiat?”, îl întrebam. Îmi răspundea: „Nu vreau să-i plictisesc pe cei 900 de angajați de pe vas cu același program. Turiștii se schimbă, iar angajații rămân aceiași”. Ieșeam afară ca să nu-l stingheresc. De la geamul deschis, o muzică dulce și lină umplea curtea. Cânta cu inima...”

Se împrietenea foarte repede, avea prieteni pe vas și în țările în care călătorea. În ultima lui vacanță, a plecat la fratele său la Moscova. A ajuns în zilele în care se desfășura concursul „Ceaikovski”, unul dintre cele mai prestigioase concursuri din lume. S-a împrietenit repede cu o doamnă care i-a oferit un bilet. A urmărit cu sufletul la gură prima parte a concursului. La Sankt Petersburg, unde se desfășura partea a doua a festivalului, s-a împrietenit cu un italian pasionat de pian. Comunica pe internet. Noul său prieten, Francisco, i-a scris: „Când vei încheia contractul pe croazieră, te aștept la Venetia”. N-a mai ajuns să vadă Venetia... Pe 1 iulie, italianul l-a sunat să-l felicite cu prilejul zilei de naștere. Telefonul tăcea... De pe Facebook a aflat despre nenorocire. Nu-i venea să creadă. A venit la mormântul lui Andrei. A plâns ca un frate...”. După aceasta revenind în Venetia Francesco a inițiat în Italia „Concursul Pianștilor” – câștigătorii I loc fiind premiați cu o bursă în numele lui Andrei Sârbu.

Svetlana Bivol, directorul general al Filarmonicii Naționale:

„Andrei a rămas pentru mine un copil minunat care călătorește în continuare prin lume. Admiră locurile de pe mapamond și își lasă o părticică din sufletul său curat pe unde trece. Fire sensibilă, cu o educație aleasă, studii profunde și cu gust rafinat în toate: muzică, comunicare, prietenie, apreciere, dăruire.

Toate aceste calități și sensibilitatea caracteristică doar lui îl ajutau să-și exprime emoțiile într-o manieră aparte în toate aparițiile sale scenice. Vorbim despre participări scurte la concerte, de recitaluri superbe de pian, de concerte cu soliști instrumentiști și vocali, dar și despre prezențele sale de neuitat în concertele cu orchestra simfonică”.

Tatiana Țâra, profesoară de pian la Colegiul „Ștefan Neaga”:

„Mi s-a lipit de inimă de cum l-am cunoscut. Un copil minunat, o raritate, foarte educat. Venise la admitere cu o listă mare de lucrări pe care le-a interpretat atât de reușit cum nu mai auzisem de vreo 15 ani în colegiul nostru. (Făcuse pianul la Soroca, la Tatiana Kurocikina.) Era talentat, dar și muncea foarte mult. N-am mai avut, timp de 39 ani de muncă, un asemenea copil talentat. M-am simțit întotdeauna mândră de el la concursuri, atât în țară, cât și în străinătate, căci se plasa întotdeauna pe primele două locuri. Era mereu plin de viață, atent cu cei din jur. Nu-mi vine să cred

că nu mai este, că n-o să mai vină pe la mine cu mici atenții la întoarcere dintr-o țară sau alta. Prea devreme l-a luat Dumnezeu să le cânte de iubire îngerilor. Ciudat și inexplicabil...”

Zdrobirea

Andrei fusese de multe ori în Norvegia, care mai e numită și Țara Cascadelor. Mai trecuse pe drumul acela. Admira din depărtare cascadele. O cădere spectaculoasă de apă îl ademenea ori de câte ori trecea prin preajmă. În ziua aceea, când vasul s-a oprit pentru două ore nu departe de acel loc, Andrei și-a îndemnat colegele să meargă să surprindă curgerea spectaculoasă a apei.

„Dar poate nu ne ducem. S-ar putea să nu reușim”, a spus una dintre ele. Dar Andrei era foarte hotărât: „Mergem, filmez câteva minute și ne întoarcem”. Peste trei zile trebuia să fie ziua lui de naștere. În timp ce se apropiau de locul ce îl ademenea de atâta vreme, fetele l-au întrebat: „În ce țară vom sărbători ziua ta?” „Vor-bim pe urmă”, le-a zis și s-a întors să filmeze.

Voia să surprindă frumosul de aproape. Fetele se uitau în altă direcție, stăteau cu spatele la el. Când s-au întors, nu l-au văzut. „Andrei! Andrei!” Andrei însă nu răspundea. S-au uitat în jos, zăcea cu capul pe pietre și cu mâinile întinse ca niște aripi... Peste zece minute medicii au constatat decesul. Se lovise mortal la tâmpla dreaptă...

O lume aleasă de profesori și colegi de la Colegiul de muzică „Ștefan Neaga” și de la Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice, prieteni, rude, cunoscuți, vecini – toți uniți în durere – au venit să-l petreacă în ultima călătorie.

O durere sfâșietoare a cuprins mulțimea când au văzut cum plângea cu lacrimi câinele, când sicriul de culoare albă a fost scos din casă. Andrei avea o relație specială cu patru pedul. Ori de câte ori se întorcea din lungile sale călătorii, mai întâi mergea și se saluta cu el, apoi intra în casă. Bietul animal presimțise primejdia cu o săptămână înainte de tragicul sfârșit, gema și nu se atingea de mâncare. A plâns și nu s-a atins de mâncare trei săptămâni după moartea lui. De-ar fi știut și Andrei ce îl aștepta...

P.S. Am scris aceste rânduri în dorința de a-l omagia pe Andrei așa cum se cuvine. Dar să știți că n-am putut cuprinde necuprinsul. Multe rămân de spus despre acest tânăr ales de Dumnezeu, care a făcut cinste Sorociei și Republicii Moldova.

Pe unde a trecut a zidit armonie, a legat prietenii, a generat optimism și a cântat atât de profund iubirea. Un gând frumos la jumătate de an după plecarea lui din această lume transmit părinților pe care îi rog să nu mai plângă, ci să fie mândri și să se bucure că au crescut un fiu care, la 30 de ani, ne-a lăsat cea mai frumoasă lecție de iubire. Andrei rămâne viu în amintirea tuturor celor care l-au cunoscut. Nina Ne-gru

Sursă:

<http://www.jc.md/cine-a-fost-tanarul-care-a-decedat-in-norvegia-pe-27-iunie-curent/>

<http://www.jc.md/omagiu-lui-andrei-tanarul-care-a-decedat-in-norvegia-pe-27-iunie-curent-ii/>

Savca Victor

pictor, artist decorator

Născut la **Dubna în 1943**, decedat în 2004.

Suștinut de părinți și de sora Veronica, artistă a poporului din RM

Studii:

1958-1963 - Școala Republicană de Arte Plastice Chișinău. Profesori Ada Zevin, Anatol Grigoraș, Vlad Novicov

1969-1974 - Academia de Arte din or. Livov, Ucraina cat. Sticlă artistică. Profesori I. Selschii, B. Smirnov, I. Iacunen

Experiența profesională:

1963-1966 - Școala medie Seliște Nisporeni. Profesor de artă plastică

1966-1969 - Școala medie Nr. 1 din Nisporeni. Profesor de artă plastică

1974-1976 - Fabrica de sticlă din Chișinău. Pictor – sticlă artistică

1976-1980 - Șef de secție. Fondul de expoziții de UAP din Moldova

1980 - Membru titular al UAP din Moldova

S-a manifestat și în domeniul artei monumentale, executând picturi murale, mozaicuri și vitralii. O bună parte din ele se găsesc în Colecția Muzeului Național de Arte din Moldova, cât și în colecții particulare din Canada, SUA, Rusia, Ucraina, Grecia, Germania. Pe parcursul vieții a participat la numeroase expoziții atât în țară, cât și departe de hotarele ei.

Premii. Distincții. Diplome:

1985 de Diplomă de Mențiune EREN – Moldova

1998 Premiul UAP – 1998 Arte Decorative.

Expoziții

1971 Expoziția tinerilor pictori, Livov

1972 Expoziția de Grafică, Livov

1976 Arta decorativă a Moldovei la Moscova

1977 Expoziție jubiliară, Chișinău

1977-78 Expoziție jubiliară, Moscova

1978 Peisaj și ceramică

1980-97 Expoziția de toamnă, Chișinău

1998 Expoziția Arta decorativă „Limba noastră...”

1999 Saloanele de toamnă

2000 Saloanele de toamnă

2001 Expoziția „Limba noastră...”

2001 Saloanele Moldovei

2002 Saloanele de toamnă. Expoziția „Limba noastră...”

2003 Saloanele de primăvară

Expoziții personale

1980 Chișinău „Toamna de aur. Expoziție Sticlă artistică în aer liber.

1985 Tighina Galeria de arte M. Grati V. Savc. Sticlă artistică

1996 Chișinău Casa prieteniei popoarelor. Expo „Sticlă”

1997 Chișinău Sala cu orgă „Sticla artistică”

Expoziții industriale și internaționale

EREN – Moldova
EREN – Moscova
Saloniki – Grecia
Viena – Austria
Plovdiv – Bulgaria
Ulan-Bator – Mongolia

Tabere de creație

1976 Livov, Ucraina
1980 Rostov pe Don, Fondul plastic Rusia
1982 Seney, Rusia
1987 Livov, Ucraina

Achiziționări

Muzeul de Arte Plastice
Ministerul Culturii din Moldova

Colecții private

Toronto, Leon Regei, Otava, Wasington, Nev York, Plovdiv, Ulan-Bator.

Sursă:

Cobanu, Dumitru. Luminile magice ale sticlei : [despre Victor Savca, mesager al artei decorative aplicate în domeniul sticlei artistice] / Dumitru Ciobanu // Nistru. – 1979. – Nr 12. – P. 148-152.

Sochircă, Valentina. Victor Savca – pictor, artist-decorator : [In Memoriam (1943-2004)] / Valentina Sochircă // Făclia . - 2009. - 14 noiem. - P. 11

Scalnii Vitalie

conferențiar universitar

S-a născut la **5 martie 1939 în satul Cosăuți**, județul Soroca.

Studii:

1956 - Școala Medie nr. 1 din or. Soroca.
1961 – Facultatea Automobile a Institutului de Automobile și Drumuri din Kiev, specialitatea „Exploatarea transportului auto”.
1966-1969 - doctoratul la Institutul de Automobile și Drumuri din Moscova
1971 - teza de doctor în științe tehnice
1974 - titlul de conferențiar universitar.

Experiența profesională:

A activat o perioadă în calitate de mecanic superior, inginer-șef, șef-coloană.
1964 - începe activitatea didactică în calitate de profesor la Colegiul de Automobile și Drumuri din Chișinău.
1972-1975 - prodecan al Facultății de Mecanică
1975-1985 – părinte-fondator și conducător Catedrei Transportul Auto.
1977-1980 – decan al Facultății Mecanică a UTM.
1988-1993 – decan al Facultății de Formare a contingentului de studenți, UTM.
1993-1998 - conducătorul Catedrei Transportul Auto.

1996-1998 - prorector responsabil pentru munca metodică și educațională.
1998-2001 - președintele Comisiei de Evaluare și Atestare a școlilor superioare.
1998-2000 - prorector al UTM pentru activitatea didactico-metodică și educație.
2000-2003 - printr-o hotărâre de Guvern, este numit președinte al Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare a instituțiilor de învățământ.
2003-2005 - director al Centrului moldo-britanic de reconversiune profesională a militarilor.
2005 - conduce Centrul specializat de formare continuă a cadrelor din ramura transport.

Publicații științifice - peste 50, brevete – 6.

Stagieri: Moscova, Olanda, România (Iași, Constanța, Brașov).

Titularul disciplinelor “Reparația automobilelor”, “Construcția și exploatarea utilajului tehnologic” la Catedra TA.

Premii. Distincții. Diplome:

Cavaler al ordinului “Gloria muncii”.

„Ordinul Republicii” - pentru merite deosebite, pe parcursul unei jumătăți de secol, la pregătirea cadrelor ingineresti din domeniul transporturi, în calitate de cadru didactic, șef catedră, prodecan, decan și prorector, în ședința sa din 26.02.2019 proces-verbal nr.7), Senatul UTM a propus candidatura d-sale pentru decorare.

Sursă:

<https://utm.md/blog/2019/03/05/la-multi-ani-pentru-octogenarul-vitalie-scalnai/>

<https://utm.md/blog/2015/05/25/departamentul-transporturi-40-de-ani-de-la-fondare/>

<https://utm.md/subdiviziuni-universitare/facultati/facultatea-inginerie-mecanica-industriala-si-transporturi/departament-transporturi/>

Sciuca Vladimir

Proprietar agricultor,

Născut la **14 iunie 1888, în Bădiceni.**

Diplomat al Academiei de Agricultură din Moscova.

Președinte al Camerei Agricole din Soroca.

Fost delegat de Ministerul de Agricultură din Petersburg să se specializeze în cultura și selecția porumbului la Dacoda (America de Nord). A rămas atașat pe lângă Ministerul de Agricultură din Petersburg.

În timpul războiului, a fost atașat pe lângă Statul Major de la Odesa.

Sursă:

Figuri contemporane din Basarabia. – Ch.: Editura „ARPID”, 1939

Scurtu Boris

doctor în științe medicale, conferențiar universitar, directorul clinicii Neurologie, Neurochirurgie și Genetică Medicală

Născut la **22 octombrie 1941 în satul Șolcani, raionul Soroca.**

1944 - tatăl său a fost luat la bătaie. A luptat într-o unitate din cadrul Frontului II Ucrainean și a căzut pe câmpul de onoare la 4 martie 1945 în Cehoslovacia. Bunelul său de pe mamă, Tihon Stavița, a fost primarul comunei Bădiceni, care încorporează și satul Șolcani. Prin eforturile sale, în 1943, a fost înființată comuna Șolcani. Cu o zi sau două înainte de revenirea puterii sovietice, știind cum se comportă aceasta cu foștii funcționari, s-au refugiat, împreună cu învățătorul Drăgălina, în România.

La 4 mai 1945, Lidia Scurtu, mama lui Boris, a primit înștiințarea despre decesul soțului său. Peste un an ea s-a căsătorit cu consăteanul Grigore Istrati, revenit din bătaii cumplite.

1947, în familia lor s-a născut fiica Larisa. Părinții i-au învăluit în egală măsură cu căldura și bunătatea lor.

Studii:

1948-1955 - Școala de 7 ani din Șolcani,

1955-1957 - Școala Medie nr. 1 din Soroca.

1957-1963 – Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „N. Testemițanu” din Republica Moldova, a practicat sportul, proba de lupte greco-romane

1970-1973 - doctor în științe medicale la Institutul de Medicină Experimentală din Leningrad (actualmente Sankt-Petersburg) al Academiei de Științe Medicale a URSS. Trei ani petrecuți în acest oraș de talie europeană i-au ajutat nu numai să se formeze ca un specialist de cea mai înaltă calificare, ci și să-și lărgescă esențial orizontul cultural. Teza de doctor: "Rolul factorilor genetici în apariția atacurilor cerebro-vasculare hemoragice"

1974 - a revenit la Chișinău, în calitate de asistent la Institutul de Stat de Medicină, unde, și-a susținut teza și i s-a conferit gradul științific de doctor în medicină.

Experiența profesională:

1963 - profesor la școala de medicină Soroca și medic neurolog la spitalul raional. A predat, mai întâi, obiectul Anatomia și Fiziologia omului, apoi Neurologia. Ultimul avea să-i devină preocuparea sa profesională pe tot parcursul vieții.

Director al clinicii de neurologie, neuroreabilitare și neuroreanimare a USMF „N. Testemițanu”, situată la Spitalul clinic orașenesc „Sf. Treime” din Chișinău.

Medic neuropatolog categoria superioară Centrul Medical „CALMED”

Conferențiar la Catedra de Neurologie a FPM a USMF "N. Testemițanu"

Cursuri de perfecționare: "Neurogenetica", "Neurofarmacologie" la FPM a USMF "N. Testemițanu"

Stagii de schimb de experiență la universitățile din Chicago și Boston, SUA
Specializat în diagnosticul și tratamentul patologiei sistemului nervos, neurogenetica, patologia vasculară a creierului

Autor a 7 propuneri de rationalizare

Autor a 60 publicații științifice

Participant al multiplelor conferințe științifice, congrese și simpozioane

Publicații:

Lupan, Dumitru; Scurtu, Boris. Afecțiunile nervului optic. Neurooftalmologie [Text tipărit] / Dumitru Lupan, Boris Scurtu. — Chișinău : Firma editorial-poligrafică "Tipografia Centrală", 2007. - 142 p.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară (sec. XV – încep. sec. XXI)/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, Î.S.F.E.-P. „Tipografia Centrală”. – 644 pag.

Trofăilă, Vasile. Comuna Șolcani: File din istorie/Vasile Trofăilă. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2015, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 240 pag.

<https://neurologie2.usmf.md/ro/despre-45/istoricul-catedrei>

<https://neurologie2.usmf.md/ro/despre/personal/scurtu-boris>

Secară Corneliu

doctor în științe medicale, neurochirurg.

Născut în **1943 satul Niorcani, raionul Soroca.**

Studii:

Școala de Medicină din Soroca

Institutul de Medicină din Chișinău

Doctorantura la Academia de perfecționare a medicilor din Sankt Petersburg.

1980 - teza de doctor în medicină cu tema „Clinica, diagnostică și tratamentul epilepsiei temporale prin metoda steriotoxică”.

Experiența profesională:

Deschide secția Chirurgia epilepsiei prin metoda steriotoxică la Spitalul Clinic Republican de Psihiatrie.

Mai bine de 20 de ani poartă titlul de medic de categorie superioară.

1988 - șef de secție și consultant științific la Institutul de Cercetări Științifice în domeniul Ocrotirii Sănătății mamei și copilului.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară (sec. XV – încep. sec. XXI)/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, Î.S.F.E.-P. „Tipografia Centrală”. – 644 pag.

Secară Nicolae

profesor în domeniul viei și vinificației, membru în Sfatul Țării.

S-a născut la **9 mai 1894 (sau 1893), în satul Rughi, județul Soroca.** A decedat la 24 februarie 1942 Penza (după alte date 1969).

Licențiat al Facultății de Agronomie a Universității din Iași.

Profesor la Facultatea de Agronomie din Chișinău. A fost printre fondatorii învățământului superior din Basarabia, ajutând să transfere Facultatea de Agronomie din Iași în Chișinău.

Paralel cu munca pedagogică a efectuat și o intensă activitate ca inspector-agronom la Directoratul Agriculturii și Domeniilor Basarabiei. Organiza, expoziții agricole, promovând experiența frunțașilor. A exercitat și funcția de administrator al gospodăriilor armenesti.

Ca politician a organizat comitetele moldovenești militare dislocate în Odessa și pe Frontul Românesc.

A fost ales deputat în Duma Rusă.

Membru al Partidului Socialist - Revoluționar Naționalist.

Membru al Sfatului Țării, Blocul Moldovenesc.

Carierea politică și-o începe la Odessa, unde la 18 aprilie 1917, fiind înrolat în armată, ia cuvântul la un miting. I se încredințează misiunea de a se încadra în Comitetul din Chișinău, alături de separatiști, pentru a contrabalansa tendințele antiseparatiste ale fracțiunii țărănești. La 20 octombrie 1917, la Congresul ostășesc este printre cei 44 de deputați aleși pentru Sfatul Țării. Împreună cu Păscăluță, Osoian și marinarul Gafencu a reprezentat Comitetul din Odessa. Fiind deputat în Sfatul Țării (21 martie 1917 – 27 martie 1918), a votat pentru unirea Basarabiei cu România.

La 13 decembrie 1917, este ales în funcția de subsecretar de Stat la Ministerul de Război și de Externe al Republicii Democratice Moldovenești, însă a fost destituit din funcție peste o lună de zile, motivul fiind acțiunile lui ferme și independente: a expedit o telegramă urgentă, cerând ajutorul detașamentelor ardelenesti formate și staționate la Kiev.

Din 1940, odată cu venirea sovieticilor și până la sfârșitul vieții sale s-a aflat în închisoarea „I. V. Stalin” din Tomsk. Inițial a fost condamnat la moarte, apoi pedepsit pe viață cu exilul în Siberia. S-a stins din viață tot acolo, în închisoarea din Tomsk, în 1942 (ori în 1969), fiind bolnav de tifos exantematic.

Premii. Distincții. Diplome:

„Coroana României” în gradele de ofițer și cavalier,

„Steaua României” în gradele de cavalier și ofițer,

Medalia „Regele Ferdinand I”, de care s-au învrednicit acei care au votat Unirea Basarabiei la 27 martie 1918.

Sursă:

Lăcătuș, Daniel. Fețele durerii - Apel la memorie / Daniel Lăcătuș. - Iași : StudIS, 2018- 4 vol. Vol. 1 : Personalități decedate în închisorile comuniste. – 90 p.

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia; Pușcașu, Madlena. Calendar național 2012 / Aut.: Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; Dir. gen.: Alexe Rău; col. de red.: Petru Soltan [et al.] Biblioteca Națională a Rep. Moldova. — Chișinău: Imprimeria BNRM, 2011. - 304 p. : fot.

https://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Sacar%C4%83

Secară Vasile

învățător. Militant pentru renașterea națională a basarabenilor.

S-a născut la **6 aprilie 1881, în satul Rughi, județul Soroca**, în familia lui Grigore I. Secară. Se stinge din viață la 7 octombrie 1938, la Soroca.

Studii:

Școala Primară din Arionești

1896 - Școala Medie din Soroca.

1898 - Școala Normală din Bairamea, jud. Cetatea Albă,

1899-1902 - Institutul Pedagogic din Tiflis (Gruzia), după absolvirea căruia obține diploma de învățător.

Experiența profesională:

1902-1904 - învățător în orașelul Sulovera, gubernia Tiflis.

1908-1909-1910-1911 - reîntors în Basarabia, obține un post de învățător la Arionești

1909-1910 - Gimnaziu particular al lui Taras Șic din Soroca

1911-1921 - Școala din Băxani, terminându-și cariera pedagogică ca institutor la școala mixtă din Soroca.

1904 - se include în activitatea politică națională. A întreținut legături cu basarabienii aflați la Iași: Pan Halippa, Dimitrie Bogos, Axentie Frunză și Constantin Stere. Animator de seamă al înfăptuirilor din anii 1917 și 1918.

1917 - președintele primului congres al învățătorilor din județul Soroca, la care pune problema învățământului național din Basarabia și este ales în comitetul revoluționar județean

1917-1918 - comisar al județului Soroca. A organizat, la Soroca, adunarea pentru proclamarea Unirii cu România, la 13 martie 1918.

1918 - primul prefect al județului.

1918-1919 - subprefect al plasei Bădiceni, deținând această funcție până la 5 iunie 1919, când, prin Decret Regal, a fost numit președinte al Zemstvei.

1918 - deputat al Partidului Țărănesc Basarabean în primul Parlament al României Mari, reales și în anii 1919-1921.

1923-1924 - prin Decret Regal, este numit pentru a doua oară prefect al județului Soroca.

1924 - cariera de administrator o încheie ca președinte al Comisiei Interimare a Zemstvei.

A participat la Congresul Învățătorilor din Basarabia (aprilie, mai 1917), fiind ales și vicepreședinte, fondând în cadrul Congresului fracțiunea Blocul Moldovenesc.

A fondat prima Asociație (Obște) a Învățătorilor din Basarabia, propunând și un program maximal pentru naționalizarea învățământului.

A fost unul din organizatorii de seamă a Congresului Învățătorilor din 25-28 mai 1917 și a făcut parte din subcomisia pentru organizarea cursurilor și pregătirea învățătorilor moldoveni.

A participat la Congresul tuturor Moldovenilor din Rusia de la 20 octombrie 1917, ca reprezentant al învățătorilor, unde, de asemenea, a susținut cauza românească.

Ca urmare a revendicărilor primului Congres al Învățătorilor (25 mai 1917) și ale Obștii, Zemstva gubernială a hotărât organizarea cursurilor pentru învățători la Chișinău, Soroca, Bălți și într-un centru din sudul Basarabiei.

Este inițiatorul apariției, la 10 mai 1917, a revistei de specialitate „Școala moldovenească”, fiind și redactorul primului număr. (Începând cu Nr. 2, revista s-a tipărit cu litere latine, avându-l ca redactor principal pe Onisifor Ghibu. Au apărut 8 numere și este prima revistă a Societății Culturale a Românilor din Basarabia). De asemenea, este inițiatorul fondării, la 10 mai 1918, a ziarului „Deșteptarea”, apariția fiind semnalată în ziarul „Neamul românesc” al lui N. Iorga.

Premii. Distincții. Diplome:

1930 - Ordinul „Coroana României” în grad de cavaler

1932 - Medalia „Ferdinand I” cu spade și panglică.

Sursă:

Ghedrovici, Vera; Soltan, Petru. Calendar Național 2006 [Carte tipărită] / Aut. : Vera Ghedrovici, Maria Șveț, Valeria Matvei, ... ; col. de red. : Petru Soltan, Andrei Eșanu, Aurel Marinciuc, .. — Chișinău : Biblioteca Națională, 2006. - 424 p. : il., fotogr.

Secară Valentin

metodist și inspector la Ministerul Învățământului

Născut în 1946 (1992) satul Niorcani, raionul Soroca.

Studii:

Școala Pedagogică din Soroca

Facultatea de Geografie a Institutului Pedagogic din Tiraspol.

1991 - admiterea la doctorantura Academiei de Științe Pedagogice din Moscova

Experiența profesională:

A activat ca profesor de geografie

Șef de studii la Băcioi (Ialoveni)

Metodist și inspector la Ministerul Învățământului

Moartea subită în 1992 i-a stopat calea vieții.

A lăsat ca moștenire primele programe la Geografia Moldovei pentru școlile medii, 2 manuale: „Științele naturii în cl.IV-a” și „Geografia Moldovei, cl. VIII-a”.

Premii. Distincții. Diplome:

„Eminent al învățământului public”, insigna de onoare din Republica Moldova.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară (sec. XV – încep. sec. XXI)/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, Î.S.F.E.-P. „Tipografia Centrală”. – 644 pag.

Slonovschi Anatol

regizor de teatru și cinema

Născut în s. Visoca, r-l Soroca

Sursă:

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/128_136_Politici%20culturale%20si%20angajarea%20absolventilor%20%28Studiu%20cu%20referire%20la%20absolventii%20Catedrei%20Regie%20a%20AMTAP%29.pdf

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară (sec. XV – încep. sec. XXI)/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, Î.S.F.E.-P. „Tipografia Centrală”. – 644 pag.

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . – Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

Slutu Lilia

medic

Născută la **2 iulie 1967 în satul Țepilova**, raionul Soroca.

Aici și-a petrecut copilăria și adolescența, frecventând inițial grădinița de copii.

Studii:

1982 - Școala de opt ani din localitate, absolvând cu note excelente această instituție

1982-1985 - Școala de Bază de Medicină din orașul Chișinău, deoarece nutrea o predilecție deosebită pentru cel mai uman domeniu. La absolvirea acestui colegiu i se conferă calificarea „soră medicală profil pediatrie”

1985-1990 - soră medicală în secția endocrinologie a Spitalului Republican de Copii din capitală.

1990 - în aspirația de a-și aprofunda cunoștințele și abilitățile în domeniul profesat, ea susține cu succes examenele de admitere la Institutul de Medicină din orașul Chișinău (actualmente Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu”), facultatea Medicină generală. Pe parcursul anilor de studii a manifestat perseverență, sete de noi cunoștințe, fiind o studentă cu spirit activ în aspect socio-cultural.

La absolvirea facultății, a decis să-și continue studiile postuniversitare prin rezidențiat (timp de trei ani la specialitatea medicină internă, obținând media 9,2).

2000 - și-a reluat activitatea profesională ca medic de urgență la subsecția Botanică din capitală a serviciului 903.

De e vreme rea sau bună, ea acordă primul ajutor medical tuturor solicitanților, ajunși la anaghie în probleme de sănătate. Prin devotament profesional și asiduitate a obținut categoria superioară „medic de urgență”.

În prezent activează și în calitate de medic internist la un spital din municipiul Chișinău.

În timpul liber studiază literatură de specialitate și se delectează cu cea artistică, preferențial cea istorică și română. Preferă să croșeteze, să pregătească bucate.

Protagonista acestui mini-crochiu nu pierde legătura cu satul în care a copilărit și unde a învățat. Rudele: mama Ana, tanti Ira, verișoara Ala Bujor, nepoții o așteaptă cu drag și respect să le treacă pragul. Medicul Nina Slutu nu pregetă să le acorde asistență medicală și sfaturi utile rudelor și tuturor solicitanților.

Sursă:

Țepilova – file de istorie: Culegere de date istorice, biografii și amintiri din satul Țepilova, comuna Ocolina, raionul Soroca/Coord. De proiect Vladimir Ceban; red. Lrisa Erșov; proces. Comupt. Sergiu Ceban. – Țepilova, 2017. – 142 p.

Slutu-Grama Claudia

autoare, coautoare

16 septembrie 1943, în Țepilova s-a născut Claudia Slutu.

Studii:

Școala primară din satul natal și școala medie din Ocolina, r-nul Soroca.

1970 - absolvește Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Filologie, cu specializare în biblioteconomie și bibliografie.

Experiența profesională:

După absolvire lucrează profesoară la Școala Pedagogică din Lipcani, Briceni.

1971 - activează în Biblioteca Științifică Centrală AȘM, mai întâi în calitate de bibliograf superior, bibliotecar principal

1979 - deține funcția de șef al sectorului Carte rară și veche al BȘC a AȘM.

Dragostea pentru poezie a răsarit în sufletul Claudiei Slutu-Grama încă în anii de școală, apoi în anii de studenție și în primii ani de muncă, pe când publică deja în „Tinerimea Moldovei” și în alte publicații chișinăuene.

Este mama scriitoarei Steliana Grama decedată prematur (1978 – 2006). În ultimul timp doamna Claudia se ocupă de adunarea și îngrijirea edițiilor fiicei sale.

C. Slutu-Grama este sau redactor a 10 cărți, autoare a peste 100 de articole și studii; a prezentat la diferite manifestări științifice circa 50 de comunicări.

Scrie articole, studii, emisiuni la radio sau televiziune, elaborează bibliografii, compune poezii etc.

Participă la diverse conferințe și seminare în centre biblioteconomice din Leningrad, Lvov, București, Iași etc. Colaborează la ziare și reviste naționale, publicând zeci de articole cu aspect publicistic și de popularizare a științei, precum și poezii.

A publicat la Moscova un studiu de valoare în culegerea „Роль и место каталогов и карточек в библиотечно-библиографической работе библиотек Академии Нар СССР и академии наук союзных республик”.

1980-2000 - pregătește pentru tipar, împreună cu colegele sale de la Biblioteca Națională N. Matei și V. Farmagiu, „Cartea Moldovei”, o lucrare fundamentală în 2 vol. Continuă cercetările în direcțiile: științifică, bibliografică și publicistică. A avut drept sursă pentru un ciclu întreg de articole „Cartea românească de învățătură” a lui Varlaam: „Monument păstrat prin veacuri (1983), „Comoara de la temelie” (1983), „Cartea românească de învățătură” (1993), „Biblioteca academicianului Ștefan Ciobanu” (1995) etc. A publicat diverse materiale din viața culturală a republicii în paginile periodicelor chișinăuene: „Literatura și arta”, „Tinerimea Moldovei”, „Învățământul public”, „Viața satului”. „Vocea poporului”, „Magazin bibliologic” etc.

2002 - editează un volum de studii istorice-literare „Prin Galaxia Byblos”, o carte

ce include studii consacrate personalităților literare din trecut: Cantemir, Kogălniceanu, Gh. Păun, Sergiu Cujbă, Aron Pumnul.

A susținut teza de doctor în filologie la tema „Sergiu Cujbă: Activitatea literară și publicistică” (2003), avându-l în calitate de conducător științific pe Sava Pânzaru.

2006 - tipărește monografia „Un nume la templul adevărului: Sergiu Victor Cujbă”. Autoare, coautoare și îngrijitoare a opt cărți de prestigiu, autoare a peste 100 de studii, articole, recenzii. A participat cu comunicări la circa 50 de conferințe și simpozioane științifice, naționale și internaționale.

Este șefă de secție la Asociația Bibliotecarilor din Republica Moldova, membru al comitetului organizatoric în Programul „Memoria Moldovei”.

Premii. Distincții. Diplome:

1991 - Premiul Prezidiului AȘM pentru studiul științific „Cartea Moldovei”

1992 - Premiul I în cadrul Concursului bibliotecilor academice „Cea mai bună carte bibliografică”

1995 - Premiul I pentru știință la Festivalul Național „Costache Conachi”, de la Tecuci, România

1995 - Premiul trei la Concursul republican pentru poemul „Bibliotecarul: Portret de grup”, fiind cea mai reușită lucrare bibliologică (calificat de autoare ca „un imn, sau o odă, sau un cântec”)

1996 - titlul onorific de Om Emerit al Republicii Moldova.

1997 - Diploma de Recunoștință a Prezidiului AȘM

2002 - Diploma Ministerului Culturii al R. Moldova ș.a.

2007-2008 - Laureată a revistei „Glasul Națiunii”.

Membră al Uniunii Scriitorilor din RM.

Publicații:

Slutu-Grama, Claudia. Prin Galaxia Biblos. – Ch., 2002.

Slutu-Grama, Claudia. Un nume la templul adevărului: scriitorul Sergiu Victor Cujbă: studiu monografic. – Ch., 2002.

Slutu-Grama, Claudia. Proza lui Sergiu Victor Cujba. In: Metaliteratură. 2004, nr. 9, pp. 129-141.

Страницы истории государства и права Молдовы: Сборник статей/ соautor Клаудия Слуту-Грама. - Ch.: Понтос, 2005.

Slutu-Grama, Claudia. Cometele din sânge: Versuri / Claudia Slutu-Grama. - Chișinău: Pheonrx, 2007. -124 p.

Slutu-Grama, Claudia. Cometele din sânge: versuri. – Ch., 2007.

Slutu-Grama, Claudia. Studiul lui Dimitrie Cantemir despre religia mahomedană //BiblioScientia. 2009, nr. 1-2, pp. 6-10.

Slutu-Grama, Claudia. 101 poeme / Claudia Slutu-Grama. — București: Bio-dova,2011.-94p.

Slutu-Grama, Claudia. Steliana Grama: Toamna cu doi vulturi în zbor / Claudia Slutu-Grama // BiblioPolis. - 2013. - Nr. 3. - P. 207-208.

Slutu-Grama, Claudia. „Zâmbetul Steliane era un act de curaj și de mulțumire Celui de Sus că a adus-o pe Terra”: Interviu Claudia Slutu-Grama mama lui Steliana Grama // Jurnal de Chișinău. – 2013. - 11 octombrie. - P. 12

Slutu-Grama, Claudia. Un nume la templul adevărului: scriitorul Sergiu Victor Cujbă (1875-1937): Studiu monografic / Claudia Slutu-Grama. - Iași: Tipo Moldova, 2013. - 200 p.

Slutu-Grama, Claudia. Intelectulul tribun al mișcării de eliberare națională: [despre Sandu Aristin-Cupcea] / Claudia Slutu-Grama, Dumitru C. Grama // Lit. și arta. - 2015. - 24 dec. - P. 6.

Sursă:

Calendar Național 2007. — Chișinău: BNRM, 2007. - P. 284-287.

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2017 [Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; col. de red. : Petru Soltan [et al.] ; Biblioteca Națională a Republicii Moldova . — Chișinău: BNRM, 2017. - 402 p. : portr.

Femei din Moldova: Enciclopedie/editor Iurie Colesnic. – Ch.: Museum, 2000. – 311 p.

O familie de intelectuali basarabeni: Claudia Slutu-Grama, Dumitru C. Grama, Steliana Grama: triptic biobibliografic. - Chișinău: Biblioteca Publica Ovidius, 2008. - 304 p.

Slutu-Soroceanu Nina

poetă, publicistă, prozatoare și textieră semnează: Nina Slutu, Nina Soroceanu, Nina Postolache, N. Bujor.

1952 în familia țăranilor gospodari Iacob și Tecla (născută Bujor) Slutu din **satul Țepilova, raionul Soroca**, se naște cel de-al 9-lea copil, Nina, **la 23 februarie**. Părinții aveau deja 3 băieți și 5 fete. Odată cu acest eveniment, Tecla Slutu a obținut Ordinul Материнская Слава, de gradul I.

Studii:

1959-1965 - Școala din satul natal, pe parcursul celor 6 clase, cât a învățat în satul natal, a participat activ la toate manifestările culturale din școală și din sat - a dansat, a cântat, a recitat poezii.

1965-1967 - trece temporar cu traiul în satul Cucuruzeni, raionul Orhei, unde se înscrie în clasa a VII-a la școala medie din localitate. Absolvă cu note foarte bune opt clase.

1967-1969 - Școala Medie nr. 1 din Soroca.

1967-1968 - Școala Orașenească de Arte Plastice pentru copiii și adolescenții din Soroca.

1969-1974 - Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de filologie, secția jurnalistică. E bursieră de stat.

Experiența profesională:

1968 - în revista Moldova, nr. 7 e inserat un interviu realizat de Anatol Gugel cu eleva clasei a IX-a, Nina Slutu, însoțită de o fotografie.

1968 - în paginile ziarului republican Tinerimea Moldovei publică pentru prima dată o poezie, intitulată În fața Patriei.

- 1968-1969 - publică în ziarul raional Calea lui Ilici câteva informații despre activitățile culturale din școala unde învață, este inserată poezia În fața Patriei.
- 1969-1974 - colaborează și publică în ziarul universității, sporadic, informații, poezii, un eseu.
- 1969-1974 - participă la ședințele cenaclurilor Mihail Eminescu de la universitate și la cele ale cenaclului Luceafărul, de pe lângă ziarul republican Tinerimea Moldovei.
- 1974-1978- reporter în cadrul Redacției principale de propagandă, Radioul Național.
- 1975 - inițiază emisiunea radiofonică de educare juridică a ascultătorilor Legea despre mine, mie despre lege, coordonează înregistrările pentru emisiunea de mare răsunet social Microfonul cu ghimpi, unde participă și face furori printre ascultători și inegalabilul actor Gheorghe Urschi.
- 1975-prezent - publică versuri, proză pentru copii și maturi în diverse publicații republicane: Moldova, Femeia Moldovei, Tinerimea Moldovei, Orizontul, Viața satului, Literatura și arta, Tânărul leninist (actual Florile Dalbe), Steluța (actuala revistă Alunelul), NOI, Moldoveanca, Nistru, „aMIC", Făclia, Viața Basarabiei, Moldova socialistă - Moldova Suverană, Săptămâna, Revista literară, BiblioPolis ș. a. Participă la emisiuni televizate, radio (posturile Antena C, Vocea Basarabiei, Televiziunea Națională).
- 1977 - revista „Moldova" publică un ciclu de versuri.
- 1977 - prezintă manuscrisul Țărnul vieții mele (poezii) la Uniunea Scriitorilor din Moldova.
- 1978-1985 - corespondent, apoi corespondent special la ziarul republican Tinerimea Moldovei. Aici protagonista a inițiat interesante teme de dezbatere: Omenia-i o avere, Orele de răgaz: distracție sau cultură?, Cum se face casa-casă ș. a., la care au participat numeroși cititori, dovadă sunt scrisorile sosite la redacție, parte din ele fiind redactate și publicate apoi în ziar.
- 1979 - debut editorial în volumul colectiv Primii pași (Ch., ed. "Literatura artistică"), cu versuri pentru copii.
- 1985 - prezintă la Uniunea Scriitorilor din Moldova manuscrisul cu versuri Nesaț de limpezire.
- 1986-1989 - corespondent, apoi comentator, comentator principal la ziarul Învățământul public. Aici, pe lângă faptul că Nina Slutu-Soroceanu se deplasa deseori „pe teren" prin școli, instituții de învățământ superior etc. și că insera apoi numeroase reportaje, interviuri, corespondențe, articole cu tematică de stringentă actualitate, ea a inițiat totodată și o rubrică de satiră și umor, intitulată Calul Bălan, unde șfichiuia neajunsurile din societate și din învățământ în speță, și unde a reușit să-i convingă să-și dea concursul și cunoscuții umoriști Petru Cărare, Efim Tarlapan, pictorul Glebus Sainciuc, jurnaliștii Constantin Bârcă, Gheorghe Postolache, Vlad Pohilă...
- 1986 - participă la Conferința unională a tinerilor scriitori la Riga, Dubultî.
- 1986 - versuri pentru copii în culegerea Culorile ploii (Ch., Literatura artistică).
- 1988 - poezia Maternă în culegerea colectivă Peste leagăn (Ch., Literatura artistică).

- 1989 - volumul Șapte poeți tineri, unde autoarea e prezentă cu un ciclu amplu de versuri, intitulat Nesaț de limpezire, prefațat de Ion Vatamanu (Ch., "Literatura artistică").
- 1989 - membru al Uniunii Jurnaliștilor din Moldova.
- 1990 - corespondent netitular în cadrul redacției Actualitatea, Radioul Național.
- 1992 - redactor, redactor realizator în cadrul Redacției Literare Radio. Inițiază și realizează un șir de emisiuni radiofonice: Radiomagazin cultural. Alma Mater, Lampa lui Diogene, Convorbiri literare (emisiune care continuă și astăzi să se difuzeze), unde îi avea ca invitați și colaboratori pe academicienii Nicolae Corlăteanu, Mihai Cimpoi, Nicolae Dabija, Valeriu Matei, Andrei Lupan, Mihail Dolgan, Grigore Vieru, Nicolae Mătcăș; alte personalități din domeniul culturii: Leonida Lari, Andrei Tamâzâlcăru, Maria Bieșu, Zinaida Julea, Galina Furdul, Claudia Partole, Ion Melniciuc, Tudor Rusu, Victor Teleucă, Ion Ungureanu, Larisa Turea, Spiridon Vangheli, Iulian Filip, Dionisie Tanasoglu și mulți alții.
- 1992 - redactor superior în redacția Programe literar-artistice Radio din cadrul Companiei de Stat "Teleradio Moldova". Numeroase emisiuni realizate de autoare au completat Fondul de aur al Radioului Național, care sunt puse și în prezent pe post.
- 1993 - versuri în antologia Pagini alese din literatura pentru copii (Ch., Ed. Minerva, vol. II).
- 1994 - participă la Salonul Internațional de Carte pentru Copii și Tineret, Chișinău.
- 1995 - participă la Salonul Internațional de Carte, organizat de Biblioteca Națională a Republicii Moldova, Chișinău, la care va participa apoi la toate edițiile.
- 1996 - participă la Concursul de creație Chișinău, 560 de ani, unde cântecul Pe aleea fericirii, versuri Nina Slutu, muzică Dinu Matvievici, voce Nina Crulicovschi e apreciat de juriu cu o diplomă de mențiune.
- 1999 - participă la Concursul republican de romane „Crizantema de Argint”, Chișinău, secțiunea „Creație”, unde obține diploma de mențiune pentru versuri.
- 1999 - premiantă a Concursului literar de creație, de inspirație creștină „Sergiu Grossu”.
- 2000 - versuri în antologia Eterna iubire, București, editura "Biodova".
- 2000 - volumul de versuri pentru maturi Timp abrupt, la Chișinău.
- 2000 - volumul Niciodată și totdeauna (versuri lirice), la Chișinău.
- 2001 - participă la Festivalul de romane „Crizantema de Argint”, Chișinău, secțiunea „Creație”, unde, pentru textul romanței Să mă îngropați în cântec, voce Tamara Chițaniuc, muzică Constantin Baranovschi, obține Premiul Cele mai bune versuri.
- 2001 - Editura "Arc" din Chișinău vede lumina tiparului (post-mortem) povestea Hidronauții, scrisă de fiul Dănuț Postolache al autoarei, lucrare care la Salonul Internațional de Carte pentru Copii, Chișinău, ediția din același an e desemnată Cea mai bună carte scrisă de un autor copil.
- 2002 - monografia Portret de rector, Chișinău.

- 2002 - versuri în antologia Iubire de metaforă, editată de Universitatea de Stat din Chișinău și îngrijită de doctorul habilitat în filologie, criticul literar Mihail Dolgan, ulterior academician.
- 2002 - împreună cu soțul ei Gheorghe Postolache, inaugurează premiul familial O carte pentru dănuirea noastră, în memoria fiului Dănuț, pe care-l decernează în cadrul Salonului Internațional de Carte pentru Copii și Tineret, Chișinău, ediția din același an, poetului Vasile Romanciuc.
- 2002 - ediția a II-a a poveștii Hidronauții de fiul autoarei, Dănuț Postolache, la firma editorial-tipografică „Baștina-Radog”, Chișinău, cu contribuția directorului acestei edituri, dl Alexandru Rusu, și a regretatei lui soții Alexandrina Rusu. Cartea e prefătată de către Alexandru Gromov și Vladimir Beșleagă. O amplă postfață e scrisă de Nina Slutu-Postolache.
- 2003 - volumul de balade și poeme Boala de lume, Chișinău.
- 2003 - membră a Uniunii Scriitorilor din Moldova.
- 2004 - culegerea de versuri pentru micuți La bunica în ogradă, Chișinău, Editura „Baștina - Radog”.
- 2005 - culegerea de versuri Dumnezeia, Chișinău, Ed. „Muzeum”, prefăță de Mihail Dolgan, membru-corespondent al Academiei de Științe a Moldovei.
- 2005 - romanța Vraja amintirilor (versuri Nina Slutu, muzică Alexei Agachi) e inclusă în antologia Te duci, tinerețe, te duci... (album de române), alcătuitor Alexei Agachi, consultant Andrei Tamazlăcaru; Fundația „Draghiștea”, Chișinău, 2005.
- 2006 - culegerea de versuri pentru elevi În Papagalia, Chișinău.
- 2007 - este inclusă în Dicționarul scriitorilor români din Basarabia (1812 - 2006), carte editată la Editura Prut Internațional, Chișinău, în 2007, apoi retipărită și adăugită în ediția din 2010 (pag. 403-404).
- 2010 - culegerea de povestiri pentru elevi Cum am trăit într-un măr, Chișinău.
- 2010 - Editura „Pontos” din Chișinău, culegerea de povestiri pentru copii Împreună cu Binuțu, ilustrată cu fotografii din arhiva autoarei și cu desene realizate de cei doi fii ai săi, Călin și Dănuț.
- 2010 - cartea Primii pași (versuri - numărătoare pentru micuți) la editura „Silvius Libris”, Chișinău, carte care apare în alt format și altfel ilustrată, în cea de-a II-a ediție, în 2013, tot la Chișinău.
- 2010 - semnează prefața și postfața la povestea Stan cel voinic (Chișinău, Editura „Continental - Grup” SRL, pe care a și readaptat-o pentru tipar.
- 2010 - semnează prefața la antologia Hristos a Înviat, editată de Silvia Ursache, la Editura „Silvius Libris”, unde autoarea e prezentă cu trei poezii creștine, carte în care i se exprimă sincere mulțumiri pentru colaborare.
- 2011 - versuri în antologia Cetatea de cuvinte. Scriitori soroceni, Editura „Grafema Libris”, Chișinău.
- 2011 - versuri și cu textele cântecelor Pe aleea fericirii, Întoarce-te la Chișinău, în antologia Chișinăul în literatură, culegere alcătuită de colaboratorii Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” și editată la „Grafema Libris”, Chișinău.

- 2011 - editează la Chișinău sceneta-cântec Moș Crăciun ne-a vizitat, pentru micuții și elevii claselor primare, unde semnează și muzica.
- 2012 - Diplomă de excelență, Biblioteca Publică „Alba Iulia”, Chișinău.
- 2012 - titlul și Diploma Ambasador al Culturii Păcii acordat de Organizația Mondială a Copiilor talentați.
- 2012 - București, Editura „Biodova”, vede lumina tiparului culegerea de versuri 101 poeme (colecția Ideal).
- 2012 - culegerea de șarje și desene, intitulată Nas în nas, ce conține și o poezie umoristică de-a autoarei, precum și un text despre aceste genuri, semnat tot de Nina Soroceanu.
- 2012 - culegerea de versuri pentru copii Am vorbit cu florile, pe care o va lansa în cadrul Salonului Internațional de Carte pentru Copii și Tineret, Chișinău, și pentru care va obține o mențiune.
- 2012 - prin concurs, culegerea autoarei de povestiri și nuvele Cu rădăcinile în vânt e selectată de către Uniunea Scriitorilor din Moldova pentru a fi editată, cu sprijinul Ministerului Culturii, la editura „Lumina”, ceea ce se și realizează.
- 2012 - medalia Cel mai bun partener de către Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”, Chișinău, și cu o diplomă de onoare.
- 2012 - premiul pentru anul corespunzător, Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă”.
- 2013 - culegerea de versuri, poeme, balade, ectenii și romane Catedrala la Tipografia Centrală, Chișinău, cu o amplă prefață semnată de analistul literar Tudor Palladi și cu aprecieri, referințe semnate de Mihail Dolgan, Ana Ghilaș, Claudia Partole, Veronica Postolachi, Galina Furdui, Lidia Ungureanu ș.a.
- 2013 - Tipografia Centrală din Chișinău, poemul-poveste pentru copii Castele pân-la stele.
- 2013 - premiantă (mențiune) al Salonului Internațional de Carte pentru Copii și Tineret, Chișinău, pentru culegerea de povestiri și nuvele Cu rădăcinile în vânt.
- 2013 - Premiul Special Devotament Muzei, în cadrul Salonului Internațional de Carte, organizat anual de Biblioteca Națională a Republicii Moldova.
- 2014 - editează, apoi lansează în cadrul Salonului de Carte pentru Copii și Tineret, Chișinău, cartea-album Am venit la voi, copii (versuri).
- 2014 - cartea În căsuța melcului versuri, la Chișinău.
- 2014 - amplu ciclu de versuri în antologia Din lirica feminină a Basarabiei (vol. III) editată la Alba Iulia, Editura „Gens Latina”, ediție concepută și coordonată de directorul acestei prestigioase edituri, scriitorul Virgil Șerbu Cisteianu.
- 2014 - versuri în Cartea Poeziei 2014, editată de Uniunea Scriitorilor din Moldova.
- 2014 - miniculegerile de versuri pentru micuții Grădinița mea, Cine vrea la școală, Mofturel, Zânele primăverii la diferite edituri din Chișinău.
- 2015 - Chișinău poemul pentru părinți, bunici și nepoței Emma e cu noi!, pe care-l și lansează în cadrul Salonului Internațional de Carte pentru Copii și Adolescenți din acel an.
- 2015 - Iași, în seria „Opera Omnia” (poezie contem-porană), antologia de autor Catedrala, carte prefătată de academicianul Mihai Cimpoi și de analistul literar

Tudor Palladi. Pentru această antologie, la Salonul Internațional de Carte pentru Copii și Tineret din acel an, se învrednicește de o mențiune.

2015 - expoziție de carte, alături de alți scriitori și oameni de cultură la manifestarea Personalități sorocene, organizată de BNRM.

2016 - Chișinău, la editura „Labirint”, culegerea de versuri pentru cititorii de toate vârstele Cuvinte înflorite, cu o prefață de directorul acestei instituții, scriitorul-editor Gheorghe Cutasevici și pe care o lansează la Salonul Internațional de Carte pentru Copii și Tineret, unde i se decernează o mențiune.

Versurile, povestirile Ninei Soroceanu au fost transmise (montate) de nenumărate ori la posturile de radio Național și Vocea Basarabiei, la TVM.

Versurile ei sunt traduse în diferite limbi străine: spaniolă, rusă, aromână, franceză, engleză, germană și italiană.

A redactat cărți de poezie și de proză ale autorilor din Moldova.

Pe lângă instituțiile media unde a fost angajată oficial în funcție, ea a colaborat și colaborează și cu alte publicații din Moldova: Literatura și arta, Moldova, Femeia Moldovei, Florile dalbe, Noi, „aMIC, Făclia, Moldoveanca, Nistru, Orizontul, Viața Satului, Curierul agricol, Contrafort, Săptămâna, Viața Basarabiei, Revista literară, BiblioPolis etc.

Versurile ei i-au inspirat pe compozitorii Daria Radu, Boris Polin, Ilie Văluță, Alexei Agachi, Constantin Baranovschi etc. să le pună pe muzică. Romanele, cântecele de estradă sau cele populare, pe versuri semnate de autoare, au fost interpretate de: Nina Ermurachi, Nina Crulicovschi, Ion Suruceanu, Diana și Ilie Văluță, Maria Mocanu, Nicolae Ciubotaru, Anatol Mârzențu, Maria Țarină, Daria Radu ș. a.

Premii. Distincții. Diplome:

1996 - Laureată a Concursului de creație „Chișinău-560” cu versuri pentru două melodii.

1999 - Laureată a Concursului de creație literar-creștin „Sergiu Grossu”.

1999 - Laureată a Concursului de romane „Crizantema de argint”, mențiune la ediția din 2001.

Premiul special „Cele mai bune versuri”.

Laureată a Festivalului Internațional de Poezie „Renata Verejanu”.

2013 - Premiul „Fidelitate Muzei”, la Salonul Internațional de Carte.

2010, 2012, 2013, 2014, 2015 • Premiul cu mențiune la Salonul Internațional de Carte pentru Copii și Tineret.

2009 - Diplomă „Ambasador al culturii păcii”, oferit de Organizația Mondială a Copiilor Talentați.

2012 - Diplomă de onoare „Cel mai bun partener” acordată de Biblioteca Municipală „B. P. Hasdeu”.

2014 - Diplomă de excelență decernată de Biblioteca Municipală „B. P. Hasdeu”.

2014 - Diplomă de merit acordată de Asociația Culturală Română „Ideal”.

2015 - Laureată (pentru poezie) a săptămânalului „Literatura și arta”.

2016, 25 octombrie - Diplomă de Onoare acordată de Biblioteca Națională a Republicii Moldova, Asociația Culturală Română „Ideal” pentru participare fructuoasă la promovarea valorilor culturale naționale și internaționale pe parcursul celor 10 ani de activitate a Cenaclului literar „Ideal”.

2016 - Laureată (pentru proză) a săptămânalului „Literatura și arta”.

Sursă:

Cimpoi, Mihai. Legea firii: [despre creația poetei Nina Slutu-Soroceanu] / Mihai Cimpoi // Lit. și arta. -2013.-4 iul.-P. 8.

Cristei, Tamara. O poezie în dialog cu Dumnezeuia: Creația Ninei Slutu-Soroceanu / Tamara Cristei // Lit. și arta. - 2007. - 22 febr. - P. 5.

Sâdnic, Leonora. Talent și imaginație creatoare: [despre poeta Nina Slutu-Soroceanu] / Leonora Sâdnic // Lit. și arta. - 2013. - 18 iul. - P. 8.

Topa, Efimia. Slutu-Soroceanu, Nina / Efimia Țopa // Dicționarul scriitorilor români din Basarabia: 1812-2010. - Chișinău: Pontos, 2010. -P. 481-482.

„Calendar Național 2007”. — Chișinău, 2007. - P. 84-85.

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2017 [Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; col. de red. : Petru Soltan [et al.] ; Biblioteca Națională a Republicii Moldova . — Chișinău: BNRM, 2017. - 402 p. : portr.

Sochircă Andrei

actor, regizor

Andrei Sochircă s-a născut la **13 decembrie 1959 în satul Dubna, raionul Soroca**. Marea pasiune pentru teatru a căpătat-o de mic copil, când teatrele aveau turnee prin localitățile din țară. Știa cu câteva luni înainte că va veni teatrul în sat. Atunci s-a îndrăgostit de teatru și a hotărât ca va fi actor.

Studii:

1980-1985 - Școala Superioară de Teatru „B.V. Șciukin” din Moscova. I-a avut ca profesori pe discipolii lui Stanislavski și ai lui Vahtangov.

Experiența profesională:

1985-1990 - începe cariera actoricească la Teatrul „Luceafărul”, după care, împreună cu colegii săi de generație, pun bazele Teatrului „Eugen Ionesco”

1999-2004 - predă cursuri de artă teatrală organizate de Primăria municipală Massa-Carrara, Italia.

2005-2010 - joacă pe scena Teatrului Național „Mihai Eminescu”

2006 - tot pe pământ italian, la Saliceto regizează piesa „Voci în lumina orbitoare”, de Matei Vișniec.

2011-prezent - Teatrul „Eugene Ionesco”.

Premii. Distincții. Diplome:

2005 - Premiul „Cel mai bun rol masculin” pentru rolul lui Henric al IV-lea, UNITEM

2005 - Premiul „Cel mai bun rol masculin”, Festivalul „One man show”, România.

2007 - Premiul „Cel mai bun rol masculin” pentru rolul Poetului din spectacolul „Dați totul la o parte ca să văd”, UNITEM

2009 - Titlul onorific „Artist Emerit”

2017 - deținătorul Trofeului și Marelui Premiu la concursul-recital de poezie și proză „Valeriu Cupcea”. Competiția, organizată de Uniunea Teatrală, a VI-a ediție și a reunit actori de la teatrele din Chișinău, Bălți, Cahul și Tiraspol

A realizat roluri de referință în spectacolele „Cântăreța cheală”, „Regele moare” de E. Ionesco, „Așteptându-l pe Gogot” de S. Beckett, „Frumoasa călătorie a urșilor panda” de M. Vișniec, „Josif și amanta sa” de Val Butnaru ș.a. Maturitatea artistică a actorului survine odată cu „Maestrul și Margareta” și „Cavalerul Tristei Figuri” la „Mihai Eminescu”.

Konstantin Stanislavski spunea că pentru a reuși își trebuie 1% de talent și 99% de muncă. Actorul Andrei Sochircă are însă o altă teorie: „Unui actor îi trebuie 50% de susținere din partea publicului și pe urmă vin și celelalte”.

Andrei Sochirca, este și organizatorul Campionatului de bancuri, care s-a desfășurat pentru prima dată la 1 aprilie 2013.

În ultimii ani, a colaborat intens cu compania teatrală „Teatro di Castalia”. Andrei Sochircă se declara liber profesionist și spunea că este dispus să colaboreze cu orice teatru care este în măsură să-i propună un rol serios.

Sursă:

<https://www.moldovenii.md/md/people/1006>

<https://www.timpul.md/articol/andrei-sochirca-actor-regizor-84396.html>

<http://ea.md/bacilul-asta-teatrul-m-a-molipsit-si-nu-se-mai-trateaza/>

Sochircă Mihail

director al Studioului „Telefilm-Chișinău”

Născut la **1 septembrie 1953 în s. Zastâncă**, r-l Soroca.

Studii:

Școala medie nr.1 Soroca,

Facultatea de Filologie, specializarea - jurnalistica, a USM,

Școala Superioară de Partid din or.Leningrad.

Experiența profesională:

redactor, redactor-șef, vicedirector general al Televiziunii Naționale, șef al biroului de corespondenți ai Telecompaniei moscovite „Ostankino” în RM.

Director al Studioului „Telefilm-Chișinău”.

Premii. Distincții. Diplome:

Laureat al Premiului Uniunii Jurnaliștilor din URSS.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca (Cronică documentară (sec. XV - început, sec. XXI) / Vasile Trofăilă. -Chișinău: VAST-M, 2008. - 224 p.: fotogr.

Sochirean Anatolie

doctor în tehnică

Născut la **28 februarie 1978 în c. Hristici, raionul Soroca.**

Studii:

- 1999 - Universitatea Tehnică a Moldovei, facultatea „Inginerie și Management în Construcția de Mașini”
2010 - doctor în tehnică, cu teza „Contribuții la cercetarea transmisiilor planetare precesionale”.

Experiența profesională:

- 1999-2012 - activează în cadrul Universității Tehnice a Moldovei, catedra „Teoria Mecanismelor și Organe de Mașini”
2011 - doctorand, lector asistent, lector universitar, lector superior și conferențiar universitar.
2012 – prezent - „Bazele Proiectării Mașinilor”
Este titularul disciplinelor „Teoria Mecanismelor și Mașinilor” și „Desen Tehnic, Modelare 2D, 3D”.
Coautor a 2 manuale și a unei monografii.

Premii. Distincții. Diplome:

- 2006 - deținător al Premiului Academiei de Științe a Moldovei pentru cea mai bună lucrare a anului

Publicații:

- Autor a peste 50 lucrări științifice, inclusiv, 15 brevete de invenție.
Bostan, Ion; Dulgheru, Valeriu; Bostan, Viorel; Sochirean, Anatolie; Dicusară, Ion; Ciupercă, Rodion; Ciobanu, Oleg; Ciobanu, Radu; Cozma, Tudor; Trifan, Nicolae; Vengher, Dumitru. Minihidrocentrală flotabilă cu palete cu profil hidrodinamic reglabile. In: Energetica Moldovei. Aspecte regionale de dezvoltare. Ediția I, 21-24 septembrie 2005, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Institutul de Energetică al Academiei de Științe a Moldovei, 2005, pp. 604-608.
Bostan, Ion; Dulgheru, Valeriu; Bostan, Viorel; Sochirean, Anatolie; Ciobanu, Oleg. Elaboration, fabrication and testing of microhydropower station for kinetic energy conversion of flowing whater . In: Meridian Ingineresc. 2011, nr. 4, pp. 53-58.
Bostan, Ion; Dulgheru, Valeriu; Sobor, Ion; Bostan, Viorel; Sochirean, Anatolie. Utilizarea surselor regenerabile de energie – eoliană, hidrolică și solară . In: Revista de Știință, Inovare, Cultură și Artă „Akademos”. 2011, nr. 4(23), pp. 54-59.
Bostan, Ion; Dulgheru, Valeriu; Sochirean, Anatolie; Dicusară, Ion; Cozma, Ion; Gladîș, Vitalie; Porcescu, Gavril. Solar plants with automatic orientation to the sun. In: Energetica Moldovei. Aspecte regionale de dezvoltare. Ediția II, 4-6 octombrie 2012, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Institutul de Energetică al Academiei de Științe a Moldovei, 2012, pp. 512-515.
Bostan, Ion; Dulgheru, Valeriu; Sochirean, Anatolie. Transmisii planetare precesionale: aspecte teoretice și aplicații practice . In: Meridian Ingineresc. 2012, nr. 3, pp. 70-76. I

Bostan, Ion; Dulgheru, Valeriu; Secrieru, Nicolae; Bostan, Viorel; Sochirean, Anatolie; Candraman, Sergiu; Gangan, Sergiu; Margarint, Andrei; Grițcov, Sergiu. Dispozitive mecatronice, tehnologii industriale și satelitare . In: Revista de Știință, Inovare, Cultură și Artă „Akademos”. 2014, nr. 1(32), pp. 21-25.

Bostan, Ion; Dulgheru, Valeriu; Bostan, Viorel; Sochirean, Anatolie; Crudu, Radu; Guțu, Marin; Porcescu, Gavril. Sisteme pentru valorificarea energiilor regenerabile . In: Revista de Știință, Inovare, Cultură și Artă „Akademos”. 2014, nr. 1(32), pp. 17-20.

Sursă:

<https://utm.md/subdiviziuni-universitare/facultati/facultatea-inginerie-mecanica-industriala-si-transporturi/departament-bazele-proiectarii-masinilor/>

Socolov Rodica

jurnalistă stabilită la Londra, originară **din Rublenița, r-l Soroca**

Studii:

Universitatea de Stat din RM, Facultatea de Jurnalism

2011 - National and Kapodistrian University of Athens. PhD · Communication, PR and Advertising · Atena

Experiența profesională:

2015-prezent - Founder and Arts organiser, Londra

Sursă:

<https://radiochisinau.md/exodul-talentelor-nu-poate-fi-stopat--mai-ales-in-conditiile-haosului-ce-predomina-astazi-in-moldova---31307.html>

<http://www.stiripozitive.eu/libview.php?l=ro&idc=5&id=1187&t=/Oameni/Societate/La-multi-ani-pentru-profesorul-Ion-Socolov-la-80-de-ani>

<http://www.stiripozitive.eu/libview.php?l=ro&idc=13&id=98&t=/Oameni/Vorbire-directa/Cele-mai-recente-stiri-pozitive-pe-care-le-a-auzit-moldoveanca-Rodica-Socolov-la-Bruxelles-sunt-de-la-parinti>

https://www.didaktorika.gr/eadd/browse?type=author&order=ASC&sort_by=2&rpp=20&value=Melvin%2C+Rodica-Socolov

<http://rodicasocolov.blogspot.com/>

<https://locals.md/2015/o-galerie-virtuala-de-la-londra-invita-amatorii-de-arta-sa-investeasca-in-pictura-din-moldova/>

Socolov Tatiana

director Departament dezvoltare comunitară și management programe FISM

Consultant comunicare, FISM

Născută în **satul Rublenița, raionul Soroca**

Publicații:

Socolov, Tatiana. Dezvoltarea comunitară-o necesitate impetuoasă a timpului. In: Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2002, nr. 5(15), pp. 12-14.

- Socolov, Tatiana. Imperativul dezvoltării comunitare. // Bilanțul activității științifice a USM pe anii 2000-2002, conferința didactico-științifică, 30 sep- tembrie - 6 octombrie 2003: rezumatele comunicărilor, Științe socioumanistice (volumul II). - Chișinău, Centru editorial al USM, 2003. - p.99-100.
- Socolov, Tatiana. Dezvoltarea comunitară în contextul proceselor social-politice actuale. // Anale științifice ale Universității de Stat din Moldova, seria „Științe socioumanistice”, vol.II. - Chișinău – CE USM, 2003. - p.331-334.
- Socolov, Tatiana. Comunitate învățată a fi tolerantă. In: Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2004, nr. 4(26), pp. 14-16.
- Socolov Tatiana. Schimbare și dezvoltare prin comunicare participativă Didactica Pro..., Nr.2(24) anul 2004
- Socolov, Tatiana. Dezvoltarea comunitară: imperativul participării civice. // Politica și comunicarea în tranziție. - Institutul Mass Media din Moldova, Departamentul de Jurnalism și Comunicare Publică, ULIM, coord.: Victor Moraru. - Chișinău: ULIM, 2006. - p.189-199.
- Moraru, Victor; Socolov, Tatiana. Dezvoltarea comunitară în Statele Unite ale Americii: învățămintele democrației participative. In: MoldoscoPie. 2007, nr. 2(37), pp. 73-85.
- Moraru, Victor; Socolov, Tatiana. Identitatea jurnalismului comunitar. In: Studia Universitatis. Seria Științe Sociale. 2007, nr. 3, pp. 288-292.
- Socolov, Tatiana. Implicarea comunității în viața școlii. In: Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2004, nr. 5-6(28), pp. 27-29.
- Socolov, Tatiana. Implicarea personală-o provocare incitantă. // Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2005, nr. 4(32), pp. 10-11.
- Socolov, Tatiana. Mai bine o dată să vezi... abc-ul dezvoltării comunitare/publicația USM - Participare locală: abordări inovatoare. – Ch., 2005
- Socolov, Tatiana. Participarea-modalitate eficientă de soluționare a problemelor ecologice. In: Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2003, nr. 6(22), pp. 16-19.
- Socolov, Tatiana. Presa despre parteneriatul comunitar. // Valori ale mass media în epoca contemporană (volumul IV), Colecția mass media. - Chișinău, Centru editorial al USM, 2006. - p.8-24.
- Socolov, Tatiana. Reflectarea dezvoltării comunitare de către mass media. // Comunitățile rurale și renașterea satului, conf. naț. (2005, Chișinău), Comunitățile rurale și renașterea satului: Teze și comunicări, 28 februarie 2005. - Chișinău: Tipografia AȘM, 2005. - p.140-141.
- Socolov, Tatiana. Rolul mass media în stimularea dezvoltării comunitare. // Valori ale mass media în epoca contemporană (volumul II), Colecția mass media. - Chișinău, Centru editorial al USM, 2003. - p.48-55.
- Socolov, Tatiana. Rolul toleranței în soluționarea problemelor comunitare. In: Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2003, nr. 4-5(21), pp. 25-27.

Socolov, Tatiana. Schimbare și dezvoltare prin comunicare participativă. In: Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2004, nr. 2(24), pp. 15-17.

Socolov, Tatiana. Transparența în comunitate. In: Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2003, nr. 2(18), pp. 36-38.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară [sec. XV – încep. Sec. XXI]/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, ÎS FE-P „Tipografia Centrală”. – 544 pag.

Soltuz Nicolae

Cetățean de Onoare al orașului Soroca

S-a născut la **21 decembrie 1864 la Soroca.**

Studii:

1884 - Școala Județeană din Soroca.

Experiența profesională:

1884 - lucrează portărel.

1892 - începe activitatea la Departamentul de Poliție din județ.

16 decembrie 1892 - membru al Primăriei Soroca.

29 ianuarie 1900 - primar-interimar al orașului. De atunci, la fiecare trei ani a fost ales primar de Soroca.

21 iunie 1912 - în timp ce N. Soltuz este invitat să părăsească sala de ședințe, consilierul Homițchi propune să-i fie acordat lui N. Soltuz titlul de Cetățean de Onoare al orașului. Consiliul orașenesc a votat unanim.

Prin decretul țarului Nicolai al II-lea din 19 noiembrie 1912 este aprobată decizia Consiliului orașenesc. Nicolae Soltuz mai activa în cea de-a treia Dumă de Stat a Rusiei.

Membru al Sfatului Țării, votează Unirea cu România la Soroca la 13 martie 1918 și la 27 martie la Chișinău.

1924 - primar de Soroca.

A decedat la 25 iunie 1940.

Premii. Distincții. Diplome:

Ordinul „Sf. Anna” clasa III,

Ordinul „Sf. Stanislav” cl. II,

Medalia de bronz cu tresă de Ordinul „Vulturul Alb”,

Medalia de bronz deschis în memoria războiului din 1812,

Medalia comemorativă „300 de ani de domnie a Romanovilor” (toate rusești);

Ordinul „Steaua României” în gradul de ofițer,

Ordinul „Coroana României” în grad de Ofițer.

Sursă:

Colesnic, Iurie. Soltuz, Nicolae. / Iurie Colesnic // Colesnic, Iurie. Generația Unirii. - Chișinău: Ed. Museum; București: Fundația Culturală Română, 2004. - P. 297.

Soltuz, Nicolae // Figuri contemporane din Basarabia: Encicl. - Chișinău, 1939. - Chișinău: Ed. Arpid. -P. 123.

Matvei, Valeria; Șveț, Maria-Natalia; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2015 [Text tipărit] / Aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; Dir. gen. : Alexe Rău ; Col. red. : Petru Soltan (preș.) [et al.] . — Chișinău : impremeria bnm, 2015. - 410 p. : fotogr.

Spataru Ana

medic rezident anestezie/terapie intensivă, Departamentul ATI I, Institutul de Boli Cardiovasculare "C.C. Iliescu", București

S-a născut la **4 iunie 1987, orașul Soroca**, Republica Moldova

Studii:

2002-2005 - Liceul Teoretic "C. Stere", Soroca, profil real

2005-2011 - Universitatea de Medicină și Farmacie "C. Davilă", Facultatea de Medicină Generală, București

2012, 20 noiembrie - Concursul Național de Rezidențiat (clasată a 13-a/1201 candidați, 1-a în specialitatea Anestezie/Terapie Intensivă)

2012, 1 ianuarie - Medic Rezident Anestezie/Terapie Intensivă, Departamentul ATI I, Institutul de Boli Cardiovasculare "C.C. Iliescu", București

2012, octombrie - Curs de ghiduri în Anestezie, Terapie Intensivă și Medicina de Urgență, Timisoara

2012, 12 iunie - Curs de Instruire în Medicina de Transplant pentru anesteziști, București

Premii. Distincții. Diplome:

2002-2005 - Premiul 1, 2 sau 3 la Olimpiada Națională de Biologie, Chișinău

2005 - Membru al echipei R. Moldova la Olimpiada Internațională de Biologie, Beijing

2005-2011 - Bursa de studiu pentru studenți străini (Guvernul României)

2012 - Premiul 2 pentru cel mai bun Poster, a 3-a Conferință a Societății Naționale de Neuroștiințe, România

Afilieri științifice

2007-prezent: Centrul de Excelență în Neuroștiințe, Departamentul de Fiziologie și Neuroștiințe, Universitatea de Medicină și Farmacie "C. Davilă", București

2009-2010 - Secretar Științific SOMS

2009-2012 - Grupul Studenților Mediciniști cu Activitate Științifică (SOMS)

2010-2011 - Vicepreședinte SOMS

2012 - Colegiul Medicilor din România

2013 - Societatea Europeană de Anestezie (ESA)

Publicații:

Dynamics of cerebellar granule neurons response to oxygen and/or glucose deprivation in primary cultures. A.M. Zagrean, M. Ceanga, G. Mihai, D. Le Duc, A. Spataru, E. C. Toescu; Joint Meeting of Physiological Societies, Bratislava, September, 2007

ERG whole-eye mass recordings assessment of spectral visual sensitivity in an American diurnal hawk moth *H. diffinis* - preliminary data. Barca V, Niculae M,

Spataru A, Bennett R; The IXth National Biophysics Conference, Bucharest, May, 2007

Neurone functional impairment in response to oxygen and/or glucose deprivation in primary cultures. A.M. Zagrean, M. Ceanga, A. Spataru, D. Le Duc, E.C. Toescu; The 5th International Symposium on Neuroprotection and Neurorepair, Magdeburg, May, 2008

Efectele neuroprotectoare ale CNQX, MK-801 și nifedipinei într-un model de deprivare de oxigen și glucoză în culturi primare de neuroni cerebelari granulari. A. Spataru, L. Zagrean, A.M. Zagrean; Al 4lea Simpozion al Societății Naționale de Neuroștiințe, București, Mai, 2008

Thalamic fos expression secondary to nociceptive peripheral stimulation. B. Pavel, I. Goganau, A. Spataru, R.I. Braga, A.M. Zagrean; The 35th Romanian Anesthesiology and Intensive Care Congress, Sinaia, May, 2009

Vulnerabilitatea neuronală la deprivare de oxigen și glucoză în Sindromul Alcolic Fetal. D. Le Duc, A. Spataru, A.M. Zagrean, Al 6lea Simpozion al Societății Naționale de Neuroștiințe, București, Septembrie, 2010

A comparative study of cellular viability assessment methods in cerebellar granule neurons cultures exposed to oxygen and/or glucose deprivation. Zagrean A.M., Ceanga M., Spataru A., Le Duc D., Toescu E.C.; FENS Forum, Amsterdam, July, 2010

Fos expression in sensitive cortex at different anesthetic depths, following peripheral noxious stimuli. B. Pavel, I. Goganau, A. Spataru, R.I. Braga, L. Zagrean; The European Anaesthesiology Congress, Helsinki, June, 2010

Oxytocin is neuroprotective against oxygen-glucose deprivation and reoxygenation in immature hippocampal cultures. Ceanga M., Spataru A., Zagrean A.M. *Neurosci Lett.* 2010 Jun 14; 477(1):15-8(FI 2.1)

Chronic ethanol exposure increases the neuronal susceptibility to oxygen and glucose deprivation. A. Spataru, S. Sharma, L. Zagrean, A.M. Zagrean, The 3rd Conference of the National Neuroscience Society of Romania, Bucharest, October, 2012

Sursă:

CV-ul personal

<https://www.mediculmeu.com/servicii-medicale/medici/Bucuresti/anestezie-si-terapie-intensiva/10.html>

Spataru Nina

cercetător juridic Ligue for Human Rights NGO, Praga/Brno, Cehia

Născută la **6 octombrie 1988 în orașul Soroca, Moldova**

Studii:

2003–2006 - Liceul Teoretic „C. Stere”, or. Soroca, Moldova

2006, septembrie - 2010, iunie - licențiat în Drept internațional Universitatea Liberă Internațională din Moldova, Chișinău, Moldova

- 2010, septembrie - 2012, ianuarie - master Drept internațional și instituțional Universitatea Liberă Internațională din Moldova, Chișinău, Moldova
- 2011, octombrie - 2012, septembrie - master în Dreptul dezvoltării internaționale și Drepturile omului Warwick University, Coventry, Marea Britanie

Experiență profesională:

- 2007, 1 iunie - 2007, 1 septembrie - consultant juridic „Donaris Grup” SA, Chișinău, Moldova
- 2008, decembrie –2009, mai - stagiar Departamentul Juridic Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, Chișinău, Moldova
- 2009, 15 mai –2011, 1 septembrie - consilier juridic Centrul de Drept al Avocaților, Chișinău, Moldova
- 2011, octombrie –2012, aprilie - stagiar Departamentul Azil și Imigrare Coventry Law Center, Coventry, Marea Britanie
- 2012, 1 noiembrie - 2013, 15 ianuarie - stagiar Departamentul Juridic Refugee Action, Londra, Marea Britanie
- 2013, 15 ianuarie - prezent - cercetător juridic Ligue for Human Rights NGO, Praga/Brno, Cehia
- 2014 –2016, septembrie – consultant, London, United Kingdom
- 2016, septembrie –2018, decembrie - Programme Associate
- 2019–prezent - Programme Officer, International Human Rights Programme

Premii. Distincții. Diplome:

- 2007 –Diploma de onoare pentru rezultate înalte în activitatea academică, ULIM, Uniunea Juriștilor din Moldova;
- 2009 – Bursier „Burse de merit 2009”, gradul II; Fundația Soros, Consiliul Rectoilor din R. Moldova
- 2010 – locul I la Finala concursului „Law Moot Court”, Balkan Case Challenge, Vienna, Austria;
- 2010 – locul I la Subcompetiția Moldova a concursului „Law Moot Court” Balkan Case Challenge, Chisinau;
- 2010 – Bonn International Model United Nations, International Court of Justice, Bonn, Germania;
- 2010 - Diploma de excelență pentru rezultate academice remarcabile în anul de studiu 2010, ULIM, 15 Aprilie, 2010;
- 2010 - Diploma de excelență pentru rezultate academice remarcabile în anii de studiu 2006-2010, ULIM, 12 iulie, 2010;
- 2011 – IRIM Moldova MUN, Chairperson assistant, Security Council, Chisinau, Moldova;
- 2011 – Moldova International MUN, Chairperson, Human Rights Council, Chisinau, Moldova;
- 2011 – Moldova International MUN, Recruitment and delegates affairs team, International Recruitment responsible;
- 2011 – Open Society Foundations international summer school, Diploma de distincție – Istanbul, Turcia;

Vizite de studiu:

- 2003-2006 – „Local Agenda 21” PNUD, Soroca, voluntar;
- 2006-2008 – „Noi perspective pentru femei” asistent de proiect, Centrul „Dacia”, USAID, Soroca;
- 2007 – „Conferința interuniversitară studențească dedicată zilei internaționale a drepturilor omului”, ULIM;
- 2007 – Simposia Studentium, secția Științe Publice, ULIM;
- 2007 – „Conferința științifică a cercului Cugetul”, ULIM;
- 2008 – ”Conflict resolution through mediation”, ULIM, curs teoretic;
- 2008 – “Armonizarea legislației naționale în material azilului cu standardele UE”, masă rotundă, UNHCR, LCA;
- 2008 – “Violența Domestică – Abordare Multidisciplinară” Training, UNFPA, ULIM;
- 2008 – Diploma de participare, Simposia Studentium, secția Științe Penale, Drept Internațional, ULIM;
- 2008 „Olimpiada republicană inter universitară la drept”, Drept Constituțional, locul I, USM;
- 2008-2009 – Dreptul refugiaților, curs teoretic, ULIM, LCA;
- 2008-2009 – Program de Studiu la Distanță, Proiect "Summer School on Peace Initiatives, Democracy Changes and Conflict Resolution", Hilswerk Austria 20-26.06.2008 Școala Internațională ”Security, Stability and Integration”, Vadul lui Vodă; Hilswerk Austria;
- 2009 – „Integrarea locală a refugiaților în România”, UNHCR, LCA, vizită de studiu, București, România;
- 2009 – „Sistemul de azil în România”, UNHCR, MAI, LCA, vizită de studiu la reprezentanța UNHCR București, România;
- 2009 – diploma de participare, Simposia Studentium, secția Științe Penale, Drept Internațional, ULIM;
- 2009 “Elementele de fundraising și metodologia de lucru în elaborarea propunerilor de proiect, curs de stagiere, IRFF ONLUS, Chișinău;

Publicații:

- „Indicators of the democratic quality” – disponibil la <http://www.cpi.md/publications-47.html>, Hilswerk Austria,
- “Probleme stringente în reglementarea juridică a protecției mediului și securității ecologice în UE: aspect comparativ-analitic cu legislația RM.”, (co-autor V. Așevschi) – Revista „Noosfera”, Nr. 2, Ed. „Phoenix” SRL, Chișinău, 2009, 0,6 c.a.,
- „Poligraful ca mijloc de aflare a adevărului” – Materialele Conferinței Științifice Internaționale, noiembrie, 2008, ULIM,
- “ECHR’s practice in environmental matters”, (co-autor V. Așevschi) – Revista “Noosfera”, Nr. 3, Ed. „Phoenix” SRL, Chișinău, 2010, 0,6 c.a.,
- „Aplicarea articolului 3 al CEDO în materia dreptului de azil” (co-author A.Barbăneagra), în curs de publicare.
- “Statelessness – challenges and problems”, (co-author Barbăneagră Alexei), revista “Avocatul Poporului”, 2010;

“European community environmental Law and environmental rights” (co-author V. Așevschi), Revista “Noosfera”, 2010.

“Aspecte generale privind jurisprudența CEDO în materia dreptului de azil”, (co-author Barbăneagră

Alexei), Jurnal de studii politice și administrative, Univ. ”Spiru Haret”, București, 2010;

„Dreptul la respectarea vieții private și de familie al refugiaților prin prisma jurisprudenței CEDO”, (co-author Barbăneagră Alexei), revista “Avocatul Poporului”, 2011.

Sursă:

CV-ul personal

<https://www.linkedin.com/in/nina-spataru-66939714/?originalSubdomain=uk>

Spinei Chiril

președinte al Comitetului Moldovenesc din Crimeea, locotenent în rezerva-marina

Născut la **10 martie 1884, în comuna Tătărauca-Veche**, județul Soroca

Studii:

A făcut școala și a susținut examenul la prima comisie luând cînul de „stolonacialnik”.

Experiența profesională:

A fost copist, apoi comisar de poliție judiciară la Ceadâr-Lunga. A exercitat și alte funcții: ajutor de subprefect și secretar de pasă.

A avut o carieră militară de succes, a fost locotenent în rezervă marină.

1917 - președinte al Comitetului Executiv al Militarilor Moldoveni din Crimeea cu sediul la Sevastopol.

A luat parte activă în Congresul ostășesc moldovenesc de la Chișinău, care a declarat autonomia Basarabiei și a ales membrii în Sfatul Țării.

A fost delegat la Congresul Militar Moldovenesc, la care a fost ales deputat în Sfatul Țării din partea Organizației din Sevastopol. Congresul a avut loc la Chișinău în octombrie 1917, după care a aderat la Frațiunea „Blocul Moldovenesc”. A deținut mandat validat de la 22 noiembrie 1918.

La 27 martie 1918 a votat Unirea Basarabiei cu România.

A fost adept al Partidului Național Moldovenesc.

Premii. Distincții. Diplome:

Ordinul „Steaua României” în gradul de Cavaler

Medalia „Regele Ferdinand I”

Sursă:

Matvei, Valeria; Biblioteca Națională a Republicii Moldova. Calendar Nați-onal 2014 [Text tipărit] / Aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Puș-cașu [et al.]; Dir. gen. : Alexe Rău ; col. red. : Petru Soltan [et al.]; Biblioteca Nați-onală a Rep. Moldova . — Chișinău : [s.n.] , 2014. - 378 p

Figuri contemporane din Basarabia. – Ch.: Editura „ARPID”, 1939

Spinei Elena

meșter popular, primar

Născută la **9 septembrie 1960**, în familia lui Ion și a Elisavetei
Țaga **din Bădiceni**.

Studii:

1976 - Școala medie din satul natal

1979 - Școala agricolă din s. Țaul, specialitatea agronomie

1983 - Institutul Agricol din Chișinău, Facultatea " Economie.

Experiența profesională:

A activat conform specialității pînă în 1998

1998 - este mereu prezenta la principalele manifestări ale meșterilor populari din Republica Moldova, România, Belarus, Ucraina și Rusia. Are o bogată și diversă colecție personală; această colecție i-a permis organizarea în 2005 a unei ample expoziții personale la prestigiosul Muzeu Național de Etnografie și Istorie Naturală din Chișinău. Elena Spinei realizează majoritatea absolută a frumoaselor covoare din lână naturală în gherghef (războiul de țesut vertical).

2002 - activează în baza unei patente de antreprenor, iar în viitorul apropiat ar vrea să inițieze o mică afacere pe seama meșteșugului ei.

2007 - primar al satului Maximovca din raionul Anenii Noi, asumîndu-și toată responsabilitatea pentru soluționarea problemelor comunitare și satisfacerea intereselor locuitorilor satului. A obținut deja mai multe succese.

Cât privește creația, Elena Spinei încearcă să împace cât poate de bine tradiția din străbuni cu inovațiile cerute de comanditarii zilelor noastre.

Premii. Distincții. Diplome:

Premiile, diplomele și distincțiile primite (peste 100!), inclusiv din partea unor institutii de specialitate, dovedesc ca Elena Spinei se afla pe drumul cel bun.

Sursă:

<http://www.art.mestieri-populari.ro/Spinei/spinei.htm>

Spinei Gheorghe

ex-ministru al Muncii și Protecției Sociale.

Născut la **15 iunie 1942**, în familia lui Andrei și a Ecaterinei Spinei, comuna **Bădiceni**, raionul Soroca.

Studii:

Școala medie din satul natal

Tehnicumul electromecanic din Chișinău, specialitatea tehnician-
constructor de mașini și aparate electrice

Institutul Politehnic din Chișinău, Facultatea Economie.

Experiența profesională:

Uzina de frigidere din Chișinău

Uzina de Utilaje pentru Industria Alimentară a republicii, în calitate de șef secție, direcție, departament.

1985 - a fost transferat: la Comitetul de Stat pentru problemele muncii.

Din prima jumătate a anului 1984 a participat activ la mișcarea de eliberare națională. Cu rezultate pozitive s-au încununat, mai ales, acțiunile sale de informare a populației despre tentativele regimului de a deporta mii de tineri autohtoni în regiunile Cita și Birobidjan și în Extremul Nord al Rusiei, promițându-le marea și sarea. După ce în presă s-au strecurat informații privind impertinența cu care acționau autoritățile la recrutarea tinerilor, valul de deportări a fost stopat, ne spune dumnealui. A contribuit pe măsură la decretarea limbii române drept limbă oficială a statului Republica Moldova și revenirea ei la grafia latină, la introducerea alfabetului român în instituțiile RM.

1990, mai - votat de Parlament ca ministru al Muncii și Protecției Sociale al RM. În această calitate a participat la elaborarea Declarației de Independență a RM, la restructurarea economiei hipercentralizate, moștenite de la URSS, și tranziția republicii la economia de piață. Formarea ministerului în cauză s-a dovedit a fi un lucru dificil, fiindcă pentru aceasta era necesar de a uni patru instituții ale statului. Tînărul ministru, studiind practicile internaționale, a creat fondul social de model european, care include pensiile, ajutorul de șomaj, asigurările de sănătate, a deschis un cont special pentru defalcările în fondul respectiv. Datorită activității sale perseverente, nu s-au admis restanțe la plata pensiilor, cum s-a întîmplat mai tîrziu. Ministerul, condus de dumnealui, a construit spitalul pentru invalizii cu probleme de ordin locomotoriu, centrul pentru copii cu handicap din Orhei, a asigurat toate internatele subordonate cu televizoare color, materiale didactice specifice diverselor grupe de copii cu probleme fizice și mintale. Ca membru al Guvernului, ministrul Gheorghe Spinei a promovat un șir de proiecte de legi și acte normative, menite să creeze cadrul juridic al statului democratic și de drept Republicii Moldova, a participat la elaborarea organigramelor tuturor instituțiilor statului.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Comuna Bădiceni/Vasile Trofăilă; trad. Irina Dubovic (lb. engl.), Valentina Trofăilă (lb. rusă). – Ch.: „VAST-M” SRL, 2009 (Tipogr. Edit. „Universul” ÎS). – 208 pag.

Spinei Ion Trifon

doctor în științe fizico-matematice, expert național în domeniul evaluării rezultatelor școlare.

S-a născut la 17 ianuarie 1953 în satul Bădiceni, raionul Soroca.

Studii:

1960-1970 - Școala medie.

1970-1975—Facultatea Matematică și Cibernetică a Universității de Stat din Moldova

1998 - Academia de Administrare Publică pe lângă Guvernul Republicii Moldova.

Experiența profesională:

1975-1977 - profesor la Universitatea Tehnică, apoi ca inspector la Ministerul Învățământului, șef de Secție matematică și informatică a Ministerului de Învățământ.

1975-1980 - inginer, inginer-programator, șef al laboratorului studentesc de calcul la USM;

1980-1986 - lector la catedra de matematică aplicată, Universitatea Tehnică din Moldova;

1986-2006 - inspector, specialist principal, șef secție, șef direcție la Ministerul Educației al RM;

2007 - prorector pentru activitatea didactică al Institutului de Formare Continuă.

Publicații:

Spinei, Ion. Reflecții privind procesul de evaluare. // Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2002, nr. 3-4(14), pp. 43-48.

Costiuc, L. Răileanu, A. Spinei, I. Gîlcă, R. Matematică. Modele de teste sumative pentru examenul de absolvire a gimnaziului. Prut Internațional. Chișinău, 2006.

Spinei, Ion. Cum se conturiază astăzi inovația în evaluarea educațională. // Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2006, nr. 5-6(40), pp. 22-26.

Caisîn, Simion; Cabac, Valeriu; Spinei, Ion. Rezultatele Proiectului Tempus "Developing the ICT capable schools in Moldova" (DICSIM)//Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2009, nr. 4(56), pp. 33-35.

Spinei, Ion; Spinei, Ludmila. Despre modul de acordare a notelor în cadrul examenelor de absolvire. // Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2014, nr. 3(85), pp. 33-34.

Spinei, Ion. Un model de modernizare a curriculumului bazat pe evaluările naționale și internaționale. // Univers Pedagogic. 2018, nr. 4(60), pp. 10-12.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Comuna Bădiceni/Vasile Trofăilă; trad. Irina Dubovic (lb. engl.), Valentina Trofăilă (lb. rusă). – Ch.: „VAST-M” SRL, 2009 (Tipogr. Edit. „Universul” ÎS). – 208 pag

<https://iic.md/ro/pagina-principala/structura-institutului/>

Spinei, Vasile

prozator, poet, ziarist, redactor, scenarist.

Născut la **15 octombrie 1948, satul Bădiceni, raionul Soroca**, în familia țăranilor Leon Spinei și Cristina (n. Țurac).

Studii:

1966–1971 - licențiat al Facultății de Filologie (secția de ziaristică) din cadrul Universității de Stat din Moldova.

2000, august - studii de calificare pe tema Libertatea de exprimare și accesul la informație - în cadrul Programului International Visitors, în SUA

Experiența profesională:

- 1969–1972 - corespondent la ziarul Tinerimea Moldovei, debutează în jurnalism încă din anii de studenție.
- 1972–1982 - reporter, apoi șef de secție, la ziarul Moldova Socialistă (ulterior Moldova Suverana).
- 1982–1986 - revine la Tinerimea Moldovei, deja ca redactor-șef al acestei publicații - una dintre cele mai puțin conformiste, în acea epocă.
- 1986–1988 - instructor, șef al Sectorului de presă la Comitetul Central al Comsomolului
- 1988–1998 - redactor-șef la ziarul Viața satului. E de menționat că în această perioadă Viața satului a editat, de-a lungul a câțiva ani, un excelent supliment lunar: Caiete de cultură, cu numere tematice, consacrate unor marcante personalități și/sau fenomene spirituale românești.
- 1997–1998 - redactor-șef fondator al unui nou săptămânal - Dialog
- 1998–2001 - deputat în Parlamentul Republicii Moldova.
- 2001- ... - activează ca președinte al Centrului de promovare a libertății de exprimare și a accesului la informație „Acces-Info”, în cadrul căruia înfăptuiește activități de angajare în domeniul instruirii, monitorizării, de elaborare a numeroase manuale, ghiduri, buletine informative. Împreună cu alți specialiști este autorul unui act important - Legea privind transparența în procesul decizional (anul 2008).
- 2011–prezent - lector superior universitar la Jurnalism și Științe ale Comunicării, Departamentul Teoria și Practica Jurnalistică.
- Este considerat un bun expert în domeniul accesului la informație la noi și într-un șir de alte țări, promotor al respectării dreptului omului și democrației.
- Efectuează vizite de documentare în mai multe țări: Franța, Italia, Spania, Ungaria, Cehia, Grecia, Israel, SUA, Japonia, Cuba etc.
- Membru al Uniunii Scriitorilor
- Membru al Uniunii Jurnaliștilor din Republica Moldova.
- Premii. Distincții. Diplome:**
- Laureat al mai multor concursuri republicane și internaționale în domeniul ziaristicii
- 1995 - delegat la Congresul XIV al Federației Internaționale a Jurnaliștilor (Spania)
- 1992 - "Bacovia", Bacău
- 1996 - Om Emerit al Republicii Moldova,
- 1996 - Premiul „George Bacovia” al revistei „Ateneu” (Bacău)
- 1996 - "Cartea de merit", , distincția Asociației de Haiku din S.U.A. pentru culegerea „Surîsul călugărului/Monk's smile".
- 2001 - Om Emerit al Republicii Moldova
- Filmografia:**
- Revista satirică televizată „Usturici”:
- „Vreau acasă”, № 3, 1978,
- „Ieșirea din situație”, № 4, 1981.
- Publicații:**
- 1964 - tipărește primele articole la Tinerimea Moldovei

1975 - debutează editorial cu o carte de publicistică, urmată de alte câteva culegeri de articole, reportaje, eseuri etc.

Haiku-urile au fost publicate în reviste din SUA, Anglia, Austria, Japonia, Grecia, Slovenia.

E autor al unor publicații în reviste de haiku din România, S.U.A., Anglia, Grecia, Olanda, Serbia, Bulgaria.

Spinei, Vasile. Credință/Vasile Spinei. - Ch.: Cartea moldovenească, 1975

Spinei, Vasile. Popasuri cubaneze: [impresii de călătorie]/Vasile Spinei. - Ch.: Cartea Moldovenească, 1979. - 72 p.

Spinei, Vasile. Balada spicului de grâu: schițe/Vasile Spinei. - Ch.: Cartea Moldovenească, 1982. - 137 p.

Spinei, Vasile. Momente la răscruce: schițe/Vasile Spinei. - Ch.: Cartea Moldovenească, 1984. - 113 p.

Spinei, Vasile. Din drumetii întorși la vatră, impresii de călătorie /Vasile Spinei. - Ch.: Cartea moldovenească, 1984

Spinei, Vasile. Nu împușceni în curcubeu!: schițe/Vasile Spinei. - Ch.: Cartea Moldovenească, 1987. - 216 p.

Spinei, Vasile. Teamă de semn rău: [versuri] /Vasile Spinei. - Ch.: Editura "Universul", 1993;

Spinei, Vasile. Scut de zăpadă/Vasile Spinei. - Iași: Editura "Junimea", 1994;

Spinei, Vasile. Surâsul călugărului (haiku, ediție româno-engleză) /Vasile Spinei. Grafică: Ion Codrescu. - Constanța: Editura "Leda", 1996;

Spinei, Vasile. Vadul cu siguranțele arse: [poezii] /Vasile Spinei. - Ch.: Firma E.P. "Tipografia Centrală", 2000;

Spinei, Vasile. Nu-mă-uita (haiku, ediție româno-engleză) /Vasile Spinei. Grafică: Ion Codrescu. - Ch.: Firma E.P. "Tipografia Centrală", 2000;

Spinei, Vasile. Blândețea tăcerii/Tender is the silence (haiku, ediție româno-engleză) /Vasile Spinei. Grafică: Iulian Filip. - Ch.: Editura "Prut Internațional", 2000;

Spinei, Vasile. Poeme în alb-negru/Poems in Black and White (haiku, ediție româno-engleză) /Vasile Spinei. Grafică: Vasile Botnaru. - Ch.: Firma E. P. "Tipografia Centrală", 2003;

Spinei, Vasile. Păsări și stânci/Birds and Cliffs. (haiku, ediție româno-engleză) /Vasile Spinei. Grafică: Vasile Botnaru. - Ch.: Firma E. P. "Tipografia Centrală", 2005.

Spinei, Vasile. Nimic despre iarnă/Nothing about winter, haiku/Vasile Spinei. - Ch.: ÎP Universul, 2010

Spinei, Vasile. Gardul de măceși/Eglantine Hedge, haiku & senryū/Vasile Spinei. - Ch.: ed. Bons Office, 2017

Spinei, Vasile. Singur pe scurtătură/Alone on the Shortcut, haiku & senryū/Vasile Spinei. - Ch.: ed. Bons Office, 2018.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Comuna Bădiceni/Vasile Trofăilă; trad. Irina Dubovic (lb. engl.), Valentina Trofăilă (lb. rusă). – Ch.: „VAST-M” SRL, 2009 (Tipogr. Edit. „Universul” ÎS). – 208 pag

Soltan, Petru; Matvei, Valeria. Calendar Național 2008 [Carte tipărită] / Col. de red. : Petru Soltan (preș.), ... ; alcăt. : Valeria Matvei, Maria Șveț . – Chișinău : BNRM, 2008. - 468 p. : il.

Coval, Maria; Melenciuc, Nina; Sănduță, Elena; Drăgănel, Angela; Matvei, Valeria; Madan, Ion. Calendar Național 1998 [Carte tipărită] / Col. de red. : Alexe Rău, Ion Madan, Elena Sănduță (preș.), ... ; alcăt. : Maria Coval, Nina Melenciuc, Elena Sănduță, Angela Drăgănel, Valeria Matvei, Ion Madan. – Chișinău : BNRM, 1997. – 214 p. : il.

<https://m.moldovenii.md/md/people/1170>

<http://jurnalism.usm.md/?project=vasile-spinei>

<https://uniuneascrititorilor.md/membbru/spinei-vasile>

Steinberg Robert

matematician, om de știință, profesor universitar University of California, Los Angeles, Academia Națională de Științe a Statelor Unite ale Americii

Născut la **25 mai 1922, Soroca, Basarabia, România** – decedat 27 mai 2014 (92 de ani)) este un matematician americano-român-evreu de la UCLA care a inventat Reprezentarea Steinberg, Grupul Steinberg în teoria algebrică K și Grupurile Steinberg din Teoria Lie. Și-a luat titlul de Ph.D. în matematică la Universitatea din Toronto din 1948.

S-a retras de la UCLA în 1992.

Premii. Distincții. Diplome:

Leroy P. Steele Prize

Publicații

Steinberg, Robert (1968), Lectures on Chevalley groups, Yale University, New Haven, Conn., MR 0466335

Steinberg, Robert (1974), Conjugacy classes in algebraic groups., Lecture Notes in Mathematics, 366, Berlin-New York: Springer-Verlag, doi:10.1007/BFb0067854, ISBN 978-3-540-06657-6, MR 0352279

R. Steinberg, Collected Papers, Amer. Math. Soc. (1997), ISBN 0-8218-0576-2.

"A geometric approach to the representations of the full linear group over a Galois field". Transactions of the American Mathematical Society. 71: 274–282. 1951. doi:10.1090/s0002-9947-1951-0043784-0. MR 0043784.

"Finite reflection groups". Transactions of the American Mathematical Society. 91: 493–504. 1959. doi:10.1090/s0002-9947-1959-0106428-2. MR 0106428.

"A general Clebsch–Gordan theorem". Bulletin of the American Mathematical Society. 67 (4): 406–407. 1961. doi:10.1090/s0002-9904-1961-10644-7. MR 0126508.

"Complete sets of representations of algebras". Proceedings of the American Mathematical Society. 13: 746–747. 1962. doi:10.1090/s0002-9939-1962-0141710-x. MR 0141710.

"A closure property of sets of vectors". Transactions of the American Mathematical Society. 105: 118–125. 1962. doi:10.1090/s0002-9947-1962-0165040-x. MR 0165040.

Steinberg, Robert (1962). "Générateurs, relations et revêtements de groupes algébriques". Colloq. Théorie des Groupes Algébriques (in French). Bruxelles: Gauthier-Villars: 113–127. MR 0153677. Zbl 0272.20036.

"Differential equations invariant under finite reflections". Transactions of the American Mathematical Society. 112: 392–400. 1964. doi:10.1090/s0002-9947-1964-0167535-3. MR 0167535.

Steinberg, Robert (2017) [1968], Lectures on Chevalley groups, University Lecture Series, 66, American Mathematical Society, ISBN 978-1-4704-3105-1, MR 0466335

Steinberg, Robert (1974), Conjugacy classes in algebraic groups, Lecture Notes in Mathematics, 366, Berlin-New York: Springer-Verlag, doi:10.1007/BFb0067854, ISBN 978-3-540-06657-6, MR 0352279[2]

"An occurrence of the Robinson–Schensted correspondence". Journal of Algebra. 113 (2): 523–528. 1988. doi:10.1016/0021-8693(88)90177-9.

R. Steinberg, Collected Papers, Amer. Math. Soc. (1997), ISBN 0-8218-0576-2.

Sursă:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Robert_Steinberg

Strechii Maria

doctor în științe economice, conferențiar universitar.

Născută la **11 august 1957, satul Dărcăuți, raionul Soroca.**

Studii:

1975 - Tehnicumul Tehnologic din or. Chișinău.

1975-1980 - absolvete cu mențiune Facultatea Economie a Institutului Agricol „M.V.Frunze” din or. Chișinău.

1982-1986 - continuă studiile la doctorantura (aspirantura) Institutului Unional de Cercetări Științifice în domeniul Economiei Agrare din or. Moscova.

1988 - aspirant la Institutul Unional de Cercetări în Domeniul Economiei Agrare (or. Moscova) A susținut teza de doctor cu tema: „Eficiența asociațiilor științifice de producție în pomicultură și viticultură (pe materialele RSS Moldovenești și RSS Uzbekistân)”

1999 - conferențiar universitar

Experiența profesională:

1975-1976 - contabil-șef la Stația Sanitară Epidemiologică din Soroca

1981-1991 - economist superior, colaborator științific superior la Institutul de Cercetări Științifice în domeniul Economiei și Organizării Producției Agricole din Moldova

- 1991-2001 - lector superior, conferențiar universitar la Universitatea Agrară de Stat din Moldova
- 1998-2003 - conferențiar universitar la Academia de Administrare Publică de pe lângă Președintele Republicii Moldova, conferențiar universitar la Universitatea de Stat din Moldova, Academia de Studii Economice din Moldova.
- 2003-2005 - Aparatul Guvernului Republicii Moldova, în funcția de consultant principal în Direcția Administrare Publică Locală.
- 2005 - șef catedră Teorie Economică și Business Internațional la Institutul de Relații Internaționale din Moldova,
- 2008 - șef secție Activitate Științifică la Academia de Administrare Publică de pe lângă Președintele Republicii Moldova.

A activat în diferite proiecte internaționale, a efectuat 4 stagieri în diferite universități și organizații din Europa și SUA, a participat la 10 cursuri de perfecționare din blocul disciplinelor economice.

În activitatea de cercetare științifică, M. Strechii acordă prioritate problemelor macroeconomice, formelor și metodelor contemporane ale comerțului internațional, activității economice externe ca parte integrantă a politicii economice a Republicii Moldova. A publicat 46 de lucrări științifice și metodico-didactice.

Publicații:

- 45 de lucrări științifice, metodico-didactice.
- Strechii, Maria. Impactul serviciilor publice asupra produsului intern brut (PIB) . In: Anuar Științific al Institutului de Relații Internaționale. 2006, nr. 4, pp. 130-132.
- Strechii, Maria. Utilizarea eficientă a resurselor rare – problema cheie în asigurarea creșterii economice . In: Anuar Științific al Institutului de Relații Internaționale. 2006, nr. 4, pp. 143-148.
- Strechii, Maria; Șestacovscaia, Angela. Intermediarii comerciali și rolul lor în comerțul extern . In: Anuar Științific al Institutului de Relații Internaționale. 2007, nr. 5, pp. 174-177.
- Șestacovscaia, Angela; Strechii, Maria. Politica băncilor comerciale privind creditarea întreprinderilor în Republica Moldova . In: Anuar Științific al Institutului de Relații Internaționale. 2007, nr. 5, pp. 179-187.
- Strechii, Maria; Blanoschi, Andrei. Activitatea economică externă – parte integrantă a politicii economice externe a Republicii Moldova . In: Anuar Științific al Institutului de Relații Internaționale. 2008, nr. 6, pp. 170-176.
- Strechii, Maria. Particularitățile noilor condiții de bază ale livrărilor „Incoterms 2010”. In: Teoria și practica administrării publice. 24 mai 2011, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Academia de Administrare Publică, 2011, pp. 146-148.
- Strechii, Maria. Mecanismul de mișcare a cererii comerciale (Inquiry): aspect comparative. In: Teoria și practica administrării publice. 22 mai 2012, Chișinău. Chisinau, Moldova: S.C. „Garamont-Studio” S.R.L., 2012, pp. 229-230.
- Strechii, Maria. Maximalizarea profitului și minimalizarea pierderilor în condițiile concurenței perfecte. In: Teoria și practica administrării publice. 19 mai 2017,

Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: S.C. "Elan Poligraf" S.R.L., 2017, pp. 392-395.

Strechii, Maria. Rolul micului business în economia contemporană. In: Teoria și practica administrării publice. 17 mai 2019, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Academia de Administrare Publică, 2019, pp. 463-465.

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

<http://www.aap.gov.md/ro/cadre-didactice-cemp>

<http://irim.md/facultati/facultatea-economia-mondiala-si-relatii-economice-internationale/catedra-bisnes-international-si-turism/>

https://ibn.idsi.md/ro/author_articles/12227

Trofăilă, Vasile. Comuna Dărcăuți/Vasile Trofăilă; red.: Tudor Țopa. – Ch.: „Ti-pogr. Sirius” SRL, 2009. – 128 pag.

Strungaru Ariadna

șefa Secției Redactare la Centrul Editorial- Poligrafic al USM

S-a născut în luna florarului, într- un an îndeplătat, în satul Ni-orceni, raionul Soroca din nordul Moldovei, Ariadna Strungaru.

Studii:

1968 - Institutul Pedagogic din Tiraspol.

Experiența profesională:

Și-a început activitatea în calitate de profesor în școala medie, a colaborat activ la ziarul „Tinerimea Moldovei”.

1974 - activează în calitate de redactor în secția Poligrafie Operativă a Universității de Stat din Moldova

2003, iulie - îndeplinește funcția de șefa Secției Redactare la Centrul Editorial-Poligrafic al universității.

Venită la USM cu peste 40 de ani în urmă, Ariadna Strungaru muncește cu dăruire de sine, contribuind la perfecționarea producției didactice, metodice și științifice universitare editate în cadrul universității și la alte centre editorial- poligrafice din Republica Moldova.

Premii. Distincții. Diplome:

2016 - Medalia „Mihai Eminescu”

Sursă:

http://studiamsu.eu/wp-content/uploads/25.p.158_91_91.pdf

Subotin Iurie Constantin

doctor în chimie, conferențiar universitar

S-a născut la 8 octombrie 1971, s. Iarova, r. Soroca, Republica Moldova.

Studii:

1978 -1988 - Școala medie din Ialoveni

1988- 1993 - Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea Chimie

1993-1996 - doctorale, Catedra Chimie Industrială și Ecologică, Facultatea Chimie, Universitatea de Stat din Moldova.

1998 - susține teza de doctor în chimie, USM.

Activitatea profesională:

1996–prezent - Catedra Chimie, Universitatea Tehnică a Moldovei lector superior, conferențiar universitar

2001-prezent - prodecan al Facultății Tehnologia Alimentelor UTM, doctor în chimie, profesor de chimie la liceul „Ion Creangă”

Activitatea științifică:

Domeniul chimiei ecologice, securitatea și calitatea produselor alimentare.

2007-2008: Conducător al proiectului pentru tineri cercetători, „Alimentele fortificate cu fier în scopul reducerii ratei de anemie feripativă în republica moldova”, tematica căruia s-a înscris în recomandările UNICEF și OMS privind politica alimentară și nutriția în Republica Moldova.

A activat în cadrul a 2 proiecte instituționale.

Publicații:

Ciobanu, Corina; Subotin, Iurie. Aspecte ale carențelor nutriționale în Republica Moldova . In: Studia Universitatis. Seria Științe Reale și ale Naturii. 2008, nr. 7(17), pp. 159-163.

Onici, Natalia; Rubțov, Svetlana; Subotin, Iurie; Scobioala, Victor. Impactul microorganismelor asupra îmbătrânirii și degradării edițiilor de carte și a documentelor de arhivă . In: Meridian Ingineresc. 2009, nr. 3, pp. 49-54.

Dîmovscaia, Galina; Subotin, Iurie. Formarea competenței de cercetare experimentală a substanțelor, fenomenelor și proceselor chimice. In: Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2011, nr. 5-6(69-70), pp. 100-105.

Scobiolă V., Onici N., Nastas N., Subotin Iu. Structura materialelor poligrafice. IU. Redactare și Editare a UTM, 2012. 7,0 c. t.

Subotin Iurie. Chimia anorganică. Recapitulare. (material didactic). 2014. 4,5 c.tip.

Subotin, Iurie. Aplicarea laboratoarelor virtuale în instruirea interactivă la chimie. In: Meridian Ingineresc. 2017, nr. 3, pp. 36-40.

Cușmenco, Tatiana; Macari, Artur; Subotin, Iurie. Authentication of some local raw materials with high biological value. In: Modern Technologies in the Food Industry. 18-20 octombrie 2018, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Tipografia „Bons Offices“, 2018, pp. 77-82.

Dragancea, Veronica; Drutsa, R; Subotin, Iurie. Determination of physico-chemical parameters of polyfloral. In: Modern Technologies in the Food Industry. 18-20 octombrie 2018, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Tipografia „Bons Offices“, 2018, pp. 232-235.

Subotin, Iurie; Drutsa, R; Dragancea, Veronica; Haritonov, Svetlana. Chemical experiment and its importance in teaching chemistry. In: Journal of Social Science. 2019, nr. 2(1), pp. 21-26.

Haritonov, Svetlana; Subotin, Iurie; Drutsa, R; Dragancea, Veronica. Chemical bond and structure of substance – didactic aspects. In: Journal of Social Science. 2020, nr. 3(1), pp. 5-14.

Brevete de invenție:

Lichid de ungere și răcire. Brevet de invenție de scurtă durată. Hotăr. nr.6965 din 2011.07.25. Mazuru S., Subotin Iu.

Sursă:

CV-ul personal

<https://usefulchemistry.wixsite.com/4students>

Suhaci Nicolai

Născut la **21 februarie 1989 în s. Vanțina**, r. Soroca, Republica Moldova.

Studii:

1996-2007 - Liceul Teoretic "Constantin Stere" Soroca

2007-2009 - High school Treviso - Diploma în Business Management

2010-2012 - University Ca' Foscari of Venice, Bachelor's Degree in Economics & Commerce

2012 - Université Paris Panthéon-Sorbonne, Économie (discipline)

Experiența profesională:

KPMG Italy SAP Consultant · Padova

2013-2015 - ICM.S, SAP Consultant Villorba. Consulenza applicativa in ambito SAP

2015-prezent – Freelance, Translator/Interpreter · Translating from english/ russian to rumenian/ italian. Areas of expertise: business, economics, entrepreneurship and education.

Un visător. Stabilit în Italia din 2007, este unul dintre numeroșii emigranți români porniți peste hotare în căutarea unui viitor.

După ce a luat licența în economie în 2012 la universitatea Ca' Foscari din Veneția, s-a angajat ca consultant într-o firmă din sectorul informatic, dezvoltând între timp o pasiune intensă, plină de entuziasm (prietenii știu mai bine) pentru studiul acțiunii umane, drept și filozofie în tradiția Școlii Austriece de Economie. De atunci nu există întâlnire cu prietenii sau cu necunoscuți fără ca el să pomenească de nedreptățile și chiar acțiunile criminale ale Statului împotriva indivizilor pașnici. Alergic la televizor, la criminali și răufăcători (conștienți sau inconștienți), la erori logice, de care încearcă să elibereze pe el însuși și pe ceilalți în limita posibilităților propriului intelect. În opinia sa, omul devine mai bun doar dacă tinde continuu la ameliorarea înțelegerii diferențelor dintre bine și rău și acționează consecvent. "Revoluția" pornește din adâncul sufletului!

Sursă:

<http://elibertare.com/blogger/listings/suhaci>

Serban Dormidont Arhip

profesor universitar, doctor habilitat în științe fizico-matematice, cercetător științific, laureat al Premiului de Stat al Republicii Moldova în domeniul științei și tehnicii.

Născut la **22 februarie 1939, com. Bulbocii-Vechi, jud. Soroca**

Este descendentul unei familii de învățători originare din satul Bulbocii-Vechi, raionul Soroca. Rânduiala vieții a fost însă de așa natură că școala medie a absolvit-o departe de Moldova – în Siberia, în regiunea Kurgan, orașelul Baturino, în 1956.

Studii:

1956-1961 - Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Fizică și Matematică, specialitatea „Fizica”, diplomă H nr.734768

1978 - teza de doctor în științe fizico-matematice cu tema „Realizarea și cercetarea heterojuncțiunilor ZnTe-ZnSe și CdTe-ZnSe cu memorie optică și proprietăți de comutare” sub conducerea eminentului savant Victor Kovarski din IFA și a profesorului Alexei Simașchevici din USM.

1996 - teza de doctor habilitat în științe fizico-matematice cu tema „Cercetarea proceselor fizice în heterostructurile neideale de tip conductor/izolator/ semiconductor și utilizarea lor practică”, diplomă DH nr.000075

2003 - titlul de profesor universitar, diplomă PU nr.0378

Activitatea profesională:

1961-1968 - Universitate, în calitate de laborant superior în Laboratorul de cercetări științifice în Fizica Semiconductorilor, tocmai fondat pe lângă Catedra de electrofizică. Activează în cadrul laboratorului în calitate de inginer-constructor și cercetător științific inferior până în anul 1968, când este mobilizat în rândurile armatei.

1974 - Institutul de Fizică Aplicată al AȘM ca inginer în Laboratorul de Fenomene Cinetice în semiconductori, unde începe lucrul asupra tezei de doctor.

1977 - Laboratorul Cercetări Științifice în Fizica Semiconductorilor, USM, unde activează în funcțiile de cercetător științific superior, coordonator principal și șef de laborator până la revenirea

2003 - profesor universitar la Catedra de Fizică Aplicată și Informatică a Universității de Stat din Moldova.

2005 - IFA AȘM, transferat în calitate de director adjunct pe probleme științifice.

Cercetător științific principal în cadrul Laboratorului Materiale pentru Fotovoltaică și Fotonică, IFA AȘM.

Activitatea științifică a profesorului D. Șerban poartă amprenta unui devotament complet fizicii semiconductorilor. Pășind pe urmele iluștrilor săi dascăli – profesorul Mihail Kot și academicienii Alexei Simașchevici și Victor Kovarski, a venit cu propria contribuție în acest domeniu foarte important al fizicii. Rezultatele activității sale științifice sunt reflectate în 233 de publicații, precum și în 12 brevete de invenție.

1986-2009 - executant responsabil al lucrărilor de cercetare în cadrul programelor tehnico-științifice guvernamentale legate de utilizarea surselor netradiționale de energie, în particular, de energetica solară. Fructuoasă este colaborarea colectivului condus de dl D. Șerban cu colegii din alte instituții de cercetare din Moldova, precum și din București, Iași, Cluj-Napoca, SanktbPetersburg, Kiev, Moscova etc. Ea însumează atât efectuarea cercetărilor în comun, cât și lucrări desfășurate în bază de contract la comanda diverselor centre științifice ce și întreprinderi de producție.

Importanța cercetărilor științifice și valoarea rezultatelor obținute au fost recunoscute prin decernarea în 1989 unui grup de savanți, între care și lui D. Șerban, a Premiului de Stat în domeniul științei și tehnicii pentru ciclul de lucrări „Elaborarea tehnologiei, cercetarea în complex și utilizarea compușilor AIIBVI și a structurilor pe baza lor”.

1998 - membru, apoi secretar științific, al Consiliului științific specializat de conferire a titlurilor de doctor și doctor habilitat în științe fizico-matematice al Universității de Stat din Moldova. Conducător științific al grantului Consiliului Suprem pentru Știință și Dezvoltare Tehnologică al Republicii Moldova

Autoritatea de care se bucură în rândurile comunității științifice este confirmată de numirea sa în calitate de membru al Consiliilor științifice specializate pentru susținerea tezelor de doctorat în domeniul științelor fizico-matematice, de membru al Comisiei de experți din cadrul Consiliului Național pentru Acreditare și Atestare, Consiliului Suprem pentru Știință și Dezvoltare Tehnologică, este președintele Seminarului de profi I pe lângă IFA, AȘM.

Concomitent cu activitatea științifică, profesorul D. Șerban s-a arătat preocupat și de munca didactică.

A elaborat și ține cursuri normative și speciale pentru studenți, a publicat un șir de lucrări științifico-metodice. Pe parcursul anilor, a exercitat conducerea științifică a 3 teze de doctorat, a fost conducător științific al unui impunător număr de teze anuale, de licență și masterat, elaborate de studenții Catedrei de fizică aplicată și informatică, USM.

Discipline predate:

Cursuri speciale : „Fenomene de ne echilibru în semiconductori”, „Dispozitive optoelectronice”, „Conversia fotovoltaică a energiei solare”, „Chimia materialelor semiconductoare”

Participări la proiecte și granturi:

Проект РФФИ «Теоретическое и экспериментальное исследование фотоэлектрических модулей с двусторонними солнечными элементами и стационарными концентраторами» 2006-2007гг. Conducător științific.

Proiect MRDA MOE.2.306.2.CS 03 „Study of oxide/nanoporous III-V semiconductor junction for thier use in photovoltaic and photoelectrochemical production of Hidrogen” Executant.

Participări la foruri științifice și didactice:

50 de participări la foruri științifice internaționale

Premii. Distincții. Diplome:

1989 - Laureat al Premiului de Stat în domeniul științei și tehnicii

Membru al Societății Fizicienilor din Moldova.

Publicații:

total 239, printre care în ultimii ani

Шербан, Дормидонт. Исследование физичесатх процессов в неидеальных гетеро-структурах типа проводникдиэлектрик-полупроводник и их практическое применениу: Дис. доктора хабилитат физико-математических наук / Дормидонт Шербан: — Chișinău, 1995.- 334 p.

- Barduc, Alexei. Cercetarea proceselor de comutare în structurile p'- nSiO₂-nITO / Alexei Barduc, Eugenia Bobeico, Andrei Coval, Alexei Simaşchevici, Dormidont Şerban // An., Şt. ale Univ. de Stat din Moldova. Şt. fizico-matematice. — Chişinău, 2001.-P. 205-208.
- Dorojneac, Alexandru. Evoluţia eficienţei dispozitivelor fotovoltaice / Alexandru Dorojneac, Denis Pârlog, Dormidont Şerban // Conferinţa ştiinţifică studenţească „Tineretul de azi - viitorul de mâine”: dedicată aniversării 62 de la fondarea USM: 14-18 apr. 2008. - Chişinău: GEP USM, 2008.-P. 19-20.
- Sherban, Dormidont. Simple low-cost technology of silicon solar cells and PV modules fabrication / Dormidont Sherban, A. Simashkevich, L. Bruk, Show. - Houston, 2009, chapter 2. - P. 55-58.
- Simashkevich, A. Transparent. Conductive Oxide Layers and Their Application in Solar Energetic / A. Simashkevich, Dormidont Sherban, L. Bruk, lu. Usatii, V. Fedorov // Physics and Chemistry of Solid State. - 2010. - Vol. 11 , Nr. 4. - P. 950-957.
- Simashkevich, A. 20.9%-efficient bifacial isotype solar cell / A. Simashkevich, D. Sherban, L. Bruk, M. Rusu, S. Wiesner, V. Abashkin, E. Harca, I. Usatyi // of 26th European Photovoltaic Solar Energy Conference and Exhibition. - Hamburg, 2011.-P. 2288- 2291.
- Simaşchevici, A. Solar Oils on the Base of Semiconductor-Insulator-Semiconductor Structures, Chapter in the Book "Solar cells — silicon wafer-based technologies" / A. Simashkevich, Dormidont Sherban. L. Bruk // Published by InTech. -Croatia, 2011. - P. 299-332.
- Grabco, D. Elastoplastic Response of TCO/Si Coated Systems to Local Loading, Chapter in the Book "Horizons in World Physics" / D. Grabco, E. Flarea, O. Shikimaka, Dormidont Sherban // Published by Nova. - USA, 2012. - Vol. 277. P. 111-130.

Sursă:

Gorceac, Leonid. Creativitate, originalitate, universalitate: Dormidont Şerban la 60 de ani / Leonid Gorceac, Valentin Pleşca // An. Şt. ale Univ. de Stat din Moldova. Şt. fizico-matematice. — Chişinău, 1999. — P.5-6.

Rusnac, Gheorghe. Şerban, Dormidont / Gheorghe Rusnac // Rusnac, Gheorghe. Profesorului Universităţii de Stat din Moldova (1946-2001): Diet. Ist.-biogr. - Chişinău: USM, 2001,

Şerban, Dormidont' // Cercetători şi inventatori' diii Republica Moldova: (Prezentare- succintă): P.2. — Chişinău: Ed. AGEPI, 2003. – p. 139-140

Matvei, Valeria; Biblioteca Naţională a Republicii Moldova. Calendar Naţional 2014 [Text tipărit] / Aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Şveţ, Madlena Puşcaşu [et al.]; Dir. gen. : Alexe Rău ; col. red. : Petru Soltan [et al.]; Biblioteca Naţi-onală a Rep. Moldova . — Chişinău : [s.n.] , 2014. - 378 p

<http://phys.usm.md/md/staff/read/8/>

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Dormidont%20Serban%20la%2075%20de%20ani.pdf

<https://phys.asm.md/ro/personalpages/dsherban>

Sofron Larisa

doctor în pedagogie, conferențiar universitar, director adjunct LT „Orizont” filiala Ciocana-Treapta Gimnaziu

Născută la **21 octombrie 1952 în s. Soloneț, r-nul Soroca.**

Studii:

Școala medie din Orhei

1970–1975 - Institutul Pedagogic de Stat „T. G. Șevcenko” din Tiraspol cu mențiune.

2002 - doctor în pedagogie, susținând teza cu tema “Fundamente pedagogice ale formării abilităților de rezolvare a conflictelor în procesul pregătirii cadrelor didactice”

Experiența profesională:

1975–1988 - educator, mai apoi ca director-adjunct pentru educație la școala medie din Biserica Albă, raionul Rahov, regiunea Transcarpatică.

1989-2002 - lector superior la facultatea de Pedagogie.

2004 – gradul didactic de conferențiar universitar.

2013 - grad managerial

În contextul relațiilor de parteneriat cu instituțiile preuniversitare, dna Larisa Șofron contribuie la asigurarea unei colaborări cu Liceul Teoretic „Orizont”. În acest sens, pe parcursul mai multor ani, dnei a organizat training-uri în instituția dată cu subiecte din conflictologie și lucrează cu elevii dotați în cadrul programului special la educația intelectuală. Rezultatele acestei activități se confirmă prin creșterea numărului de elevi, care se plasează pe locuri premiate la nivel local, republican și internațional. Liceul este un teren de desfășurare a practicii pedagogice a studenților din diferite universități din Republica Moldova. Tot datorită domniei sale, discipolii instituției date au fost antrenați în programul internațional organizat de Academy of Central European Schools (ACES), activitate cu care sunt familiarizați și studenții în cadrul lecțiilor de laborator și a stagiilor pedagogice.

Sursă:

<https://ust.md/subdiviziuni-universitare/facultati/pedagogie/catedra-pedagogie-si-metodica-invatomantului-primar/>

https://orizont.org/ro/our_team/sofron-larisa/

Soimu Porfirie

preot în parohia Parcani, jud. Soroca.

S-a născut la **24 februarie 1904 în com. Stoicani, jud. Soroca.**

Studii:

Seminarul Teologic din Edineț

Seminarul Superior din Chișinău.

Experiența profesională:

1930, aprilie - hirotonit preot și numit paroh la Biserica Sf. Nicolae din Heciul Vechi, jud. Bălți, cu începere de la 1 iunie 1930.

1931 - transferat ca paroh la Biserica Sf. Arh. Mihail din com. Parcani, jud. Soroca.

1936 - din inițiativa domniei sale, în parohie a fost construită casa parohială.

A fost un păstor apropiat de credincioși și spijinitor al celor nevoiași.

1941, 13 iunie - în primul an de prigoană împotriva Bisericii din Basarabia, părintele Porfirie Șoimu împreună cu familia sa, au fost deportați în Siberia. Părintele Porfirie a fost internat într-un lagăr din reg. Sverdlovsk.

1942, 8 august - omorât prin împușcare.

Sursă:

Reconstituiri istorice : Civilizație, valori, paradigme, personalități : În onorem academician Valeriu Pasat / Inst. de Istorie, Bibl. Șt. (Inst.) „Andrei Lupan” ; ed.: Constantin Manolache ; coord.: Gheorghe Cojocaru, Nicolae Enciu ; resp. de ed.: Ion Valer Xenofontov, Silvia Corlăteanu-Granciuc. – Chișinău : Biblioteca Științifică (Institut) „A. Lupan”, 2018 (F.E.-P. „Tipografia Centrală”). – 628 p. : fot., tab.

<http://protioanlisnic.blogspot.com/2015/06/preotul-porfirie-soimu-omorat-prin.html>

<https://www.timpul.md/articol/17-ani-in-fabrica-morii-si-60-de-ani-traiti-in-batjocura--131669.html>

<https://gazetadecluj.ro/ucis-pentru-credinta/>

Sterbate Vadim

jurnalist

Născut la **7 februarie 1984, în orașul Soroca.**

Studii:

1990-1991 - Școala nr.1, Soroca

1991-1994 - Liceul "Constantin Stere", Soroca

1995-2000 - Liceul "Petru Rareș", Soroca

2000-2001 - Școala medie nr.4, Soroca

2002-2007 - licențiat în Jurnalism, Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării USM, Chișinău

2008-2011 - master în Managementul Instiutiei Media, Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării USM, Chișinău

Experiența de lucru:

2002-2009 reporter, prezentator, coordonator al studioului „AMICUS” televiziunea „Sor-TV”, Soroca

2002-2009 reporter „Observatorul de Nord”, Soroca

2009-2011 reporter "Jurnal de Weekend", "Asfalt de Moldova”, Jurnal TV, Chișinău

2011-2014 - reporter la emisiunea matinală "Prima Oră", Prime TV

2007-2011 - fotograf „Art Stil Studio”

2014-prezent - Observatorul de Nord, fotograf, reporter Soroca

Sursă:

<http://cinehub.md/rom/member/vadim-sterbate>

Stirbu Larisa

profesor de chimie, director la Colegiul Național de Comerț

S-a născut la **1 decembrie 1950 în satul Stoicani, județul Soroca.**

Studii:

1968 - Școala medie din sat

1973 - Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Chimie.

Experiența profesională:

1973-1975 - laborant superior la Institutul de Chimie al Academiei de Științe din Moldova

1976 - Școala medie din satul natal (Stoicani), ca organizator al lucrului educativ

1971-1980 - Asociația de Producere Republicană „Universal” în calitate de maistru, inginer - tehnolog, inginer chimist superior

1980-1991 - profesor de chimie la Școala Republicană Pedagogică de Arte Plastice

1991-1994 - profesor de chimie la Colegiul Național de Comerț

1994-1998 - director adjunct la Colegiul Național de Comerț

1998-2011 - director la Colegiul Național de Comerț, are grad didactic superior și gradul II managerial.

2012 - profesor de chimie Catedra Discipline reale

Se ocupă cu pictura, poezia și muzica.

Sursă:

Prodan Hariton. Satul meu natal - Stoicani: Din cele mai vechi timpuri/ Hariton Prodan. - Ch.: FP "Pres-Expres", 2004. - 328 p. : tab., fotogr.;

<https://ase.md/facultatea/collegiu-national-de-comert/prezentare/directorii-collegiului.html>

Șura Alexandru

virtuoz al țambalului, câștigător a numeroase concursuri naționale și internaționale de muzică.

S-a născut la 7 decembrie 1980 la Soroca, în familia lui Victor și Tamara Șura.

1985 - familia se stabilește la Chișinău, unde locuiește până în prezent.

Studii:

La vârsta de 5-6 ani, părinții l-au dat la școala de muzică, la pian.

La vârsta de 10 ani a început să studieze țambalul.

1999 –Liceul „Ciprian Porumbescu”

2005 –Academia de Muzică „Gavril Muzicescu”.

2014 –Universitatea din Montréal, Facultatea de Muzică

Experiența profesională:

La 16 ani Alexandru Șura dădu primul său concert cu Orchestra Simfonică Națională.

1995, 18 august-2000, 13 ianuarie - ANADP JOC Ansamblul National Academic de Dansuri Populare FUN PAGE

1999, 1 noiembrie-2001, 13 martie - Orchestra Lautarii, țambal

2006, martie-2008, ianuarie - profesor la Academia de Muzica, fiind artist în mai multe colective artistice. Ultimii ani a activat în calitate de solist invitat.

A susținut multe concerte în lume.

2001-2003 - a activat pe vasul de croazieră, iar mai apoi s-a stabilit cu traiul în Canada.

A cântat într-o operă clasică în Montreal. În Canada a susținut un concert de muzica modernă. Concertează ca solist sustinând recitaluri de muzică pentru țambal în cele mai mari săli din România, Austria, Rusia, Germania, Belarus, Israel, Franța, Spania, SUA.

Premii. Distincții. Diplome:

De la vârsta de 12 ani, Alexandru Șura obține premii la concursuri naționale și internaționale, printre care

1993 - Premier Prix "Stefan Neaga" Concours National, Chisinau, Moldova.

1995 - Premier Prix "Constantin Brailoiu" Festival International folklorique, Brașov, Roumanie.

1998 - Premier Prix "Barbu Lautaru" Concours national des interpretes instrumentistes. Chisinau, Moldova.

1998 - Premier Prix "George Georgescu" Concours des interpretes instrumentistes, Tulcea, Roumanie.

1998 - Premier Prix "L'orchestre Folclor present" Concours organisé par l'orchestre de la Television et Radio National, Moldova.

1999 - Prix municipal de la jeunesse dans le domaine de la Literature et Arts, Nomination : Interpretation instrumental, Cymbalum pour l'année 1998

2000 - Premier Prix "First Delphic Games" Nomination: Instrument traditionnel, Moscou, Russie.

2005 - Premier Prix "Maria Tanase" Festival national des interprets de la musique traditionnelle roumaine, Craiova, Roumanie.

2006 - Premier Prix "Mamaia 2006" Festival national de chanson et de dance traditionnel roumain, Constanta, Roumanie.

2006 - Troisième Prix "La Coupe du Nord" Concours International des interprets des instrument traditionnel Cherepovets, Russia.

Sursă:

<http://diaspora.moldova.org/news/alexandru-sura-tambalistul-moldovean-care-a-cucerit-canada-video-230149-rom.html>

https://www.facebook.com/pg/alexandrusuraartist/about/?ref=page_internal

Tacu Oleg

chirurgul care replantează membre fără microscop

S-a născut la **5 aprilie 1978 în Soroca.**

Studii:

1985–1995 – Școala Medie Soroca

1998–2004 - Universitatea de Medicina si Farmacie "Gr.T.Popa" Iasi

Experiența profesională:

2011, 15 decembrie - prezent - Spitalul Municipal de Urgenta "Elena Beldiman" Barlad. Medical Doctor

2011 - medic specialist in Chirurgie plastica si microchirurgie reconstructiva si estetica

2016 - medic primar in Chirurgie plastica si microchirurgie reconstructiva si estetica
2019, 1 ianuarie - prezent - OMINI Clinic Iași. Plastic Surgeon

Membru al:

Asociației Chirurgilor Plastici din Romania
Societății Romane de Chirurgie Estetica

Oleg Tacu, face adevărate minuni cu ochiul liber, are o acuitate vizuală aparte, care îi permite să opereze fără microscop. Chirurgul-fenomen face intervenții chirurgicale extrem de dificile, bazându-se pe știință, pe dexteritatea dobândită în ani de muncă, pe pasiunea dusă la extrem și pe ochii de șoim cu care l-a înzestrat natura. Oleg Tacu, în vârstă de 36 de ani, este medic specialist în microchirurgie plastică și reparatorie. El reușește să facă intervenții pe care alți chirurghi nu le-ar putea efectua fără ajutorul microscopelor performante. Medicul Tacu replantează membre amputate, suturează nervi, vase de sânge și ligamente fără microscop. Citește panoul oftalmologic de la 11 metri „Eram conștient că am o vedere foarte bună, dar nu mi-a trecut prin cap că sunt diferit de ceilalți oameni. Abia în timpul rezidențiatului, când am asistat la primele operații de microchirurgie plastică, am realizat că am o vedere ieșită din comun. Profesorii mă certau că mă aplec sub lupe, pentru a vedea cu ochiul liber cum se fac suturile”, povestește “chirurgul-microscop”. Controalele oftalmologice efectuate au stabilit că Oleg are acuitate vizuală de 1.5, aproape dublă față de oamenii cu vedere bună, care se pot lăuda cu acuitate vizuală de 1.0. Panoul oftalmologic poate fi citit, în mod normal, de la o distanță de 6 metri. Doctorul Tacu distinge literele cele mai mici de pe panou de la 11 metri! A studiat în paralel tratate de medicină din Rusia Darul natural cu care este înzestrat ține loc de aparatura pe care spitalul bărlădean nu-și permite s-o achiziționeze. Un microscop performant, indispensabil în microchirurgie, costă între 30.000 și 80.000 de euroeuro. „Am solicitat spitalului să achiziționeze un microscop, dar nu sunt resurse”, spune Tacu. El operează fără „mâna a doua”, un chirurg care să-l asiste, astfel că singurul ajutor primit e cel acordat de asistentele din blocul operator. În facultate era foarte apreciat pentru că studia în paralel tratatele de medicină în limba rusă, mult mai documentate decât cele din România. Medicii ruși au adunat în tratatele lor informații preluate din toată lumea. Reconstrucția-pasiune, chirurgia estetică-necesitate Doctorul s-a angajat la spitalul din Bârlad în urmă cu doi ani și a ales această unitate tocmai pentru patologia grea și diversificată. „Am remarcat, în timpul rezidențiatului, că vin foarte multe cazuri grele de la Bârlad pentru că nu erau specialiști. Pe acest considerent am ales spitalul, dar și datorită mentorului meu, doctorul Lucian Popa, care este bărlădean.” SalariulSalariul „chirurgului-microscop” este de 1.490 de lei. Uneori, munca îi este răsplătită un pic mai bine, în funcție de numărul gârzilor. Oricum, medicul nu are pretenția să primească mai mult, deoarece face chirurgie plastică reparatorie din pasiune. Bani de care are nevoie pentru a-și întreține familia îi face din operații estetice: în fiecare week-end, el operează într-o clinică particulară din Iași.

Sursă:

<http://adev.ro/n3nbap>

<http://adevarul.ro/locale/vaslui/chirurgul-microscop-barlad->

1_534230620d133766a8906331/index.html

<http://estnews.ro/2017/01/20/oleg-tacu-au-facut-minuni-pe-cicatricea-hidoasa-lasata-de-operatia-facuta-de-doi-chirurgi-b-la-barlad-fetitei-muscata-de-mistret/>
<https://www.digi24.ro/magazin/stil-de-viata/viata-sanatoasa/un-chirurg-plastician-din-barlad-opereaza-fara-microscop-466357>
<http://sanatateabuzoiana.ro/medicii-barladeni-au-reconstruit-bratul-unui-pacient-refacandu-i-inclusiv-tatuajul/>
<https://romani-buni.info/2015/12/doctorul-oleg-tacu-chirurgul-plastic-din-romania-care-replanteaza-membre-amputate-de-unul-singur-fara-a-avea-ajutorul-unui-chirurg-fara-asistent-medical-si-fara-aparatura-de-ultima-generatie/>
<https://www.ominiclinic.ro/echipa-medicala/dr-oleg-tacu--51.html>

Talmatchi Mihail

secretar al Ambasadei URSS în Somalia

Născut pe **3 noiembrie 1929, la Rudi**, în familia țăranilor Vladimir și Parascovia Talmațchi. Dumnealui povestește:

Părinții aveau pământ puțin, vreo patru hectare.

1940 - 4 clase ale școlii românești. Unul dintre învățătorii era dl Leonid Ruga. La 28 iunie, pe deasupra satului zburau grupuri de câte trei avioane sovietice, spre Vest. În aceeași zi au venit rușii, cum li se zicea sovieticilor pe atunci. Curând i-au deportat pe Vasile Vranceanu și Grigore Rusnac. În postul de președinte al sovietului sătesc au numit-o pe Daria Ivanovna Idricean. Au naționalizat pământul și au dat din el unor țărani fără sau cu puțin pământ. Bunelul Afanasie Talmațchi a primit un hectar, pe care în primăvara următoare a semănat porumb. Toamna s-a deschis școala primară sovietică. Toți elevii, care învățaseră în școala românească, au fost lăsați să repete ultimele clase. A fost „promovat” din clasa a cincea înapoi în clasa a patra. A început a învăța limba rusă. Lecțiile le ținea Ștefan Gavril Țâmbalist, unicul care cunoștea această limbă încă de pe timpul când fusese elev în școala elementară țaristă. Nici tata, nici mama nu știau rusește și nu avea cine să mă ajute, de aceea o însușeam cu mare greu. Și nu numai eu, ci toți colegii mei.

1941 - a început războiul dintre Germania și URSS. Prin iulie frontul se apropia de Rudi. Se zvonise că la Nistru va fi un mare măcel și consătenii mei au început a se evacua pe la rudele lor din satele mai îndepărtate de rău. S-au dus la o rudă din satul Horodiște. Când mergeau încolo, în întâmpinare veneau șiruri de căruțe cu muniții. Erau coloanele de aprovizionare germane. Când frontul trecu peste Nistru, au revenit acasă. În sat nu se observa nicio schimbare. Atâta doar că nemții le-au rechiționat caii, inclusiv și iapa lor. Iar țăranul fără cal e ca și fără mâini. Mai mulți bărbați din sat au trecut Nistrul, sperând că dincolo vor găsi niște cai rățăciți în timpul luptelor. Tata a adus acasă o iapă mare, cum erau pe la nemți. Cu ajutorul ei au arat, au adus recolta din câmp.

În toamnă a mers în clasa a V-a românească. Școala a funcționat în toți anii de război.

În martie 1944 au revenit sovieticii. A reușit totuși să termine 7 clase. Tata a fost luat la război. După Victorie, a revenit acasă.

Și-a continuat studiile la școala medie Visoca. Profesoara Măria Vasilevna Slusar observase că îi place mult obiectul pe care îl predă și l-a sfătuit să îmbrățișeze profesia de învățător de istorie. Fiind elev, a fost primit în rândurile PCUS. Î

1951-1956 - după absolvirea școlii, a susținut examenele și a fost înmatriculat la Facultatea Istorie a Universității de Stat din Moldova.

1956 - cu diplomă de tânăr specialist, a sosit la școala medie Climăuți, raionul Otaci. Curând a fost ales deputat în sovietul raional Otaci, apoi numit instructor al comitetului raional de partid pentru satele Rudi și Sudarea din zona SMT Arionești.

1957 - invitat la Chișinău, la Comitetul de Stat pentru Securitatea Statului. I s-a propus să plece la studii la școala de pregătire a cadrelor pentru acest domeniu, aflată în orașul Moghiliov (Belarus). A acceptat. Peste doi ani a terminat școala. Concomitent a studiat și limba engleză. La întoarcere, a lucrat în organele securității din RSSM.

1965-1968 - a deținut funcția de secretar al Ambasadei URSS în Somalia. Trecură doar câțiva ani de la obținerea independenței de către această țară și peste tot se mai simțea „suflul” foștilor stăpânitori - al italienilor. A fost obligat să învețe și limba italiană, pentru a putea comunica cu somalezii. La expirarea termenului, a revenit în patrie, unde și-a continuat activitatea anterioară.

Pe când studia la școala din Moghiliov, s-a căsătorit cu Măria Nacu din Șestaci, Șoldănești, colega de universitate. Au doi copii. Fiica Ludmila a absolvit Facultatea de Limbi Străine, specialitatea limba engleză, a făcut doctorantura la Universitatea de Stat din Moscova, a susținut teza pentru titlul de doctor în științe, a deținut funcția de șefă a Catedrei de Limba Engleză a USM. Mai apoi a fost invitată să lucreze la Banca Mondială, unde se află și în prezent. Fiul Oleg a absolvit Universitatea de Medicină, a obținut profesia de medic chirurg, a lucrat la Spitalul de Urgență din Chișinău, iar de la un timp se ocupă cu organizarea turismului.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Satul Rudi: File din istorie/Vasile Trofăilă, Mihail Sîrbu. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2011, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 192 pag.

Taran Anatolie

doctor habilitat în medicină, chirurg plastician, conferențiar universitar al catedrei de Ortopedie și Traumatologie a Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”

Născut la **20 octombrie 1962 satul Visoca**, raionul Soroca.

Studii:

1980–Școala Medie Visoca

1980-1986 - Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie “N. Testemițanu” din Chișinău

1986–1987 - internatura clinică, Institutul de Stat de Medicină din Chișinău, Spitalul Clinic Republican de Ortopedie și Traumatologie

1989–1992 - doctorantura clinică la Institutul de Chirurgie „Alexandr Vișnevschii” în cadrul Academiei de Științe Medicale a Federației Ruse, specialitatea chirurgie, Moscova

- 1992 –teza de doctor în științe medicale, Moscova
 1992–1996 – asistent al Catedrei de Traumatologie și Ortopedie a USMF din Chișinău
 1998–2005 – conferențiar universitar al Catedrei de Traumatologie și Ortopedie a USMF din Chișinău
 2007 - teza de doctor habilitat în științe medicale cu tema: „Tratamentul chirurgical activ precoce în profilaxia și terapia afecțiunilor viscerale la pacienții cu leziuni termice grave”.

Experiența profesională:

- 1987–1989 - medic în cadrul Centrului Republican de Leziuni Termice, Spitalul Clinic Republican de Ortopedie și Traumatologie.
 1992–1995 - șef secție al Centrului Republican de Leziuni Termice, Spitalul Clinic Republican de Ortopedie și Traumatologie.
 1992–1998 - asistent al Catedrei de Ortopedie - Traumatologie, Chirurgie Militară și Medicina Calamităților a Universității de Stat de Medicină și Farmacie ”Nicolae Testemițanu”.
 1998–2009 - conferențiar Universitar al Catedrei de Ortopedie - Traumatologie, Chirurgie Militară și Medicina Calamităților a Universității de Stat de Medicină și Farmacie ”Nicolae Testemițanu”.
 2009–prezent - profesor universitar al Catedrei de ortopedie – traumatologie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie ”Nicolae Testemițanu”.
 2010–2015 - director General, Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie (IMSP SCTO)
 2016–prezent - chirurg plastician, Spitalul Internațional Medpark

Formare:

- 1989 - specializare clinică, Centrul de Traume Termice și Chirurgie plastică or. Tomsk
 1993 - specializare clinică, Centrul de Traume termice și Chirurgie plastică or. Haricov
 1998 - specializare clinică, Centrul de Traume termice și Chirurgie plastică „Alexandr Vișnevschii”, AȘM al Federației Ruse, or. Moscova
 1999 - specializare clinico-profesională, Academia de Științe Medicală „Aesculap”. Centrul de Chirurgie Plastică și Traume termice, S. José; Lisabona, Portugalia
 2002 - specializare clinică, Centrul de Traume Termice și Chirurgie Plastică; Iași, România
 2002 - Centrul de Chirurgie Plastica, or. Lisabona, Portugalia;
 2005 - activități de cercetare în cadrul Programului Fulbright, finanțat de către Guvernul SUA. Centrul de Traume termice, Chirurgie Plastică și Arsuri, Universitatea din Michigan, Ann Arbor, S U A
 2008 - activități de cercetare în cadrul Centrului de Chirurgie Plastică și Traume Termice, Universitatea de Medicină, Cluj Napoca, Romania; finanțat de către Guvernul României și Franței

- 2012 - vizită de studiu și schimb de experiență în domeniul Managementului Instituțiilor Medicale, Programul SABIT, finanțat de către Guvernul SUA
- 2013 - 18-19 noiembrie - LINKademy International Revision symposium; Hamburg, Germania
- 2015 - 8 – 10 octombrie - Cursul Internațional de specializare al Societații Internaționale de Chirurgie Plastică și Estetică, Belgrad, Slovenia
- 2015 - 10-11 aprilie - Zimmer Institute Medical Education Course: Primary and Revision Knee Masterclass. Prague, Czech Republic

Sursă:

Baciu, Gheorghe. Profesorii universitari, absolvenți ai USMF “Nicolae Testemițanu” / Gheorghe Baciu. – Ch. : S. n., 2012. - (Tipogr. Reclama). – 296 p. - Bibliogr.: p. 286.

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . – Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

<https://terramed.md/ro/doctor/taran-anatolie/>

<https://anatolietaran.com/wp-content/uploads/2019/01/CV-Anatolie-Taran.pdf>

Taran Efim

șef de secție la Spitalul Clinic Republican pentru Copii "Emilian Coțaga

Născut în s. **Visoca r-I Soroca.**

Premii. Distincții. Diplome:

2000 - „Om Emerit”

Sursă:

https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=694&lang=ro

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca (Cronică documentară (sec. XV - început, sec. XXI) / Vasile Trofăilă. -Chișinău: VAST-M, 2008. - 224 p.: fotogr.

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . – Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

Tăbîrță Emma

viceguvernator al Băncii Naționale a Moldovei

Născută la **30 august 1970, s. Regina Maria, raionul Soroca.**

Studii:

1988 - Colegiul Financiar-Bancar din Chișinău, specialitatea activitate bancară

1993 - Academia de Studii Economice din Moldova, specialitatea contabilitate, control și analiza activității economice.

2005, iunie - teza de doctor în economie.

Experiența profesională:

A participat la o serie de seminare și stagii internaționale.

A început activitatea profesională la Banca de Economii, loc unde a muncit timp

de 15 ani de la deservirea clientelei la ghișeu până la șef al Secției analiză și metodologie a Direcției credite și membru al Comitetului de credite.

2003 - vicepreședinte al Cărmuirii BC „Businessbank” S.A.

2008 - viceguvernator al Băncii Naționale.

Premii. Distincții. Diplome:

Ordinul „Gloria Muncii”.

Sursă:

Stăpânii leilor. Emma Tăbârță//VIP-Magazin. - Iunie 2012. - Nr. 98

http://arhiva.vipmagazin.md/profil/Stapanii_leilor_Emma_Tabarta/

Mititelu Oxana. Viceguvernatorul BNM: „Nu o să regret niciodată că am dat cuiva a doua șansă”/ Oxana Mititelu//Tribuna. - 25 June.- 2013

<http://tribuna.md/2013/06/25/viceguvernatorul-bnm-„nu-o-sa-regret-niciodata-ca-am-dat-cuiva-a-doua-sansa”/>

Taran Ghenadie

profesor, prodecan Universitatea Tehnică din RM

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . — Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

Tcaci Vladimir

doctor în istorie

Originar dintr-un vechi sat răzeșesc situat în lunca bătrânului Nistru, **Cureșnița, din județul Soroca**. Născut într-o zi de la începutul verii, la **8 iunie 1952** (24 mai 2004), viitorul istoric i-a avut drept părinți pe moldoveanca Lidia Revenco (bunelul – Nicolae Revenco era din satul Cureșnița, căsătorit cu Fănuța din satul Șeptelici) și ucraineanul Ivan Ignatevici Tcaci din satul Flămânda de peste Nistru (azi Оксанівка din raionul Iampol, regiunea Vinița – nota Vlad Mischevca).

Studii:

Școala de opt ani în satul natal.

Studiile medii le-a continuat în orașul Soroca.

1969-1974 - la vârsta de doar 17 ani, a fost admis la Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moldova.

1998 - teza de doctor în științe istorice, avându-l în calitate de conducător științific pe dr. hab. Demir M. Dragnev.

Experiența profesională:

A făcut serviciul militar în calitate de ofițer, când a și infectat o boală, ce i-a afectat întreaga-i viață (hepatita).

Cariera profesională a tânărului istoric a început ca învățător într-un sat din apropiere de baștina sa – satul Șeptelici.

1976-1979 - a condus o bază turistică pentru copii din orașul Soroca. Tot în această veche urbe de pe Nistru, Vladimir Tcaci a făcut primii pași pe calea cercetării științifice, fiind angajat în calitate de colaborator științific superior la Muzeul Ținutului Natal din localitate.

1979-2004 - și-a dezvoltat calitățile de cercetător la Institutul de Istorie al Academiei de Științe, unde devine doctorand până la decesul prematur în luna mai

Vladimir Tcaci a consacrat 25 de ani de activitate muzei Clio. Se poate afirma că prin munca sa și devotamentul său față de cercetare el a contribuit la consolidarea autorității și prestigiului Academiei de Științe a Moldovei, în special a Secției de istorie medie. Acolo, el a parcurs succesiv treptele academice, de la laborant superior la șef al acestei secții.

Principala problemă de cercetare a dr. Vladimir Tcaci a fost modul în care au evoluat relațiile internaționale din Europa de Sud-Est sub impactul expansiunii Rusiei în direcția Balcanilor. O atenție deosebită a fost acordată influenței acestor procese și evenimente asupra Țării Moldovei în perioada modernă timpurie.

În vizorul său de investigație științifică s-au găsit mai multe subiecte, printre care:

- ✓ locul Moldovei în cadrul războiului ruso-turc din anii 1768-1774 și politica curții domnești de la Iași în timpul ocupației militare ruse a Principatelor Dunărene în anii 1770-1774;
- ✓ atitudinea populației față de ostilitățile ruso-turce;
- ✓ consecințele Păcii de la Kuciuk-Kainargi pentru țările românești și altele.

Vladimir Tcaci este coautorul unei importante publicații consacrate tratatului de pace semnat la București la 16/28 mai 1812 între Imperiul Otoman și Imperiul Rus, prin care s-a încheiat războiul ruso-turc din anii 1806-1812. Simbolic în acest context sunt două fapte: mai întâi de toate, textul acestui document a fost publicat pentru prima oară integral în limba rusă într-o ediție academică din RSSM în momentul în care URSS își trăia ultimele clipe de existență; apoi, articolul de referință a apărut în chiar primul număr al noii reviste academice a Institutului de Istorie (azi, Institutul de Istorie, Stat și Drept) – Revista de istorie a Moldovei. Însă cel mai mare succes l-a realizat publicând monografia Moldova în relațiile politice internaționale (1763-1774), apărută în Colecția istorică la Editura Civitas în anul 1999.

Dr. în istorie Vladimir Tcaci a fost pasionat nu doar de relațiile internaționale din secolul al XVIII-lea. Viața, activitatea și destinul unor personalități, pe cât de remarcabile, pe atât de dramatice, din istoria politică a elitei românești din secolul al XVIII-lea au fost și ele în aria cercetărilor sale. Aici ar putea fi menționate studiile consacrate lui Grigore Alexandru III Ghica (domn al Moldovei în 1764-1767, 1775-1777) și lui Constantin Moruzi. În aceeași temă se înscrie și seria de portrete istorico-politice ale unor voievozi și domni ai Țării Moldovei până la unirea Principatelor din anul 1859. Publicate într-un studiu enciclopedic sub genericul „Domnii Țării Moldovei”, aceste articole, ca și întreaga ediție la care a fost secretar al colectivului de autori, au constituit, cu mare regret, ultimele crâmpoie academice lăsate de acest istoric

Publicații:

- Мискевка, В. Ткач, В. Русско-турецкий мирный договор 1812 г./ В. Мискевка, В. Ткач //Revista de istorie a Moldovei. – 1990. - nr. 1. - pp. 36-44.
- Tcaci, Vladimir. Moldova în relațiile internaționale în perioada războaielor ruso-turce din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea/ Vladimir Tcaci// Istoria Moldovei din cele mai vechi timpuri până în epoca modernă (aspecte din viața politică, soci-ală și a culturii). - Chișinău: Știința, 1992. - pp. 164-177.
- Tcaci, Vladimir. Contribuții privind destinul politic al domnitorului Grigore Alexandru Ghica./ Vladimir Tcaci// Revista de istorie a Moldovei. – 1993. - nr. 2. - pp. 22-32;
- Tcaci, Vladimir. Considerații privind poziția populației din Moldova față de războiul ruso-turc din 1768-1774/Vladimir Tcaci// Revista de istorie a Moldovei. – 1995. - nr. 3-4. - pp. 58-69.
- Tcaci, Vladimir. Tratatul de pace de la Kuciuk-Kainargi și importanța lui pentru Principatele Române / Vladimir Tcaci // Revista de istorie a Moldovei. – 1996. - nr. 2. - pp. 16-28.
- Tcaci, Vladimir. Moldova în relațiile politice internaționale (1763-1774)/ Vladimir Tcaci. - Chișinău: Civitas, 1999. - p. 128.
- Mischevca, Vl. Tcaci, Vl. Constantin Moruzi, domn al Moldovei (1777-1782)/Vl. Mischevca, Vl. Tcaci //Revista de istorie a Moldovei. – 2003. - nr. 3-4. - pp. 61-67.
- Domnii Țării Moldovei: Studii / Vladimir Tcaci ed. Demir Dragnev. - Chișinău: Civitas, 2005. - pp. 237, 248, 249, 250, 252, 254, 259.

Sursa:

Roitman Alexandr. Unele aspecte ale dezvoltării comunității israelite din orașul Soroca după documente inedite (1918-1940)/Col. red.: Red.-șef Dr. Sergiu Musteață, ANTIM Mem.: Dr. hab. Eugen Sava, Muzeul Național de Arheologie și Istorie a Moldovei, Dr. Octavian Muntean, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă”, Dr. Emil Dragnev, Universitatea de Stat din Moldova, Dr. hab. Valentin Tomuleț, Universitatea de Stat din Moldova, Dr. Igor Șarov, Universitatea de Stat din Moldova, Dr. hab. Anatol Petrencu, Universitatea de Stat din Moldova, Dr. Octavian Țicu, Universitatea Liberă Internațională din Moldova//Analele Asociației Naționale a Tinerilor Istorici din Moldova: Revistă de istorie. – nr. 10. – București-Chișinău, 2012

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5, Cos. - Dră. [Text tipărit]: Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

[https://www.academia.edu/5039847/Analele ANTIM -Vol 10 Chisinau-Bucuresti 2012?auto=download](https://www.academia.edu/5039847/Analele_ANTIM_-Vol_10_Chisinau-Bucuresti_2012?auto=download)

Tcaciuc Eugen

doctor în medicină, conferențiat universitar, șef catedra la USMI „Nicolae Testemițanu”.

Născut la **10 mai 1967** în s. **Visoca, r-l. Soroca**

Studii:

1984–1992 Diplomă de medic, USMF „Nicolae Testemițanu”, Facultatea Medicină Generală

1985–1987 - serviciu militar

1992–1993 - internatura, specialitatea Boli interne, Spitalul Clinic Republican competențe profesionale dobândite: gastroenterologie , hepatologie, cardiologie, nefrologie, pulmonologie, reumatologie, USMF “Nicolae Testemițanu”

1997–2000 - doctorat, Medicină internă, tema: “Modificările hemodinamicii centrale și portale și corecția lor la pacienții cu ciroze hepatice”, USMF „Nicolae Testemițanu”

2003 - susține leza de doctor în medicină la USMF

Experiența profesională:

1993–1997 - medic gastroenterolog, Spitalul Clinic Republican, Chișinău

2000–2004 - asistent universitar, Catedra Medicină Internă nr. 5 USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău

2004–prezent conferențiar universitar, Clinica medicală nr 1, disciplina Sinteze clinice, Departamentul Medicină internă

2015 - șef al Catedrei Gastroenterologie a USMF.

Formare continuă:

Congresul Național de Gastroenterologie, Hepatologie și Endoscopie digestivă, România (anual)

Congresul Național de Hepatologie cu participare internațională, România (anual)

Săptămâna Gastroenterologiei Europene Unite (UEGW) (anual)

Congresul European de Hepatologie (EASL) (anual)

Conferința HepatologyLive (anual)

Participant la Congrese, Conferințe și Simpozioane naționale și internaționale (Austria, Spania, Germania, Franța, Marea Britanie, Italia, Cehia, Olanda, România, Rusia, Ucraina)

Organizator al Conferințelor Naționale în Gastroenterologie și Hepatologie și a Școlii de Vară de Gastroenterologie și Hepatologie a Republicii Moldova

Președinte al Comisiei de specialitate Gastroenterologie și Hepatologie a Ministerului Sănătății a Republicii Moldova

Publicații:

A publicat peste 40 de lucrări științifice.

Sursă:

<https://spital.sf.treime.md/doctors/eugen-tcaciuc/>

<https://medpark.md/doctori/tcaciuc-eugen/>

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară [sec. XV – încep. Sec. XXI]/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, ÎS FE-P „Tipografia Centrală”. – 544 pag.

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . – Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

Tcaciuc Liviu

doctor în medicină

Născut la **1 iulie 1962 în s. Visoca, r-l Soroca.**

Studii:

A absolvit cu medalie de aur școala medie Visoca.

1979-1985 - și-a făcut studiile la USMF din Chișinău, absolvind o cu diplomă de mențiune.

1989-1994 - la Moscova: face doctoratul la Institutul Științific Unional de Cardiologie, unde activează în următorii doi ani.

Experiența profesională:

1996 – șef de diagnostic funcțional la Institutul de Cardiologie din Chișinău, practicând ecocardiografia.

Actualmente e stabilit în Montreal, Canada.

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . – Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

Taşnic Măria

solistă de prima mărime

S-a născut la **28 august 1926 în satul Cosăuți** (decedată – 2000).

Studii:

1941 - Școala primară din sat

Școala medie din Soroca

Continuând învățătura, participă și în activitatea artistică în calitate de solistă a corului din sat.

Experiența profesională:

1944 - este invitată în calitate de solistă la Capela Corală „Doina” a Filarmonicii de Stat din Chișinău.

Pe parcurs își perfecționează cunoștințele muzicale în Studioul de operă a Filarmonicii.

1956-1990 - este invitată la Teatrul de Operă și Balet este o solistă de prima mărime.

1947-1953 - este deputat în Sovietul orașenesc Chișinău.

A avut numeroase turnee cu „Doina”, și cu Teatrul de Operă și Balet în străinătate, prezentând cu mare succes arta muzicală din Moldova.

Premii. Distincții. Diplome:

1960 - „Insigna de onoare” pentru succesele obținute în arta corală-teatrală, pe parcursul a mai bine de 45 ani

1964 - Diploma Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S.M.

1974 - titlul onorific de Artistă Emerită a Republicii Moldova.

Diplome ale Ministerului Culturii al R.S.S.M.

Sursă:

Femei din Moldova: Enciclopedie/editor Iurie Colesnic. – Ch.: Museum, 2000. – 311 p.

Tetelea Margareta

conferențiar universitar, doctor în științe pedagogice, Maestru în Arte

Născută la **3 august 1959 în satul Iorjnița, raionul Soroca, Republica Moldova.**

Studii:

1966–1974 - Școala medie Nr.1 din or. Soroca, opt clase. Primul învățător Nadejda Holupneac, concomitent studiază pianul la școala de muzică, profesor - renumita pianistă Raisa Șatan, absolventa Conservatorului din Praga;
1974-1978 - Colegiul de Muzică „Șt. Neaga”, Chișinău, specialitatea: „Pian”, avându-i ca profesori pe muzicologii Nisan Șehtman, Tatiana Lupan
1978-1982 - Facultatea Muzică și Pedagogie Muzicală (IPSB);
1989-1993 - doctorantura Institutul Pedagogic de Stat „N. Dragomanov” din Kiev, finalizat cu susținerea tezei de doctor în pedagogie cu tema „Ideile pedagogice ale lui George Breazul”.

Experiența profesională:

1982-prezent - asistent universitar, lector, conferențiar universitar la Catedra de instrumente muzicale și metodică a Facultății de Muzică și Pedagogie Muzicală;
1982-1993 – lector, Catedra pregătirea instrumentală și metodică a învățătorului;
1986-1987 - prodecan Facultatea Muzică și Pedagogie Muzicală
1993-2000 - lector superior, Catedra instrumente muzicale și metodică;
1999-prezent - fondatoarea și managerul Filarmonicii de Muzică pentru Copii, zona Nord, Bălți, R. Moldova;
2000-prezent - conferențiar universitar, Catedra instrumente muzicale și metodică.
2000-2005 - șef de Catedră instrumente muzicale și metodică;
2000, 2011 - evaluator-recenzent al manualului de Educație muzicală, clasele V-VI.
2005-2011 - decan al Facultății de Muzică și Pedagogie Muzicală.
2010 - autor al Conceptului formării universitare a specialistului în domeniul de formare profesională 141.11 Muzică.
2011-prezent - șef al Catedrei de arte și educație artistică a Facultății de Științe ale Educației, Psihologie și Arte;
2011-prezent - membru al ISME (Societatea Internațională de Educație Muzicală);
2011 - participări în activități de expertiză: președintele Comisiei republicane de atestare a cadrelor didactice din învățământul artistic.

Stagii:

1993; 1996 - Pedagogie și estetică muzicală (Kiev, Cluj-Napoca).
1995 - Conferința jubiliară, USB;
2002 - Conferința internațională “Звучать или не звучать музейным музыкальным инструментам» (Sanct-Petersburg);
2003 - Conferința internațională «Tradiționalism și modernism in educație: realitate și deziderate» (Tiraspol);

2004 - Simpozionul internațional «Standarde, conținuturi și tehnologii moderne în educația muzicală» (Bălți);

2005 - Conferința internațională «Educația artistic-spirituală în contextul învățământului contemporan» (Bălți).

Domenii de cercetare științifică: pedagogie și estetică muzicală

Coordonator științific: 8 teze de master; 20 teze de licență

Activitate artistică: Promotor a circa 20 de concerte anuale de muzică clasică

Premii. Distincții. Diplome:

2016 - „Maestru în Artă”.

Publicații:

25 de articole științifice și metodice, inclusiv trei articole în reviste internaționale peste hotare.

Tetelea, Margareta. Ideile estetice ale lui George Breazu și rolul lor în pregătirea profesorului de muzică /Margareta Tetelea// Realizări și deschideri științifice. – Bălți, 1995. – P. 74-75;

Tetelea, Margareta. Dimensiuni estetice ale educației muzicale/Margareta Tetelea // An. șt. / Univ. “A. Russo”. – 2001. – T.19, fasc.c.: Tetelea Margareta. Pedagogie și Psihologie. Muzică și Pedagogie muzicală. – P. 64-65;

Tetelea, Margareta. Cadrul enciclopedic al pregătirii profesorului de muzică/Margareta Tetelea // Reforma învățământului: teorie și practică. – Bălți, 2002. – P. 60-64;

Tetelea, Margareta. Conceptul curricular de educație muzicală ca idee centrală în pregătirea profesorului de muzică/Margareta Tetelea // Tradiționalism și modernism în educație: realitate și deziderate. – Ch., 2003. – P. 181-183;

Tetelea, Margareta. Dimensiuni stilistice de pregătire instrumental-pedagogică a profesorului de muzică/Margareta Tetelea // Probleme actuale și de perspectivă ale pedagogiei muzicale. – Bălți, 2003. – P. 13-15;

Tetelea, Margareta. Activitatea catedrei Instrumente muzicale și Metodică/Margareta Tetelea // Standarde, conținuturi și tehnologii moderne în educația muzicală. – Bălți, 2004. – P. 13-17;

Tetelea, Margareta. Semnificația multiplă a “valorii” în educația muzicală din perspectivă curriculară/Margareta Tetelea // Educația artistic-spirituală în contextul învățământului contemporan. – Bălți, 2005. – Vol. 2. – P. 8-12.

Sursă:

Jitaru, Valentin. Personalități bălțene: Enciclopedie / Valentin Jitaru, Lucian Jitaru: au colab.: Ghe orghe Calamanciuc [et al.]. – Chișinău: S.n., 2018 (FEP „Tipografi a Centrală”). – 400 p.: fot. Referințe bibliogr.: p. 396-398. – 500 ex

Margarita Tetelea: în onorem/alc. Elena Țurcan, Ariadna Mustață; red.resp.: Elena Harconiță; red. Bibliogr.: Lina Mihaluța, Anna Nagherneac; red. Literar: Galina Mostovici; trad. În engl.: Valentina Topalo; lector: Elena Stratan; design/cop. Tehnored./machtetare: S. Ciobanu; Bibl. Șt. A Univ. de Stat „A. Russo” din Bălți. – Bălți, 2014. – 342 p. (Colecția „Personalități universitare bălțene”)

<http://dspace.usarb.md:8080/jspui/handle/123456789/2128>

<https://dokumen.tips/documents/margarita-tetelea-in-honorem.html>

Tighinean Victor

chirurg basarabeian, director general a peste 50 de magazine din cinci țări: România, Ungaria, Croația, Slovenia și Serbia de încălțăminte sanitară „Ecco”.

S-a născut la **9 noiembrie 1968 în orașul Soroca**

Studii:

1975-1983 – Școala nr. 3

1983-1985 - Școala nr. 1

1985-1989 – anul I-IV Universitatea de medicină, la Chișinău.

1989-1993 – bursă la Universitatea de Medicină și Farmacie din Cluj-Napoca, așa că s-a transferat la studii peste Prut pe care în a terminat-o cu succes.

Experiența profesională:

Rezidențiat, la Institutul Oncologic și la Clinica de Chirurgie 3. Era un medic prețuit, dar avea un salariu de circa 100 de dolari, bani ce îi ajungeau doar cât să-și cumpere o carte și echipamentul medical necesar. Nu a vrut să accepte șpaga ori „mila”, cum o mai numește domnia sa, așa că a decis să-și încerce norocul în afaceri, alături de fratele și sora sa. Astăzi, chirurgul basarabeian a ajuns director general, pe cinci țări, al unuia dintre cei mai mari producători de încălțăminte din lume.

Victor Tighinean este de profesie medic chirurg. După absolvirea facultății, pentru că-și dorea o viață mai bună pentru el și familia sa, a decis să renunțe la medicină și să se specializeze pe un domeniu tangențial – încălțăminte sanitară. Făcea echipă cu frații săi mai mici, Anatol și Ala, pe care i-a adus alături de el, la Cluj, unde s-au și stabilit cu traiul.

2004 - a semnat contractul de franciza (dreptul de a exploata sau de a dezvolta o afacere, un produs, un serviciu sau o tehnologie) cu „Ecco” și a început să reprezinte brandul în România și Moldova.

2005, 5 martie - deschide primul magazin „Ecco” din România, în Cluj-Napoca. Au urmat apoi 11 magazine deschise pe parcursul a 5 ani, 10 milioane de lei cifra de afaceri în 2009 și un plan de extindere agresivă pentru 2010. A fost anul în care au lansat 5 noi magazine.

2015 - a fost numit de către compania Ecco – numărul trei în topul celor mai mari producători de încălțăminte din lume, în funcția de director general a peste 50 de magazine din cinci țări: România, Ungaria, Croația, Slovenia și Serbia.

Victor Tighinean culege lauri în lumea afacerilor, făcând parte din categoria celor care ne fac să exclamăm cu mândrie: „Ei sunt basarabeni de-ai noștri!”.

„Am pornit afacerea alături de frații mei mizând doar pe faptul că oamenii aveau încredere în mine. Să știți că nu e atât de simplu s-o iei de la zero, mai ales când nu ai niciun pic de experiență. Știam de la colegii mei că e nevoie de încălțăminte de clinică și așa am ajuns să distribui saboți medicali. Nu zic, afacerea s-a dovedit a fi destul de rentabilă, însă cum marfa noastră se cumpăra mai bine vara și mai puțin toamna, ca să-mi acopăr cheltuielile, a trebuit să distribui și alte mărci. Și cum ne rămânea și încălțăminte nevândută din colecțiile precedente, am deschis un magazin de stocuri. Însă cererea depășea oferta, așa că am inaugurat mai multe magazine multi-brand”, ne povestește basarabeianul.

Victor Tighinean spune că a început să facă afaceri nu doar pentru că vroia „să guste din această pâine” și pentru că vroia să câștige bani, ci și pentru ca să-și gestioneze businessul corect și să le ofere clienților produse de calitate la prețuri accesibile.

După șase ani de prezență pe arena businessului românesc, într-o bună zi Victor Tighinean a fost contactat de un reprezentat al Ambasadei Daneze în România. I se propunea să se întâlnească cu un delegat al unui brand de încălțăminte celebru în lume.

„Când mi-a spus despre ce companie daneză e vorba, m-am blocat. Am acceptat, evident, căci era vorba de producătorul la care eu nu îndrăzneau să dau un telefon, dar cu care visam să colaborez. Când firma-mamă a dorit să-și extindă afacerea și în România, au fost selectate cinci firme-candidat, iar noi am fost aleșii. Și am semnat contractul”, ne povestește basarabeanul originar de la Soroca.

Sursa:

NEGRU, Lena. Chirurgical care știe totul despre încălțăminte [online] [citat 19.02.2016]. **Disponibil:** <http://www.jc.md/chirurgical-basarabean-care-stie-totul-despre-incaltaminte/>

Timofti Margareta

bibliotecar, notar, ex-prima doamnă

S-a născut în **ianuarie 1956, satul Parcani, raionul Soroca.**

Studii:

1973 - a absolvit școala medie din localitatea de baștină.

1973–1977 - a studiat la Facultatea de Biblioteconomie și Bibliografie a Universității de Stat din Moldova.

2005 - licențiată în drept, absolvind Facultatea de Drept a Universității de Stat.

Experiența profesională:

1977–1985 - bibliograf, șef oficiu, apoi șef serviciu la Biblioteca Republicană pentru Tineret din Capitală.

1985–2004 - șef sector, secretar științific, apoi director al Departamentului relații cu publicul la Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă” din Chișinău.

A efectuat vizite de informare și documentare în biblioteci din țară și de peste hotare și a participat la organizarea și desfășurarea saloanelor de carte în Republica Moldova și în străinătate.

2005–2006 - notar-stagiari în cadrul unui birou notarial privat din Capitală.

2010 - consultant principal în Secția drept comunitar, aproximare a legislației și informare legislativă a Direcției generale juridice a Secretariatului Parlamentului Republicii Moldova.

2010–2011 - urmează cursurile „Susținerea Parlamentului Republicii Moldova” din cadrul Proiectului comun al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei și al Comisiei Europene „Programul privind Suportul Democrației”.

2012 - participă la Programul de liderism pentru vizitatorii internaționali, organizat de Departamentul de Stat al SUA.

În calitate de Primă Doamnă a fost implicată în mai multe proiecte sociale, educaționale și culturale. Ea a patronat proiectul „Satul meu”, programul „Novateca”, campania națională „Copiii Moldovei citesc o carte”, Festivalul Național al cărții și lecturii și Festivalul Iei.

Președinte de onoare al Clubului Internațional al Femeilor Moldova și al Asociației „SOS Autism”

Copreședinte de onoare al Fundației Filantropice Medico-Sociale „Angelus Moldova”.

Sursă:

<http://www.presedinte.md/rom/biografie-2#sthash.dwnONEor.dpuf>

Tinică Grigore

manager, Institutul de Boli Cardiovasculare „Prof. Dr. George I.M. Georgescu”, profesor universitar, Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa”, chirurg cardiovascular

S-a născut la **11 noiembrie 1960 în orașul Soroca** și cea mai mare parte a familiei sale este în Republica Moldova.

Studii:

1968-1978 – Școala Medie nr. 1 Soroca

1978-1984 - doctor medic Facultatea de Medicină Generală, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

1983-1984 - subordnatura (internat) în specialitatea chirurgie generală Clinica de Chirurgie Nr. 1, secția Gastro-Chirurgie a Spitalului Clinic Republican, Chișinău, Republica Moldova (Prof. Dr. P. Bâtcă)

1984-1985 - internatura (secundariat) în specialitatea chirurgie generală Clinica de Chirurgie Nr. 1, secția Gastro-Chirurgie a Spitalului Clinic Republican, Chișinău, Republica Moldova (Dr. Gh. Brânză și Prof. Dr. P. Bâtcă)

1991-1994 - bursier al Statului Român în vederea desfășurării studiilor doctorale Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

1991-1996 - doctor în medicină (Ph.D) Studii doctorale Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România. Teză de doctorat: Considerații actuale ale revascularizării de miocard în cardiopatia ischemică (îndrumător Acad. Prof. Dr. Ioan Pop de Popa)

Experiența profesională:

1983-1984 - asistent medical, Clinica de Chirurgie Generală nr. 2, Spitalul Clinic Municipal nr. 4, Chișinău, Republica Moldova

1985-1988 - medic chirurgie generală Spitalul Raional Călărași, Călărași, Republica Moldova Secția de chirurgie generală, chirurgie de urgență

1988-1991 - medic chirurgie vasculară Secția de Chirurgie Vasculară, Spitalul Clinic Republican, Chișinău, Republica Moldova (Dr. M. Kasam și Dr. D. Tabac)

1988-1997 - medic chirurg, Secția de Chirurgie Vasculară, Spitalul Clinic Republican, Chișinău, Republica Moldova

- 1990, 1993 - specializare în chirurgie vasculară Institutul Unional de Chirurgie Clinică și Experimentală "A. Vishnevsky", Moscova, Rusia (Prof. Dr. A. V. Pokrovsky)
- 1994-1996 - asistent universitar Catedra de Chirurgie, Universitatea „Spiru Haret”, București, România
- 1997-prezent - medic primar Chirurgie Cardiovasculară Examen de primariat organizat de Ministerul Sănătății, România
- 1997-1998 - medic primar Chirurgie Cardiovasculară la Clinica a II-a Chirurgie Cardiovasculară, Institutul de Urgență pentru Boli Cardiovasculare „Prof. Dr. C.C. Iliescu”, București, România
- 1998-2005 - șef Secție de Chirurgie Cardiovasculară, Institutul de Boli Cardiovasculare „Prof. Dr. George I.M. Georgescu”, Iași, România
- 1998-prezent - medic primar Chirurgie Cardiovasculară, Clinica de Chirurgie Cardiovasculară, Institutul de Boli Cardiovasculare „Prof. Dr. George I.M. Georgescu”, Iași, România
- 2000-2001 - director medical, Centrul de Cardiologie, Iași, România
- 2001-prezent - profesor universitar asociat, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova
- 2003-2005 - director Institutul de Medicină Comparată filiala Iași, România
- 2003-prezent - șef Disciplina Chirurgie Cardiacă Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr.T.Popa”, Iași, România
- 2005-prezent - manager Institutul de Boli Cardiovasculare „Prof. Dr. George I.M. Georgescu”, Iași, România
- 2005 - cercetător științific principal, Institutul de Medicină Comparată, București România
- 2006-prezent - profesor universitar, Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr.T.Popa”, Iași, România
- 2006-prezent - coordonator rezidențiat Chirurgie Cardiovasculară, Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr.T.Popa”, Iași, România
- 2007-prezent - conducător de doctorat, Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr.T.Popa”, Iași, România
- 2008-prezent - președintele Fundației de Cercetare Clinică și Experimentală Cardiovasculară
- 2011-prezent - evaluator în cadrul Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor
- 2011-2012 - vicepreședintele Societății Române de Chirurgie Cardiovasculară (SRCCV)
- 2013-2014 - președintele Societății Române de Chirurgie Cardiovasculară (SRCCV)
- 2013-prezent - membru titular al Academiei de Științe Medicale din Republica Moldova
- 2016-2017 - președintele al Euro-Asian Bridge Society
- 2016-prezent - membru al Senatului Universității de Medicină și Farmacie „Gr.T.Popa”, Iași, România

2016-prezent - membru corespondent al Academiei Oamenilor de Știință din România

2017-prezent - membru corespondent al Academiei de Științe Medicale din România

2017-prezent - membru de onoare al Academiei de Științe a Moldovei

Stagii:

1998, martie-aprilie - Stagiul de specializare în patologie cardiacă congenitală Clinica de Chirurgie Cardiovasculară, Institutul de Boli Cardiovasculare, Timișoara, România (Prof. Dr. Ion Socoteanu)

1998, octombrie-decembrie - stagiul de specializare în transplant cardiac și pulmonar CHU Mont-Godinne, Cliniques Universitaires UCL, Yvoir, Belgia (Prof. Dr. Jean-Claude Schoevaerdt)

1999, octombrie - stagiul de specializare în transplant cardiac Klinische Abteilung für Herz-Thorax-Chirurgie, Viena, Austria (Prof. Dr. Ernst Wolner)

1999, noiembrie - stagiul de specializare în revascularizare coronariană cu grafturi arteriale Department of Cardiac Surgery, Medical and Health Science Center, Debrecen, Ungaria (Prof. Dr. Arpad Peterffy)

2002, 7-8 iunie - Workshop „The past, the present and the future of Vascular and Endovascular Surgery” SofMedica&Edwards, București, România

2003, 17 august - Curs postuniversitar „Actualități în Chirurgie” Asociația Chirurgilor „N. Anestiadi”, Chișinău, Republica Moldova

2006, 19 iunie -11 august - Curs de management spitalicesc Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar, București, România

2007, 18 mai - Training Course „Mitral Valve Repair in Ischemic and Dilated Cardiomyopathy” European Society for Cardio-Vascular Surgery, Veneția, Italia

2007, 2 octombrie - Curs de perfecționare „Particularitățile codificării clinice folosind Clasificația Internațională a Maladiilor – Ediția 10 OMS în specialitățile medicale și chirurgicale” International Consulting Group, Iași, România

2008, 25-26 februarie - Training Surgical Treatment of Atrial Fibrillation „Restore Rhythm” with the Medtronic Cardioblate System Medtronic, Dept. Of Cardiac Surgery, Hague, Netherlands 2007-2010 Master în științe (MsC) Studii master Management Economico-Financiar European, Facultatea de Economie, Universitatea „Petre Andrei”, Iași, România

2008, 8 august -10 octombrie - Curs de perfecționare profesională pentru managerii spitalelor publice Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar, București, România

2009, 25-27 august - Curs de formare continuă „Radioprotecția în diagnosticul radiologic și radiologia intervențională Colegiul Medicilor Iași, România

2007-2010 - doctor în științe (Ph.D) Studii doctorale Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad”, Iași, România Teză de doctorat: Studii privind orientările strategice axate pe factorul uman în managementul modern

2010, 18-19 martie - Curs de perfecționare Master of Valve Therapy Edwards, Monte-Carlo, Monaco

- 2011, 13-20 iunie - Program de educație medicală continuă Managementul calității în domeniul sanitar Școala Națională de Sănătate Publică, Management și perfecționare în domeniul Sanitar, București, România
- 2011, 7-13 iunie - Curs de perfecționare pentru ocupația Auditor în Domeniul Calității Fundația Amfiteatru, România
- 2012, 12 iunie - Curs de medicina somnului, tratamente moderne aplicate în sindromul apneic în somn Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa” și Colegiul Medicilor Iași, România
- 2012 - Curs Sindrom Coronarian Acut Fără Supradenivelare ST Societatea Română de Cardiologie, România
- 2012 - Curs Increasing Patient Satisfaction (Leadership medical) Radcliffe Learning UK&Direcția de Sănătate Publică, Iași, România
- 2012, 1 iunie - Curs Urgențe Cardiovasculare –Abordare practică Societatea Română de Cardiologie, România
- 2013, 21-24 februarie - Program de perfecționare Manager Expert Aktiv Group, România
- 2013, 5-6 iulie - Advanced Module: Aortic and Mitral Valve Reconstructive Surgery European Association for Cardio-Thoracic Surgery, Windsor, UK
- 2014, 12 octombrie - Postgraduate Course 28th EACTS Annual Meeting, Milan, Italy
- 2015, 26-29 martie - Hands on, WET Lab Endovascular Intervention Courses on Simulator European Society for Cardiovascular and Endovascular Surgery
- 2015, 3 octombrie - Techno-College 29th EACTS Annual Meeting, Amsterdam, Netherlands
- 2015, 27-30 octombrie - Congenital Heart Disease Course European Association for Cardio-Thoracic Surgery, Windsor, UK
- 2015, 3-4 decembrie - Advanced Course on anatomic correction of ccTGA European Association for Cardio-Thoracic Surgery, Windsor, UK
- 2017, 29 iunie - EDWARDS INTUITY Elite valve system Edwards Lifesciences
- 2018, 26-27 aprilie - AATS Aortic Symposium American Association of Thoracic Surgeons, New-York, SUA
- 2018, 28 aprilie -1 mai - Live Education Activity American Association of Thoracic Surgeons, New-York, SUA
- 2018, 21 septembrie - Curs Management „Proiectarea, Implementarea și Dezvoltarea Sistemului de Control Intern Managerial Conform Ordinului 600/2018 UMF Târgu Mureș
- 2018, 29 septembrie - Medicina Adicției – Focus pe Cooperarea Transdisciplinară Colegiul Medicilor, Iași
- Premii. Distincții. Diplome:**
- Diplomă de recunoștință conferită de Societatea Națională de Cruce Roșie din România
- 2000 - jurnaliștii din medicină premiându-l pentru cea mai spectaculoasă evoluție (pentru reconstrucția clinicii)

- 2001 - PRO TV i-a acordat premiul „Viața cu orice preț” pentru serviciile aduse orașului Iași.
- 2001 - Diplomă Profesor Asociat Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicoale Testemițanu” pentru merite deosebite în pregătirea cadrelor medicale și manageriale, promovarea științei medicale și dezvoltarea activității publice în Republica Moldova
- 2002 - Diplomă de Onoare „Viața cu orice preț” pentru serviciile aduse orașului Iași și imaginii acestuia, Gala Premiilor Pro TV Iași
- 2002 - Premiul Pogor acordat de Primăria Municipiului Iași pentru rezultate de excepție în Chirurgia Cardiovasculară
- 2005 - Diplomă Omagială acordată de Institutul de Boli Cardiovasculare și Transplant Târgu Mureș pentru contribuția la dezvoltarea chirurgiei cardiace românești, pentru misiunea educațională și de cercetare științifică asumată
- 2007 - Distinguished professor of the Carolinas Heart Institute and Heineman Medical Research, NC, USA
- 2007 - International Member of The Society of Thoracic Surgeons
- 2008 - Certificate of Award - Enciclopedia Personalităților din România
- 2009 - Diploma de Onoare „Camerei de Comerț și Industrie Iași” în semn de recunoaștere din partea comunității de afaceri din Iași a calităților umane și profesionale incontestabile
- 2011 - Premiul Top Medici pentru excelență în Medicină
- 2012 - Premiu acordat la Gala Sănătății pentru Cel mai performant Management Medical
- 2012 - Diploma de Excelență în semn de recunoștință acordat de Asociația Națională pentru Protecția Pacienților pentru eforturile depuse spre binele pacienților și în slujba sistemului de sănătate din România
- 2012 - Diplomă de onoare în cadrul Conferinței motivaționale „Chirurgia ieșeană” acordată de Societatea Studențească de Chirurgie din România
- 2012 - Diplomă de Excelență în Semn de Recunoștință – Asociația Națională pentru Protecția Pacienților
- 2012 - Medical Science Award of Excellence, for excellence in the field of Cardiovascular Surgery by leadership and dedication to the profession and whose commitment has had a significant impact on the future of medical care - recognized by the Board of Directors of The American Biographical Institute (2012)The International Hippocrates Award for Medical Achievement, International Biographical Centre, Cambridge, England
- 2014 - Medalia „Meritul civic” acordată de președintele Republicii Moldova
- Diploma de excelență pentru implicarea activă și aport inestimabil în derularea și finalizarea cu succes a activităților de consiliere profesională desfășurate în cadrul proiectului „Consiliere profesională pentru studenții în medicină și program integrat de practică în domeniul medicinei generale și dentare” – POSDRU/160/2.1/S/139881

- 2016, 1-4 iunie - Diploma de excelență pentru contribuția deosebită și sprijinul activ la desfășurarea lucrărilor celui de-al XI-lea Congres Național al Societății Române de Angiologie și Chirurgie Vasculară, Cluj Napoca
- 2016 - Doctor Honoris Causa al USMF „Nicolae Testemițanu”
- 2017, octombrie - Premiul Special pentru efortul permanent de promovare a școlii ieșene de medicină și prin organizarea, la Iași, a unuia dintre cele mai prestigioase congrese de chirurgie vasculară, Seara Valorilor - Iași, organizat de Primăria Municipiului Iași
- 2017, 1 decembrie - Premiul pentru Știință în cadrul ”PREMIILOR CONSTANTIN NEGRUZZI” IAȘI – Ediția a II-a
- 2017 - Distincția A Century of Modelling Excellence acordată de American Association of Thoracic Surgeons (New York, USA)
- 2018, 12-17 martie - Diplomă de Excelență acordată în semn de apreciere și recunoaștere a competenței și inițiativei în sprijinirea „Conferinței Zilele Spitalului Clinic de Recuperare Iași”, Iași
- 2018, 5 aprilie - Diplomă de Excelență pentru recunoașterea realizărilor profesionale acordată cu ocazia aniversării a 45 de ani de chirurgie cardiacă la Târgu Mureș, „Bridge over Time”
- 2018, 23 noiembrie - Certificat de excelență pentru contribuția la dezvoltarea cardiologiei și chirurgiei cardiovasculare pediatrice, Gala Doctors + Hearts, București
- 2019, 27-30 martie - Distincția de mulțumire pentru contribuțiile la cea de-a 15a ediție a International Congress of Updates in Cardiology and Cardiovascular Surgery (Antalya, Turcia)
- 2019, 31 octombrie.- Distincția de Excelență pentru contribuția importantă avută în susținerea manifestărilor desfășurate sub titulatura „Zilele Cardiologice Prof. Dr. George I.M. Georgescu”, Iași,
- 2019, 11 decembrie - Premiul „Dan Setlacec” pentru realizări deosebite obținute în chirurgie la Gala Premiilor de Excelență Medica Academica 100, București
- Membru în societăți și organizații profesionale:**
- Euro-Asian Bridge for Cardiovascular and Thoracic Surgeons, Grecia, Atena: președinte 2016-2017, membru fondator 2003-prezent, membru comitet director 2003-prezent
- Societatea Română de Chirurgie Cardiovasculară, România, București: președinte (2013, 2014), vicepreședinte (2011, 2012), membru comitet director (2015-prezent), membru (2001-prezent)
- Fundația de Cercetare Clinică și Experimentală Cardiovasculară, România, membru fondator (2008 – prezent)
- Hellenic Society of Thoracic & Cardiovascular Surgeons, Grecia, Atena, membru de onoare (2008 - prezent)
- Societatea Română de Angiologie și Chirurgie Vasculară, România, București, membru (2002 - prezent)

Societatea Chirurgilor din Moldova, Republica Moldova, Chișinău, membru (2001 - prezent)

European Association for Cardio-Thoracic Surgery, Marea Britanie, Windsor, membru (2004 - prezent)

The Society of Thoracic Surgeons, Statele Unite, Chicago, membru (2007 - prezent)

The International Society for Minimally Invasive Cardiothoracic Surgery, Statele Unite, Beverly, membru (2016 - prezent)

Comisia de chirurgie cardiacă din cadrul Ministerului Sănătății, București, România, membru (1999 - prezent)

International Society for Cardiovascular Surgery (1999 - prezent)

Comisia de cardiologie din cadrul Ministerului Sănătății, București, România, membru (2006-2012)

CTSNet, Statele Unite, New York, membru (2006-prezent)

Brevete:

2017 - Brevet de invenție: Tinică Grigore, Pleșoianu Alexandru. Dispozitiv pentru asistarea circulației sanguine.

Brevet de invenție 428G2 Metodă de plastic a defectelor de părți moi ale feței, în colaborare cu Antohi N., Isac F., Stan V. (Agenția de Stat pentru Protecția Proprietății Intelectuale, Chișinău, Republica Moldova)

Brevet de inovație Nr. 100/URSS/1988 Tinică G. Metodă originală de tratament a ulcerelor trofice și a plăgilor supurate a membrelor inferioare (Способ лечения гнойных ран и трофических язв конечностей)

T Brevet de inovație Nr. 106/URSS/1988 Tinică G. Anestezia regională și profilaxia antibacteriană în operațiile membrelor. Metodă originală (Способ региональной анестезии и антибиотикопрофилактики при операциях на конечностях)

Who is Who, Verlag fur Personenzyklopadien

Publicații:

Tinică, Grigore, Colar, Liliana. Risc și beneficiu în revascularizarea chirurgicală a miocardului. - Editura Polirom, 2001;

Tinică, Grigore. Noțiuni de chirurgie cardiacă congenitală. - Editura Medicală, 2005.

Tinică, Grigore; Cătălina, A.; Sascău, R.. Cuantificarea severității hipertensiunii pulmonare prin metode ecocardiografice. In: Arta Medica . 2007, nr. 5(26), pp. 35-37.

Tinică, Grigore; Enache, M.; Anghel, Diana; Prisacari, Victor; Chistol, Raluca-Ozana. Tehnica recoltării arterei radiale în vederea folosirii în bypass-ul aorto-coronarian. In: Revista de Științe ale Sănătății din Moldova. 2014, nr. 1, pp. 32-39.

Cordul. Anatomie clinică și chirurgicală/ coordonat.: Grigore Tinică, Cristina Furnică. - Universitatea A.I.Cuza, 2015

Pleșoianu, F.; Pleșoianu, C.; Corciovă, Călin; Tinică, Grigore. Pulsatile mechanical heart assist device. // Nanotechnologies and Biomedical Engineering. Editia 3, 23-26 septembrie 2015, Chișinău. Springer, 2015, p. 92.

Tinică, Grigore; Furnica, Cristina; Chistol, Raluca-Ozana; Butcovan, Doina; Enache, Mihail. Takayasu Arteritis: new trends in surgical approach – case presentation. //Buletinul Academiei de Științe a Moldovei. Științe Medicale. 2015, nr. 1(46), pp. 82-89.

Tinică, Grigore; Enache, M.; Țăruș, A.; Chistol, Raluca-Ozana; Rusu, Alexandra Cristina. Artera radială sau vena safenă în revascularizarea miocardică? Actualități, limite, controverse, perspective// Arta Medica . 2019, nr. 3(72), p. 92.

Tinică, Grigore; Enache, M.; Țăruș, A.; Chistol, Raluca-Ozana. Managementul terapeutic hibrid al patologiei arcului aortic// Arta Medica . 2019, nr. 3(72), pp. 92-93.

Tinică, Grigore. Profesia de chirurg - de la oportunități la riscuri. In: Arta Medica . 2019, nr. 3(72), p. 175.

Tinică, Grigore; Enache, M.; Țăruș, A.; Tomaziu Todossia, Ecaterina; Anton, G.. Terapia transcatereter a valvei aortice// Arta Medica . 2019, nr. 3(72), p. 93.

Sursă:

<http://astra.iasi.roedu.net/pdf/nr56p10-12.pdf>

<https://www.umfiasi.ro/ro/universitate/alegeri-academic/ianuarie-2020/Documents/senat/medicina/DEP.%20CHIRURGIE%20I/Tinic%C4%83%20Grigore/CV%20Grigore%20Tinica%20Ro%202019.pdf>

http://www.uaiasi.ro/ro/files/doctorat/2010/2010_dec_Tinica_Grigore_CV.pdf

Tismăneanu Leonte

om politic, militant comunist și teoretician român de naționalitate evreiască (născut Leonid Tisminețki)

S-a născut **26 februarie 1913 la Soroca** - decedat 1981.

1930 - aderă la Uniunea Tineretului Comunist și este secretar al organizației UTC în sectorul 2 al capitalei București; a fost activist comunist la Brăila și Galați.

1933 - membru în Partidul Comunist Român, pe atunci ilegal.

După o perioadă de șase luni în închisoare ca deținut politic, s-a întors în orașul natal Soroca, unde a fost secretar regional al PCR.

După un an a revenit la București, în sectorul 3

1935 - a fost exmatriculat din facultate din cauza activismului său comunist și condamnat la închisoare împreună cu Grigore Preoteasa, fiind acuzați că au deținut documente ilegale (comuniste). La anchetarea acestui caz, Tismăneanu a refuzat să colaboreze cu Siguranța Statului.

1937-1939 - a fugit în Spania și împreună cu soția sa, Hermina Marcusohn, a luptat în Brigăzile Internaționale (comuniste) în Războiul Civil din Spania, unde și-a pierdut brațul drept.

1939 - s-a retras din Spania în Franța. După încheierea războiului civil din Spania, s-a refugiat împreună cu soția sa în URSS și în timpul celui de-al Doilea Război Mondial la Moscova

1939-1941 - a urmat cursurile Institutului de limbi străine de la Moscova

1941-1948 - „redactor și crainic la postul de radio [„Moscova”] – responsabil pentru emisiunea în limba română”, fiind coleg cu Leonte Răutu, Ana Pauker și Vasile Luca. La Moscova, Leonte Tismăneanu a urmat cursurile Facultății de Limbi Străine.

1948 - a revenit în țară, fiind încadrat în aparatul C.C. al P.M.R., la Direcția de Propagandă și Agitație

1948-1952 - s-a numărat printre „nomenclaturiștii” regimului, oamenii privilegiați din aparatul de stat, lucrează în aparatul de agitație și propagandă al PMR-ului:

- director adjunct al Editurii „PMR”, ulterior Editura „Politică”;
- șef al Catedrei de marxism-leninism la Universitatea (pe atunci numită „C.I. Parhon”) din București
- șef de Catedră la Școala de Științe Sociale „A. A. Jdanov”.
- redactorul ediției române a revistei ideologice patronate de conducerea sovietică „Problemele păcii și socialismului”, care apărea la Praga.

1949 - a devenit membru în cadrul redacției revistei Pentru pacea tracică, pentru democrație populară, care se edita la Praga.

1949 - și-a românizat numele în Tismăneanu.

1958 - pentru atitudinea sa „fracționistă” își pierde funcția pe care o avea la Editura de Stat pentru Literatură Politică

1958-1960 - a fost anchetat pentru "fracționism" și opinii "antipartinice"

1959 - a fost șeful Secției culturale la Sfatul popular al raionului „Tudor Vladimirescu”, apoi secretar al Comitetului raional pentru Cultură și Artă

1960, mai - a fost exclus din partid deoarece, în discuțiile purtate cu Grigore Cotovschi, s-a pronunțat împotriva hotărârilor luate de conducerea partidului în privința industriei românești, criticând dezvoltarea cu precădere a industriei grele și „adoptând teza antileninistă asupra dezvoltării egale și paralele a sectoarelor A și B”. De asemenea, în discuțiile cu Grigore Cotovschi, Leonte Tismăneanu a împărtășit „părerile și calomniile antipartinice ale acestuia” și a interpretat documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. „în favoarea reabilitării grupului antipartinic – fracționist, îndeosebi a lui Ana Pauker”. În cursul ședinței de excludere din partid, Leonte Tismăneanu a suferit un infarct și a fost dus imediat la spital.

1964 - a fost reprimat în partid și reangajat, ca redactor la Editura „Meridiane”.

Fiul lui Leonte Tismăneanu, Vladimir Tismăneanu (n. 1951), politolog stabilit în SUA, profesor la Universitatea Maryland, a fost numit, la data de 5 aprilie 2006, în fruntea comisiei prezidențiale de studiu a dictaturii comuniste în România.

Sursă:

https://archive.org/stream/EnciclopediaIdentitatiiRomanesti.Personalitati/EnciclopediaIdentitatiiRomanesti.Personalitati_djvu.txt

<http://dambroca.com/publicatii/carti/enciclopedia-identitatii-romanesti/index.pdf>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Leonte_Tism%C4%83neanu

Tkaciuk Mark

politician, fost deputat în Parlamentul RM, fost consilier al președintelui Republicii Moldova

Mark Tkaciuk s-a născut la **26 septembrie 1966 în orașul Soroca**. Provine dintr-o familie mixtă, mama fiind armeană, iar tatăl – ucrainean.

Studii:

1985-1989 - Facultatea de Istorie a Universității de Stat.

1991 - finalizează studiile în școala de Arheologie din Satton-Hu, Suffolk din Marea Britanie.

1992-1994 - aspirant al Institutului de Cultură din Sanct-Petersburg.

1995 - sub conducerea doctorului în istorie K. K. Marcenco, și-a apărut teza de doctor «Гетика. Культурогенез и культурная трансформация в Карпато-Дунайских землях в VII—II вв. до н. э.» (Oponenți: M. B. Șciuchin, L. S. Klein).

Experiența profesională:

1982 – a activat în componența expediției arheologice a Academiei de Științe (Rudi, Orheiul Vechi)

1987 - a fost primit în ștatele sectorului arheologic slavon-moldovenesc a secțiunii arheologie a Academiei de Științe.

1990-1992 - laborant la Institutul de Cultură din Sanct-Peterburg.

1995-1998 - cercetător științific superior la Institutul de Arheologie al Academiei de Științe a Republicii Moldova.

1997-2000 - este președinte al Centrului de studiu științific «Rudi-Maetonium».

1998 - devine rector al Universității «Școala de Antropologie superioară».

2000 - redactor al revistei "STRATUM plus".

2001, martie - 2002 iunie - deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

2002, iunie - 2008 noiembrie - activează drept consilier al președintelui RM pe politică internă.

2005-2006 - revista VIP Magazin l-a inclus pe Mark Tkaciuk în topul „Cei mai influenți moldoveni” pe pozițiile 11 și 6, respectiv.

2009–2014 - este deputat în Parlamentul RM din partea PCRM.

2014 - a fost exclus din Comitetul Executiv al PCRM, iar apoi și din partid după o ceartă cu liderul partidului, Vladimir Voronin.

2019 - a anunțat că lansează un partid politic de tip nou, numit Partidul Acțiunii Comune – Congresul Civic, care va fi de orientare de stânga și va avea drept obiectiv să „rezolve interesele sociale neinteresante altor partide”. Comentariile referitoare la lansarea partidului au variat de la “un nou proiect al Moscovei”, până la “crearea unui proiect politic anti-rusesc”.

Mark Tkaciuk a fost considerat și supranumit „ideologul”, „strategul”, „creierul”, sau „eminența cenușie” a Partidului Comuniștilor din Republica Moldova.

A publicat mai mult de 30 de lucrări științifice, printre care monografia "Arheologia Libertății" (Chișinău, 1996).

Este autorul a mai multor articole, eseuri («Тройная бухгалтерия», «Что такое

Молдавия», «Первый воронинский удар»).

Sursă:

<https://h1.md/ro/mark-tkaciuk-fost-deputat-si-fost-membru-al-pcrm-antropo-log/61041522376760/>

Titomir (Krieger) Denis

campion al Germaniei, boxer profesionist din Moldova.

Născut la **13 septembrie 1988., or. Soroca**

Recordul său profesional este format din 24 de lupte totale, cu 14 câștiguri (9 de KO), 8 pierderi, 2 remize.

Krieger se află în diviziunea super-greutate, el luptă în poziția ortodoxă.

Recordul profesional de boxing

Krieger și-a făcut debutul profesional pe 04 octombrie 2008, la 20 de ani.

14 victorii, 9 de KO

8 pierderi, 0 de KO

2 remize

Sursă:

<https://boxrec.com/en/proboxer/581449>

https://observatorul.md/actual-divers/important/2018/02/09/40749_soroceanul-denis-titomir-krieger-devenit-campion-al-germaniei

Toma Marcel

redactor, revista „VIP-magazin”

S-a născut la **25 martie 1973 în comuna Cosăuți, Soroca**, în familia intelectualilor Marcu și Vera Toma.

Studii:

1980-1990 - Școala din satul Cosăuți cu medalie de argint.

1995-1999 - Univesitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Jurnalistică și Științe ale Comunicării.

Experiența profesională:

Debutează în jurnalistică la ziarul „Fotbal-Hebdo”, apoi la AP "Flux", la Agenția Informațională „Moldova Plus”.

A îndeplinit funcția de redactor-șef adjunct la săptămînalul „Luceafărul”.

A colaborat la ziarele „Alianța”, „Sport-plus”, la postul de radio „Antena C”.

Unicool.md, Editorial director · Chișinău

AutoExpert.md, Editorial director · Chișinău

Publicații:

Marcel Toma. Andrei Sochircă / Marcel Toma. // VIP magazin Moldova. 2008. – Ianuarie –Februarie – P. 29-32

Toma Marcel. 99 femei ale Moldovei/ Marcel Toma //Almanah VIP Magazin. - Ch.: Elita Media, 2006. - 232 p. : il., fotogr.

Rodica Trofimov, Marcel Toma. Nicu Țărnă / Rodica Trofimov, Marcel Toma [so-
listul trupei „Gândul Măței”]. // VIP magazin Moldova. - 2008. – Decembrie
– P. 38-39.

Toma Marcel. Victoria Lungu / Marcel Toma. // VIP magazin Moldova. - 2009. -
Chișinău. – Martie – P. 110-114

Marcel Toma. Emilian Galaicu-Păun sau... cum să-l împaci pe omul credinței (călă-
uza) cu omul tuturor îndoielilor (scriitorul)? / Marcel Toma. // VIP magazin
Moldova. - 2009. - Chișinău. – Iunie - Iulie - P. 32-38

Sursă:

<https://moldova.europalibera.org/a/25010811.html>

Tomescu (Bujnița-Tricolici) Tatiana

licențiată în economie, mașter în relații internaționale

A văzut lumina zilei la **22 iulie 1980, în satul Rudi**, acest colțșor
de rai, așezat cu grijă pe malul Nistrului.

Studii:

1995 - Gimnaziul Rudi

1998 - Contabilitate și Audit la Colegiul Financiar-Bancar «A. Di-
ordița» Chișinău (CFBC)

2002 - Academia de Studii Economice, licențiată în economie

2006 - Academia de Administrare Publică pe lângă Președintele Republicii Mol-
dova, specialist în relații internaționale

2007 - Academia de Administrare Publică, mașter în relații internaționale

Experiența profesională:

2003–2009 – IPSCF Chișinău. Crantina fitosanitara la Inspectoratele de frontiera

2005–2011 - Reprezentant RM la OEPP. Paris

2005–2011 - Official contact point (plant protection) RM la Food and Agriculture
Organization of the United Nations (FAO). Roma

2009-2011 - Inspector general la IGSFCS. Chișinău

2013-prezent - Pictor, scriitor la Micii Picasso dăruiesc speranță Chișinău prin artă
educăm o generație a viitorului

2013–prezent - Председатель la ONG Asociația N-F "UNICA" Chișinău, Protecția
drepturilor mamei și copilului

2016-prezent - Chief executive officer la "PROFPROJECT-T" S.R.L. Chișinău, ma-
nagement consulting

2018-prezent - Founder la AMPRENTE.MD Chișinău, portal informațional

2009 - publică cartea «Alfabetul calităților umane», pe care i-o dedică îngerașului
dulce pe nume Vlăduț, ce a apărut în viața sa în toamna anului 2001. Pe pa-
ginile acestei cărțuții, în bună vecinătate, își duc traiul niște prieteni fantastici
care-i învață pe copii «ce e bine și ce e rău». Calitățile bune izvorăsc din
cărțuție, căutând drumul spre inimioarele copiilor dornici de a le primi. Viu
ilustrată, această lume de basm ademenește prin căldura și sinceritatea sa.

2011 - face primii pași pe tărâmul picturii, studiind la Victor Ursu, pictor, membru
al Uniunii Artiștilor Plastici din Republica Moldova, în dansul culorilor,

Taviana se simte la fel de bine, precum și în cel al buchiilor, dezvăluind pe pânză tainele ființei și ale omenirii. Tablourile sale au nuanțe de symbolism, desprinse din însăși povestea dăinuirii noastre.

În aceeași toamnă editează cartea de poezii *Inimi și flăcări*. O carte de poezii mature, poate prea mature pentru vârsta ce o are, dar aceste poezii o caracterizează, purtând aceeași adiere de taină și vis pe care o regăsim în pictura sa. Un freamăt de suflet ce pe-alocuri trece în zbugium îi este caracteristic Tavianeii.

Născută la Rudi, pare să fi sorbit odată cu laptele mamei dragostea față de această palmă de pământ, torcându-și dragostea mai târziu într-o poezie dedicată satului natal:

De pe muchie de deal,
E aici din veac în veac,
La orice tristețe leac.
Și la bine și la jale,
Toți urmăm aceeași cale,
Spre sătuc, spre mănăstire,
Doar aici e liniștire.
E tăcerea ce te leagă,
Cu sufletul viața-ntreagă
Și cu inima de casă,
Unde-a fost mama mireasă.
Unde bunul și cu buna,
Întâlneau pe prispă luna.
Unde-i dragoste curată,
Unde te-ai născut odată.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. *Satul Rudi: File din istorie/Vasile Trofăilă, Mihail Sîrbu*. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2011, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 192 pag.

Topor Valeriu

maestru-coregraf

Născut la **4 iunie 1952 în satul Redi-Cereșnovăț, raionul Soroca.**

Studii:

1975 - Școala Republicană de Iluminare Culturală "E. Sîrbu" din orașul Soroca din anul.

1978 - Institutul de Stat al Artelor, specialitatea pedagog-culturolog, manager în cultură, animator cultural

Experiența profesională:

1976-1997 - Palatul de Cultură din or. Soroca în funcție de coregraf și profesor de coregrafie la Școala de Iluminare Culturală „E. Sîrbu” or. Soroca, în funcție de director artistic și maestru de balet al ansamblului „Nistrenii”

1977 - colectivului i s-a oferit titlul de „Colectiv Popular”. Denumirea ansamblului a devenit populară cît în țară atît și peste hotare, în multe orașe din: Germania,

Bulgaria, Rusia, Anglia, Grecia, Țările Baltice, Romania, Italia, Franța, Israel, Africa de Sud.

- 1988 - prin intermediul Ministerului Culturii din fosta U.R.S.S. a fost invitat în S.U.A. în or. San Francisco, în trupa de băiet "Dansurile lumii", unde a montat dansuri populare moldovenești, pe care și până astăzi americanii le dansează cu plăcere.
- 1997 - este transferat la Centrul Național de Creație Populară a Ministerului Culturii, șef al sectorului de coregrafie; lector superior la Universitatea de Stat al Artelor.
- 1998 - pedagog-coregraf în clasele cu profil coregrafic, la liceul "N. Dadiani", contribuind la dezvoltarea aptitudinilor coregrafice și muzicale a elevilor, la cultivarea unui sentiment rafinat de acceptare a artei coregrafice și atitudine față de lumea înconjurătoare.
- 2001 - prim-maestru de balet al Ansamblului de dansuri populare „Plai Moldovenească” al MAI RM (maior de poliție), Chișinău.

Premii. Distincții. Diplome:

- 1977 - la primul Festival Unional s-a învrednicit de titlul „Laureat al Festivalului” și a fost decorat cu Medalia de Aur.
- 1994, 21 martie - pentru propaganda vastă a artei muzical-coregrafice și înalta măiestrie artistică prin decretul președintelui R.M. i s-a conferit titlul onorific "Maestru în Artă".
- 2010, 22 aprilie - Cu ocazia jubileului de 35 ani de la formarea ansamblului „Nistrenii” i s-a conferit titlu Cetățean de Onoare prin Decizia Consiliului Orașenesc Soroca, nr. 28/28

Sursă:

CV-ul personal

Topor Ulian

balerin

Născut la **31 mai 1983, orașul Soroca**, Republica Moldova.

Studii:

- 1990-1997 – Școala Medie
1997-1998 - Liceul Coregrafic din Chișinău
1998-2000 - Conservatorul din Viena (Austria).
2001-2003 - Școala Academiei John Cranko, Stuttgart, Germania.

Experiența profesională:

Una din primele victorii de nivel internațional a fost și concursul «Rudolf Nuriev» din Budapesta. Variațiile mărețului Rudolf Nuriev au fost interpretate de artiști din Japonia, America, Franța, Italia și Anglia, și acest concurs l-a făcut pe Ulian să trăiască emoții de neuitat.

1999-2000 - urmează invitația din Franța, pentru a dansa în trupa celor mai talentați tineri din lume, în „Jeune Ballet de France”, din Paris. Această experiență de 2 ani le-a permis dansatorilor de balet modern să fie aplauzați de spectatorii din Rusia, Polonia, Germania, Africa. Pe timpul conflictului din Cosovo, acestor tineri le-a reușit prin spectacolele lor, să-i facă pe oamenii de acolo să uite de război măcar pentru câteva ore.

2000 -Jeune Ballet de France, Paris

2002–2004 - a urmat practica artistica în trupa de balet din Elveția, recent activează la Opera de Stat din Berlin, condusă de Malakov, unde își realizează visele prin spectacolele clasice.

2003 - Zürich Ballett

2005 - Staatsballett Berlin

Repertoriu

Heinz Spoerli este „Totul va fi”; "Les Bourgeois" și "Amsterdam" ale lui Ben van Cauwenbergh; „Parlez-moi d’amour” al lui Alexis Manuel; Au Au Suivant al lui Christian Bakalov; Maxime Quiroga lui "Pe fir"

Repertoriu la berlin

„Sylvia« (capră) a lui Frederick Ashton; Patrice Bart’s „The Nutcracker« (Patisier) și »Lake Swan« (Tarantella); »Inelul din jurul inelului („ Broască) ”al lui Maurice Béjart; "La Bayadere" (Idol de Aur, Solo-Fakir) și "La Péri" (Pas de trois) al lui Vladimir Malakhov; Alexei Ratmanský „Namouna« (Pirat); "Tschaikowsky" (Tânăr) al lui Boris Eifman; Kathlyn Pope "Dornröschen - Märchenballett ab 4« (Pasăre albastră); Giorgio Madia, „Minunea lui Alice” (Invitația, pisica) și „OZ - Vrăjitorul minunat” (Leu); „Piața deschisă” a lui Itzik Galili; Bijuteriile lui George Balanchine (rubinele); Altro Canto de Jean-Christophe Maillot (Maillot | Milleped)

Premii. Distincții. Diplome:

1999 - Concursul internațional de balet St. Pölten, premiul întâi

2000 - Concursul internațional de balet Luxemburg, premiul întâi

2002 - Concursul internațional de balet Varna, premiul al treilea

2002 - Concursul din St. Polten și din Luxemburg locul I. Aceste victorii l-au făcut să fie și mai ambițios, ziarele germane scriau: «Iulian Topor este talent cu un stil caracterizat de mișcări libere, curgătoare, încărcate emoțional. Variațiile sînt interpretate exact fiind concentrat sprinten, grațios, agil și nu lasă nici un tact sau moment nefolosit». La acest concurs au participat artiști cu o experiență mult mai mare, dar Iulian a reușit să obțină medalia de bronz, care i-a fost înmănată de vestitul Grigorovici.

Sursă:

<https://www.staatsballett-berlin.de/en/ensemble/ulian-topor/75>

Trofai Lidia

doctor în psihologie, conferențiar universitarconf. Univ. UST

Născută la **17 octombrie 1957, rn. Soroca, s.Visoca**

Studii:

1979 - Universitatea de Stat din or. Bălți, facultatea Pedagogie, specialitatea Pedagogie preșcolară

2011 - UST, Facultatea Pedagogie, specialitatea Psihopedagogie, masterat

1987 - AȘP or. Moscova Institutul de Cercetări Științifice în domeniul Psihologiei Generale și Pedagogice, specialitatea Psihologie pedagogică

Experiența profesională:

1979–1981 - educatoare, grădinița-creșă nr.46 , or. Chișinău
1981–1982 - Institutul de cercetări științifice în domeniul pedagogiei, laborant superior
1982–1987 - ICȘP, cercetător științific inferior
1987–1991 - CȘP, cercetător științific superior
1991–1996 - Institutul de Filosofie, Sociologie și Drept al AȘM, cercetător științific superior
1996–2004 - UPS “I. Creangă”, doctor în psihologie, conferențiar universitar
2004 –prezent – UST, doctor în psihologie, conferențiar universitar.

Publicații:

- Trofaila, L. Psihologia dezvoltării. Suport de curs. Chișinău: Reclama, 2007, 2009, 264 p.
- Trofaila, L. Procedee raționale de instruire și impactul la dezvoltarea conținutului noțiunilor la limba română. În: Revista Facultății de Psihologie și Psihopedagogie specială a UPS “ I.Creangă “ Psihologie Pedagogie specială Asistență socială, Chișinău, 2011, nr 4 (25), p. 1 – 10
- Trofaila, L. Soluționarea situațiilor de încăpăținare la elevii de vârstă școlară mică. În: Revista Facultății de Psihologie și Psihopedagogie specială a UPS “ I.Creangă “ Psihologie Pedagogie specială Asistență socială, Chișinău, 2012, nr 2 (27) , p.18-26
- Trofaila, L. Impactul operațiilor de generalizare și abstractizare ale elevilor de vârstă școlară mică la dezvoltarea conținutului noțiunilor la limba română. În: Revista Facultății de Psihologie și Psihopedagogie specială a UPS “ I.Creangă “ Psihologie Pedagogie specială Asistență socială, Chișinău, 2012, nr 4 (29), p. 22- 30
- Trofaila, L. Impulsivitatea – barieră în calea reușitei în activitatea de învățare la vârsta preadolescentă. În: Psihologie Revistă științifico-practică, Chișinău, 2013, nr 2, p.21-28,
- Trofaila, L. Aptitudinile pedagogice – componentă a măiestriei profesionale la viitorii pedagog . În: Revista Facultății de Psihologie și Psihopedagogie specială a UPS “I.Creangă“ Psihologie Pedagogie specială Asistență socială, Chișinău, 2013, nr 3 (32), p. 28- 36,
- Trofaila, L. Timiditatea la adolescenți și impactul asupra reușitei în activitățile sociale . În: Revista Facultății de Psihologie și Psihopedagogie specială a UPS “ I.Creangă“ Psihologie Pedagogie specială Asistență socială, Chișinău, 2014, nr 2 (35), p. 13-22,
- Trofaila, L. Cunoașterea calităților profesionale la viitorii pedagogi. În: Prerogativele învățământului preuniversitar și universitar în contextul societății bazate pe cunoaștere/, Materialele conferinței științifico-metodice, Chișinău, 2014, Vol.I, p.108-114.
- Trofaila, L. Extraversiunea/introversiunea și nevrotismul la studenți. În: Învățământul superior din Republica Moldova la 85 de ani Probleme actuale ale științelor sociale și umanistice, Chișinău, 2015, Vol.II, p. 197- 203

- Trofaila, L. Sociabilitatea studenților viitori pedagogi în condițiile economiei de piață. În: Revista Facultății de Psihologie și Psihopedagogie specială a UPS “ I.Creangă “ Psihologie Pedagogie specială Asistență socială, Chișinău, 2015, nr 1 (38), p.84- 97,
- Trofaila, L. Agresivitatea adulților implicați în activitățile sociale în condițiile economiei de piață. În: Revista Facultății de Psihologie și Psihopedagogie specială a UPS “ I.Creangă “ Psihologie Pedagogie specială Asistență socială, Chișinău, 2016, nr 1 (42), p. 75-85,
- Trofaila, L.; Corotchi, E.; Tincu, Cr. Corelația sinelui, eu-lui și supraeu-lui cu realitatea socială în concepția lui Sigmund Freud. În: La început a fost opera Sigmund Freud 160 de ani de la naștere, Materialele Colocviului științific internațional dedicat aniversării a 160 de ani de la nașterea lui Sigmund Freud, Chișinău, 2016, p.179-186..
- Trofaila, L. Interesele profesionale ale studenților cu profil pedagogic . În: Monitorizarea cunoașterii axată pe obținerea performanțelor, Materialele conferinței științifice naționale cu participare internațională, Chișinău, 2016, p. 275 – 281.
- Trofaila, L.; Corotchi, E. Corelația inteligenței emoționale și succesului personal la studenți. În: Materialele conferințelor științifice ale studenților. Ed.LXIII-LXVI. Ch.: Tipografia UST, 2017. 194 p., pp. 177-183.
- Trofaila, L.; Corotchi, E. Succesul personal în activitatea de învățare și pregătire profesională la studenți. În: Reconceptualizarea formării inițiale și continue a cadrelor didactice. Materialele Conferinței științifico-practice cu participare internațională. Vol. I. Ch.: Tipografia UST, 27-28 octombrie 2017. 345 p., pp. 276- 283.
- Trofaila, L. Didactica psihologiei. Suport de curs. Ch.: Tipografia UST, 2017. 195 p.
- Trofaila, L. Relația dintre calitățile individuale în activitatea de învățare și pregătire profesională la studenți. În: Reconceptualizarea formării inițiale și continue a cadrelor didactice. Materialele Conferinței științifico-practice cu participare internațională. Vol. I. Ch.: Tipografia UST, 27-28 octombrie 2017. 345 p., pp. 284-291.
- Trofaila, L. Aptitudinile comunicative și organizatorice la studenții cu profil pedagogic În: Acta et commentationes. Chișinău, 2018, N 3(14) .
- Corotchi, E.; Trofai, L. Condiții și mijloace de succes în activitatea profesională. În: Materialele conferinței republicane a cadrelor didactice. Vol.V. Psihopedagogie și managementul educației. Ch.: Tip. UST, 10 martie 2018, 233 p, pp.31-37,
- Trofai, L. Creativitatea și inventivitatea studenților cu profil pedagogic. În: Probleme actuale ale didacticii științelor reale. Materialele Conferinței științifico-didactice naționale cu participare internațională., ediția a II-a consacrată aniversării a 80-a a profesorului universitar Ilie Lupu. Vol II. Chișinău, 11-12 mai 2018, p. 206-209.

- Trofaila, L.; Corotchiu, E. Persistența relațiilor sociale, familiale la studenți în activitatea de învățare și pregătire profesională. În: Materialele Conferinței științifice naționale cu participare internațională: Învățământ superior: tradiții, valori, perspective. Vol.II. Didactica Învățământului Primar și Preșcolar. Ch.: Tip. UST, 28-29 septembrie 2018, 164 p., pp. 130-135,
- Trofaila, L. Performanțele măiestriei pedagogice în activitatea profesională a pedagogului. În: Materialele Conferinței științifice naționale cu participare internațională: Învățământ superior: tradiții, valori, perspective. Vol. II. Didactica Învățământului Primar și Preșcolar. Ch.: Tip. UST, 28-29 septembrie 2018, 164 p., pp. 135-140,

Implicarea în proiecte:

Tema de cercetare a Catedrei PEP: Formarea inițială și continuă a pedagogilor și psihologilor din perspectiva politicilor educaționale postmoderne. Aspectul individual -Asigurarea transferului tehnologic al modelelor psihologice de formare profesională a pedagogilor și psihologilor pentru etapa postmodernă.

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . — Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

<https://ust.md/subdiviziuni-universitare/facultati/pedagogie/catedra-psihopedagogie-si-educatie-prescolara/>

Trofăilă Vasile

istoric, jurnalist-documentarist, scriitor, autor de monografii consacrate localităților din Republica Moldova

Născut la **5 februarie 1942 în satul Visoca din județul Soroca.**

Experiența profesională:

- 1969 - a activat ca profesor de istorie în școală, corespondent titular al ziarului „Moldova Socialistă” în regiunea Soroca-Florești-Camenca-Drochia, instructor la comitetul raional de partid Soroca,
- 1981 - șef de secție, membru al colegiului redacțional al ziarului: „Moldova Socialistă”, apoi, consecutiv, prim-redactor-șef adjunct al revistelor „Comunistul Moldovei”, „Politica”. „Moldova și Lumea”, „Business Globe” și al ziarului „Moldova Suverană”.
- 1994-1995 - concomitent e și redactor al publicației „Privat Express”. Tot atunci, împreună cu alți colegi: fondează Firma Editorială „VAST-M” SRL, pe care o conduce pînă în prezent. Autor de nuvele istorice, povestiri și schițe documentare. A scris două scenarii de filme documentare. E autor, redactor și editor al serialului de cărți privind istoria satelor și orașelor din Republica Moldova.

Premii. Distincții. Diplome:

Membru al Uniunii Jurnaliștilor din Republica Moldova.

2002, 5 martie - prin decretul președintelui Republicii Moldova din i s-a conferit titlul onorific „Om Emerit”.

Publicații:

- Trofăilă, Vasile. Căderea în păcat: Fabule și snoave moldovenesti de la finele veacului XX / Vasile Trofăilă. - Chișinău: VAST-M, 2000. - 96 p.
- Trofăilă, Vasile. Căprești și Prodănești: Județul Soroca / Vasile Trofăilă. - Chișinău: VAST-M, 2000. - 48 p. -Bibliogr.:p. 47-48.
- Trofăilă, Vasile. Cireșe amare: Nuvele și schițe documentare / Vasile Trofăilă. - Chișinău: VAST-M, 2002. - 223 p.
- Trofăilă, Vasile. Comuna Bădiceni: File de istorie / Vasile Trofăilă; trai.: Irina Dubovic (lb. engl.), Valerina Trofăilă (lb. rusă); fotogr.: Vasile Trofăilă, Ion Spinei. — Chișinău: VAST-M, 2009. - 208 p., fotogr.
- Trofăilă, Vasile. Comuna Cremenciug: O călătorie documentară în trecutul și prezentul satelor Cremenciug, Sobari, Livezi și Valea din raionul Soroca / Vasile Trofăilă. — Chișinău: Tipogr. "Sirius", 2004. — 144 p.: fotogr.
- Trofăilă, Vasile. Comuna Dărcăuți. File de istorie / Vasile Trofăilă. — Chișinău: VAST-M, 2009. - 128 pz fotogr.
- Trofăilă, Vasile. Comuna Vădeni: File de istorie / Vasile Trofăilă, Natalia Palamarciuc-Vrancean. - Chișinău: VAST-M, 2008. - 200 p., il., fotogr
- Trofăilă, Vasile. Dragoste și credință / Vasile Trofăilă. – Chișinău: VAST-M, 2003.-96 p.
- Trofăilă, Vasile. "Glia" din valea Tigheciului / Vasile Trofăilă, Ion Domenico. — Chișinău: VAST-M, 2005. - 144 p., fotogr.
- Trofăilă, Vasile. Ghindești / Vasile Trofăilă. - Chișinău: VAST-M, 2003. -72 p.- Bibliogr. :p.70-71.
- Trofăilă, Vasile. Județul Soroca: Monografie ilustrată / Vasile Trofăilă. - Chișinău: VAST-M, 2002. - 96 p
- Trofăilă, Vasile. Patru sate cu un destin legate: Povestire documentară ilustrată privind istoria a patru sate -Vasilcău, Trifăuți, Inundeni și Ruslanovca din județul Soroca. — Chișinău : VAST-M, 1999.
- Trofăilă, Vasile. Orașul Soroca. Istorie și contemporaneitate / Vasile Trofăilă. - Chișinău: VAST-M 2007 - 289 p.
- Țopa, Tudor. Orașul Călărași. File de istorie / Tudor Țopa, Vasile Trofăilă, Victor Ladaniuc. — Chișinău: VAST-M, 2006. - 209 p.
- Trofăilă, Vasile. Orașul Florești. Istorie și contemporaneitate / Vasile Trofăilă. - Chișinău: VAST-M, 2008. - 224 p., il.
- Trofăilă, Vasile. Orașul Florești / Vasile Trofăilă; trad. în lb. ital. Lucia Costin. - Chișinău: VAST-M, 2008. -224 p.: fotogr.
- Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca (Cronică documentară (sec. XV - început, sec. XXI) / Vasile Trofăilă. -Chișinău: VAST-M, 2008. - 224 p.: fotogr.
- Trofăilă, Vasile. Visoca / Vasile Trofăilă. - Chișinău, 1999. - 112 p.

Sursă:

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia; Pușcașu, Madlena. Calendar național 2012 / Aut.: Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; Dir. gen.: Alexe Rău; col. de red. : Petru Soltan [et al.] Biblioteca Națională a Rep. Moldova. — Chișinău: Imprimeria BNRM, 2011. - 304 p. : fot.

Țopa, Tudor. Cărțile lui spre oameni vin...: [Vasile Trofăilă la 60 de ani de la naștere] / Vasile Trofăilă // Moldova suverană. — 2002. — 5 febr. -P. 5.

Vrânceanu, Ion. Suflet de istoric și literat: [lansarea cărții "Cireșe amare", semnată de publicistul Vasile Trofăilă] / Ion Vrânceanu // Moldova suverană. - 2002. - 20 mart. - P. 6.

[Vasile Trofăilă] // Trofăilă, Vasile. Orașul Florești. Istorie și contemporaneitate / Vasile Trofăilă. - Chișinău: VAST-M, 2008. - P. 224 p., fotogr.

[Vasile Trofăilă] // Trofăilă, Vasile. Visoca / Vasile Trofăilă. - Chișinău, 1999. - Pa 3-a a cop. [Vasile Trofăilă] // Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca / Vasile Trofăilă. - Chișinău: VAST-M, 2008. - P. 544.

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . — Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

Tuhari Valentin

inginer zgârâie nori

S-a născut în **Soroca în 1942** (decedat 25 martie 2013), România și a crescut în orașul Brașov.

Studii:

Institutul de Constructii Bucuresti.

Universitatea Germană de Tehnologie - Nürnberg, Germania

Experiența profesională:

Primul său loc de muncă - inginer într-o companie care s-a concentrat pe construcția autostradelor și podurilor, unde a activat timp de doi ani, dar avea o mare dorință de a scăpa de regimul comunist din România. Împreună cu logodnica sa fug din România cu trenul în Ungaria.

1969 – 1986 - asistent superintendent - superintendent - asistent Project Manager - Project Manager. Turner Construction / Turner International, NYC

De acolo s-au dus în Germania și s-au căsătorit în 1969 unde au locuit până ce și-au perfectat actele și au imigrat în Statele Unite ale Americii.

Valentin și Alexandra și-au găsit de lucru și au rămas în New York City pentru un an și jumătate înainte de a ajunge în noua lor casă lângă lacul Pines de Wayne în 1972. Valentin și-a continuat cariera ca de inginer de construcții în structura Traynor și Hansen, Briscoe Corporation, și Turner Construction Company

1986 - începe propria afacere ca consultant independent de inginerie structurală. În acest timp, el și Alexandra au fost binecuvântați cu trei copii frumoși: două fetițe pe care au numit Julie și Nathalie și un băiețel pe care l-au numit Shelby. Valentin a adorat copiii lui și a insuflat în ei iubirea.

1986–1995 - Contractor Bell Air Shell. Partener

1995-2001 - Servicii de consultanță Asociații Tuhari. Proprietar / Consultant

1996-2000 - Valentin a avut de lucru în Coreea de Sud și China, care a durat până

2000 – s-a întors în Statele Unite, stabilindu-se în Florida. Una din realizările sale din Florida a fost zgârâie norul Marquis Miami.
2001–2004 - Manager de proiect. Perini Construction
2004–2005 - Manager de proiect. Yates Construction
2005-2013 - Manager de proiect structural. KMP - Plaza Construction
2008 – Asociat. Construction Advisory Group, LLC

Sursă:

<http://www.vandermay.com/Obituaries.aspx?from=obtDet&obituaryid=4282>

Tap Iurie

istoric, om politic

S-a născut la **3 octombrie 1955 în s. Nimereuca, raionul Soroca.**

Studii:

Școala nr. 1 din Soroca din clasa a VIII-a.

Chișinău, Facultatea de Istorie.

Experiența profesională:

1978-1982 – învățător de istorie și științe sociale la școala nr. 2 din orașul Florești

1982-1985 – lector la Comitetul raional Florești al PCM

1985-1987 – director al Școlii medii moldo-ruse din orașul Florești

1987-1991 – șef de secție la Comitetul raional Florești al PCM

1991-1999 – vicepreședinte al Comitetului executiv raional Florești

1999-2003 – ales primar al orașului Florești

2003-2007 – reales primar al orașului Florești

2007 – reales primar al orașului Florești

2009 10 septembrie –2010 28 septembrie vicepreședinte al Parlamentului RM.

Vicepreședintele fracțiunii parlamentare a Partidului Liberal Democrat din Moldova, vicepreședinte al Comisiei parlamentare permanente „Administrație publică și dezvoltare regională” și președinte al Comisiei parlamentare speciale "Pentru modificarea și completarea cadrului legislativ privind procesul de descentralizare și consolidare a autonomiei locale"

Premii. Distincții. Diplome:

Ordinul Gloria Muncii

Sursă:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Iurie_%C8%9Aap

Tapu Pavel

doctor în medicină, docent.

Născut în **Racovăț la 6 ianuarie 1940.**

Studii:

7 clase le-a absolvit excelent

Tehnicumul de Mecanizare din Soroca, unde a fost admis fără examene.

Școala de Medicină de 3 ani în Soroca - tata de sine stătător a schimbat locul documentelor fără a-l informa.

Institutul de Medicină

Lingura de „amar” a fost dată la finisarea tezei, la 24 decembrie 1974, când A. Cosâghin a semnat Hotărârea Guvernului URSS de a lichida sistemul de apreciere a tezelor de candidat și doctor în științe în toate domeniile științei. Această perioadă a durat 2 ani, care au adus la o stagnare mare în știință. Cu teza înaintată pentru susținere, a retrăit această perioadă până când Ștefan Vetrilă (pământeanul nostru), lucrând în Moscova, i-a deschis secretul: de la 1 ianuarie 1977 a fost restabilită sistemul de susținere a tezelor științifice. CITO - Institutul Central de Traumatologie are 2 consilii. Acolo a și confirmat rezultatele tezei nule și diploma de doctor în medicină are nr.1.

Experiența profesională:

Lucrează în calitate de felcer în Spitalul republican al invalizilor de război din Camenca, sanatoriul „Sergheevca”, serviciul în Armata Sovietică în Germania (or. Potsdam), ca felcer-șef al blocului de operație (fostul spital al elitei lui Hitler), un spital foarte bine aranjat.

Când a fost vizitat de către chirurgul principal al Armatei URSS, generalul A. Vișnevski, a fost uimit și a spus: "Orișice clinică din Uniunea Sovietică ar dori să lucreze în așa condiții" și l-a recomandat de a fi „primit” la studii la Institutul de Medicină din Chișinău prin semnătura lui.

După absolvirea Institutului de Medicină a activat ca chirurg și traumatolog în spitalul din Glodeni pe parcursul a 3 ani. Își continuă studiile în aspiratură la Catedra traumatologie și ortopedie, Chișinău.

În 1979, a plecat cu familia la lucru în Mongolia în calitate de traumatolog al spitalului ambasadei URSS. După un control riguros al KGB ului (repetat) a fost numit ca medic personal a ambasadorului plenipotențiar al URSS în Mongolia - Smirnov Alexandr Ivanovici.

După reîntoarcerea în țară a activat ca profesor la Catedra „natală” până în 1986. A studiat în Kiev engleza 7 luni, după 4 luni de la catastrofa din Cernobil.

După finisarea acestor studii, a fost invitat împreună cu familia la lucru în Republica Yemen, or. Aden, Spitalul central militar, unde a activat 3 ani.

Înteruperea contractului a fost condiționată de conflictul în Kuwait „Буря в Пустыне”.

A fost coordonator al familiilor Președintelui și a Prim-ministrului țării, iar soția - a Secretarului general al Partidului Socialist.

După revenire continuă activitatea la Universitatea de Medicină „N. Tesemițeanu” în calitate de docent (conferențiar) și șef de studii la Catedra de traumatologie, ortopedie și chirurgie în campanie.

A publicat în cărți, reviste, 86 de lucrări științifice (în țară și alte țări) Este autorul la 48 de inovații în traumatologie. Cunoaște limbile străine: engleza, franceza, araba și mai puțin chineza și mongola.

La Universitatea de Medicină citește cursuri pentru studenți, medici și rezidenți în română, rusă și engleză.

Sursă:

Calendar Național 2020 / Biblioteca Națională a Republicii Moldova; director general: Elena Pintilei; aut.: Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Maria Ciobanu [et

al.]; colegiul red. : Iurie Colesnic (vicepreședinte), Andrei Eșanu, Iulian Filip [et al.]; red. : Tatiana Luchian. – Chișinău, 2019 (Primex.com)

<http://www.bnrm.md/files/publicatii/calendar%202020.pdf>

Tarălungă Antip

maestru-coregraf, etnograf, și cercetător la Institutul de Arte al Academiei de Științe din Republica Moldova.

Născut la **15 mai 1949 în satul Redi – Cereșnovăț, raionul Soroca.**

Studii:

1956–1964 - 8 clase la școala din sat

1964–1968 - Colegiul de Construcții din Hîncești.

Experiența profesională:

1968 - activează ca maistru de șantier de construcții civile în Coloana Mecanizată – 55, or. Soroca, de unde este chemat în rândurile armatei, făcându-și datoria timp de doi ani, după care, se reîntoarce înapoi la șantier.

1971-1973 - student la Colegiul de Arte, Secția coregrafie din Soroca, după absolvirea cărui este angajat ca conducător artistic al Casei de Cultură din satul Parcani și conducător al ansamblului de dans popular „Cireșar” în satul Redi – Cereșnovăț.

1974-1978 - Institutul de Stat din Leningrad.

1978-1991 - șef al Secției coregrafice la Centrul de Creație Populară al Ministerului Culturii din Chișinău.

1980-1991 - fondator și coordonator al Laboratorului de Creație al coregrafilor din RM, cu organizarea lecțiilor practice trimestriale;

Iar din 1991 este cercetător științific la Institutul Patrimoniului Cultural, profesor de coregrafie, grad didactic superior.

1989 – a fondat împreună cu familia - soția, Raisa, feciorii, Dumitru și Andrei (din resursele financiare ale familiei) ansamblul etnofolcloric de muzică și dans „Comoara”, activează până-n prezent.

1990-2000 - profesor la Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice pe lângă Ministerul Învățământului (dansul popular)

1994 - fondator și coregraf al ansamblului de dans popular „Lăstărel” (copii de 6-9 ani), activează până-n prezent.

1996 - fondator al asociației obștești Societatea Academica de Folclor „Comoara”, permanent președinte al asociației (valorificarea folclorului autentic prin intermediul ansamblurilor de dans), fondator al arhivei de dans folcloric în cadrul fostului Institut de Etnografie și Folclor al ASM.

1998 - fondator, director și coregraf a ansamblului de dans popular „Cireșarii” (studenți ai Colegiului Financiar - Bancar „A. Diordiță”, or. Chișinău) activează până-n prezent.

2005 - membru fondator al Asociației obștești Asociația coregrafilor „Centrul Folcloric Moldovița”, ales președinte al Asociației.

2009 - la adunarea generală al coregrafilor ales președinte al Uniunii coregrafilor din R. Moldova.

A participat la diverse stagii și cursuri de formare profesională din Rusia, Ungaria, România și din țară.

Premii. Distincții. Diplome:

1990 - titlul „Za otlicinui rabotu”,

1996 - titlul Onorific „Maestru în Artă”.

1967, 1977, 1985, 1992 - deținător al medaliilor de aur și Laureat al Festivalurilor Unionale.

2008 - membru cu drepturi egale al Consiliului Internațional de Dans UNESCO.

Publicații:

Țarălungă Antip. Arta coregrafica // Frumos e la șezătoare.— Ch.: Lit. artistica, 1983.; Țarălungă Antip. Tinerețea - ansamblul de dansuri populare: Buclet.— Ch.: Timpul, 1984.;

Țarălungă Antip. Moldavschie tanti.—Ch.: Lit. Artistica, 1985.;

Țarălungă Antip. Moldavschie tanti, (Moldova) tematicescaia programa. - Moscva, 1988;

Țarălungă Antip. Coregrafia populara si foto // Folclor din cimpia Sorocii.— Ch.: Știința, 1989.;

Țarălungă Antip. Dansuri populare: Manual.—Ch.: Edit. „Universitas”, 1992.;

Țarălungă Antip. Talentul vine odată cu laptele mamei : [creionări la portr. compoz. și dirijorului de cor “Renaissance” Tudor Zgureanu] // Moldova literară : supl. al ziarului “Moldova Suverană”. – 1998. – 31 ian. – P. 4.;

Țarălungă Antip. 12 dansuri populare // Ruga iezilor cei trei.— Ch.: Prut internațional”, 1999.;

Țarălungă, Antip. Cântul, jocul de acasă ne fac viața mai frumoasă : [notorietate a artei coregrafice Tatiana Usaci] / Antip Țarălungă // Moldova suverană. – 2000. – 11 noiemb.;

Consătenii mei : (din Rădi-Cereșnovăț, Soroca) / ed. îngrijită de Antip Țarălungă : [ist. și prezentul localității]. – Chișinău : S.n., 2000. – 301 p.;

Rec.: Partole, Claudia. Sfânta datorie... // Moldova suverană. – 2000. – 10 aug. – P. 3. ;

Consătenii mei: (din Rădi-Cereșnovăț, Soroca) : [folclor autentic] / Soc. Academică de Folclor “Comoara”; ed. îngr. de Antip Țarălungă ; descifrarea și îngr. creațiilor " muz. de Dumitru Blajinu. – Chișinău : S.n., 2000. – 301 p.: fotogr. ;

Țarălungă, Antip. Spiridon Mocanu – o legendă vie : [actor] / Antip Țarălungă // Arta. – 2001. – P. 92-95.;

Țarălungă, Antip. Lexicul dansului folcloric și evoluția lui în dansurile scenice ale ansamblului „Joc” : (Tăbăcăreasca și Hora fetelor montate de Nicolae Bolotov în 1949 și de Vladimir Curbet în 1960) / Antip Țarălungă // Arta. – 2003. – P. 151-153. – Rez. în lb. fr.;

Curbet, Vladimir. Valori perene românești : Tradiții. Obiceiuri. Rapsozi populari. – Chișinău : Pontos, 2003. – 432 p.;

- Rec.: Țarălungă, Antip. Valori perene românești // Lit. și arta. – 2004. – 12 febr. – P. 8.;
- Țarălunga, Antip. Ion Furnică : Ieri și azi / Antip Țarălungă // Arta. – 2004. – P. 119-123;
- Țarălungă, Antip. Sîntem pe marginea prăpastiei, nu numai cu dansul popular, ci cu întreaga artă: [interviu cu A. Țarălungă, maestru în artă] / consemnare : Arina Roșca // Gazeta liberă. – 2006. – 25 mai. – P. 14;
- Țarălungă, Antip. Ion Furnică – celebru dansator moldav / Antip Țarălungă ; Acad. de Șt. a Rep. Moldova. Inst. Patrimoniului Cultural, Dir. Cultură a Consiliului mun. Chișinău, Soc. Academică de Folclor „Comoara”. – Chișinău : Grafema Libris, 2006. – 187 p. : imagini, fig., n. muz.;
- Țarălungă, Antip. Spiridon Mocanu – o legendă vie / Antip Țarălungă ; Acad. de Șt. a Rep. Moldova. Inst. Patrimoniului Cultural, Dir. Cultură a Consiliului mun. Chișinău, Soc. Academică de Folclor „Comoara”. – Chișinău : Grafema Libris, 2006. – 119 p.: il., imagini.;
- Bantoș, Tatiana. Ion Furnică și Spiridon Mocanu – dansul lor a devenit subiect de carte : [în incinta BNRM a avut loc lansarea cărților “Spiridon Mocanu – legendă vie” și “Ion Furnică – celebru dansator moldav”, semnate de folcloristul Antip Țarălungă] / Tatiana Bantoș // Flux : cotid. naț. – 2006. – 18 dec. – P. 4. ;
- „Jaca așa se joacă, măi!..” : [pe marginea cărților “Ion Furnică, celebru dansator moldav” și “Spiridon Mocanu, o legendă vie”, semnate de Antip Țarălungă] // Moldova : serie nouă. – 2007. – Nr. 3-4. – P. 7. – [Art. Semnat “M”] ;
- Codreanca : [din istoria ansamblului sportiv de dansuri : album] / Clubul Sportiv de Dans Codreanca ; aut. concepție : Petru Gozun, Antip Țarălungă ; trad. în lb. rusă : Iurie Balan ; trad. în lb. engl. : Angela Moțpan ; cop. : Simion Coadă ; design : Olesia Plugaru, Andrei Ichim ; fotoprocésare : Igor Hmelnițchi. – Chișinău : „Baștina-Radog” SRL, 2009. – 199 p. : fot., fot. color. – Text par. : lb.rom., engl., rusă.;

Sursă:

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/100_101_Antip%20Țarălunga%20la%2065%20ani.pdf

<https://sputnik.md/photo/20190517/25979131/Fara-textAntip-arlung-la-70-de-ani.html>

Tîrdea Teodor

doctor habilitat

S-a născut la **26 august 1937 în satul Sobari, județul Soroca**

Studii:

Școala primară din sat și cea din s. Bădiceni, Zgurița

1954 - Școala medie nr.1 din or. Soroca

1954 - Facultatea de Fizică și Matematică a Universității Pedagogice

„Ion Creanga” din Chișinău

1964-1969 - Facultatea de automată și construcție de aparate a Institutului Politehnic din Harkov, Ucraina

1972-1 octombrie 1975 - doctorat, susține teza de doctor în filosofie

1992 - doctor habilitat fiind susținută în anul.

Experiența profesională:

1958 - pedagog în diferite instituții de învățământ mediu din republică, urmând apoi serviciul militar

1962-1969 - a predat matematica și fi zica la Colegiul de industrie al produselor lactate din or. Harkov

1969 - cu diploma de inginer electric și învățător de fizică și matematică, după un deceniu de peregrinări pe alte meleaguri, revine cu traiul în patrie, unde activează în cadrul aparatului Comitetului Central al Comsomolului din RSSM. Parcurge o perioadă de activitate în diferite organizații obștești, ca mai apoi să se consacre și activității pedagogice și științifice.

1975, la 1 octombrie - este numit prorector al USM

1977 - decan al Facultății de Instruire a studenților de peste hotare.

1985 - șef al Secției Instruirii în Științe Socioumane a Ministerului Învățământului Superior și Mediu de Specialitate al RSSM.

1987-2008 - Catedra Filosofie și Bioetică a USMF „Nicolae Testemițanu”, circa două decenii fiind în funcția de șef al acestei Catedre

1995 - în activitatea sa științifică își formulează un scop bine determinat – elaborarea noilor paradigme în teoria strategiei de supraviețuire a omenirii. Pentru prima oară elaborează noi principii ale filosofiei practice în raport cu imperativele timpului, propune noi moduri de abordare, analizează de pe noi poziții modelele și aspectele bioeticii generale, lumea biomedicală, noțiunile sale specifi ce.

Apariția, răspândirea și implementarea în practica științifică și cea socială a ideilor bioetice în Republica Moldova este legată de numele profesorului universitar Teodor Țârdea. Cu timpul, Domnia Sa contribuie la constituirea Școlii științifi ce naționale de bioetică, având toate criteriile unei școli științifi ce tradiționale. A creat un program strategic de instituire a bioeticii, ce includea o serie de măsuri organizatorice:

- lansarea învățământului și instruirii bioetice;
- organizarea unor dispute științifi co-teoretice la ședințele catedrei și seminarele științifi ce;
- organizarea conferințelor științifi ce;
- propagarea cunoștințelor bioetice în mass-media;
- ținerea cursurilor în colectivele medicale;
- asistență în organizarea comitetelor de bioetică în cadrul instituțiilor curative;
- fondarea organizațiilor de bioetică.

Activitatea profesorului T. Țârdea a fost destul de prodigioasă nu numai în țară, ci și în diverse organizații științifi ce de peste hotare.

Membru titular al diferitor organizații academice internaționale:

Academia de Informatică a Ucrainei (1992),

Academia Internațională de Informatizare de pe lângă ONU (1996),
Academia Internațională de Noosferă (Dezvoltare Durabilă) (1998).

Premii. Distincții. Diplome:

Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii”

Eminent al Învățământului Public din Republica Moldova

Deținător al multor distincții și diplome

Ordinul de Onoare.

Filozoful Teodor Țârdea este autorul unui șir de lucrări științifico-metodice consacrate problemei instruirii și perfecționării cadrelor didactice din sistemul de învățământ universitar.

Publicații:

Țârdea Teodor N. Informatizarea, cunoașterea, dirijarea socială . - Chișinău, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie N. Testemițeanu, 1994

Țârdea Teodor N. Filosofia în concepții și personalități / L. P. Dergaciov, T. N. Țârdea, Gr. M. Cat. - Chișinău : Universitatea Agrară de Stat, 1995.

Bioetica, Filosofia, Economia și Medicina în strategia de asigurare a securității umane: Materialele Conf. a XII-a Șt. Int., 2007 / red. resp. Teodor N. Țârdea. – Ch.: Centrul Ed.-poligr. “Medicina”, 2007. p.: fig. tab.: 20 cm.

Țârdea Teodor N. Noosferizarea și globalizarea - mecanisme de realizare a dezvoltării durabile : Articol

Țârdea Teodor N. Sinergetică, aliniaritate, autoorganizare - calea spre știința postneclasică . - Chișinău, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie N. Testemițeanu, 1998

Țârdea Teodor N. Filosofie și bioetică - istorie, personalități, paradigme . - Chișinău, [s.n.], 2000

Sursă:

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Doctorul%20habilitat%20Teodor%20Țârdea%20la%20aniversarea%20de%20octogenar.pdf

Ojovanu, Vitalie. Doctorul habilitat Teodor Țârdea la aniversarea de octogenar//Revista Filozofie. – NR. 3. - 2017. – 12 decembrie. – p. 221

Profesor universitar, doct. habilitat în filozofie: Teodor N. Țârdea la 75 de ani: Biobibliografie / Bibl. Naț. a Rep. Moldova, Univ. de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu” din Rep. Moldova ; alcăt. : Ion Banari ; ed. îngrijită de Vitalie Ojovanu. – C.: UASM, 2012)Tipogr. „Print-Caro”). – 206 p.

Trofăilă, Vasile. Comuna Cremenciug: File din istorie/Vasile trofăilă. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2011, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 208 pag., 32 p.: fot., fot. Color.

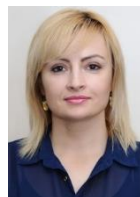
Turcan Ana

prodecan al Facultății Calculatoare, Informatică și Microelectronică,
lector universitar

Născută la **17 august 1980, Soroca, s. Rublenița**

Studii:

1997 - Școala medie din s. Rublenița

- 1997–2002 - Universitatea Tehnică a Moldovei, Facultatea Calculatoare Informatică și Microelectronică
- 2002–2003 - masterat la Universitatea Tehnică a Moldovei, Facultatea Calculatoare Informatică și Microelectronică, specialitatea Calculatoare și Rețele
- 2004–2011 - doctorat la Universitatea Tehnică a Moldovei, Facultatea Calculatoare Informatică și Microelectronică, specialitatea 05.13.13 „Calculatoare, sisteme de calcul și rețele informaționale”.

Experiența profesională:

- 2002–2019 - lector, Departamentul Informatică și Ingineria Sistemelor, Facultatea Calculatoare Informatică și Microelectronică, Universitatea Tehnică a Moldovei Titularul cursului Analiza și Sinteza Dispozitivelor Numerice, Modelarea Sistemelor, Tehnologii Web. Conducător Practica în Producție.
- 2008–2014 - secretar responsabil adjunct la comisia de admitere, Universitatea Tehnică a Moldovei
- 2017 - formator în cadrul Centrului de Instruire al Direcției Planificarea Activității Manageriale și Audit Intern, FISCSEVINFORM
- 2019–prezent - prodecan, Facultatea Calculatoare Informatică și Microelectronică, Universitatea Tehnică a Moldovei

Publicații:

Autonomic Computing: o nouă paradigmă de calcul. Conferința Studenților și Doctoranzilor, consacrată anului Fizicii. Organizată de Academia de Științe (19.11.2005).

Modelarea sistemelor de comandă în baza SPN pentru gestiunea obiectelor mobile. Conferința Studenților și Doctoranzilor, consacrată anului Fizicii. Organizată de Academia de Științe (19.11.2005).

Обзор методик управления для систем искусственного интеллекта. Conferința Jubiliara Tehnico – Științifică a Colaboratorilor, Doctoranzilor și Studenților Consacrată celei de – a 40-a Aniversări a Doctoranturii UTM, 17-18 noiembrie, 2006.

Aplicația Java pentru gestiunea utilajelor electrocasnice. Conferința Jubiliara Tehnico – Științifică a Colaboratorilor, Doctoranzilor și Studenților Consacrată celei de – a 40-a Aniversări a Doctoranturii UTM, 17-18 noiembrie, 2006.

Metode de proiectare a sistemelor de calcul concurent obiect orientate. Lucrările Conferinței Tehnico-Științifice a Colaboratorilor, Doctoranzilor și Studenților, V.1 pp. 59 – 227, Chișinău, noiembrie, 2011, - 0,2 c.a.

Utilizarea mediului de programare grafică VI LABVIEW în simularea sistemelor de așteptare. Lucrările Conferinței Tehnico-Științifice a Colaboratorilor, Doctoranzilor și Studenților, Chișinău, noiembrie, 2012, - 0,2 c.a.

Ana Țurcan, Mariana Oșovschi. Modelarea sistemelor. Îndrumar de laborator. 72p. Editura UTM, 2012 – 4,5c.a.

Sursă:

<https://fcim.utm.md/wp-content/uploads/sites/24/2019/07/CV-AnaTurcan.pdf>

Turcan Nelly

doctor în istorie, conferențiar universitar, specialist în domeniul biblioteconomiei.

S-a născut **la 13 noiembrie 1960, la Soroca.**

Studii:

1981 - Facultatea de Biblioteconomie și Bibliografie a Universității de Stat din Moldova

1984 - doctorantura Institutului de Stat de Cultură din Moscova.

1987 - doctor în istorie

1996 - conferențiar universitar

Stagii științifico-didactice:

1988 - Universitatea Complutense din Madrid

1990 - Institutul de Stat de cultură din Moscova

1996 - Biblioteca Institutului Universitar European din Florența, al Uniunii Europene

1997 - Universitatea La Sapienza din Roma

1999 - Cursuri Managementul resurselor informaționale

2002, 2003 - Colegiul Universitar, Departamentul de biblioteconomie și știință a informării din Suedia

2004, 2006 - Universitatea Missouri, Școala de Jurnalism din Columbia

2009 - Centrul European de Jurnalism din Praga

Experiența profesională:

1981 - bibliotecar la Biblioteca Universității de Stat din Moldova, Facultatea de Economie

1985-1989 - lector la Catedra Biblioteconomie și Asistență Informațională a Universității de Stat din Moldova

1989-1993 - lector la aceeași Catedră

1993-2004 - șef al catedrei Biblioteconomie și Asistență Informațională a Facultății de Jurnalism și Științe ale Comunicării a Universității de Stat din Moldova

2004-prezent - prodecan al aceleiași facultăți

Prezintă cursurile:

Doctrine contemporane ale comunicării publice; Metodologia cercetării științifice în biblioteconomie și știința informării; Cultura și practica calității serviciilor de bibliotecă; Introducere în teoria, organizarea și tehnologia bibliografiei; Resurse informaționale etc.

A elaborat și predă disciplinele: Bibliografia generală, Bibliografia științelor reale, Bibliografia străină, Documentație de brevete și tehnico-normative, Surse documentare.

A participat la elaborarea Proiectului Sistemul Național de Biblioteci al Republicii Moldova. A ținut o comunicare la Conferința a V-a unională consacrată problemelor actuale ale bibliologiei (Moscova, 1984).

Membru al Comitetului tehnic Nr. 1. de standardizare Biblioteconomie. Informare. Documentare.

Membru al Consiliului Științific al Facultății de Jurnalism și Științe ale Comunicării și al Consiliului Științific al Bibliotecii Naționale.

Membru al Senatului Universității de Stat din Moldova.

Membru al colegiului de redacție al Analelor științifice ale Universității de Stat din Moldova. Depune eforturi pentru alinierea învățământului bibliologic din Moldova la standardele europene.

Redactor responsabil al culegerilor de studii Biblioteconomie. Informare. Documentare și Studii și cercetări de biblioteconomie și jurnalism.

Publicații:

Dicționar rus-moldovenesc și moldovenesc-rus de bibliografie: pentru studenții Facultății de biblioteconomie / alcăt.: T. Pavlic, Nelly Țurcan, I. D. Digodi. – Chișinău, 1989. – 52 p.

Descrierea bibliografică a documentului / Nelly Țurcan [et al.]. – Chișinău, 1990. – 74 p.

Activitatea bibliografică a bibliotecilor: Îndrumări metodice / alcăt.: Nelly Țurcan [et al.]. – Chișinău, 1990. – 80 p.

Descrierea bibliografică a documentelor conform STA7. 1-84: Recomandări pentru bibliotecile de masă / alcăt.: Nelly Țurcan [et al.]. – Chișinău, 1991. – 108 p.

Clasificarea zecimală universală: Ed. prescurtată / Lidia Karpenko, Ludmila Koborko, Nelly Țurcan [et al.]. – Chișinău, 1994. – 250 p.

Țurcan, Nelly // Biblioteconomia și bibliografia Moldovei: Profesori și discipoli / Aut.-alcăt.: Ion Madan; red. resp.: Lidia Kulikovski – Chișinău, 2000. – P. 48-50.

Biblioteconomie și știința informării: Prelegeri pentru studenții specialității Biblioteconomie și Asistență Informațională / coord. Nelly Țurcan; red. Ion Madan. – Chișinău: CEP USM, 2002. – 185 p. – (Bibliografie și biblioteconomie. 1).

Țurcan, Nelly. Arhive electronice deschise - nou acces la informația științifică / Nelly Țurcan // BiblioPolis. – 2002. – Nr. 6. – P. 16-19

Biblioteconomie și știința informării: Prelegeri pentru studenții specialității Biblioteconomie și Asistență Informațională / coord. Nelly Țurcan; col. red. Nelly Țurcan, Ion Madan, Natalia Goian. – Chișinău: CEP USM, 2005. – 196 p. – (Bibliografie și biblioteconomie. IV. Vol. 3).

Țurcanu, Nelly. Unele aspecte ale comunicării științifice / Nelly Țurcan // Probleme actuale ale teoriei și practicii biblioteconomice. – Chișinău, 2005. – P. 147-151.

Țurcan, Nelly. Accesul deschis la informația științifică: Inițiative internaționale / Nelly Țurcan // Magazin bibliologic. – 2006. – Nr. 4. – P. 40-46.

Țurcan, Nelly. Modelul conceptual al bibliotecii electronice în cadrul sistemului de instruire și cercetare / Nelly Țurcan // Lectura [Cluj]. – 2006. – Nr. 3-4. – P. 36 - 38.

Țurcan, Nelly. Biblioteca universitară în procesul de comunicare științifică / Nelly Țurcan // Managementul resurselor electronice în bibliotecile din Moldova: a 3-a conferință internațională. – Chișinău: ASEM, 2006. – P. 38-40.

Țurcan, Nelly. Competențele profesionale ale specialiștilor în informare și documentare și procesul de la Bologna / Nelly Țurcan // Magazin bibliologic. – 2007. – Nr. 3-4. – P. 39- 42.

Țurcan, Nelly. Accesul deschis: inițiative internaționale / Nelly Țurcan // Dezvoltarea durabilă a României și Republicii Moldova în context european și mondial: Conferința științifică internațională. – Chișinău: ASEM, 2007. – P. 320-325.

Țurcan, Nelly. Arhive electronice ale biblioteconomiei și științei informării / Nelly Țurcan // Confluente bibliologice. – 2007. – Nr. 1-2. – P. 32-38.

Țurcan, Nelly. Resurse electronice pentru știință și cercetare în Republica Moldova / Nelly Țurcan // Magazin bibliologic. – 2008. – Nr. 1-2. – P. 17-30.

Sursă:

Cozma, Valeriu. Nelly Țurcan / Valeriu Cozma // Cozma, Valeriu. Istoria Universității de Stat din Moldova: 1946-1996. – Chișinău: USM, 1996. – P. 376-377

Șveț, Maria; Pușcașu, Madlena; Matvei, Valeria. Calendar Național 2010 / Valeria Matvei, Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.] ; col. de red. : Petru Soltan (preș.) [et al.] . – Chișinău : Imprimeria BNRM, 2009. - 272 p. : portr., (fotogr.).

Matvei, Valeria; Șveț, Maria-Natalia; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2015 [Text tipărit] / Aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; Dir. gen. : Alexe Rău ; Col. red. : Petru Soltan (preș.) [et al.] . – Chișinău : impremeria bnrm, 2015. - 410 p. : fotogr.

Turcanu Dumitru

doctor în politologie, conferențiar universitar, prodecan al Facultății Jurnalism și Științe ale Comunicării, Universitatea de Stat din Moldova

Născut în data de **7 aprilie 1950, s. Cureșnița, r-l Soroca**

Studii:

1966-1971 - Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Litere.

Învățător de limbă și literatură moldovenească, DՃ -242676

1983-1985 - doctor în politologie, DR nr. 0102 din 23 iunie 2005. Școala superioară a PCUS, or. Rostov - pe - Don, RSFSR, URSS. Jurnalism, Științe politice

Experiența profesională:

1971-1973 - Învățător de limbă și literatură moldovenească activitate didactică în clasele V-X în Școala medie pentru tineretul muncitor nr. 7. Direcția de învățământ din or. Tiraspol, RSSM

1973-1974 - Instructor – metodist pentru sport organizarea activității de tineret și Komsomol la Direcția de construcții nr.135 a Trustului de construcții în transport din or. Odessa. DC-135, str. Liubovi Șevțova 1, or. Chișinău, RSSM

1974-1978 - redactor, redactor superior în Secția „Viața internațională” documentarea, redactarea și producerea materialelor radio și televiziune la tematică externă

1978-1983 - șef, Secția „Viața internațională” a Comitetului de Stat pentru Radio și Televiziune coordonarea și organizarea procesului de producere a materialelor pe tematică internațională pentru emisiunile de știri și analitice

- 1985-1990 - redactor–șef–adjunct, prim–redactor–șef–adjunct, Redacția principală de actualități coordonarea procesului de pregătire a principalelor ediții de știri și actualități ale televiziunii
- 1990-1994 - redactor – șef, Redacția Publicistică a Televiziunii Naționale
- 1994-1998 - vice-președinte, director general al TV Moldova 1
- 1998-2001 - vice-președinte al Companiei „, NIT”, director general. Întreprinderea mixtă „,Noile Idei Televizate”, mun. Chișinău, Republica Moldova
- 2001-2002 - redactor-șef, Ziarul „,Alianța”
- 2002-2005 - prim-vice-director general al Televiziunii Moldova 1 al IPNA Compania - „,Teleradio- Moldova”
- 2005-2008 - lector superior, Șef al Catedrei Jurnalism, Conferențiar universitar
- 2008-2012 - șef Direcția monitorizare, relații cu publicul și internaționale a IPNA Compania „,Teleradio- Moldova”
- 2012-prezent - prodecan al Facultății Jurnalism și Științe ale Comunicării. Universitatea de Stat din Moldova.

Premii. Distincții. Diplome:

- 2000 - Ordinul Gloria Muncii al Republicii Moldova

Publicații:

Autor al peste 30 de lucrări științifice publicate în reviste și culegeri de lucrări editate în țară și peste hotare.

Despre obiectivitate/echilibru în audiovizualul național. In: Integrare prin cercetare și inovare. Științe sociale. Rezumate ale comunicărilor . Vol. 2, 7-8 noiembrie 2019, Chișinău. Chisinau, Republica Moldova: CEP USM, 2019, pp. 7-10.

Evoluția clasei mijlocii în Republica Moldova: premise socioeconomice și politice. In: Revista de Filozofie, Sociologie și Științe Politice. 2019, nr. 1(179), pp. 254-256.

Modernitate V/S mass-media: tradiții și emancipare. In: Creativitatea în jurnalism. 23 februarie 2018, Chișinău. Chișinău: Universitatea de Stat din Moldova, 2018, pp. 37-46.

Sărăcia - o temă „spectaculară” on audiovizualul autohton. In: Inegalități sociale în Republica Moldova. Constituirea clasei de mijloc. I, 23-24 februarie 2017, Chișinău. Chișinău: Î.S. „Tipografia Centrală”, 2017, pp. 277-284.

De la emancipare la angajare. In: Integrare prin cercetare și inovare. Științe sociumanistice. Vol.1, 28-29 septembrie 2016, Chișinău. Chisinau, Republica Moldova: CEP USM, 2016, 2016, pp. 206-210.

Potențialul funcțional al jurnalismului social (recenzie). In: Moldoscopie. 2016, nr. 1(72), pp. 177-183.

Discursul politic agresiv electoral. In: Integrare prin cercetare și inovare. Științe sociale . Vol.1, 10-11 noiembrie 2014, Chișinău. Chisinau, Republica Moldova: Universitatea de Stat din Moldova, 2014, pp. 43-45.

Obiectivele europene și speculațiile politice autohtone. In: Integrare prin cercetare și inovare. Științe sociale . Vol.1 , 10-11 noiembrie 2014, Chișinău. Chisinau, Republica Moldova: Universitatea de Stat din Moldova, 2014, pp. 40-43.

Despre profesionalism sau este jurnalistul un om obișnuit? In: Integrare prin cercetare și inovare. Științe sociale . 26-28 septembrie 2013, Chișinău. Chisinau, Republica Moldova: CEP USM, 2013, 2013, pp. 46-48.

Binomul „Mass Media – Politică” drept manifestare cvasidemocratică . In: Studia Universitatis. Seria Științe Sociale. 2007, nr. 6, pp. 309-312.

Deschiderea democratică și evoluția sectorului mediatic în Republica Moldova . In: Moldoscopie. 2005, nr. 1(28), pp. 61-68.

Sursă:

CV-ul personal

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară [sec. XV – început. Sec. XXI]/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, ÎS FE-P „Tipografia Centrală”. – 544 pag.

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=55883&lang=ro

Turcuman Grigore

om politic român basarabean, membru al Sfatului Țării, moșier.

S-a născut la 20 octombrie 1890, în comuna Tătărauca Nouă, jud. Soroca. Se stinge din viață la 28 mai 1942, în GULAG (Penza, Rusia).

1912-1917 - militar activ în armata țaristă, la Sevastopol, în Flota Mării Negre, apoi căpitan de marină.

A participat la Primul Război Mondial - sublocotenent în Marina Imperială Rusă, Flota Mării Negre.

1917-1918 - deputat în Sfatul Țării, din partea Comitetului Executiv Moldovenesc din Sevastopol, a aderat la fracțiunea Blocul Moldovenesc. Membru al Comisiei I-a Agrare. La 27 mart. 1918, a votat Actul Unirii Basarabiei cu România.

1919-1928 - a fost membru activ al Partidului Național Țărănesc

1928-1937 - membru al Partidului Național Liberal

1922-1923 - membru al Partidului lui Averescu și subprefect al județului Soroca.

1933-1937 - membru al Prefecturii Județene Soroca.

La 2 iulie 1940 a fost arestat. În actul de acuzare, întocmit de enkavediști la 19 mai 1942, a fost învinuit că în 1917, fiind căpitan al Flotei Mării Negre, ar fi înăbușit mișcarea de protest a marinarilor contra ofițerilor, că în calitate de agent al Siguranței române desfășura activități antisovietice, răspândea printre țărani județului Soroca zvonuri clevețitoare la adresa Uniunii Sovietice etc.

Premii. Distincții. Diplome:

Ordinul Sfântul Gheorghe, gradul 4

Medalia Ferdinand

Ordinele Steaua României

Coroana României

Medalie pentru construirea de școli.

Sursă:

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia; Pușcașu, Madlena. Calendar național 2012 / Aut.: Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; Dir. gen.: Alexe Rău; col. de red.: Petru Soltan [et al.] Biblioteca Națională a Rep. Moldova. — Chișinău: Imprimeria BNRM, 2011. - 304 p. : fot.

Chiriac, Alexandru. Turcuman Grigore / Alexandru Turcuman // Membrii Sfatului Țării (1917-1918). – București: Ed. Fundației Culturale Române, 2001. – P. 152.

Colesnic, Iurie. Grigore Turcuman / Iurie Colesnic // Colesnic, Iurie. Basarabia necunoscută. Vol.5. – Chișinău: Museum, 2004. – P. 214-221.

Colesnic, Iurie. Grigore Turcuman / Iurie Colesnic // Colesnic, Iurie. Generația Unirii. – Chișinău: Museum, 2004. – 310-311.

Postică, Elena. Deputați ai Sfatului Țării exterminați de NKVD: [Grigore Turcuman] / Elena Postică // Revista "22". – 2010. – 24 aug.; [resursă electronică] //http://www.revista22.ro/deputa355i-ai-sfatului-354259riiextermina355i-de-nkvd-8758.html

Postică, Elena. Martiri ai sfântului ideal : [Grigore Turcuman] / Elena Postică // Țara. – 1995. – 28 mart

https://ro.wikipedia.org/wiki/Grigore_Turcuman

Lăcătuș, Daniel. Fețele durerii - Apel la memorie / Daniel Lăcătuș. - Iași : StudIS, 2018- 4 vol. Vol. 1 : Personalități decedate în închisorile comuniste. – 90 p.

<https://www.memorialsighet.ro/generatia-unirii-victima-a-represiunii-comuniste-iuliu-hossu/grigore-turcuman-2/>

<https://peoplepill.com/people/grigore-turcuman/>

Umanet Valeriu

doctor habilitat în economie, profesor interimar, Universitatea de Stat din Moldova

S-a născut la **22 octombrie 1941, în satul Grigorăuca, județul Soroca**. A decedat în decedat 2003, Chișinău.

Studii:

Școala medie din satul natal

Facultatea de Economie a Universității.

1968-1972 - doctorat la Facultatea de Economie a Universității de Stat „M. V. Lomonosov” din Moscova, susținând teza de doctor în economie

1988 - teza de doctor habilitat în economie.

1989 - profesor universitar.

Experiența profesională:

1966-1967 - Universitatea de Medicină din Chișinău

1974 - Catedra de economie politică a Universității de Stat, avansează pe scara ierarhică în calitate de: asistent, lector superior, conferențiar

1990 - profesor universitar

1993 – șef de catedră.

A ținut cicluri de prelegeri la disciplinele blocului teoretic al științei economice: „Economia politică”, „Istoria doctrinelor economice”, „Macro-microeconomie”,

„Complexul economic al Republicii Moldova”, „Problemele economiei de piață modernă”. Paralel cu munca didactică activează și în cercetare.

A publicat 4 manuale de teorie economică și istorie a gândirii economice, 3 materiale didactice (cursuri speciale), 3 traduceri de manuale (unele în colaborare cu membrii catedrei); a consultat traducerea din limba română în rusă a manualului în 2 vol. lansat de Catedra de economie politică a Universității „Al. I. Cuza” din Iași: Economia politică. – Ch.: Știința, 1992.

În total are publicate circa 100 de lucrări științifico - didactice (monografii, studii, broșuri, articole etc.), în care sunt abordate probleme de cercetare, cum ar fi: teoria diviziunii muncii și a cooperării în sectorul agro - alimentar, istoria gândirii economice, problemele globalizării economice (mondiale). Printre lucrările de bază trebuie menționate: „Diviziunea muncii în agricultură” (1982), „Proprietatea” (1998); manualele: „Istoria gândirii economice” (1992); „Bazele teoriei economice” (1993); „Complexul economic al Republicii Moldova” (1996) ș. a. Sub conducerea sa au fost pregătiți 5 doctori în economie și un doctor habilitat. De asemenea, au fost susținute preventiv și prezentate la Consiliul științific specializat 3 teze de doctor în științe economice. Șase doctoranzi și competitori ai Catedrei științe economice au efectuat cercetări științifice în domeniul economiei sub conducerea nemijlocită a prof. V. Umanet.

Membru al Senatului Universității de Stat din Moldova

Membru al Societății Oamenilor de Artă, Știință și Cultură a Republicii Moldova.

Premii. Distincții. Diplome:

Ordinul „Veteran al Muncii”.

Publicații:

Economia politică ca știință și obiectul ei - producția socială: Elaborare metodică / Alcăt.: V. Umanet. - Chișinău: USM, 1989. - 36 p.

Umanet, Valeriu. Programa analitică la cursul "Economie rciitică și doctrine economice". - Chișinău: USM, 1990. - 46 p.

Umanet, Valeriu. Istoria gândirii economice: Manual :ntru studenții de la instituțiile de învățământ superior și licee economice. - Chișinău: Universitas, 1992. - 152 p.

Umanet, Valeriu. Economia: Manual pentru școala de literatură generală, licee și colegii / V. Umanet, A. Moraru. - Chișinău: Universitas, 1993. - 90 p.

Cojuhari, Andrei. Bazele teoriei economice: [Manual] / - Cojuhari, V. Umanet. - Chișinău: Universitas, 1993. - 226 p.

Umanet, Valeriu. Ekonomika: Ucebnik dlâ polnoj -ednej skoly, liceev i srednih special'nyh ucebnyh zavedenij /Umanet, A. Moraru. - Chișinău: Universitas, 1993. - 94 p.

Umanet, Valeriu. Osibki castnyh investorov i kak ih preodoleti // Evcor. - 1995. - Nr. 2. - P. 24.

Complexul economic al Republicii Moldova: Curs special. Material metodic / V. Umanet, E. Isac, A. Moraru,... - Chișinău: USM, 1996. - 72 p.

Umanet, Valeriu. Proprietatea: [Material didactic]. -(Chișinău: USM, 1999. - 84 p.

- Umanet, Valeriu. Stabilitatea și economia Republicii Moldova // Simpoz. șt.: "Strategii și modalități de intensifi-:are a colaborărilor dintre Moldova și România în condițiile srtinderii Uiunii Europene spre Est", 28-29 sept. 2000. Voi. 1. - Chișinău, 2000. - P. 45-47.
- Umanet, Valeriu. „Pușkin și economia politică”: [Rec. la srtea dr în economie I. Us-tian „Pușkin și economia politică” // Moldova suverană. - 2002. - 6 iun. - P. 4.
- Umanet, Valeriu. Problemele "echilibrului" între poli-;:a macroeconomică și meca-nismele realizării ei // Politicile -.acroeconomice și rolul statului în organiza-rea activității fconomice eficiente. - Chișinău, 2003. - P. 80-88.
- Umanet, Valeriu. Economie politică=Economics= -conomie politique=Oeconomi-cos. - Ed. a 2-a. - Chișinău: CEP USM, 2004. -416 p.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Comuna Bădiceni/Vasile Trofăilă; trad. Irina Dubovic (lb. engl.), Valentina Trofăilă (lb. rusă). – Ch.: „VAST-M” SRL, 2009 (Tipogr. Edit. „Universul” ÎS). – 208 pag

Ghedrovici, Vera; Soltan, Petru. Calendar Național 2006 [Carte tipărită] / Aut. : Vera Ghedrovici, Maria Șveț, Valeria Matvei, ... ; col. de red. : Petru Soltan, Andrei Eșanu, Aurel Marinciuc, .. — Chișinău : Biblioteca Națională, 2006. - 424 p. : il., fotogr.

Cozma, Valeriu. [Valeriu Umanet] // Cozma, Valeriu. Istoria Universității de Stat din Moldova: 1946-1996. - Chișinău, 1996. - P. 387-388.

Rusnac, Gheorghe. Teoria economică - fondator Valeriu Umanet, doctor habilitat, profesor universitar // Rusnac, Gheorghe. Profesorii Universității de Stat din Moldova: 1946-2001: Dicț. ist. - biogr. / Gheorghe Rusnac, V. Cozma. - Chișinău, 2001.' P. 348-349.

Rusnac, Gheorghe. Umanet, Valeriu // Rusnac, Gheorghe. Profesorii Universi-tății de Stat din Moldova: 1946-2001: Dicț. ist. - biogr. / Gheorghe Rusnac, Valeriu Cozma. -Chișinău, 2001. - P. 209-210.

Ursachi Mihail

membu al Organizației Naționale din Basarabia "Arcașii lui Ștefan"

Născut în 1928, în satul Rublenița, județul Soroca.

1946 - membru al Organizației Naționale din Basarabia "Arcașii lui Ștefan".

mai 1947 - arestat, condamnat și trimis în "faimosul" lagăr din Inta, Republica Komi.

Este autorul cărții "Arcașii lui Ștefan" (2001). Prezentul volum însumează amintiri despre calvarul din lagărele staliniste și alte aspecte din lupta antisovietică din Basarabia.

Sursă:

https://observatorul.md/social/2019/09/13/61754_onb-arcaii-lui-tefan-eroii-antisovietici-din-soroca

Ursu Gheorghe

poet, eseist și inginer-constructor

S-a născut la **1 iulie 1926, Soroca**, Republica Moldova – decedat 17 noiembrie 1985, București. Este fiul Margaretei Ursu și al lui Vasile Ursu, medici.

Studii:

1932-1936 - urmează la Soroca școala elementară

1936-1941 - primele clase de liceu

1942-1945 - continua studiile după o întrerupere de un an, din cauza războiului, la Galați, unde familia se refugiase.

1945-1950 - student la Institutul de Construcții din București.

Experiența profesională:

După absolvire lucrează neîntrerupt ca inginer la Institutul de Proiectări în Construcții din Capitală.

1944 - debutează cu un eseu în pagina literară a cotidianului „Ecoul”

1971 - publică placheta „Mereu doi”.

1943-1983 - începe să țină un jurnal ce se va însuma în peste șase mii de pagini, în care notează zilnic observații despre sine și despre familie, despre diverse aspecte politice și culturale ale epocii. Manuscrisul, cu „însemnări dușmănoase și compromițătoare politic”, confiscat de Securitate, devine în 1984 motivul arestării, iar în 1985 al torturării și morții sale violente în arestul din Calea Rahovei, în București.

După 1989, câteva reviste culturale vor publica fragmente din acest jurnal, considerat mărturia unui scriitor martir al comunismului.

Prin formula poetică, placheta de debut, „Mereu doi”, se înscrie în lirica modernă cu aderențe suprarealiste. Tema esențială, iubirea, o iubire explozivă, totală, devine pretext al unui discurs polifonic, intertextual, generat de un eu liric disimulat. În poeziile coagulate în ciclurile „În Litere”, „În Melodramă”, „În Lucruri”, „În Sonete”, Ursu animă mituri, resemnifică elemente vegetale, minerale și animale, improvizază, iar spiritul său ludic se înrudește cu cel barbian ori stănescian: „Undeva plânge o broască / mă plânge pe mine / Undeva moare un rikle / mă moare pe mine / Undeva soare în noapte / mă sare pe mine” („Semnalul nopții țară dragoste”). Mai apropiat de forma tradițională este Ursu în poezia apărută ulterior, prin izbânda apolinicului la nivelul expresiei lirice și printr-o vădită preferință pentru construcția fixă: sonetul.

Volumul de versuri „Presentimente” (1993) cuprinde piese antume și postume, prima parte incluzând ciclurile „Așteptam secunda”, „Căderi în golul inimii”, „Vino, tâmplă lângă tâmplă”, „Un cer fără coloane, în ceas dens”, câteva poeme din jurnalul parțial recuperat, partea a doua fiind o reeditare a cărții de debut. Excepție de la gama liricii sale sunt versurile ironice la adresa regimului politic: „într-un singur glas, într-un consens unanim / emit pe aceeași lungime de undă / Ovații, urale, osanale / Către cei mai mari și mai tari / prezenți acum și aici tiribombari / foști și viitori, acum și pururea / și-n vecii vecilor. Amin” (La cel de-al XII-lea Congres). Trei texte afective (In memoriam) semnate de Geo Bogza, Dan Deșliu și Sorin Vieru, plasate în ultimele

pagini, fac un pandant pios de prietenie pentru Babu (cum îi spuneau apropiații) cuvintelor scrise de Ștefan Aug. Doinaș și Nina Cassian.

În 1980, în urma unei călătorii, Ursu încearcă să tipărească volumul „Europa mea”, cu impresii de voiajor intelectual în secolul al XX-lea. Tergiversată și în cele din urmă respinsă de editură, cartea va fi publicată abia în 1991. Ironia și umorul, complementare unei structuri vitale, răzbat din paginile în care lejeritatea părerilor iubitorului de artă este dominată de bucuria întâlnirii cu o Europă surprinsă la persoana întâi singular. Prezente în descrieri și digresioni, Viena, Veneția, Zurich, Paris, Barcelona, Madrid, Granada, Cordoba, Londra etc. sunt orașele muzeelor, piețelor, străzilor, parcurilor, ale artiștilor ce le reprezintă și cărora peregrinul le dedică rânduri scrise cu tandrețe și cu un sentiment al familiarității, Ursu fiind în fond un „sentimental generos, pe care cultura și gustul îl ocrotesc de banalitatea expresiei” (Ștefan Aug. Doinaș). În ciuda faptului că a fost „prins într-un mare bloc de timp care-a înghețat” (Traectorii), Ursu rămâne o conștiință a cărei consecvență, manifestată în căutările sale literare - cele peste șazeeci de caiete ale jurnalului sunt o dovadă - dar și în atitudinea morală nealterată de-a lungul unei existențe pecetluite de totalitarism, recheamă la considerație.

Publicații:

Ursu Gheorghe. Mereu doi, prefață de Nina Cassian, cu desene de Constantin Piliuță. - București, 1971;

Ursu Gheorghe. Europa mea. - Cluj Napoca, 1991;

Ursu Gheorghe. Presentimente. Postsentimente / prefață de Ștefan Aug. Doinaș, Nina Cassian / In memoriam (semnează Geo Bogza, Dan Deșliu, Sorin Vieru). - București, 1993.

Sursă:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Gheorghe_Ursu ;

http://gh-ursu.org.ro/cronologie1990_2000.htm;

<https://moldova.europalibera.org/a/27373046.html>;

<https://moldova.europalibera.org/a/26656348.html>;

<http://www.poezie.ro/index.php/author/0013816/index.html>

Lăcătuș, Daniel. Fețele durerii - Apel la memorie / Daniel Lăcătuș. - Iași : StudIS, 2018- 4 vol. Vol. 1 : Personalități decedate în închisorile comuniste. – 90 p.

Usații Marin

doctor habilitat în biologie, specialist în ihtiologie, hidrobiologie, acvacultură, secretar științific al secției de științe agricole a Academiei de Științe a Republicii Moldova

S-a născut la **19 noiembrie 1949, la Visoca, Soroca.**

Studii:

Școala medie din Visoca

1971 - Facultatea de Biologie și Pedologie a Universității de Stat din Moldova.

2004 - teza de doctor habilitat în științe biologice, cu tema „Evoluția, conservarea și valorificarea durabilă a diversității ih-tiofaunei ecosistemelor acvatice ale Republicii Moldova”.

Experiența profesională:

- 1972 - repartizat la Soroca, în funcția de șef al Laboratorului chimico-analitic al Trustului Alimentației Publice
- 1972-1974 - maistru superior la Stația orășenească de Protecție a Plantelor și profesor, la Școala profesională tehnică nr. 27.
- 1974-1984 - profesează în calitate de laborant superior; specialist piscicultor superior, la Institutul de Zoologie al Academiei de Științe a Moldovei
- 1984-1989 - șef subsecție planificare a cercetărilor științifice, la Comitetul de Stat pentru Planificare a RSSM
- 1989-1996 - specialist coordonator, la Institutul de Zoologie al Academiei de Științe a Moldovei
- 1996-2001 - director general al întreprinderii mixte moldo-ucrainene de cercetare și de producție „ACVAIR” SRL
- 2002-2004 - secretar științific, la Consiliul Suprem pentru Știință și Dezvoltare Tehnologică din cadrul Guvernului Republicii Moldova
- 2005-2007 - secretar științific, la Secția științe agricole a Academiei de Științe a Moldovei
- 2007 - șeful Laboratorului de ihtiologie și acvacultura al Institutului de Zoologie al Academiei de Științe a Moldovei

Efectuează cercetări fundamentale și aplicative în domeniile ihtiologie, ecofiziologie, acvacultura și hidrobiologie. Rezultatele științifice au fost sintetizate în peste 211 lucrări științifice, inclusiv 6 monografii: „Evoluția, conservarea și valorificarea durabilă a diversității ihtiofaunei ecosistemelor acvatice ale Republicii Moldova”; „Evaluarea stării resurselor piscicole”; „Fundamentarea biologică a aclimatizării somnului american (*Ictalurus punctatus* Rafi) în bazinele acvatice ale Republicii Moldova”; „Pești. Amfibieni. Reptile”; „Resursele piscicole naturale ale Republicii Moldova”; „Peștii apelor Moldovei”; „Cartea Pescarului. Ghid ilustrat” etc.

Este autor a 21 de brevete de invenție, menționate cu Medalii de Aur, Argint și de Bronz la Expozițiile și Saloanele Internaționale din SUA, Belgia, Elveția, România, Republica Moldova. A format doi doctori în științe biologice, este conducătorul a trei teze de doctor în științe biologice.

Premii. Distincții. Diplome:

- 2001 - Diploma de Onoare a Prezidiului Academiei de Științe a Republicii Moldova
- 2004, 2006 - Diploma de Recunoștință a Consiliului Suprem pentru Știință și Dezvoltare Tehnologică din cadrul Guvernului Republicii Moldova
- 2007 - Cavaler al Ordinului Regatului Belgian „Merite de l'invention”
- 2009 - Diploma de Recunoștință a Academiei de Științe a Moldovei
- 2010 - Om Emerit
- 2011 - Diploma „Meritul Academic”
- 2013 - Laureat al Premiului Național
- 2014 - Medalia „Dimitrie Cantemir”

Publicații:

Usatîi, Marin. Fundamentarea biologică a aclimatizării somnului american (*Ictalurus punctatus* Raf.) în bazinele acvatice ale Republicii Moldova : Teză / Usatîi

- Marin. - Chişinău : [S. n.], 2000.-125 p.
- Usatfii, Marin. Evoluția, conservarea și valorificarea durabilă a diversității ihtiofaunei ecosistemelor acvatice ale Republicii Moldova : Teză /Usatfii Marin. - Chişinău : [S. n.], 2004. - 248 p.
- Usatfii Ag., Usatfii M., Crepis O., Chirița E. Noi procedee de stimulare a vitalității icrelor și larvelor de pește. // Catalog oficial “Infoinvent – 2004”, p.53
- Usatfii M., Usatfii A., Toderach I., Gulea A., Chiritsa E., Leuca P. Technology of producing biostimulators for aquaculture // Catalogul Salonul Mondial de Inovații, cercetări și Noi Tehnologii “EUREKA-2004”, Belgia, 14-24 noiembrie 2004, p.34
- Usatfii, Marin. Pești. Amfibieni. Reptile / Marin Usatfii, Mrhail Vladimirov, Tudor Cozari. - Chişinău : Știința, 2007. - 152 p. : il., fot. - (Lumea animală a Moldovei; 2).
- Bulat Denis, Bulat Dumitru, Usatfii M. Particularitățile structural-funcționale ale populațiilor speciilor de pești din râul Bâc. Buletinul Academiei de Științe a Moldovei. Științele vieții. 2009, nr. 3(309), p. 118-127.
- Bulat Denis; Bulat Dumitru; Usatfii M.; Ungureanu L.; Croitoru I. Influența construcțiilor hidrotehnice în repartizarea spațială a ihtiofaunei de albie a râurilor mici din Republica Moldova (după exemplul r. Cubolta). Mediul Ambient. 2010, nr. 5, p. 19-26.
- Fulga N.; Usatfii M.; Liogchii N.; Moshanu L. Stock assessment of comparative characteristics of phytophilous fish species ontogenesis in Dubasari aquatic reservoir (Moldova). “Romanian Journal of Biology - Zoology” – Acta ichtiologica romanica. Sibiu, România. 2010, V, p. 103-108.
- Bulat Denis, Bulat Dumitru, Usatfii M.; Rusu V.; Croitoru I. Repartizarea spațial-temporară a speciilor indicatoare de pești în aspectul estimării calității ecosistemului râului Bâc. Buletinul Academiei de Științe a Moldovei. Științele vieții. 2010, nr. 1(310), p. 84-89.
- Bulat Dumitru; Denis Bulat; Usatfii M.; Fulga N.; Rusu V.; Croitoru I. Variabilitatea fenotipică la unele specii de pești din lacul de acumulare Ghidighici și factorii determinanți. Buletinul Academiei de Științe a Moldovei. Științele vieții. 2010, nr. 3 (312). p. 168-177.
- Usatfii, Marin. Ghidul piscicultorului-fermier : Informativ-ilustrat / Marin Usatfii, Ion Toderăș, Nicolae Șaptefrați [et al.]; red.: Ionel Miron. -Chişinău : [S. n.J, 2014. - 104 p. : il.
- Usatfii, Marin. Peștii apelor Moldovei : Atlas / Marin Usatfii, Adrian Usatfii, Ion Toderăș [et al.]; red. : Ștefan Turcanu. - Chişinău : [S. n.J, 2015. - 192 p.
- Usatfii, Marin. Resursele piscicole naturale ale Republicii Moldova / Marin Usatfii, Adrian Usatfii [et al.]. -Chişinău : Balacron, 2016. - 124 p.
- Marin Usatfii // Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat, voi. 15.—Chişinău: Draghiștea, 2016. -P. 279-280.
- Usatfii, Marin. Evaluarea stării resurselor piscicole / Marin Usatfii, Adrian Usatfii [et al.]. - Chişinău : [S. n.],2017. - 142 p.: fig., tab.

Sursă:

Rădăcini și aripi: Marin Usatii la 65 de ani: Biobibliografie / Ed. îngrijită de: Virginia Mandalac. - Chișinău : IS-FE-P „Tipografia Centrală”, 2014. -160 p. : fot.

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . — Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Un%20aport%20adus%20dome-niului%20ihtologiei%20de%20savantul%20Marin%20Usatii.pdf

<http://www.zoology.asm.md/category-62-77-0-ro.htm>

Valica Vladimir

farmacist, doctor habilitat în științe farmaceutice, profesor universitar și cercetător științific.

S-a născut la **11 iunie 1956, la Soroca.**

Studii:

1973–1978 - Facultatea de Farmacie a Institutului de Stat de Medicină din Chișinău (actualmente Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”).

1983–1986 - studiile de doctorat.

1987 - doctor cu lucrarea „Standardizarea și aprecierea calității produselor farmaceutice din grupa tetraciclinelor prin metoda HPLC”.

2003 – teza de doctor habilitat: „Studiu privind elaborarea unor produse farmaceutice antiinfecțioase (tehnologie, analiză și standartizare)”.

Experiența profesională:

2004 - profesor universitar

1995 - conduce Catedra chimie farmaceutică și toxicologică.

A activat în calitate de asistent la Catedra de chimie farmaceutică și toxicologică a ISMC, director științific al Centrului Farmaceutic Științific și de Producție, vice-director al Institutului Național de Farmacie, șef de laborator cercetări farmaceutice al Institutului Național de Farmacie, șef de Catedră chimia farmaceutică și toxicologică a Universității de Stat de Medicină și Farmacie „N. Testemițanu”.

Este autorul brevetelor de invenție: „Procedeu de obținere a preparatului bacterian pentru tratarea disbacteriozelor”, „Principiu activ al remediilor cu acțiune antimicotică”, „Procedeu de obținere a preparatului antiseptic”,

„Remediu medicamentos antibacterian și antimicotic”, „Săruri de alchilamoniu ale acidului NN-malonil-bis-p-aminobenzoic, procedeu de obținere și utilizarea lor în calitate de remediu hipotensiv și antiaritmie” etc.

Este, de asemenea, autor a peste 70 de lucrări științifice publicate: „Neamonhepa, capsule în tratamentul hepatitelor și cirozei hepatice”, „Premise pentru tranziția la sistemul de asigurare a calității medicamentelor”, „Centrul Științific în Domeniul Medicamentului — actualități și perspective”, „Studii farmaceutice a medicamentelor generice autohtone”, „Elaborarea metodei HPLC pentru studiu fitochimic al speciei hypericum perforatum L”, „Identificarea benzituronu-lui prin metode optice spectrale”, „Studiul stabilității comprimatelor cu norfloxacină, famotidină, ni-

mesulid și biseptocid", „Analiza chimico-toxicologică a pesticide-lor", „Curs de chimie toxicologică", „Management și legislație farmaceutică" etc. Este conducătorul proiectului „Implementarea în practica medicală a capsulelor Neamon-Hepa pentru tratamentul și profilaxia cirozei hepatice". Referent oficial la trei teze de doctor în științe farmaceutice. Membru al Asociației Farmaciștilor din Republica Moldova, membru al consiliului de redacție al revistei „Revista farmaceutică a Moldovei".

A fost menționat cu diplome și medalii la saloane naționale și internaționale de inventică.

Publicații:

Valica, Vladimir // Cercetători și inventatori din Republica Moldova: (Prezentare succintă). Voi. 1 / alcăt. Ana Zavalistâi, Adela Mihai. - Chișinău: Ed. Agepi, 2002. - P. 152-153.

Brodicico, Tatiana. Curs de chimie toxicologică / Tatiana Brodicico, Vladimir Valica. - Chișinău: CEP Medicina, 2003. - 352 p.

Valica, Vladimir. Studiu privind elaborarea unor produse farmaceutice antiinfecțioase. Tehnologie, analiză și standardizare: Teză / Vladimir Valica. - Chișinău: [S. n.], 2003. - 293 p.

Cotelea, Tamara. Analiza chimico-toxicologică a mercurului în materialul biologic: Elaborări metodice pentru studenții anului 4: Facultatea Farmacie / Tamara Cotelea; red. șt: Vladimir Valica; red.: Sofia Fleștor. - Chișinău: CEP Medicina, 2006. - 26 p.

Cotelea, Tamara. Analiza chimico-toxicologică a toxicilor „metalici" în materialul biologic: Elaborări metodice pentru studenții anului 4: Facultatea Farmacie / Tamara Cotelea; red. șt: Vladimir Valica. - Chișinău : CEP Medicina, 2006. - 57 p.

Tihon, Iurie. Stabilirea structurii chimice și a maselor moleculare a benzituronului și metiferonului pe baza spectrelor de masă obținute prin impact electronic / Iurie Tihon, Vladimir Valica ...: [et al.] // An. șt. ale USMF „N. Testemițeanu". Probleme medico-biologice și farmaceutice. - 2012. - Nr. 1. - P. 273-275.

Uncu, Livia. Studiul stabilității și determinarea termenului de valabilitate a unguentului „Izofural" / Livia Uncu, Vladimir Valica ...: [et al.] // An. șt. ale USMF „N. Testemițeanu". Probleme medico-biologice și farmaceutice. - 2012. - Nr. 1. - P. 254-258.

Bobrov, Elena. Preparate antibac-teriene și regenerante combinate pe piața farmaceutică a Republicii Moldova / Elena Bobrov, Vladimir Valica ...: [et al.] // An. șt. ale USMF „N. Testemițeanu". Probleme medi-co-biologice și farmaceutice. - 2013. -Nr. 1.-P. 353-356.

Analiza chimico-toxicologică a pes-ticidelor: Indicații metodice pentru studenții anului IV / Lidia Simono-va, Tatiana Brodicico, Olga Staver, Vladimir Valica; recenz.: Veaceslav Gonciar, Tamara Cotelea. - Chișinău: CEP Medicina, 2014. - 32 p.

- Brumărel, Mihail. Management și legislație farmaceutică: Indicații metodice și caiet de îndeplinire a lucrărilor practice de laborator pentru studenții anului 4 / Mihail Bramărel, Vladimir Safta, Stela Aduji, [et al.]; recenz.: Vladimir Valica, Nicolae Ciobanu. - Chișinău: [S. n.], 2014. -200 p.: tab.
- Chim, Tatiana. Extracția fracționa-tă din flori de centauria cyanus / Tatiana Chiru, Vladimir Valica ...: fet al.] // Revista Farmaceutică a Moldovei. - 2014. - Nr. 3-4. - P. 60.
- Oprea, Vasile. Analiza fotometrică a Fe în forme farmaceutice solide / Vasile Oprea, Vladimir Valica ...: [et al.] // Revista Farmaceutică a Moldovei. - 2014. - Nr. 3-4. - P. 53.
- Uncu, Livia. Studii clasice (în timp real) de stabilitate ale soluțiilor injectabile și perfuzabile în ambalaj de sticlă și de plastic / Livia Uncu, Vladimir Valica...: [etal.] // Revista Farmaceutică a Moldovei. - 2014. -Nr. 1-2. - P. 24-27.
- Valica, Vladimir. Centrul Științific în Domeniul Medicamentului — actualități și perspective / Vladimir Valica, Liliana Rusnac...: [et al.] // Revista Farmaceutică a Moldovei. -2014.-Nr. 1-2.-P. 15-17.
- Valica, Vladimir. Neamon-hepa, capsule: în tratamentul hepatitelor și cirozei hepatice / Vladimir Valica, Mihail Todiraș...: [et al.] // Revista Farmaceutică a Moldovei. - 2014. -Nr. 1-2. -P. 36-42.
- Vâslouh, Oxana. Aplicarea metodei HPLC în cadrul laboratorului analiză, standardizare și controlul medicamentelor a centrului științific în domeniul medicamentelor / Oxana Vâslouh, Vladimir Valica...: [etal.] // Revista Farmaceutică a Moldovei. -2014.-Nr. 3-4.-P. 56.
- Casian, Igor. Standardizarea substanței farmaceutice hiperforină de dietilamomu / Igor Casian, Vladimir Valica...: [et al.] // Bul. Acad. de Șt. a liep. Moldova. Științe medicale. -2015.-Nr. 1.-P. 451-455.

Sursă:

- Baciu, Gheorghe. Profesorii universitari absolvenți ai USMF „N. Testimiteanu” /Gheorghe Baciu. – Ch.: S. n., 2012 (Tipogr. Reclama). – 296 p. - Bibliogr.: p. 286.
- Calendar Național 2016 [Text tipărit] / aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; dir. gen. : Elena Pintilei ; col. red. : Petru Soltan (preș.), ... [et al.]; Biblioteca Națională a Republicii Moldova . — Chișinău : bnm, 2016. - 400 p. : portr.

Vasilachi Octavian

șef Direcție învățământ secundar profesional și mediu de specialitate din cadrul Ministerului Educației al Republicii Moldova

Născut la **28 aprilie 1973, în s. Rudi**, într-o familie de intelectuali. Tata, Ion Vasilachi, e medic terapeut, mama, Valentina Vasilachi, a fost pedagog.

Studii:

1980-1990 - școala medie de cultură generală din s. Rudi, cu medalie de argint

1990-1995 - Facultatea Istorie din cadrul Universității de Stat din Moldova.

1995-1999 - studii la Facultatea de Drept a Universității de Stat din Moldova, pe care a absolvit-o cu succes.

2002 - a absolvit și studii de masterat, specializarea Drept economic.

Experiența profesională:

1995 - lector pentru cursul „Istoria civilizației românești” la Academia de Studii Economice, catedra Filozofie și Politologie

1993 – s-a căsătorit cu Luminița Cojocari, colega de școală, care a absolvit, în 1997, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” și a fost admisă la rezidențiat, specializarea „Terapie generală”. A activat în cadrul Institutului de Ftiziologie și Pulmonologie, actualmente în cadrul Ministerului Sănătății, direcția Managementul asigurării calității în sănătate.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Satul Rudi: File din istorie/Vasile Trofăilă, Mihail Sîrbu. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2011, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 192 pag.

Vataman Paul

pedagog, istoric și scriitor

Născut la 30 octombrie 1899, Zastânca, Soroca – decedat în iarna lui 1941-1942, închisoarea din Penza, Federația Rusă.

Studii:

1918 - a organizat apelul liceenilor și studenților către Sfatul Țării și a militat pentru unirea Basarabiei cu România.

1919 - Școala Normală „Petru Maior” din Soroca

Liceul „Alec Russo” din Chișinău

1925 - Facultatea de Litere și Filozofie a Universității din Iași (specializarea istorie și geografie).

Experiența profesională:

1924 - și-a început activitatea pedagogică, fiind angajat suplinitor la Școala Normală din Vaslui.

Își începe activitatea pedagogică la 1 noiembrie 1924, fiind angajat ca suplinitor la Școala Normală din Vaslui.

1925 - profesor, al liceului A.I.D. Xenopol din Soroca

1928-1933 - director al Liceului, AD. Xenopol” din Soroca.

A organizat și condus Asociația profesorilor secundari și de seminare din satele județului.

Timp de mai mulți ani este responsabil de editarea Anuarului acestei instituții de învățământ. Concomitent se ocupă de studierea trecutului cultural și istoric al județului natal. Drept urmare, în 1938 editează volumul „Figuri sorocene”, care include o serie de portrete ale celor mai mari patrioți pe care i-a dat neamului românesc județul Soroca: Emanuil Gavrilă, Simeon Murafa, Iustin Frățiman, Vasile Sacară ș.a. Se gândea și la scrierea unei Istorii a românilor. Culege un șir de creații populare. Participă la organizarea căminelor culturale în mai multe sate și comune.

Activitatea sa nobilă se întrerupe la 25 iunie 1941, când este arestat la Ocnița, unde fusese numit profesor.

Premii. Distincții. Diplome:

Decorat cu Răsplata muncii.

Publicații:

Figuri sorocene / prefață de Pan. Halippa. - Ch., 1993.

Sursă:

Matvei, Valeria. Calendar Național 2011 / Dir. gen. : Alexe Rău; Aut. : Valeria Matvei, Maria Șveț., Madlena Pușcașu [et al.] ; Col. de red. : Petru Soltan [et al.] ; red. : Vlad Pohlă . — Chișinău : BNRM, 2010. - 204 p.

Bulat, N. Paul Vataman / N. Bulat, //Bulat N. Soroca, file de istorii. -Chișinău, 2000. - P. 313-316.

Cimpoi, Mihai. Paul Vataman Mihai Cimpoi // Cimpoi, Mihai. O istorie deschisă a literaturii române din Basarabia. - Chișinău: ARC. – 199 P.

Colesnic, Iurie. Paul Vataman /Iurie Colesnic // Colesnic, Iurie. Basarabia necunoscută, vol.2. – Chișinău: Museum, 1997. -P. 184-187.

Marinciuc, Aurel. Directorii liceelor din Soroca: [PaulVataman] /Aurel Marinciuc // Lit. și arta. — 1997. -18 sept.

Nazar, Valeriu. Vatamanu, Paul/ Valeriu Nazar // Dicționarul scriitorilor români din Basarabia: 1812-2010. - Chișinău: Prut Internațional, 2010.-P. 560-561.

Vataman Paul // Prezențe basarabene în spiritualitatea românească: dicț. - Chișinău: Civitas, 2007. – p. 283-284

Vatamanu, Paul // Figuri contemporane din Basarabia. — Chișinău: AR.-PID,1939.-P. 139.

Localitățile Republicii Moldova: Itinerar documentar-publicistic ilustrat . Vol. 15, Văd-Z [Carte tipărită] . — Ch.: Draghiștea, 2017. 664 p. : il., fotogr. - (Localitățile Republicii Moldova : Itinerar documentar-publicistic ilustrat).

<https://archive.org/details/EnciclopediaIdentitatiiRomanesti.Personalitati/page/n643>

<http://dambroca.com/publicatii/carti/enciclopedia-identitatii-romanesti/in-dex.pdf>

Vatamanciu Constantin

bussinesman

Născut în data de **30 mai 1991, or. Soroca.**

Studii:

1997-2007 - Liceul Teoretic „Ion Creanga” Soroca

Liceul de Cadeți "Sf. Gheorghe" Chișinău

Academia de Politie " Ștefan Cel Mare " a M.A.I. Juridica · Chișinău

Experiența profesională:

Este migrant reîntors și că de curând și-a deschis o afacere în Chișinău.

După o perioadă în care a bătătorit pământ străin și a adunat ceva bani, a decis să revină acasă. Îi era dor de Moldova și simțea că trebuie să facă aici ceva. Pentru că este ambițios și muncește mult, în scurt timp și-a pus planul în acțiune.

Inițial a fost plecat la Moscova, acolo a lucrat în securitate, într-un local. După care, o perioadă a combinat lucrul de noapte cu un alt serviciu de vânzări directe pe parcursul zilei. Și la nici 22 de ani a înțeles că viața peste hotare nu este deloc dulce.

Mai târziu, peste o perioadă, a mai plecat încă odată la Moscova pentru a se convinge că nici lucrul în construcții nu e cu nimic mai bun.

Următorul său pas a fost Europa. Cu gândul că Rusia i-a arătat că nu-i poate oferi lucrurile de care are nevoie, a decis să încerce un alt colț al lumii. Așa că a plecat în Irlanda, unde a lucrat la o fabrică de prelucrare a cărnii, o sorta de pe linie și o împacheta după destinație.

A rezistat 2 luni, a înțeles că nu e ceea ce își dorește și că poate face mult mai mult, așa că a decis că e timpul să lucreze pentru sine, să investească în țara sa.

A înțeles că vrea să se realizeze acasă și într-o perioadă destul de scurtă, cu câteva mii de euro în buzunar și cu o convingere fermă că vrea să se stabilească acasă și va depune pentru aceasta tot efortul, s-a întors în Moldova.

Când a revenit, era sigur că deschide o afacere, nu știa doar ce și unde. A avut mai multe încercări în mai multe domenii... și toate fără succes. Până l-a revăzut pe Alexandru Cozlov, vechiul său prieten. El a venit cu ideea să deschidă un Barber-Shop (frizerie pentru bărbați). I-a plăcut foarte mult ideea și l-a susținut. Așa că a investit banii în această idee. Într-un final, a obținut un rezultat care a întrecut toate așteptările.

Barber-Shop-ul este un concept nou pentru piața din Moldova. Și au o gamă largă de servicii dedicate bărbaților: îngrijirea bărbilor, frizură, îngrijire SPA și, desigur, serviciu de tatuaje, unde activează unul dintre cei mai buni meșteri ai Chișinăului cu cel mai modern aparat. Și, da, foarte importantă este abordarea pe care o au față de clienți, pentru că ei sunt cei mai importanți.

Au început cu un local, după care au mai deschis încă unul, treptat au inclus și au perfecționat serviciile de tattoo, de care beneficiază nu doar bărbații, dar și femeile. Se mândresc că sunt inițiatorii Campionatului Național la Barbă și Mustață.

Nu se vor opri aici, vor să se perfecționeze și chiar să-și creeze portofoliul de afaceri. Continuie să analizeze piața și nu exclude faptul că va dori să lanseze și alte afaceri în domenii noi.

Sursă:

www.facebook.com

<http://tv8.md/2017/09/17/constantin-vatamaniuc-moldoveanul-care-a-adunat-bani-in-strainatate-s-a-intors-acasa-si-a-deschis-o-afacere-barboasa/>

https://topafacericurajoase.primecapital.md/?new_language=2&go=vote&p=4

Văscăuteanu, Theodor

savant, geolog, arheolog, eminent om de știință

S-a născut la **18 februarie 1896, în comuna Bolboci (Soroca).**

Studii:

Școala primară în satul natal

Școala generală din s. Popești, același județ.

Seminar-Teologic din Chișinău.

1918 - Universitatea din Iași, Facultatea de Științe Naturale. A fost un student eminent. Încă din timpul studenției a dovedit o mare pasiune pentru geologie și paleontologie. A trecut licența cu distincție în anul 1925, prezentând o frumoasă lucrare de geologie.

Experiența profesională:

1922 - fiind încă student, profesorul Ion Simionescu, geolog și mare savant, care pe vremea aceea conducea Catedra de Geologie din Iași, a apreciat destoinicia, inteligența și talentul lui Theodor Văscăuțeanu și l-a numit preparator la Laboratorul de Geologie de la Universitate din Iași.

1923 - a început și activitatea de cercetare științifică, publicând un studiu asupra cretaceului de pe teritoriul Basarabiei de Nord.

1924 - fost avansat, ca asistent

1925 - a susținut licența cu distincție la geologie

1927 - șef de lucrări.

Încă înainte de obținerea licenței, Theodor Văscăuțeanu a publicat în Memoriile Academiei Române un studiu foarte important asupra cretacicului superior din Platforma Moldovenească.

1928 - a publicat o lucrare asupra faunei argilelor sarmatice de la Ungheni, din malul Prutului, lucrare care pune bazele stratigrafiei moderne a sarmațianului din Platforma Moldovenească.

1928 - pentru pregătirea tezei de doctorat, a fost trimis cu o bursă, pe timp de doi ani, la Praga, renumit centru de geologie și paleontologie. El a lucrat acolo, zi și noapte, și a reușit să determine și să pună în valoare materialul extrem de bogat pe care îl avea, în special foarte multe fosile siluriene. La catedra de geologie a Universității din Iași, există o frumoasă și încăpătoare sală în care se păstrează colecțiile paleontologice de piese originale ce figurează în lucrările publicate de geologii ieșeni. În această colecție, care pentru geologie și paleontologie reprezintă o valoare inestimabilă, materialul lui Th. Văscăuțeanu ocupă un loc de frunte.

1931 - teza de doctorat pe tema: Formațiunile siluriene din malul românesc al Nistrului. Monografia cu aceeași temă a fost publicată în Anuarul Institutului de Geologie a 'României, 1931 - vol. XV., care a fost susținută, în mod strălucit, la Universitatea din București, unde plecase Ion Simionescu. În această lucrare, Th. Văscăuțeanu se ocupă de fosilele siluriene din Platforma Moldovenească.

1932 - i-a fost tipărită lucrarea de doctorat, de către Institutul de Geologie al Academiei Române și a mai avut fericirea atunci când a primit volumul să vadă în acest eveniment recunoașterea valorii sale.

A murit tânăr, la vârsta de 37 de ani, la 18 septembrie 1933, la Iași, secerat de o boală necruțătoare, după o lungă și grea suferință, tocmai când ajunsese la deplina maturitate științifică și când specialiștii așteptau de la dânsul noi lucrări valoroase. La moartea sa, profesorul Ion Simionescu scria: „Tineri care să se sacrifice pentru cercetări științifice, îndurând mizeria, se întâlnesc tot mai rar. În fața lor îmi plec capul. Din aceștia face parte și mult regretatul meu elev Theodor Văscăuțeanu". În scurta sa viață, plină de greutăți și necazuri, fără a se bucura de o sănătate deplină, Theodor Văscăuțeanu s-a dăruit unei munci pasionate și îndârjite.

A fost nu numai un mare geolog, ci și un bun cadru didactic. Theodor Văscăuțeanu a desfășurat și o intensă activitate politică de stânga, cu un pronunțat caracter democratic. Drept recunoștință pentru munca și lupta sa, Iașii din anii democrației populare au acordat unei străzi centrale numele de Theodor Văscăuțeanu. Astfel, acesta a trecut pe lista oamenilor de seamă ai țării noastre, a fiilor credincioși poporului.

Savantul a abordat probleme importante privind geologia formațiunilor cretacee, siluriene, ordovicience-tortoniene și sarmatiene din Basarabia, transgresiile și iregresiile vechilor bazine acvatice, fauna și flora din formațiunile ieologice precuaternare. A publicat 17 lucrări științifice (3 post-mortem). Opera sa dintifică este bazată pe observații și cercetări de teren, pe competențe vaste în domeniul geologiei. A contribuit la instruirea și pregătirea unei întregi pleiade de cercetători, care s-au afirmat în domeniile geologiei, arheologiei și paleozoologiei. Este considerat unul dintre primii arheologi ce au studiat stațiunile din Basarabia.

Publicații:

- Văscăuțeanu, Theodor. Asupra creatorului superior din Nordul Basarabiei / Theodor Văscăuțeanu // Memoriile Acad. Române, secția științifică. ser. III, t. 1., mem. 13. - București, 1923. - P. 287-299.
- Văscăuțeanu, Theodor. Urmele omului preistoric în Basarabia / Theodor Văscăuțeanu // Revista științifică V. Adamachi. Vol. XI. - Nr. 3. - Iași, 1925.-P. 153-157.
- Văscăuțeanu, Theodor. Asupra prezenței Ordovicianului în bazinul Moldo-Polonic/ Theodor Văscăuțeanu// ARMSȘt, București. - anul 3 (1928-1929)
- Văscăuțeanu, Theodor. Fauna argilelor sarmatice de la Ungheni? / Theodor Văscăuțeanu// Ann. Inst. Geol. României, București. - anul 13 (1929). - pp. 85-130
- Văscăuțeanu, Theodor. Formațiunile siluriene din malul românesc al Nistrului: contribuțiuni la cunoașterea paleozoicului din bazinul Moldo-Podolic („Les formations siluriennes de la rive roumaine du Dniester. Contributions à la connaissance du Paléozoïque du bassin moldo-podolique”), teză de doctorat susținută în 1931, Facultatea de Științe a Universității din București, publicată în 1932 (584 pp.)

Sursa:

Bejan, Vlad, Maftai, Ionel. Personalități universitare ieșene din Basarabia. / Vlad Bejan, Ionel Maftai; col. „Ginta Latină”. – Iași: Ed. PIM, 2006. – 118 p.

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2013 [Text tipărit] / Aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; Dir. gen. : Alexe Rău ; col. red. : Petru Soltan [et al.] Biblioteca Națională a Rep. Moldova . — Chișinău : Imprimeria BNRM, 2013. - 328 p. : portr.

Borziac, Ilie. Geologul basarabean Theodor Vâscăuțeanu / Ilie Borziac, Nicolae Chetraru // Tyrageția: Anuar.-Chișinău, 1998. -P. 413.

Borziac, Ilie. Theodor Vâscăuțeanu [geolog și arheolog]: [100 de ani de la naștere] / Ilie Borziac, Nicolae Chetraru// Revista arheologică: Scr. n. — 1998. - Nr. 2.- P. 197.

Vâscăuțeanu, Theodor // Prezențe basarabene în spiritualitatea românească. - Chișinău: Civitas, 2007. - P. 285.

<https://bjiasi.ro/wp-content/uploads/2018/02/personalitati-iesene-2018.pdf>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Theodor_V%C4%83sc%C4%83u%C8%9Beanu

Vârtosu Haralambie

preot

S-a născut la **10 februarie 1902, în Slobozia Voroncău (Soroca).**

Studii:

Școala Normală din Soroca

Seminarului Teologic din Chișinău.

Licentiat al Facultății de Teologie din Chișinău;

Diplomat al Seminarului Pedagogic Universitar din Iași.

Experiența profesională:

Protopop al cercului I clerical Soroca.

Președinte al Ligii „Temperanța” din județul Soroca.

A stăruit și contribuit la realizarea mai multor construcții bisericești.

Premii. Distincții. Diplome:

„Meritul cultural”

Sursă:

Figuri contemporane din Basarabia. – Ch.: Editura „ARPID”, 1939

Vârtosu Valentin

artist plastic

Născut la **21 septembrie 1962, satul Slobozia-Cremene, raionul Soroca**

Studii:

1977-1981 - Colegiul de Construcții, Chișinău, Secția Arhitectura

Consacrarea

1985 - Debutează cu portretul sculptural "Mihail Ivanovici"

1990 - Membru Uniunii Artistilor Plastici, (UAP)

2000 - Membru a Asociației Internaționale a Artistilor Plastici (AIAP)

Expoziții reprezentative

1985 - participare la majoritatea expozitiilor organizate de UAP si Ministerul Culturii

1991-2002 - Saloanele Moldovei, Bacau - Chisinau

Expozitii internationale

1986 - Mongolia

1988 - Ucraina

1996, 2000 - Rusia

2001 - Germania

Simpozioane de sculptura

1998 - Al II-lea Simpozion International de sculptura a formelor mici in bronz, Chisinau

2000 - Tabara de sculptura, Editia-I, Ungheni

2002 - Tabara de sculptura, Editia-II, Ungheni

Monumente pe soclu si placi comemorative in locuri publice

1987 - Alexei Mateevici (placa comemorativa), comuna Zaim, Causeni

1988 - Alexandru Lipcan (placa comemorativa), Cahul

1989 - B. P.-Hajdeu, Biblioteca Municipala "B. P.-Hajdeu", Chisinau

1989 - Grigore Adam (placa comemorativa), comuna Balauresti, Nisporeni

1990 - Mihai Eminescu, liceul "M. Eminescu", Balti

1991 - Vasile Stroescu, (placa comemorativa), comuna Trinca, judetul Edinet

2000 - Povestea unei Ratuste mute, Ungheni

2002 - Un personaj enigmatic, ce ofera loc de meditat, pentru cei indragostiti, Ungheni

Lucrari in colectii publice

Muzeul Național de Arte Plastice, Chișinău

Muzeul Literaturii Române "M. Kogălniceanu", Chișinău

Muzeul de Istorie și Etnografie, Ungheni

Lucrari in colectii particulare

Toronto, Chișinău, București

Premii. Distincții. Diplome:

1995 - Premiul Special al Juriului. Expoziția - Concurs de artă contemporană Saloanele Moldovei. Bacău - Chișinău

1996 - Premiul II în concursul proiectelor de monument Mihai Eminescu pentru orașul Chișinău

1997 - Premiul pentru Tineret al UAP

1999 - Premiul UAP pentru Sculptură

2000 - Bursa de Excelență în domeniul Artelor al Fundației Soros Moldova

2002 - Premiul "Moisei Gamburd"

2002 - Premiul Centrului Județean de Cultură Culte și Patrimoniu Cultural Bacău, Expoziția Saloanele Moldovei, Bacău-Chisinau

Activitati culturale

1998 - Inițiază "Premiul - Virtuosus - pentru originalitate în Arta Plastică", un premiu anual pentru doi artiști tineri, un premiu pentru EL și pentru EA

Sursă:

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia; Pușcașu, Madlena. Calendar național 2012 / Aut. : Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; Dir. gen. : Alexe Rău ; col. de red. : Petru Soltan [et al.] Biblioteca Națională a Rep. Moldova. — Chișinău : Imprimeria BNRM, 2011. - 304 p. : fot.

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Pușcașu, Madlena. Calendar Național 2017 [Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Madlena Pușcașu [et al.]; col. de red. : Petru Soltan [et al.] ; Biblioteca Națională a Republicii Moldova . — Chișinău: BNRM, 2017. - 402 p. : portr.

Jitaru, Valentin. Personalități bălțene: Enciclopedie / Valentin Jitaru, Lucian Jitaru: au colab.: Ghe orghe Calamanciuc [et al.]. — Chișinău: S.n., 2018 (FEP „Tipografia Centrală”). — 400 p.: fot. Referințe bibliogr.: p. 396-398. — 500 ex

<http://dambroca.com/publicatii/carti/enciclopedia-identitatii-romanesti/index.pdf>

<https://m.moldovenii.md/md/people/1048>

<http://arhiva.art.md/vartosu/>

Velisco Nadejda

doctor în chimie

Născută în **satul Căinarii Vechi, raionul Soroca**

Studii:

Școala medie din sat

Facultatea de Chimie și Tehnologie Chimica a Universității de Stat.

Experiența profesională:

Activează în calitate de șef Direcția Învățământ Preuniversitar, la Ministerul Educației și Tineretului.

Publicații:

Chimia : culegere de itemi și teste pentru gimnaziu și liceu/ Hasnas, Constantin; Velisco, Nadejda. — Ch.: Epigraf, 2004

Chimia. Ghid de implementare a curriculumului modernizat pentru etapa liceală / Elena Mihailov, Nadejda Velisco, Maia Cherdivara [et. al.]. — Ch.: Cartier, 2010

Sursă:

<https://mecc.gov.md/ro/content/informatii-de-contact-0>

Verejan Alina

lector de filosofie

S-a născut la **26 noiembrie 1983 în satul Schineni, raionul Soroca**

Studii:

1990-1999 - Gimnaziul Schineni.

1999-2001 - Școala medie de cultura generală din Băxani

2001-2002 - Liceul Teoretic „Mihai Eminescu” din

2002–2006 - licență în filosofie, USM, R. Moldova.

2006–2007 - masterat în filosofie, USM, R. Moldova.

2007 – doctorandă Catedra Filosofie și Bioetică, USMF „N. Testemițanu” Chișinău

Experiența profesională:

2007-2008 - lector, Catedra Filosofie și Antropologie, Facultatea Asistență Socială Sociologie și Filosofie.

2007-2009 - lector Catedra Filosofie și Bioetică, USMF „N. Testemițanu”.

2011-2012 - lector, Catedra Filosofie și Antropologie, Facultatea Isorie și Filosofie Universitatea de Stat din Moldova.

Publicații:

Limitele cunoașterii în interpretarea lui Im.Kant//Filosofia lui Im.Kant –elogiu rațiunii și demnității umane/ Culegeri de articole consacrată aniversării a 280 de ani de la nașterea marelui filosof german Im. Kant.- Chișinău, 2005

Homo creativus între potență și devenire// Analele Științifice USM.- Chișinău, 2006

Identitatea online în spațiul virtual. // Bioetica, Filosofia, Economia și Medicina în strategia de asigurare a securității umane. / Materialele Conferinței a XIII-a Științifice Internaționale 26-27 martie 2008. Red. responsabil Teodor N. Țârdea. - Chișinău: .CEP „Medicină”, 2008. - p. 109-112.

Aspecte ontologice și perspective de analiză teoretico- metodologice ale memoriei sociale.// Anale științifice ale USMF „Nicolae Testemițanu” / Probleme actuale de sănătate publică și management. Ediția IX-a. Volumul 2. – Chișinău. 2008. - p. 179-182.

Formele de reproducere ale memoriei sociale și influența lor asupra existenței umane.// Bioetica, Filosofia și Medicina în strategia de asigurare a securității umane. / Materialele Conferinței a XV-a Științifice Internaționale 14 aprilie 2009. Red. responsabil Teodor N. Țârdea. - Chișinău: .CEP „Medicină”, 2009. - p. 123-126.

Memoria socială și identitatea - obiecte ale cercetării filosofice:analiză teoretico-metodologică.. // Bioetica, Filosofia și Medicina în strategia de asigurare a securității umane. / Materialele Conferinței a XVI-a Științifice Internaționale 12-13 noiembrie 2010. Red. responsabil Teodor N. Țârdea. - Chișinău:.CEP „Medicină”, 2010. - p.171-173.

Rolul memoriei sociale în formarea conștiinței propriei identități. // Bioetica, Filosofia și Medicina în strategia de asigurare a securității umane. / Materialele Conferinței a XV-a Științifice Internaționale 14 aprilie 2010. Red. responsabil Teodor N. Țârdea. - Chișinău: .CEP „Medicină”, 2010. - p. 82-84

Limitele și posibilitățile de cercetare a fenomenului memoriei sociale. // Anale științifice ale USMF „Nicolae Testemițanu” / Probleme actuale de sănătate publică și management. Ediția XI-a. Volumul 2. – Chișinău. 2010. - p. 471-473.

Dimensiuni și interconexiuni în asigurarea securității umane: aspecte filosofico- metodologice. // Strategia supraviețuirii din perspectiva bioeticii, filosofiei și medicinei. / Culegeri de articole științifice 2011. Red. responsabil Teodor N. Țârdea. - Chișinău: Î.M.CEP „Chișinău-Prim”, 2011. - p. 123-126.

Importanța memoriei sociale pentru securitatea umană: aspecte teoretico-metodologice. // Anale științifice ale USMF „Nicolae Testemițanu” / Probleme actuale

de sănătate publică și management. Ediția XII-a. Volumul 2. – Chișinău. 2011. - p. 399-404.

Sursă:

<http://www.antropologia.webs.md/pages/10074/>

Vlas Valentina

jurnalist

S-a născut la **18 septembrie 1989**.

Studii:

1995-2008

Liceul Constantin Stere, Orașul Soroca;

Liceul Vasile Alecsandri, satul Bădiceni, raionul Soroca;

Membru al colectivului artistic de dans „Nistrenii”;

Colegiul de arte, compartimentul actorie, orașul Soroca;

Școala de vară “Unga Ornar” Suedia;

2008-2010

Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării, mun.Chișinău;

Centrul național de studiere a limbilor moderne, Studium-Moldova.

Trainig "Tehnici de negocieri”;

Training "Proiect Cycle Management (PCM)", Chișinău.

Experiența profesională:

A colaborat la ziarul raional din orașul Soroca "Realitatea" și "Observatorul de Nord" în calitate de reporter.

Reporter la postul de radio "Vocea Basarabiei"

După o serie de experiențe în lumea jurnalismului, atât la nivel local, cât și național, în sfârșit și-a găsit locul în lumea radioului, pe care spune ea, nu-l va ceda pentru TV sau presă scrisă.

Citatul care îi place și se străduie să-l urmeze este : „Nu-mi spune cât de greu muncești, spune-mi ceea ce ai realizat”. (James Ling)

Premii. Distincții. Diplome:

2005 - Diplomă de gradul II, olimpiada raională la limba rusă;

2008 - Diploma de participare la Simpozionul Științific anual “Presă națională-promotoare a revirimentului cultural din Basarabia”, ediția a X

2008 - Diplomă pentru activitatea extracuriculoară și reușită la învățătură;

2009 - Diplomă gradul I Jurnalism în situații de criză"-emisiune radiofonică difuzată la radio Unda Libera Terrabit USM

2010 - Certificat de perfecționare a calificăției, participând la cursul de instruire de 24 ore "Școala Antreprenorului", Proiectul "Crearea locurilor noi de muncă prin susținerea business-ului mic și mijlociu".

Sursă:

<http://blogosfera.md/view-post-v-274162-0-romana.html>

Voitehovschi Valentin

arhitect

S-a născut în 1909 în or. Soroca.

Studii:

1934-1939 - Școala de Arhitectură din București.

1966 - teza de doctor în arhitectură cu tema "Cetatea Soroca"

Experiența profesională:

În perioada interbelică, fiind student, a proiectat clădiri de locuit, școli în Soroca (1934) și Bălți (1935), dar ne având încă dreptul de semnătură (licență) nu putem fi siguri de apartenența lor.

La fel au fost și catedralele din Soroca și Hotin (1936-1938, ambele demolate).

1938-1939 - după obținerea licenței a activat arhitect al eparhiei Hotinului din Bălți, proiectând mai multe biserici în satele din județ și locuințe în Bălți și Soroca. În această perioadă prefera stilul funcționalist, treptat cristalizându-se formele specifice modernismului românesc.

1939- începutul războiului - lucrează la Chișinău, arhitect în Secția tehnică, iar în timpul războiului se retrage în Asia, unde lucrează în calitate de învățător.

1944 - revine la Chișinău și se lansează ca cel mai mare arhitect, fiind numit responsabil pe problemele de arhitectură. Activitatea sa în perioada postbelică se împarte în două etape: proiectarea clădirilor și inițierea în arhitectură a tinerilor.

1939 -1964 - a proiectat peste 400 de clădiri. Dacă am face un calcul, ar reieși că în fiecare an realiza câte 16 proiecte sau câte trei proiecte în patru luni care era un ritm de lucru alert, dictat de necesitatea reconstruirii Chișinăului, care a fost distrus în proporție de 40% în timpul războiului. Strada Ștefan cel Mare este în întregime reconstruită. Chiar și alte monumente istorice, pe care le cunoaștem, ele sunt de fapt reconstruite. Una din primele lucrări a fost cinematograful Patria, reconstruit pe fundațiile Clubului nobilimii, ridicat pe la mijlocul secolului al XIX-lea.

În anii 30 ai sec. XX această clădire începe să se deterioreze și s-a luat decizia să fie reconstruită. Este demolată și după proiectul unui arhitect român s-au început lucrările, până la începutul războiului s-au ridicat doar pereții.

După război Voitehovschi finisează acest proiect, dar într-un nou stil, modificând radical stilul funcționalist inițial în cel al realismului socialist, aducând edificiul la stilistica timpului, caracteristică anilor 50.

1950 - a îndeplinit funcția de arhitect principal al proiectelor și conducător de brigadă la Institutul de proiectări Moldgrajdanctroi. Influența benefică a profesorilor săi, s-a manifestat în folosirea motivelor polihrome ale cărămizilor smălțuite asemănătoare costumului național.

Una dintre clădirile de locuit proiectate de Valentin Voitehovschi a fost descrisă în romanul lui Emilian Bucov „Cresc etajele”, care are la fel multe elemente legate de arhitectura națională, cum este folosirea ceramicii colorate, decorul. Interesantă este cornișa clădirii – foarte adâncă care lasă o umbră de clădire. În acest stil a fost proiectată și Piața Gării cu arcuri, coloane, elemente ce aparțin stilului de creație al arhitectului.

1955 - a fost luată decizia de a renunța la decor în arhitectură. Toate clădirile construite până atunci sunt pline de decor, fiecare element cerea o muncă aparte, cere era și costisitoare, iar oamenii trăiau în condiții de baracă. A fost pusă problema de a simplifica arhitectura și de a construi mai mult, mai rapid locuințe pentru toată populația. Această decizie ca idee a fost bună, dar a dat o lovitură arhitecturii ca artă. Și foarte puține clădiri după anul 1955 au calități artistice. Una dintre ele est Filarmonica. Clădirea Filarmonicii de asemenea a fost finisată de Voitehovschi, care i-a adăugat un portic foarte elegant.

După proiectul lui Voitehovschi a fost construit și cinematograful Dacia în orașul Soroca, care este o replică a cetății din orașul italian Caprarola.

1964 - s-a dedicat muncii pedagogice

1968 –profesor la catedra de arhitectură a Institutului politehnic S. Lazo (actualmente Universitatea Tehnică a Moldovei)”.
Aceasta este istoria unuia dintre cei mai văzuți arhitecți din Moldova, relatată cu multă pasiune și cunoaștere de către Dr., arhitect Tamara Nesterov.

Premii. Distincții. Diplome:

1960 - Om Emerit al artelor din RSSM.

Sursă:

<https://biblioart.wordpress.com/2019/11/15/arhitectura-muzica-incremenita-110-ani-de-la-nasterea-arhitectului-valentin-voitehovschi/#jp-carousel-11084>

Volnitchi Igor

jurnalist, analist politic.

S-a născut la **10 iunie 1977 în satul Bădiceni, raionul Soroca.**

Studii:

Școala medie Bădiceni.

1999 - Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării, USM, specialitatea Jurnalism, relații publice.

Experiența profesională:

1994-1996 - reporter, prezentator la radioul „Unda Liberă”;

1996-1997 - redactor tehnic al ziarului „Juventus”; redactor-șef al ziarului „Zig-zag studentesc”;

1997–2009 - reporter politic la Agenția de presă „Infotag”, redactor-șef adjunct al revistei „Profit - Bănci și finanțe”.

2009–2013 - este consilier principal de stat, purtător de cuvânt al Prim-ministrului Republicii Moldova.

În prezent conduce portalurile informaționale Tribuna, Curentul și Shok, dar și compania de consultanță și promovare Poliexpert, fiind cofondator și coproprietar al acestora.

A participat la un șir de traininguri internaționale cu temele: „Jurnalism”, „Politică”, „Libertatea mass-media”, „Jurnalismul democratic”, „Jurnalismul de investigație și prevenirea corupției”, organizate în San-Diego (SUA), Strasbourg (Franța), Varșovia (Polonia), Kalmar (Suedia), Gummersbruh (Germania), Durau (România), Madrid (Spania). A participat la implementarea unor proiecte ale PNUD-Moldova.

Premii. Distincții. Diplome:

2014 - „Premiul Special” al Consiliului Uniunii Scriitorilor pentru romanul „Învață-mă să mor” în cadrul Galei Premiilor Uniunii Scriitorilor din Moldova.

Publicații:

Volnițchi Igor. Istoria partidelor din Republica Moldova. – Ch, 2010. – 310 p.

Volnițchi Igor. Călăul e nevinovat - 2013.

Volnițchi Igor. Învață-mă să mor - 2014

Volnițchi Igor. Prizonierii amurgului - 2015

Volnițchi Igor. Istoria partidelor. Volumul II - 2015

Volnițchi Igor. Călătorind pe aripi de înger – 2016

Volnițchi Igor. 40 de zile și o clipă suspendată - 2017

Igor Volnițchi este coautor al mai multor studii de profil jurnalistic și politic, dar și al unor investigații realizate în Republica Moldova și peste hotare.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Comuna Bădiceni/Vasile Trofăilă; trad. Irina Dubovic (lb. engl.), Valentina Trofăilă (lb. rusă). – Ch.: „VAST-M” SRL, 2009 (Tipogr. Edit. „Universul” ÎS). – 208 pag.

Volosescu Maria

cântăreață de operă română (soprană)

Născută în **1921, Soroca, jud. Soroca**, decedată România – 31.01.1980, București.

A cântat în corul bisericii din Soroca, apoi, după căsătoria cu bălțeanul Florian Voloșenco, în cel al Catedralei „Sfântul Nicolae” din Bălți.

1944 - s-a refugiat în România, a cântat în corul Patriarhiei Române, alături de Valentin Teodorian, Emilia Petrescu, Nella Dimitriu, Nae Secăreanu, nume de referință în cultura muzicală laică.

1946-1950 - a cântat în corul Operei Române din București.

1950 - a debutat în Santuzza din „Cavalleria rusticana” de Pietro Mascagni

Printre rolurile importante abordate au fost: Iaroslavna din „Cneazul Igor” de A. Borodin, Lisa din „Dama de pică” de P. Ceaikovski, Aida (opera cu același nume de G. Verdi), Leonora din „Fidelio” de Beethoven, Natașa din „Rusalka” de A. Dargomâjski, Tosca (opera cu același nume de G. Verdi), Leonora din „Trubadurul” de G. Verdi, Amelia din „Bal mascat” de G. Verdi, Desdemona din „Othello” de G. Verdi, Micaela din „Carmen” de G. Bizet.

Pensionată: iunie 1968.

De numeroase ori a vizitat or. Bălți, venind în ospetie împreună cu soțul („nenea Florea”), la cumnatul său, Alexei Voloșenco.

Sursă:

Jitaru, Valentin. Personalități bălțene: Enciclopedie / Valentin Jitaru, Lucian Jitaru: au colab.: Ghe orghe Calamanciuc [et al.]. – Chișinău: S.n., 2018 (FEP „Tipografii a Centrală”). – 400 p.: fot. Referințe bibliogr.: p. 396-398. – 500 ex

Vrabie Diana

critic și istoric literar, doctor în filologie, teoretician, conferențiar universitar la Catedra de literatură română și universlă, Universitatea „Alecu Russo”, Bălți.

Născută la **2 martie 1976 în satul Volovița, raionul Soroca, Republica Moldova.**

Studii:

1994-1998 - Facultatea Litere (Universitatea “Al. I. Cuza” din Iași)

1999-2000 - masterat (Universitatea “Al. I. Cuza” din Iași)

2000-2004 - doctorantura (Universitatea “Al. I. Cuza” din Iași).

Experiența profesională:

2003 – prezent - asistent universitar Catedra Literatura Romană și Universală

2005 - lector universitar

Doctor in filologie. Domeniile de cercetare științifică fiind: stilistică și poetică, hermeneutică și interpretare textuală.

Publicații:

Vrabie Diana. Anton Holban sau arta de a scrie un roman despre roman // Omagiu academicianului Silviu Berejan. – Bălți; Ch., 2002. – P. 253-259;

Vrabie Diana. Confesiunile eroului din romanul “Însemnările unui flămând” de Ioan Sulacov // Rev. de lingv. și șt. lit. – 2003. – Nr 5-6. – P. 10-14;

Vrabie Diana. Dăruire și răsplată // Lit. și arta. – 2004. – 9 sept. – P.8;

Vrabie Diana. Nae Ionescu și generația condamnată la luciditate // Limba română. – 2004. – Nr1-3. – P. 169-172;

Vrabie Diana. Metamorfozele personajului romanesc // Limba română. – 2004. – Nr1-3. – P. 149-152;

Vrabie Diana. Sorana Gurian: impudicitatea ca autenticitate // Convorbii lit. – 2004. – Nr7. – P. 79-81; Nr 8. – P. 90-92;

Vrabie Diana. Mihail Sebastian sau despre tentația autenticității // Limba română. – 2004. – Nr 7-8. – P. 97-103;

Vrabie Diana. Implicații contradictorii ale conceptului de autenticitate // Strategii actuale in lingvistică, glotodidactică și știința literară. – Bălți, 2004. – Vol. IV. – P. 18-21;

Vrabie Diana. Text, arhitext, paratext // Lb. română. – 2004. – Nr 12. – P. 87-91;

Vrabie Diana. Personajul cere dreptul la replică // Lb. română. – 2004. – Nr 9-10. – P. 36-38;

Vrabie Diana. Privighetoarea oarbă // Lb. română. – 2005. – Nr 1-3. – P. 169-177;

Vrabie Diana. Urme pe nisip. – Ch.: Integritas, 2005. – 167 p.;

Vrabie Diana. Imaginea celui care scrie in ore vesperale // Semn. – 2005. – Nr 1-2. – P. 36-37.

Vrabie Diana. Cunoaștere și autenticitate. – Timișoara, 2008.

Vrabie Diana. Literatura pentru copii. – Ch., 2009.

„Dicționar bibliografic de literatură pentru copii”, cuvânt-înainte de Vasile Roman-ciuc, Ch., Ed. Integritas, 2011;

- „Dialoguri francofone” (în coautorat), studiu critic, Bălți, 2012;
- „Declinul istoric al Basarabiei și Bucovinei în mărturii și imagini” (cronici și eseuri), în colaborare, Iași, Ed. PIM, 2014;
- „Kafka sau Alegoria omului modern” (în colaborare), CEP USM, Ch., 2015; „Lecturi în oglindă: literatura pentru copii în studii critice” (cronici și studii critice), Ch., Ed. Prut, 2016;
- „Orașul Iași în evocări literare: de la Costache Negruzzi la Geo Bogza” (antologie literară) Iași, Ed. Muzeelor Literare, 2016;
- „Imaginea Iașilor în presa interbelică ieșeană”, Iași, Ed. Junimea, 2016.

Participă la diferite foruri științifice: Conferința națională “Omagiu profesorului Silviu Berejan” (Bălți, 2002); Conferința internațională “Filologia sec. XXI” (Bălți, 2004); Conferința internațională “Strategii actuale în lingvistică, glotodidactică și știința literară” (Bălți, 2004); Colocviul național “Mihai Eminescu” (Bălți, 2004).

Premii. Distincții. Diplome:

- 2008 - Premiul Special al Uniunii Scriitorilor din RM
- 2008 - Premiul Didactica în cadrul Salonului Internațional de Carte Românească, Iași
- 2008 - Premiul revistei Porto Franco, Galați pentru studiul monografic Cunoaștere și autenticitate (drama cunoașterii și tentația autenticității în literatura românească interbelică, Editura ArtPress& Augusta, Timișoara, 2008
- 2008 - Premiul Didactica pentru studiul monografic Cunoaștere și autenticitate (drama cunoașterii și tentația autenticității în literatura românească interbelică, Editura ArtPress& Augusta, Timișoara, 2008, obținut în cadrul Salonului Internațional de Carte Românească, organizat de Biblioteca „Gh.Asachi”, ediția XVII, Iași, România etc.
- 2009 - Premiul Consiliului Uniunii Scriitorilor din Moldova
- 2009 - Premiul Ministerului Educației al Republicii Moldova și Premiul Colocviului „Gr. Vieru”, Uniunea Scriitorilor din Moldova
- 2009 - Premiul Consiliului Uniunii Scriitorilor din Moldova pentru studiul monografic Cunoaștere și autenticitate (drama cunoașterii și tentația autenticității în literatura românească interbelică, Editura ArtPress& Augusta, Timișoara, 2008
- 2009 - Premiul revistei Dunărea de Jos pentru studiul monografic Cunoaștere și autenticitate (drama cunoașterii și tentația autenticității în literatura românească interbelică, Editura ArtPress& Augusta, Timișoara, 2008
- 2010 - Premiul Ministerului Educației al Republicii Moldova pentru volumul Literatura pentru copii (analize literare, note biobibliografice, bibliografie critică și sugestii pentru lectură), ed. Integritas, Chișinău, 2009
- 2013 - Premiul Colocviului „Gr.Vieru”, Uniunea Scriitorilor din Moldova pentru realizarea unei ample panorame a literaturii pentru copii

Sursă:

http://www.poezie.ro/index.php/article/1820401/Diana_Vrabie:_Ofensiva_autenticit%C4%83%C8%9Bii

Literatură, identitate și regionalism, Dan Mănuță califi că volumul drept „o contribuție la istoria noastră literară”. Vasile Romanciuc o consideră drept „unul dintre cercetătorii cei mai avizați ai fenomenului literaturii pentru copii”, pentru care stă mărturie „bunul-gust inseparabil de bunul-simț” și „meticulozitatea omului de știință negrăbit”.

Jitaru, Valentin. Personalități bălțene: Enciclopedie / Valentin Jitaru, Lucian Jitaru: au colab.: Ghe orghe Calamanciuc [et al.]. – Chișinău: S.n., 2018 (FEP „Tîpografi a Centrală”). – 400 p.: fot. Referințe bibliogr.: p. 396-398. – 500 ex

<https://uniuneascrititorilor.md/membru/vrabie-diana>

<http://limbaromana.md/?go=autori&m=104>

Vrabie Emil

profesor, doctor în filozofie, președinte al Asociației Naționale de Studiere a Artei de Comunicare.

Născut în **Soroca**, Moldova la **31 iulie 1927**

Studii:

1952 - Universitatea din București

1964 - doctor în filozofie, Universitatea București

Experiența profesională:

1952-1957 - profesor asistent, Academia de Economie Studii, București, România

1957-1964 - lector, Institutul „Maxim Gorki”, București

1964-1975 - de la profesor asociat la profesor, U. București

1975-1977 - profesor invitat, U Michigan, Universitatea de Stat din New York, Universitatea din Virginia

1977-1984 - profesor, U. București

1984-1992 - profesor invitat, Universitatea din Virginia, Charlottesville,.

Emil Vrabie a decedat la 5 iulie 2002 în Florida, la vârsta de 74 de ani.

Publicații:

A publicat șapte cărți și 82 articole, în primul rând în domeniul lingvisticii și dialectologie.

Vrabie Emil. Arta de a vorbi frumos și convingător / Emil Vrabie, Grigore Rusu. – Cimișlia, 1998. ș.a.

Vrabie, Emil. Un filosof cunoscut mai mult în Europa : [Alexandru Strudza]. - Chișinău, 2004.

Vrabie Emil. Un oaspete binevenit. – Limba Română. - Nr. 5-6, anul XX, 2010.

Sursă:

<https://prabook.com/web/emil.vrabie/311947>

Zabulica Ghenadie

bussiesman frizer Italia

A gustat din pâinea câștigată la construcții în Portugalia, apoi din cea muncită la tutun pe câmpurile agricole din Italia, după care și-a propus să-și croiască propriul drum în viață, tot în peninsula pe care o îndrăgise.

Originar din **satul Racovăț, raionul Soroca**, este unul dintre moldovenii plecați din țară prin anii 2000. Vroia să agonisească bani pentru a-și crea un viitor acasă. După o vreme însă, a ales să-și continue viața printre străini. Acum este frizer la unul dintre cele mai prestigioase saloane de frumusețe din orașul Isola della Scala, din nordul Italiei. Practică această meserie de peste 16 ani. Îi aduce satisfacție și încredere în ziua de mâine.

Prin anii 2000, în Italia, nimeni nu dădea case în chirie străinilor, mai ales celor aflați ilegal în peninsulă. Așa că a trăit jumătate de an, alături de alți moldoveni, într-o casă părăsită. Locuința nu era conectată la sistemul de apă și electricitate. Faptul că se aflau aproape de câmpurile agricole, unde munceau la tutun, era, probabil, unicul avantaj pentru emigranți. Munca grea la construcții și în agricultură l-au determinat să-și dezvolte abilitățile de frizer – îndemânare pe care o avea încă de acasă, fiind “frizerul” colegilor și prietenilor.

“Niciodată nu m-am gândit să transform asta în meserie. La noi era o profesie mai mult pentru femei și nu mă gândeam atunci să lucrez în domeniu. În Europa însă este o profesie normală pentru bărbați. Dar, lucrând la construcții în Portugalia, cărând beton cu căldările, prinzi la mine. Am ajuns la concluzia că în viață nu e important să devii medic, avocat sau inginer. Important e să faci ceva ce-ți place. Așa că m-am gândit să-mi dezvolt abilitățile de frizer, mai ales că vedeam că îmi reușește fără să depun mult efort”. A decis să învețe și grație încurajărilor unui Italian pentru care muncea și pe care deseori îl freza.

Revenit în țară, tânărul s-a înscris la cursuri. “În cinci luni nu am devenit mare maestru. Am avut o profesoară pe nume Tcacenco. Ea m-a învățat că important e când faci un lucru, să-l faci bine, cu suflet, calitativ și să-l consideri tu important”, își amintește Ghenadie.

2002, 1 septembrie – 2020, 16 ianuarie - Chiara Hair Studio

2020, 1 martie-prezent - Il Colorista. Parrucchiere

Sursa:

observatorul.md <http://provincial.md/proaspat/izer-renumit-in-italia>

Zabulica Grigore Matei

profesor de geodezie, topografie și cartografie

Născut la **10 octombrie 1939 în satul Racovăț, raionul Soroca**, într-o familie de țărani săraci.

Studii:

Școala medie din Racovăț, Soroca.

1956-1960 - Tehnicul Agricol din Cucuruzeni, raionul Orhei.

1963 - Universitatea de Stat din or. Chișinău la facultatea de Construcții Civile și Industriale.

1968 - Institutul Politehnic din or. Chișinău

1978-1979 - recomandat de Comitetul de Instruire Profesională al Uniunii la cursurile de limbă engleză la Universitatea din Kiev.

Experiența profesională:

1960 - repartizat la lucru în centru de normare tehnică din or. Soroca.

1960-1963 - serviciu în rândurile Armatei Sovietice.
1968 - Tehnicumul Industrial - Pedagogic din or. Chișinău, care mai târziu s-a numit Colegiul de Ecologie din mun. Chișinău.
1980-1983 - recomandat la lucru în Republica Algeria în calitate de profesor de geodezie, topografie și cartografie. Limba franceză a studiat-o pe loc.
1983–1987 – Colegiul de Ecologie - profesor de geodezie, șeful secției cu frecvență redusă.
1987 - consultant în or. Beira, republica Mozambic.
1987-1989 - a pregătit 6 profesori de desen tehnic și obiecte de specialitate în construcții.
1989–2006 – Colegiul de Ecologie - profesor de geodezie, topografie și cartografie, șeful secției studii.
A elaborat îndrumări metodice pentru lucrările de laborator la geodezie; la folosirea instruirii programate la geodezie

Sursă:

http://colecologie.md/pagini/studii/catedre/catedra_S.html

Zagaevschi Alexei

istoric

Născut la **22 iunie 1937 în s. Cosăuți, r-l Soroca.**

Studii:

Universitatea de Stat din RM, Facultatea de istorie.

Experiența profesională:

Președinte al Sovietului sătesc Vădeni.

Șef de secție Muzeul Gloriei Militare, fiind unul din fondatorii lui.

Șef de Secție la Muzeul Istoric de Stat (Muzeul Național de Istorie a Moldovei)

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

Zagaevschi Vasile

Om emerit al culturii

Născut la **9 octombrie 1935 în s. Cosăuți, r-l Soroca.**

Studii:

Tehnicumul de bibliotecari din Soroca

Școala Superioară de Cultură a Sindicatelor din fosta URSS, or. Leningrad cu specialitatea de organizator-metodist în domeniul culturologiei și creației populare.

Experiența profesională:

Lucrează la Briceni, Vertiujeni, Soroca, Ceadâr-Lunga.

Consiliul Republican al Sindicatelor din Moldova.

Ministerul Culturii.

Organizator al diferitor festivaluri, olimpiade, concursuri de creație populară.

Membru al Uniunii Teatrale din RM

Membru al Uniunii Muzicienilor din RM

Premii. Distincții. Diplome:

Eminent al culturii
Lucrător emerit al culturii
Om emerit
Medalia „Meritul Civic”

Sursă:

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 5 , Cos. - Dră. [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2005. - 636 p. : foto, il.

Zaporojan Eftimie

doctor în medicină și chirurgie

Născut la **20 Ianuarie 1900, în comuna Visoca, județul Soroca.**

Doctor în medicină și chirurgie de la Facultatea de medicină din Iași.

Diplomat al Institutului de Igienă și Sănătate Publică din București.

Medic locotenent de rezervă.

Fost medic de circumscripție sanitară în Balotina. Șapte - Bani și medic primar delegat al județului Bălți.

A publicat diferite lucrări de specialitate și de popularizare, dintre care cităm originalele experiențe întitulate „Vaccinarea antidiferică cu anatoxina Ramon în mediu epidemic.”

Premii. Distincții. Diplome:

„Meritul Sanitar” cl. 1,
Ordinul „Coroana României” în gradul de Cavaler.

Sursă:

Figuri contemporane din Basarabia. – Ch.: Editura „ARPID”, 1939

Zgardan-Crudu Aliona

doctor conferențiar la catedra de limba română și filologie clasică a Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă”,

Născută la **30 septembrie 1969 în s. Vărăncău, Soroca**

Studii:

1987-1992 - Institutul Pedagogic de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, profesoară școlară, specializarea limba și literatura română

1993-1997 - Institutul de Lingvistică al Academiei de Științe din Moldova, doctor în filologie

2003 - conferențiar universitar

Experiența profesională:

1992-1993 - lector asistent la Catedra de limbă română și filologie clasică, Facultatea de Filologie, UPS „Ion Creangă” din Chișinău

1994-1997 - doctorandă, Institutul de Lingvistică al Academiei de Științe din Moldova

- 1998-2003 - doctor în filologie, lector superior la Catedra de limbă română și filologie clasică, Facultatea de Filologie, UPS „Ion Creangă” di Chișinău, prodecan al Facultății de Filologie
- 2002, 2003, 2004, 2013, 2014, 2017-2020 – membru al Consiliului olimpic republican la disciplina limba și literatura română (limba de instruire)
- 2003-2020 – membru al grupurilor de lucru pentru elaborarea materialelor de examen la limba și literatura română (ciclul gimnazial)
- 2003, 2004, 2010 – membru al comisiei de atestare a profesorilor de limbă și literatura română din învățământul secundar general; 2019 – președinte al comisiei de atestare a profesorilor de limbă și literatura română din învățământul secundar general
- 2003-prezent - conferențiar universitar la Catedra de limbă română și filologie clasică, Facultatea de Filologie, UPS „Ion Creangă”
- 2003-2006 - consilier pentru implementarea Sistemului European de Credite Transferabile (ECTS) în UPS „Ion Creangă”
- 2003 – membru al comisiei de acreditare a Universității din Tiraspol (cu sediul la Chișinău); 2019 – membru al comisiei de acreditare a Universității de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul
- 2004-2018 - șefă a Catedrei de limbă română și filologie clasică
- 2005-2011 - șefă a Departamentului de calitate, UPS „Ion Creangă”
- 2006 – vizită de lucru la Universitatea Nouă din Lisabona, Portugalia
- 2009-2010 – membru în grupul de lucru, în cadrul ME, pentru perfecționarea Regulamentului de atestare a cadrelor didactice din învățământul secundar general, secundar profesional și mediu de specialitate
- 2009-prezent - redactor-șef adjunct al Revistei de Științe Socioumane, editată de UPS „Ion Creangă”
- 2010 – membru al comisiei de experți pentru evaluarea activității de cercetare a Institutului de Filologie al AȘM
- 2010 – președinte al comisiei de evaluare a manualului de limbă și literatură română, cl. 9
- 2012 – președinte al Comisiei de experți privind avizarea raportului de activitate științifică a Institutului de Filologie al ASM pentru anul 2011
- 2012 – vizită de documentare la Lycee Saint Joseph din orașul Marvejols, Franța
- 2013 – membru al comisiei specializate pentru evaluarea Institutului de Filologie în scopul reacreditării organizației pe profilurile de cercetare
- 2014 – vizită de lucru la Universitatea din Tallinn, participare la seminarul „Quality of E-courses. Innovative curricula and modules in pre- and continuous teacher training”, Tallinn, Estonia
- 2016 – participare la întrunirea de lucru a partenerilor din proiectul bilateral PN-III-P3-3.1-PM-RO-MD-2016-0122 „Formarea profesională a cadrelor didactice prin dezvoltarea de cursuri masive online deschise (MOOC”, la Universitatea de Vest din Timișoara (UVT); vizită de lucru la Politehnica din Timișoara și la Universitatea „Vasile Goldiș” din Arad
- 2014, 2016, 2017 – președinte al Concursului Republican „Pedagogul anului”

2018, 22-29 aprilie - bursă de predare la Universitatea de Vest din Timișoara, în cadrul programului ERASMUS+

Stagiu de formare profesională:

2016 - participare „Holocaust-Education”, Universitatea Yad Vashem, Ierusalim, Israel

2016, 14-15 noiembrie - Susținerea culturii democratice școlare în țările Parteneriatului Estic, Consiliul Europei, Strasbourg Franța

2017 februarie-mai - „How to inspire teachers all teachers by citizenship and human rights education: the specifics of adult education” „Competențele promovate de Consiliul Europei în domeniul învățământului Consiliul Europei”

2017, 15-18 octombrie - Competențe pentru cultura democratică în sistemul de învățământ secundar din Republica Moldova. Competențele promovate de Consiliul Europei în domeniul învățământului

Autor a peste 95 de materiale științifico-didactice, suporturi curriculare, articole științifice

Publicații:

Zgardan-Crudu, Aliona. Interferența dimensiunilor universale ale limbajului uman./Aliona Zgardan-Crudu // Metaliteratură. 2001, nr. 2, pp. 16-19.

Zgardan-Crudu, Aliona. Tehnica Secvențe contradictorii./Aliona Zgardan-Crudu // Revista Didactica Pro..., revistă de teorie și practică educațională. 2001, nr. 5(9), pp. 60-61.

Zgardan-Crudu, Aliona. Impactul stilistic al utilizării / neutilizării virgulei în text./Aliona Zgardan-Crudu // Metaliteratură. 2004, nr. 10, pp. 232-235.

Zgardan-Crudu, Aliona. Morfologia limbii române (curs practic) – O carte necesară./Aliona Zgardan-Crudu // Limba Română . 2005, nr. 12(126), pp. 131-132.

Zgardan-Crudu, Aliona. Studiarea textului liric - creare și re-creare a operei artistice./Aliona Zgardan-Crudu // Pledoarie pentru educație – cheia creativității și inovării. 1-2 noiembrie 2011, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Institutul de Științe ale Educației, 2011, pp. 442-444.

Zgardan-Crudu, Aliona. Ana Vulpe : dicționar explicativ și etimologic, ediția a II-a, revăzută și actualizată./Aliona Zgardan-Crudu // Intertext . 2012, nr. 1-2(22), pp. 262-263.

Zgardan-Crudu, Aliona. Importanța studiului integrat al disciplinei limba și literatura română în formarea competențelor de comunicare în ciclul gimnazial./Aliona Zgardan-Crudu // Revistă de științe socioumane . 2012, nr. 2(21), pp. 32-40.

Zgardan-Crudu, Aliona. Un dicționar de scos de pe raft, de pus pe masa./Aliona Zgardan-Crudu // Revistă de științe socioumane . 2014, nr. 3(28), pp. 18-20.

Zgardan-Crudu, Aliona. Modalități de organizare a lexicului limbii române în câmpuri lingvistice./Aliona Zgardan-Crudu // Probleme ale științelor socioumanistice și modernizării învățământului Conferința științifică anuală a profesorilor și cercetătorilor UPS „Ion Creangă”. Seria 17, Vol.2, 20 martie 2015,

- Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă“ din Chișinău, 2015, pp. 171-175.
- Zgardan-Crudu, Aliona. Predarea conținuturilor de limbă română în învățământul universitar cu ajutorul TIC./Aliona Zgardan-Crudu // Revistă de științe socioumane . 2016, nr. 2(33), pp. 17-21.
- Zgardan-Crudu, Aliona. Sistemul denominativ al limbii versus sistemul ei lexical./Aliona Zgardan-Crudu // Probleme ale științelor socioumanistice și modernizării învățământului Conferința științifică anuală a profesorilor și cercetătorilor UPS „Ion Creangă”. Seria 18, Vol.3, 23-24 martie 2016, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă“ din Chișinău, 2016, pp. 13-21.
- Zgardan-Crudu, Aliona. Funcția dicționarelor explicative./Aliona Zgardan-Crudu // Educația lingvistică și literară în contextul dezvoltării valorilor general-umane. 24-25 noiembrie 2017, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Universitatea de Stat din Tiraspol, 2017, pp. 106-109.
- Ilașcu, Iurie; Zgardan-Crudu, Aliona. 20 de ani ai Centrului Editorial Tipografic de la Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” ./Aliona Zgardan-Crudu // Revistă de științe socioumane . 2018, nr. 2(39), pp. 6-11.
- Zgardan-Crudu, Aliona. O experiență de mobilitate academic./Aliona Zgardan-Crudu // Revistă de științe socioumane . 2018, nr. 2(39), pp. 111-114.
- Zgardan-Crudu, Aliona. Importanța comunicării didactice pentru formarea competențelor de comunicare la elevi./Aliona Zgardan-Crudu // Probleme ale științelor socioumanistice și modernizării învățământului Materialele conferinței științifice anuale a profesorilor și cercetătorilor UPS „Ion Creangă”. Seria 21, Vol.3, 24 martie 2017, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: UPS „Ion Creangă”, 2019, pp. 366-371.
- Zgardan-Crudu, Aliona. Importanța evoluției semantice a lexemelor pentru formarea nomemelor în limba română./Aliona Zgardan-Crudu // Philologia. 2019, nr. 5-6(305-306), pp. 23-26.
- Zgardan-Crudu, Aliona. Un distins lingvist./Aliona Zgardan-Crudu // Philologia. 2019, nr. 3-4(303-304), pp. 124-126.

Sursă:

www.facebook.com

<https://www.upsc.md/studii/facultati/facultatea-filologie/>

[CV-ul personal](#)

Zgardan Eugen

doctor habilitat în medicina veterinară, profesor universitar, membru corespondent al Academiei de Științe a Moldovei, ctitorul medicinii veterinare din țară

S-a născut la **8 iunie 1929 în satul Tătărauca – Veche, județul Soroca** (decedat 2016).

Studii:

1947 - Colegiului Zooveterinar din Grinăuți (Moldova)

- 1949-1954 - diploma de medic veterinar. Universitatea de Medicină Veterinară din Lvov (Ucraina)
- 1963 - teza de doctor în medicină veterinară la Institutul de Helmintologie „K.I. Skriabin” din Moscova
- 1986 - teza de doctor habilitat la Institutul de Helmintologie „K.I. Skriabin” din Moscova.

Experiența profesională:

- 1954-1956 - lector la Colegiul Veterinar din Cricova.
- 1956-1973 - colaborator la Institutul Național de Cercetări Științifice în domeniul Zootehniei și Medicinii Veterinare din Republica Moldova, iar ulterior devine șef al Laboratorului de helmintologie, pe care l-a fondat.
- 1973 - în comun cu un grup de specialiști entuziaști au fondat Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității Agrare de Stat din Moldova.
- 1973-1999 - conduce Catedra parazitologie a Universității Agrare de Stat din Moldova
- 1974-1994 – concomitent decan Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității Agrare de Stat din Moldova, contribuind, prin înalta sa competență și autoritate, la creșterea prestigiului ei atât în republică, cât și peste hotare.
- 1988 - titlul de profesor universitar
- 1991 - președinte al Consiliului Științific pentru conferirea gradelor științifice de doctor și doctor habilitat la specialitatea Medicina veterinară
- 1999 - profesor la Catedra de parazitologie.

Fondator al școlii științifice în domeniul helmin-tozelor la animale.

Direcția principală o constituie studierea epizo-otologiei regionale a helmintozelelor la animale/anop-locefalotozele, echinococoza, strongilatozele gastro-intestinale și pulmonare, cisticercozele, dicrocelioza ș.a.

A elaborat un program integral de măsuri privind prognozarea, diagnosticul, combaterea și profilaxia acestor maladii, care a fost implementat în sectorul zooveterinar. A fondat și a dezvoltat concepția științifică despre poliparazitism.

A demonstrat eficacitatea imunostimulatorilor și a vaccinărilor polivalente, a urmărit verificarea antihelminților și influența lor asupra organismului. Este autor a peste 200 lucrări științifice, metodice, recomandări, între care monografiile: Helmin-tozele animalelor domestice (1974); Cestobozoy domasnyh zivotnyh (în 2 vol., 1982, 1984); Poliparazitismul la om, animale, plante și mediu (2001).

A contribuit în mod direct la formarea a peste 30 de promoții de medici veterinari, cu un număr de peste 2000 de specialiști, dintre care 340 din diferite țări, și a peste 3000 de zootehnicieni. A contribuit la pregătirea cadrelor științifice de înaltă calificare, fiind conducător științific la cinci teze de doctor și consultant la patru teze de doctor habilitat în științe veterinare și biologice.

A prezentat comunicări la diferite congrese, simpozioane și conferințe științifice organizate în R. Moldova, România, Rusia, Ucraina etc. Este membru al colegiului de redacție al Revistei române de para-zitologie

Premii. Distincții. Diplome:

- 1989 - Titlul Onorific de „Lucrător Emerit al Învățământului Public al Republicii

Moldova”.

1983 - medalia „Academicianul „K.I. Scriabin”

1984 - medalia „Pentru Vitejie în Muncă”

1993 - „Meritul Civic”

1993 - membru corespondent al Academiei de Științe a Moldovei.

1997 - „Pentru Progresul Medicinii Veterinare Românești”

1999 - „Diploma de Recunoștință a Academiei de Științe a Moldovei”

2004 - „Dimitrie Cantemir”

Publicații:

170 de lucrări științifice, metodice și recomandări pentru practică.

De o largă anvergură și valoare, cu semnificație aplicativă, sunt lucrările „Helmintofauna la ovine, bovine și porcine”, „Epizootologia, patogenitatea, tratamentul și profilaxia trichostrongilidozelor la ovine”, „Reinvazia și superinvazia animalelor cu agenții etiologici ai monieziozei și a trichostrongilidozelor prin utilizarea meilor-indicatori” etc. A participat la numeroase simpozioane și congrese științifice republicane și internaționale.

Zgardan, Eugen. Helmintozele animalelor domestice / Eugen Zgardan. - Chișinău : Cartea Moldovenească, 1974. - 126 p.

Zgardan, Eugen. Bolile parazitare și profilaxia lor / Eugen Zgardan, EUa Fruhtman. — Chișinău : Cartea Moldovenească, 1976. - 38 p.

Zgardan, Eugen. Ccstodozele animalelor domestice : In 2 voi. — 1982-1984.

„Parazitozoonoze, probleme la sfârșit de mileniu în România” (1999),

„Poliparazitismul la om, animale, plante și mediu” (2001).

Tălămbuță, Nina. Zooparazitologie / Nina Tălămbuță, Oleg Chihai; red. resp. : Eugen Zgardan, Andrei Munteanu. - Chișinău: [S. n.], 2008. -257 p.

Zgardan, Eugen. Făuritor al propriului destin. Rodion Cucereanu la vârsta de 88 de ani / Eugen Zgardan // Pedagogi români notorii : (din Basarabia interbelică și postbelică). — Chișinău : [S. n.], 2015. - P. 317-328.

Sursă:

Calendar Național 2009 [Text tipărit] / alcăt. : Valeria Matvei, Maria Șveț, Madlena Pușcașu; colab. : Vlad Pohlă...[et al] ed. : Vlad Pohlă ; col. de red. : Petru Soltan,...[et al] dir. gen. : Alexe Rău. — Chișinău : BNRM, 2008. - 298 p. : il., fotogr.

Matvei, Valeria; Șveț, Natalia-Maria; Ciobanu, Maria. Calendar Național 2019 [Text tipărit] / Valeria Matvei, Natalia-Maria Șveț, Maria Ciobanu; dir. gen. : Elena Pintilei ; col. de red. : Iurie Colesnic [et al.]; Biblioteca Națională a Republicii Moldova. — Chișinău : BNRM, 2019. - 308 p. : il., portr.

Turiță, Sava. Zgardan, Eugen / Sava Turiță // Turiță, Sava. Profesorii universitari ai Universității Agrare de Stat din Moldova : 1933-2008 : Dicț. ist.-biogr. — Chișinău : Centrul Editorial al UASM, 2008. - P. 189.

Țarălungă, Ecaterina. Zgardan, Eiugen / Ecaterina Țarălungă // Țarălungă, Ecaterina. Enciclopedia identității românești : Personalități. -București : litera Internațional, 2011.-P. 845.

Zgardan, Eugen // Membrii Academiei de Științe a Moldovei : Dicț. : 1961-2006. - Chișinău : Știința, 2006. -P. 286-287.

Zgardan Vasile

inginer mecanic și om politic

S-a născut la **2 iulie 1948**, în **satul Redi-Cereșnovăț, raionul Soroca**.

Studii:

1982 - Institutul Politehnic din Chișinău, de specialitate fiind inginer-mecanic.

Experiența profesională:

1969-1970 - mecanic în cadrul Direcției de Construcție a Drumurilor.
1971-1976 - lucrat în cadrul Comitetul raional al comsomolului din Florești
1976-1983 - șef al Direcției Locativ-Comunale nr.18 din Chișinău
1983-1987 - șef al Biroului inventariere tehnică din Chișinău
1987-1998 - director general al Combinatului "Protex" din Chișinău
1990-1994 - deputat în primul Parlament al Republicii Moldova
1998-2002 - vice-ministru al Transporturilor și Comunicațiilor
2002-2005 - ministru al Transporturilor și Comunicațiilor.

Premii. Distincții. Diplome:

2012 - Ordinul Republicii
1996 - Medalia „Meritul Civic”

Sursă:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Vasile_Zgardan
<http://www.e-democracy.md/elections/chisinau/2003/vasile-zgardan/>

Zisman Alisa

medic specialist chirurgie estetica, plastica si reconstructiva

Născută la **22 martie 1982**, **Soroca**, Republica Moldova

Studii:

Școala de muzică și artă “E. Coca”, Soroca, secțiunea pian;
Liceul Teoretic “C. Stere”, Soroca, profil biologie-chimie
2006 - Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davilă”, Facultatea Medicină Generală, București - Doctor medic
Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davilă”, București - Medic rezident Chirurgie Plastică și Microchirurgie Reconstructivă

Experiența profesională:

Clinica de chirurgie plastică și microchirurgie reconstructivă - Spitalul Clinic de Urgență București

Medic specialist chirurgie estetica, plastica si reconstructiva Spitalul Clinic Judetean de Urgenta „Sf. Apostol Andrei” Constanta

2004 - participare la Cursurile Optionale UMF “C. Davilă”: Programul “Work and Travel” USA

- 2005 - participare la Cursurile Opționale UMF “C. Davilă”: Psihosomatica, Chirurgie Plastică Programul “Work and Travel” USA
- 2006 - participare la Cursul Opțional de Medicină Materno-Fetala UMF “C. Davilă”
- 2007 - participare la Simpozionul cu tema “Fluoroquinolonele respiratorii – opțiune terapeutică de prima linie în infecțiile de tract respirator spitalizate” (București, 16 aprilie)

Specializări și calificări:

Mediterranean Council for Burns Instructional Course (București, 18-19 aprilie 2008), prof. Dr.M.Masellis, prof. Dr.B.Atiyeh, prof. Dr.I.Lascar, prof. Dr.D.Enescu
 The 4th International Workshop “Basic Techniques in Microsurgery” (Bucuresti, 7-10 iunie 2008), Prof. Fu-Chan Wei, Prof. I. Lascar

Premii. Distincții. Diplome:

2000 - locul I județean Olimpiada Biologie; locul II județean Olimpiada Chimie
 2001 - mențiune Olimpiada Națională Biologie; locul I și III
 Concursul de Gimnastică și Aerobică UMF “C. Davilă”

Sursă:

Prima prelevare de organe din Tulcea - o operație complexă și de succes//Agenția Națională de Presă AGERPRES. - 10 Mai 2013

http://www.diacaf.com/stiri_public/search/stire=prima-prelevare-de-organe-din-tulcea-o-operatie-complexa-si-de-suces/sectiune/id=503782

https://www.doctorbun.ro/doctor-alisa-zisman_60738.html

Zolovevski (Cozma) Măria

cântăreață de operă

S-a născut în familia lui Iacob Cozma din s. Rudi, pe 11 noiembrie 1928.

Studii:

1942 - Școala primară din satul natal

Școala medie

1945 - din fragedă copilărie era înzestrată cu talent muzical și dorea mult să facă studii la o instituție din acest domeniu. Însă nimereste într-un accident rutier, consecințele căruia le-a suportat toată viața.

1953 - își mobilizează forțele și susține examenele la Conservatorul de Stat din Chișinău.

1957 - Conservatorul

Experiența profesională:

1956 - angajată în calitate de cântăreață în corul Teatrului Moldovenesc de Operă și Balet.

1957 - continuă activitatea de cântăreață.

Vocea ei, un sopran fermecător, îi deschidea calea spre a deveni o solistă remarcabilă. Chiar i s-au propus mai multe roluri, dar urmările accidentului rutier nu i-au permis să beneficieze de perspectivele profesionale

1959 - se căsătorește cu Evghenie I. Zolocevski, un tânăr artist de balet, sosit la Chișinău de la Școala de Balet din Minsk. Ambii au lucrat la același teatru până la pensionare. În familia lor s-a născut fiul Vladimir.

S-a stins din viață pe 18 octombrie 2002. În prezent, cauza celor doi artiști e continuată de nepoata lor Aliona Vladimir Zolocevski, care activează la Opera Națională.

Premii. Distincții. Diplome:

Medalia „Veteran al muncii”

Insigna „Pentru muncă excelentă”.

Sursă:

Trofăilă, Vasile. Satul Rudi: File din istorie/Vasile Trofăilă, Mihail Sîrbu. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2011, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 192 pag.

Zolotariov Elena

conferențiar universitar, doctor.

Născută la **25 septembrie 1946 în satul Iorjnița, raionul Soroca, Republica Moldova**

Studii:

1961-1965 - Școala pedagogică din or. Soroca

1965-1969 - Facultatea Pedagogie și Psihologie Institutul Pedagogic de Stat din Kiev

1976-1983 - doctorantura Institutul de Cercetări Științifice în domeniul Educației Preșcolare din or. Moscova.

Experiența profesională:

1969-1971 - lector Catedra pedagogie preșcolară.

1972-1997 - lector superior Catedra învățământ primar și educație preșcolară

1997-2002 - conferențiar universitar Catedra pedagogie și psihologie generală și socială,

2002-prezent - conferențiar universitar Catedra psihologie și asistență socială
Deține gradul științific de doctor în pedagogie

Domeniile de cercetare științifică a doamnei Zolotariov sunt: educație etico-valorică, educarea modului sănătos de viață, educație incluzivă

A făcut stagii: „Pedagogie preșcolară” (Moscova, 1974); „Știința educației” (Germania, 1996); „Asistență socială și drepturile omului. Planificarea familială” (Centru de Resurse în Asistență Socială, Chișinău, 2000/2002).

Participă la foruri științifice: Conferința internațională “Pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice în domeniul învățământului preșcolar și primar (Chișinău, 1999); Conferință internațională “Psihologie managerială și Management relațional” (Bălți, 2002); Conferința internațională “Tradiționalism și Modernism în educație” (Chișinău, 2003);

Este secretar științific al Consiliului Facultății Pedagogie, Psihologie și Asistență Socială

Membru al Comisiei Metodice a Facultății Pedagogie, Psihologie, Asistență Socială.

Publicații:

Zolotariov Elena. Planificarea muncii instructiv-educative în instituțiile preșcolare. - Ch.: Lumina, 1979. – 92 p.;

Zolotariov Elena. Formarea relațiilor morale între preșcolari la grădinița de copii. – Ch.: Lumina, 1981. – 68 p.;

Zolotariov Elena. Alfabetul omeniei. – Ch.: Lumina, 1985. – 63 p.;

Zolotariov Elena. Plăzmuind un suflet nobil: lecții de omenie pentru copiii de 5-6 ani și mai mari. – Ch.: Lumina, 1991. – 176 p.; ș.a.

Sursă:

Zota Larisa

doctor în medicină

Născută la **25 decembrie 1947**, în familia lui Grigore Nicolae și a Lidiei Tihon Istrati, țărani gospodari din **Șolcani**.

Studii:

Școla primară din satul natal

Școala Medie moldovenească nr. 1 din Soroca, la absolvire fiind menționată cu medalia de argint.

1965-1971 - Institutul de Stat de Medicină din Chișinău și a absolvit facultatea cu diplomă de mențiune.

A urmat internatura la catedra Boli interne a Institutului de Stat de Medicină din Chișinău (actualmente USMF „Nicolae Testemițanu”).

Experiența profesională:

1972 - medic endocrinolog în secția Endocrinologie a Spitalului Clinic Republican

1982 - deține categoria superioară de specialitate.

1978-1980 - ordinatora în clinica Endocrinologie a USMF

1980-1994 - lector asistent

1994-prezent - conferențiar universitar la Catedra Endocrinologie a USMF „Nicolae Testemițanu”, șef de studii.

1993 - susținut teza de doctor în medicină cu tema „Particularitățile clinico-patogenice și tratamentul diabetului zaharat in-sulino-independent (DNID) tip 2 adult”.

1995 - membru al Comisiei superioare de atestare a medicilor endocrinologi din Republica Moldova, membru al Comisiei Ministerului Sănătății al Republicii Moldova pentru participanții la lichidarea consecințelor avariei de la Cernobîl, membru al Comisiei MS RM pentru combaterea obezității.

A publicat 136 de lucrări științifice în domeniul de activitate, e coautor al manualului „Endocrinologie clinică”, destinat studenților USMF „Nicolae Testemițanu”.

A prezentat comunicări la congresele endocrinologilor din România, Ucraina și Rusia. Pe lângă limba română, vorbește și limbile rusă, franceză, engleză.

Premii. Distincții. Diplome:

2001, 2007 și 2014 - diplome de gradul I

2007 - „Om Emerit”.

Sursă:

Zubatfi Filip

ministru de stat

Născut la **9 august 1948 în satul Parcani, raionul Soroca.**

Studii:

Facultatea de pomicultură și legumicultura a Universității Agrare

Experiența profesională:

Director de sovhoz,

Vicepreședinte al executivului raional Camenca

Instructor la Consiliul de Miniștri al RSSM

Șef-adjunct al secției agricultură a CC al PCM

Șef-adjunct al Secretariatului Parlamentului RM

Ministru de stat

Președinte al Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Zubco Valeriu

avocat, doctor în drept și conferențiar universitar din Republica Moldova

Născut la **12 martie, 1965, Cerlina, Soroca, Republica Moldova**

Studii:

1980–1984 –Școala medicală de bază din Chișinău

1988-1993 - licențiat în drept / jurist, Facultatea de drept, Universitatea de Stat din Moldova

1994-1998 - doctor în drept, tema lucrării: „Curtea Constituțională - unica autoritate publică, politico-jurisdicțională”, Universitatea de Stat din Moldova

1997 - Executive Seminar on Military Justice & Disciplined Operations, Chișinău, seminar

1999 - Drept Administrativ Comparat / Comparative Administrative Law, COLPI, Budapeșt, seminar internațional

2006–2009 - Acordarea suportului informațional autorităților publice centrale de specialitate (ministerelor) privind armonizarea legislației conform ACQUIS-ului Comunitar, mun. Chișinău, seminar internațional;

2008 – Teoria și practica contenciosului – administrativ, Germania Landul Bavaria, Fishbachau, seminar internațional

Experiență profesională:

1993-1996 - consilierul Pretorului, Pretura sectorului Buiucani, mun. Chișinău

1996-1998 - decan al facultății de drept U.S.U.M.

1996-1999 - membrul juriului "Administrație publică și drept" Fundația Soros Moldova

1998-2003 – conferențiar al Departamentului de drept, catedra "Discipline statale", Universitatea Liberă Internațională din Moldova (ULIM), titularul cursului "Drept administrativ"

- 1998-2003 – conferențiar la Catedra "Drept public", Universitatea de Studii Umanistice din Moldova (USUM); titularul cursului "Drept constituțional și instituții politice" și "Drept constituțional al țărilor străine"
- 2000 - președinte al Agenției pentru Susținerea Învățământului Juridic și a Organelor de Drept "Ex Lege", mun. Chișinău
- 2000 - profesor la Centrul de perfecționare a cadrelor justiției
- 2001–2009 - șef al Biroului Asociați de Avocați "Iures Hominis", mun. Chișinău
- 2002–2003 - prorector pe probleme de știință la Universitatea de Studii Umanistice din Moldova
- 2003 - conferențiar universitar la Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea Relații Internaționale, Științe Politice și Administrative, Titularul cursului "Drept constituțional și instituții politice"

Prin hotărârea Parlamentului din 7 octombrie 2009, a fost numit în funcția de Procuror General al Republicii Moldova, pe care a exercitat-o până pe 21 ianuarie 2013[1], fiind demis ca urmare a incidentului din rezervația Pădurea Domnească. Zubco a fost învinuit de către societatea civilă și reprezentanții mai multor partide politice că a tăinuit incidentul tragic din 23 decembrie 2012, soldat cu moartea tânărului Sorin Paciu.

Membri al Consiliului Științific al Curții Supreme de Justiție

Membri al Consiliului Științific al Curții Constituționale

Membri al Institutului de Științe Administrative din România "Paul Negulescu", Sibiu

Membri al Academiei de Drept European, Budapesta

Membri al Institutului Latinoamerican de Drept Constituțional din Argentina

Publicații:

- Avocatul poporului nr.8-9 1998, "Unele elemente privind organizarea jurisdicției constituționale în Republica Moldova și unele țări din C.S.I".
- Legea și Viața nr.1,1999, "Dreptul de asociere în partidele și organizațiile social-politice".
- Buletinul Centrului de documentare și informare a Consiliului Europei în Moldova nr.2-3, 1998, "Principiile de bază privind organizarea și funcționarea administrației publice locale potrivit dispozițiilor Constituției Republicii Moldova".
- Buletinul Asociației Tinerilor Juriști nr.4 1999, "Criteriile de clasificare a sistemelor de control al constituționalității legilor".
- Buletinul Asociației Tinerilor Juriști nr.5 1999, "Curtea Constituțională garant al protecției drepturilor și libertăților fundamentale".
- Culegerea de materiale a Simpozionului științific 28 noiembrie 1998 "Statul de drept și administrația publică", articolul "Confruntarea principiilor statului de drept cu dreptul de asociere în partide politice și organizații social – politice".
- Analele Universității de Stat (drept) 1999, "Unele particularități ale naturii juridice a Curții Constituționale a Republicii Moldova".
- Revista juridică "Legea și Viața", februarie 2000; "Concepții privind clasificarea atribuțiilor Curții Constituționale".

- Materialele simpozionului practico-științific “Rolul autorităților publice în garantarea drepturilor și libertăților constituționale”, Chișinău 1999, articolul “Controlul constituționalității legilor la inițiativa particularilor”.
- Materialele conferinței internaționale practico-științifice “Конституционно-правовые проблемы формирования социально правового государства”, Minsk 30-31 martie 2000, articolul “Место и роль Конституционного суда в правовом государстве”.
- Caietul științific “Administrația publică, încotro?”, secțiunea pentru științe juridice și administrative, 4-6 mai 2000, articolul “Controlul constituționalității legilor la inițiativa autorităților administrației publice locale”.
- Materialele Simpozionului științific internațional “Statutul juridic al refugiaților și solicitanților de azil în statul de drept”, Chișinău 22 septembrie 2000, “Accesul cetățenilor străini și apatrizilor la justiția constituțională”.
- Materialele conferinței internaționale practico-științifice “Сучасний конституціоналізм та конституційна юстиція”, Odessa 2000, comunicarea “Исключительные случаи неконституционности правовых актов”.
- Revista națională de drept, noiembrie 2000; ”Controlul constituționalității tratatelor internaționale”.
- Symposia Professorum, Seria Drept ”Controlul legalității actelor administrative emise de organele electorale”, Chișinău 2002.
- Symposia Professorum, Seria Drept ”Rolul contenciosului constituțional și contenciosului administrativ în statul de drept”, Chișinău 2002.
- Materialele Conferinței Internaționale ”Curtea Constituțională – autoritate supremă de protecție a statului de drept și a suveranității constituționale”, Chișinău 10-11 decembrie 2001, articolul ”Aspectele teoretice și practice privind actele Curții Constituționale”.
- Europa del Este-America Latina. Estatuto del individuo y sistema de gobierno ”The exclusive cases of unconstitutionality – the guarantee of protection of the basic rights and freedoms in Moldova”, Wroclaw 2002.
- Prioritățile și mecanismele descentralizării în Moldova. Materialele Conferinței științifico-practice din 25-26 iunie, 2002, Chișinău, articolul „Formele de realizare a protecției juridice a autonomiei locale. Practici și legislație”.
- Analele științifice ale Universității de Studii Umanistice din Moldova, anul I, nr.1., Unele reperi teoretice vizând proiectul Legii cu privire la Curtea Constituțională”, Chișinău 2001.
- Analele științifice ale Universității de Studii Umanistice din Moldova, anul II, nr.2., Unele mijloace de apărare și asigurare a drepturilor omului”, Chișinău 2002, etc.
- Monografia “Curtea Constituțională unica-autoritate publică politico-jurisdicțională”, Chișinău 2000. (Monografia anului ULIM 2000 – 2001)
- Monografia, Reprezentantul statului în teritoriu în dreptul comparat”, Chișinău 2002. (Monografia anului ULIM 2001- 2002)
- Manual-îndrumar “Ghidul cetățeanului în contenciosul administrativ”, Ed. Ulysse, Chișinău 2003.

Manualul „Dreptul contenciosului administrativ”, în curs de apariție la Editura Cartier.

Sursă:

<https://zubco.wordpress.com/valeriu-zubco/>; https://ro.wikipedia.org/wiki/Valeriu_Zubco

Localitățile Republicii Moldova . Vol. 3 , C-Ch [Text tipărit] : Itinerar documentar-publicistic ilustrat. — [sl]: . — [sn]: , 2001. -646 p. : il., fotogr.

Ангел Аркадий

музыкант

Родился **29 сентября в 1963** году в городе **Сороки**. В 1968 году семья переехала в г. Таганрог.

Образование:

1973 - поступил в музыкальную школу им. П. И. Чайковского, которую закончил экстерном по классу виолончели.

1977 - занял 2 место на зональном конкурсе музыкальных школ Северного Кавказа.

1979 - поступил в музыкальное училище. В том же году был принят в эстрадный оркестр «Мелодия» при ДК Metallургов. Играл на бас-гитаре и пел.

Трудовая деятельность:

1981 - вместе с друзьями организовал рок-группу «Факел», которая за короткое время стала одной из самых популярных групп города Таганрога. На первом рок-фестивале рок-группа «Факел» заняла 1 место.

1984 - группа участвовала в постановке рок-оперы «Жажда над ручьем».

1999 - первый сольный альбом записал в Москве на студии Александра Кальянова весной . Чуть позже фирма «Синтез-Рекордс» выпустила альбом на виниловом диске. В то время уже была своя группа, которую назвал «Солярис».

1999 - осенью, по приглашению продюсерской фирмы «Галерея» переехал в Москву. Выступал на самых крупных концертных площадках Москвы (Лужники, «Олимпийский», киноконцертный зал «Россия») на одной сцене с такими звездами, как О. Газманов, И. Тальков, Д. Маликов, группа «Кармен», «Рондо» и многими другими. Объездил с концертами практически всю страну. При поддержке фирмы «Элиас» снял 3 видеоклипа, которые выходили в передачах «Утренняя почта», «До 16 и старше», «Доброе утро» на 1 Канале центрального телевидения.

1990 - стал лауреатом международного музыкального фестиваля «Интершанс» в г. Москва.

1992 - вместе с компаньонами создал звукозаписывающую студию «АВТ-Рекордс»

1994 - записал свой новый, сольный альбом.

1995 - стал автором телевизионного музыкального проекта «7+7». Это был телевизионный конкурс молодых талантов, который транслировался на 115 городов России и стран СНГ. Этот проект был создан при поддержке нефтехимического концерна «Славич».

1998 - получил приглашение от французского концертного агентства «Робинсонг». Записал англоязычный альбом с которым выступал во Франции, Германии, Польше, Испании, Израиле и Тунисе.

В настоящий момент живёт в г. Таганроге, Ростовской области.

Александров, Аркадий Борисович

советский учёный в области растениеводства

Родился **в 1898, Сороки**, Бессарабская губерния — умер 1 декабря 1937, Ленинград

1918-1937 - член ВКП(б)

1935 - работал заместителем директора Всесоюзного института растениеводства Н. И. Вавилова. Еврей.

1937, 5 июля - арестован Выездной сессией Военной коллегии Верховного суда СССР в Ленинграде

1937, 1 декабря - приговорён по ст. 587-8-11 УК РСФСР к высшей мере наказания. Расстрелян в Ленинграде 1 декабря 1937 года

Публикации:

Социалистическое растениеводство: Сборник работ / Отв. ред. А. Б. Александров. — Л.: ВАСХНИЛ, 1936.

Лиственница и её значение в народном хозяйстве СССР. Труды по прикладной ботанике, генетике и селекции / Отв. ред. А. Б. Александров. — Л.: ВАСХНИЛ, 1936.

Источник:

[https://ru.wikiped-](https://ru.wikipedia-)

[dia.org/wiki/%D0%90%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80%D0%BE%D0%B2,%D0%90%D1%80%D0%BA%D0%B0%D0%B4%D0%B8%D0%B9%D0%91%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87](https://ru.wikipedia-dia.org/wiki/%D0%90%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80%D0%BE%D0%B2,%D0%90%D1%80%D0%BA%D0%B0%D0%B4%D0%B8%D0%B9%D0%91%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87)

Багенский Иван Александрович

львовский архитектор, педагог

Родился **25 января 1883 Сороки** в семье юриста – скончался 12 июня 1967 во Львове

Образование:

Окончил Александровскую гимназию в городе Керчь.

1902 августе - поступил в Варшавский университет

1904 - оставил учебу.

1905–1910 - Высшая политехническая школа во Львове

1913 - двухмесячные курсы в Риме.

Трудовая деятельность:

1909-1914 - работал в строительной конторе Войцеха Дембинского. До Первой мировой войны по проектам Багенского реализовано 11 зданий.

1915 - выезжает в Севастополь, где работает старшим помощником архитектора Александра Венсана в сооружении Морского кадетского корпуса. Разработал в этот период проекты ряда вилл.

1920 - возвращается во Львов.

1921 - начал преподавать во Львовской политехнике

- 1933 - профессор. Был одним из немногих представителей львовской архитектурной школы, не оставил Львов после Второй мировой войны
 1933-1934 – декан архитектурного факультета Львовской политехники.
 1938 - признан лучшим профессором кафедры.
 1941-1966 – завучающей кафедры архитектуры
 1950-1966 - отходит от проектирования, сосредоточившись на преподавательской деятельности. Подготовил более 370 архитекторов.
 Вышел на пенсию в декабре 1966 года.

Умер во Львове 12 июня 1967 года, похоронен на Лычаковском кладбище

Реализованные проекты

- Дом Л. Худшая на улице Коновальца , 44.
 Доходный дом Журавской на улице Богуна 6, и Ф. Мончинской - № 8 на той же улице.
- 1910 - Дом на улице Чупрынки , 68 (совместно с Войцехом Дембинский).
 1912 - Часовня в селе Бабин Кольского района.
 1912 - Дом на ул. Герцена, 6 (совместно с Войцехом Дембинский).
 1912 - Дома на улице Новаковского, 8-10
 1912–1913 - Дом на Аллее Шуха, 6-8 в Варшаве, возведенный по конкурсному проекту Багенского
- 1913-1914 - Дома на улице Котляревского, 12, 35, 37, 37а (совместно с Войцехом Дембинский).
- 1912 - Женская полеводческой школы Янины Карлович на нынешней улице Стуса, 23 (один тысячу девятьсот тринадцать , совместно с Войцехом Дембинский).
- 1915 - Вилла в Большом Любин , ныне Городокского района
 1922 - Центральный павильон «Восточных торгов», так называемая «Подкова» из экспрессивной орнаментикой в стиле ар деко (в соавторстве с Тадеушем Врубелем , Брониславом Виктором, В. Бладом)
 1925 - Вилла в стиле неоклассицизма на улице Франко, 150. Ныне принадлежит Литературно-мемориального музея Ивана Франко .
 1925-1931 - Костел св. Девы Марии в деревне Липина.
 1925-1926 - Костел св. Троицы по конкурсному проекту в городе Рудник-над-Саном в Польше (конкурс 1924 года, строительство).
 1932 - Санаторий «Виктор» в Жегестови (Польша), конкурсный проект (совместно со Збигневом Вардзаль).
 1934-1939 - Здания военного ведомства в Коломые
 1937-1939 - Учебный конкурс Медицинского университета на улице Зеленой, 12
 1946 - Кинотеатр в Дрогобыче
 1950-1952 - Спорткомплекс Львовской политехники.

Реконструированные здания

- 1912 - Промышленный банк в Кракове (почетный знак на конкурсе проектов).
 1914–1921 - Реконструкция здания Галицкой сберегательной кассы на улице

Сечевых стрельцов, 9

1921-1923 - Перестройка дворца Бельский (ныне Дом учителя) на улице Коперника, 42 .

1910 - Конкурсный проект получил первую премию

1934 - Перестройка дворца Бесядецьких на площади Галицкой, 10

1927 - Вилла на улице Кирилла и Мефодия, 15 (совместно с Войцехом Дембинский).

Нереализованные проекты

1924 - Проект Национального музея в Варшаве в стиле неоклассицизма. Отмечен третьей наградой.

1928 - Проект реставрации интерьера и мебели доминиканского монастыря

1932 - Проект реставрации замка в Бережанах

Источник:

Архитектор И. А. Багенский [Текст] / Б. Черкес, И. Щербаков // Архитектура СССР. — М. : Изд-во лит. по строительству, 1990. — № 3-4. — С. 90-95.

Архітектор Іван Багенський на перехресті українсько-польських зв'язків [Текст] / Галина Петришин, Тетяна Клименюк // Львівський політехнік : газ. Держ. ун-ту "Львів. політехніка". — Л. : ЛПШ, 1994. - 7 лют. — чис. 1. — С. 9.

Багенський Іван Олександрович [Текст] // Відомі вчені Державного університету "Львівська політехніка" (1844-1994 рр.) : біогр. довід. / Держ. ун-т "Львів. політехніка". — Львів : Вид-во Держ. ун-ту "Львів. політехніка", 1994. — С. 20-22.

Багенський Іван Олександрович [Текст] : [про нього] // Учені вузів Української РСР / Київ. держ. ун-т. — Київ : Вид-во Київ. ун-ту, 1968. — С. 44.

Багенський Іван Олександрович [Текст] // Львівщина та львів'яни : енциклопед.-біогр. довід. / [упоряд.: Л. С. Василенко, М. В. Войтович, В. М. Губенко та ін.]. — Львів : Ред.-вид. група "Віка", 2004. — С. 403.

Будинок по вул. Коперника, 42 у Львові і його архітектор Іван Багенський [Текст] / Тетяна Клименюк // Галицька брама. — Львів : Центр Європи, 1998. - груд. — № 12 (48). — С. 16.

Іван Багенський — архітектор, педагог, вчений [Текст] / Т.М. Клименюк // Будуюмо інакше : будівництво, архітектура, технології. — Львів, 2001. — № 5-6. — С. 12.

Життєвий і творчий шлях Івана Олександровича Багенського [Текст] / Б. С. Черкес, Т. М. Клименюк // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія : Електроніка : [зб. наук. пр.] / М-во освіти і науки України ; відп. ред. Д. Заячук. — Львів : Вид-во Нац. ун-ту "Львів. політехніка", 2006. — С. 412–420.

Іван Багенський та його споруди у Новому Світі [Текст] / Тетяна Клименюк // Галицька брама. — Л. : Центр Європи, 2008. - берез.-квіт. — № 3-4 (159-160). — С. 23-25.

Ми пам'ятаємо. Львівські архітектори Ян Багенський, Андрій Рудницький,

Роман Липка (1959-1965) [Текст] / Б.С. Посацький. — Електрон. дан. — 2009. — Електрон. дан.

Теоретична спадщина І. Багенського [Текст] : [про архітектора, проф. Львів. політехніки Багенського І.] / Т. Клименюк // Вісник Державного університету "Львівська політехніка". Резерви прогресу в архітектурі та будівництві : [зб. наук. пр.] / [редкол.: Б. І. Усов (відп. ред.) та ін.]. — Львів : Вид-во Держ. ун-ту "Львів. політехніка", 1993. — С. 121-124.

http://esu.com.ua/search_articles.php?id=38722

<https://uk.wikipe->

[dia.org/wiki/%D0%91%D0%B0%D0%B3%D0%B5%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%86%D0%B2%D0%B0%D0%BD_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87](https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%B0%D0%B3%D0%B5%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%86%D0%B2%D0%B0%D0%BD_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87)

Бекман Теодор

американський економіст, маркетолог. Один із піонерів маркетинга

Родився **3 септембрі 1895, Сороки**, Бессарабська губернія в родині Нухима Бекмана і Перл Трайтман — помер 21 квітня 1973, Колумбус, Огайо

Образование:

Закінчив гімназію в Сороках, після чого родина емігрувала в Америку.

1920 - отримав ступінь бакалавра в області менеджменту

1922 - магістр

1924 - захистив дисертацію доктора філософії в Університеті штату Огайо.

Трудовая деятельность:

1921-1925 - служив інструктором в відділенні Національного інституту кредиту в Колумбусі.

1925 - був призначений інструктором по економіці і соціології в Університеті штату Огайо

1927 - асистент професора по маркетингу

1929 - доцент

1932-1966 - професор до виходу на пенсію.

1929-1932 - очолював відділ оптового бізнесу при Бюро по переписі населення, потім служив консультантом в Департаменті Праці, головним консультантом Офісу постачання громадянського населення в період Другої світової війни впродовж свого призову в діючу армію.

Автор наукових праць, а також ряду монографій і багаторазово перевидаваних підручників в області маркетингу і інших галузей економіки («Кредити і податкові збори в теорії і на практиці», «Економіка оптової торгівлі», «Маркетинг», «Основи маркетингу»)[7]. Так, його підручник «Маркетинг» (спочатку «The Principles of Marketing») витримав дев'ять перевидавань між 1927 і 1973 роками і служив основним навчальним посібником по цій дисципліні в університетах США. Другий підручник «Wholesaling» по економіці оптової торгівлі витримав три

переиздания (1937—1959); «Credits and Collections: management and theory» — восемь переизданий (1924—1969). Издавались также различные приложения, таблицы и методические материалы к этим учебникам.

С 1965 года в Колумбусе проводился международный симпозиум «The Theodore N. Beckman International Symposium on Productivity in Marketing».

Публикации:

Credits and Collections in Theory and Practice. New York: McGraw-Hill, 1924.

Collection Correspondence and Agency Practice. New York: McGraw-Hill, 1925, 1949, 1955, 1962.

The Economics of Hardware Wholesaling. Implement & Hardware Trade, 1927.

Principles of Marketing. New York: The Ronald Press, 1927, 1932, 1939, 1946, 1957.

The Census of Distribution: The Practical Usefulness of the Census of Distribution. United States Bureau of the Census, 1930.

Wholesaling: principles and practice. New York: The Ronald Press, 1937.

The Chain Store Problem: A Critical Analysis. New York: McGraw-Hill, 1938.

Salesmen's Compensation Survey. National Wholesale Druggists' Association, 1939.

Cases in Credits and Collections. New York: McGraw-Hill Book Company, 1949.

Teacher's manual to accompany the fifth edition of «Credits and Collections in Theory and Practice». New York: McGraw-Hill, 1950, 1969.

Wholesaling. Third edition. New York: Ronald Press, 1959. — 705 p.

Marketing. New York: Ronald Press, 1962, 1967, девятое издание — 1973. — 872 p.

Credit and Collection Policies and Procedures for Savings Associations. American Savings and Loan Institute Press, 1964.

Credits and Collections: management and theory. Восьмое издание. New York: McGraw-Hill, 1969.

Источник:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%B5%D0%BA%D0%BC%D0%B0%D0%BD_%D0%A2%D0%B5%D0%BE%D0%B4%D0%BE%D1%80

Биленький Исаак

российский и советский живописец, график, портретист

Родился **18 (30) ноября 1889, Сороки** Бессарабской губернии — умер 1950, Ленинград

Образование:

В 1912 - Киевское художественное училище (по классу А. А. Мурашко и И. Ф. Селезнёва).

1923 - учился в петроградском ВХУТЕМАСе у Д. Н. Кардовского и И. И. Творожникова.

Профессиональная деятельность:

1917 - участвовал в выставках Нового общества художников

1917 - Московского товарищества художников
1932-1933 - юбилейная выставка «Художники РСФСР за XV лет»
1930-х - занимался книжной графикой - с его иллюстрациями был издан роман Марка Твена «Том Сойер».
1930-х - работал в Крыму, создал серию литографий колхозников Крыма.
1954 - ретроспективная выставка художника была организована в Кишинёве.

Галерея

Пляж в Евпатории (1910-е)
Портрет Петра Корнилова (1930)
Женский портрет (1930-е)
Голова спящей девочки (1930-е)
На отдыхе
На отдыхе (2)
На отдыхе (3)
Портрет старухи
Женский портрет
Портрет девушки
Женский портрет

Источник:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%B8%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%98%D1%81%D0%B0%D0%B0%D0%BA_%D0%9C%D0%BE%D0%B8%D1%81%D0%B5%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87
<https://artinvestment.ru/auctions/32350/biography.html>

Дамашкан Виталие

молдавский футболист, нападающий клуба «Торино» и сборной Молдавии, выступающий на правах аренды за нидерландскую «Фортуну».

Родился **24 января 1999, Сороки**

Дамашкан является воспитанником клуба «Зимбру».

2015 осенью - нападающий в составе молодёжной команды принимал участие в играх первого раунда Юношеской лиги УЕФА 2015/16 против чешского «Пршибрама»

29 ноября - нападающий дебютировал в основной команде, выйдя на замену в компенсированное время матча с «Милсами».

2016 30 ноября - нападающий отметился первым забитым мячом.

2017 19 марта - было объявлено о переходе Дамашкана в «Шериф». В первой же игре за тираспольский клуб Виталие отметился забитым мячом в ворота своей бывшей команды, «Зимбру».

2017 25 мая - нападающий отметился дублем в ворота «Зари» (Бельцы) и помог своей команде стать обладателем кубка Молдавии 2016/17. Спустя пять дней в «золотом матче» с «Дачией» Виталие открыл счёт во встрече, ставшей победной для его команды.

2017 12 июля - дебютировал в еврокубках, выйдя на замену в матче квалификационного раунда Лиги чемпионов против албанского «Кукеси».

2018 январе - подписал контракт с итальянским клубом «Торино», который рассчитан на три с половиной года. Сумма трансфера составила 1,5 миллиона евро. Первую часть сезона 2018 года он проведёт в аренде в «Шерифе».

2019 июле - был отдан в аренду до конца сезона в нидерландскую «Фортуну». Первый свой гол забил в дебютной товарищеской игре против «Меерссен».

Карьера в сборной

Виталие в составе юношеской сборной Молдавии (до 17 лет) играл во встречах отборочного раунда к чемпионату Европы 2016 в Азербайджане. Вместе с юношеской сборной Молдавии (до 19 лет) принимал участие в играх отборочного турнира к чемпионату Европы 2017

26 сентября 2016 года Дамашкан был вызван в состав сборной Молдавии для участия в матчах квалификации к чемпионату мира 2018 против Сербии и Ирландии, однако на поле не появлялся.

Достижения

«Шериф»

Чемпион Молдавии (2): 2016/17, 2017

Обладатель Кубка Молдавии (1): 2016/17

Источник:

<https://ru.wikipedia->

[dia.org/wiki/%D0%94%D0%B0%D0%BC%D0%B0%D1%88%D0%BA%D0%B0%D0%BD.%D0%92%D0%B8%D1%82%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%B5](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%94%D0%B0%D0%BC%D0%B0%D1%88%D0%BA%D0%B0%D0%BD.%D0%92%D0%B8%D1%82%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%B5)

<https://soccer365.ru/players/2212668/>

<https://www.sports.ru/tags/161032688/>

Дроботенко Юрий Григорьевич

заслуженный врач Российской Федерации", педиатр, заведующий отделением Старооскольской городской больницы № 1

Родился **15 апреля 1941 в городе Сорока** (Молдова)

Его мать была фельдшером в молдавском селе и никому никогда не отказывала в помощи: к ней шли и стар, и млад.

В сорок первом, когда отец ушел на фронт, мать с тремя детьми бежала от немцев в Полтавскую область, где и осталась жить после того, как в 1943 получила на мужа «похоронку».

Когда пришла пора Юрию (самому младшему) выбирать, чем заниматься в жизни, то он долго не думал: конечно, медицина. И высокий статный красавец после службы в армии поступает в Харьковский Медицинский Институт.

Потом была ординатура по хирургии и предложение возглавить детское отделение в Старом Осколе. Вся трудовая жизнь — как один день.. Отсюда в 2001 году коллектив проводил его на заслуженный отдых.

В свои 71 не сидит он дома: осматривает новорожденных в роддомах, принимает в поликлинике. На консультацию и просто за советом едут к доктору родители с детьми всего города.

Источник:

<http://www.no.oskol-news.ru/?p=13375>

Гендлер Аркадий Хунович

основатель еврейской общины Запорожья

Родился в **декабре 1921 года в бессарабском городке Сороки** в бедной еврейской семье (умер – 2017).

Образование:

Учился в талмуд-торе (бесплатная еврейская школа), работал портным.

С началом Великой Отечественной войны — в действующей армии. После демобилизации выяснилось, что из всей семьи Гендлер выжили только он и его брат: все остальные члены погибли на фронте.

Гендлер закончил среднее образование в вечерней школе рабочей молодёжи

Московский химико-технологический институт имени Д.И. Менделеева по специальности инженер-технолог по полимерам.

Трудовая деятельность:

Работал в Запорожье, а после выхода на пенсию в 1992 году занялся педагогической деятельностью в запорожской городской еврейской национальной школе-гимназии «Алеф». Разработал комплект материалов по начальному курсу языка идиш, рекомендованный Центром еврейского образования на Украине; расширенный вариант был опубликован как «Методические рекомендации по языку для учителей еврейских общеобразовательных школ России и Украины».

Все эти годы Аркадий Гендлер собирал авторские и народные еврейские песни, а также писал и свои собственные.

2000 году вышел его первый компакт-диск «Майн штэтэлэ Сороке» (Мой городок Сороки — My Hometown Soroke) — записанный в Беркли (Калифорния) — в который помимо авторских песен вошли песни на стихи Зейлика Бардичевера, Герцл Гайсинер-Ривкина, Шулема Бернштейна и неизвестная прежде песня Ицика Мангера. Впоследствии вышли ещё два концертных компакт-диска Гендлера, записанных в Запорожье («Невостребованный еврейский фольклор», 2001) и в Чепэл-Хилл (Северная Каролина) в 2002 году («Arkady Gendler In Field Recording»).

Песни Гендлера с нотами были включены в «Антологию современной авторской еврейской песни на идише», выпущенную в 2005 году Департаментом еврейской музыки при Центре еврейского образования Украины. В 2006 году запорожской студией OPT на DVD был выпущен видеофильм «Arkady Gendler In Concert» с концертного выступления (с дополнительными материалами).

Аркадий Гендлер — неперенный участник всех основных клезфестов (фестивалей клезмерской музыки) в России, на Украине, в США, Канаде, Германии и Польше. Почётный гражданин города Веймар (Германия).

Источник:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%BB%D0%B5%D1%80_%D0%90%D0%B1%D1%80%D0%B0%D0%BC_%D0%A5%D1%83%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87

<http://arkadygendler.konsonans.com/biography.html>

Гольдельман Соломон Израилевич

преподавал в Высшем коммерческом училище, активист сионистских организаций

Шулэм Гольдельман родился в уездном бессарабском местечке **Сороки 5 декабря в 1885 году.**

Образование:

1907-1913 - Киевский коммерческий институт

Трудовая деятельность:

1901 - работал в керченской газете «Южный курьер» (публиковался под псевдонимом «Сиг» — по первым буквам имени, отчества и фамилии), специализировался на театральной критике.

1905 - стал членом сионистской социал-демократической рабочей партии «Поалей Цион»

1907 - жил в Киеве.

1913-1915 - преподавал в Высшем коммерческом училище

1913 - опубликовал первую монографию в Киеве на русском языке («Хрестоматия по экономической политике», в 2-х томах). Принимал участие в Февральской революции на Украине, состоял в Украинской социал-демократической рабочей партии. В эти годы печатался на русском и украинском языках под псевдонимами «С. Золотаренко» и «С. Золотов» (оба — дословные переводы фамилии Гольдельман).

1917 феврале - был назначен заведующим украинским отделом министерства труда Временного правительства (по шести губерниям Украины).

1917 апреле - по инициативе Гольдельмана юго-западный отдел партии «Поалей Цион» признал украинскую Центральную Раду

1917 июне - был избран членом Украинской Центральной Рады и её более узкого состава (исполнительного органа) — Малой Рады от партии «Поалей Цион». В первом правительстве Украинской Директории стал заместителем генерального секретаря труда.

1918 мая по ноябрь в период гетманата, возглавлял одесскую редакцию официального органа «Поалей Цион» газеты «Ундзер лэбн» (Наша жизнь) на идише. В ноябре поддержал восстание против гетмана Скоропадского. По предложению Гольдельмана 10 ноября 1918 года

- Директория приняла постановление о национально-персональной автономии для национальных меньшинств Украины.
- 1918 декабрь - (после падения гетмана) снова стал товарищем (заместителем) секретаря труда и исполняющим обязанности секретаря по делам национальных меньшинств до назначения на этот пост 26 декабря Абрама Ревуцкого.
- В последующих составах правительства Гольдельман являлся товарищем министра труда, затем товарищем министра торговли и промышленности в правительстве В. Чеховского, вместе с которым в начале 1919 года ушёл в отставку.
- 1919 апреле - после отставки правительства Остапенко, вновь стал экспертом по труду и торговле в кабинете Б. Мартоса, затем заместителем министра труда у И. П. Мазепы.
- 1920 - вышел в отставку из-за несогласия с территориальными уступками президента УНР А. Левицкого и головного атамана Симона Петлюры на переговорах с Польшей.
- 1920-1922 - жил сначала в Польше, потом в Вене, работал в Украинском социологическом институте и в Украинской вольной академии, начал активно публиковаться в эмигрантской украинской прессе и в периодических изданиях на идише. Опубликовал в Вене на идише (потом также на немецком и украинском языках) свою первую книгу «Ин голес ба ди украйнер: брив фун а идишн социалдемократ» (В украинском рассеянии: письма еврейского социал-демократа, 1921).
- 1922 - на украинском опубликовал труд «Антисемитизм, большевизм и еврейская политика»
- 1922 - переехал в Прагу, где вошёл в редакцию журнала «Новая Украина», стал одним из организаторов Украинской хозяйственной академии.
- 1922-1929 – доцент экономико-коммерческого факультета Украинской хозяйственной академии и Украинского техно-хозяйственного института в Подебрадах
- 1925 - профессор экономико-коммерческого факультета Украинской хозяйственной академии и Украинского техно-хозяйственного института в Подебрадах.
- 1930 - «Очерки социально-экономической структуры еврейского народа».
- 1930-1939 - был активистом сионистских организаций в Праге, основал небольшое частное издательство («Professor Salomon Goldelman»), специализирующееся на выпуске сионистской литературы, главным образом на немецком языке. До 1938 года руководил созданной им Высшей сионистской школой (первоначально Институт сионистского образования).
- 1937 - на немецком языке в Вене был опубликован труд Гольдельмана «Разрешает ли коммунизм еврейский вопрос: красная ассимиляция и советский сионизм», посвящённый биробиджанскому проекту
- 1939 август - жил в подмандатной Палестине, сначала в Хайфе, затем до конца

жизни в Иерусалиме. Работал в Еврейском университете в Иерусалиме, продолжал публиковать экономические и политологические обзоры в прессе на идише, иврите и на английском языке.

1940-1960 - воссоздал и руководил теперь уже заочный институт сионистского образования

1950-1960 - стал одним из учредителей и возглавил Лигу борьбы против религиозного принуждения в Израиле

1950 - вновь начал активно сотрудничать с эмигрантскими украинскими организациями и публиковаться в украинской прессе.

1961 - на украинском языке в Мюнхене вышла его монография «Ассимиляция и денационализация евреев в Советском Союзе»

1963 - там же его монументальное историческое исследование «Еврейская автономия на Украине, 1917—1920»,

1964 - действительный член Украинской свободной академии наук.

1968 - переизданное в США на английском языке. Несколько монографий по истории российского еврейства, в частности еврейского землевладения на юге России, были опубликованы в последние годы жизни Гольдельмана и посмертно на немецком языке.

Умер 3 января 1974 году в Иерусалиме.

Источник:

[https://ru.wikiped-](https://ru.wikipedia-)

[dia.org/wiki/%D0%93%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D0%B4%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D0%BC%D0%B0%D0%BD_%D0%A1%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%BD_%D0%98%D0%B7%D1%80%D0%B0%D0%B8%D0%BB%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D0%B4%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D0%BC%D0%B0%D0%BD_%D0%A1%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%BD_%D0%98%D0%B7%D1%80%D0%B0%D0%B8%D0%BB%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87)

<http://cyclo->

[wiki.org/wiki/%D0%A8%D0%B0%D0%BB%D0%BE%D0%BC_%D0%93%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D0%B4%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D0%BC%D0%B0%D0%BD](http://cyclo-wiki.org/wiki/%D0%A8%D0%B0%D0%BB%D0%BE%D0%BC_%D0%93%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D0%B4%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D0%BC%D0%B0%D0%BD)

Григель Георгий

мастер спорта по вольной борьбе, доктор биологических наук

Родился в г. **Сороки в декабре 1933 года**

С 14 лет тренировался у заслуженного тренера СССР С. Семенева.

Кишиневский Университет, доктор биологических наук, заведующий отделом Республиканского Центра Прикладного Почвоведения.

1951 - в Сороки приехал экс-чемпион мира по вольной борьбе Иван Заикин и его ученик Сергей Семенев. Они провели показательные занятия и пробудили интерес местных мальчишек к этой увлекательной борьбе.

1953 - когда я учился на первом курсе Биолого-Почвенного Факультета Кишиневского Госуниверситета, наставник Сергей Семенев пригласил меня

в свою секцию. На протяжении 14 лет я тренировался у Семенова, который стоял у истоков молдавской вольной и классической борьбы", вспоминает ветеран.

1987-1991 - председатель Федерации Вольной Борьбы.

Награды и звания

1956-1967 - выступал под первым номером в наилегчайшем весе 52 кг в составе молдавской сборной. Участвовал во всех личных и командных первенствах СССР - занимал седьмые, восьмые и десятые места.

1956 - занял 7-е место на 1-й Спартакиаде народов СССР

1967 - 4-е место на первенстве Союза среди сельских спортсменов.

Мастер спорта СССР.

Семикратный чемпион МССР.

Четырехкратный чемпион города Кишинев.

Двукратный победитель республиканских открытых соревнований по вольной борьбе на приз имени Ивана Заикина.

Серебряный призер чемпионата МССР по классической борьбе. У частник трех Спартакиад народов СССР.

Пятикратный победитель ЦС ДСОО "Колхозникул" МССР.

"За трудовое отличие"

"Ветеран труда"

"Om emerit al Republicii Moldova".

Источник:

http://www.vedomosti.md/news/Veteranov_Sporta_Nelzya_Zabyvat

<http://wrestling-rybnitsa.narod.ru/biografii.htm>

Жмеренецкая Нина Леонидовна

актриса театра и кино

Родилась **22 июня 1948 (1950) года в городе Сороки** в Молдавии.

Образование:

1962 - институт им. Музыкачку

1970 - актерский факультет Ленинградского государственного института театра, музыки и кино

Трудовая деятельность:

1962-1965 - актриса Кишиневского русского драматического театра им. А.П. Чехова.

1965-1971 - актриса театра им. Акимова, г. Ленинград.

1971 – актриса Русского драматического театра им. М.Ю. Лермонтова, г. Алматы.

Занята в спектаклях: «Иванов» (Зинаида Савишна), «Мужской род, единственное число» (Матильда Ласбри), «Цена» (Эстер), «Отдам в хорошие руки добрую старую собаку» (Воробышек, Маша), «Небо валится» (Матрена).

Снималась в фильмах: «Мутанты», «Ангелочек», «Печать Сатаны», «Гнев матери», в телесериале «Перекресток» (Валентина) киностудии «Казахфильм», 460 сериях телепроекта «Тілашар».

Режиссерско-постановочные работы: «Последняя попытка» М. Задорнова, «Двое на качелях», «Наедине со всеми» А.И. Гельмана.

Автор книги «Красный чемоданчик» (2009), многих статей.

Награды и звания

1974 - Лауреат премии Ленинского комсомола Казахстана за создание образов молодых современников.

Заслуженная артистка Казахстана

2003 — Медаль «За трудовое отличие» (Казахстан)

2015 — Наград Межпарламентской Ассамблеи СНГ

Почетным знаком «За заслуги в развитии культуры и искусства»

2018 - Орден Курмет за выдающийся вклад в развитие отечественной культуры, театрального искусства, многолетнюю творческую деятельность (15 декабря 2018)

Источник:

<http://idwhoiswho.kz/node/3170>;

http://www.obrazovanie.kz/pdf/2010_4/1_62.pdf;

http://headline.kz/calendar/06/22/event_727.html ;

<https://ru.wikipe->

[dia.org/wiki/%D0%96%D0%BC%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D0%B5%D1%86%D0%BA%D0%B0%D1%8F_%D0%9D%D0%B8%D0%BD%D0%B0%D0%9B%D0%B5%D0%BE%D0%BD%D0%B8%D0%B4%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B0](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%96%D0%BC%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D0%B5%D1%86%D0%BA%D0%B0%D1%8F_%D0%9D%D0%B8%D0%BD%D0%B0%D0%9B%D0%B5%D0%BE%D0%BD%D0%B8%D0%B4%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B0)

<https://www.kino-teatr.ru/kino/acter/w/post/26139/bio/>

https://brod.kz/persons/nina_jmerenetskaya/

Жуковская Юлия

заместитель председателя Правительства Ивановской области, полномочный представитель губернатора в Ивановской областной думе, российский общественный деятель, исполнительный директор ИООП «Женская инициатива».

Родилась **4 ноября в 1968-м году в городе Сороки**, Молдова. Отец — Койфман Оскар Иосифович — химик, ректор ИГХТА.

Образование:

1991 - Факультет романо-германской филологии Ивановского Государственного Университета.

2009 - Факультет юриспруденции в филиале Северо-Западной Академии Государственной Службы в Иванове. Ученая степень — соискатель Санкт-Петербургского государственного университета. Работает над кандидатской диссертацией по специальности «Социальная структура, социальные институты и процессы» по теме «Модель социологического

анализа, проблемы социальной адаптации трудовых мигрантов из Узбекистана в городах Центральной России».

Трудовая деятельность:

1993-го - работала в ряде коммерческих структур в Иванове.

2003-2006 - генеральный директор ОАО «Ивановский завод керамических изделий».

Активно занималась общественной и благотворительной работой в Ивановской области: член общественной организации «Деловая женщина», Экономического совета при Ивановской областной Думе.

2006-2010 - заместитель председателя Правительства Ивановской области, полномочный представитель Губернатора в Ивановской областной Думе. Курировала вопросы межрегиональных и международных отношений субъекта Федерации, координировала связи администрации с общественными организациями.

В этот период неоднократно была членом организационного Комитета международного кинофестиваля «Зеркало» им. А.Тарковского, председателем оргкомитетов ежегодной всероссийской выставки-ярмарки «Текстильный салон» и международного фестиваля «Льняная палитра».

2010 - Правительство Москвы на должность помощника первого заместителя Мэра Москвы в Правительстве Москвы Владимира Ресина. Курировала вопросы межрегиональных и международных связей Комплекса градостроительной политики и строительства города Москвы, создания в Москве Международного финансового центра, реконструкции комплекса зданий Московской Консерватории им. П. И. Чайковского.

2011-2013 - исполнительный директор ИООП «Женская инициатива». Членами организации являются женщины, неравнодушные к проблемам детей и женщин в Ивановской области. Приоритетные объекты в деятельности организации — дети, женщины, семья.

На этом посту активно взаимодействует с общественными и благотворительными организациями Ивановской области, бизнесом и органами власти. Куратор строительства реабилитационного центра для детей с ограниченными возможностями здоровья «Подсолнух».

Источник:

<https://1000inf.ru/names/39403/>

<https://ruspekh.ru/people/zhukovskaya-yuliya-oskarovna>

[\[wiki.org/wiki/%D0%AE%D0%BB%D0%B8%D1%8F_%D0%9E%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B0_%D0%96%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%8F\]\(http://wiki.org/wiki/%D0%AE%D0%BB%D0%B8%D1%8F_%D0%9E%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B0_%D0%96%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%8F\)](http://cyclo-</p></div><div data-bbox=)

Имбер София

венесуэльская журналистка, основатель и первый директор каракасского Музея современного искусства

Родилась **8 мая 1924, Сороки, Бессарабия**, Румыния — умерла 20 февраля 2017, Каракас, Венесуэла.

В 1930 году, вместе со старшей сестрой Лией (1914—1981), впоследствии известным педиатром, и родителями Наумом Имбером и Анной Бару эмигрировала в Венесуэлу.

Три года изучала медицину в Андском университете

Вернулась в Каракас и занялась журналистикой.

На протяжении пятидесяти лет публиковалась в различных испаноязычных периодических изданиях разных стран.

1944 году вышла замуж за писателя и драматурга Гильермо Менесеса (1911—1978); в этом браке родилось четверо детей.

1946 - вместе с мужем, который был на дипломатической службе, жила сначала в Колумбии, затем в разных европейских странах (Франция, Бельгия), где вошла в группу венесуэльских диссидентов левой направленности.

Вернувшись в Венесуэлу после развода с мужем, вновь вышла замуж за журналиста и литератора Карлоса Рангела (1929—1988), с которым организовала телепередачу «С добрым утром» и была её ведущей даже после смерти второго мужа. Вела также другие теле- и радиопередачи. Сотрудничала в основных венесуэльских газетах «El Nacional», «El Universal», «Últimas Noticias» и «Diario».

1971 - был издан сборник её избранных статей отдельной книгой «Yo la intransigente»

1973-2001 - основала и возглавила Музей современного искусства Софии Имбер (с 1990 года — Museo de Arte Contemporáneo de Caracas «Sofía Imber» MACCSI), впоследствии переименованный[5]. Этот музей с постоянной коллекцией в 4 тысячи экспонатов стал крупнейшим музеем современного искусства в Латинской Америке. София Имбер бессменно руководила музеем пока в результате поддержки ею обращения представителей общественности против растущего в стране антисемитизма, она была указом Уго Чавеса уволена с поста директора созданного ею музея. После её увольнения ряд экспонатов музея исчез, в том числе картина Анри Матисса «Одалиска в красных брюках» (на её месте в раме была выставлена репродукция).

Награды и звания

Орден Изабеллы Католической (дама-командор, Испания),

Орден Мая (Аргентина),

Орден Почётного легиона (Франция),

Орден Гражданских заслуг (Испания),

Орден Риу-Бранку (Бразилия),

Орден Габриэлы Мистраль (Чили),

Орден «За заслуги перед Итальянской Республикой»,

Орден - Бояки (Колумбия),

Орден Ацтекского орла (Мексика),

Орден Освободителя (Венесуэла).

Источник:

<https://ru.wikipedia-dia.org/wiki/%D0%98%D0%BC%D0%B1%D0%B5%D1%80,%D0%A1%D0%BE%D1%84%D0%B8%D1%8F>

Катловкер Бенедикт Авраамович

крупный российский издатель и журналист, поэт-сатирик, прозаик, редактор, переводчик

Родился **11 июля 1872, Сороки**, Бессарабская область в семье народного учителя Авраама Наумовича (Абрама Нохимовича) Катловкера (1844, Вильна — 24 февраля 1907, Кишинёв), казённого раввина Кишинёва и почётного гражданина, светского члена пятой сессии Раввинской комиссии при Министерстве внутренних дел Российской империи (1893—1894)[1], и Златы Катловкер (? — 8 января 1903, Кишинёв). — умер после 1944

Образование:

Учился в 1-й кишинёвской гимназии, затем на медицинском отделении Киевского университета, работал врачом в Кишинёве.

Трудовая деятельность:

1897 - в Петербурге совместно с М. Б. Городецким (1869—1918) и А. Э. Коганом (1878—1949) основал издательство «Копейка» и одноимённое акционерное общество. Издательство выпускало газету «Копейка» с приложениями и ряд других изданий, вышедших колоссальными по тем временам в России тиражами — «Газета-копейка», «Журнал-копейка» с иллюстрациями, юмористический «Листок-копейка», «Весёлый балагур», «Альбом Копейки», еженедельник «Всемирная панорама» (1909—1918, в 1909—1913 годах — иллюстрированное приложение «Газеты-копейки»), иллюстрированный журнал «Солнце России», журналы «Волны» (1912—1917) и «Ежедневная почта» (1907—1916), еженедельный художественно-сатирический журнал «Вампир» (1906), уголовно-приключенческие романы[3]. С 1909 года газета «Копейка» издавалась теми же издателями и в Москве, во многих российских городах имелись собственные листки—приложения к газете.

Тираж основного из этих изданий — газеты «Копейка» — к 1914 году достиг 250 тыс. экземпляров; газета выходила в виде четырёх отдельных изданий, различавшихся по объёму и числу приложений. И утренний и вечерний выпуск газеты стоили одну копейку (против обыкновенной цены в 5 копеек большинства прочих газет).

Катловкер был редактором большинства из этих изданий, в том числе журналов «Всемирная панорама», «Ежедневная почта», «Вампир» и «Волны».

1906 - выпустил книгу сатирических стихов под псевдонимом «Тень»; три стихотворения из этой книги — «Баллада о премьерe», «Жалобная песня», «Честное слово! Куплеты» — были включены в сборник «Стихотворная сатира первой русской революции: 1905—1907» (Библиотека поэта: Большая серия. 2-е изд. — Л.: Советский писатель, 1969). Под этом же псевдонимом публиковал сатирические стихи во всех приложениях «Копейки».

После революции возглавлял редакции «Рабочей газеты» и газеты «Батрак», был заместителем директора издательства «Рабочей газеты». Преподавал издательское дело в Государственном институте журналистики (ГИЖ).

1926 - опубликовал статью «Современные достижения полиграфического производства в Западной Европе и его ближайшие задачи».

1930-е - работал главным редактором в издательстве «Молодая гвардия», затем в издательстве Академии архитектуры СССР.

1936 - в переводе Б. А. Катловкера вышел труд Льюиса Мамфорда «От бревенчатого дома до небоскрёба: очерк истории американской архитектуры» (М.: Изд-во Всесоюзной Академии архитектуры, 1936). Под его редакцией были изданы сборник документов и материалов «Памятники архитектуры, разрушенные или повреждённые немецкими захватчиками» (вып. 1. — М.: Изд-во Академии архитектуры СССР, 1942; вып. 2 — там же, 1944), монография «Русское деревянное зодчество» (1942), учебник для архитектурных вузов и архитектурных факультетов инженерно-строительных и индустриальных институтов «Архитектурные конструкции» (1944) и аннотированный каталог издательства Академии архитектуры СССР за 1934—1944 годы (с И. Г. Сушкевичем, 1944).

Под псевдонимом Б. Реутский опубликовал криминально-приключенческие романы серии «Из записок психиатра» — «Ущелье смерти» (1909, 1917), «Рука мстителя» (1910), «Один или двое?» (1910); был также анонсирован, но не вышел роман «Подводные бандиты» (1917)[4].

Судьба после 1944 года неизвестна.

Книги

Ущелье смерти (Из записок психиатра). Роман (под псевдонимом Б. Реутский). СПб: Копейка, 1909. — 184 с.

Рука мстителя: роман (под псевдонимом Б. Реутский). СПб: Товарищество издательского дела «Копейка», 1910. — 128 с.

Один или двое? (Из записок психиатра). Роман (под псевдонимом Б. Реутский). СПб: Товарищество издательского дела «Копейка», 1910. — 136 с.

Ущелье смерти (Из записок психиатра). Роман (под псевдонимом Б. Реутский). Серия: Романы «Газеты Копейки», вып. № 1. Петроград: Копейка, 1917. — 184 с.

Б. Реутский. Рука Мстителя (романы «Рука мстителя» и «Один или двое», статья Геннадия Ульмана «Экзотические авантюристы Б. Реутского»). М.: Фаворит (В. В. Мамонов), 2014. — 496 с.

Источник:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B0%D1%82%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%BA%D0%B5%D1%80.%D0%91%D0%B5%D0%BD%D0%B5%D0%B4%D0%B8%D0%BA%D1%82.%D0%90%D0%B2%D1%80%D0%B0%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87>

<http://world-panorama.ru/redaktor-benedikt-katlovker/>

Керсновский Антон Антонович

один из самых значительных русских военных историков 20 столетия

Родился **23 июня 1907 года в родовом имении деревне Цепилово**, близ города Сороки в Бессарабии. Отец Антон Антонович, юрист-криминолог, следователь Одесской Судебной Палаты. Мать Александра Алексеевна, преподаватель иностранных языков. С гимназических лет увлекался военным делом, вполне очевидно, что он пошёл бы по стопам деда полковника-геодезиста Антона Антоновича Керсновского.

В Одессе, где в мирное время семья Керсновских жила на Марзливевской улице, Керсновский оказался в Добровольческой армии и храбро воевал в её рядах малолетним гимназистом-воином.

1920 - вместе с остатками Белой армии, эмигрировал в Сербию, а уже затем вернулся в родное Цепилово, вошедшее в состав Румынии, откуда и выехал в Австрию с целью продолжить своё обучение.

Образование:

В Вене Керсновский окончил Консульскую Академию.

Переехал во Францию.

В Дижоне учился в университете.

В Сен-Сире прослушал курс в знаменитой военной школе.

Трудовая деятельность:

1920-х - во второй половине окончательно обосновался в Париже. Зарабатывал разными занятиями: давал уроки, разносил почту, выполнял мелкие заказы и прочее.

Его первая статья «Об американской артиллерии» появилась 20 марта 1927 года в белградском еженедельнике «Русский Военный Вѣстникъ» (с 1928 года «Царский Вѣстникъ»). Издатель последнего Н.П. Рклицкий (впоследствии архиепископ Вашингтонский и Флоридский Никон) благосклонно предоставил ему возможность опубликовать свои труды, благодаря чему до 1940 года Керсновский опубликовал здесь более 500 различных материалов. Сначала писал в основном о истории и современном состоянии вооружённых сил государств и уделял внимание внутреннему и международному положению стран, особенно Германии начала 1930-х годов; в цикле статей он не просто предсказал возврат войны и приход Гитлера к власти, сделал предостережение: «Для нас, Русских, важно не забывать, что с воскресением германской армии восстанет из небытия наш недавний заклятый враг». По своим убеждениям Керсновский был монархистом.

1932 - в «Царском вестнике» стала публиковаться в сокращённом варианте «Философия войны» Керсновского (книга с дополнениями вышла в 1939 году).

1933-1938 - выходил в Белграде его основной труд «История Русской Армии» в 4-х томах (переиздан, в частности, изд-вом «Голос» в 1992—1994 годах). Двухтомное «Военное дело» так и осталось в рукописи, а от «Русской стратегии в образцах», «Крушении германской военной доктрины в 1914 году», «Синтетическом очерке современных компаний» и ряда других трудов остались только косвенные и отрывочные упоминания.

Юбилейный номер «Царского вестника» издатели и читатели целиком посвятили Керсновскому. Незадолго до нападения Германии на Францию Керсновского призвали во французскую армию и отправили на фронт. Вскоре пришло сообщение о гибели Антона Антоновича под Деммартеном. И хотя оно оказалось ошибочным, но приблизило его смерть, ведь тяжелое ранение и нищая жизнь по демобилизации вконец обострили застарелый, ещё с Гражданской войны, туберкулёз.

Мать и сестра Керсновского Ефросинья (глава семьи умер в 1936 году) остались на территории Бессарабии, присоединённой в 1940 году к СССР, и от них, репрессированных, не было никаких известий.

Семья Антона Керсновского долгое время жила в чердачной комнатке в Париже.

Скончался 24 июня 1944 года от обострения туберкулёза. Галина Викторовна не перенесла смерти мужа и выбросилась из окна на тротуар, как только поняла, что его больше нет.

Значение его трудов: Антон Керсновский один из самых значительных русских военных историков 20 столетия. Не будучи офицером российского Генштаба, вообще не получив академического образования, это выдающийся ученый сам, только самообразованием и титаническим трудом создал свою "Историю русской армии", которая занимает поистинне исключительное положение в ряду фундаментальных работ по русской военной истории. Особую ценность его трудам придает неординарность и широчайший кругозор, понимание русской геополитики в традиции Н.Я. Данилевского. Керсновский любил свое Отечество особой любовью человека, насильно оторванного от Родины. Служению России, русской истории он посвятил всю жизнь.

Произведения:

1927 - „Об американской артиллерии”

1927-1932 - „Германская конная дивизия военного времени”

1927-1932 - „Сущность французской военной реформы”

1927-1932 - „Организация броневых сил Красной армии”

1927-1932 - „Вооружение Италии”

1927-1932 - „Японская армия”

1927-1932 - „Упущенная возможность”

1927-1932 - „Ко второй гражданской войне”

1927-1932 - „Военизация страны”

1927-1932 - „Наша будущая малая армия”

1927-1932 - „Наш будущий офицерский корпус”

1932-1939 - „Философия войны”

1933-1938 - „История Русской Армии” в 4-х томах (переиздан, изд-вом «Голос» в 1992—1994 гг.)

1941-1944 - „Военное дело” в 2-х томах не издавалось „Русская стратегия в образцах”,

1941-1944 - „Крушение германской военной доктрины” в 1914 г

1939-1944 - „Синтетический очерк современных компаний” не завершено.

Источник:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%90%D0%BD%D1%82%D0%BE%D0%BD_%D0%90%D0%BD%D1%82%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87

https://biblioclub.ru/index.php?page=author_red&id=4461

https://w.histrf.ru/articles/article/show/kiersnovskii_anton_antonovich

Китроссер Исаак

известный фотограф-художник, изобретатель и инженер

Родился **27 августа 1899 года в Сороках** тогдашней Бессарабской губернии, в семье крупного землевладельца и домовладельца. Исаак был старшим сыном, затем родились Лэйб и в 1911 году – Самуэль. Отец стремился дать детям всестороннее образование, но все они интересовались новшествами, вошедшими в повседневную жизнь Европы в первой четверти XX века: фотографией, электричеством, автомобилями, авиацией...

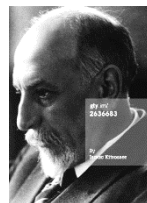
1916 - закончил обучение в Сорокской гимназии

1916 - отправился в Прагу в Электротехнический институт.

1920-х - после окончания института в начале перебрался в Париж. Там он и начал заниматься научной и художественной фотографией. Его интересовали архитектурные новшества и сохранившиеся памятники архитектуры прошлых веков (до наших дней дошёл целый ряд его фотографий улочек и домов старого Парижа).

Исаак создавал художественные фотопортреты своих современников. Хорошо известен его портрет итальянского писателя и драматурга Луиджи Пиранделло, 1934 г.; русского балетного танцовщика, хореографа и балетмейстера, большую часть жизни прожившего и проработавшего во Франции, основателя Парижского университета хореографии и университета танца Сергея Лифаря, 1938; австрийского скрипача и композитора Фрица Крайслера, 1938 и других.

Знаменит цикл художественных и репортажных фотографий Китроссера: «Поцелуй», «Мобилизация французских резервистов», «Отправка французских резервистов», «Бюллетень о мобилизации» и других. Его фотопортреты удаивались самых престижных призов и высоких призов на

различных фотовыставках тех лет.

Исаак Китроссер увлекался также абстрактной фотографией, что было вполне в духе того времени. Он изобрёл особую технику создания хромогенных фотографий в ультрафиолетовых и рентгеновских лучах, отчего его фотографии приобретали причудливые цвета и оттенки.

Оригинальный творческий и технический подход Исаака Китроссера к фотографической деятельности заинтересовал владельцев таких популярных парижских, английских, американских изданий, широко использующих художественные фотографии, как агентство «Vu», международный журнал «Life», редакции парижских журналов «Paris-Soir» и «Paris-Match».

1930-х - он пользовался фотоаппаратами известной германской компании «Leica». Широкую известность приобрёл его фотопортрет французского режиссёра и актёра Абея Ганса в образе Иисуса Христа (1930).

1930-1938 - Исаак Китроссер возглавлял фотоотдел в журнале «Paris-Soir»,
1940-1955 – в журнале «Paris-Match».

1944 - одним из первых Китроссер опубликовал серию фоторепортажей из освобождённых концлагерей («Camp de Septfonds»).

Многие годы он был иллюстратором серии книг «Bibliothèque de l'amitié» парижского издательства G.-T. Rageot. «Библиотека дружбы» представляла собой коллекцию книг, которая издавалась для подростков, начиная с 1966 года.

1952-1964 - в послевоенные годы работал журналистом,

1962-1968 - инженером-химиком

1971 - инженером

1968-1978 – член Союза русских дипломированных инженеров во Франции.

1960-1978 - становится масоном.

1962 11 мая - был посвящён в Достопочтенную ложу «Астрея» № 500

1963 8 ноября – повышен в 2-ю степень

1965 16 мая – возведён в 3-ю степень.

Занимал в ложе Астрея офицерские должности:

1965 - эксперта

1968 - казначея

1971 - оратора

1975-1976 - досточтимым мастером

1967 - член ложи «Лотос» № 638 с года.

Исаак Китроссер был женат на Евгении Бродской. У них родилась и выросла единственная дочь Ариана Скарпа-Китроссер. Ему довелось увидеть своих внуков и правнуков.

Исаак Хунович (Николаевич, Шломович, Гунавич) Китроссер скончался 10 августа 1984 года в Париже, где был похоронен со всеми почестями.

Публикации

Paula Chabran. La Catastrophe du Midi. 1 illustration et 6 photos de I. Kitrosser. Paris: Édition Paula Chabran, 1930.

André Michel. Herbedouce. Photographies de I. Kitrosser. Paris: Éditions de

l'amitié: G.-T. Rageot, 1947.

Claire Huchet. L'Appel du Tour: Illustrations de Serge Kristy; Photographies de I. Kitrosser (спортивная фотография). Paris—Bruxelles: Éditions de l'Amitié G. T. Rageot, 1959.

Michel-Aimé Baudouy, Isaak Kitrosser. De molen bij het bos. V.A. Kramers, 1961.

Claude Appell. Un Ami en danger. Photographies de I. Kitrosser. Paris—Bruxelles: Éditions de l'Amitié G. T. Rageot, 1965.

L. N. Lavolle. Les Clés du désert. Photographies de I. Kitrosser. Paris—Bruxelles: Éditions de l'Amitié, 1967.

Prestige de la Photographie (editor Arnauld de Fouchier). Band 3: Philippe Fortune Durand / Les archives de la Planete / Paul Lachaize / Francois Aubert / Le Leica (3e partie) / Isaac Kitrosser / Courier des lecteurs. Paris: EPA, 1977.

Источник:

[http://locals.md/2013/mirovyie-znamenitosti-rodom-iz-moldovyi-fotograf-isaak-kitrosser/;](http://locals.md/2013/mirovyie-znamenitosti-rodom-iz-moldovyi-fotograf-isaak-kitrosser/)

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B8%D1%82%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%81%D0%B5%D1%80.%D0%98%D1%81%D0%B0%D0%B0%D0%BA%D0%A5%D1%83%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87>

Китроссер Самуил Хунович

инженер и изобретатель в области фотографии

Родился в **1912 в Сороках** - скончался 2000,

1936 - в США, работал в компаниях Polaroid и Itek

1987 - почётный член Fellow Общества визуальных наук и технологий.

1942 - разработал для Поляроида систему фотоидентификации Mongoe Duo-Camera,

1952 - Interocular Calculator для стереоскопической фотографии

1962 - цветную фотоплёнку Polacolour,

1961 - для Itek - фотоаппарат C105 Quad с четырьмя объективами.

1987 - был избран почётным членом (Fellow) Общества визуальных наук и технологий.

В конце 1970-х годов посетил Сороки.

Источник:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B8%D1%82%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%81%D0%B5%D1%80.%D0%98%D1%81%D0%B0%D0%B0%D0%BA%D0%A5%D1%83%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87>

Клобуцкий Валентин Станиславович

основатель и руководитель кафедры связей с общественностью ТГТУ, доктор исторических наук

Родился **26 сентября 1934** года в **Сороки**, Республики Молдова - скончался 24.06.2009

Образование:

1950 - Техникум Культпросветработы

1960 - окончил Киевский Государственный Университет.

Трудовая деятельность:

1950 - был направлен научным сотрудником Домика-музея Г. И.Котовского в городе Котовск Молдавской ССР.

1952-1968 - вернулся в техникум, где преподавал культпросветработу работал журналистом в "Советской Молдове" и "Литературной газете".

1968-1994 - заведовал Кафедрой журналистики Кишиневского Государственного Университета.

1979 - защитил диссертацию на соискание ученой степени доктора исторических наук.

1994 - являлся основателем и руководителем Кафедры связей с общественностью ТГТУ.

2003-2004 - была награждена дважды Кафедра под его руководством дипломом как "Лучшая кафедра в области преподавания рекламы, связей с общественностью и смежных дисциплин" на Всероссийском конкурсе, организованном Ассоциацией Коммуникационных Агентств России (АКАР).

Долгие годы состоял членом диссертационных советов Киевского и Воронежского государственных университетов, являлся членом Союза Журналистов России.

Награды и звания

Обладатель почетного знака "За заслуги перед Тамбовским Государственным Техническим Университетом".

Источник:

http://www.taminfo.ru/tambov_novosti/1450-ushel-iz-zhizni-osnovatel-kafe-dry-svyazej-s.html

<https://www.onlinetambov.ru/news/society/nekrolog/>

<https://vetumtrud.livejournal.com/135624.html>

Кобылаш Вадим Викторович

молдавский регбист

Родился **30 июля 1983** года, **Сороки**, Молдавия —, выступающий на позиции пропа (столба), с лета 2016 года играет за французский клуб «Бордо-Бегль». Первый молдавский регбист в Чемпионате Англии по регби[3].

Начал игровую карьеру в кишиневском клубе «Блумарине» («USEFS-Blumarine» — команда Государственного

университета физического воспитания и спорта), с которым стал чемпионом[4]. Затем перебрался в румынский «Динамо Бухарест» в составе которого также выиграл румынскую СуперЛигу в 2004 году.

2005 - перешёл в российский клуб «ВВА-Подмосковье», в составе которого пять раз выигрывал Чемпионат России по регби[4].

2011 - перешёл в английский «Сейл Шаркс», и стал первым молдавским регбистом в Чемпионате Англии по регби. В команду он попал по рекомендации Стива Даймонда, ранее работавшего в России (был помощником главного тренера Николая Неруша в сборной команде, а затем получившего должность спортивного директора в «Сейл Шаркс») и запомнившего Вадима по выступлениям в чемпионате[4].

2013/2014 - был признан лучшим игроком команды[5]. Также попал в команду года Европейского кубка вызова 2013[6].

2007-2011 - признавался лучшим регбистом Молдавии,

2014 - шестикратный обладатель этого звания.

2016 - играет за «Бордо-Бегль», куда перешёл на место аргентинца Франсиско Коделы, который ушёл в «Лион». Контракт заключен на три года.

В сборной

2005 - выступает за национальную сборную.

Есть младший брат Максим Кобылаш, тоже регбист. Игроки вместе выступали за «ВВА-Подмосковье»[10], «Сейл Шаркс»[11] и сборную.

Источник:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%B1%D1%8B%D0%BB%D0%B0%D1%88.%D0%92%D0%B0%D0%B4%D0%B8%D0%BC.%D0%92%D0%B8%D0%BA%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87>

Кобылаш Максим Викторович

молдавский регбист

Родился **12 августа 1986 года, Сороки**, Молдавия, выступающий на позиции пропа (столба), с лета 2016 года играет за французский клуб «Макон». Выступает за сборную Молдавии.

Начал игровую карьеру в кишиневском клубе «Блумарине» («USEFS-Blumarine») — команда Государственного университета физического воспитания и спорта), где играл его брат. Примерно через полгода уехал в Румынию, в клуб «Олимпия», где играл в молодежном составе. Затем перебрался в румынский «Стяуа».

2009 - перешёл в российский клуб «ВВА-Подмосковье», в составе которого дважды выигрывал Чемпионат России по регби. Максиму одновременно поступили предложения от «ВВА» и «Красного Яра», однако он выбрал монинцев, так как там играл его брат Вадим, и их мать не хотела, чтобы братья играли друг против друга.

2013 - все таки перебрался в «Красный Яр».

2014 - в конце сезона, по инициативе старшего брата решил попробовать

свои силы в клубе «Сейл Шаркс» из Английской Премьер-лиги. В отличие от брата, не смог выиграть конкуренцию за место в стартовом составе и на поле появлялся крайне редко.

Перед началом сезона 2016/2017 покинул «Сейл Шаркс».

Новым местом работы регбиста стал «Макон» из Федераль 1 (третий дивизион Франции).

Международная карьера

Выступает за сборную Молдавии.

Достижения

Чемпионат России:

Чемпион Чемпион России: 2009, 2010, 2013

Источник:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%B1%D1%8B%D0%BB%D0%B0%D1%88,%D0%9C%D0%B0%D0%BA%D1%81%D0%B8%D0%BC,%D0%92%D0%B8%D0%BA%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87>

Колкер Аркадий Михайлович

российский химик, специалист в области физической химии растворов, доктор химических наук (1989), профессор, заместитель директора ивановского Института Химии Растворов РАН. Действительный член Российской Академии Инженерных Наук им. А.М. Прохорова. Заслуженный деятель науки Российской Федерации.

Родился в **1948 году в молдавском городке Сороки**. Его отец — Михаил Ушеревич (Оскарлович) Колкер (1910—1974) — врач-педиатр, выпускник университета города Нант (Франция), в послевоенные годы был заместителем начальника Уездздравотдела, потом долгие годы заведовал детским отделением Сорокской Районной Больницы. Мать — Любовь (Либа) Ароновна Матевич (1914—1999) — родом из Капрешт, выпускница Черновицкого Университета, преподавала французский язык в сорокской еврейской школе, а после войны - в Сорокском Педучилище и в молдавской средней школе №1.

Образование:

1966 - окончил среднюю школу №2 имени А.С. Пушкина в Сороках,

1966-1971 - Ивановский Химико-Технологический Институт (по специальности «Химическая технология электровакуумных материалов») с отличием

1971-1974 - аспирантура ИХТИ г. Иваново защитил кандидатскую диссертацию

Трудовая деятельность:

1974-1977 - старший научный сотрудник проблемной лаборатории ИХТИ г. Иваново

- 1977-1979 - старший преподаватель ИХТИ г. Иваново
1979-1986 - доцент кафедры неорганической химии.
1986-1989 - заведующий лабораторией Института химии неводных растворов АН СССР, г. Иваново
1989-1992, 2001 - заместитель директора по научно-исследовательской работе Института Химии Растворов РАН. Член учёного совета института, редколлегии журнала «Известия ВУЗов. Химия и химическая технология», научного совета Российской Академии Наук по Химической Термодинамике и Термохимии, профессор Химико - Технологического Института. Руководитель эксперт-ной комиссии Главного Управления Природных Ресурсов Ивановской области.
1992 – н.в. заведующий лабораторией Института химии растворов РАН г. Иваново
2001 – н.в. заместитель директора по научной работе Института химии растворов РАН г. Иваново
2004 - одновременно с лабораторией «Структура и динамика молекулярных и ион-молекулярных растворов» Института Химии Растворов АН СССР
- Основные научные труды А.М. Колкера — в области физической химии растворов, термодинамики ионной сольватации, РVT свойств жидких систем, сверхкритических явлений, структуры и свойств жидкофазных материалов при экстремальных воздействиях. Им были выявлены фундаментальные физико-химические характеристики водных и неводных систем в низкотемпературной области, а также при высоких давлениях; обоснованы закономерности влияния низких температур на термодинамические свойства неводных растворов электролитов, на характеристики сольватации ионов, их ассоциацию и подвижность; разработаны новые типы высокоэффективных экологически чистых смазочно-охлаждающих композиций, неорганических теплоносителей и фильтрующих хладагентов для лазерных устройств.

Награды, почетные звания:

Заслуженный деятель науки Российской Федерации

Соросовский профессор

Действительный член Академии инженерных наук РФ

Главы в монографиях:

"Современные проблемы химии растворов" - М.: Наука. - 1986.

"Ионная сольватация" - М.: Наука. - 1987.

"Ionic Solvation"-Ellis Horwood, Chichester. - 1994.

"Экспериментальные методы химии растворов" - М.: Наука. - 1997.

"Достижения и проблемы теории сольватации. Структурно-термодинамические аспекты" – М.: Наука. - 1998.

«Структурная самоорганизация в растворах и на границе раздела фаз» - М.: Издательство ЛКИ. - 2008.

Источник:

<http://www.isc-ras.ru/?q=ru/struktura/sotrudniki/kolker-arkadiy-mihaylovich>;

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BB%D0%BA%D0%B5%D1%80_%D0%90%D1%80%D0%BA%D0%B0%D0%B4%D0%B8%D0%B9_%D0%9C%D0%B8%D1%85%D0%B0%D0%B9%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87

<http://www.isc-ras.ru/ru/struktura/sotrudniki/kolker-arkadiy-mihaylovich>

<https://www.isuct.ru/dept/nochem/tpmet/index.php?option=content&task=view&id=130>

Колкер Борис Михайлович

молдавский советский историк, доктор исторических наук

Родился в **Сороках** в семье выходцев из еврейской земледельческой колонии Люблин (родители и старший брат Хаим погибли во время немецко-румынской оккупации во время войны) - умер 2005

Образование:

Окончил румынскую гимназию «Ксенопол»

Исторический факультет Кишинёвского университета.

Трудовая деятельность:

Работал на кафедре истории Бельцкого педагогического института Младшим и старшим научным сотрудником в Институте истории Академии наук Молдавской ССР в Кишинёве.

1970-х - в Институт Африки АН СССР в Москве

Последние годы жизни — профессор Бельцкого государственного университета имени Алеку Руссо.

Основные научные труды посвящены вопросам современной истории Румынии, обстоятельствам присоединения Бессарабии к СССР, европейской колониальной политике в Африке.

Умер во время научной конференции в Чехии, похоронен в Бельцах.

Основные работы

Колкер Б. М. Из истории вступления Румынии в Первую мировую войну // Известия АН СССР. Серия истории и философии. Т. VII, № 3. 1950. — С. 264—267.

Колкер Б. М. Попытка создания балканского «нейтрального» блока в начале второй мировой войны / Б. М. Колкер. Балканский исторический сборник / Академия наук Молдавской ССР, Институт истории. Кишинёв: Академия наук Молдавской ССР, 1968. — С. 189—222.

Колкер Б. М., Левит И. Э.. Внешняя политика Румынии и румыно-советские отношения (сентябрь 1939 — июнь 1941). М.: Наука, 1971. — 199 с.

Колкер Б. М.. Политика империалистических держав в Африке на рубеже 70-х годов. Институт Африки АН СССР. М.: Наука, 1973. — 140 с.

Очков М. С., Колкер Б. М., Волкова И. В. Некоторые особенности африканской политики США, Англии, Франции, ФРГ, Японии на современном этапе. Москва: Институт Африки АН СССР, 1976. — 97 с.

Вишневский М. Л., Козицкий С. С., Колкер Б. М. Империализм и Африка

(Экономика, политика, идеология) / Отв. ред. А. А. Громько. М.: Институт Африки АН СССР, 1977. — 45 с.
Колкер Б. М.. Африка и Западная Европа: Политические отношения. М.: Наука, 1982. — 216 с.

Источник:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BB%D0%BA%D0%B5%D1%80_%D0%91%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81_%D0%9C%D0%B8%D1%85%D0%B0%D0%B9%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87

Крайзельбурд Леонид Петрович

доктор медицинских наук, профессор, главный уролог Министерства Здравоохранения Башкирской АССР.

Родился в **5 декабря 1899, г.Сороки**, Бессарабия, ныне Респ. Молдова, - умер 15 октября 1965, Уфа.

Образование:

1924 - окончил Одесский медицинский институт.

1949 - защитил докторскую диссертацию на тему: "Анатомо-клиническое исследование фасций и клетчаточных пространств малого таза". Доктор медицинских наук.

Трудовая деятельность:

1944-1945 - участник Вел. Отеч. войны

1946-1965 - профессор кафедры факультетской хирургии Башкирского медицинского института (г. Уфа).

1949-1965 - зав. курсом урологии на кафедре факультетской хирургии Башкирского медицинского института (г. Уфа), одновременно главный уролог Минздрава Башкирской АССР.

1951 - создал и возглавил респ. Об-во урологов Один из организаторов урологической службы в республике Башкортостан.

1955-1965 - организовал Общество урологов Башкортостана, был председателем Общества урологов как филиала Российского общества урологов.

Направления научной деятельности: разработал комплексный метод лечения заболеваний мочеполовой системы (преим. туберкулезной этиологии) с использованием кумыса в санаторных условиях.

Научные труды:

Опубликовано более 90 научных работ, в том числе две монографии "Клинико-рентгенологическая диагностика урологических заболеваний" (1962 г.),

"Туберкулез мочеполовой системы" (1964 г.).

Награды и звания:

1951 - профессор

1964 - заслуженный врач Республики Башкортостан, заслуженный деятель науки Республики Башкортостан,

1945 - награжден орденом Отечественной войны 2-й степ.

1944 - Красной Звезды

Медалями.

Источник:

Кафедра урологии [Электронный ресурс] / БГМУ. - Электрон. дан. - Режим доступа: <http://bgmy.ru/index.php?newsid=282>.

<http://ufa-gid.com/encyclopedia/krayzelburd.html>;

<http://medart.komlog.ru/ap/browse/document/?query=rec.id%3D%22AKraize-LeonL2011080963480700%22>

Кройтор Люда

знаменитая австралийская танцовщица, многократная чемпионка мира по сальсе

Родилась **14 июня 1982 в Сороках** в семье преподавателя дирижирования и управления оркестром народных инструментов городского Училища Культурно-Просветительных Работников Розалии Михайловны Кройтор-Шамис.

Образование:

Училась во 2-й сорокской средней школе

Одновременно обучалась игре на фортепиано.

1992 - семья переехала в Австралию и поселилась в Сиднее, где Люда стала танцевать в паре с чилийским танцором Оливером Пинедой.

Училась в сиднейской еврейской школе „Эмануэль” (англ.).

Университет в Сиднее

Трудовая деятельность:

2001 - пара Кройтор—Пинедо пять раз выигрывали чемпионат мира по танцу сальса.

Л. Кройтор также победительница чемпионатов Австралии по бальным танцам в других категориях.

Тренирует других людей, сама выступает перед публикой с мастер-классами. Она популярна и знаменита. Уже пять сезонов подряд её приглашают работать на телевизионном шоу «Танец со звездами». Там она обучала танцам не только легендарного боксёра Костю Цзю, но и знаменитого американо-канадского певца Дэвида Кемпбелла, актёров, музыкантов и представителей других профессий.

2008 ноябре - обучила танцам австралийскую «кинозвезду» Люка Джейкобса и заняла вместе с ним первое место.

У неё есть своё шоу. Она разъезжает по всему миру, танцует на «сальса-конгрессах», её уже приглашают судить большие соревнования.

Одна компания будет выпускать танцевальные туфли под её именем.

Источник:

[https://ru.wikipe-
dia.org/wiki/%D0%9A%D1%80%D0%BE%D0%B9%D1%82%D0%BE%D1%80](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D1%80%D0%BE%D0%B9%D1%82%D0%BE%D1%80)

[. %D0%9B%D1%8E%D0%B4%D0%B0](https://bloknot-moldova.md/news/kalendar-14-maya-rodilas-izvestnaya-tan-tsovshchits-1233871)

<https://bloknot-moldova.md/news/kalendar-14-maya-rodilas-izvestnaya-tan-tsovshchits-1233871>

Крупник Бунця

деятель Коммунистической партии Бельгии, участница движения Сопротивления, разведчица, член разведывательной сети Красная капелла. Оперативные псевдонимы Ирина Сайно, Ирена Сиднов (Irène), Ивонна (Yvonne), Мишель (Michel).

В замужестве Андре Смесман во втором браке Андре Клайкенс родилась **28 февраля 1911, Сороки**, Бессарабская губерния — умерла 7 июня 2002, Льеж, Бельгия

Родилась в еврейской семье в бессарабском городе Сороки.

1928 - поступила на отделение экономических наук в Institut des Hautes Études в Генте

1929 - присоединилась к молодёжному крылу Коммунистической партии Бельгии (Брюссель).

1935 - вышла замуж за Оскара Смесмана (1888—1941), портового рабочего и члена компартии, родившегося в бельгийском городе Мерельбеке, и в следующем году получила бельгийское гражданство.

К началу Второй мировой войны входила в руководство компартии Бельгии. Занималась разведывательной деятельностью в составе группы Ефремова и вместе с Элизабет Депельснер предоставляла убежище агентам разведки в районе Брюссен. Поддерживала связь с участниками антигитлеровского сопротивления.

1942 июне - получила задание снабжать информацией Круйта Яна Вильгельма. Круйт дважды встречался с Крупник, которая была известна ему под кличкой Сайно.

1943 - возглавила Армию партизан Бельгии (Partisans Armés — военное крыло коммунистической партии), была арестована Гестапо и отправлена в Мехелен, оттуда в концентрационный лагерь Равенсбрюк, затем в Освенцим.

После освобождения вернулась в Бельгию, вторично вышла замуж и продолжила сотрудничество в компартии страны.

1946 - работала в редакции газеты Кларте, расположенной на бульваре Анвер в Брюсселе.

1960 - жила в Льеже, выучилась на социального работника, работала в отделе социального обеспечения.

Источник:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D1%80%D1%83%D0%BF%D0%BD%D0%B8%D0%BA.%D0%91%D1%83%D0%BD%D1%86%D1%8F>

Курдинович Александр

глава Госкомитета телевидения и радиовещания Украины

Родился **15 августа 1976** в городе **Сороки**, Республика Молдова.

Образование:

1998 - окончил Киевский Национальный Университет им.Т.Шевченко.

Трудовая деятельность:

1996-1997 - экономист Научно-Исследовательского Института Статистики Министерства Статистики Украины.

1998-1999 - главный специалист, заместитель начальника управления - начальник отдела Национального агентства Украины по вопросам развития и европейской интеграции.

1999-2000 - заместитель начальника управления - начальник отдела Министерства экономики.

2000-2004 - главный консультант, заведующий отделом Администрации президента Украины Леонида Кучмы.

2004-2005 - заместитель директора ООО Межрегиональный финансовый союз.

2006-2011 - заместитель, первый заместитель главы Государственного комитета телевидения и радиовещания Украины.

2011 16 июня - президент Украины Виктор Янукович назначил А.Курдиновича главой Госкомтелерадио, отправив в отставку Юрия Плаксюка.

2014 марте - Верховая Рада уволила Александра Курдиновича с должности главы Государственного комитета телевидения и радиовещания (Госкомтелерадио) Украины. Курдиновича уволили с должности по собственному желанию.

2020 июле - работает главой Службы по вопросам информационной политики Офиса президента

Источник:

<https://file.liga.net/persons/aleksandr-kyrdinovich>

Ладейщиков Сергей Михайлович

начальник отдела УФМС России по Самарской области в г. Тольятти, полковник внутренней службы

Родился **8 ноября 1957** года в городе **Сороки Молдавской ССР**.

Образование:

1973–1975 – Казанское суворовское военное училище;

1979 - окончил Киевское общевойсковое дважды Краснознаменное командное училище им. М. В. Фрунзе.

Трудовая деятельность:

1979 - распределен в г.Кушка Туркестанского военного округа в должности командира десантно-штурмового взвода;

1979 - в составе ограниченного контингента советских войск вошел в Республику Афганистан; 1

1981–1985 – разведывательный батальон Калининградской обл., командир

разведывательной роты;
1985–1992 – особый отдел КГБ СССР по Прибалтийскому военному округу, старший оперуполномоченный;
1992 – работа в паспортно-визовой службе УВД г.Тольятти;
2002–2006– начальник отдела паспортно-визовой службы УВД г. Тольятти.
2006 – в начальник отдела УФМС России по Самарской области в г. Тольятти, полковник внутренней службы

Награды и звания:

Медаль «За отвагу» (Республика Афганистан),
Медаль «За доблесть в службе»
Государственные и ведомственные награды.

Источник:

<http://zagrana.net/ufms-ru/samarskaya-oblast/ufms-po-g-tolyatti/>

Лебедев Юрий

генеральный директор ООО «ДПМК Ачинская», „Заслуженный Строитель РФ”, „Почётный Дорожник России”, член Союза Промышленников и Предпринимателей Красноярского края

Родился **18 октября 1951 года в городе Сороки** Молдавской ССР.

Образование:

Кишиневский автодорожный техникум, «Строительство и эксплуатация автомобильных дорог»
Красноярский инженерно-строительный институт, «Строительство и эксплуатация автомобильных дорог»

Трудовая деятельность:

1969 - слесарь 2-го разряда дорожно-строительного района № 3, Новосибирская область, р. п. Коченево; слесарь 2-го разряда дорожно-строительного управления № 14, Молдавская ССР, г. Вулканешты;
1969-1971 - служба в Советской Армии;
1972-1974 - электрик, битумовар, мастер Вулканештского ДСУ № 14, Молдавская ССР, г. Вулканешты;
1974-1981 - мастер, прораб, старший прораб ДСУ № 1 Упрдора Новосибирск-Красноярск, г. Ачинск;
1981 - Ачинская дорожно-строительная передвижная механизированная колонна, заместитель начальника;
1989 - начальник ДПМК «Ачинская»;
1996 - генеральный директор ООО «ДПМК Ачинская».
2007 - депутат Законодательного Собрания Красноярского края.

Награды, звания:

Юбилейная медаль «250 лет дорожной отрасли»;
Звание «Заслуженный строитель Российской Федерации»;
Орден «Святого Благоверного князя Даниила Московского»;
Почетное звание «Топ-менеджер Российской Федерации 2006»;

Почетная грамота Законодательного Собрания Красноярского края,
Почетная грамота администрации г. Ачинска.

Входил в состав комитетов:

По бюджету и налоговой политике

По экономической политике

Источник:

<https://newslab.ru/info/dossier/lebedev-yurij-aleksandrovich>

<http://viperson.ru/people/lebedev-yurij-aleksandrovich>

<http://zapad24.ru/spravka/view/48.html>

Лейзерман Лев

преподаватель математики

Родился в Сороках в 1926-м году - умер 7 июня 2018.

Проживал в Рышканах.

Участвовал во 2-й мировой войне.

После демобилизации в 1951-м году преподавал математику
в селе Кицканы, средних школах Бельц,

Заочно окончил математический факультет Кишинёвского Пединститута
им. И. Крянгэ в 1955-м году.

Преподавал на заочном отделении Факультета Математики Бельцкого
Пединститута, составлял математические пособия для усовершенствования
преподавания математики.

Награждён орденами, медалями, почётными грамотами.

Ему было присвоено звание «Учитель-Методист».

С 1991-го года проживает в Израиле.

Источник:

<https://www.geni.com/people/%D0%9B%D0%B5%D0%B2-%D0%9B%D0%B5%D0%B9%D0%B7%D0%B5%D1%80%D0%BC%D0%B0%D0%BD/381498671510012291>

<https://www.soroki.com/node/publications/theyareborninso-roki.html?page=8%2C2>

Липшиц-Китроссер Берта

жена и муза скульптора Жака Липшица, поэтесса.

Родилась в **1889 году в уездном городке Сороки**
Бессарабской губернии в семье Моисея Алтеровича Китроссера
и его жены Сарры – умерла 1972, Париж.

После эмиграции в Париж вышла замуж за полковника и
впоследствии советского драматурга Михаила Владимировича
Шимкевича (1885—1942), сына зоолога В. М. Шимкевича. От
этого брака в 1913 году родился её единственный сын Андрей
Шимкевич

1915 - познакомилась со скульптором Жаком Липшицом, за которого
годом позже вышла замуж; супруги поселились в бывшей квартире скульптора

К. Бранкузи (54 rue de Montparnasse).

1916 - портрет Жака и Берты Липшиц нарисовал друг семьи Амедео Модильяни. В том же году портрет Берты Китросер в кубическом стиле нарисовал Диего Ривера.

1918 - её портрет выполнил Хуан Грис (Portrait de Madame Berthe Lipchitz). Несколько скульптурных портретов жены в 1920 году выполнил сам Жак Липшиц. Липшицы были дружны с семьями Хуана Гриси и Висенте Уидобро, с которыми жили по соседству в Булони-Бийанкур.

1940 мае - Липшицы покинули Париж и через свободный от оккупации юг Франции бежали в Нью-Йорк 1941.

1946 - Липшицы возвратились во Францию, но вскоре Жак вновь уехал в США, а Берта осталась во Франции и поселилась в Булони-Бийанкур. Переписка Берты и Жака Липшиц после развода (1948—1972, он к тому времени осел со своей второй женой Юллой Халберштадт (1911—2003) на Капри) хранится в архиве Липшица в Центре Помпиду. Похоронена на русском кладбище в Сент-Женевьев-де-Буа, вместе с сыном.

Племянник Берты Липшиц (сын двоюродного брата, бельцкого адвоката Арона Нухимовича Китросера-Китросского) — советский и израильский химик Наум Аронович Китросский (1929, Бельцы — 2009, Иерусалим), первый муж правозащитницы И. И. Китросской-Мейман

Другой племянник — французский фотограф Исаак Хунович (Николаевич) Китроссер (фр. Isaac Kitrosser; 1899, Сороки — 1984, Париж), инженер по профессии

Источник:

<https://www.soroki.com/node/culture/kitrosser.html?page=0,3>

Мильштейн Олег Сергеевич

советский молдавский и российский композитор, аранжировщик, эстрадный музыкант

Родился **27 октября 1945, Сороки Молдавской ССР** - умер 14 октября 2015, Нюрнберг, Германия

Образование:

Окончил среднюю школу

Музыкальную школу

Культпросвет Училище Сорок

Кишинёвскую Консерваторию по классу композиции и дирижирования.

Трудовая деятельность:

Ещё во время учёбы в консерватории создал ансамбль «Фортина» при городском Доме молодёжи (расформирован в 1969 году)

Создал оркестр «Сонор» при Дворце культуры профсоюзов. В последнем начинался творческий путь известных молдавских певцов Анастасии Лазарюк и Юрия Садовника.

1975 - основал ВИА «Оризонт» при Молдавской государственной филармонии. Первые несколько лет ансамбль специализировался на

молдавской народной музыке

1979 - Мильштейн полностью поменял его состав и радикально изменил репертуар, переориентировавшись на современную эстрадную песню.

Многие песни для коллектива написал он сам (в том числе «Мотылёк», «Амор, амор», «Не забывай», «Монолог», «Ничего не оспорю», «Апрель», «Мой светлый мир», «Старая песня», «Пятая парта», «Душа цыгана», «Без тебя», «Во имя любви», «Листопад», «Возвращение»), но уже через несколько лет специально для ансамбля начали создавать песни и другие известные композиторы и поэты (Юрий Саульский, Петря Теодорович, Андрей Дементьев, Игорь Шаферан). ВИА «Оризонт» быстро завоевал всесоюзную популярность (не в последнюю очередь благодаря успеху таких песен как «Калина» и «Иванэ, Иванэ»), но из-за конфликта с Молдавской филармонией вынужден был перейти под крыло Росконцерта при Ставропольской филармонии. Репертуар этого периода продолжали тем не менее составлять песни как на русском, так и на молдавском языке (например «Сани с бубенцами» композитора Рикарда Штейна, 1909—1992, на стихи Ливиу Деляну). Постоянный состав ансамбля включал более дюжины музыкантов (в период пика — 16).

ВИА «Оризонт» во главе с Олегом Мильштейном стал лауреатом фестиваля «Зелена Гура» и телеконкурса «С песней по жизни», на протяжении 1980-х годов выпустил 8 дисков-гигантов и 10 грампластинок формата миньон на студии грамзаписи «Мелодия». С ним сотрудничали такие известные молдавские исполнители как Штефан Петраке и Михай Долган.

1990-х - возглавлял концертно-творческий центр при внешне-экономической ассоциации «МОИЗ», занимающейся организацией гастролей зарубежных артистов в Молдове.

1996 - проживает в баварском городе Нюрнберге (Германия).

Младший брат О. С. Мильштейна — Игорь Мильштейн — аккордеонист и певец, основатель и руководитель ансамбля еврейской песни на идише «Нехама» в Кишинёве, в конце 1990-х годов воссозданного им под названием «Нехама-2» в Нюрнберге уже в виде популярной клезмерской капеллы Аранжировщиком этого квартета выступает Олег Мильштейн.

Звания и награды

Заслуженный артист РСФСР (1990).

Награждён почетным знаком «Отличник культуры Болгарии».

Источник:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D1%88%D1%82%D0%B5%D0%B9%D0%BD_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%B3_%D0%A1%D0%B5%D1%80%D0%B3%D0%B5%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87
<https://press.try.md/item.php?id=154758>
<http://www.vedomosti.md/news/oleg-milshtejn-zaglyanul-za-gorizont>
http://www.jearc.info/wiki/%D0%9C%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D1%88%D1%82%D0%B5%D0%B9%D0%BD_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%B3

Муратова Кира Георгиевна

советский и украинский кинорежиссёр, сценаристка и актриса. Народная артистка Украинской ССР (1990)

Родилась **5 ноября 1934 года** в бессарабском местечке **Сороки** в семье секретаря сорокского подпольного обкома коммунистической партии Румынии Юрия Александровича Короткова.

Образование:

Изучала филологию в МГУ

1959 - окончила режиссёрский факультет ВГИКа, где училась в мастерской Сергея Герасимова и Тамары Макаровой

Трудовая деятельность:

1961 - Кира Муратова стала режиссёром на Одесской киностудии.

1962 - дебютировала как сценарист и режиссёр, совместно с Александром Игоревичем Муратовым поставив короткометражный фильм «У Крутого Яра», а через два года, с ним же, сняв полнометражную ленту «Наш честный хлеб». Уже первыми своими фильмами - «Короткие встречи» и «Долгие проводы» - режиссёр заявила о своём интересе к современной нравственной проблематике и неоднозначным человеческим характерам. Среди наиболее заметных её работ — «Перемена участи» и «Астенический синдром», ленты, привлёкшие к себе значительное внимание критики и общества. Последняя картина была удостоена приза Берлинского кинофестиваля.

В фильмах Киры Муратовой заявили о себе Владимир Высоцкий, Зинаида Шарко, Нина Русланова, Рената Литвинова.

Сотрудничала с композиторами Олегом Каравайчуком и Валентином Сильвестровым.

Режиссёрские работы

1962 — «У крутого яра»	1999 — «Письмо в Америку»
1964 — «Наш честный хлеб»	(короткометражный)
1967 — «Короткие встречи»	2001 — «Второстепенные люди»
1971 — «Долгие проводы»	2002 — «Чеховские мотивы»
1972 — «Russia»	2004 — «Настройщик»
1979 — «Познавая белый свет»	2005 — «Справка»
1983 — «Среди серых камней»	(короткометражный)
1987 — «Перемена участи»	2006 — «Кукла»
1989 — «Астенический синдром»	(короткометражный)
1992 — «Чувствительный милиционер»	2007 — «Два в одном»
1994 — «Увлеченья»	2009 — «Мелодия для шарманки»
1997 — «Три истории»	2012 — Вечное возвращение

Сценарии

1962 — «У крутого яра»	милиционер»
1967 — «Короткие встречи»	2001 — «Второстепенные люди»
1979 — «Познавая белый свет»	2002 — «Чеховские мотивы»
1987 — «Перемена участи»	2004 — «Настройщик»
1989 — «Астенический синдром»	2009 — Мелодия для шарманки
1992 — «Чувствительный	2012 — Вечное возвращение

Актёрские работы

1964 — «Наш честный хлеб»— Агапа
1967 — «Короткие встречи» — Валентина Ивановна
1969 — «Опасные гастроли»
1987 — «Сад желаний »

Награды и достижения

- 1987 - Лауреат Всесоюзного кинофестиваля в номинации «Большая премия»
 - 1988 - Лауреат Всесоюзного кинофестиваля в номинации "Приз за режиссуру"
 - 1990 - Народная артистка Украинской ССР
 - 1990 - Премия «Ника» в номинации «Лучший игровой фильм»
 - 1990 - Специальный приз Берлинского кинофестиваля
 - 1992 - Премия «Кинотавр» в номинации "Специальные призы в конкурсе «Фильмы для избранных»"
 - 1994 - Почетный «Леопард» Международного кинофестиваля в Локарно
 - 1994 - Премия «Кинотавр» в номинации "Специальные призы российского конкурса"
 - 1994 - Премия «Ника» в номинации «Лучший игровой фильм»
 - 1994 - Премия «Ника» в номинации «Лучшая режиссура»
 - 1995 - Лауреат Российской независимой премии «Триумф»
 - 1997 - Лауреат Государственной премии Украины им. Т. Г. Шевченко
 - 1997 - Премия «Кинотавр» в номинации «Специальные призы за режиссуру»
 - 1999 - Лауреат Главной премии Искусств (Берлинская Академия искусств)
 - 2000 - Лауреат Премии «Свобода» (Американский фонд кино)
- Награждена орденом Ярослава Мудрого.
- 2009 - Награждена орденом князя Ярослава Мудрого V степени "за весомый личный вклад в развитие украинского киноискусства, высокое профессиональное мастерство и по случаю юбилея акционерного общества «Одесская киностудия»", как указано в документе, подписанным В. Ющенко (март).
 - 2010 - Награждена премией имени Мирона Черненко Гильдии киноведов и кинокритиков России
 - 2011 - Юбилейная медаль «20 лет независимости Украины» (19 августа)
 - 2013 - премия «Ника» в номинации «Лучший фильм стран СНГ и Балтики» («Вечное возвращение»)

2014 - премия «Белый слон» Гильдии киноведов и кинокритиков России за лучшую режиссёрскую работу и приз молодых кинокритиков («Вечное возвращение»)

2014 - приз Золотой Дюк за вклад в киноискусство — Одесский международный кинофестиваль (июль)

Кира Муратова скончалась 6 июня 2018 года, вечером, в своей одесской квартире после тяжёлой болезни. Похоронена на Таировском кладбище в Одессе.

Источник:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D1%83%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%BE%D0%B2%D0%B0.%D0%9A%D0%B8%D1%80%D0%B0%D0%93%D0%B5%D0%BE%D1%80%D0%B3%D0%B8%D0%B5%D0%B2%D0%BD%D0%B0>
<https://24smi.org/celebrity/9771-kira-muratova.html>
<https://www.kino-teatr.ru/kino/movie/post/4262/online/>
<https://ria.ru/20091105/192005445.html>

Немцов Григорий

митрополит Григорий, епископ Болгарской православной церкви, митрополит Доростольский и Червенский.

Родился в **1828, Сороки**, Бессарабия - умер 16 декабря 1898, София)

Происходил из болгарской диаспоры в Бессарабии. Начальное образование получил в родном селе. С юных лет стремился к церковному служению.

В течение недолгого времени был послушником в Нямецом монастыре.

Образование:

В 17 летнем возрасте отправился на Афон, где поступил послушником в Хиландарский монастырь.

1847, 15 июля - в Хиландаре пострижен в монашество с именем Григорий. На Афоне познакомился с архимандритом Неофитом (Бозвели) и иеромонахом Иларионом (Стояновым), который стал его духовником.

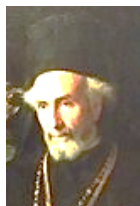
В дальнейшем, учился в греческом училище в Карее. Сохранил большую часть книжного наследия архимандрита Неофита.

1850, декабре - вместе с иеромонахом Иларионом переехал в Константинополь.

1851, 21 мая - рукоположён во диакона. Обучался в греческом училище в Константинополе.

1857-1863 - по предложению Иерусалимского патриарха Кирилла иеродиакон поступил в Богословское училище на острове Халки, которое окончил с отличием, получив степень доктора богословия.

Трудовая деятельность:

1864 - преподавал в богословском училище святых Кирилла и Мефодия в Константинополе и служил в болгарской церкви святого Стефана.

1866, 4 августа - епископом Макариопольским Иларионом Григорий был рукоположён во иерея, 6 августа того же года возведён в сан архимандрита.

1870 - после издания султанского фирмана, провозглашавшего создание Болгарского экзархата, архимандрит Григорий активно участвует в выборе болгарского экзарха.

1872, 24 апреля - Анфим I служил в болгарской церкви на Фанаре и после чтения Евангелия архимандрит Григорий зачитал акт, в котором объявлялось незаконным извержение из сана экзарха и некоторых болгарских епископов.

1872, 11 мая - зачитал фирман о возобновлении - после более, чем векового перерыва - Болгарской православной церкви, подписанный экзархом и шестью болгарскими епископами.

1872, 18 июня - избран епископом учреждённой незадолго до этого Доростольско-Червенской митрополии с кафедрой в городе Русуке.

1872, 1 июля - в Константинополе хиротонисан во епископа Доростольского и Червенского.

1875-1878 - временно управлял Тырновской митрополией. Григорий Немцов был тогда убеждён в непоколебимости османского могущества — и когда в 1875 году началось освободительное восстание в Боснии и Герцеговине, он призывал болгарскую паству неукоснительно исполнять «верноподданнический долг». Не ограничившись даже этим, он помог османским властям арестовать национал-революционера Тому Кырджиева.

1877 - началась Русско-турецкая война, Григорий также заклинал народ хранить верность султану, и лишь после убедительных побед русских войск, начал с ними сотрудничать.

1877, апреле - был кандидатом при избрании Болгарского экзарха, но при голосовании проиграл 1 голос митрополиту Ловчанскому Иосифу (Йовчеву).

После освобождения Болгарии активно участвовал в укреплении Болгарской церкви. Участвовал в Учредительном собрании 1879 года как представитель Консервативной партии.

1887 - был председателем Священного Синода. Сохранял дружеские отношения с князем Фердинандом I. При посредничестве митрополита Григория в 1890 году был разрешён конфликт между Правительством Болгарии и Священным Синодом.

1881 - член-корреспондент

1884 - член Болгарского литературного общества (впоследствии - академия наук).

Скончался 16 декабря 1898 года в Софии. Погребён в притворе кафедральной церкви Святой Троицы в Русе.

Источник:

Билчев, Тодор (съставител). Митрополит Григорий, Доростолски и Червенски (1872-1898). Документален сборник. — Русе, 1998.

Билчев, Тодор. Обретенският духовен храм «Света Троица». В. Търново, 2010, 83 с. — има и за митрополит Григорий

Хр. Темелски. Григорий // Православная энциклопедия. — М. : Церковно-научный центр «Православная энциклопедия», 2006. — Т. XII. — С. 579. — 752 с. — 39 000 экз. — ISBN 5-89572-017-X.

[https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D1%80%D0%B8%D0%B3%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%B9_\(%D0%9D%D0%B5%D0%BC%D1%86%D0%BE%D0%B2\)](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D1%80%D0%B8%D0%B3%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%B9_(%D0%9D%D0%B5%D0%BC%D1%86%D0%BE%D0%B2))
<http://daritelite.bg/grigoriy-n%D0%B5mtsov-3/>

Остиану Наталия Михайловна

доктор физико-математических наук, профессор

Родилась **7 марта 1922** года, в г. **Сороки**, Молдавия - скончалась 17 февраля 2005 Москва.

1945 - окончила Кишиневский педагогический институт

1955 - аспирантуру Московского городского педагогического института.

1955 – кандидат физико-математических наук

Работает в Всесоюзном Институте Научно-Технической Информации АН. Ведущий научный сотрудник отдела математики ВИНТИ РАН (Москва).

Среди женского состава учёных-геометров выдающуюся организаторскую роль сыграла ученица Г.Ф. Лаптева Наталия Михайловна Остиану.

Окончив успешно МГУ и аспирантуру, она связала свою жизнь с ВИНТИ АН СССР, проработав там несколько десятилетий заведующей отделом математики. Именно Н.М. Остиану и Г.Ф. Лаптеву принадлежит решающая роль в создании при ВИНТИ Всесоюзного геометрического семинара и Бюро этого семинара, включившего в свой состав многих видных геометров СССР, а главное – в издании Трудов Геометрического семинара и «Итогов науки и техники» ВИНТИ АН СССР, в которых публиковались работы учёных, специализирующихся в основном в области локальной дифференциальной геометрии.

Владислав Степанович Малаховский, доктор физико-математических наук, профессор, заслуженный деятель науки РФ познакомился с Наталией Михайловной Остиану в 1956 году на III Всесоюзном съезде математиков. На протяжении длительного времени она курировала его работу, и работу его учеников из Калининграда. Она присутствовала в Томске на защите его докторской диссертации, а он, в свою очередь, был «чёрным оппонентом» по её докторской.

В 1979 году они опубликовали в издании ВИНТИ совместную монографию «Поля геометрических объектов в однородных и обобщённых пространствах», сыгравшую большую роль в подготовке смены молодых геометров.

Особенно ему запомнилась совместная поездка с Н.М. Остиану и Л.Е. Евтушиком в 1979 году в Варшаву в Банаховский центр для чтения лекций. Вместе ехали из Москвы, участвовали в многочисленных мероприятиях, не

связанных с лекциями, даже по приглашению профессора Зайца посетили Краковский университет.

Имея огромное влияние на Г.Ф. Лаптева и на своего супруга А.И. Михайлова – директора ВИНТИ, Наталия Михайловна стала фактически главным лицом по руководству геометрическими исследованиями учеников Германа Фёдоровича Лаптева. В некоторых случаях это приводило к конфликтам, в частности, лично с Владислав Степановичем Малаховским. Однажды Н.М. Остиану сказала ему: «До каких пор Вы собираетесь публиковать в Вашем сборнике статьи по конгруэнциям коник, а не переходить на исследование геометрических структур в многомерных пространствах?». На это он возразил резко (даже мой друг и коллега профессор В.Т. Базылев испугался): «Наталия Михайловна! Пройдёт 50 лет и о Ваших (ψ , ρ , η , ξ) – структурах никто не вспомнит, а конгруэнциями коник заниматься будут!».

Особенно серьёзный конфликт у них возник в Одессе на очередной Всесоюзной геометрической конференции, когда председатель Оргкомитета, заведующий кафедрой геометрии Одесского университета профессор Н.С. Синюков предложил реформировать отдел геометрии ВИНТИ, допустив туда не только московских, казанских геометров и их некоторых учеников. На это Н.М. Остиану, В.Й. Близикиас и Ю.Г. Лумисте отреагировали крайне болезненно. Владислав Степанович Малаховский выступил на заключительном пленарном заседании в поддержку Н.С. Синюкова. Геометры «раскололись». На заключительном банкете Н.М. Остиану (с которой их посадили рядом) даже отказывалась «чокаться». Друзья Владислава Степановича Малаховского поразились его смелости – ведь до тех пор никто даже «пикнуть» не смел против «всесильной Наталии Михайловны». И это в то время, когда его дочь, Светлана, была у неё в аспирантуре. Конфликт с ним продолжался целый месяц, но потом всё пришло в норму.

Ученики Владислава Степановича Малаховского, посещавшие неоднократно заседания Всесоюзного геометрического семинара, боготворили Наталию Михайловну, но она к красивым аспиранткам, иногда затмевавшим её своей внешностью и нарядами, относилась настороженно.

В 1969 году Наталия Михайловна и Герман Фёдорович оказали Владиславу Степановичу Малаховскому неоценимую услугу в организации в Калининграде «самой представительной» (по словам Германа Фёдоровича) Всесоюзной Летней геометрической школы при Калининградском университете, в которой участвовали 120 геометров страны.

А в 1982 году прямо в дни своего шестидесятилетия Н.М. Остиану читала лекции студентам и аспирантам Калининградского университета.

В целом можно сказать, что Наталия Михайловна была неординарным человеком, хорошим геометром и прекрасным организатором науки.

К нашему большому сожалению, начиная с конца XX века, её здоровье резко ухудшилось. Она почти потеряла память, и последние годы жизни провела в больнице.

В 2002 году Владиславу Степановичу Малаховскому вернулась назад посланная ей по почте книга «Избранные главы математики», в которой он хорошо написал о ней и поместил её портрет.

В последний путь Н.М. Остиану провожали всего несколько человек, включая супругов Евтушик, двух сотрудников-лаборантов, проработавших с ней долгие годы в ВИНТИ и мою дочь Светлану, бывшую её аспирантку. Владислав Степанович Малаховский в тот день был в Калининграде и не смог выехать. Вот так, к великому сожалению, окончила свой жизненный путь Наталия Михайловна Остиану.

Научные труды:

Остиану, Наталья Михайловна. О геометрии поверхностей многомерного симплектического пространства [Текст] : Автореферат дис. на соискание учен. степени кандидата физ.-матем. наук / Моск. гор. пед. ин-т им. В. П. Потемкина. - Москва : [б. и.], 1955. - Обл., 3 с.; 22 см.

Дифференциально-геометрические структуры на многообразиях [Текст] / Л.Е. Евтушик, Ю.Г. Лумисте, Н.М. Остиану, А.П. Широков ; Науч. ред. д. ф.-м. н. Н.М. Остиану. - Москва : ВИНТИ, 1979. - 247 с.; 22 см. - (Итоги науки и техники / ВИНТИ. Серия "Проблемы геометрии". Т. 9)

Помографирование параметров и формул ортогональной аксонометрии. //Глазунов Е. А., Четверухин Н. Ф. Аксонометрия. М., 1953. – 118-131 стр. (совм. с Бурде М. В.)

Графическое интегрирование некоторых величайших уравнений теории колебаний. М., Вестник ун-та. – 5. – 1956. – стр. 25-30

Определение главных показателей преломления двуосного кристалла и произвольно ориентированной призмы. Зав. Всесоюзного минерал. о-ва (2). – 2. – 1950. – стр. 103-112 (совм. С Лапуховым А. А. И Пентковским М. В.)

Источник:

<https://www.mag-matematiki.ru/raznoe/history/Mal.pdf>

<http://uni->

cat.nlb.by/opac/pls/dict.prn_ref?tu=e&ttq=v0&name_view=va_all&a001=BY-CNB-ar1003660&strq=l_siz=20

Остиану Валентина Михайловна

кандидат технических наук, старший научный сотрудник

Родилась **18 ноября 1928 года в г. Сороки** Молдавская ССР

1951 - окончила Кишинёвский государственный университет

1954 - работает в Институте Автомеханики и Телемеханики АН

1954-1989 - была ученым секретарем Комиссии по теории дискретных систем Научного совета по кибернетике. Постоянная помощница М. А. Гаврилова в организации школ и семинаров.

Область научных интересов — надёжность систем управления, помехоустойчивое кодирование.

Научные труды:

Надежность дискретных систем [Текст] / М. А. Гаврилов, В. М. Остиану, А. И. Потехин. - Москва : [б. и.], 1970. - 103 с. : черт.; 21 см. - (Итоги науки. Серия "Математика" / Гос. ком. Совета Министров СССР по науке и технике. АН СССР. ВИНТИ. Глав. ред. проф. Р. В. Гамкрелидзе. Теория вероятностей. Математическая статистика. Теоретическая кибернетика; 20; 1969).

Теория полей геометрических объектов: автореферат диссертации ... доктора физико-математических наук : 01.01.04 / Остиану Валентина Михайловна. — Казань, 1973.

О синтезе контактных схем с шаговыми переключателями. ДАН. – 103. – 1965. – стр. 827

Ситез схем с шаговыми переключателями. Сборник работ по автоматике и телемеханике. – 1956. – стр. 253-267.

Об одном применении математической логики. Кишинёв, Учен. зам. ун-та. – 29. – стр. 227-234 (совм. с Томфельдом Ю.Л.)

О некоторых вопросах теории сигналов и схемной реализации дешифраторов для самокорректирующихся сигналов. Труды сесии АН по научным проблемам автоматического производства. Научные проблемы телемеханизации промышленных процессов. М. – 1957. – стр. 122-127.

Источник:

<http://cshistory.nsu.ru/?int=VIEW&el=1369&templ=INTERFACE>

Математика в СССР за сорок лет, 1917—1957. В 2 т. Т. 2. — Москва, 1959. (Информация на с. 525.)

Сайт Казанского государственного университета.

История информатики в России: ученые и их школы

Сайт "Проза.ру". Информация: год смерти.

Павлюк Вячеслав Владимирович

заместитель начальника Главного Военно-Медицинского Клинического Ордена Красной Звезды Центр "Главный военный клинический госпиталь" по финансово-экономической работе - начальник финансово-экономической службы, полковник.

Родился **4 мая 1969 года в г. Сороки.**

Образование:

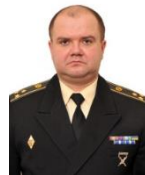
1990 - окончил Ярославское высшее военное финансовое училище им. генерала армии А. В. Хрулева,

2002 - Военный институт Киевского Национального Университета им. Т.Г. Шевченко.

Трудовая деятельность:

1990 - 1992 - служба помощником начальника финансовой службы, начальником финансовой службы авиационно-технической базы авиационно-технической базы 24 Воздушной Армии (г. Чертков),

1993 - помощником командира авиационной базы по финансово-экономической работе - начальником финансово-экономического службы (г. Саки АР Крым)

- 1999 - начальник финансовой службы управления Морской авиационной группы ВМС Украины
- 2000 - принимал участие в боевых действиях в составе Национального элемента обеспечения миротворческих сил в Косово - начальником финансовой службы.
- 2002 июля - старший преподаватель кафедры финансов ВС факультета (второго) военного института Киевского Национального университета им.Т. Г. Шевченко.
- 2002 ноября - начальник отдела (финансового и бухгалтерского учета) финансово-экономической службы Главного военного клинического госпиталя
- 2004 - помощник начальника госпиталя - начальник финансово-экономической службы.
- 2006 - назначен заместителем начальника госпиталя по финансово-экономической работе - начальником финансово-экономической службы госпиталя.

Награды и достижения

медаль НАТО "За участие в миротворческой операции в Косово", отличие Министерства обороны Украины «Знак почета» и 3-мя медалями.

Перельройзен Михаил Петрович

советский и российский физик. Кандидат физико-математических наук, лауреат Государственной премии СССР в области науки и техники

Родился в **1948, Сороки, Молдавская ССР** — 1985.

Образование:

1965 - окончания среднюю школу имени А. С. Пушкина в Сороках

Физический факультет Новосибирского университета.

Учился в аспирантуре в Новосибирском институте органической химии Сибирского отделения АН СССР (НИОХ)

1983 - защитил диссертацию кандидата физико-математических наук по теме «Исследование обратимости перехода спираль-клубок в ДНК» и продолжил работать научным сотрудником.

Трудовая деятельность:

1991 - был одним из организаторов негосударственного коммерческого учреждения в Новосибирске — Института хроматографии «ЭкоНова», специализирующейся на производстве оборудования для жидкостной хроматографии. Впоследствии стал генеральным директором этого предприятия.

Основные научные труды в области хроматографии.

1985 - в составе группы учёных, занимавшихся разработкой метода микроколоночной жидкостной хроматографии, был удостоен Государственной премии СССР. На основе этих работ был разработан и

внедрён в производство микроколоночный жидкостный хроматограф «ОБЬ-4» (милихром).

1990-е - руководил разработкой портативного жидкостного микроколоночного хроматографа «Милихром А-02»

Источник:

<http://www.sibai.ru/ekonova.html>;

<https://ru.wikipe->

[dia.org/wiki/%D0%9F%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D1%80%D0%BE%D0%B9%D0%B7%D0%B5%D0%BD.%D0%9C%D0%B8%D1%85%D0%B0%D0%B8%D0%BB%D0%9F%D0%B5%D1%82%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D1%80%D0%BE%D0%B9%D0%B7%D0%B5%D0%BD.%D0%9C%D0%B8%D1%85%D0%B0%D0%B8%D0%BB%D0%9F%D0%B5%D1%82%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87)

Рапопорт Борис Наумович

украинский живописец, мастер пейзажа

Родился в **27 октября 1922 г. Сороки, Молдова** – умер 2006.

1927 - семья художника переехала в Одессу.

Образование:

Рисованию обучался в изостудии в Одесском Дворце пионеров (бывший Купеческий дом, ныне Филармония) у известных мастеров Ивана Федоровича Хворостецкого (1888 - 1956) и Александра Яковлевича Рубана (1900 - 1943).

1937 - переезжает в Киев и был арестован и расстрелян отец художника - Наум Фраймович Рапопорт (реабилитирован в 1958 году).

1937 ноября - 1940 - продолжил обучение в художественной школе в Киеве. Его преподавателями по специальности были А.И. Фомин, К.Н. Елева, И.Ф. Хворостецкий, П.В. Носко, А. И. Сиротенко, И.Н. Плещинский. Художественным руководителем школы был К.Д. Трохименко.

1939 - рисунки Бориса Рапопорта экспонировались на Международной художественной выставке в Нью-Йорке в США.

1949 - окончил Киевский художественный институт (учился у К. Трохименко, Г. Светлицкого, И. Штильмана). Но учебу прервала война.

Участник Великой отечественной войны, проходил воинскую службу в стройбате.

В числе других талантливых художников для продолжения учебы был вызван в Самарканд, куда был эвакуирован Киевский художественный институт.

Обучение проводили такие выдающиеся художники как Грабарь, Чернышов, Фальк, Фаворский, Герасимов, Матвеев, Штильман, Сиротенко, Елева.

1944 - после освобождения Киева возвращается домой в составе бригады художников выезжает на фронт. Работы, написанные художником в этот период, экспонировались в Вене на выставке "Боевой путь I Украинского фронта".

1946-1949 - продолжает обучение в пейзажной мастерской Киевского художественного института у А.И. Фомина, К.Д. Трохименко, Г.П. Светлицкого, И.Н. Штильмана.

Рапопорт пишет дипломную работу "Днепр".

В этом же году картина художника "Колхозная весна" экспонировалась на республиканской выставке и была закуплена Национальным художественным музеем Украины.

Участник республиканских, всесоюзных и зарубежных художественных выставок.

1950 - член Союза художников УССР.

В этом же году женится на известной украинской художнице - Файнерман Анне Львовне.

«Настоящих пейзажистов, пейзажистов по призванию – немного. К ним принадлежит и Борис Наумович Рапопорт», – народный художник УССР К. Трохименко.

Основные произведения:

1949 - «Над Днепром»

1961 - «Тарасова гора»

1963 - «Киевские каштаны»

1970 - «Весна в Крыму»

1974 - «Бабье лето»

1986 - «Карпаты»

1989 - «Армения»

1990 - «Весна»

1995 - «Зимний день»

1996 - «Зимнее утро».

Произведения Б. Н. Рапопорта хранятся в Национальном художественном музее Украины, Полтавском художественном музее, Донецком областном художественном музее, Бердянском художественном музее им. И. И. Бродского, Лебединском городском художественном музее, Национальном музее во Львове имени Андрея Шептицкого и других музейных, галерейных и частных собраниях в Украине и за ее пределами.

1960-1980 - состоялось ряд персональных выставок художника в Киеве, Львове, Черновцах, Бельцах.

1960, 1980, 1995, 1997, 2000, 2008 -. состоялись персональные выставки художника в Киеве. Мастер лирического пейзажа. Работы представлены в НХМУ, Музее современного изобразительного искусства (Киев), художественных музеях Львова, Бердянска, Симферополя, Ужгорода, Горловки, музейных собраниях России, а также в частных коллекциях.

Основные выставки:

1945 – выставка произведений художников Первого Украинского фронта, Вена;

1955 – отчетная выставка художников Киева, Киев;

- 1958 – выставка советского изобразительного искусства за 1955–1957 гг., Китай;
- 1960 - персональная выставка в Киеве
- 1970 – выставка «Живописная Украина», Генуя, Краков, Льезь, Белград;
- 1973 – Республиканская выставка пейзажей «Мемориал Куинджи», Мариуполь;
- 1975 – выставка современного советского искусства, Ливан;
- 1977 – IV Республиканская выставка акварелей, Львов; Республиканская выставка эстампов, Киев;
- 1978 – выставка украинской советской графики, Канада; Республиканская выставка пейзажей «Лубенская весна»;
- 2011 – выставка «Город в раме», Киев;
- 2012 – «Диалог» – выставка живописи Бориса Раппопорта (1922–2006) и Анны Файнерман (1922–1991), Киев (выставка была подготовлена семьями художников и «КалитаАртКлуб» к 90-летию художников);
- 2014 – выставка «Вся правда о Крыме», галерея «Хлебня», Киев (большинство произведений предоставлены семьями художников и частными коллекционерами. В музейном контексте работы показывали впервые);
- 2014 – выставка «Родинні зв'язки», Музей современного искусства Украины, Киев.

Источник:

- Борис Раппорт. Каталог. – К., 1979.
- Виставка творів Бориса Наумовича Раппорта. – К., 1960.
- Раппорт Борис Наумович // Енцикл. довідник «Митці України». – К., 1992. – С. 486.
- Раппорт Борис Наумович // Словник художників України. – К., 1973. – С. 191.
- Раппорт Борис Наумович // Енцикл. довідник «Художники України» АМУ. Інститут проблем сучасного мистецтва. – К., 2006. – С. 466.
- «Борис Раппорт. Живопис, спогади, архів» // Альбом // «Оптим» - К., 2009.

[https://uk.wikiped-](https://uk.wikipedia-)

[dia.org/wiki/%D0%A0%D0%B0%D0%BF%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%82_%D0%91%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81_%D0%9D%D0%B0%D1%83%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87](https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%B0%D0%BF%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%82_%D0%91%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81_%D0%9D%D0%B0%D1%83%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87)

Рачевский Ефим Лазаревич

российский педагог, директор Центра Образования № 548, заслуженный учитель России, заместитель министра образования Российской Федерации

Родился **6 января 1949, Сороки**, Молдавской ССР

Образование:

1966 - окончил общеобразовательную школу им. А.С.Пушкина;

1966-1971 - учился на историко-филологическом факультете Казанского государственного университета;

Трудовая деятельность:

1971-1973 - служил в Советской Армии, в Забайкалье, лейтенант

1973-1980 - учитель истории в школе № 30 г. Казани

1980-1984 - учитель истории школы № 548 г. Москвы, под его руководством школа завоевала звание «Лучшей школы России».

1984-настоящее время - директор этой же школы, которая в 1996 г. приобрела статус "Центр образования "Царицыно"

Член Российского Общественного совета развития образования, Союза журналистов г. Москвы, ряда редакционных советов различных изданий, связанных с образованием, член Межведомственной рабочей группы по национальному проекту «Образование». Публикации связаны с проблемами общего образования, образовательной политики.

2008 - член Общественной палаты РФ, член комиссии Общественной палаты по развитию образования.

Выступает на радио и телевидении, ведущий передачи «Родительское собрание» на канале «Столица».

Награды и премии:

1994 - "Заслуженный учитель школы Российской Федерации" (октябрь)

1997 - Медаль "В память 850-летия Москвы" (февраль)

2003 - Медаль ордена "За заслуги перед Отечеством" II степени (январь)

2004 - лауреат Премии Президента РФ в области образования за год;

2005 - Лауреат Государственной премии (январь)

2008 - "Народный учитель Российской Федерации" (август)

2003 - награжден медалью ордена "За заслуги перед Отечеством" II степени.

Публикации:

Рачевский Е. Л. О тайнах школьного дела. Массовая школа никогда не могла существовать в условиях корпоративной замкнутости: Статья // Управление школой. 2013. № 2

Рачевский Е. Л. Обсуждаем главный образовательный закон: Статья // Управление школой. 2012. № 10

Рачевский Е. Л. Про одно посильное, но важное дело: Статья // Управление школой. 2012. № 9

Рачевский Е. Л. Проблемы слабой школы: Статья // Управление школой. 2012

Рачевский Е. Л. Образовательные результаты - следствие образовательной политики: Статья // Образовательная политика. 2010. № 3

Источник:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%B0%D1%87%D0%B5%D0%B2%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9.%D0%95%D1%84%D0%B8%D0%BC.%D0%9B%D0%B0%D0%B7%D0%B0%D1%80%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87;>

<http://viperson.ru/people/rachevskiy-efim-lazarevich;>

<https://www.hse.ru/org/persons/44493291#experience>

Ройтберг Григорий Ефимович

российский учёный-медик, кардиолог, организатор здравоохранения, предприниматель, профессор, член-корреспондент Российской Академии Медицинских Наук, заведующий кафедрой государственного образовательного учреждения высшего профессионального образования «Российский Государственный Медицинский Университет Федерального агентства по здравоохранению и социальному развитию»

Родился **20 августа 1951** в молдавском городке **Сороки**.

Образование:

1968 - окончил сорокскую среднюю школу № 2 имени А. С. Пушкина

1974 - 2-й Московский Медицинский Институт имени Н. И. Пирогова

1976 - клиническую ординатуру при Кафедре госпитальной терапии № 1 там же.

1981 - защита кандидатской диссертации, присвоено звание к.м.н.

1990 - докторскую диссертацию, присвоено звание д.м.н.

2011 - академик РАН (РАМН).

Трудовая деятельность:

1976-1981 - работал врачом-терапевтом московской городской клинической больницы № 7

1981-1990 - заведующий кардиологическим отделением и доцент кафедры госпитальной терапии Московского Стоматологического Института.

1990 - профессор Кафедры Пропедевтики Внутренних Болезней Российского Государственного Медицинского Университета.

1990 - открыл многопрофильную частную клинику (лечебно-диагностический центр) ОАО «Медицина»

1998 январе - организовал первую в стране Кафедру семейной медицины на Факультете Усовершенствования Врачей Российского Государственного Медицинского Университета.

1998 - заведующий кафедрой терапии и семейной медицины ФГАОУ ВО РНИМУ им. Н.И. Пирогова Минздрава России.

2005 28 апреля - избран членом-корреспондентом РАМН.

Стоял у истоков внедрения в клиническую практику в СССР коронарнанографии и эхокардиографии, занимался изучением состояния эндотелия сосудов при заболеваниях миокарда и метаболическом синдроме.

Сын — Павел Григорьевич Ройтберг (род. 1977, Москва) — кандидат экономических наук, литератор, генеральный директор ЗАО "Цифровые Миры".

Премии и награды:

2000 - Лауреат премии Мэрии Москвы в области здравоохранения и медицины

2003 - Заслуженный врач РФ

2010 - «Лауреат премии Правительства РФ в области образования»

2017 - медаль ордена «За заслуги перед Отечеством» II-й степени
2019 – награжден почетной медалью им. И.А. Ильина за выдающиеся практические достижения в области качества.

Публикации:

- Сократительная функция и ишемия миокарда (с Л. Л. Орловым, А. М. Шиловым). Институт физиологии имени И. П. Павлова. — М.: Наука, 1987.
- Лабораторная и инструментальная диагностика заболеваний внутренних органов (с А. В. Струтынским). — М.: Бином, 1999. — 622 с. (2-е изд., 2002).
- Внутренние болезни (С А. В. Струтынским). — М.: Бином, 2003. — 856 с.
- Внутренние болезни. Система органов дыхания (руководство для врачей, с А. В. Струтынским). — М.: Бином, 2005. — 472 с.
- Основы семиотики заболеваний внутренних органов: учебное пособие для студентов медицинских вузов (с А. В. Струтынским, А. П. Барановым, Ю. П. Гапоненковым). 3-е издание. — М.: МЕДпресс-информ, 2006 (7-е изд. — М.: МЕД пресс-информ, 2011).
- Внутренние болезни. Сердечно-сосудистая система (руководство для врачей, с А. В. Струтынским). — М.: Бином, 2007. — 862 с. (2-е изд., перераб. и доп. — М.: МЕДпресс-информ, 2011).
- Внутренние болезни. Система органов пищеварения (с А. В. Струтынским). — М.: МЕДпресс-Информ, 2007. — 560 с. — ISBN 5-98322-341-0 (2-е изд. — М.: МЕДпресс-информ, 2011).
- Метаболический синдром: сборник (редактор). — М.: МЕДпресс-Информ, 2007. — 223 с.
- Внутренние болезни. Лабораторная и инструментальная диагностика: учебное пособие для системы послевузового образования врачей (с А. В. Струтынским). 2-е изд., перераб. и доп. — М.: МЕДпресс-информ, 2011. — 799 с.

Источник:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%BE%D0%B9%D1%82%D0%B1%D0%B5%D1%80%D0%B3_%D0%93%D1%80%D0%B8%D0%B3%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%B9_%D0%95%D1%84%D0%B8%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87

Рыжовая Ольга

художница

Родилась **13 августа 1949 года в городе Сороки Молдавской ССР** в семье военного.

Их семья часто переезжала. Детство и юность прошли в маленьком городке Чарджоу, в Туркмении, здесь она окончила среднюю школу. И здесь ее художественные наклонности проявились очень рано, хотя в кружке заниматься не довелось. Девочка любила лепить из

пластилина, создавать маленькие коллажи из подручных средств. Пересыпая блестящие песчинки, перебирая камешки, так искусно созданные природой, она мечтала. Возможно, именно тогда ее осенило понимание значимости красоты в жизни. Песка было много, а воды мало, но именно вода давала жизнь. Между тем жизнь рисовала причудливые узоры ее судьбы.

Образование:

1965 - поехала во Львов, хотела поступать в Львовское художественное училище, но пришлось пойти в строительное.

Трудовая деятельность:

1981 - она переехала в Казахстан, в Алматы. В творчестве Ольги Рыжовой светское и духовное развивалось параллельно.

90-е - создавала иконы, одна из которых - "Неупиваемая Чаша" - находится в Воскресенском соборе в Алматы. Множество символов в еврейских традициях - они как основа самобытной религиозной и светской культуры. Именно к ним обращается в своих работах художница, именно они становятся первоосновой ее художественных образов. И создают удивительное своеобразие стиля.

Мир ее картин - это мир узнаваемых и приятных сердцу и уму евреев тем и образов, напоминающих в светлом мажорном ключе о знаковых и значимых для избранного народа событиях.

Цветы, натюрморты, растения, животные, галактики, символические мандалы живут в синкретическом единстве, создавая ансамблевость коллекции. Многообразен подводный мир, созданный воображением и руками художницы, - кораллы, водоросли, раковины: "Лунная соната", "Подводный мир", "Дружная семейка", "Водная стихия"...

Картины Ольги Рыжовой аллегорические, с тонкой иронией, юмором, порой она "очеловечивает" своих персонажей, наделяя их присущими людям чертами, эмоциями: "Танцующие раковины", "Влюбленные орхидеи", "Любопытный". Ее работы несомненно оригинальны, художественны и высоко ценятся в республике и за рубежом. Ольга Рыжова - участница республиканских и международных выставок; ее панно украшают представительства иностранных государств - России, Канады, Южной Кореи - и частные коллекции в Казахстане, Франции, Югославии, Израиле, Турции, Германии, Швеции.

Источник:

<http://www.jewishkz.asia/novosti/stati/item/409-almaty-vystavka-olgi-ryzhovoj-elegiya.html>

Сельцер Довид

американский еврейский поэт, писатель, публицист

Родился в 1904 году в бессарабском уездном городке **Сороки (24 апреля 1994, Нью-Йорк)**; там же получил традиционное еврейское религиозное образование.

1920 - уехал в США, поселился в Нью-Йорке

Образование:

1928 - окончил Еврейский Рабочий университет.

Трудовая деятельность:

1928-1932 - работал директором рабочих клубов в городе.

1928 - начал писать стихи

1931 - дебютировал в Нью-Йоркской коммунистической газете «Морнг-фрайһайт» (Утренняя свобода).

Публиковался в левых еврейских периодических изданиях города — «Фрайһайт» (Свобода), «Дэр һамэр» (Молот), «Сигнал» и других.

1936 - стал редактором журнала «Функен» (Искры), впоследствии занимался редактированием различных периодических изданий Нью-Йорка.

Сельцер тесно сотрудничал с видными иллюстраторами и художниками Нью-Йорка. Так, его первый стихотворный цикл «Бесарабэр Лидэр» (Бессарабские стихи), созданный в 1928 году, вышел в издательстве «Сороки» в 1937 году с иллюстрациями Зуни Моуда (Zuni Maud, 1891—1956), одного из самых известных книжных графиков Нью-Йорка 1930-1940-х годов. Поэтические сборники «Бронзвилер Гезанг» (Браунсвилльский напев, 1942) и «Ди Ойсгебэнтэ Шо» (Выстраданный час, 1947) сопровождались репродукциями резьбы по дереву известной американской гравировальщицы Хелен Уэст Геллер (Helen West Heller—Barnhart, 1872—1955).

1961 - вышла книга прозы мемуарного характера «Билдэр Ун Гешталтн Фун Сороке» (Картинки и образы Сорок)

1964 - том избранной лирики «Гезанген Фар Шолэм Ун Фрэйд» (Напевы за мир и радость).

Некоторые стихотворения Сельцера были положены на музыку композитором Марком Олфом (1904—1987) и по сей день входят в репертуар клезмерских капелл (Ба дэм нэстэр брэг — На берегу Днестра, Рэйзл — Роза, Баладэ фун цвэй швэстэр — Баллада о двух сёстрах, Гринэ блэтэр — Зелёные листья и другие; см. в каталоге Фридмана). Сборник песен Д. Сельцера «Ten Modern Songs From Moldavia» с сорокскими фотографиями автора был выпущен альянсом Jewish Music в Нью-Йорке в 1972 году.

Публикации:

בידער בעסאַראַבער לידער (бесарабэр лидэр — бессарабские стихи). Фронтиспис, обложки и 21 рисунок Зуни Моуда (Zuni Maud). Сороки: Нью-Йорк, 1937.

געזאַנג בראַונסוויילער (бронзвилер гезанг — Браунсвилльский напев). Гравюры по дереву Хелен Уэст Геллер (Helen West Heller). Бронзвил: Нью-Йорк, 1942.

די שעה אויסגעבענקטע די (ди ойсгебэнтэ шо: лидэр — выстраданный час: стихи).

Гравюры по дереву Хелен Уэст Геллер (Helen West Heller). Ландслайт: Нью-Йорк, 1947.

בידער און געשטאַלטן און גешטאַלטן (билдэр ун гешталтн фун сороке — картинки и образы Сорок). Валдгейм: Нью-Йорк, 1961.

געזאַנגען פאַר שולום און פֿרייד (гезанген фар шолэм ун фрэйд: гезамлтэ цайт-лидэр фун фир декадэс — напевы за мир и радость: избранные повременные стихотворения четырёх десятилетий). Валдгейм: Нью-Йорк, 1964.

צען מִדְּעֶרְנֵעַ זינגלידער פֿון זינגלדאָווייַע (цен модэрнэ зинглидэр фун молдави́е — десять современных песен о Молдавии, на музыку Марка Олфа), транслитерированный текст с нотами. Jewish Music Alliance: Нью-Йорк, 1972.

קיש משה פֿון קונסט דער אין מאָטיוון-5־אָלקס ייִדישע (йидише фолкс-мотивн ин дер кунст фун Мойше Киш — еврейские народные мотивы в искусстве Мойше Киша). Zamlungen: Нью-Йорк, 1972.

Источник:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D1%86%D0%B5%D1%80%D0%94%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%B4>; https://www.soroki.com/photo2/main.php?g2_itemId=148709

Стайнберг Роберт

канадский и американский математик, известный своими работами в области теории представлений.

Родился в **25 мая 1922, Сороки**, Бессарабия в семье торговца фруктами Давида Штейнберга и его жены Цили Ялонцкой (впоследствии Цецилия Стайнберг) - скончался 27 мая 2014)

1924 - вся семья переехала в Эдмонтон

1926 - в Торонто

Образование:

1935 - закончил государственную школу короля Эдварда

1940 - среднюю школу Harbord Collegiate.

1944 - получил степень бакалавра в математике Университета Торонто.

1948 - защитил докторскую диссертацию в Торонтском университете в году (научный руководитель — Ричард Брауэр, Richard Dagobert Brauer, 1901 — 1977).

Трудовая деятельность:

1992 - был профессором Калифорнийского университета в Лос-Анджелесе.

Главное здание Института высших исследований в Принстоне (Buld Hall)

1955-1956, 1961-1962, 1969 - работал в принстонском Институте перспективных исследований .

Среди его эпонимических разработок — представления Стайнберга (модуль Стайнберга , 1957), группа Стайнберга (англ.) в алгебраической К-теории, группы Стайнберга (англ.) в теории Ли.

Премии и награды:

1985 - Член Национальной академии наук США

1985 - лауреат премий Лероя Л. Стила (англ.)

1990 - Джеффри-Уильямса (англ.) Канадского математического общества.

Публикации:

Robert Steinberg. Collected papers. American Mathematical Society: Providence, 1997.

Linear Algebraic Groups and Their Representations. Conference in Honor of Robert Steinberg, held on March 25-28, 1992 in Los Angeles, California. Contemporary Mathematics 153. Richard S. Elman, Murray Schacher & VS Varadarajan (editors). American Mathematical society: Providence, 1992.

Р. Стейнберг. Лекции о группах Шевалле. — М.: Мир, 1975.

A geometric approach to the representations of the full linear group over a Galois field". Transactions of the American Mathematical Society. 71: 274–282. 1951.

"Finite reflection groups". Transactions of the American Mathematical Society. 91: 493–504. 1959.

"A general Clebsch–Gordan theorem". Bulletin of the American Mathematical Society. 67 (4): 406–407. 1961.

"Complete sets of representations of algebras". Proceedings of the American Mathematical Society. 13: 746–747. 1962..

"A closure property of sets of vectors". Transactions of the American Mathematical Society. 105: 118–125. 1962.

Steinberg, Robert (1962). "Générateurs, relations et revêtements de groupes algébriques". Colloq. Théorie des Groupes Algébriques (in French). Bruxelles: Gauthier-Villars: 113–127.

"Differential equations invariant under finite reflections". Transactions of the American Mathematical Society. 112: 392–400. 1964.

Steinberg, Robert (2017) [1968], Lectures on Chevalley groups, University Lecture Series, 66, American Mathematical Society.

Steinberg, Robert (1974), Conjugacy classes in algebraic groups, Lecture Notes in Mathematics, 366, Berlin-New York: Springer-Verlag.

"An occurrence of the Robinson–Schensted correspondence". Journal of Algebra. 113 (2): 523–528. 1988.

Источник:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%82%D0%B0%D0%B9%D0%BD%D0%B1%D0%B5%D1%80%D0%B3_%D0%A0%D0%BE%D0%B1%D0%B5%D1%80%D1%82%D0%A0%D0%BE%D0%B1%D0%B5%D1%80%D1%82_%D0%A1%D1%82%D0%B0%D0%B9%D0%BD%D0%B1%D0%B5%D1%80%D0%B3

http://cyclo-wiki.org/wiki/%D0%A0%D0%BE%D0%B1%D0%B5%D1%80%D1%82_%D0%A1%D1%82%D0%B0%D0%B9%D0%BD%D0%B1%D0%B5%D1%80%D0%B3_%D0%A0%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%B8%D1%8F

Субботин Семён Матвеевич

узбекский советский гигиенист, учёный-медик, организатор здравоохранения, профессор

Настоящая фамилия Сабсович, **родился в 1889, Сороки**, Бессарабская губерния - скончался 1948, Ташкент

Образование:

1914 - выпускник медицинского факультета Базельского университета

Трудовая деятельность:

Занимался медицинской практикой в Сороках Бессарабской губернии.

1917 - под псевдонимом «Субботин» принимал участие в Февральской и Октябрьской революциях

1918 - вступил в РКП(б).

1917 феврале - был избран председателем Сорокского Совета.

1918 марте - участвовал в партизанском движении в аннексированной Румынией Бессарабии, затем перебрался на левый берег Днестра.

1924 - с образованием Молдавской АССР назначен её первым народным комиссаром здравоохранения. После партийных чисток среди руководства Молдавской АССР переехал в Ташкент

1930-1933 - основал кафедру социальной гигиены на медицинском факультете Среднеазиатского университета и заведовал ею.

1933-1937 - профессор кафедры физиологии, патологии и гигиены труда медицинского факультета Среднеазиатского университета (в 1935 году преобразованного в Ташкентский медицинский институт).

1936 - начал вести курс школьной гигиены при кафедре социальной гигиены Ташкентского мединститута.

1938-1948 - организовал и возглавил кафедру гигиены детей и подростков в Ташкентском медицинском институте.

Был членом редакционной комиссии по разработке Конституции УзССР и членом бюро секции здравоохранения ташкентского горсовета.

Источник:

[https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%83%D0%B1%D0%B1%D0%BE%D1%82%D0%B8%D0%BD_%D0%A1%D0%B5%D0%BC%D1%91%D0%BD_%D0%9C%D0%B0%D1%82%D0%B2%D0%B5%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87;](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%83%D0%B1%D0%B1%D0%BE%D1%82%D0%B8%D0%BD_%D0%A1%D0%B5%D0%BC%D1%91%D0%BD_%D0%9C%D0%B0%D1%82%D0%B2%D0%B5%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87)

[https://hdan.medprof.tma.uz/ru/o-nas-ru/istoriya-kafedra-ru;](https://hdan.medprof.tma.uz/ru/o-nas-ru/istoriya-kafedra-ru)

Тальников Давид Лазаревич

российский и советский театральный критик, историк театра, литературовед, журналист (литературный псевдоним Дельта, настоящая фамилия Шпитальников);

Родился **26 ноября 1882** - скончался 13 сентября 1961

1904 - начал литературную деятельность.

1917 - проживал в **Сороках** (Бессарабской губернии)

1909-1912 - сотрудник газеты «Бессарабское обозрение» (редактор — Илья Вайсман, литературный псевдоним — Григорьев). Публиковал статьи на театральные темы и о современных русских писателях в столичных журналах «Современный мир», «Вестник Европы», «Русское богатство», «Летопись»,

«Театр» и других. Был дружен и состоял в переписке с И. А. Буниным и В. В. Воровским, с которыми познакомился в Одессе.

1917 - был сотрудником редакционно-кооперативного издательства и акционерного общества «Русский Библиографический Институт братьев А. и И. Гранат и К°», затем секретарём редакции журналов «Новая Москва» и «Жизнь».

Публикации:

Новая ревизия „Ревизора“: опыт литературно-сценического изучения театральной постановки. - М.-Л.: Госиздат, 1927;

Гул времени. Литература и современность. - М.: Федерация, 1929;

Комиссаржевская. - М.: Искусство, 1939; Система Щепкина. - М.-Л.: Искусство, 1939;

Горячее сердце на сцене МХАТ. - М.-Л.: Издание Всероссийского театрального общества, 1940;

Театральная эстетика Белинского. - М.: Искусство, 1962.

«Чехов на советской сцене». // «Литературный современник», ч. 1-2, 1935.

«Театр автора». В сб. «Литературный современник», ч. 2, 1936.

«Островский и русский национальный театр». // «А. Н. Островский-драматург», М., 1946.

«Сценическая история "Бесприданницы"». // «Бесприданница. Материалы и исследования», М., 1947.

«Актёр-современник». // «Советский театр». М., 1947.

«Проблема режиссуры и русская классика». // «Театральный альманах», кн. 6, М., 1947.

«Лука и Хлынов». // «И. М. Москвин. Статьи и материалы», М., 1948.

Источник:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%B2.%D0%94%D0%B0%D0%B2%D0%B8%D0%B4%D0%9B%D0%B0%D0%B7%D0%B0%D1%80%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87>

Узуньян Рафаэль

майор, ветеран Вооруженных Сил

Родился **8 октября 1955 г. в городе Сороки Молдавской ССР.**

Образование:

1976 - окончил Ростовское Высшее Командное Училище

1993 - Гуманитарную Академию ВС.

Трудовая деятельность:

1994 - замгендиректора ВСК.

2000 - замгендиректора «Гута-страхования».

2002 - замгендиректора «Макса».

2006 - вице-президент Межотраслевого Страхового Центра.

2018 - повышение квалификации в Академии гражданской защиты МЧС России.

Источник:

<http://www.umcgo.ru/obshchaya-informatsiya/prepodavateli.html>

Флексор Давид Самсонович

автор и редактор ряда законодательных актов Российской империи

Родился в **1871 году в городе Сорока.**

Образование:

1893 - окончил юридический факультет Императорского Санкт-Петербургского Университета.

Трудовая деятельность:

1895 - на службе в Министерстве Земледелия и Государственных Имуществ.

Принимал участие во многих комиссиях по разработке различных законопроектов, главным образом в области водного права. Участвовал в работе Особого совещания о нуждах сельско-хозяйственной промышленности, где был редактором по сводке и обработке трудов местных комитетов.

До 1917 года состоял чиновником особых поручений 5-го класса при главноуправляющем землеустройства и земледелия, заведующим делами мелиоративного законодательства, членом-юристом гидрологического комитета, членом межведомственной комиссии по выработке водного законодательства.

Печатался в «Журнале Санкт-Петербургского юридического общества», «Судебной газете», «Трудовой помощи» и других специализированных изданиях. Автор книг «Аренда», «Переселенческое дело», «Охрана сельскохозяйственной собственности» и других.

1928 - участвовал в составлении Большой медицинской энциклопедии под общей редакцией Н. А. Семашко.

Публикации:

Отмена решений по просьбе третьих лиц, не участвовавших в деле: Опыт историко-догматического исследования. - Санкт-Петербург: Типо-лит. „М. Я. Минкова”, 1894.

Право на воды по разъяснениям Гражданского Кассационного Департамента Правительствующего Сената. Издание второе, пересмотренное и исправленное. - Санкт-Петербург: Издательство Отдела Земельных Улучшений Министерства Земледелия и Государственных Имуществ. Типография „М. Ф. Пайкина”, 1898.

Аренда. Высочайше учрежденное Особое Совещание о нуждах сельско-хозяйственной промышленности (Свод Трудов местных Комитетов по 49 губерниям Европейской России). - Санкт-Петербург: Типография „В. Ф. Киршбаума”, 1903.

Охрана сельскохозяйственной собственности. Свод трудов местных комитетов по 49 губерниям Европейской России. - Санкт-Петербург:

Типография „В. Ф. Киршбаума”, 1904.

Аренда казенных земель (записка, составленная для особого совещания). - Санкт-Петербург: Приложение к «Вестнику финансов», 1904.

Законы Франции, Австрии, Пруссии, Бадена, Гессена и Вюртемберга о водных товариществах (см. полный текст здесь). - Санкт-Петербург: Издательство Отдела земельных улучшений Министерства Земледелия и Государственных Имуществ, 1904.

Дело земельных улучшений, его настоящее положение и задачи в будущем. - Санкт-Петербург, 1906.

Переселенческое дело в 1908 году (составитель Д. Флексор). Переселенческое Управление Главного Управления Землеустройства и Земледелия. - Спб., 1908.

Действующее законодательство по водному праву. Систематический сборник узаконений об орошении, обводнении, осушении, судоходстве, сплаве, пользовании водой для промышленных целей, рыболовстве, минеральных источниках и прочем с разъяснениями Гражданского Кассационного Департамента Правительствующего Сената. 2-е изд., испр. и доп. Санкт—Петербург: Типография Ф. Вайсберга и П. Гершунина, 1910.

Источник:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A4%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%BE%D1%80.%D0%94%D0%B0%D0%B2%D0%B8%D0%B4_%D0%A1%D0%B0%D0%BC%D1%81%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87

Флексор Самсон

французский и бразильский художник, основоположник бразильского абстракционизма.

Родился **9 сентября 1907** в уездном бессарабском **городке Сороки** - умер 31 июля 1971, Сан-Паулу, Бразилия.

Его отец, Модест Флексор, сын негодичанта из сельскохозяйственной колонии Згурица— был известным во всей губернии агрономом, землевладельцем и одним из самых богатых людей города; мать — Мари-Жоржетт (урождённая Кляйнер) была родом из Франции.

Образование:

Частная гимназия в Сороках

Одесское Художественное Училище

Бухарестое Художественное Училище, куда переехала вся семья.

1922-1924 - Бельгийская Королевская Академия Изыщных Искусств (Academie Royale des Beaux-Arts) в Брюсселе

1924 - Парижская Национальная Школа Изыщных Искусств (École Nationale des Beaux-Arts) у Люсьена Симона (Lucien Simon, 1861—1945) и одновременно посещал лекции по истории искусств в Сорбонском

Университете.

1926 - обучался технике фрески в частной Academie Ranson.

Трудовая деятельность:

1920-х - его родители тоже поселились в Париже и в 1929 году семья получила французское подданство.

Рисовать начал с сорокских пейзажей, к 1920-м годам почти целиком сосредоточился на портретистике, поначалу выполненной в реалистическом ключе. С годами в портретных работах появляются всё более выраженные экспрессионистские черты.

1927 22 апреля - первая персональная экспозиция работ состоялась в брюссельской галерее Campagne Premiere, после чего последовало участие в групповых выставках в Париже; на протяжении 1930-х годов он регулярно выставлялся в Salon des Surindépendants.

1933 - при родах умерла жена Флексора Татьяна Яблокова. Эта трагедия повлекла за собой творческий и экзистенциальный кризис: в том же году Флексор принял католичество и некоторое время не занимался живописью. Когда же он вновь начал рисовать, в его работах появились явные религиозные мотивы. Отношения художника с семьёй в этот период резко охладилось и материальное положение ухудшилось.

1939 - женился вторым браком на Магде Межичер, в том же году родился его первый сын и он восстановил отношения с семьёй. Уже в следующем году отец приобрёл для него дом в Нормандии, где после кратковременного участия в движении сопротивления, художник уединился с семьёй и провёл все военные годы.

После войны оставаться во Франции Флексору уже стало не по душе.

1946 - впервые посетил Бразилию

1948 весной - насовсем покинул Францию и поселился в Сан-Паулу. С переездом в Бразилию реализм полностью исчез из работ художника; всё дальнейшее его творчество было абстрактно.

1951 - открыл первое в Бразилии абстракционистское ателье Atelier-Abstração.

1961 - открыл второе абстракционистское ателье.

Единственным исключением из целиком абстракционистского творчества художника в Бразильский период были фрески, выполненные им в 1948 году для церкви Nossa Senhora de Fátima

1958-1960 - для церкви Nossa Senhora do Perpétuo Socorro в Сан-Паулу.

В последние годы жизни и на протяжении 1970-х годов работы Самсона Флексора регулярно экспонировались в Бразилии, в последние годы расширился интерес к его творчеству и за рубежом. Всеобъемлющая выставка из ста полотен художника к столетнему юбилею его рождения «Сто лет/сто работ» (100 de ani/100 de opere) прошла с 11 по 28 сентября 2007 года на его родине в Национальном художественном музее Молдовы в Кишинёве, откуда в октябре переехала в Бухарест и далее — повторяя жизненный путь художника — в Брюссель, Лондон, Париж, Рио де

Жанейро и другие города Бразилии — Белу-Оризонти, Сальвадор, Посус-ди-Калдас, и Сан-Паулу .

Источник:

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A4%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%BE%D1%80.%D0%A1%D0%B0%D0%BC%D1%81%D0%BE%D0%BD%D0%9C%D0%BE%D0%B4%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87>

Фортуна Олег Владимирович

заместитель председателя Избирательной комиссии Республики Тыва состава 2011–2016 гг., являлся заместителем председателя комиссии состава 2007–2011 гг., членом комиссии состава 2003–2007 гг.

Выдвинут в состав комиссии Центральной избирательной комиссией Российской Федерации. Назначен членом Комиссии Правительством Республики Тыва.

Родился в **1967 г. в г.Сороки** Молдавской ССР.

Образование:

1993 - закончил Красноярский государственный педагогический институт.

Трудовая деятельность:

1988 - начал трудовую деятельность учителем средней школы № 7 г.Кызыла.

1992 - начальник отряда ИТК №1 МВД Республики Тыва.

2000 - председатель Кызылской городской территориальной организации регионального отделения профсоюза работников народного образования и науки РФ по РТ.

2003–2007 - член комиссии Избирательной комиссии Республики Тыва

2007 апреля - помощник Председателя Правительства Республики Тыва.

2007 июля-по настоящее время - заместитель председателя Избирательной комиссии Республики Тыва.

2007–2016 - заместитель председателя Избирательной комиссии Республики Тыва

2008 - объявлена благодарность Центральной избирательной комиссии Российской Федерации.

Источник:

http://www.tyva.izbirkom.ru/about/ikrt/?ELEMENT_ID=114

Хайлис Гедаль

крупный специалист в вопросах теории и расчета сельскохозяйственных машин; доктор технических наук, академик Инженерной академии Украины, профессор кафедры сельскохозяйственного машиностроения Луцкого государственного технического университета.

Родился в **1928 году** в молдавском городе **Сороки**, который до 1940 года входил в состав Румынии. Его отец был бондарем, мать — домохозяйкой. Жили они бедно, а потому ни один из их четырех сыновей даже не мечтал

учиться в элитных учебных заведениях. Нужны были немалые деньги, которыми родители не располагали. Но начальная школа была бесплатной.

Образование:

В начальной школе, после окончания каждого класса, лучшим ученикам вручались медали с изображением короля Румынии, он награждался ежегодно.

Когда началась война, семья была вынуждена эвакуироваться. В Средней Азии 15-летний юноша освоил слесарное дело, окончил курсы комбайнеров и «оседлал» зерноуборочный комбайн. Работая на таком мощном агрегате, парень влюбился в сельскохозяйственную технику, что и предопределило его жизненный дальнейший путь. Ему уже тогда захотелось сделать все для того, чтобы сельскохозяйственные машины стали более удобными, более эффективными и долговечными.

Вернувшись в родной город после эвакуации, поступил в техникум механизации сельского хозяйства, одновременно завершая учебу в вечерней средней школе.

Поступил в Московский институт механизации и электрификации сельского хозяйства. На третьем курсе награждается вузовской грамотой «За успешно проведенную научно-исследовательскую работу», а на последнем курсе в 1953 году ему вручили грамоту Министерства высшего образования СССР.

1959 - защитил кандидатскую диссертацию. В ней разработаны рекомендации для конструкторских бюро о том, как рассчитывать колеса сельскохозяйственных машин, чтобы уменьшить их давление на грунт и чтобы они не вредили плодородию почвы. Ученый внес значительную лепту в мелиорацию земель. Механизм, предложенный совместно со своим аспирантом Владимиром Кованько, имитировал работу грунтовых червей. Но главным полем научно-производственной деятельности стали машины для льноводства.

Трудовая деятельность:

После окончания вуза Гедаля направили в город Торжок Калининской области инженером машиноиспытательной станции (МИС), на которой испытывались новые сельскохозяйственные машины.

Как-то, наблюдая за работой льноуборочного комбайна, обратил внимание на его низкую эффективность.

1957 - старший научный сотрудник Всесоюзного научно-исследовательского института льна, вплотную занялся вопросами механизации работ в этой отрасли сельского хозяйства. Пройдут годы, и в приветственном адресе в честь его 70-летия генеральный директор и сотрудники научно-производственного объединения «Нечерноземагропром» напишут: «Многие научные разработки доведены Вами до практического освоения. На серийное производство поставлены льнокомбайны ЛК-4М, ЛК-4Т, ЛКВ-4Т, ЛК-4А, «Русь», за которые Вы удостоены трех медалей ВДНХ СССР и медали ВДНХ Украины».

Более 20-ти лет трудился в Луцком Государственном Техническом

Университете, занимая там разные научные и административные должности.

В его научном багаже более четырехсот научных работ, в том числе 15 книг, 124 авторских свидетельств и патентов на изобретение. Создал свою научную школу, в рамках которой подготовлено 33 кандидата наук и оказано содействие в подготовке пяти докторских диссертаций.

Гедаль Абрамович Хайлис крупный специалист в вопросах теории и расчета сельскохозяйственных машин, доктор технических наук, академик Инженерной академии Украины, профессор.

Премии и награды:

2006 ноябре - почетное звание Заслуженного деятеля науки и техники Украины

Публикации:

Хайлис, Гедаль Абрамович. Основы теории и расчета сельскохозяйственных машин [Текст] : учеб. пособие для студ. вузов по спец. "МСГ" / Г.А. Хайлис. - К. : Изд-во УСХА, 1992. - 240 с. : ил.

Хайлис, Гедаль Абрамович. Исследования сельскохозяйственной техники и обработка опытных данных / Г. А. Хайлис, М. М. Ковалев. - М. : Колос, 1994. - 168,[1] с. : ил.; 21 см.

Хайлис, Гедаль Абрамович. Механика растительных материалов [Текст] : научное издание / Г.А. Хайлис; Г.А. Хейлис ; Украинская академия аграрных наук. - 2-е изд., перераб. и доп. - К. : [б. и.], 2002. - 376 с.

Источник:

http://www.jewukr.org/observer/eo2003/page_show_ru.php?id=2168

Хайлис Лиля

писатель, поэт

Родилась **7 июня 1952 г. в Молдавском городе Сороки.**

Жила в Сороках, Великих Луках, Кишенёве.

1979 - эмигрировала из Кишинёва в США.

1979-1980 – Нью-Йорк.

1980-1994 - Сан-Франциско и разные города Северной Калифорнии.

1994 - живёт в Сакраменто, столице Калифорнии.

Пишет стихи, песни, прозу.

Автор книг

"Катастрофа или гибель Атлантиды" (изд. Петрополь, Петербург), "Ступеньки в небо" (изд. в Сакраменто), "Хэппи энд" в соавторстве с Александром Зевелёвым (изд в Москве). Стихи и рассказы публиковались в разных альманахах, сборниках, газетах и т.д.

Источник:

<http://www.bards.ru/archives/author.php?id=2286>

<https://www.soroki.com/node/culture/nusinovich.html?page=0,3>

Хахам Давид

лауреат премии имени Якова Фихмана 2009 года в области еврейского просвещения и увековечения памяти о Холокосте.

Родился в **1948 городе Сороки** в Молдове (Бессарабии).

Преподаватель словесности Давид Хахам после окончания филфака Донецкого университета работал в учебных заведениях России, Украины, Молдавии.

1980-х - преподавал русский язык и литературу в родной школе, затем в Сорокском педучилище.

Был первым директором возрожденной еврейской школы, членом республиканского правления ОЕК, первым старшим воспитателем еврейского лагеря Республики Молдова.

Он был одним из первых, кто после возрождения еврейской культуры начал культурно-просветительскую работу среди евреев родного города

1980-х–1990-х - явился первым директором Сорокской еврейской школы

После репатриации в 1992 году много работал для успешной абсорбции новоприбывших из бывшего СССР и еврейства Бессарабии, курировал деятельность бессарабских евреев в Хайфском округе.

Он выпустил шесть книг, посвящённых еврейской интеллигенции: врачам и учителям, антисемитизму, Холокосту, опубликовал сотни статей в газетах Израиля и Молдовы, посвящённых жизни бессарабских евреев в Израиле и Молдове. Несколько лет он был ведущим радиопередачи «Еврейское местечко», являлся одним из ведущих деятелей в Доме бессарабских евреев, ныне ведёт в Интернете сайт для евреев родного города Сороки.

В Израиле удостоен премии имени Якова Фихмана (не путайте с Тихманом!) в области языка и литературы. Если проще – за бессарабский патриотизм.

Источник:

<https://beitnelly.com/ru/izdatelskiy-dom/itemlist/category/11-%D0%B4%D0%B0%D0%B2%D0%B8%D0%B4-%D1%85%D0%B0%D1%85%D0%B0%D0%BC.html>

Чайковский Израиль

известный физик

Родился в **Сороках в 1937-м году**

1961-м - окончил Физико-Математический Факультет Кишинёвского Университета.

1961-1991-м - работал в лаборатории кинетической физики Института Прикладной Физики АН Молдовы на разных должностях вплоть до ведущего научного сотрудника. Основное направление его исследований - кинетические процессы в неоднородных полупроводниках. Автор научного обзора, а также статей, опубликованных в бывшем СССР и за рубежом.

Репатриировался в 1991-м году.

Источник:

Шатов Геннадий

философ, байкер

Родился в городе **Сороки, в 1963 году 25 июня.**

Экстримом Гена увлекся еще с детства. Любил ходить в походы, кататься на велосипеде. В 13 лет записался в секцию вольной борьбы, занял третье место в соревнованиях по настольному теннису.

1996 - команда, в состав которой входил, стала чемпионом Молдовы в состязаниях с маленькой ракеткой.

В зрелом возрасте всю свою энергию он направлял на путешествия, на изучение других стран, на познание нравов людей. Он побывал на всех континентах.

Геннадий закончил строительный техникум, однако по специальности так и не работал.

Затем последовали два года службы в армии. В 1986-м вернулся из армии.

1999-м - приобрел свой первый мотоцикл. Вступил в байкерский клуб "Brothers"

Геннадий Шатов является первым молдавским байкером, совершающим кругосветное путешествие. Он представляет нашу страну, ведь все путешествие проходит под флагом Молдовы, который мастерски прикреплен к мотоциклу.

Публикации:

Сборник рассказов "Мокрые глаза осени"

Философские размышления "Жизнь вне зла"

Источник:

http://www.vedomosti.md/news/Gennadii_Shatov_Syn_Otets_Filosof_Baiker

<http://pavelzingan.md/gennadij-shatov-deni-rozhdeniya-25-iyunya-2065-goda-sobirayusi-otprazdnovati-u-sebya-na-yahte/>

Штейнберг Генрих Владимирович

советский военачальник, инженер-контрадмирал (1945), участник Гражданской и Великой Отечественной войн

Родился **14 января 1900, Сороки** Бессарабской губернии - умер 25 января 1973, Ленинград

Образование:

Окончил еврейскую гимназию и работал в ней учителем.

1919 - окончил 3-и Одесские советские командные артиллерийские курсы и курсантскую батарею Одесских артиллерийских курсов Южного фронта

1920-1921 - Киевские артиллерийские командные курсы и лёгкую батарею киевских бригад Южного фронта

1921-1922 - Одесские курсы тяжёлой артиллерии)

- 1924-1925 - артиллерийские курсы усовершенствования командного состава в Детском Селе
- 1927-1928 - класс береговой артиллерии Специальных курсов комсостава ВМС РККА
- 1930-1934 - артиллерийскую группу факультета военно-морского оружия Военно-морской академии имени К. Е. Ворошилова
- Трудовая деятельность:**
- 1918-1922 - в Красной армии Военно-морском флоте.
- 1918 сентябрь-1919 май - в годы Гражданской войны воевал на Южном фронте против войск генерала П. Н. Врангеля, отрядов Н. И. Махно (1919—1921) в качестве красноармейца в составе 1-го Бессарабского полка Южной группы Украинского фронта
- 1919 октябрь-1920 май - начальника разведки артдивизиона 123-ей бригады Польского фронта
- 1922 февраль-1924 октябрь; 1925 октябрь-1927 ноябрь - командир 7-й, 10-й, затем 8-й батареи крепости Севастополь
- 1925 октябрь - 1927 сентябрь - был первым командующим Севастопольской 305-мм башенной батареей № 35 в составе 6-го крепостного артиллерийского полка.
- 1928-1930 - командир отдельной 12-й батареи 6-го артиллерийского полка крепости Севастополь, помощник начальника оперативной части штаба Береговой обороны Морских сил Чёрного моря (БО МСЧМ).
- 1934 апрель-1936 май - адъютант
- 1936 май-1937 ноябрь - руководитель цикла
- 1937 ноябрь-1938 июнь начальник артиллерийского факультета
- 1938 июнь-август - доцент
- 1938 август-1940 апрель - начальник артиллерийского факультета
- 1939 июль-1940 апрель - одновременно доцент кафедры тактических свойств оружия
- 1940 апрель-1941 октябрь - заместитель начальника Военно-морской инженерно-технической академии
- 1940-1947 - заместитель начальника Военно-морской инженерной академии.
- 1941 октябрь-1942 август - начальник Военно-морской академии имени К. Е. Ворошилова
- 1942 август-1944 ноябрь - заместитель начальника академии по НУР
- Руководил научно-исследовательской работой академии, в том числе по темам: «Огневое содействие флангу сухопутной армии», «Маскировка на море», «Строительная механика корабля», «Методы бомбометания по кораблям флота с пикирования», «Тактика ВВС ВМФ», «Боевое использование корабельной артиллерии», а также первой научной конференцией, посвящённой изучению опыта военных действий на море (февраль 1942). Провёл передислокацию академии из Астрахани в Самарканд.

1944 ноябрь-1945 май - заместитель начальника Академии кораблестроения и вооружения ВМФ
1945 май-сентябрь - заместитель начальника Военно-морской академии имени К. Е. Ворошилова
1945 сентябрь-1947 май - Военно-морской академии кораблестроения и вооружения имени А. Н. Крылова по НУР.
1947-1948 - старший преподаватель кафедры тактических свойств боевых средств
1948-1950 - начальник той же кафедры
1950-1956 - начальник учебного отдела
1956 - первый заместитель начальника Военно-морской академии кораблестроения и вооружения имени А. Н. Крылова.
1956-1959 - заместитель начальника Военно-морской академии кораблестроения и вооружения имени А. Н. Крылова по УР
1959 21 марта - в запасе.

Похоронен на кладбище Памяти жертв 9-го января.

Награды

1944 - Орден Красного Знамени
1944 - Орден Отечественной войны II степени
1945 - Орден Ленина
Медаль «За оборону Ленинграда»
1945 - медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.»
1949 - Орден Красного Знамени
1959 - Именное оружие
Медаль «XX лет Рабоче-Крестьянской Красной Армии»
и другие медали.

Источник:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A8%D1%82%D0%B5%D0%B9%D0%BD%D0%B1%D0%B5%D1%80%D0%B3_%D0%93%D0%B5%D0%BD%D1%80%D0%B8%D1%85%D0%92%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%B8%D0%BC%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87

Шум Эдуард

музыкант, поэт, фотограф, хореограф, философ, руководитель Ассоциации Музыкантов «ВДОХ», три группы из которой станут хедлайнерами фестиваля «Старый Новый Рок. НА ВОЛНЕ»: 5'nizza, «Люк», «...И друг мой Грузовик».

Родился в Молдавии **25 мая 1976, городе Сорока.**

В 18 лет начал самостоятельную жизнь.

1996 - образовал культовую группу W.K.?, которая на данный момент собирает залы вместимостью до нескольких тысяч человек, а команда при этом не имеет ни одного студийного альбома.

1999 - выпустил три книги стихов.

2000 - основал Ассоциацию Музыкантов «ВДОХ».

2003 - рассказал миру о группе 5'nizza.

2004 - в ассоциацию входят 12 коллективов, среди которых Markscheider Kunst, W.K.?, «Люк», 5nizza, Billy's Band, «Фруктовый Кефир», «...И друг мой Грузовик», «Miss is BIG», «Хоронько Оркестр».

2005 - открыл лейбл «Музыка ВДОХ», основным приоритетом которого является поиск талантливых музыкантов, проще говоря, «ВДОХ» – археолог в мире музыки. Не занимается Попсой, Шансоном и Русским Роком (три направления, на которых в России делают деньги).. Живёт в Москве.

Всему научила жизнь и хорошие люди. Самостоятельно изучал восточную философию, массовую психологию, эзотерику, нотную грамоту.

Источник:

<http://blog.thankyou.ru/eduard-shum-interview/>

<https://echo.msk.ru/programs/tochka/941879-echo/>

<https://career.habr.com/sshum>

Bibliografie:

Afanas, Nicolai. - <http://www.irim.md/index.php/ro/facult-i/facultatea-rela-ii-interna-ionale-i-tiin-e-politice/14-ro/facultati-catedre/41-catedra-rela-ii-interna-ionale>

Andrieș, Vladimir. Academia de Muzică Teatru și Arte Plastice. - <http://www.amtap.md/?page=colective&fac=1&var=muzica&f=4&lang=1>

Beja, Vlad., Maței, Ionel. Personalități universitare ieșene din Basarabia. / Vlad Beja, Ionel Maței; col. „Ginta Latină”. – Iași: Ed. PIM, 2006. – 118 p.

Butnaru, Valentina. Minodora Mazur – în competiție continuă: Notițe subiective/ Valentina Butnaru // Jurnal de Chișinău. - 2011. – 14 octombrie.

Calendarul Național .../Valeria Matvei, Maria Șveț; col.red.: Petru Soltan, ...; Bibl. Naț. a Rep. Moldova. – Ch.: BNRM, 200...

Calendarul Național .../Valeria Matvei, Maria Șveț; col.red.: Petru Soltan, ...; Bibl. Naț. a Rep. Moldova. – Ch.: BNRM, 200...

Carauș, Sergiu. - <http://blogosfera.md/view-post-v-101674-0-romana.html>

Ceaichevsciu Sergiu. - <http://www.compendium.ro/personalitati.php?id tara nastere=122&nume tara nastere=Republica%20Moldova>

Cemortan, Stela. <http://www.youtube.com/watch?v=GbxHp4S62YA>

Ciobanu, Tudor, Grigore. Vasilcău: [istoria satului: raionul Soroca]/Tudor Ciobanu, Grigore Ciobanu; cop.: Andrei Dănilă./Ch.: „Cu drag” SRL, 2009 (Tipografia „Bons Offices” SRL). – 580 p.

Ciucium, Ion. - <http://ion1ciucium.blogspot.com/>

Damașcan, Oleg. - <http://www.zdg.md/social/acasa-printre-straini>

Femei din Moldova: Enciclopedie. Editor Iurie Colesnic. – Ch.: Museum, 2000. – 312 p.

Figuri contemporane din Basarabia. – Ch.: Editura „ARPID”, 1939

Gherbovețchi, Veronica. - <http://scoaladejurnalism.md/studenti2007/16gherbovetchi.php>

Gherman, Gheorghe. - <http://www.bistritza.ro/8-localitati-bistrita-nasaud/731-budesti.html>; <http://www.portalbn.ro/primarii/budesti/Pagini/DespreLocalitate.aspx>

Ghilaș, Elvira. - http://issuu.com/8761/docs/22_603_2011; <http://www.al-fun.md/index.php?page=projects&id=1268654204&pid=29975>

GRÎȘCO, VICTOR. - <http://phys.usm.md/md/staff/>
<https://ru.wikipe-dia.org/wiki/%D0%96%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%8F.%D0%AE%D0%BB%D0%B8%D1%8F.%D0%9E%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B0>

INCULEȚ, ION. - <http://phys.usm.md/md/staff/>

Internet.

LEAHU, RAISA. - <http://www.usarb.md/index.php?id=954>

LENȚA, DIONISIE. - <http://www.irim.md/index.php/ro/catedre/catedra-filologie-francez>

LUCHIAN, TAMARA. - <http://www.allfun.md/index.php?page=proiects&id=1347952640&sid=1365663469&pid=39149>; <http://econo.mie.moldova.org/news/ionel-mai-are-un-an-n-plus-213408-rom.html>

Maestrii calității și buneii dispoziții: Derejovschi, Serghe / Serghei Derejovschi //VIP - Magazin. – 2011. - octombrie. – Nr. 90. http://www.vipmagazin.md/monden/Maestrii_calitatii_si_bunei_dispozitii_Serghei_Derejovschi/

Moraru, Vasile. - <http://www.utm.md/ro/facultatea-calculatoare-informatica-si-microelectronica/catedra-informatica-aplicata>

Neagu, Victor. - <http://www.cdep.ro/pls/parlam/structura.mp?idm=208&cam=2&leg=2000&pag=0&idl=1>

Panuș, Elena. - <http://vox.publika.md/author/elena-panus>

Păduraru-Stihi, Natalia. - <http://slujireapreotesei.blogspot.com/2011/09/chipuri-de-preotese-natalia-paduraru.html>; http://wcb.archive.org/stream/RevistaCurieruIOrtodox/CurierulOrtodox2007_02_djvu.txt

Porcescu, Marian. - http://www.gazpromrg.ru/branches/orel/leaders/index.php?ELEMENT_ID=6503

Prodan Hariton. Satul meu natal - Stoicani : Din cele mai vechi timpuri/ Hariton Prodan. - Ch.: FP "Pres-Expres", 2004. - 328 p. : tab., fotogr.

Soroca 2007: Almanah anual/AO „Pro-Cultura”, Muzeul de Istorie și Etnografie, Săptămânalul independent „Observatorul de Nord” [et al.]; col. red.: Ignat Berbeci, Nicolae Bulat, Victor Cobășneanu [et al.]; resp. Ed.: Ignat Berbeci. – [Ed. a 1-a]. – Ch.: „Cu drag” SRL, 2011 (Tipografia „Bons Offices” SRL).

Soroca 2008: Almanah anual/AO „Pro-Cultura”, Muzeul de Istorie și Etnografie, Săptămânalul independent „Observatorul de Nord” [et al.]; col. red.: Ignat Berbeci, Nicolae Bulat, Victor Cobășneanu [et al.]; resp. Ed.: Ignat Berbeci. – [Ed. a 2-a]. – Ch.: „Cu drag” SRL, 2011 (Tipografia „Bons Offices” SRL).

Soroca 2009: Almanah anual/AO „Pro-Cultura”, Muzeul de Istorie și Etnografie, Săptămânalul independent „Observatorul de Nord” [et al.]; col. red.: Ignat Berbeci, Nicolae Bulat, Victor Cobășneanu [et al.]; resp. Ed.: Ignat Berbeci. – [Ed. a 3-a]. – Ch.: „Cu drag” SRL, 2011 (Tipografia „Bons Offices” SRL).

Șerban, Dormidont Arhip. - <http://phys.usm.md/md/staff/read/8/>

Trofăilă, Vasile. Comuna Bădiceni/Vasile Trofăilă; trad. Irina Dubovic (lb. engl.), Valentina Trofăilă (lb. rusă). – Ch.: „VAST-M” SRL, 2009 (Tipogr. Edit. „Universul” ÎS). – 208 pag.

Trofăilă, Vasile. Comuna Dărcăuți/Vasile Trofăilă; red.: Tudor Țopa. – Ch.: „Tipogr. Sirius” SRL, 2009. – 128 pag.

Trofăilă, Vasile. Comuna Cremenciug: File din istorie/Vasile Trofăilă. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2011, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 208 pag., 32 p.: fot., fot. Color.

Trofăilă, Vasile. Satul Rudi: File din istorie/Vasile Trofăilă, Mihail Sîrbu. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2011, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 192 pag.

Trofăilă, Vasile. Comuna Șolcani: File din istorie/Vasile Trofăilă. – Ed. a 2-a rev. – Ch.: S. n., 2015, (FE-P „Tipografia Centrală”). – 240 pag.

Trofăilă, Vasile. Raionul Soroca. Cronică documentară [sec. XV – încep. Sec.

XXI]/Vasile Trofăilă. – Ch.: „VAST-M”, 2006, ÎS FE-P „Tipografia Centrală”. – 544 pag.

Zagaevschi, Alexei. Zagaevschi, Vasile. Cosăuți. Comuna din preajma cetății Soroca/Alexei Zagaevschi, Vasile Zagaevschi. Red. coord., șt. și stil. Vladimir Zagaevschi. – Ch.: ÎS FE-P „Tipografia Centrală”, 2005. – 728 p.

